

EX LIBRIS

S. FERGUSON

R. 500

£50

[CROSSING]

Two notes in one
vol.

Bolt. slip AGT 1977

ΕΚ ΤΩΝ ΚΤΗΣΙΟΥ, ΑΓΑΘΑΡ-
ΧΙΔΟΥ, ΜΕΜΝΟΝΟΣ

ισοκρίτων σιλογαμ

ΑΠΠΙΑΝΟΥ Ιβηρική και Αννιβαϊκή.

Ex *Stesias, Agatharchide, Memnone excerptæ historiae.*
Appiani Iberica. Item, De gestis Annibalis.

Omnia nunc primùm edita. Cum Henrici Ste-
phani castigationibus.

Alteinson loci in ...

EX OFFICINA HENRICI
Stephani Parisiensis typographi.

A N . M . D . L V I I I

WILLIAM R. PERKINS
LIBRARY
DUKE UNIVERSITY

THE THOMAS L. PERKINS
COLLECTION

HENRICVS STEPHANVS
Carolo Sigonio S. D.

MEMINISTINE Carole, uir charissime, quum anno superiore tecum Venetijs bibliothecam Besfariionis unà cum duobus Venetis patricijs ingrederer, quis à nobis habitus fuerit sermo? Henricæ (aiebas) si quidem tantum laboris atque temporis, tantum etiam pecuniarum in congerendos ex omnibus nostræ Italiæ bibliothecas libros impendis, eo animo ut aliquando ex longa ista peregrinatione domum reuersus, eos typistuis excisos edas: tuis conatibus faueo, & tuam istam laudo atque amplector diligentiam: Sin futurum est (quod quidam de te suspiciantur) ut tu his solus, quasi in sinu, aut cum paucis amicis gaudeas, nec publicæ literatorum utilitatis interim rationem ullam habendam tibi putes: ego certè tantum otij ad conquirendos istos scriptores & tantum nummorum ad emendos tibi inuideo. Tum ego ad hæc, Equidem longè falleris mi Carole, si me eum esse existimas cui aliud nunc inserendo propositum sit quàm ut, quum primum potero, ea quæ mihi aliquo cum fœnore ager reddiderit, metam: & quidem qualem se mentem fecerim, talè etiam messem colligam. Quale enim istud esset, ex satis pecunijs non alium me quàm oblectationis fructum decerpere? Ita tamen, ut ingenuè fatear, illam quoque mihi spectandam esse duco, ut, dummodo sortem qualem deposui recipiam, uoluptatem cuius ego quasi primitias ex ista mea mercè perceperim) in fœnus mihi ex parte, aut omnino etiam censeri minime recusem. His tum, aut ualde his affinis uerbis ora-

tionem me tuam excipere meminì. Quæ ego uerè ne ex animo, an mente simulata loquerer, si antea dubitasti, at nunc locus dubitationis superesse nullus potest. Vides enim ut istos historiarum libellos (qui non infimū sanè in mea bibliotheca locum obtinebant) inde in publicum literatorum, ac præsertim historiæ amantium, usum depròpserim. Quam tu quum non ames solùm, sed ab ea redemeris etiā (quippe quæ, quòd eius ueritatis diligētissimus indagator fueris, et à multis eā mēdacijs uindicaueris, multum tibi debeat ac semper debitura sit) cui potius quàm tibi dicandos illos esse putauissem? Verum, ut in alijs omnibus rebus, ita etiam in historiæ lectione, ἄλλος ἄλλοις καὶ δὴλωταί τεταρ- nimirum prout uel μοναρχία, uel ἀριστοκρατία, uel δημοκρατία magis alicuius iudicio probatur, magisque erga hanc uel illam eius propensa est uoluntas. Ad me certè quod attinet. Persicarum rerum historia, non ob aliud quàm quòd μοναρχικός essem, mirificè mihi semper placuit. Non aliunde autem μοναρχικόν potius quàm ἀριστοκρατικόν aut δημοκρατικόν factum fuisse me existimo, quàm quòd ἐν μοναρχουμένη χώρᾳ non solùm nasci, sed educari etiam mihi contigisset. Quum igitur Persica historia nescio quomodo impensius quàm alia delectarer ulla, accuratissimè quæ ad eam pertinebant omnia semper conquisiui: ijs etiam quæ de ea passim apud authores Græcos pariter atque Latinos leguntur, unum in locum, in memoriæ subsidium, collectis. Quum autem res Persicas cum ab alijs, tum uerò à Dionone et Ctesia memoriæ mandatas fuisse, ex Scrabone, Plutarcho, Athenæo, et quibusdam alijs intellexissem,

utriusque illorum scriptorum, aut saltē ex utroque aliquid consequi mihi semper optatissimum fuit. Sed quum timerem ne uoti immo diuis, ut quidam dixit, iudicaret: illius uela contrahens, meam, quæ ante a circa duos occupata erat, ad unum, uidelicet ad Ctesiam, cœpi restringere diligentiam. Quæ quidem tantum effect tandem, ut ex hoc authore non plura quidem quàm olim concupissem, sed plura quàm sperare mihi fas esse iã putarem, & ea etiam de quibus ne cogitarem quidem, nanciscerer. Etenim quum primò quidem περὶ τῆς εἰς integræ in manus meas peruenire ualde optauissem, mea postea sic ratio fuit, ut si uel qualescunque ex illis scriptis κλοζας (quales ex nonnullis alijs authoribus, quorum libri sunt amissi, habebam) adipisci possem, præclarè mecum agi existimare deberem. Hæc quū ita apud me statuissem, ecce, cum historia Persicæ, etiam Indica non inuenta reperta est. Imò uerò unde has ἐκ τῆς Κτησίου ἀφ' ἧς ἐν τῆς ἱστορίας ἐκ κλοζας habui, inde etiã hæc ex Agatharchidæ & Memnonis scriptis, quasi ex abundantanti, accepi, aded ut planè (quod aiunt) μείζον fuerit τῆς ἑργου τὸ πέρεργον. Nam uel unum Memnonem mihi fœlicissimum ἐρμαγοῖ obtigisse persuasum habeo. Quis utinam totus, aut pro eo Nymphis (qui eandem ante illū literis prodiderat historiã,) ad nos peruenisset. Sed eius saltē historiæ partē longè, ut auguror, utilissimam, & eam quidem nūnus κατ' ἑπιπέμω, quàm quæ ex alijs duobus historicis, excerptam, nacti sumus. Quam etiam tibi uel eo nomine quòd cum rerum Romanarum mentione coniuncta sit, multo fore cæteris gratiorem suspicor. Quarum quoniam non tu solùm sed & alijs

multi plenā & certam cognitionem (quatenus ex ijs qui extant authoribus capi potest) consequi ualde desiderāt: ut tibi & omnibus eodem quo tu desiderio incensis aliquid gratificarer, Appiani quoque duobus libris longè omnium ad eam rem commodissimis locum in hoc uolumine dare non dubitauim. Vnum doleo, mi Carole, melioribus exemplaribus in Appiano præsertim uti me non potuisse. Et reliqua quidem cæterorū antigrapha unde habuerim, nosti: Appiani autem exemplar, ne sis nescius, ab Arnolde Arlenio (cui & aliorum quorundam scriptorum editionem literati acceptam ferre debent) accepi. sed id certè adeò deprauatum, ut ille quo mihi ipsum tempore primū dedit, nihil minus quàm fore, ut unquam tanto cum literatorū fructu ederētur hi duo Appiani libri, sperare auderet. Nec uerò tū ei illos me excusurum recepi, tanta & ipse deprauatione deteruitus: uerū ut, si illos edere & aliorum omnium studijs utiles efficiere non possem, meis saltem aliquod ex ijs emolumentum non inuideret, rogauim. Et, ut uerum fatear, quum de illis corrigendis omnino desperassem, nempe de eorum etiam editione desperare mihi necesse erat. Sedenim ego tādē, qui à docto audita hæc meminissem uiro, ἀλωτὰ εἶναι πόνω καὶ ἐπιμελείᾳ πάντα, ad eorum emendationem aggredi cœpi. & initio quidē dici non potest quantum quā paruo cum fructu laborauerim, quoties ungues roserim, & acriter quidem interdum (dum aliud cogito) momorderim, quoties terrā immerentem pedibus tundere solitus sim, quoties librarium deuouerim, quoties librum tandem iratus abiecerim: quoties denique ipsi etiam Arnolde (quod ille bili

meæ condonet uelim) licet absenti, grauissimè ob eius
δῶρον, quod ἄδωρον esse dicebam, suæcensuerim. Sed tã-
dem noua quadam patientia armatus (nunquam enim
me tam patientem tam corrupti exemplaris lectorem
præbueram) duos illos libros percurro totos: & primùm
quæcunque ex locorum collatione emendare possum,
emendo: deinde & ex coniectura locos aliquot etiam ex
deploratissimis sano. Postremò quum ad quos ueluti
scopulos offendere solet librarius, usu longo obser-
uassem, idèò que eos semper multo antè præuidens, su-
spectos haberem: certam quandã, qua ab illis eum auer-
terem, rationè iniui. Scopulos autem hîc appello (tibi e-
nim meam ἀμνησείας explicare uolo) eas omnes uoces
quæ sunt, prout uel hoc uel illud significant, διπλοῦσα-
φοῦδα: illa itè omnia quæ uel coniunctim uel epa-
ratim, sed diuerso sensu, leguntur. Is enim, quisquis fuit,
qui librum hûc ex uetustissimo descripsit, quòd, ut opi-
nor, legere eum non potuerit, in ijs uocabulis quæ duo-
bus modis (sed non eadem significatione) scribi possunt,
semper eam quæ loco omnino repugnaret, scripturam
sequutus est. in ijs item quæ modò coniuncta, modò dis-
iuncta, sed non uno sensu, reperiuntur, in præpositrè
omnia coiungendo aut disiungendo constantissimus fuit.
Hæc ego quum diligenter ac laboriosè certè obseruassem,
hanc adhibere cautionem cœpi, ut quemadmodum ea-
dem praua cõsuetudine in diuersis locis peccasset, itidè
& ego eadem arte in illis uti possem corrigendis. Adhuc ui-
uerò & alias quasdam τήνας & μνησείας, quibus in-
expugnabilia alioqui errorum monstra nõ in hoc libro
solum, sed & in alijs κατὰ τὴν ἰσῶν: eas ab huius seculi
(quod ad doctrinam attinet) clarissimo lumine Petro

Danesio olim præceptore meo edoctus: qui uir quàm felici ad eluendas abstrusissimas etiam librorũ labes & maculas præditus sit ingenio, nõ Gallia solùm nostra, sed & tua Italia optimè iam pridem nouit. Ab eo autem quum discèssi, nullos qui maiori cum dexteritate & fœlicitate id præstent, inuenio, quàm duos magni apud nos nominis uiros, Adrianum Turnebum & Ioannem Auratum: quos, pro sua modestia, primum illi à me datum esse locum, nequaquam molestè laturos esse certò scio. Sed caue Sigonũ ne in ea sis opinione, ut me in ipso contextu alia errata emendasse existimes, quàm ea in quibus meæ castigationi ne is quidem qui uel à limine solùm Græcas literas salutasset (nisi quodam contentionis & reprehensionis studio) repugnare potuisset. Nã quæcunque menda talia non erant, ea in contextu reliqui: nequaquam tantum, ut uel literam unam aut accentum immutare auderem, mihi sumens. sed aliquot adiunctis libro paginis, mijs, quæ certissima mihi esse uideretur eorum castigatio, & quibus etiam coniectura meæ argumentis niteretur, exposui. Quũ autẽ uererer ne uimã religiõsi alicuius lectoris conscientie scrupulũ ob emendatos illos in contextu locos iniicerem, eorũ unã (licet, uti dixi, nemo meæ in illis castigationi refragari posse uideretur) omnibus reddendam esse rationem, & mendosam exemplaris lectionem prius, deinde à me emendatam proferendam esse cœnsui. Super sunt tamen pauca loci, quos aut meliori alicui exemplari præsertim eos in quibus uerba etiam nonnulla desunt) aut uni ex tribus illis à me modo nominatis uiris seruari debere iudicaui. Porro hos libellos, nisi adiuncta eorum in-

interpretatione Latina (quam inuitus nunc differo) fors
dare non statueram. Cuius expectatio quanuis aliquā-
diu eorum editionem remorata sit, nunc tamen in lucem
sat citò, si sat bene, prodire illos existimo. Vale mi
Carole. Bernardinum Lauredanum, & Michaellem
Sophianum, cæteròsque communes amicos uerbis meis
salutes uelim.

HENRICI STEPHANI DE
Ctesia historico antiquissimo disquisitiono.

Q V I melius, qui certius de rebus Persicis scribere
potuerit quàm Ctesias, arbitror fuisse neminem.
Quod quo magis mihi persuadco sempèrque; persuasi,
eo certè magis (vt homo Persicæ historiæ studiosis-
simus) aliquam eius scriptorum partem in quopiam
bibliothecæ angulo reperire posse desidero ac sem-
per desiderauit. Nam istæ ex eius scriptis *ἐκλογαί* tan-
tum abest vt desiderio meo satisficiant, vt illud, non
aliter quàm ex longo contractam sitim pauculæ a-
quæ guttæ, multo vehementius accendat. Vt autem
Ctesia tantum tribuam cum alia multa faciunt, tum
verò quòd illum à Xenophōte laudatissimo authore
laudari videam. Eum enim cuius vnus ex omnibus
ab illo citetur testimonium, vt locupletissimum, lau-
dari certè, & magnificētissimè quidem, interpretor.
Vnde fit etiā, vt Plutarcho, modestissimo alioqui &
prudentissimo scriptori, succenseā: qui ita huius hi-
storici mores exagitat, vt omnibus modis suspectā
nobis eius reddere uelle videatur fidem. Sed quum
duo in historico requirantur, & posse & uelle de re-
bus uerè scribere: primùm, an id præstare potuerit,

videamus : deinde de eo, an voluisse verissimile sit,
 disputabimus. At illud vel ipse Plutarchus nobis te-
 stabitur:& testatus erat ante eum laudatissimus, vti
 dixi, scriptor Xenophon. Respondeat igitur pro me
 ambo: Xenophon quidem in libro Κύρου ἀναβάσεως
 primo, his verbis, vbi narrat vulneratum à Cyro Ar-
 taxerxem regem, eius fratrem, & παῖει κτ' τὸ σέρνον κτ'
 πρῶτος δὲ ἔδωρα κτ', ὡς φησι Κτησίας ὁ ἰατρὸς κτ' ἰατρῶν
 αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι. & paucissimis interiectis verbis,
 ὅποσοι μὲν τῆν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγει παρ'
 ἐκείνῳ γὰρ ἰω. Plutarchus autem initio Ἀρτοξέρεως (ita
 enim illic nominatur, consentientibus etiam veteri-
 bus exemplaribus) hæc scribens, ἀλλὰ τὸν Κτησίαν οὐκ
 εἰκὸς εἶναι ἀγνοεῖν τὸ ὄνομα τῆ βασιλέως παρ' ᾧ διέπεσε, δε-
 ραπύων αὐτὸν & γυνῶνα κτ' μητέρα κτ' παῖδας. Et pagina
 illius libri secunda, Κτησίας δὲ, ὃν οὔτε ἀγνοεῖν τὸν χρόνον
 εἰκὸς εἶναι, παρόντα τῆς πράξεως, ἕτερον ἀγνοεῖν εἶχεν
 τῆ χρόνου μετασῆσαι τὸ ἔργον ὡς ἐπράχθη διηγουμένως. Ex
 his igitur quum res omnes compertas exploratâ-
 que Ctesiam habere potuisse, (præsertim quum me-
 dicorum apud reges multo maior tunc tēporis quàm
 nunc autoritas esset) & vt de compertis atque explo-
 ratis verè scribere potuisse intelligamus: nunc an eū
 (vt φιλαλήθης, id est veritatis amator) id etiā voluisse
 probabile sit, consideremus. Nimirum & de hoc ἀ-
 πλῆξ ὁ λόγος. Nam si mentiri volebat Ctesias, nempe
 assentationis studiū in causa fuisse dicamus necesse
 est. Si assentator erat, certè mentiēdo, eius auribus
 à quo plurimum cōmodi expectabat, aliquid dare,
 eiusq; ambitioni subseruire sibi propositū habebat.
 A quo autē plura quàm à rege suo aut à regis matre
 sperare eum par erat. Superest igitur vt Ctesiam, dum
 Artaxerxi & Parysatidi statuit adulari, falsam illis
 laudem in historia sua plerūque affinxisse existime-

mus. Atqui tantum abest vt iis, ac Parysatidi præfer-
tim, falsam laudem affinxerit, vt veram potius detra-
xisse, ex iis passim quæ de ea commemorat, omni-
bus videri possit. Et de his quidem ita loquor, quasi
ante illorum obitum historiam suam edidisse Ctesia
constet. Nam si post eorū obitum in lucē ab eo pro-
latam fuisse credamus, quomodo eum huius culpæ,
imò vel huius suspicionis dicere affinē fuisse aude-
bimus? Quod autē ad res Indicas attinet, profectò
mendacii illū multis in locis nemo non faciliè suspe-
ctū habuerit: sed quotusquisque est qui convincere
queat & coarguere? Nescio (respondebit quispiā) quis
eo tēpore potuerit: at nūc possunt mercatores nostri
qui illuc & ipsi nauigant. Ain'tu? at vnde illis, vt, quū
sint ἀναγράφηται, ideòque iudicio eo quod literis &
doctrina quæritur, omnino careant: obseruare & ob-
seruata aliis postea cōmemorare eadem quæ viri do-
cti, possint? Ne longè abeamus, vnde homini omniū
literarum rudi, vt ligni παράξ dicti naturam ita ani-
maduertisse, & animaduersam ita queat describere
vt hoc in libello à Ctesia descriptā habemus: vt omit-
tam illud quod pro artis suæ (quū medicus esset) soler-
tia, vt obseruauit, ita & obseruasse debuit: nimirum
illud lignum δίδοαχ πῖς κοιλιακοῖς βοήθημα. vel tale
quid quale alio quodam loco narratur: nēpe aut mi-
ram cuiusdam radicis ad corrigendum nimium la-
ctis vsu virtutem: aut, quod de asinorū syluestriū
cornu refert: qui è poculis ex eorū cornu cōfectis bi-
berint, neq; spasmo eos, neq; comitiali morbo cor-
ripi: sed neque, dūmodo aut vinū aut aquam aut po-
culētū aliquid aliud ex huiusmodi poculis bibant,
illos hausto aut antè aut post minimè interire vene-
no? Nequaquā profectò ab imperitis istis mercato-
ribus expectāda hæc narratio fuerit. quid igitur illi

narrabunt: nimirum se vidisse syluestres asinos cornu in fronte gestantes, quod cuius coloris esset discernere non potuerint, sed nec satis eius magnitudinem cōsiderauerint. Hāc autem vim huic cornu esse insitam, tam sunt nescii, quā ii qui nunquā ne Indorum quidem nomen audiuerūt. Hāc autem à me idcirco hīc dicuntur, lector, vt quoties in quosdam homines incidēs, qui plus fidei de illis rebus, mercatoribus etiam literarum imperitis, quā vel doctissimi antiquis scriptoribus adhibendū esse credunt, in prōptu tibi quod illis nugatoribus respōdeas, esse possit. Quòd si quis me roget, an nec Ctesia, nec aliis vetustis authoribus rerum huiusmodi historiā describētibus derogādam arbitrer esse fidem, ille à me hoc responsum feret: me domi & in patria mea tot tantāque rerum videre passim miracula, vt quū illos qui de peregrinarum regionum miraculis scripserūt lego: tum demum velim, Scepticam vsurpans ἐπιχρῶ, dicere ἔμᾶλλον, id est ἔμᾶλλον πιστεύω, ἢ ἔπιστεύω. si tantū illa excipias quæ ita à ratione abhorrent, vt ne ipse quidem sensus communis ea quenquā patiatur admittere. Quid si verò, quo magis tales sunt res aliqua, eo etiā magis inter miracula, sed non inter incredibilia tamen referēdæ sint? Nam vel istud quale sit considera. Fuerunt nonnulli prisco seculo homines, qui quod de quadam Indica aue narrabatur, eam videlicet in India, Indicum, illinc in Græciā transportatam, Græcum sermonem discere, & hominum more articulas distinctasque voces tandem proferre: hoc vt planè absurdum & ineptum commentum, exsibilandum explodendūque esse dixerint. Quinam? nempe non alii quā quibus huiusmodi aue ex Indicis oris aduectam videre nunquā contigisset. Nam Ouidius & Statius, fortasse &

ipsi, hominem id commemorantem, ut apertè mendacem, aliquando risu exceperant: at postquã ipsam illis datũ fuit auem cernere & audire, quã ea de re fama & aliorũ sermoni adhibere fidem noluerãt, eam suis ipsorum oculis adhibere coacti fuerunt. Et, ut illos taceamus, hodiẽque vulgaris est adeo illa auis, ut extare aliquem qui dicat incredibile esse quod de illa narratur, id demum nobis planè sit incredibile. Quem enim, psittacum (quem *ψιττακον* Ctesias hĩc appellat) prater illum Veronensem Claudiani senem, aut aliquem illi similem, nunquam vidisse putabimus? Finge tamen reperiri senem aliquem (& reperiuntur forsitan aliquot ex illis etiam qui in verbis degunt) qui nunquã eam volucrẽ viderit, aut, si viderit, loquentem certè nunquam audierit: an eũ qui hãc illi aui inditã esse naturam affirmabit, fidem apud huiusmodi hominem impetraturũ reris? Hoc certè si credis, longè falleris. His igitur tandem hũc sermonem claudamus verbis. Quemadmodum si psittacus nũquam ex India aduectus ad nos fuisset, auem apud Indos esse humanas voces sonantem nemo crederet: nunc verò, quoniam vulgaris est illa, vix quisquam hoc miraculi loco habet: itidem etiã multa de aliis Indicis animalibus referri, & de plantis atque arboribus, nominatim etiã de quibusdam radicibus, item de aquis, de metallis, de aliis denique multis illi regioni peculiaribus rebus commemorari, quã multorum fidem superant: at si tam facilis illarum rerum, quã psittaci, asportatio esset, tam facilè firma ab omnibus persuasione reciperetur, quã ea quã de psittaco scripta sunt, recipiuntur. Ergo quod Plutarchus Ctesiaẽ Persicis tribuit *μυσθίδες* (apud eum corruptè legitur *δουμθίδες*) ego id in eum, ne in Indicis quidem, nedum in Persicis,

cadere existimo. At erat φιλολάκων. Fuerit verò φιλαθλώματος, fuerit φιλοθήβαιος. quid tum? Hoc certe vt aliquo in loco Lacedæmoniorum auribus aut Atheniensium aut Thebanorum potius quàm veritati seruiret, facere potuisse dixerim: at ex vna historia particula totam illam mendacii arguere, hoc ego iniquissimi iudicis esse censuerim. Sed Plutarchū, aliquo præiudico fortasse præoccupatum, quicquid libuerit, impunè scribere sinamus, & de Ctesia Persicis, penes ipsos Persas: de Indicis, penes Indos esto fides. Hic certè libellus, qualis qualis est, si aliud quo commendaretur, non haberet, vel hoc vnum abudè ad eius cōmendationem valere posset, quòd aliquot cum ab aliis, tum verò à Plinio citati in eo reperiantur loci. Sunt verò & maximè memorabiles in eo & minimè tamen vulgares historiae. quarum vnam, lector, Latino sermone interpretatam, proferam: δὴγημα certè huiusmodi quod rhetori cuiuspiam χεῖρας pulcherrimæ argumentum, poetæ, iocoso quidem, facetorum epigrammatum: severo autem, grauissimæ tragœdiæ amplissimam suppeditare possit materiam. Mortuo, inquit, Megabyzo, vxor eius Amytis, libidinosa matre filia libidiniosior, summè virorum erat appetens, & suam vndique explebat libidinem. Fortè accidit vt ægrotaret, nō graui morbo illa quidem: sed qui tamen medici desideraret opem. Eam igitur inuisens Apollonides medicus Cous, quum iam pridem eius esset amore correptus, conualituram illam (vtpote quæ hysterica esset) si cum viro congregeretur, affirmavit. Hac arte fit voti compos Apollonides, & amata potitur Amytide. Verùm tabescentem eam paulatim quū cerneret, à congressu abstinere cœpit. Illa autē tandem quum matri suæ rem totam aperuisset, eam, ne

hanc quam ab Apollonide acceperat, inultam impunitamque dimitteret iniuriam, rogauit. Mater, quæ audiuerat, ad Artaxerxen defert: narratque ut cōgressu eius vsus esset, nec, nisi ea indignis prius abusus modis, illo abstinuisset. Rex matri de his agendi ut vellet, potestatem permittit. Illa igitur comprehensum & in vincula coniectum Apollonidem duos mēses in tormentis & cruciatibus habuit: tandem verò viuum etiam defodit. Hic iam mihi lector (quod in legendis historicorum scriptis longè & iucundissimum & vtilissimum est) historiam cum historia cōfer, Persicam nimirum cum Romana. Amytin cum Messalina, Regis Persarum filiam cum imperatoris Romani coniuge mihi compara: & muliebri utrobique, quasi in speculo quodā, contēplare ingeniū. -- Claudius audi Quæ tulerit, dormire virum quum senserat vxor, Aufa Palatino, &c. satis enim tibi notos esse puto versus. Aptissimè autem, meo quidem iudicio, hoc par mulierum copulauerimus: ut quas personas & longa temporum intercapedo & longū locorum intervallum & linguæ magna discrepantia dissociauerūt, generis nobilitas (licet in altera maior) & morum fœditas ac turpitudine minimè nobili vinculo nobis consocient atque coniungant. Et de Messalinæ quidem ut audias libidine, tibi longè abeundū nō fuerit. Amytin autem præterquam Ctesia, etiam Dinonis grauiissimi authoris hoc infamatam reperi elogio, *Ἀμυτις, κακίστη ἢ ἐν τῇ ἀσίᾳ γυναικῶν ἢ ἀκόλαστα*. id est, Amytis omnium Asiæ fœminarum ut pulcherrima, ita libidinosissima. Historiam cum historia contulisti, lector: nunc autem poetæ quomodo cum historicis conferri debeant, & ut cum illorū sententiis horum pulchrè testimonia consonent, cōsidera. Nimirum quod à poeta Latinorum omniū

ingeniosissimo prenuntiatum est, litem magnam pu-
dicitiae cum forma esse, non minus verè quam elegā-
ter esse dictū, iam antea tibi, vt opinor, persuaseras:
sed itaverū tamen hoc esse, vt non in omnes hāc ca-
dere suspicionem existimare deberemus. At nūc hęc
te docēt historia, nō obsecras tantū, nō priuatas tan-
tūm affines huic culpæ esse personas, verū etiā impe-
ratrices, eorum etiā qui reges regum vocabantur (&
meritò quidē vocabātur) filias. Sed cur ego tā me-
morabilē vndique hāc tibi reddere conor narratio-
nem? nimirum quòd illa vel certissimū Ctesiae φιλα-
ληθείαι datura sit testimonium. Quem enim missum
me facere velle simulauerā, nūc quasi ex insidiis re-
peterē libet sermonem. Ecquis vnicuique erga suam
artem & erga eiusdem artis societate iunctos (quòd
eiusdem velut sacri sint cultores) naturaliter quosdā
amoris excitari nescit igniculos? Nisi igitur Ctesiae
amica quidem ars sua, amicus verò Apollonides, sed
amica magis historiae veritas fuisset, hęcine cum
tāto vtriusque narrasset dedecore? At ego (dicit for-
tasse Plutarchus) istud factū lōgè aliter interpretor.
Nam vt κεραμεις κεραμει κοτεει, sic etiam ιατρεις ιατρεις.
hinc illa diffamatio. Itāne tandē hęc eius diffaman-
di stūdiō commemoret, quem aliquot in locis non
multo antè spōte laudauerit? Quo te iā vertes Plutar-
che? Video video quo euadere velis. Passim ab Hero-
doto distētit. Patrē fabularū mihi narras. tādē te tuo
cōfodisti gladio. Nimirū verax Ctesias mēdaci He-
rodoto repugnat. Quid tu autē ad hęc, lector? nōne
iam tibi teneri Plutarchus videtur? Hoc si tibi per-
suasi, Ctesiae τὸ φιλάληθεις admirare mecū poti⁹, quam
cū Plutarcho τὸ φιλοψυδεις reprehēde. Aut, si tibi pa-
ria in verāque partē rationum vidētur esse momēta,
saltē te neutrum serua, & vt i dixi, de Ctesiae Persicis,
penes Persas, de Indicis, penes Indos fides esto. Vale.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΤΗΣΙΟΥ

τῷ κινδίου ᾠρικῶν ἐκλογαί.

ΤΗΣΙΟΥ τῷ κινδίου τὰ ᾠρικά ἐν βι-
Κβλίοις ἔστι κγ' ἄδη' ἐν μὲν τοῖς περὶ τοὺς ἄξ τὰ τ'
 ἀσύρια διαλαμβάνει καὶ ὅσα περὶ τῶν ᾠ-
 ρικῶν, ἀπὸ ἰωάννου τῷ ζ' τὰ ᾠρικά διεξέρχεται· καὶ ἐν μὲν
 τῷ ζ' καὶ ἠ' καὶ ι' καὶ ια' ἐ' ιβ' καὶ ιγ' διεξείπαι τὰ περὶ Κύρου
 καὶ Καμβύσου καὶ τῷ μάγῳ, Δαρείου τὸ καὶ τῷ Ξέρξῃ· οὐ-
 δὲν ἐν ἅπασι ἀπικείμενα Ἡροδότῳ ἰσορῶν, ἀλλὰ καὶ ψεύσιν
 αὐτὸν ἀποκαλῶν ἐν πολλοῖς, καὶ λογοποιὸν ἀποκαλῶν. Ἐπεὶ
 νεώτερος μὲν ἔστιν αὐτῷ, φησὶ ὅτι αὐτὸν, τῶν πλείονων ἂ ἰσορεῖ,
 αὐτὸ πλὴν ἡμῶν μόνον, ἢ παρ' αὐτῶν ᾠρῶν, ἔνθα τὸ ὄρα μὴ
 ἐνεχώρη, αὐτήκοον κατασάντα, οὕτως πλὴν ἰσορέῃ συγχε-
 ψαι. οὐχ Ἡροδότῳ δὲ μόνῳ τὰναντία ἰσορεῖ, ἀλλὰ καὶ περὶ
 Ξενοφῶντα τὸν Γρύλλου ἐπ' ἐνίων διαφωνεῖ. ἢ κμασε δὲ ἐν
 τοῖς χρόνοις Κύρου τῷ ἐκ Δαρείου καὶ Γαρυσπίδος, ὃς ἀδελ-
 φὸς Ἀρπξέρξου, εἰς ὃν ἡ περσικὴ βασιλεία κατῆλθεν, ἐπί-
 χανε. φησὶν ἔν αὐτῷ περὶ τῷ Ἀσυάγῳ, ὡς ἔδεν αὐτῷ
 Κύρος περὶ ἡμῶν ἐχρημάπιζεν· ἐστὶ δὲ αὐτὸν ἐκ Ἀσυίγῳ κα-
 λεῖ. φησὶν ὅτι ἀπὸ περσῶν Κυρος Ἀσυίγῳ ἐν ἐκβαταίοις, καὶ
 κρυφθῆναι ἐν τοῖς κρισκράνοις τῶν βασιλείων οἰκημῶν, κρυ-
 ψάντων αὐτῷ τε θυγατρὸς Ἀμύπος καὶ τῷ ἀνδρὸς αὐτῷ Σπι-
 ταμᾶ. ὅπισθάντα δὲ Κύρον, ἔπιπάζαι ἀνακρίνῃν διασρεβλώ-
 σεων Σπιταμᾶν τῷ καὶ Ἀμυπῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς παῖδας αὐτῷ. Σπιτα-
 κην τῷ ἐκ Μεγαερίῳ, περὶ Ἀσυίγῳ. τῷ ὅτι, ἐαυτὸν περσῶν γέ-
 λαι, ἵνα μὴ δὴ αὐτὸν σρεβλωθῆναι οἱ παῖδες. ληφθέντα δὲ,
 πέδας παχίαις ὑπὸ Οἰεαῶν δεθῆναι. λυθῆναι ὅτι ὑπ' αὐ-
 τῷ Κυρος μετ' οὐ πολὺ, καὶ ὡς πατέρῃ Ἰμμηθῆναι, καὶ τῷ θυγα-

τέρα Αμυπὶ παρῶτον μὲν μηδὲ κῆς ἀπολαύσαι μῆτις, ἔπει-
 τα δὲ εἰς γυναικὰ ἀρχῆται τῆ Κύρω, Σπίταμα τὸ ἀδρόν
 αὐτῶ ἀνηρημένον, ὅπ' ἐψύσατο, ἀλλοεῖν εἰπὼν ἐρβυτώδημον Α-
 συτῆαν. ταῦτα λέγει Κτισίας παρὰ Κύρου, καὶ ἔχουσα Ἡρόδοτος.
 Ἐὶ ὅπ' παρὸς βακτεῖας ἐπολέμησε, ἡ μάχης ἡ μάχη ἐ-
 γίνετο. ἐπὶ δὲ βακτεῖοι Ασυτῆαν μὲν πατέρεα Κύρου γένη-
 μόνον, Αμυπὶν δὲ μητέρεα καὶ γυναικὰ, ἑμαυτοῖς ἐκόν-
 τες Αμυπὶ καὶ Κύρω παρέδοξ'. καὶ ὅπ' παρὸς ἄλλας ἐπολέ-
 μησε Κύρος, ἔσπελαβεν Αμύργῳ τῶ σακῶν μὲν βασιλέα,
 ἀδρόν δὲ Σπαρέθρην. ἡπὶς ἔμψ' ἔ' ἄλωσιν τὸ ἀδρόν, στρα-
 τὸν συλλέξασα, ἐπολέμησε Κύρω, ἀδρόν μὲν στρατιώτα, τελεί-
 κωντα μυριάδας ἐπαγομένη, γυναικῶν δὲ, εἴκοσι. καὶ νικῶν
 Κύρον καὶ συλλαμβάνει ζωοειά μψ' καὶ δῆλον πλείων, Παρ-
 μίσην τὸν Αμύπος ἀδελφόν, ἔβρις αὐτῶ παῖδας δὲ ἕς
 ἕσπερον καὶ Αμύργης ἀφείθη, ἐπὶ κακίνοι ἀφείθη. Ἐὶ ὅπ'
 στρατεύει Κύρος ἐπὶ Κροῖσον καὶ πόλιν σερδῶν, πινεργὸν ἔχων
 Αμύργην. ὅπως τὸ τῆ βελῆ Οἰσαρῶ παρῶν ἔδωλα ξύλι-
 να ἀπὸ τὸ τεῖχος φανείτα, εἰς δέος μὲν κατέστησε τοῖς ἀνοικῶν-
 τας, ἡλὼ δὲ δὲ ταῦτα ἔσπερὴ πόλις. ὅπως τὸ παρὸ τῶ δῆ-
 σεως δίδου) ο παῖς Κροῖσου ἐν ὁμήρου λόγῳ, δαμονίος φαν-
 τασματος ἀνατίσαι τοῖς Κροῖσον. ὅπως τὸ δολορραφουῶτος
 Κροῖσου, ὁ παῖς κατ' ὀφθαλμοῖς ἀναρῆται καὶ ὅπως ἡ μή-
 τερ τὸ πάθος ἰδοῦσα, ἑαυτῶ τῶ τείχεος ἀποκημνίξῃ, καὶ ἔσπερὴ
 σκῆ, ὅπως τὸ δῆσεως τῆς πόλεως, παρὸς τὸ ἐν τῆ πόλει ἱερὸν τὸ
 ἀπόλλωνος κατὰ φάει, καὶ θῆσκει καὶ ὡς τείς ἐν τῶ ἱερῶ πῆδη
 θῆσ' ἀπὸ Κύρου, λυέει) βίτον ἀοράτως. καὶ τοῖς σφραγίδων τῶ ἱε-
 ρῶ ὅπ' κειμῶν, καὶ τῶ τῶ φυλακῆν Οἰσαρῶ ἐμπιστευμέ-
 νη. ὅπως τὸ οἱ συνδούμοισι Κροῖσω, τας κηφῆας ἀπετέμνοντο,
 ὡς κατὰ παρὸς δίδόντες λυέειτα Κροῖσον. καὶ ὅπ' ἀόδηφθῆς
 ἐν τοῖς βασιλείοις, καὶ δὲ τοῖς ἀσφαλέσπερον, βροντῶν καὶ

σκηπτιῶν ἐπινεχθέντων, λύεται πάλιν καὶ τότε μόλις ὑπὸ
 Κύρου ἀφίετο. ἔξ οὗ δὲ παλείπετο, καὶ ἔδωκε Κύρος Κροίσῳ πό-
 λιν μεγάλην βασιλίῳ, ἐγγὺς ἐκβατάνων, ἐν ἣ ἦν ἵππεις μὴ
 πεντακισχίλιοι, πελτασταὶ δὲ τὸ ἀκονησταὶ καὶ ἄξιοτατοι μύελοι.
 ἐπὶ δὲ διαλαμβάνει ὡς ἀποστέλλει Κύρος ἐν παρσίδι Πεποσά-
 καν ἢ ἡμίχρρενα, μέγα παρ' αὐτῶν δυναμόντων, ἐνέγκει δὲ πρὸ
 βαρκανίων Αστυζαῶν. ἐπόθει γὰρ αὐτὸς τε καὶ ἡ θυγάτηρ Ἀμυ-
 πος τὸ πατέρα ἰδεῖν, καὶ ὡς Οἰόρατος βυλάει Πεποσάκῃ ἐν ἐρή-
 μῳ ἔπι καταλιπόντα Αστυζαῶν, λιμῶν καὶ δίψῃ ἀπολέσσει. τὸ
 γέγονε. δι' ἐνυπνίων δὲ τὸ μῖασμα πρὸς μνηστῆρας, Πεποσάκας,
 πολλάκις αἰτήσατο μή τις Ἀμώπος, εἰς ἡμφερίῳ παρὰ Κύρου
 ἐκιδεῖν. ἢ ὅτι οἷς ὀφθαλμοῖς ἐξορύξασα, καὶ τὸ δέρμα παλι-
 δείρασα, ἀνεσταύρωσεν. Οἰόρατος δὲ διδάσκει μὴ τὰ ὅμοια πεί-
 σε, καὶ πρὸς Κύρου μὴδὲν ἔπειθεν ἰατροῦ μὲν παρὰ χερσὶν αὐ-
 τῶν, αὐτὸς ὁμοῦς ἀποκαρτερήσας δι' ἡμερῶν δέκα, εἰ αὐτὸ δὲ ἤλα-
 γη. Αστυζαῶν δὲ μεγαλοφρεπῶς ἐτάφη καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι ἀ-
 βρωπὸς αὐτῆ διέμεινεν ὁ νεκρός. λέοντες γὰρ αὐτῆ φασὶ, μέχρι
 Πεποσάκῃ πάλιν ἦσαν καὶ ἀρσθαεῖν, ἐφύλαττον τὸν νεκρόν.
 Κύρος ὅτι στρατεύει ἐπὶ δέρβικας, Ἀμορῶν βασιλεῖοι πρὸς αὐ-
 τῆ καὶ ἔξ ἐνέδρας οἱ δέρβικες ἰσῶσιν ἐλέφαντας, καὶ οἷς ἵππεις
 Κύρος βέποισι. τὸ πῆλξ καὶ αὐτὸς Κύρος ἐκ τῶ ἵππου, καὶ ἰνδὸς
 ἀνὴρ σιωεμάχοντο γὰρ καὶ ἰνδοὶ οἷς δέρβικεσιν, ἔξ ὧν τὸ οἷς
 ἦ ἐφαντας ἔφερον οὐδ' ἐν ὁ ἰνδὸς πεπληκότα Κύρου ἐδίηαι ἀ-
 κονητῶ ὑπὸ τὸ ἰσχύον, εἰς τὸν μηρόν. ἔξ οὗ καὶ τελευτᾷ. ὅτε
 δὲ ζῶντα ἀνελόμωροι αὐτὸν οἱ οἰκέοι, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἤε-
 σαν. ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ μάχῃ καὶ παρῶν πολλοὶ καὶ δέρβι-
 κων ἴσοι. μύελοι γὰρ καὶ αὐτοὶ. Ἀμόργης δὲ παρὰ Κύρου ἀ-
 κούσας, ἀποσθῆ παρὰ γίνεταί, ἔχων ἄκων δισμουελοῖς ἵπ-
 πείας. καὶ πολέμου συρράγῃ πρὸς παρῶν καὶ δέρβικων, ἵκα
 κατὰ κράτος ὁ περσικός τὸ σακῶν στρατός ἀναγρεῖται δὲ καὶ ὁ

τῶν δερβίκων βασιλεύς Αμορῆος, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ δύο παῖ-
 δες αὐτοῦ ἀπέθανον δὲ δερβίκων μὲν πελοπόνησοι, τῶν δὲ
 ὄνειαρχοί. καὶ προσεχώρησεν ἡ χώρα Κύρω. Κύρος δὲ
 μέλων πελοπόν, Καμβύσιν μὲν τῶν πελοπόνων, βασιλέα κα-
 θίστη· Τανουζάρκην δὲ νεώτερον ἐπέστησε δευπότῳ βακτρίαν
 ἔσθ' ἡ χώρας, καὶ χροαμνίων, καὶ παρθίων, καὶ καρμανίων, ἀπε-
 λείψεν ἅντας τὰς χώρας διοισάμυρος. τῷ δὲ Σπιταμά παίδων,
 Σπιτάδην μὲν, δερβίκων ἀπέδραξε Ἐβάτην, Μεγαβέριον δὲ,
 Βαρκανίαν· τῆ μνητεὶ δὲ πάντα πύθεσθαι προσέταπεν, καὶ Α-
 μόρτιον φίλον ἵστας, τῷ δεξιαν ἐμβρομοδίων, ἐποίειτο, καὶ δεξι-
 λους· καὶ τοῖς ἰσθ' ἐμμένονσι τῷ πρὸς ἀμύλης ἀνοίγας ἀγαθὰ
 ἦν χρο, ἐπιθεῖτο δὲ τοῖς χροῖν ἄρξασιν ἀδίκων. ταῦτα εἰπὼν,
 ἐπελούθησε πρὸ τῆ ὑστεροῦ ἀπὸ τῆ β' αὔματος ἡμέρα, βασιλεύ-
 σαι ἔτι λ'. ἐν οἷς ὁ ἰα' Κτησίω λόγος τῆ κνιδίς. ἄρχη δὲ ὁ
 ἰσθ' ἀπὸ τῆ Καμβύσου βασιλείας, τοῦ βασιλεύσας, ἀπέσθ' λε-
 τῷ τῶ πατρὸς δὲ Βαζαπάτης τοῦ ἡμάρρενος εἰς τῶσας Ἐφθί-
 ναι νεκρόν· καὶ τὰλλα ὡς ὁ πατὴρ ὠρίσατο, διοικήσατο. μέ-
 γιστον δὲ παρ' αὐτῶ ἠδυνάτο Ἀρτσάστας ὑρκάνιος· τῷ δὲ ἡμι-
 ἀρρένων Ἰξαβάτης τὲ καὶ Ἀσσαδάτης καὶ Βαζαπάτης, ὅς καὶ
 τῶσ' αὐτῶ πατρὶ μέγιστος· καὶ μὲν τὸν Γεποτάκα θάνατον, τοῦ
 στρατεύει ἐπ' αἴγυπτον, καὶ τὸν αἴγυπτιῶν βασιλέα Ἀμυρ-
 τῶν, Κομβαφέως τὲ ἡμάρρενος, ὅς ἴω μίγα διανάμυρος
 τῶσ' αὐτῶ αἴγυπτιῶν βασιλεῖ, καὶ τῶσ' ὄντος τῶσ' ἡφύρας
 καὶ τὰλλα τῶ αἴγυπτιῶν πρῶτα, ἐφ' ὧ γένεσθαι ὑπαρ-
 χος αἴγυπτις· καὶ γέρονε. ταῦτα γὰρ αὐτῶ Καμβύσης δὲ Ἰξα-
 βάτης τῶ Κομβαφέως ἀειψὶ σινέθετο, καὶ αὐτὸς οἰκιοφώνως
 ὑστερον. ζωοῦ δὲ λαβὼν τὸν Ἀμυρτῶν, ἔδεν ἄλλο κακὸν
 εἰργάσατο, ἢ ὅπ' εἰς τοῦσ' ἀνάσασθαι σὺν Ἰξακίχοις αἴ-
 γυπτιοῖς, οὗς αὐτὸς ἠρεπίσατο, ἐπιπέσατο· καὶ τὴν αἴγυπτον
 δὲ πᾶσαι ὑπέταξεν. ἀπέθανον δὲ ὄν τῆ μάχῃ, αἴγυπτιῶν

μὲν μυελᾶδες πέντε, τρωσῶν δὲ δύο. μάγος δὲ πρὸς Σφενδα
 δάτης ὄνομα, ἀμφοτέρωσιν ἐμαστρησθεὶς ὑπὸ Τανυοξάρκην,
 ἀφικνεῖται πρὸς Καμβύσιν, ἐνδραβδήσιν τὸ ἀδελφὸν Τα-
 νυοξάρκην ὡς ἐπιβυβλῶντα αὐτῷ. καὶ σιμυῶν ἐδίδου τὸ ἄπο-
 σάσεα, ὡς εἰ κληθεῖν ἤθελ, ἐκ δὲ ἔλθοι. διηλοῖ τῷ νῦν ὁ Καμ-
 βύσης ἤθελ τὸν ἀδελφόν. ὁ δὲ, χρείας ἄλλης ἀπατηούσης μέ-
 νειν, ἀνεβάλετο. παρρησιάζετο δὲ δραβολαῖς πλέον ὁ μάγος. Α-
 μωπς δὲ ἢ μήτηρ τῶν μάγος ὡς λῶ ὑπενοῦσα, ἐνθῆπει Καμ-
 βύσω τὸ ἕν μὴ πείθεα. ὁ δὲ ὑπεκρίνετο μὴ πείθεα, ἐπί-
 δετο δὲ μάλιτα. δραπμφαμδύς δὲ πείπον Καμβύσου πρὸς
 τὸν ἀδελφόν, τρωσθίνε. ἔσπαζε δὲ μὲν αὐτὸν ὁ ἀδελφός,
 ἐσθῆν δὲ ἠπὸν ἀνελεῖν ἐμδύετα. κρύφα δὲ Ἀμώπος εἰς τρωσθί-
 ν ἀγαθὴν τὴν μδύετιν ἔσπευδε. καὶ λαμβάνει πέρας ἢ τρωσθί-
 ν. ὁ γὰρ ποὶ μάγος βελῆς ὡς βασιλεὶ κοινωνῶν, βυβλῶν τῶν
 ὁμοίος ἡ αὐτὸς ὁ μάγος κάρτα ὡς Τανυοξάρκην. βυβλῶν τῶν
 γδρωῦ αὐτὸν ἰδὲν ὡς φανερώ, ὡς δῆθεν ἀδελφὸς βασιλέως
 καλῆς πόντα, τὴν κερθῶν τρωσθίνα ἔσπλημδύωαι, ἐν δὲ ὡς κρυ-
 πτῶ ἀναρεθῶναι Τανυοξάρκην, καὶ τὴν ἐκείνου σολῶ ἀμφια-
 δῶναι τὸν μάγον ὡς τε καὶ ἀμφιάσμα πνομίζεαδς Τανυο-
 ξάρκην. καὶ γίνετο αὐτῶν. ἀμπα γὰρ ταύρα, ὁ δὲ ἐπέεν, ἀνα-
 ρεῖται Τανυοξάρκης. ἀμφιάζετο δὲ ὁ μάγος, ἔνομιζετο Τα-
 νυοξάρκης καὶ λαμβάνει πάντας ἐπὶ πολὺ χρόνον, πλῶν Ἀρ-
 τασύρα καὶ Βαγαπάτε ἔξασάτε. τῶν τοῖς γὰρ μόντοις Καμβύ-
 σης ἐτάρρησε τὴν τρωσθίνα. Λάβυζον δὲ τὴν ἡμαρρέων τὴν τρω-
 τὸν οἱ ἢ τὸ Τανυοξάρκην, τρωσκαλεσάμδρος ὁ Καμβύσης καὶ
 τοῖς ἄλλοις, ὑποδείξας τὸν μάγον ὡς ἐχρημάτιστο καθεζόμενον,
 τῶν ἐπὶ, ἐπὶ, νομίζετο Τανυοξάρκην. ὁ δὲ Λάβυζος, θαμάσας,
 καὶ ἴνα δῆλον, ἔφη, νομίζετο ποσῶν τῶν ἡμαρρέων τῶν ὁμοίότητι
 ὁ μάγος. ἐκπέμεται αὐτῶν εἰς βακτερίοις, καὶ τρωσθίνα πάντα
 ὡς Τανυοξάρκης. πέντε δὲ ἐν αὐτῶν διελθόντων, μνηνύεται ἢ

Αμωπς τὸ δρᾶμα δὲ τὸ Τιβέθαις τῶ ἡμάρτερος, ὃν ὁ μάρξ
 πυπύσας ἐτύλχανε. καὶ αἰτεῖ τὸ Σφενδάδάτω παρὰ Καμ
 βύσου. ὁ δὲ οὐ δίδωσιν. ἡ δὲ ἐπαρᾶται, καὶ πῖσσα φάρμακον,
 τελευτᾷ. Ζυεὶ ὁ Καμβύσης, καὶ τῶν ἱερέων σφαζοῦδραν αἶμα
 ἐκ ἀπορρέει. ἔα θυμεῖ. καὶ ἕκαστὸν αὐτῶν ἡ Ρωξάνη παμδίον ἀκέ
 φθον καὶ πλέον ἀθυμεῖ. καὶ οἱ μάρξ λέγουσιν αὐτῶν τὸ τὸ περὶ
 των δηλωσιν, ὅτι ἔκαταλείψῃ τὸ ἀρχῆς δὲ δόχον καὶ ἐπίστα
 αὐτῶν ἡ μήτηρ ἐν τυκῆ, ἀπειλῶσθαι τῆς μαίφοινας. καὶ πλέον
 ἀθυμεῖ. ἀφικόμορος δὲ εἰς βαβυλωνίαν, καὶ ξένον ξυλάειον μα
 χαίρα, δὲ περὶ τῆς χείρ, παῖει τὸν μηρὸν εἰς τὸν μῦν, ἔεν
 δεκατῆος τελευτᾷ, βασιλεύσας δυοῖν δέοιτα εἰκοσι. Βα
 ραπάτης δὲ καὶ Ἀρτασούρας, παρὶν ἡ Καμβύσης τελευτήσας, ἐ
 βυβλύσαντο βασιλεύσαν τὸν μάρξ. καὶ ἐβασίλευσαν, ἐκείνους
 τελευτήσαντος. λαβῶν δὲ τὸ Καμβύσου σῶμα Ἰζαβάτης ἡ
 γῆ εἰς παρῶσας. τῶ μάρξ ὁ βασιλεύσαντος ἐπὶ ὀνόματι τῶ Τα
 κνοζάκου, ἡ κεν Ἰζαβάτης ἐκ παρῶσας, καὶ κατεπαῖν τῆ γρα
 πᾶ πᾶσιν, καὶ θριαμβύσας τὸ μάρξ, κατέφυγον εἰς πῖερόν.
 ἐκεῖ δὲν τε σιληφῆς, ἀπιτμήθη. ἐντεῦθεν ἐπὶ τῶ παρῶν
 ὁπίσημοι ὤνεντο δὴμίλοις καὶ τῶ μάρξ, Ονόφας, Ἰδέρ
 νης, Νορονδάβας, Μαρδόνιος, Βαρίσας, Απαφέντης, καὶ
 Δαρῆος Ὑπάσσω. τούτων ἀλλήλοις πῖσας δόντων, παρῶσας
 βάνεται καὶ ὁ Ἀρτασούρας, εἴτα καὶ ὁ Βαραπάτης, ὃς πᾶς
 κλεῖς πᾶσας τῶ βασιλείων εἶχε. καὶ εἰσελθόντες δὲ τῶ Βα
 ραπάτου οἱ ἐπὶ εἰς τὰ βασίλεια, ἀνελκυσί τὸν μάρξ πα
 λακῆ βαβυλωνίαν συγκατεῦδοντα. αἰς δὲ εἶδεν, ἀνεπήδησε
 καὶ μηδὲν θύρῶν τῶν πολεμικῶν ὀργάνων (πᾶντα γὰρ ὁ Βαρα
 πάτης λάθρα ὑπέξῆγαγε) διέφρον χεῦστον σιωπέψας, καὶ
 λαβῶν τὸν πόδα, ἐμάχετο. καὶ τέλος, κατακτενηθεὶς ὑπὸ τῶ
 ἐπὶ ἀπῆ, ἀπέθανε, βασιλεύσας μῦνας ἐπτά. βασιλεύσας ὁ τῶ
 ἐπὶ ὁ Δαρῆος, τῶ ἵππου, κατὰ σιωκέιπο δὴμίλοις, παρῶσας

μηχανῆ ἕνι κὶ τέχνῃ, ἐπεὶδὴ ὁ ἥλιος πρὸς διαπολας ἐγένετο, χρεμεπίστωτος. ἀλλ' ὅτις πρῶτος ἐορτή ἤμαρ φωνίας, καθ' ἡμέραν Σφειδάδατος ὁμάρος ἀνήρην). Δαρῆιος πρὸς τάσσει τὰ φων ἐαυτῷ κατὰ σκυβαλίωμαι ἐν ᾧ διαστῶ ὄρη· κὶ κατὰ σκυβαλίω ζεται. ἔπι θυμῆτας δὲ ἰδεῖν αὐτὸν, ἕτω ἢ τὴ χαλδαίων κὶ πύργονίων κρολίω). οἱ δὲ γονεῖς ἀελεθῆν βουληθέντες, ἐπεὶδὴ οἱ ἱερεῖς εἶδον οἱ ἀνέγκοτες αὐτοῖς, κὶ ἐφοβήθη, ἔ φοβήθη-τες ἀρῆκαί τὰ γονία, ἔπεσον ἔ ἐτελεύτησαν. καὶ ἐλυπηθη Δαρῆιος λίω. κὶ ἀπέτμηθη αἱ κεφαλῆαι, πρὸς ἀκόντα ὄντων ἡβ' αἰελοκόντων. ἔπι ἔπιτάσσει Δαρῆιος Δελαρῆμω ᾧ τὰς ἀπὴκα ππαδοκίας, ἔπι σκύδας δὲ βλώμαι, κὶ ἀδρας καὶ κωαίνας ἀίχμαλοπίσαι. ὁ δὲ δὲ βλάς πνιτικονπροις λ', ἡχμαλώπε. σιωέλαβε δὲ κὶ τὸν ἀδελφὸν τῷ βασιλείω ἡβ' σκυθῶν Μαρσαγέτιω, ἔπι κακῶς ἐβύρων πρῶτα τὸ οἰκίου ἀδελφῶ δὲ δὲ δὲ δὲ. Σκυθάρκης δὲ ὁ σκυθῶν βασιλεὺς ὄρη αἰς, ἔγραψεν ὑβείων Δαρῆον κὶ ἀντεγράφη αὐτῷ ὁμοίως. γράψαμα ἡ ἀγίεας Δαρῆιος, ὁ δὲ δὲ δὲ μυστάδας, κὶ ζύξας τὸ βύπορον κὶ τὸν ἴσον, διέβη ἔπι σκύδας. ὁ δὲ ὄρη ἡάσας ἡμερῶν ἰε'. καὶ ἀντέπεμπι δημίλοισ τῷ α'. ἔπι κατέστειρα σὶ ἡω τὰ ἡβ' σκυθῶν. διὸ καὶ φβύγων Δαρῆιος διέβη τὰς γρυρῶσας κὶ ἔλυσε ἀπεύδων πρὶν ἢ τὸ ὄρη δὲ βλώμαι γράψαμα. καὶ ἀπέθανον ἕτω Σκυθάρκου οἱ κατὰ λειφθέντες ἐν τῇ ἀρῶπι, μυστάδες ὀκτώ. Δαρῆιος δὲ τὴν γρυρα δὲ βλάς, χαλκηδονίων οἰκίας καὶ ἱερα ἐνέωρησεν, ἐπεὶ τὰς πρὸς αὐτοῖς γρυρας ἐμελέπισαν λῦσαι· καὶ ὅπ τὸν βωμῆν ὄρη πρῶτον Δαρῆιος κατέθετο ἐπ' ὀνόματι δὲ βασιλείου διός, ἡφανίσαν. Δάπης δὲ ἐπανιὸν ἐκ πόντου, καὶ τὸ δὲ μηδικὸν ὄλου ἡζούμπος, ἐπύρθη ἡήσοις καὶ τὴν ἐλλάδα. ἐν μύρα ἔωνι δὲ Μιλτιάδης ὑπανπάσει, καὶ νικᾷ τοῖς βαρβαροῖς, καὶ πῖπαι καὶ αὐτὸς Δάπης. ἔ οὐδὲ τὸ σῶμα πρῶτος

Ευδον. Δημάρατος ἢ ὁ λακεδαιμόνιος παρεγγέτο ἠδὴ πορϑὸν, καὶ σωιλῶ αὐτὰ ἐν τῇ διαβάσει, καὶ ἀπέργε τῆς εἰς Λακεδαιμόνα ἐφόδου. Ξέρξης δὲ πορσβάλλει ἐν θερμοπύλαις Λεωνίδα πατρῶσιν ἢ λακεδαιμονίων, δι' Ἀρταπαίου, ἔχοντος μυρίους, καὶ κατεκόπη τὸ περσικὸν πλῆθος, ἢ λακεδαιμονίων δύο ἢ τριῶν ἀναιρεθέντων. εἴτα πορσβαλεῖν κελύει μὲν διαμυρίων, καὶ ἠπία γίνεται καὶ κείνων. εἴτα μασιγροῦται ὅτι παρὰ πολέμειν καὶ μασιγροῦσθαι, ἐπὶ ἠπίωντο. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ κελύει μάχεσθαι μὲν πεντακισμυρίων καὶ ἐπεὶ οὐδὲν ἠνυεν, ἔλυσε τότε τὸν πόλεμον. Θώραξ δὲ ὁ θεσσαλὸς καὶ Τραχυνίων, οἱ δὲ Δωαπὶ, Καλλιάρχης καὶ Τιμαφέρνης, παρῆσαν στρατῶν ἔχοντες, καλέσας δὲ Ξέρξης ἑταίρους τε καὶ τὸν Δημάρατον καὶ τὸν Ηγίαν τὸν ἐφέσιον, ἔμαθεν ὡς οὐκ ἀνὴρ ἠπιοῦν λακεδαιμόνιοι, εἰ μὴ κωκλαθένσαι ἠγροῦσθαι ἢ ἢ δύο Τραχυνίων διαβάτου στρατὸς περσικὸς διελήλυθε, μυριάδες τέσσαρες· (ὅ καὶ νῶτον γίνεται) τῶν λακεδαιμονίων, καὶ κωκλαθέντες, ἀπέθανον μαχόμενοι ἀδρείως ἅπαντες. Ξέρξης δὲ πάλιν στραπύμα πέμπει καὶ πλαταγέων, μυριάδας ἑβ', ἠγροῦσθαι αὐτοῖς Μαρδόνιον ὅτι σήσας. ἠβῶσι δὲ ἦσαν οἱ καὶ πλαταγέων τὸν Ξέρξην κινεῖντες, αὐτὸν ἀδρείως δὲ Πρωσανίας ὁ λακεδαιμόνιος, τριακοσίοις μὲν ἔχων σαρπητάς, χιλίοις δὲ ἢ πελοίχων, ὅκα δὲ ἢ ἄλλων πόλεων χιλιάδας ἕξ, καὶ νικάται κατακράτης ἢ περσικῆ στρατῶν, καὶ φεύγει τραυμαπαδείς καὶ Μαρδόνιος. ὅκα ὁ Μαρδόνιος πέμπει συλήσας τὸν ἄπολλωνος ἱερόν παρὰ Ξέρξου, καὶ φησὶ, θνήσκει, χαλάζης ὅπιπεσούσης παρχίας. ἐφ' ᾧ λίαν Ξέρξης ἐλυπήθη. Ξέρξης δὲ ἐπ' αὐτὰς ἀθώας ἐλαύνει καὶ ἀθωῶσι, πληρώσαντες ἕκατὸν δέκα βίηρεις, φεύγουσιν εἰς σαλαμίνα, καὶ Ξέρξης τὴν πόλιν κενῶν αἰρεῖ, καὶ ἐμπύρωσας, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως. ὅ αὐτῇ

γὰρ ἐπὶ πῖνές ὑπολειφθέντες ἐμάχοντο. τέλος καὶ κείνων νυ-
 κτὴ φυγόντων, καὶ κείνῳ βλάψαν. ὁ δὲ Ξέρξης αὐτὸν
 ἐλθὼν ἐπὶ σενόταπεν τῆς ἀπικῆς, ὁ ἡράκλειον καλεῖται, ἐ-
 χθόνουε χῶμα ἐπὶ σαλαμίνα, περὶ ἐπὶ αὐτῷ δεξιῶν
 δεξιῶν ἀμύνας. βουλὴ δὲ Θεμιστοκλέους ἀδελφίου καὶ Αει-
 σείδου, τοξόται μὲν ἀπὸ κρήτης πρὸς καλουῦται, καὶ πρὸς
 γίνονται. εἶτα ναυμαχία πρὸς καὶ ἐλλίων γίνονται. πρὸς
 μὲν, ναῦς ἐχόντων ὑπὸ τὰς χεῖρας, στρατηγῶν αὐτῶν Ο-
 νόφα ἐλλίων δὲ, ἐπὶ ακοσίας, καὶ νικῶσιν ἐλλίους, καὶ δεξι-
 φθίρον πρὸς καὶ πεντακόσια νῆες, καὶ φθῶν Ξέρξης, βου-
 λὴ πάλιν καὶ τέχνη Αεισείδου ἔθεμιστοκλέους. ἐν δὲ ταῖς λοι-
 πταῖς ἀπάσαις μάχαις ἀπέθανον πρῶτων ἰσχυροτάτους, Ξέρ-
 ξης δὲ πρὸς τὰς εἰς τὴν ἀσίαν, καὶ ἀπὸ αὐτῶν εἰς σάρδεις,
 ἐπεμπε Μεγάβυζον τὸν δελφοῖς ἱερὸν συλῆσαι. ἐπεὶ δὲ
 οὐκ εἶνος παρηπίπτο, ἀποστέλλεται Ματακάς ὁ ἀνοῦχος, ὕβρις
 τὸ φέρων τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ πάντα συλήσων. καὶ οὕτως
 ποιήσας, πρὸς Ξέρξῳ ὑπέσχετο. Ξέρξης δὲ ἀπὸ βασι-
 λῶνος εἰς πέρσας πρὸς γίνονται, καὶ Μεγάβυζος κατὰ τῆς γυ-
 ναϊκῆς τῆς ἰδίας Ἀμύπος, (ἢ θυγάτηρ, ὡς πρὸς εἰρηται, Ξέρξης
 ἐπύχευεν) ὡς μεμοιχευμένης, λόγους οὐκ εἶπε. καὶ ἐπιμα-
 ται Ἀμυπὸς λόγους ὑπὸ τῷ πατρὶ, καὶ ὑπὸ γίνονται σωφρονεῖν.
 Ἀρτάπατος δὲ μέγα πρὸς Ξέρξῳ δυνάμει μὲν Σπαμί-
 ζου τῷ ἡμάρρενος, καὶ αὐτὸν μέγα δυνάμει, βουλεύονται
 ἀνελεῖν Ξέρξῳ καὶ ἀμάρρουσι. καὶ πείθουσιν Ἀρτοξέρξῳ
 τὸν ἦν ὡς Δαρεῖαῖος αὐτὸν ὁ ἕτερος πᾶσι ἀνείλε. καὶ πα-
 ραγίνονται Δαρεῖαῖος ἀγρόμειος ὑπὸ Ἀρταπαῖος εἰς τὴν οἰ-
 κίαν Ἀρτοξέρξου, πολλὰ βουῶν καὶ ἀταρνούμειος ὡς οὐκ εἶν
 φοιδὸς τῷ πατρὶ καὶ ἀποθνήσκει. καὶ βασιλεύει Ἀρτοξέρ-
 ξης, αὐτοῦ ἡ Ἀρταπαῖου καὶ ἐπιβουλεύεται πάλιν ὑπὸ
 αὐτῷ, καὶ λαμβάνει κοινωνὸν τῆ βουλῆς Ἀρτάπατος Μεγάβυ-

ζον, ἠδὲ ληλυπημένον ὅτι τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ Ἀμυπ, δὲ πλὴν τῆς
 μισθίας ὑπόληψιν, καὶ ὄρκους ἀλλήλους ἀσφαλίζονται. ὁμᾶ
 μιν ὑέι πάντα Μεγάβυζος, καὶ ἀναιρεῖται Ἀρτάπανος ὡς ἔσ-
 πω ἔμελλεν ἀναιρεῖν Ἀρτοξέρξην. καὶ γίνετ' αἰὲν ἅπαντα δὴ κα-
 τὰ εἰρησμενεῖ ὅτι Ξέρξης καὶ Δαρεΐαίω. καὶ ἀπόλλυται
 πικρῶς ἔκκακίστω θανάτῳ Ἀσπαμίτης, ὅς τιν' κοινανὸς ὅτι
 τοῖς φόνις Ξέρξου καὶ Δαρεΐαίου σκαφύεται γὰρ, καὶ οὕτως
 ἀναιρεῖται. μάχη δὲ γίνεται μετ' τὸν θάνατον Ἀρταπαίου,
 τῶν τε σωματοτῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων περὶ τῶν καὶ πίπτου-
 σιν ὦν τῇ μάχῃ οἱ τρεῖς τῶ Ἀρταπαίου υἱοῦ. τραυματίζεται
 δὲ καὶ Μεγάβυζος ἰσχυρῶς· καὶ θνήσκει Ἀρτοξέρξης καὶ ἡ
 Ἀμυπ καὶ ἡ Ροδοζούνη, καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν Ἀμισρις, καὶ μό-
 λισ πολλῇ ὀπρῶν ἰατρῶν ἰατρῶν ἰατρῶν ἰατρῶν ποδ
 κρόου. ἀφίσταται Ἀρτοξέρξου Βάκτρα, καὶ ὁ σατράπης
 ἄλλος Ἀρτάβανος καὶ γίνετα, μάχη ἰσοπαλῆς· καὶ γίνετα
 πάλιν ἐκ δευτέρου. καὶ ἀέμου κατ' ἑσπέρων βακτείων
 πρὸς ἄνθρωπος, νικᾷ Ἀρτοξέρξης, καὶ πρὸς ἄνθρωπος αὐτῶν πῦσα
 βακτεία. ἀφίσταται αἰγυπτιος, Ἰάρος λιθίου ἀδρόος καὶ ἐ-
 πέρου αἰγυπτιῶν πλὴν ἀπόστασιν μελετίσαντος. καὶ ἀπὸ ἐπί-
 ζεταται πρὸς πόλεμον. πέμπει καὶ ἀθλιῶσι, αἰτησάμε-
 νου αὐτοῦ, παταράκοντα ἴσας. καὶ μελετᾷ αὐτὸς Ἀρτοξέρ-
 ξης ἐκστράτευσαι. καὶ τῶν φίλων οὐ συμβουλοῦντων, πέμ-
 πει Ἀχαμνίδην τὸν ἀδελφόν, παταράκοντα μὲν μισθί-
 δας ἐπαγόμενον στρατῆμα περὶ καὶ νῆας δὲ πρὸς συμβάλλει
 πόλεμον Ἰναρος πρὸς Ἀχαμνίδην· καὶ νικῶσιν αἰγυπτιοί,
 καὶ βάλλεται Ἀχαμνίδης ὑπὸ Ἰάρος, καὶ θνήσκει, καὶ ἀπὸ
 πέμπεται ὁ νεκρὸς αὐτοῦ εἰς Ἀρτοξέρξην. ἐνίκησεν Ἰναρος ἔκ
 κατ' ἑσπέρων, Χαελπίδου ἀδοκίμησαντος, ὅς τιν' ἔξ ἀ-
 θλιῶν παταράκοντα ἰσὴν ἐχημάτιζε ναύαρχος· καὶ ἡ
 πρῶτων νῆες, αἱ μὲν ἔκοσιν, αὐτοῖς αἰδράσιν ἐλιφθησαν, αἱ

δὲ λ' διεφθάρησαν. εἶτα πέμπεται κτ' Ἰνάρου Μεγάβυζος
 ἐπαγύριμος ἄλλο γράτευμα πρὸς τῷ ὑπολειφθέντι, μωριά-
 δας εἰκοσι, καὶ ἦσας τ' καὶ ὄπιστά τινι αὐταῖς Ορείσκον. ὡς
 εἶπ' ἡμεῖς χωρὶς ἧσ' νεῶν, τὸ ἄλλο πλῆθος ἢ μωριάδας. Αἰχμηδρί-
 δης γὰρ ὅτε ἔπαισεν, ἰ μωριάδες αὐτῶν, ἔξ ὧν ἦγε μί, σιω διε-
 φθάρησαν. γίνεταί οὐδ' μάχη κρατερὰ, καὶ πίπτοισιν ἀμφο-
 τέρωθεν πολλοὶ, πλείους δὲ αἰγύπτιοι. καὶ βάλλει Μεγάβυ-
 ζος εἰς τὸν μηρὸν Ἰναρον, ἔτρεπέται καὶ νικῶσι πρὸς αὐτὸν κα-
 τακράτος. φθύζα δὲ πρὸς τὴν βύβλον Ἰναρος (πόλις ἰου-
 ρά ἐν αἰγύπτῳ αὐτῇ) καὶ οἱ Ἕλληες δὲ μετ' αὐτῷ, ὅσοι μὴ ἐν
 τῇ μάχῃ καὶ μτ' Χαελπιμίδου ἀπέθανον. πρὸς χωρεῖ δὲ
 αἰγύπτιος πλὴν βύβλου πρὸς Μεγάβυζον. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἀ-
 νάλωπος ἐδόκει, ἀνένδετα πρὸς Ἰναρον καὶ τοῖς Ἕλληας
 ἔξακιχλίους ὄντας καὶ ἔπ' αὐτῶν, ὁ Μεγάβυζος, ἐφ' ᾧ μη-
 δὲν κακὸν πρὸ βασιλείας λαβεῖν, καὶ τοῖς Ἕλληας ὅτε βέ-
 λοντο, πρὸς τὰ οἰκίᾳ ἐπανελθεῖν. καὶ δίστησι δὲ τῆς αἰγύπτου
 σατραπίην Σαστάμαν καὶ λαβῶν Ἰναρον καὶ τοῖς Ἕλληας,
 πρὸ γίνεταί πρὸς Ξέρξην, καὶ δίδωσκει λίαν κτ' Ἰνάρου
 πεδυμφρόνον, ὅπ' τὸν ἀδελφὸν Αἰχμηδρίδην ἀπεκτονῶς εἶη.
 διηγεῖται τὰ γερονότα πάντα Μεγάβυζος, καὶ ὡς πύσης διδῶς
 Ἰνάρω καὶ τοῖς Ἕλλησι, βύβλον εἴληφε. καὶ ἔξακτεῖται λιπαρῶς
 βασιλέα πρὸ τῆς αὐτῶν σωτηρίας καὶ λαμβάνει. καὶ ἔξ' ἀ-
 γεται τέλος τῆς γραπᾶς ὡς Ἰναρος καὶ οἱ Ἕλληες οὐδὲν κα-
 κὸν πίονται. Αμωπις δὲ ὑπὸ τῷ πατρὶος Αἰχμηδρίδου δη-
 νὰ ἐπιεῖτο, εἰ μὴ πμθρήσαστο Ἰναρον καὶ τοῖς Ἕλληας. καὶ
 αἰτεῖται ταῦτα βασιλέα, ὁ δὲ οὐκ ἐνδιδῶσιν. εἶτα Μεγά-
 βυζον, ὁ δὲ ἀποπέμπεται. εἶτα ἐπὶ διώχλει τὸν γόν, κατεπρ-
 γάσατο καὶ πέντε παρελθόντων ἐτῶν, λαμβάνει τὸν Ἰναρον
 πρὸ βασιλείας καὶ τοῖς Ἕλληας. καὶ ἀνεσαύρωσε μὲν ὅπ' ἡ
 τελεσάσαντο πενήκοντα δὲ Ἕλλωίων, ὅσοις λαβεῖν ἴχουσε,

τούτων ἔπεμπε τὰς κεφαλὰς. καὶ ἔλυπθη λύπῃ σφοδρᾷ
 Μεγάβυζος, καὶ ἔπενθησε· καὶ ἠτήσατο ὅτι· σείσω τὴν ἑαυ-
 ποῦ χώραν ἀπέναυ. ἐταῦτα λάδρα καὶ τοῖς ἄλλοις τῆς ἑλ-
 λωῶν παρέπεμπε, καὶ ἀπῆει· καὶ ἀπέστη βασιλείας. καὶ
 ἀθροίζει μεγάλῳ δυνάμει, ἄχρι πεντηκᾶδέκα μυριά-
 δων, χροῖς τῆς ἰππέων καὶ τῆς πεζῶν, καὶ πέμπεται Οὐσι-
 εις κατ' αὐτὸ σὺ εἴκοσι μυριάσι. καὶ σὺ ἀπῆται πόλε-
 μος, καὶ βάλλουσιν ἀλλήλους Μεγάβυζος ἔ Οὐσιεις, ὁ μὲν
 ἀκονίῳ· καὶ τυγχάνει Μεγαβύζου εἰς τὸν μηρόν, καὶ πρῶ-
 σκει ἄχρι δακτύλων δύο· ὁ δὲ ὡσαύτως ἀκονίῳ τὸν τῆ Οὐ-
 σίειος μηρόν· εἶτα βάλλει εἰς τὸν ὦμον καὶ κείνος πίπτει ἐκ τῆ
 ἵππου, καὶ περὶ τὸν Μεγάβυζος παρὰ τῶν ἀγαλαεῖν καὶ
 πελοπῶσαι. ἐπιπῶν δὲ πολλοὶ τῆς παρῶν καὶ ἐμάχοντο ἀν-
 δρείως οἱ τῆ Μεγαβύζου παῖδες Ζώπυρος καὶ Ἀρτύφιος.
 καὶ νίκη γίνεται Μεγαβύζῳ κραταῖα. πελοπῶσαι Οὐσιειν
 ὅτι μελῶς, ἔ ἀποπέμπει τῆσιν ἀπὸ τῶν παρῶν παρὸς Ἀρπξέρ-
 ξῳ. πέμπει δὲ κατ' αὐτὸ ἑτέρα στρατὰ, ἔ Μενοςάνης ὁ
 τῆ Ἀρταίου παῖς. ὁ δὲ Ἀρτάειος, σατράπης μὲν ἑὺ βα-
 συλῶνος, Ἀρπξέρξου δὲ ἀδελφός. καὶ συμβάλλουσιν ἀλ-
 λήλοις, καὶ φθύγῃ ἢ παρῶν στρατὰ. καὶ Μενοςάνης βάλλεται
 εἰς τὸν ὦμον ὑπὸ Μεγαβύζου· εἶτα εἰς τὴν κεφαλὴν πε-
 ξθίεται οὐ καμῖαι. φθύγῃ δὲ ὄμφος αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτῶ,
 καὶ νίκη λαμπρὰ γίνεται Μεγαβύζῳ. Ἀρτάειος δὲ πέμ-
 πει παρὸς Μεγάβυζον, καὶ παραινῆσαι αἰείσασθαι βασιλεῖ. ὁ
 δὲ δηλοῖ αἰείσασθαι μὲν βούλεσθαι καὶ αὐτὸν, οὐ μὲν πε πα-
 ραγγέσθαι παρὸς βασιλεία, δηλ' ἐφ' ᾧ μὲν ἐἶν ἐν τῇ ἑαυτοῦ.
 ἀπαγγέλλεται ταῦτα βασιλεῖ. καὶ συμβουλεύουσιν Ἀρπξάρης
 τὸ παφλαζῶν ἀνοῦχος, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀμισρις, αἰείδῃ αἰεί-
 σασθαι. πέμπεται οὖν Ἀρτάειός τε αὐτὸς, καὶ Ἀμισρις ἢ γυνὴ,
 ἔ Ἀρπξάρης, ἐτῶν ἡδη ὦν εἴκοσι, καὶ Πεπίσις ὁ Οὐσίειος καὶ

Σπιταμᾶ πατήρ. πολλοῖς οὐκ λόγοις καὶ ὄρκοις πληροφορη-
 σαντες Μεγάβυζον, μόλις ὁμως πίπτοισι πρὸς βασιλέα πα-
 ραγγέσαι. καὶ βασιλὺς τέλος ἔπεμπε, πρὸς ἀγαθουδῶν συλ-
 γωμίῳ ἔχῃ ἡμαρτηυδῶν. ἔξέρχεται βασιλὺς ἐπι-
 θήραν, καὶ λέων ἐπέρχεται αὐτῷ. μετεώρου δὲ φερομένου ἔ-
 θηρίου, βάλλει ἀκοντῶ Μεγάβυζος, καὶ ἀναρεῖ. (ὁ ῥγίξ) Ἄρ-
 πξέρξης ὅπῳ ἢ αὐτὸς τύχη, Μεγάβυζος ἔβαλε. καὶ
 πρὸς τῶσι πῶ κεφαλῶ τὸν Μεγάβυζον ἀποτιμηθῆσθαι.
 Ἀμίσριος δὲ (ὁ Ἀμύπος (ὁ γὰρ ἄλλων τῆ παραίτησις, τῷ μὲν
 θανάτου ρύεται, δὲ ἀσπαστος δὲ γίνεται εἰς πῶ ἐρυθρῶν ἐν
 ἡνι πόλει ὀνομαπκύρται. ἔξορίζεται δὲ καὶ Ἄρπξάρης ὁ
 ἄνωχος εἰς ἀριυδρίαν, ὅπῳ πηλάκισ ὑπὸ Μεγάβυζου βασι-
 λῆι ἐπαρρηπίασατο. ὁ δὲ Μεγάβυζος πέντε διδραχμαί-
 ας ἐπὶ τῆ ἔξορίᾳ ἔτη, ἀποδιδρασκεῖ, ὑποκρίθεις τὸν πισάγρα.
 πισάγρας δὲ λέγει πρὸς τῶσι, ὁ λεπρὸς, (ὁ ἐπὶ πῶσιν ἀ-
 πρὸς τῶσι. ἀποδραῖ ἔν πρὸς γίνε) πρὸς Ἀμυπὴν καὶ τὸν οἶκον,
 καὶ μόλις ἐπιγινώσκε) (ὁ δὲ Ἀμίσριος καὶ δὲ Ἀμύπος κατα-
 λάσεται ὁ βασιλὺς, καὶ ποιεῖ αὐτῶν, αἰς τὸ πρὸς ἀνὸς ὀμοι-
 πῶσιν. ζήσας δὲ ἔξ (ὁ ἐξδομήκοντα ἔτη, ἀπέθανε. καὶ κάρτα
 ἠχθέσθη βασιλὺς. τελευτήσαντος δὲ Μεγάβυζου, κάρτα
 ἡ Ἀμυπὴ ἀδράσιν ὀμιλέσασα, καὶ πρὸς γε αὐτῆς, καὶ ἡ μήτηρ
 Ἀμυρὴ ὀμοίως. ὁ δὲ Ἀππλωνίδης ὁ ἰάθης ὁ κῶος, ἐπὶ ἀθε-
 νῶς εἶχεν Ἀμυπὴς, εἰ καὶ βληχρῶς καὶ ἐκ ἰσχυρῶς, ἐκείνος δὲ
 ἠχθέσθη αὐτῆς, ἔφη εἰς πῶ ὑγίαν αὐτῶν ἐπαυελθεῖν εἰς
 ἀδράσιν ὀμιλήσῃ. γὰρ ὑσέρης (ἔ) τὸ νόσημα. ἐπὶ δὲ αὐτῶ
 ἔξεργῆτο τὸ ἐπιτήδευμα, καὶ ὀμίλει αὐτῆ, ἡ δὲ ἀνδρωπὸς
 ἐμαραινέτο, ἀπέτη γὰρ σωιοσίας. τελευτῶσα δὲ ἔν ἐπήγειλε
 τῆ μητρί, ἀμυπῶσιν Ἀππλωνίδῳ. ἡ δὲ ἀπὴ γῆλε παῖτα
 Ἄρπξέρξη πρὸ βασιλῆι, ὅπως τε ὀμίλει, (ὁ ὅπως ἀπέτη ὑ-
 βείσας, (ὁ ὅπως ἡ θυγάτηρ ἐπήγειλεν Ἀππλωνίδῳ ἀμυπῶ-

δαι. ἐκείνος ὃ τῆ μητρὶ τὸ παλαιόμυρον αὐτῆ προαίτην ὄπι-
 βέπει. ἢ ὃ, λαέσσα ἔδωκε τ' Ἀπλωνίδην, δυσημισὶ κολαί-
 ζισσα. ἔπειτα ζῶντα κατέρριξεν, ὅτε καὶ Ἀμυπὸς ἀπέθανε.
 Ζώπυρος ὃ ὁ Μεγαλέυζος ἔκ Ἀμύπος παῖς, ἐπίαυτῷ ὅτε πα-
 τὴρ ἔκ ἡ μητρὸς ἐτελεύτησεν, ἀπέστη βασιλεύς. ἔκ εἰς ἀθλιώτας
 ἀφίκετο, καὶ τὴν μητέρα εἰς αὐτοῖς ἀεργασίαν. εἰς καῦνον δὲ
 ἅμα τοῖς ἐπομφοῖς εἰσέπλευσε, καὶ ἐκέλευσε ὡρᾶ διδόναι τῇ
 πόλιν. καῦνιοι δὲ αὐτῷ μὲν ὡρᾶ διδόναι πρὸς τὴν πόλιν ἔφα-
 σκον, ἀθλιωαῖοις δὲ τοῖς σιωπεπμοῖς, οὐκέτι. εἰσόντι δὲ
 Ζωπύρω εἰς τὸ τεῖχος λίθον Ἀλκιδῆς καῦνιος ἐμβάλλει εἰς
 τὴν κεφαλὴν καὶ οὕτως Ζώπυρος ἀποθνήσκει. Ἀμισρις δὲ ἡ
 μάμη τὸ καῦνον ἀνεσαύρωσεν. ἀποθνήσκει ὃ ἔκ ἡ Ἀμισρις,
 κάρτα γραῦς γηρομένη. καὶ Ἀρπξέρξης δὲ ἀποθνήσκει, μὲν καὶ
 β' ἔτα βασιλεύσας.

Ἀρπξέρξου δὲ τελευτήσαντος, Ξέρξης ὁ υἱὸς βασιλεύει,
 ὃς μόνιος ἡ γῆσιος ἐν Δαμασσίαις. ἢ ἐν αὐτῆ τῆ ἡμέ-
 ρα ἐν ἣ καὶ Ξέρξης ἐτελεύτησεν, ἀπέβίω. Βαρράξος δὲ
 τὸν νεκρὸν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἀπήγαγεν εἰς ὡρ-
 σσας. ἐπὶ αὐτῆ δὲ καὶ δένδροις υἱοῦ ἔρχον ὁ Ἀρπξέρξης, ὃς
 ὦν ὄβρι καὶ Σεκυνδιανὸς, ὃ ἔκ Ἀλοζούνης τῆς βαβυλωνί-
 ας, καὶ Ωχρος, καὶ Αραίτης, ὃ ἐκ Κοσμοαρπιδιώνος, καὶ
 αὐτῆς βαβυλωνίας. ὃ δὲ Ωχρος ὑπερον καὶ βασιλεύει. ἐπι-
 δὲ παῖδες αὐτῶν, πρὸς τοῖς εἰρημόμοις, καὶ Βαραπαῖος καὶ
 Παρύσατις, ἔκ Ἀνδίας, καὶ αὐτῆς βαβυλωνίας. αὐτὴ ἡ
 Παρύσατις Ἀρπξέρξου καὶ Κύρου μητὴρ ἐγένετο. τὸν δὲ
 Ωχρον ζῶν ὁ πατὴρ, ὑρκανίων σατράπην ἐποίησε, δοῖς αὐτῷ
 ἔκ ζωαῖα Παρύσατι, ὄνομα ἡπίς ἡμῶν Ξέρξου καὶ θυγάτηρ,
 ἀδελφὴ δὲ οἰκεία. ὃ ὃ Σεκυνδιανὸς πρὸς ποταμὸς Φαρ-
 ρακίαν τὸν ἀνοῦχον, ὃς ἡμῶν Βαρράξου καὶ Μενεσάτη ἔκ
 ἰτέροις πινάς, μεθύοντος ἐν ἑορτῇ πινι τοῦ Ξέρξου, καὶ

καθεύδοντας ἐν ταῖς βασιλείαις, εἰσελθόντες ἀποκτείνουσιν αὐτὸν, πεπασταμένους καὶ πέμπτης ἡμέρας διαγρομῆς ἀπὸ τῆς τῆ πατρὸς τελευτῆς. σιωπῆ οὐκ ἀμφοτέροις ἀμα εἰς παρσας ἀποκομιθῶμαι. αἱ γὰρ ἄρυσται πλὴν ἀρμάμαξαν ἡμίονοι, ὡς παρ ἀναμέουσαι ἐπὶ τὸν τῆ πατρὸς νεκρὸν, οὐκ ἔθελον πορβύεσθαι. ὅτε δὲ κατέλαβεν, σιωπῆσθαι ἀπέσταν.

Βασιλεύει δὲ Σεκυνδιανός, ἐξίνετα ἀζαβαρείτης αὐτῶν Μενοςάνης. ἀπὼν δὲ Βαγρόραζος, καὶ ὑποσρέφας πρὸς Σεκυνδιανόν, ἐπὶ παλαμὰ αὐτοῖς ἔχθρα ὑπὸ τῶν, ὡς δῆθεν ἀδελφὸς τῆς ἑαυτοῦ γνώμης, τῆ πατρὸς λιπὼν τὸν νεκρὸν αὐτῶν, πρὸς τῆ βασιλείῳ λιθόλυτος ἐγγόνει. ἐφ' ᾧ ἡ στρατιὰ εἰς λυπητὴν κατηνέχθη. ὁ δὲ δῶρα αὐτῆ ἐδίδου. οἱ δὲ ἐμίσσω αὐτὸν, ὅτι τὸν ἀδελφὸν Ξέρξην ἀπέκτεινε, ἐπὶ Βαγρόραζον. διαπέμπεται Σεκυνδιανὸς πρὸς καλούμενος Ὠχον. ὁ δὲ ὑπάρχεται μὲν, ὅτι πρὸς γίνεται δὲ. ἐξίνετα τῶν πολλὰς. τέλος πρὸς ἀλλεταί Ὠχος πρὸς πρὸς παῖ, καὶ ἐπίδοξος ἰὼ βασιλεύειν. ἀφίσταται Ἀρβείλιος ὁ πρὸς ἰππέων Σεκυνδιανὸς ἄρχων πρὸς Ὠχον. εἶτα Ἀρξάνης ὁ ἀγροπύου σατραπίης. καὶ Ἀρξάρης δὲ ἔξ Ἀρμυρίας ἡκε πρὸς Ὠχον. καὶ ἐπέθεντο αὐτῶν πλὴν κίταειν, οὐκ ἐκόντι. βασιλεύει Ὠχος, ἐξίνετα μετανομάζεται Δαρεϊῆος. καὶ μετέρχεται ἀπάτη καὶ ὄρκους, ὑποθήκη Γαρυσάπδος, τὸν Σεκυνδιανόν. πολλὰ Μενοςάνης παραινουῶντος Σεκυνδιανόν μὴ πιστεύειν τοῖς ὄρκους, μηδὲ ἀπένδεσθαι τοῖς ἔξαπατῶσι. πείθεται δὲ οὐκ ὄμνος, ἐξίνετα, καὶ εἰς πλὴν ἀπὸ δὸν ἐμβάλλεται καὶ ἀπὸ λυταί, βασιλεύσας μὲν ἔξ, ἡμέρας πνενκαὶ δεκα.

Βασιλεύει οὐκ ὄμνος Ὠχος, ὁ καὶ Δαρεϊῆος. ἀνοῦχοι δὲ πρὸς ἡδύνατο παρ' αὐτῶν, μέγιστον μὲν Ἀρξάρης, δεύτερος δὲ Ἀρξάρης, ἐξίνετα, Ἀρξάνης. ἐχρῆτο δὲ μάλισται τῆ γυναικὶ συμβούλῳ. ἔξ ἡς πρὸς τῆς βασιλείας δύο ἔχρα τέκνα,

τέκνα, Ἀμισριν θυγατέρα, ἔκ Αρσάκαν υἱόν· ὃς ὑπερον μετω-
 τομάδῃ Ἀρποξέρξης. πίπτει δὲ αὐτῷ ἕπερον υἱὸν βασιλεύ-
 σα, καὶ πῆται τὸ ὄνομα αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ἡλίου Κύρον. εἶτα πίπτει
 Ἀρπύσιον, καὶ ἐφεξῆς μέχρι παύδων δεκάτεριον. καὶ φησὶν ὁ
 συγγραφεὺς, αὐτὸς παρ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς Παρυσάπδος
 ταῦτα ἀκούσας, ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα ἤβ' ἔκνων ἄρα ἀπέβιω-
 οἱ δὲ περιγεγονότες, οἵ τε περὶ ῥηθέντες τυχεύουσι, καὶ ἔπ τε-
 ταρπος υἱός, Ὁξένδρας ὠνομασμένος. ἀφίσατ' ὁ βασιλέως,
 Ἀρσίτης οἰκείος ἀδελφὸς ὁμοπάτερος καὶ ὁμομήτερος, ἔκ
 Ἀρτύφιος ὁ Μεγαβύζης. πέμπεται Ἀρτασύρας κατ' αὐτῶν,
 ἔκ πολεμῆ Ἀρτύριον. ἔκ δὲ σὶ μάχης Ἀρτασύρας ἠπάται,
 εἶτα πάλιν συμβαλὼν, νικᾷ Ἀρτύφιον· καὶ ὑπάγεται τοῖς σὺ
 αὐτῷ ἑλλίνας δώροις, καὶ καταλιμπάνονται αὐτῷ μιλῆ-
 σιοὶ μόνοι τρεῖς. τέλος ὄρκους ἔκ πίσεις λαβὼν ὡς ἔκ Ἀρτα-
 σύρας, ἐπεὶ ὁ Ἀρσίτης οὐκ ἐφαίνετο, περσεχώρησε βασιλεῖ.
 Παρυσάπης δὲ βουλεύεται βασιλεῖ ὁρμῶν π' ὡς τὸν Ἀρτυ-
 φίου θάνατον, μὴ ἀελεῖν τῶς (ἔσεσθαι γὰρ τὸ τοῦ ἀπάτιω, ἔκ
 εἰς τὴν περσεχώρησιν τοῦ Ἀρσίτου) ἐπειδὴ δὲ καὶ κύνος ἀπα-
 τηθεὶς ἀλώ, δεῖν τότε ἄμφω διαχεῖσθαι. καὶ γέγονεν οὕτως,
 ἀσφαθείσης τῆς συμβουλῆς. καὶ ἐμβάλλεται εἰς τὴν σπυρδὸν
 Ἀρτύφιος ἔκ Ἀρσίτης. καὶ τοῖ Ἀρσίτῳ ὁ βασιλεύς οὐκ ἐβού-
 λετο ἀπολέσαι, ἀλλ' ἢ Παρυσάπης, τὰ μὲν πείθουσα, τὰ ἴ βια-
 ζομένη, ἀπώλεσε. κατελεύθη δὲ ἔκ Φαρνακίας, ὁ σωμα-
 νελῶν Σεκυνδιανῶ Ἐέρξῳ. ἀνηρέθη δὲ καὶ Μενοσάνης ὑφ'
 ἑαυτοῦ, ἥδη ὡς θάνατον συλλαμβανόμενος. ἀφίσαται
 Πισούθνης· καὶ ἀποσέλλεται κατ' αὐτῷ Τιουσαφέρνης, καὶ
 Σπιτραδάτης, καὶ Παρμίσης. αὐτεπεξήει ὁ Πισούθνης, ἔχων
 καὶ Λύκωνα τὸν ἀθλωαῖον ἅμα ἑλλήσιν ὧν ἐκείνος ἦρχε. λαμ-
 βάνουσι ὁ ἔκ βασιλέως στρατηγὸν χεῖμα π' Λύκωνα ἔκ τοῖς
 ἑλλίνας, ἔκ ἀφισῶσι Πισούθνης. εἶτα δόντες αὐτῷ πῖσης ἔκ

λαβόντες, ἄριστοι ᾧδ' βασιλέα. ὁ δὲ εἰς τὴν ἀποδὸν ἐνέβαλεν, Τιῶσά φέρη δούξ τὴν Πισούθρου σατραπείαν. ἔλαβε δὲ Λύκρον καὶ πόλεις καὶ χώρας ὑπὸ τῆς περσοσύας. Ἀρπυξάρης δὲ, ὅς μὲν ἠδύνατο ᾧδ' βασιλεῖ, ὅπως οὐδὲν βασιλέα, τέλος αὐτὸς βασιλεύσει, ἐκπομίας ὑπάρχων. πτόρωτα γὰρ ἐῦ ὑπορρήνα περσέταξεν. αὐτῷ γυναικὶ κατασκυλάσει, ἵνα ὡς ἀνὴρ φαίνοιτο. δι' ἧς καὶ καταμυύεται, καὶ συλλαμβάνεται, καὶ ᾧδ' δίδοται Γαρυσαπίδι, ἐδραϊρεῖται.

Ἀρσάκης δὲ ὁ τῆ βασιλείως παῖς, ὁ καὶ ὕστερον μετονομασθεὶς Ἀρπυξέρξης, γαμῆ τὴν Ἰδέρνεω θυγατέρα Στάπειρον. τὴν δὲ ᾧδ' βασιλείως θυγατέρα, ὁ τῆ Ἰδέρνεω υἱός. Ἀμισρις ἡ θυγάτηρ. πατρὶ δὲ τῆς νυμφίῳ ὄνομα Τειλούχμης. ὅς καὶ τῆ πατρὸς τελευτήσωντος, αὐτὴ αὐτῷ σατραπείης κατέστη. ἡ δὲ ὁμοπατεῖα αὐτῷ ἀδελφῇ Ρωξάνῃ, καλὴ ᾧ εἶδεν, καὶ πρὸς ἐκείνην ἐμπιροτάτη. ἐρῶν δὲ τῆς ὁ Τειλούχμης καὶ συγγινόμενος, ἐμίσεν Ἀμισριν. ἐ τέλος ἐμβάλεῖν αὐτὴν εἰς σάκκον, ἐ κατακεῖται. διῶμαι ὑπὸ τριακοσίων ἀνδρῶν, μὴ ᾧν καὶ τὴν ἀπόσειν ἐμελέτησεν, ἐβουλάσατο. ἀλλά τις Οὐδιάσης ὄνομα, ἰσχυρῶν ᾧδ' Τειλούχμης, ἐ γράμματα ᾧδ' βασιλείως, πολλὰς ὑποσχέσεις ἔχοντα εἰ περὶ σωτήρι αὐτῷ ἢ θυγάτηρ, δεξάμενος, ὅπως ἴσεται ἐδραϊρεῖ Τειλούχμην, ἡθναῖος ἐν τῇ ἐπαύσασεν ἀνδρισάμενος, καὶ πολλοὺς ἀποκτείναντα. μέχρι γὰρ ἂν ἐφασίν αὐτὴν ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ υἱὸς τῆ Οὐδιάσου Μίτραδάτης, ὑπασισης ᾧν Τειλούχμης, ἐ μὴ παρῶν, ἐπὶ ἔμαθε, πολλὰ ᾧ πατρὶ καταθέσαστο, ἐ πάλιν ζῆλον καταλαβὼν ἐφύλασσε τῷ τῷ ᾧ πατρὶ ᾧ Τειλούχμην. ἢ ᾧ Παρύσας τὴν τε μητέρα ᾧ Τειλούχμην, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Μηθῶσιν καὶ Ηλικόν, καὶ τὰς ἀδελφὰς δύο ᾧσας, χαλεπὸν Σπαπίρας, ζῶσας ἐκέλευσε κατακτεῖναι, ᾧ Ρωξάνην, ζῶσάν τε καταπνεῖν.

ἔ ἐξήρευτο. ὃ βασιλεύς εἶπε τῇ γυναικὶ Παρυσάπιδι, ποιῆσαι ὁμοίως ἔ Στάπειαν ἢ Ἀρσάκου γυναικα τῆ παιδός. ἀλλ' ὅτε Ἀρσάκης πλά τὴν μητέρα ἔ τὸν πατέρα δάκρυσι ἔ κοπετοῖς ἔξελιωσάμενος, ἐπεὶ ἡ Παρύσαπς ἐπικάμωφθη, συνεχώρησε. ἔ Ωχος ὁ Δαρεαῖος, εἰπὼν Παρυσάπιδι, πολλα μετὰ μελήσῃν αὐτῷ.

Ἐν δὲ τῇ ἰθ' ἱστορίᾳ διαλαμβάνεται ὡς Ωχος ὁ Δαρεαῖος ἀπέθανεν, ἀδελφήσιν ὠ βαβυλωνί, ἔτη βασιλεύσας λέ'. Ἐασιδύς ὃ Ἀρσάκης ὁ μενομαθεῖς Ἀρτοξέρξης ἔ ἐκλίμεται ὁ Οὐδράτης ἢ γλῶπαι, ἔ ἔξελκίε) ταύτῃ ἔξοπίειν, ἔ θνήσκει. ὃ τῆς αὐτῆς Μίτραδάτης, ἀπὸ τῆς πατρὸς καδίσας) σαβάτης. ἐσφάθη δὲ ταῦτα ἀπὸ δὴ Στάπειας. ἔ ἡνίατο Παρύσαπς. διαβάλλεται Κύρος ὑπὸ Τίοταφέρνης πρὸς Ἀρτοξέρξην τὸ ἀδελφόν, ἔ καταφύγει Παρυσάπιδι τῆς μητρὸς ἔ ἀπολύει) τῆς διαβολῆς. ἀπελευθέρωσεν ἡμφοδύς πρὸς ἀδελφῶν πρὸς τῆς οἰκίαν σαβάπαιαν, ἔ μελετᾷ ἐπαιάσαι σιν. διαβλήθη Σαπθαρζάνης Ορόντιω, ὡς Παρυσάπιδι μίγνη), καί τι λίαν αὐτῆς σφροσύνης. ἔ ἀναρεῖ) Ορόντης. ἔ ὀργίε) ἡ μήτηρ ὠ βαπλεῖ, ὅτι Παρύσαπς φαρμάκω διαφκίρη) τῆς Τριπύχμω ὄν. ἔ πρὸς τῆς φανπος τῆς πατρὸς διαφ πυρός, πρὸς τῆς νόμον. ἔξ ἔ ἔλεγχος Ἐλλαίου ἔ Ἡροδότου, ὡς ψύδον). ἀπύσας Κυρὸς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ἔ σιωπῶν ἔλληνοκοῦ στρατύματος ἔ βαρβαρικοῦ, ἔ στρατηγῶν Κλέαρχος ἔλληνων. ὅπως τῆς Συένεσις ὁ Κιλίκων βασιλεύς ἔμφω σιωμαχῆ Κύρω τῆς Ἀρταξέρξης. ὅπως τῆς Κύρος τῆς ἰδίας στρατιᾶς ἔ Ἀρτοξέρξης πάλιν τῆς οἰκίας παρήνεσαι. Κλέαρχος ὃ ὁ λακεδαίμονιος, ὃς ἡρχε) τῆς ἔλληνας, ἔ Μένων ὃ θετῶλος, οἱ μὲν Κύρω ἔξ, αἰε) διαφοροὶ δημόλοισ ἐπίχρανον. δίοτι πρὸς Κλέαρχω ἔπαντα ὁ Κύρος σιωεβούλδου, τῆς δὲ Μένωνος λόγος οὐδεὶς ἔω. ἡ. πμόλου δὲ ἀπὸ μὲν Ἀρτοξέρξου

πρὸς Κύρον πλοῖα, πρὸς δὲ Ἀρτοξέρξῳ ἀπὸ Κύρου ὑδαίς.
 διὸ δὲ ὁ ἄρβαρος πρὸς χαρῆσαι Κύρῳ μετῆσαι, δὲ δὲ
 βληθεὶς, εἰς τὴν ἀποδὸν ἐνεβλήθη. πρὸς βολὴ Κύρου πρὸς
 τὴ βασιλείῳ στραπῆ, καὶ νίκη Κύρου. ὅμῃ δὲ θάνατος Κύρου,
 ἀπειδοῦτος Κλεάρχῳ. δὲ ἀμισταὶ τὸ σώματος Κύρου ὑπὸ
 τῷ ἀδελφῷ Ἀρτοξέρξῳ. τὴν τε γὰρ κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα,
 μὴ ἦς τὸν Ἀρτοξέρξῳ ἔβαλεν, αὐτὸς ἀπέτεμε δὲ ἐδριάμ-
 βουσεν. ἀναχάρισ Κλεάρχῳ τῷ λακιδαιμονίῳ, ἀμα τοῖς
 σὺν αὐτῷ ἑλλησι τὸ νικητῆς, καὶ τὸ Παρισάπδος πόλεων μᾶς
 κατάληψις. εἶτα σπονδαὶ βασιλείῳ πρὸς τοὺς ἑλλῶνας.
 ὡς Παρύσατις εἰς βαβυλῶνα ἀφίκετο, πινθεῦσα Κύρον, δὲ
 μόλις ἐκομίσατο τὴν κεφαλὴν αὐτῆ δὲ τὴν χεῖρα, δὲ ἔθαψεν, καὶ
 ἀπέσφλεν εἰς σοῦσα. τὰ τῶν Βαγαπάτου τῷ ἀποτιμῶντος,
 πρὸς ἀξί βασιλείῳ, τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῷ σώματος Κύρου. ὅπως
 ἢ μήτηρ μὲν βασιλείῳ κίβοις ὅπῃ σιωθήκασι παύσασα, καὶ
 νικήσασι, ἔλαβε Βαγαπάτῳ. καὶ ὅν τρέπον τὸ δέγμα π-
 ελαιρεθεὶς ἀφῆσανεῖσθαι ὑπὸ Παρισάπδος. ὅτε καὶ τὸ π-
 λὺ ὅπῃ Κύρῳ πένθος αὐτῆ ἐπαύσατο, δὲ τὴν πᾶν τὸν
 Ἀρτοξέρξου δέησιν. ὡς Ἀρτοξέρξῳ δῶρα ἔδωκε ὡς ἐνέ-
 καμπ τὸν Κύρου πῆλον, δὲ ὡς τὸν κᾶρα τὸν δοκίοντα Κύρον
 βαλεῖν Ἀρτοξέρξῳ ἐπίμνησε. καὶ ὡς Παρύσατις τὸν π-
 μνηθέντα κᾶρα ἀμισαδρῆ, ἀπέκτεινεν. ὡς Ἀρτοξέρ-
 ξῳ παρέδωκεν ἀπῆσανεῖσθαι Μίτραδάτῳ Παρισάπδι, ὅπῃ
 τραπεζῆς μεγαλαυχῆσαντα ἀποκτεῖναι τὸν Κύρον. κα-
 νένη λαβοῦσα, πικρῶς ἀεῖλε. ταῦτα καὶ ἡ ἰθὺ καὶ ἡ
 κίσορα.

Ἐν δὲ τῇ καὶ καὶ γ', ἡπὶς καὶ τὸ ὅλος πέρας ὅτιν ἰσοεί-
 ας, τὰ δὲ πᾶσι ληπταὶ ὡς Τισαφέρηνος ὅπῃ βυλβύει τοῖς ἑλλη-
 σι, καὶ πρὸς ταμελαίδης Μένωνα τὸν θεσσαλόν, δι' αὐτῆ Κλέ-
 αρχον καὶ τοὺς ἄλλους στρατηγούς ἀπάτη καὶ ὄρκους ἐχρῶσασθαι.

τῷ Κλεάρχῳ ἔπεισομοῦ ἔπεισομοῦ ἢ ὅτι βελόν.
 ἄλλὰ τὸ, τε πληθὺς δὲ Μέναιος ἀπατηθῆν, κατηγάγει σε καὶ
 ἄκοντα Κλεάρχον πρὸς Τισαφέρνην πρὸς Ἰσμεῶν, ἔπεισομοῦ ἔπεισομοῦ
 ζενος ὁ βοιωτὸς, αὐτὸς ἦδη πρὸς αὐτοὺς ἀπάτη, συμπαρήνει.

ὡς εἰς βαβυλωνίαν πρὸς Ἀρξέρξην Κλεάρχον ἔπεισομοῦ ἔπεισομοῦ
 λοιπὸν ἀπέστη ἔπεισομοῦ ἔπεισομοῦ ὡς ἐπὶ θεῶν Κλεάρχου ἀπαν-
 τες σπερρῶν. ὡς Κτησίας αὐτὸς ἰατρὸς ὢν Παρυσάπιδος
 πολλὰ Κλεάρχῳ ἐπὶ δεσποτικῶν ὄντων πρὸς ἰδίῳ καὶ
 θεραπείᾳ δι' αὐτῆς ἔπεισομοῦ καὶ τῶν δεσποτικῶν ἀπὸ Παρυσάπιδος
 ἔλυσεν καὶ ἀφῆκε, εἰ μὴ Στάπειρα τὸν ἄνδρα Ἀρξέρξην αὐτὸν
 πεισὸν τῶν ἀναιρέτων καὶ ἀνῆρέθην Κλεάρχου καὶ τέρας ἐπὶ
 τῷ σώματι συνέστη. αὐτὸματος γὰρ ἐπὶ αὐτῷ ἔπεισομοῦ, μεγίστου
 πνύσαντος ἀέμου, ἐπὶ μέγα ἠμῶν, ἐπὶ συνέστη. ἀνῆρέ-
 θη ἢ ἔπεισομοῦ αὐτὸν ἀναπεμφθέντες ἔλληνες, πλὴν Μέναι-
 ος. λοιδορία Παρυσάπιδος πρὸς Στάπειραν, καὶ ἀνα-
 ρεσις δὲ φαρμάκου, ἔπεισομοῦ σκευαθέντος τὸν ἔπεισομοῦ (ἐφυ-
 λάπειτο γὰρ Στάπειρα λίαν μὴ παθεῖν ὁ πῆπον) μαχα-
 εῖου τὸ ἐν μέρος ἐπαλείφεται τῷ φαρμάκῳ τὸ δὲ λοιπὸν οὐ
 μετίχε. τὸ ἔπεισομοῦ τέμνεται ὀρνίθιον μικρὸν, μέγεθος ὅσον ὠοῦ.
 (ῥινοδάκνην πρὸς τὸ ὀρνίθιον καλοῦσι) τέμνεται ἢ δίχα, καὶ
 τὸ μὲν καθαρῶν τῶν ἰοδῶν αὐτὴ λαβοῦσα Παρυσάπιδος
 ἔπεισομοῦ, τὸ δὲ πρὸς αὐτὴν τῷ φαρμάκῳ, ὀρέγξαι Στάπειρα.
 ἢ δὲ, ἐπεὶ ἐπεισομοῦ πλὴν ὀρνίθιον ἔπεισομοῦ τὸ ἠμῶν, μηδὲν
 σιωπῆν διωκῆσαι, καὶ αὐτὴ σιωπῆν τῶν θανάτου τὸ φάρ-
 μακον. ὀργὴ δὲ τῶν βασιλέως πρὸς πλὴν μητέρα,
 καὶ σύλληψις τῶν ἀνούχων αὐτῆς καὶ αἰκισμὸς καὶ ἀναί-
 ρεσις ἔπεισομοῦ σύλληψις Γίγης ἢ ὠκείωτο Παρυσάπιδι, ἔπεισομοῦ
 σιωπῆν αὐτῆς, καὶ ἀθώωσι, μὲν πρὸς τῶν κριτῶν, καταδίκη
 δὲ πρὸς βασιλέως καὶ αἰκισμὸς Γίγης, καὶ ἀναίρεσις καὶ ὀρ-
 γὴ δὲ τῶν Παρυσάπιδος πρὸς τὸν ἦν, καὶ αἰκισμὸς πρὸς πλὴν

μητέρα. Ἐπὶ τὸ χωμα δὲ τῷ Κλεάρχου, δι' ἐπὶ τῶν ὀκτώ, μισὸν ἐφάνη φοινίκων, οὓς ἰὼ κρύφα Παρύσατος, καθ' ὃν καιρὸν ἐκεῖνος ἐπελθύπει, διὰ τῆς ἀλιούχων καταχύσασα. αἱ πᾶσι δὲ αὖς Εὐαγόρα βασιλεῖ σαλαμίνοσ βασιλῆς Ἀρπυξέρξης διηνήχθη. καὶ ἄγγελοι Εὐαγόρα πρὸς Κτησίαν ὑπὲρ τῆ λαβείν πρὸς Ἀβουλίπου τὰς ὄπισσας. καὶ Κτησίου πρὸς αὐτὸν ὄπισσῃ, πρὸ τῶ δὲ ἀλλαγῶν αὐτὸν Ἀναξαγόρα πρὸ κωπρίων βασιλεῖ. τῆς πρὸς Εὐαγόρα ἀγγέλων εἰς κύπρον ἀφίξις, καὶ τῆς πρὸς Κτησίου γραμμάτων ἀπόδοσις Εὐαγόρα. Ἐ Κόνωνος πρὸς Εὐαγόραν λόγος ὑπὲρ τῆ πρὸς βασιλέα ἀναβῶναι, καὶ Εὐαγόρα ὄπισσῃ πρὸ ὧν ἤξιώθη ὑπὸ αὐτῆ. καὶ Κόνωνος πρὸς Κτησίαν ὄπισσῃ. καὶ βασιλεῖ παρὰ Εὐαγόρα φόρος. καὶ τῆς ὄπισσῶν Κτησία ἀπόδοσις. Κτησίαν λόγος πρὸς βασιλέα πρὸ Κόνωνος, Ἐ ὄπισσῃ πρὸς αὐτὸν. τῆς παρὰ Εὐαγόρου δῶρων ἀπόδοσις Σαπβαρζάνη, καὶ τῆς ἀγγέλων τῆς εἰς κύπρον ἀφίξις. καὶ Κόνωνος ὄπισσῃ πρὸς βασιλέα καὶ Κτησίαν. ὡς ἐτηρήθησαν οἱ παρὰ λακεδαίμονιων ἄγγελοι πρὸς βασιλέα. βασιλέως ὄπισσῃ πρὸς Κόνωνα καὶ πρὸς λακεδαίμονιους, ἢν Κτησίας αὐτὸς ἐκόμισεν. ὡς ὑπὸ Φαρναβάζου ναύαρχος Κόνων ἐγγύετο. Κτησίου εἰς κνίδον τῆ πατρίδα ἀφίξις Ἐ εἰς λακεδαίμονα, Ἐ κρίσις πρὸς τοὺς λακεδαίμονιων ἀγγέλους, ἐν ῥόδῳ. καὶ ἀφίξις ἀπὸ ἐφέσου μέχρι βάρβων. καὶ ἰνδικῆς ἀειθμός, παθμῶν, ἡμερῶν, πρὸς σαγαγῶν. καὶ πάλος βασιλείων ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμεράμεις, μέχρι Ἀρπυξέρξου. ἐν οἷς καὶ τὸ τέλος.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΤΗΣΙΟΥ

ΙΝΔΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Κτησίου πρὸ ἰνδικά ὅτι ἐν ἐνὶ βιβλίῳ, ἐν οἷς μάλλος ἰανίτζι. λέγει πρὸς ἰνδοὺς ποταμοὺς, τὸ μὲν γενὸν αὐτῶ, ὄρος

πεπασθέντα σαδίων (εἶ), τὸ ἴπλαλύτα πνιχὴ δακρυσιών. λέ-
 γει αὐτὶ τὶ ἰνδῶν, οὐκ πλείους σχεδὸν συμπάντων ἀνδρῶ-
 πων. αὐτὸ ἔσκαλινκος τῶ ἐν τῷ ποταμῷ ὁ καὶ μόνον τῷ
 ἄλλων θηρίων ἐν αὐτῷ γίνεταί. αὐτὸ ἔσκαλινκος ἐπέκεινα
 αὐτῶν ἀνθρώποις. ἔπειτα ὑεὶ, δὴ ὑπὸ τῷ ποταμῷ ποτιζέ-
 ῖ ἡ ἰνδική. αὐτὸ παντῶν εἶδος τῆ σφραγίδος. ἔως οὗ σφραγι-
 δας ἀποκρίφεισας ἐπιμίσις λίθοις εἰς τὸ ποταμὸν, ἀπὸ τῆ
 τοῦ βακτρῶν κατῆλκε, αὐτὴ ἀνείλκυσε ἐχιδνάς ἀμύλων.
 αὐτὸ τῷ πειλοκαταλύτων ἐλεφάντων. αὐτὸ τῷ μικρῶν πι-
 θήκων τῶ ἐχόντων ἔρας τετραπύχης. αὐτὸ τῷ ἀλεκτρούων
 τῷ μεγίστων. αὐτὸ ἔσκαλινκος ἔσκαλινκος, ὅτι γλῶσσα ἀνθρώπι-
 νῆν ἔχει καὶ φωνὴν μέγιστον ὅσον ἰέραξ, πορφύρεον ἢ παρῶ-
 πον καὶ πύργον φέρει μέγιστον. αὐτὸ δὲ κυανέον ὅσον ὡς τῷ
 βράχινον, ὡς αὐτὸ κυανέον ἀριδία λέγεται ἢ αὐτὸ ὡς αὐτὸ δὴ δρω-
 πον, ἰνδιστὶ ἢ ἑλληνιστὶ μάθη, ἔσκαλινκος. αὐτὸ τῷ κρήνης τῷ
 πληρωθῆναι ἀπὸ ἔπος ὑπερχειρῶν ὅσον ἡς ἑκάστην ποταμὸν ὁ-
 σρακίνοι ἀπὸ ἔπος ἀρῶν. ὁσρακίνοις ἢ δέει (εἶ), ἐπὶ πύργῳ
 ὁ χρυσοῦς ἀπυρῶν ἑκκατὸν ἀπὸ ἀλγῶν θλαῖν, καὶ ἔρας ἑξά-
 γων αὐτό. ἢ ἢ κρήνη, ἑβραίων ὅσον ὅσον, ἑκκατὸν ἀπὸ πύργῳ
 ἢ αὐτὸ μέγιστον, τὸ δὲ βαρῶν, ὄργμα. ἑκάστη ἢ ποταμὸν, τὰ λαντον
 ἔλκει. καὶ αὐτὸ τῶ ἐν τῷ πυθμῷ τῆς κρήνης σιδήρου, ὅσον οὗ
 καὶ δύο ξίφη Κτησίας φησὶν ἐρκεῖναι, ἐν παρῶ βασιλείας, καὶ
 ἐν παρῶ τῆς ἑβραίων βασιλείας μέγιστον Παρῶσιδος. φησὶ δὲ αὐτὸ
 αὐτὸ, ὅτι πηγῶν ἐν τῇ γῆ, νέφοις καὶ χαλαρίσιν καὶ παρῶσι-
 ρων ὅσον ἀποτῶμας. καὶ ἰδεῖν αὐτὸν αὐτὰ φησὶ, βασιλείας
 δις ποιήσαντος. αὐτὸ τῶ κωνῶν τῶ ἰνδικῶν, ὅτι μέγιστον εἰσὶν, ὡς
 καὶ λέοντι μάχεται. αὐτὸ τῶ ὄρων τῶ μεγάλων, ὅσον ὡν ἔπειτα
 δὴ ὄρων, ἔσκαλινκος, ἔσκαλινκος ἀλλὰ σφραγίδος. ὅτι ἀλέα πολ-
 λή, καὶ ὅτι ὁ ἡλιος δεκαπλάσιον τὸ μέγιστον ἢ ἐν τῷ ἄλλῃς χώ-
 ραις αὐτὸς ἐαυτὸ φανέει καὶ πολλοὶ ἐν αὐτῷ πύργῳ φησὶν.
 καὶ τὰ λατῶν φησὶν αὐτὸ ἢ ἐν ἑλπίον τῶ ἑλληνικῆς, τὸ ἢ ἄνω

αὐτῆς ἕως τεσσάρων δακτύλων, θερμὸν ἔῃ), ὥστε μὴ ἰχθυῶ
ζῶν πρὸς πελάσαστα τῷ θερμῷ, ἀλλὰ κάτωθεν διαιτᾷσθαι.

Ὅπὸ ἰνδὸς ποταμὸς ῥέων διὰ πεδίων καὶ δι' ὄρεων
ῥεῖ ἐν οἷς καὶ ὁ λεγόμενος ἰνδικὸς κάλαμος φύεται, πάχος
μὲν ὅσον δύο ἄνδρες πελωργωμένοι πελλάβοιεν· τὸ δὲ ὕ-
ψος, ὅσον μυροφόρου νεῶς ἰσός· εἰσὶ καὶ ἐπὶ μείζοις καὶ ἐλάτ-
τοις, οἷοις εἰκὸς ἐν ὄρει μεγάλῳ· ἔῃ) δὲ ἄλλ' ἀκαλάμην καὶ ἄρ-
ρένας καὶ θηλείας· ὁ μὲν οὖν ἄρρῆν, ἐν τελευτῶν οὐκ ἔχα,
καὶ ἔστι κάρτα ἰχυρὸς· ἡ δὲ θηλεία ἔχα. Ἐπεὶ τὸ μυρο-
φόρον τὸ ἐν αὐτῆς ὄντος θηλείου· ὡς τὸ πρὸς ὠπὴν εἰκὸς αἰ-
θρώπων, μέγιστος μὲν ὅστιν ὡς πρὸς λέων, ἔχει ἄνδρ' ἄνδρ' ὡς
κιννάβαλι· πλείστ' αἰδὲ ὀδόντες· ὡς τὰ δὲ ὡς πρὸς ἀνθρώπου, ἔ-
στ' ὀφθαλμοὶ γλαυκοὶ, ὁμοίους ἀνθρώπων· πῶ δὲ κέρκον ἔ-
χει ὁ ἄνθρωπος σκορπίος ὁ ὑπεριώτης, ἐν ἧ' ἔστι τὸ κέντρον ἔχα, μείζω
ὑπάρχουσ' ἰσχυρῶς· ἔχα δὲ ἔστι ἐκ πλαγίου τῆς κέρκου ἔνθα
ἔστι κέντρον· ἔχα δὲ ἔστι ἐπ' ἄκρῳ, ὡς πρὸς σκορπίος, κέντρον
καὶ τοῦτο μὲν ἐὰν προσέλθῃ τις, κεντεῖ τῷ κέντρῳ, ἔστι πάντως
ὁ κεντηθεὶς ἀποθνήσκει· ἐὰν δὲ τις πόρρωθεν μάχη) πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ ἔμωθεν ἰσὰς τ' ἔσθ' ἄν, ὡς πρὸς ἀπὸ τῶς ἐδῆς τοῖς κέν-
τροις, καὶ ὁ πῶθεν ἐπ' οὐθείας ἀποτίνων· βάλῃ ἧ' ὅσον πλέθρον
εἰς μῆκος καὶ πάντας οὖς ἂν βάλῃ, πάντως ἀποκτείνει, πῶ δὲ
ἐλέφαντος· τὰ δὲ κέντρα αὐτῶν ὅτι τὸ μὲν μῆκος, ὅσον ποδιᾶνα,
τὸ ἧ' πλάτος, ὅσον χοῖνος λεπτότατος· μαρπηχόρον ἧ', ἐλλυιστὶ
ἀνθρώπων φάσιν· ὅτι πλείστα ἐδίει ἀμαρῶν ἀνθρώποις· ἐδίει
δὲ ἔτι τὰ ἄλλα ζῶα· μάχεται δὲ καὶ τοῖς ὄνουσι καὶ τοῖς κέν-
τροις· τὰ ἧ' κέντρα πάλιν, φησὶν, ἐπειδανὸν ἐκπέδ' ἠθ', ἀναφύε-
σθαι· ἔστι ἧ' πολλὰ ἐν τῇ ἰνδικῇ· ἀποκτείνουσι ἧ' αὐτὰ τοῖς ἐλέ-
φασιν ἐποχέμετροι ἀνθρώποι, καὶ κτείνουσι βόθ' ὄντες· περὶ ἧ' ἰν-
δῶν, ὅτι διχαῖοτάτοι καὶ περὶ τ' ἐστὶν καὶ νομίμων αὐτῶν· περὶ
ἧ' ἰερῶν χωρίων ἧ' ἐν τῇ ἀσκήτῳ, ὅ ἐπ' ὀνόματι πηροσίν ἡλίον καὶ

σελίωης. ἐν ᾧ δεκά πέντε ἡμερᾶν ἀπὸ τοῦ ὄρους τῆς Σαρ-
 δειῆς πρὸς ὠρεθρῆνεται. καὶ ὅπ λ ε ἡμέρας ὁ ἥλιος ψύχῃ ἐκεί-
 σε τῆ ἐνιαυτῆ, δεκά τὴν ἑορτῶν, ἵνα μὴ ἀφλεκτοὶ αὐτῶ τε-
 λέσωσι, καὶ ὑποσρέψωσιν. ὅπ βρονταὶ καὶ ἀσραπαὶ καὶ
 ὑετοὶ ἢ εἰσὶν ἐν τῇ ἰνδικῇ, ἀνεμοὶ δὲ πολλοὶ, καὶ ὤρησῆρες
 πολλοί· καὶ ἀρπάξουσιν ὅ, π δὲ λάβωσιν. ὁ δὲ ἥλιος ἀνίσχων, τὸ
 ἡμισυ τῆς ἡμέρας ψύχος ποιῆι, τὸ δ' ἄλλο, λίαν ἀγέεινόν ἐν
 τοῖς πλείστοις ἢ τῆς ἰνδικῆς ὅπων. ὅπ ἰνδοὶ οὐχ ὑπὸ τῆ
 ἡλίου εἰσὶ ῥιζάνες, ἀλλὰ φύσῃ. (ἔ) γὰρ φησὶ ἐν αὐτοῖς καὶ ἀ-
 δρας καὶ ζυμᾶκας λευκοτάτοις πάντων, εἰ καὶ ἐπ' ἔλαπρον ἰ-
 δεῖν δὲ καὶ αὐτὸν τοιαύταις ἰνδαῖς δύο ζυμᾶκας καὶ πέντε ἀν-
 δρας. ὅπ πισῶσται τὰ πρὸ τοῦ ἡλίου βουλόμηνος, ὡς ἐν λ ε
 ἡμέρας ἐν ἰνδαῖ ψύχῃ, λέγῃ ὅπ καὶ τὸ πῦρ ἐκ τῆς αἴτηνης ῥέον
 τὸν μέσον χώρον, ἀπεδικαίων ἀσραπῶν ὄντα, οὐ φθέρῃ, φθέρ-
 ρον τὰ ἄλλα. καὶ ἐν ζακύνθῳ κελυφίδας ἰχθυοφόρος εἶται
 ὅ, ὡν αἰρέ) πῶσα. καὶ ἐν ἄσῳ κελυφίῳ, ὅ, ἢς οἶνος ἐνίο-
 τε ρεῖ καὶ μάλα ἡδύς. καὶ ὅπ πῦρ ὄσιν ἐγγίς φασίλιδος ἐν
 λυκία ἀθάνατον, καὶ ὅπ αἰεὶ καίεται ὅπ πέρτας καὶ νύκτα
 καὶ ἡμέραν. (ε) ὕδαπ μὲν ὀσβέννυται, ἀλλὰ ἀναφλέγῃ φορυ-
 τῆ δὲ ὀσβέννυται. ὅπ μέση τῇ ἰνδικῇ ἀνθρώποι εἰσὶ ῥιζάνες,
 καὶ καλῶνται πυγμαῖοι, τοῖς ἄλλοις ὀμόγλωστοι ἰνδοῖς· μικροὶ
 δὲ εἰσὶ λίαν οἱ μακρότατοι αὐτῶν, πῆχων δύο· οἱ δὲ πλείστοι,
 ἐνὸς ἡμίσεος πῆχως. κόμην δὲ ἔχουσι μακροτάτῳ, μέχρι καὶ
 ὅπ τὰ γόνατα, καὶ ἔτι κατώτερον, καὶ πώρωνα μέγιστον πω-
 των ἀνθρώπων. ἐπειδὴ οὐκ τὸν πώρωνα μέγαν φύσωσιν,
 οὐκέπ ἀμφιέννυται ὀσβέννυται, ἀλλὰ τὰς τείχας, τὰς μὲν
 ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὅπθεν καθίενται πολὺ κάτω ἢ τὸ γενάτων·
 τὰς δὲ ἐκ τῆ πώρωνος, ἔμπερθεν μέχρι ποδῶν ἡκομίας.
 ἔπειτα πρὸς πυκασιδμοὶ τὰς βίχας πρὸς ἅπαν τὸ σῶμα, (ζ) ὡν
 ἰσῶ), χρωμμοὶ αὐτῶ ἀπὸ ἰμαπύου. αἰδοῖον δὲ μέγα ἔχουσιν.

ὡς τε ψάειν ἤνι σφυρῶν αὐτῶν, καὶ παρὰ αὐτοῖ δὲ σιμί τε
 καὶ αἰγροί. τὰ δὲ πρῶτα αὐτῶν, ὡς ἄρνες καὶ αἱ βόες ἐ-
 οῖ ὄνοι, σχεδὸν ὅσον κριοί· καὶ οἱ ἵπποι αὐτῶν καὶ οἱ ἡμίονοι καὶ
 τὰ ἄλλα κτήνη πάντα, οὐδὲν μείζω κριῶν. ἔπον' δὲ ὦ βα-
 σιλεῖ ἤνι ἰνδῶν, τούτων ἤνι πυγμαίων ἄνδρες τελοχιλοιοί.
 σφόδρα γὰρ εἰσι τοξόται, διημοῖατοι δὲ εἰσι, καὶ νόμοισι χρω-
 νται ὡς ἄρ καὶ οἱ ἰνδοί. λαγωοὶ δὲ καὶ θήλειαι πεκαὶ θηρῶν οὐσιν,
 εὐτοῖς κωσιν, ἀλλὰ κόραξι ἐκίπσι καὶ κορώναις ἐκίπσι.
 ὅπ λήμη ὄβιν ἐν αὐτοῖς, σαδῶν ἐκτακοσίων ἢ περὶ μέτρος, ἐν
 ἢ, ἀνέμου μὴ πνέοντες ἐπαύω τῆς λίμνης, ἔλαμον ἐφίσταται.
 καὶ πλοιαεῖοις πλέοντες δι' αὐτῆς, ἐκ μέσης αὐτῆς σκαφοῖς
 τοῖ ἐλαίου ἀπαρύνονται καὶ χρωῖνται. χρωῖνται δὲ καὶ σιπά-
 μω. ἔχθ δὲ ἡ λίμνη καὶ ἰχθύας, καὶ τῶν καρυῖνω δὲ χρωῖνται
 κρεῖσσον δὲ τὸ λιμναῖον. ἔστι δὲ αὐτόθι ἄργυρος πολὺς, καὶ
 ἄργυρεα μέταλλα, οὐ βαθέα, ἀλλὰ βαθύπερα (ἔ) φασὶ τὰ
 ἐν βάκτραις. ἔστι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ, ἐκ ἐν τοῖς
 ποταμοῖς θύελοκίμνρος καὶ πλωσίμνρος, ὡς ἄρ ἐν τῶν πα-
 κτωλῶ ποταμῶ. ἀλλ' ὄρη πολλὰ καὶ μεγάλα, ἐν οἷς οἰκοῦσι
 χρύπες, ὄρνεα τετραπόδα, μέγεθος ὅσον λύκος· σκέλη καὶ
 ὄνυχες, οἷά ἄρ λέων. τὰ ἐν τῶν ἄλλω σώμασι πῖρα, μέλαινα,
 ἐρυθρά ἢ τὰ ἐν ὦ σήξῃ. δι' αὐτοῖς ἢ ὅ ἐν τοῖς ὄρεσι χρυσὸς πο-
 λὺς ὢν, γίνε' δις πόλεος. ὅπ τὰ πρῶτα τῶν ἰνδῶν καὶ αἱ
 αἰγες, μείζοις ὄνων εἰσὶ, καὶ ἔκτουσιν ἀνὰ πέσασα καὶ ἔξ, ὡς ἐ-
 πὶ τὸ πολὺ. ἔχουσι δὲ οὐραὶ μεγάλας· διὸ ἤνι τοκάδων ἀ-
 ποτέμνοισιν, ἵνα δυνῶνται ὀχεύεσθαι. ὕς δὲ οὐ τε ἡμερος, ἔ-
 τε ἀγελος ὄβιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ. οἱ δὲ φοίνικες οἱ ἐν ἰνδοῖς καὶ οἱ
 τούτων βάλαμοι, περιπλάσιοι ἤνι ἐν βαβυλωνί. καὶ ποτα-
 μὸν φησὶν ἐκ πέτρης ρέοιτα μῆτι. πολλὰ δὲ λέγῃ περὶ τῆς
 διημοσιότης αὐτῶν καὶ τῆς περὶ τὸν σφῶν βασιλέα ἀνοίας, καὶ
 τῆς τοῖ τατάτη κατὰ φρονήσεως. λέγῃ δὲ ὅπ πηγὴ ὄβιν, ἐ

ἐπιδαμνίς ἐρύση τὸ ὕδωρ αὐτῆς, πήγνεται ὡς αἶψα πυρός.
 Τούτου οὖν τῆς πικρῆς ὅσον βεῖς ὀβολοῖς· εἰ αὐτῆς δαῖς ἐν
 ὕδατι πίνειν, ἐξαγγέλλει πάντα ὅσα ἔπαρξε. ἄρα φρονεῖ γὰρ
 καὶ μαινεται αὐτῷ τῷ ἡμέραν. χεῖται δὲ αὐτῷ ὁ βα-
 σιλῆς ἐφ' ὧν κατηγερομύων ἀληθῆς ἀρετὴν ἐδεικνυσι. καὶ
 μὲν ἐξείπη, παρσαάσεται ἀποκαρπύσασαι· ἀν δὲ μηδὲν ἕλ-
 χθῆν, ἀφίεται. ὅπφησιν ὡς ἰνδῶν οὐδεὶς κεφθαλγῆ, οὐδὲ
 ὀφθαλμῶν, οὐδὲ ὀδοὶ ἀλγῆ, οὐδὲ ἕκουται τὸ σωμα, ἔδὲ σπ-
 πεδόνα οὐδὲ μέμνη ἴσθ. ἢ δὲ ζῶν αὐτῆς, ῥκ' καὶ λ' κ' ν', καὶ σ'
 οἱ τὰ πλείστα βιοῦντες. ἔστιν ὄφις ἀσιθαιμῆος ἐν αὐτῆς,
 τὸ δὲ εἶδος αὐτῆς, ὡς ἢ καλλίστη πορφύρα· ἢ δὲ κεφθῆν, λου-
 κοτάτη ὀδόντας δὲ οὐδὲ ὀλας ἔχθ. θηρδύε) ἐκ τῆς καμμα-
 τωδεσάτων ὀρέων, ὅθεν ἢ σαρδῶ ὀρύσσε). ἄρα δάκνει μὲν ἔ,
 ὅπου δὲ δὴ κατεμέσθ, τῶ τὸ τὸ χεῖρον παύτως σήπεται. ποιῆ
 δὲ φάρμακον διττὸν, ἀπὸ τῆς οὐραῖς κρεμάμδος, ἢ λεκτρει-
 δῆς καὶ μέλαν. καὶ τὸ μὲν, ζῶντες ἀπέρρει· τὸ δὲ μὲν, θη-
 νότος. καὶ τὸ μὲν, ὅσον σήσμον διδύμδρον, ὃ ζῶντες ἐρρύθ-
 σεν, αὐτῆς φθίρες, τῆ ἐκεφθῆς τῶ πόντος, δὲ τῆς ῥίνας ἀ-
 παρβύσασατος· τὸ δὲ ἄλλο διδύμδρον, εἰς φθίσιν ἀπάγθ, καὶ δι-
 ἐνιαυτῶ μόλις διόλλισιν. καὶ ὄρνεον φησὶν ὅτι καὶ λέμδρον
 δίχαιρον, ὅθεν ἐλλωιστὶ δίχαιμον σημαίνει· τὸ μέγεθος, ὅσον
 παρδίκος ὠόν· ἔπ τ' ἀπόπαπην κατορύσσει, ἵνα μὴ βύρεθῆ. βύ-
 ελοκάμδρον δὲ δὴ ποθῆ αὐτῆς ὅσον σισάμου, ἔωθεν ὕπνος ὅτι-
 λαμβάει· καὶ καθεύδθ, μηδὲν αἰθανόμδμος· ἐ δυνόντες τῶ
 ἡλίας, πελυτῶ. ἐ ξύλον βεῖ παρῆσεν καλέμδρον, τὸ μέ-
 γεθος ὅσον ἡαία· ἐν τῆς βασιλείοις μόνον βύελοκε) κήποις·
 ἔτε ἀνθος φέρει, ἔτε καρπὸν· δεκάπέντε δὲ μόιας ῥίξας ἔχθ,
 καὶ αὐτῆς παχείας χτ' γῆς· ἔστι δὲ τὸ πάχος αὐτῆς ὅσον βρεα-
 χίων, τὸ λεπτότατον· αὐτῆς ἢ ῥίξας, ὅσον ἀσητάμη, λαμβασθ-

μύκη. ἔδῃ παρσαχθῆ, ἅπαντα ἔλκει παρὸς ἑαυτῷ, χρυσόν,
 ἀργυρον, χαλκόν, λίθους, καὶ τὰλλα πάντα, πλὴν ἠλεκτροῦ. εἰς τὸ
 ὅσον πήχους ἢ ρίζα κηφθῆ, ἔλκει καὶ ὄρνεις καὶ ὄρνεα. ταύτη γὰρ
 καὶ πλείστα τῶ ὀρνέων θηρόλοισι, καὶ εἰς βούλη καὶ ὕδωρ πήξαι
 ὅσον χόρα, τῆς ρίζης ἐμειδων ὅσον ὀβολόν, πήξεις αὐτὸ καὶ
 εἰς οἶνον, ὡσαύτως. ἔξῃς τῆ χειρὶ αὐτὸν, ὡσαυτὸ κηρόν τῆ ἵ
 ὑπεραία διαχρίται. δίδοι δὲ κοιλιακοῖς βοήθημα. εἶσι
 δὲ καὶ ποταμὸς διαρρέων διατῆς ἰνδικῆς, οὐ μέγας μὲν, ἀλλ'
 ὡς ἐπὶ δύο σαδίους τὸ ὕρος ὄνομα δὲ τῷ ποταμῷ, ἰνδιστὶ μὲν
 ὑπαρχος, ἐλλλωιστὶ δὲ, φέρων πάντα τὰ ἀγαθὰ. οὗτος τῷ ἐπι-
 αὐτῷ ἡμέρας ἠλεκτρον καταρρεῖ. φασὶ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι
 δένδρα εἶναι ὑπερῶν τῶ ὕδατος (ὑδαπ γὰρ ῥεῖται τὰ ὄρη)
 εἶτα ὡσαυτὸν ὅτε δάκρυα φέρει, ὡσαυτὸ ἀμυγδαλῆ, ἢ πί-
 πτυς, ἢ ἄλλο πὶ δένδρον μάλιστα δὲ εἰς ἡμέρας τῷ ἐπι-
 αὐτῷ. εἶτα ἀποπίπῃ τὰ δάκρυα ταῦτα εἰς τὸν ποταμόν, καὶ πίνυ-
 ται. τῷ δένδρῳ δὲ πούτω ὄνομα ὅτι ἰνδιστὶ σιπιαχόρα· ἐλλη-
 νιστὶ σημαίνει, γλυκὺ, ἢ δὲ καὶ κείθεν οἱ ἰνδοὶ συλλέγουσι τὸ ἠλε-
 κτρον. φέρειν δὲ καὶ κερπὸν τὰ δένδρα βότρεις, ὡσαυτὸ ἀμ-
 πελος· εἶναι τὰς ῥώζας ὡσαυτὸ κάρυα τὰ πονίκα. ἐν τοῖς δὲ
 τοῖς ὄρεσι φησὶν ἀνθρώποις βιοτεύειν κυνὸς ἔχοντας κροθιῶ.
 ἐδῆτας δὲ φοροῦσιν ἐκ τῶν ἀγρίων θηρίων. φωνίω δὲ δια-
 λέγονται οὐδὲ μίθω, ἀλλ' ὠρούονται ὡσαυτὸ κύνες. καὶ οὕτως
 σιωπῶσιν αὐτῶν ἢ φωνίω ὀδόντας τῶ μείλις ἔχουσι κυνὸς, καὶ
 τοῖς ὄνυχας ὁμοίως, κυνῶν, μακροτέρως δὲ καὶ σρογγυλωπέ-
 ρους. οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς ὄρεσι, μέχρι τῶ ἰνδοῦ ποταμοῦ. μέλα
 νες δὲ εἰσὶ καὶ δίκμοσι παῖς, ὡσαυτὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἰνδοῖς ἐπι-
 μίγηται, καὶ Ἰνδιᾶσι μὲν τὰ παρ' ἐκείνων λεγόμενα, αὐ-
 τοὶ δὲ οὐ δυνάμνται διαλέγεσθαι, ἀλλὰ τῆ ὠρυγῆ ταῖς χερσὶ
 καὶ τοῖς δακτύλοις σημαίνουσιν, ὡσαυτὸ οἱ κροφοὶ καὶ θῆλαοι. κα-
 λουῶται τῶ ὑπὸ τῶ ἰνδῶν καλύστριοι, ὡσαυτὸ ὅτι ἐλλλωιστὶ κυ-

τοκέφαλοι. τὸ δὲ ἔθνος ὅσιν ἕως δώδεκα μυριάδων. πα-
 ρα δὲ τὰς πηγὰς τοῦτο τοῦ ποταμοῦ ὅσι περικοὸς ἀνήθος πορ-
 φυρῆν ἐξ οὗ πορφυρα βάπτεται οὐδὲν ἥπιον τῆς ἑλλωικῆς.
 διὰ καὶ πολὺ δαυτετέρα. ὅτι αὐτὸ ἦ ὅσι γινόμενα θηρία
 τὸ μέγεθος ὅσον κανῆταρος, ἐρυθρὰ ὡς τὸ κιννάβαρι· πόδας
 δὲ ἔχει μακρὰς σπόδρα. μαλακὸν δὲ ὄσιν ὡς τὸ σκώληξ. καὶ
 γίνεταί τῶντα ὅτι ἤνδρων ἤνδρῶν τὸ ἤλεκτρον φερόντων. καὶ
 τὸν καρπὸν καταπίει αὐτῶν ἔδρα φθίρει, ὡς τὸ ἐν τοῖς ἑλλη-
 σιν οἱ φθῆρες τὰς ἀμπέλους. ταῦτα οὖν τὰ θηρία πείθου-
 τες οἱ Ἰνδοὶ, βάπτοισι τὰς φοινικίδας καὶ τοὺς χιτῶνας, καὶ ἄλλο
 ὅ, τι ἀβούλανται· καὶ εἰσι βελπίω ἤνδρῶν τῶν τῶν βαμ-
 μάτων. ὅτι οἱ κυνοκέφαλοι οἰκοῦντες ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔτι ἐρ-
 γάζονται, ἀπὸ θήρας δὲ ζῶσιν. ὅταν δὲ ἀποκλείωσιν αὐτὰ,
 ὁπῶσι πρὸς τὸν ἥλιον. βέφοισι δὲ καὶ πρὸς ἄλλα, καὶ
 αἴγας, καὶ ὄνοις. πίνοισι δὲ γάλα καὶ ὀξύγαλα ἤνδρῶν πρὸς ἄτων.
 ἐδίξαι δὲ καὶ τὸν καρπὸν τοῦ σιπιαχόρου, ἀφ' οὗ τὸ ἤλεκτρον
 γλυκὺς γάρ· ἔξηραίνοντες αὐτοὺς, αὐτείδας συρράπτοισι,
 ὡς τὸ ἐν τοῖς ἑλλησι, πλωῖσάφιδά. οἱ δὲ κυνοκέφαλοι οὐκ ἔτι
 ποιναῖμοι, ἔδρα γέντες, ἀπάγροισι φόρπεν τοῦτο καὶ τῆς πορ-
 φύρας τὸ ἀνήθος καταρὸν ποιήσαντες καὶ τοῦ ἤλεκτρον ἐξ ἔ-
 σ' ἔλαντα τὸ ἐνιαυτοῦ· καὶ ὅτω τὸ φοινίκιον βάπτεται τοῦ
 φαρμάκου, ἔτερα τῶσάντα. καὶ ἤλεκτρον χίλια ἔλαντα ἀ-
 πάγροισι κατ' ἐνιαυτὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖ. ἔτερα δὲ κατὰ-
 γροντες πωλῶσι τοῖς Ἰνδοῖς, πρὸς ἄρποις καὶ ἀγρίαις καὶ ξύλι-
 ναῖμαπα. πωλῶσι δὲ καὶ ξίφη, οἷς χεῶνται πρὸς τὴν ἤνδρῶν
 εἰων ἄγαν, καὶ πῆξα ἔδρα ἀκόντια. πάνυ γὰρ καὶ δεινοὶ εἰσιν ἀ-
 κονίτην καὶ τῶν δένδρων. ἀπολέμηται δὲ εἰσι, δὲ τὸ οἰκεῖν αὐτοὺς
 ὄρεα ἄβασα καὶ ὑψηλά. δίδωσι δὲ αὐτοῖς δὲ πῆμπτου ἔ-
 πεις δῶρα ὁ βασιλεὺς, λ' μὲν μυριάδας τῶν ζῶν, καὶ ἀκόντια
 τῶσάντα, πηλῶν δὲ δώδεκα· καὶ ξίφη δὲ πεντακισμύρια.

Τούτοις τῆς κυνοκεφάλους ἔκ εἰσιν ἰκίαι, διὰ τὸν ἀσσηλαίοις
 διαγῶνται. θηροβούοι δὲ τὰ θηρία, τῶν θύοντες καὶ ἀκοντίζον-
 πες, καὶ διώκοντες καταλαμβάνουσι. (ταχὺ γὰρ βέχουσι. λειοῦ)
 δὲ αἱ γυναικες αὐτῶν ἄπαξ τῷ μίωός, ὅταν τὰ καταμύια
 αὐταῖς ἔλθῃ, ἄλλοτε δ' οὐ. οἱ δὲ ἄνδρες, οὐ λούουσι) μὲν, ταῖς
 δὲ χεῖρας ἀπονίζονται, ἐλαίῳ δὲ χρίονται περὶ τῷ μίωός, ὥσ-
 τὸ τῷ γάλακτος γνομῶν, καὶ ἐκτείνονται δέρμασι. τὴν
 δὲ ἐάθητα ἔχουσι ἐδασίην, διὰ τὴν ψιλῶν τῶν μασηθηνῶν,
 ὡς λεπιοτάτων, καὶ αὐτοὶ δὲ αἱ γυναικες αὐτῶν. οἱ δὲ πλοισι-
 ῶται αὐτῶν, ἢ πᾶ φορεῖσιν. οὗτοι δὲ εἰσιν ὀλίγοι. κλίαια δὲ αὐ-
 τοῖς οὐκ εἰσιν, ἀλλὰ σβάδας ποιοῦνται. (ῥῶ δ' αὐτῶν πλου-
 σιώτατος νομίζεται εἶναι), ὡς δὲ πλείστα πρῶτα ἢ ἢ δὲ ἄλ-
 λη οἰσία, πρῶτα πλείστα. οὐρανὸν δὲ ἔχουσι πάντες, καὶ ἄνδρες
 καὶ γυναικες, ἰσὺν τῶν ἰχθύων, ὅταν τῶν κύνων μείζονα δὲ καὶ δια-
 σπύραν καὶ μίσρονται τῶν γυναικῶν τε βραποδισί, ὡς τῶν οἱ κύνες
 διήκως ἢ μιλῶν αὐτοῖς ὅταν αἰχρῶν. δίκημοι δὲ εἰσι καὶ μακρο-
 βιώτατοι πάντων ἀνθρώπων. ζῶσι γὰρ ἔτη ῥ' ἑξήκοντα, ἐνίοι δὲ αὐ-
 τῶν καὶ σ'. ἰσὺν δὲ τούτοις, ἐπεὶ φασὶ βιοπύειν, ἄνω τῶν
 πηγῶν τοῦ ποταμοῦ. οὗτοι δὲ οἱ ἀνθρώποι, μέγαντες μὲν εἰσιν,
 ὡς τῶν καὶ οἱ ἄλλοι ἰνδοί. ἐργάζονται δὲ ἔδεν, οὐδὲ ἐδιόωσι σί-
 τον, οὐδὲ πίνουσιν ὕδωρ. πρῶτα δὲ πλείστα δὲ πλείστα βέφρασι, καὶ βῆς
 καὶ αἶγας καὶ οἷς πίνουσι δὲ τὸ γάλα, ἄλλο δὲ οὐδέν. ὅταν δὲ γέ-
 νηται ἡνὶ αὐτῶν παρῶν, οὐ τέττηται τὴν πυγῶν, οὐδὲ ἀπο-
 πατῆαι ἀλλὰ τὰ μὲν ἰχθῆα ἔχει, τὸ δὲ τῆμα συμπίφυκε. διὸ
 ἀποπατοῦσι μὲν οὐ, οὐρεῖν δὲ ὡς τῶν τυρὸν αὐτοῖς φασὶν οὐ
 παύου παχύν, ἀλλὰ γολερόν. ἐπὶ δὲ πρῶτα πίνουσι τὸ γά-
 λακτος, καὶ εἰς μέσον ἡμέρας αὐτοῖς πίνοντες, ῥίζαν φασὶν παρ'
 αὐτοῖς εἶναι γλυκεῖαν, ἢ πῆς οὐκ ἔσται τὸ γάλα πῆγνυται ἐν τῇ
 κοιλίᾳ. τῶν τῶν οὐκ ἔσται ῥῶντες, εἰς ἐσπέραν ἔμετον ποιοῦν-
 ται, καὶ ἔξμεοῦσιν ἅπαντα ἀκόλως. ὅπ' εἰσιν ὄνοι ἄγριοι

ἀν τοῖς ἰνδοῖς, ἴσοι ἵπποις, καὶ μείζους· λυκοὶ δὲ εἰσι τὸ σῶμα,
 πλὴν κεφαλῆν ὑπερφυροῖ, καὶ ὀφθαλμοῖς ἔχεισι κυανέοις.
 κέρασ δὲ ἔχεισιν ἐν τῷ μετώπῳ, ἐνός πῆχους τὸ μέγεθος. καὶ
 εἴσι τὸ μὲν καὶ τὸ δὲ κέρατος, ὅσον ἔστι δύο παλαισας πρὸς
 τὸ μέτωπον, πάνυ λυκόν· τὸ δὲ ἐπ' αὐτῷ ὄξύ ὄβρι τὸ κέρατος·
 ἔστι δὲ φοινικοῦ ὄβρι, ἐρυθρὸν πάνυ· τὸ δὲ ἄλλο τὸ ἐν ᾧ μέστω,
 μὲν δὲ ἐκ τούτων οἱ πτόντες (κατασκυλόζοισι γὰρ ἐκπαίματα)
 ἀσασμῶ, φασίν, οὐ λαμβάνοιται, οὔτε τῆ ἰεῖρα νόσω· ἀλλ'
 οὐδὲ φαρμακοῖς ἀλίσκοιται, οὔτ' ἀπὸ πρῶσι π.τ, οὔτ' ἀν τῷ
 φαρμάκῳ ἔπιπῶσιν ἢ οἶνον, ἢ ὕδωρ, ἢ ἄλλο τι ἐκ τῶν ἐκ-
 παμάτων. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ὄνοι καὶ ἡμεροὶ καὶ ἄχαιοι, καὶ
 τὰ ἄλλα μόνον θηρία πάντα ἀσφράγαλους οὐκ ἔχεισιν
 οὐδὲ χολῶν ἔπι τῆ ἵπατος· οὔτε δὲ καὶ ἀσφράγαλον ἐχολῶν
 ἔπι τῷ ἵπατος ἔχεισι. τὸν δὲ ἀσφράγαλον, κάλλιστον ὦν ἐγὼ
 εἶωρακα, οἶον τῶ βοῦς καὶ πῆ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος βαρὺς δὲ ὡς
 μέλιτος· τὸ δὲ χροῖον, ὡς τῶ κινάβαει, καὶ δὲ βάλτου. τα-
 χύτατον δὲ ὄβρι τὸ ζῶον τῆ καὶ δὲ κίμφοτα πον· ἔστιν δὲ οὔτ' ἵπ-
 πος, οὔτε ἄλλο πῆ διακόμοροι καταλαμβάνει. ἀρχὴ δὲ τρεῖ-
 χον, βραδύτερον ὅσον δὲ αὐτὸ πλέονα χροῖον βέχη, οἰπίνε) δαμ-
 μονίας, ἐ μᾶλλον καὶ ἡτῶσον βέχη. δὲ γὰρ μὲν ἀδύρα πῆ ὄβρι
 τὸ ζῶον τῆ πῆ· ὅταν δὲ τὰ τέκνα μικρὰ ὄντα παρῆρασι πῆ
 τὸ βοταίνω, καὶ ὑπὸ ἵππειας πολλῆς παρῆρασι πῆ, οὐ βού-
 λον) φούρη κατὰ λιπόντες τῆς πώλης, ἀγὰ μούχοιται ἐ κέ-
 ρασι καὶ λακτίσμασι καὶ δὲ γάμασι, ἐ πολλὰς ἐ ἵπποις καὶ ἀν-
 δρασι ἀπὸ πλύσαν· δὲ ἴσκονται δὲ καὶ αὐτοῖ, τῶ θύομοροι καὶ ἀ-
 κονηζόμενοι ζῶντας γὰρ ἐκ ἀν λάβοις. τὰ δὲ κέρτα, δὲ τὸ π-
 κρότητα, ἄθροτὰ ὄβρι. θηρῶεται δὲ τῶν κέρτων καὶ τῶν ἀ-
 σφράγαλων ἐτεκετ. ὅτι ἐν τῷ πετῶμα τῶ ἵππων, σκώληξ
 γίνεταται, τὸ μὲν εἶδος, οἶον τῶ ἐν ταῖς σικαῖς ἔωθε γίνεταται·
 τὸ δὲ μῆκος, πῆ χων ἐπ' ἀ· καὶ μείζους δὲ καὶ ἐλάττους· τὸ δὲ

πάχος δέκα ετία πῶδα μόλις φασὶ ταῖς χερσὶ φελασῶν.
 ἔχουσι δὲ ὀδόντας δύο, ἓνα ἄνω, καὶ ἓνα κάτω, καὶ ὄ, ἡ ἀν λά
 βωπι τοῖς ὀδοῦσι, καπεδίσι. (ὅτι πῶ μὲν ἡμέραν ἐν τῇ ἰλύϊ τῆ
 ποταμοῦ διαπῶνται, τῇ δὲ νυκτὶ ἐξέρχονται). καὶ τοῦτων ὅς ἀν
 ἐντύχη λίθι ἐν τῇ γῆ βοῖ ἢ καμήλω, καὶ δάκνῃ, συλλαβῶν ἔλ-
 κει εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ πάντα καπεδίει πλὴν τῆς κοιτίας.
 ἀγροῦεται δὲ ἀγκίστρον μεγάλω, ἔειφον ἢ ἄρτια ἐνδησαν-
 των πῶ ἀγκίστρον, καὶ δόρυσι σιδηραῖς ἐναρμοσάτων. ἀ-
 γροῦσαντες δὲ, πελάκοντα ἡμέρας κρεμάσιν αὐτῶ, καὶ ἀγγεῖα
 ὑποπέσαι. καὶ ρεῖ ἐξ αὐτῶ ὅσον δέκα κοτύλας ἀπίκας τὸ
 πλήθος ὅταν ἴ παραλήθωσιν ἀπελάκοντα ἡμέρας, ἀπὸ ῥήπι-
 σι τὸν σκώληκα. καὶ τὸ ἔλαγον ἀσφαλισάμενοι, ἀγροῦσι ὡ βα-
 σιλῆι μόνω τῶ ἰνδῶν. διῶ δὲ ἐκ ἐξέστιν ἐξ αὐτῶ ἔχον. τῆτο
 τὸ ἔλαγον ἐφ' ὧ ἀν ὀπιχουθῆ, ἀνάπῃ, καὶ κατὰ φλέγξ ἕξυλα
 καὶ ζα. καὶ ἄλλως οὐ σβέννυται εἰ μὴ πηλῶ πηλῶ τε (ὅτι πα-
 χῆ. ὅπ ὅτι δένδρα ἐν ἰνδοῖς ὑψηλὰ ὡς ἄστρο κέδρος ἢ
 κυπάριτος, τὰ ἴ φύλλα ὡς ἄστρο φθίνιξ, ὀλίγον πλατύτερα, καὶ
 μαχαλίδας ἐκ ἐξ ἀνθῆ δὲ ὡς ἄστρο ἢ ἄρσην δάφνη, καρπὸν
 δὲ ἐκ ἐξ ὀνομαζέται δὲ ἰνδιστὶ ἰδρὶ, κάρπιον, ἐλλωιστὶ δὲ μυ-
 ροροδά. ἔστι δὲ σπανάκια ῥέουσι δὲ ἐξ αὐτῶ, ἡ αἰουσαζόνες, ἔς
 ἐρίω ἀταψῶντες ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἀπὸ πῆξιν εἰς ἀλαβά-
 σροις λιθίνοις. ἔστι δὲ τὸ ἰδρὶ χρωμα, ἀτρίμας ἰσφύθροι καὶ
 ὑάτιπαχυ, ὅζει ἴ πάντων ἡδισον. ὅζειν δὲ φασιν αὐτὸ καὶ ὀπὶ
 πέντε σαδίσις. μόνω δὲ βασιλεῖ κτητὸν ὅτι τῆτο καὶ πῆς συλ-
 γμῆσι αὐτῶ. ἐπεμψῆ ἴ ἐξ αὐτῶ ὀ ἰνδῶν πῶ ἄστρον βασιλεῖ.
 καὶ φησὶν ἰδεῖν αὐτὸ κτησίας καὶ ὀ σφραξενθῶσαι ὀ σμῆς οἶας
 ἔτε εἰπῆν λιῶ, οὐτ' εἰκάσαι. ὅπ τὸν τυρὸν καὶ τὸν οἶνον πάν-
 των φησὶ γλυκῦτα πιν, ὡς αὐτὸς (φησὶ) φαγὼν, δὲ πείρας ἔ-
 μαθεν. ὅπ κρῶν ἐν ἰνδοῖς, φησὶν, ὅσον πίντε ὀργμῶν ἢ
 φερίμετρος, πετράζωνος δὲ ἔστι δὲ τὸ ὑδωρ ἐν πέτρα· βάθος
 δὲ εἶναι

δὲ εἶναι μέχρι τοῦ ὕδατος, πειῶν πιχῶν· τὸ δὲ κατὰ τὸ ὕδα-
 τος, πειῶν ὀργμῶν· λούονται δὲ ἐν αὐτῷ οἱ ὀπισθημότατοι
 τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἄνδρες καὶ παῖδες καὶ γυναῖκες· κολυμβῶ-
 σι δὲ, ὅτι πόδας ρίπτοντες ἑαυτοὺς· ὅταν δὲ εἰς πηδῶσιν, ἐκ-
 βδμήει αὐτοὺς τὸ ὕδωρ ἄνω· ἐκ ἀνθρώποις ἡμόνον ἀναρρίπτει,
 ἀλλὰ καὶ ἄλλο ὅ, τι ἐπὶ ἡζῶν ἐκρίπτει εἰς τὸ ξηρὸν, καὶ ζῶν
 καὶ τεθνηκός· καὶ ἀπλῶς, πάντα τὰ ἐμβρομόμορα, πλὴν σιδή-
 ρου καὶ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ· τῶντα δὲ δέχεται
 κάτω· ἐστὶ δὲ τὸ ὕδωρ πάνυ ψυχρὸν καὶ ἡδύπειν· ψοφον δὲ
 παρέχει μέγαν, ὡς παρ' ὕδωρ ζέον ἐκ λέβητος· κατάρρει δὲ
 τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀλφοῖς καὶ ψωριῶντας· καλεῖται δὲ Ἰνδιστὶ,
 βδημάδη, ἐλλωιστὶ δὲ ὠφελίμη· εἰσὶν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἰν-
 δικοῖς, ὅπου ὁ κάλαμος αὐτῆς φύεται, ἀνθρώποι, τὸ πλῆθος
 αὐτῆς ἄχει καὶ πειῶν μυριάδων· τούτων αἱ γυναῖκες ἄ-
 παξ ἕκθεσιν ἐν τῷ βίῳ· καὶ τὰ ἕκθεμορα ὀδόντας ἔχει καὶ
 τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω πάνυ καλοῖς· καὶ τὰς πείρας τὰς τε
 ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὰς ὀφρῦσι, πολιάς ἔχει πάντα ἐκ γημετῆς,
 καὶ τὰ θύλακα καὶ τὰ ἄρρῆνα· μέχρι μὲν οὖν τεράκοντα ἐπὶ
 λυκάς ἔχει ἕκαστος τῆς ἀνθρώπων ἐκείνων τὰς πείρας δι' ὀ-
 λου τοῦ θώματος· ἄρχονται δὲ ἐκείθεν μυθαινεσται· δέξονται
 ἡ ἑπὶ ἡμοιδρών, ἐστὶν ἰδεῖν αὐτοὺς πάσας ἔχοντας μυθαινας·
 ἔχουσι δὲ ἔτι οἱ ἀνθρώποι ἀνά ὀκτὼ δακτύλους ἐφ' ἕκαστέ-
 ρα χεῖρ, ὡσαύτως ἀνά ὀκτὼ καὶ ὅτι τοῖς ποσὶ, ἔσ' ἄνδρες καὶ
 γυναῖκες ὡσαύτως· εἰσὶ δὲ σφόδρα πολεμισταί, καὶ βασιλεῖς τῶν
 Ἰνδῶν ἐπονται τοξόται τούτων πεντακίχλιοι καὶ ἄκονπσαί· τὰ
 δὲ ὅσα φησὶ πηλικαῦτα ἔχον, ὡς τε τοῖς βραχίονας αὐτῶν
 ἕως αὐτῶν καλύπτει μεχρι τῶν ἀγκῶνων, ἔσ' ὅστις τὸ τῶν
 ἄπαντα συγκαλύπτειν· τὸ οὖς τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου διηγά-
 νει· τῶντα γραφῶν καὶ μυθολογῶν Κτησίας, λέγει τὰ λιγέστατα
 γράφειν, ἐπ' αὐτῶν ὡς τὰ μὲν αὐτὸς ἰδὼν γράφει, τὰ δὲ παρ' αὐ-

ἤν' μαθῶν ἤν' εἰδότεων· πολλά δὲ τύπων κὺ ἄλλα θαυμα-
σιώπερα ᾠθεαλιπῖν, διὰ τὸ μὴ δόξα τοῖς μὴ ταῦτα θαυσα-
μόροις, ἄπιστα συγχεῖν.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΑ- θαρχίδου περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐκλογαί.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

ΤΙ Ππολεμαῖόν φησι τὸν μὲν ἢ τὸν Λάγρου, περὶ
 Ο τὸν ἐλεφαίτων θήραν συστήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ ἔ-
 ἤν' ὁμοιοῦσπον κὺ τὰ τῆ φύσιν κὺ χειρομέ-
 να, τῆ περὶ οἴα σωμαγαγεῖν ὑπὸ μίθου οἴκησιν. σκεπτόν δὲ
 Ζί φησὶν ἐν ταῦτα ὁ ἰσραηλῆς. ἔ γὰρ κὺ περὶ ἤν' Ππολεμαῖων
 ἐλέφασι πολλοὶ χροήθαι κὺ ἐν πολέμῳ ἐχθῶντο, ὡς Πῶ-
 ρός τε ὁ ἰνδὸς ὁ περὶ Αλέξανδρον πολεμήσας, κὺ ἄλλοι ἕκ-
 ὀλίγοι. ἢ ὅτι Ππολεμαῖος εἶπ' πολλὸς περὶ τὸν ὠ-
 φθη πῶ σπουδῶν, ἢ περὶ τὸν ἤν' μὲν Αλέξανδρον, ἢ ἤν'
 ἀγύπτιου βασιλέων περὶ τὸν.

Οπὶ ἢ ἐρυθρὰν θαλάσσην τὸ ὄνομα ἐκλύσασθαι φησὶν, ἔπε
 ὅτι τὸ ἀραβίου καλουμένου κόλπου τὰ μὲν περὶ ἐσπέραν
 ὄρη, δριμείας κὺ διὰ πύρου τῆς ἠλιακῆς ἀκτῖνος βαλῆσης,
 ἀπὸ φαντασίαν ἀποδίδωσι· τὰ δὲ περὶ ἀνατολᾶς, θῆ-
 νες ἀμμου γῶδης ὑπὸ ὑδροῖ, περὶ πολλὰ γὰρ τῆς αὐτό-
 τη περὶ τῆς ἀκτῆς ἐκκέχυνται· οὐ μόνον οὐκ ἐκ τούτων ἐρυθρὰ
 κέκληται. εἰ γὰρ κὺ περὶ τῆς ἀκτῆς μὲν ὅτι σενός, ἤν' δὲ λόφων

καὶ θινῶν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ κόλπου παντὸς ὑπερκειμένω, ἢ
 πύπλουσα ὡρᾷ ἀμφοτέρων εἰς τὸν πόρον τῆς ἠπείρου ἀντή,
 τῆ χέρσῳ παρεχίμα ἢ θαλάτταν ὁμοίαν, τῆς μὲν ἰδέας πᾶ-
 σαν ὀρωμένους, πῶ δὲ πᾶσι ζῴων σκοπέου. διὲν οὖν οὐ
 διὰ τὸ πρῶτον πλὴν κλῆσιν λαβεῖν πλὴν θαλάτταν, εἰ καὶ τῆς
 ὡρᾷ αὐτῆς τῆτο πολλοῖς ἐδόξεν. οὕτω μὲν οὖν ὁ ὡρᾷ περὶ, εἰ καὶ
 μὴ δῆθις, τῆς ἀπίας λόγος. δεύτερος δὲ ὁμοίως ἔχων
 τὸν ἥλιον ἐκείσε φησιν ὀπιτέλλοντα, οὐχ ὡς παρ' ἡμῖν λαμ-
 ψαῖς ταῖς ἀκτῖναι εἰς τὸν πόρον βάλλειν, ἀλλὰ παρομοίως
 αἵματι. ἔκων τῶν ὀρωσιν ὑφαμμον ὡρᾷ σκευάζειν τὸ πᾶθος
 ἢ τῆς θαλάττης ἔμφασιν, καὶ ἐκείτην ἐρυθρὰν κατ' ὀνομαζέει.

πεῖρος δὲ ὅτιν ὁ ἀργυρικός λόγος, ὅς ὅτι φησὶ, τῆ μὲν ὀπλη
 μέγας, τῆ δὲ δόξη, κενός. οἷον ὡρᾷ Κλεινίαν ἰσοκλιφασίν,
 ἀπὸ τῆς ποιητικῆς ἔξουσίας καὶ αὐτὸ ἀδξαν λαβόντες, ὡρᾷ
 ζῶεις εἰς αἰθιοπίαν (ἐκαλεῖτο δὲ ὅτε κηφλίαν) ὡρᾷ γενοῦσα
 ὅπι λύση τῆς Κηφείας θυραῖς τὸν Περσία, ἐκείτην δὲ εἰς
 ὡρᾷς μετασάντα, ὡρᾷς μὲν ἀπὸ ζῶεις τῆς ἐγγόναν, τῆς
 κλίσεως μετὰ δουῶαι, Ερυθρὰν δὲ γῆνησιν ἴον, καὶ ὡρᾷ ἐκεί-
 νου τῆ θαλάσση πλὴν κλῆσιν ὡρᾷ σκεῖν. τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἀρ-
 γυρικός ὡρᾷ τῆς Ερυθρᾷς θαλάσσης σχεδιασμός. τέταρ-
 τος δὲ καὶ δῆθις, ἔστιν ὃν αὐτὸς μεμαθήκεν ὡρᾷ ὡρᾷ Βό-
 ξος δι' ἡμῶν ὄνομα, φησὶν, ὃν καὶ ἐλλίωσιν γλωτῆου καὶ
 γλώμην, ὡρᾷ ταῖς ἀπίας, λιπόντα πλὴν πατρίδα, ἐμβισί-
 ναι. ἔλεγμα ὅ ὡρᾷ ὡρᾷ λόγος ὡρᾷ τα. γίνεται ζῶεις κατ' ὀ-
 πλημῶν καὶ πλοῦτον ἀδοκίμῶν, Ερυθρᾷς ὄνομα, ζῶεις μὲν
 ὡρᾷς, ἴος δὲ Μυζαίου κατοικῶν ὅ θαλάττης μὲν ὡρᾷ πόρρω,
 κατ' ὀνομαζέειν δὲ νῆσων ἐρήμων οὐσῶν (οὐ τῶν, ἀλλ' ὅπι τ' ἡμῶν
 ἠγεμονίας. ὅτε τὰ καὶ ὁ Ερυθρᾷς ἐργαζέειτο) ὡρᾷ τῶ μὲν
 χημῶνος ἐν πασδράδας ἐποιεῖτο πλὴν οἰκησιν, ἔαρος ὅ με-
 τεβαινεῖν ὅπι πλὴν ἰδίον κλῆσιν, τῆς τε ἄλλης ἔρεκα χείρας, ὡρᾷ

χάλειν ἕνα τῶν βίῳ δὲ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς ἀποπέφυον.
 Τούτοις φορβάδων ἀγέλη μείζονι λέοντες ἐπορούσαντες, ἕνας
 μὲν αὐτῶν ἀπέκλιναν, αἱ δὲ ὠλισθαῖσαι, τῶν δέει τ' ὄψιν
 οἷσρον λαβῶσαι, ὅτι πλὴν θάλατταν ἠλαύνοντο. καὶ (ὡς γὰρ αὐ-
 ρα καὶ πύχλω ἀπόγαμος) ἀμεγέθης ἐμπροσῦσαι τοῖς ρείθροις
 μὲν πλώσας, ἄλλοι ὡσὸς τὰ ὄψιν πλὴν γλῶσσην ἔχοντο, τὴν δὲ
 δειμάτος οὐ λήγοντος, ἕκαστος αὐτῶν· ἔτι μάλιστα ὅτι τὸ αὐ-
 τῶν κέντρον πέρας διεσώθησαν, ἐνὸς τῶν ἀπόλων, νεανίας καὶ
 ὀλίγη δὲ φέρωντος, συμπαλαιωθέντες, διότι ἄλλης τ' ἄμφω
 ἀντιχειρῶν. ὁ δὲ Ερύθρας ζήτησεν αὐτῶν φαινομένης φορβά-
 δας, ὡσὸς τ' ἐκείσε σχεδὸν ἐπίστατο, μεγέθης μὲν σύμμε-
 τρον, τῆ δὲ ἀμείψαντος ἐπιφύω καὶ λαβῶν ἀσίν ἐξίου ἔτι συμμέ-
 τρον πνύματος, ἀφῆκεν εἰς τὸ πόρον. Ἐσχὸν δὲ τὸ κέματος αὐ-
 τῶν ὠλισθαίνοντος, βύρε μὲν τοῖς ἵπποις, βύρε δὲ τὸν νομῆα. Σαυ-
 μάσας δὲ πλὴν νῆσον, καὶ πόλισμα ὅτι λιμνὸς ἀκάρου ἰ-
 δρούσατο, καὶ ἐκ τῆς ἀντιπέρας τοῖς ἀπορῶντας βίβη μετενε-
 κτὸν ἐπόλισεν. ἐκ τῆν τε καὶ ἄλλας νήσους, ἐρήμους ἔσας ἀν-
 δρώπων, οἰκήσασιν ἔξημέρωσεν καὶ τηλικαύτω δόξαν ἐκ τῶν
 ὠλισθαίνοντων πολλοῖς ἐνεποίησεν, ὥστε πλὴν ἐκείσε θάλατταν,
 οὐσαν ἀπειρον μεγέθης, πάντας ἐπι καὶ κατ' ἡμῶν ἐπονομά-
 ζειν ἐρυθράν. τὰ μὲν οὖν αἶπα τῆς κλήσεως, ἔχοντα δὲ φο-
 ράν. μέγα γὰρ τὸ ὠλισθαίνον, Ερύθρα θάλατταν εἰ-
 πῆν, ἢ θάλατταν ἐρυθράν. τὸ μὲν γὰρ τὸν κωλυόμενα ση-
 μαίνει τῆς θάλαττης ἀνδρα, τὸ δὲ πλὴν πυρρότητα δηλοῖ
 τῆς ῥηθείσης φύσεως, ἐν τούτοις. ἔστι δὲ, φησὶ, πὲρ μὲν ἀπὸ
 τοῦ χρώματος πλὴν κλήσιν κατασκυβάζον, ψῦδος (οὐ γὰρ ἐ-
 στί ἐρυθρά) τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ διωκασεύσαντος ἀγέλης, ὡς ὁ πύ-
 ρος λόγος ὅπως ὠλισθαίνον.

Οἱ δὲ ἀπὸ ἕνος τῶν τῶν Περσέως ἐγγόνων ἀξιοῖ ἑστῆ (καὶ
 τοῖς πολλῶν δῆλων λερότων) τὴν κλήσιν τοῖς ὠλισθαίνοντα.

μηδ' ἄλλοις σφαῖς αὐταῖς ὄφρα παροξυτόνως ὀνομάζην,
 δηὰ ὄφρα, ὅτι τέλος τῆς πελοποννησιακῆς ἡγεμονίας.

Οὐκ ἔστιν ἄλλο πὺν Περσεία εἰς ψῦδος καὶ δι' ἄλλων πολλῶν
 ἀπάγην ἀποδιδόντων, ὡς ἐπισημασθῆναι καὶ ταῦτα, Γλιῦ εἰ μὴ
 Ἰσχυρὸς ὁ Περσεία εἰς ἰσχυρὸν τὸ πρὸς ὅσον πελοποννησιακὸς ὅ-
 τι δὲ ἄρπην λαβῶν, καὶ περὶ τῆς ἐξῆς ὅπως ἐλάσσει ἰσχυρι-
 τῆ καὶ χωρὶς ἐλάσσει, καὶ τὰ τῆς ἀπολιτοῦ εἰς μῦθον ὡς
 εἰ πολλοὶ συλλεχθῶσιν, ὅπως ἀπολιτοῦ τῆς τοιούτων τὰ κε-
 φάλαρα διὰ βραχέων. Κένταυρον γενέσθαι, Γηρυόνην, Κυ-
 κλωπα, Χρύσην, Κίρκην, Καλυψῶ, Μινώταυρον, Σκύλλαν,
 Χίμαιραν, Πήγασον, Λαιαρυγένας, Κέρβερον, Γλαῦκον θα-
 λάσσιον, Ἀτλαντα, Πρωτέα, Νηρέα, Νηρείδας, τοὺς παῖ-
 δας τοῦ Ἀλωέως, ἐννεοργίους μὲν ἀξιοθέτας μῆκος, ἐννεο-
 πύχους δὲ ὄφρα. ἐπὶ δὲ γῆρας μὲν ἀναφύσσει καθ' Ἡσίοδον,
 ὡς ὅσον μὲν χροσσοῦ, ἔπειτα ἀργυροῦ, εἶτα χαλκοῦ. πάλ-
 λιν, ἴππους μὲν γῆρας περὶ τῆς μελλόντων συλλαλοῦσθαι
 Ἀχαιῶν, Σφίγγα δὲ τῆς θεοῦ πασι ἀνιγνῶσθαι ὡς ἄλλ-
 λουσι, Σειρῶνας δὲ ἐπὶ ὀλέθρῳ τῆς ἀκροατοῦ ἀδού-
 σαι, Νισέω δὲ καὶ Πολυδέκτῳ διὰ φόβον ἀπολιτοῦ μῦθους.
 ὅτι δὲ τοῦτο, τοὺς Ὀδυσσεὶ συμπλῦσαντας, ἐν μὲν ἀνδρῶ-
 πων, εἰς σῆς, ἐκ σῶν δὲ εἰς ἀνδρῶπων μεταβῶσθαι διὰ θεοῦ.
 ἐπὶ ταῦτα λον ἡμᾶσθαι μὲν διὰ ὄφρα ὄφρα, σπῆσθαι ὅτι
 θεοῖς, ἡμᾶσθαι ὅτι ἀπολιτοῦ, ἐν ἀέρι φερομένων. ἐπέ-
 ρους εἰς ἀδου κατὰ βάλοντας διὰ ὄφρα ὄφρα, τοὺς μὲν, ὅπως
 ἰσχυρὸς τῆς ζώντων τοὺς νεκροῖς μάντεσι χεῖρασθαι. τοὺς δὲ ἵνα
 πῶν Περσεφόνη, ὡς ἔρημον ἰσχυρὸν, βία νυμφῶσθαι.
 καὶ ὄφρα ὅτι ὄφρα ὄφρα ἰσχυρὸν μῆλα φέρσθαι χροσσοῦ. σῶμα ἰσχυρὸν
 πάντα τὸν βίον διακαρτερεῖν ἀργυρον. βορέην καὶ νότον μετὰ
 τῶν ἄλλων ἀνέμων ἐν ἀσκήσθαι πνίγεσθαι συλλεχθῶσθαι.

Τύποις, Πασιφάλω, ἰὼν Τυρώ, Τυρῶ δὲ ποταμῷ μίγνυσθαι,
 πρὸς οὐδὲν γῆος τὴν ἀνὴν ἐχούσας ἀλλόφυλοι. καὶ Φι-
 λομήλαν, ἰὼν ἀηδόνας ἔβαλλάζαι μορφῶν, Τηρέα δὲ ἔπο-
 πος, Ἐκάσιω δὲ εἰς κινὸς οἰκουροῦ κατὰσρέψαι φύσιν. ὅπῃ
 Τύποις, τὴν ἰὼν γρονέειν ἰὼν ποταμοῦ θυρατέρα, ταυροκέ-
 ρῳ δὲ μορφῇ διαπύλαι βουὸς οἰσρώσης τὸ ποντικὸν πέλαγος·
 ἀρ' ἢς καὶ τὸν βόσπορον εἰληφέναι τὴν κλίαν. ἔπ. Καμτέα
 τὸν Λαπίθην τὸ μὲν ἀπ' ἀρχῆς γινέσθαι παρθένον ἢ γυναι-
 κα· ἢ ἑήσαντα δὲ, εἰς ἄσδρα μετασῆναι· τὸ δὲ ὕστατον, εἰς τὴν
 γλῶσσαν ἰὼν τῶν Κενταύρων καταδιῶναι, ταῖς ἐλάταις τυπτό-
 μενον, ὀρθόν τε καὶ ζῶντα. καὶ Λήδαν ἰὼν ἀνὰ τῆς καθη-
 κούσης γυναικὶ τεκνώσειας, ὡς τεκεῖν φύσιν, ἔξ οὗ τὸ παει-
 μάχηται εἶδος, τὴν Ἐλένην λήξω, τυπωθῆναι. τὴν δὲ Ἐλ-
 λῆν ἢ Φερίξον ὅπῃ κριεῖς τοῖς ποσὶ πεποδύμοις, τὸ πόρον κατανύ-
 σσοντας, τὸ ἔφ' ἐκάτερα θαλάσσαν, ἐλλήσποντον ἀφ' ἑαυτῆς
 παροσαγορεύσασιν. τὸν δὲ Ηρακλέα καὶ τὰ πελάγη ἰὼν, ἔμ-
 ριστο γῆμονες, ἐν λέβητι διαπλεῖν· τὴν δὲ Λιβύην, ἄσπορον,
 ἀνδρον, ἀπόρρυτον ἰσπαρχούσαν, μόνον διεξέρχεσθαι τῆ
 δὲ Ἀτλαντὶ τὸν τηλικούτην διαδέξασθαι κόσμον, πρὸς τα-
 γμα ἰὼν οὐκ ἔχοντα, χάλειν δὲ ἡμέμενον. καὶ τῆν ἰὼν Ὀρφεῖ
 κινδαιρίζοντι, διαφίλομοισίαν τὰ ὄρη καὶ τὰς πέτρας ἀκο-
 λουθῆν· κρέα δὲ ὀπιώμενα τῆς ἡλίου βοῶν φωνῶν πρὸς ἑ-
 σθαι τοῖς ἀνθρώποις ἔλνε τὴν. τῆν δὲ μετῆλαχότων τὸν βίον
 ὅπῃ γολῆς πρὸς Ὀδυσεῖα διεξέρχεσθαι παντοδαπὴν ἀδολε-
 σίαν, ἐν τῆς ἀμόρφου σκιάς τὸ τῆς ὀφθαλμοῦ γινώσκοντας ἰδίω-
 μα· καὶ τοῖς ἰὼν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ πίνειν, οὐ κοιλίας, οὐ βρόχι-
 χος ἔχοντας· ἑτέροις δὲ φοβεῖσθαι τὸν σίδηρον, οὐκέτι διωα-
 μένης βωθῆναι· τὴν δὲ πέτρων κυλίειν, τὸ ἑμῶν παλαι κα-
 τακεκαυμένων ἄλλοις τὸ δικάζειν ἑτέροις τεθνηκόσιν, ἀδική-
 ματος οὐδένος ἰσπαρχόντος· τὸ δὲ ἔχατον, τῆς οὐκέτι ὄντων

τοῖς τύποις ἐν πορθμῷ διδραπλεῖν, ἔχοντας Χαράνα ναυκλι-
 ρον καὶ κυβερνήτην, ἵνα μὴ κατασραφέντες, ἐκφορᾶς ὀπι-
 δέονται πάλιν. καὶ πῶ μὲν Ἀλκίσιον καὶ Γρωπείσιλον καὶ
 Γλαῦκον τεπελυθηκότας, πάλιν ἀναστῆται· πῶ μὲν, ὑφ' Ἡ-
 ρακλέους ἀναχθεῖσαι· τὸν δέ, διδραπὸν τῆς γυμνακὸς ἔρωτα·
 τὸν δέ, ὑπὸ τοῦ μάντεως τοῦ συγκαπερυχθέντος. τῷ δὲ Ἀμ-
 φιαραίου ζῶντες τὸ σῶμα καταδέξασθαι μετὰ τῆς ἵππων
 καὶ τοῦ δίφρου πῶ γλυῦ. ἐπ' ἑίνω ὀδόντας ἐκ Κιάδμου
 σπαρῶμαι δράκοντος· ἐκ δὲ τούτων ὀπίτιας ἀναπῆλαι μα-
 χουδμοῖς ἀλλήλοις. τὸν δὲ Τάλων τὸν φύλακα τοῦ Μίνω, βίς
 μὲν ἐν ἡμέρᾳ πᾶσαν ἀειπολεῖν πῶ κρήτην, πηλικαῦ πῶ
 οὔσαν, πῶ δὲ ζῶν μόνον τῆς ἐμφύχων τέτων ἐν τῷ σφυρῶ
 κεκτῆσθαι. καὶ τοῦ Μίνω δὲ ἀμήχανον ἔῃ. ὡρα λῦσαι τὸν
 βίον, εἰ μή τις αὐτῶ ζέον ὕδωρ καταχέαι. πρὸς τούτοις, ὑ-
 πὸ μὲν τῆς Μινδείας γέροντα κριὸν ἐπωδάς μετὰ πεόντα,
 νέον γῆμάσαι πάλιν· ὑπὸ δὲ τῆς Πελιάδων καταψηθῆσαι
 τὸν πατέρα Πελίαν, ἵνα γῆται νέος. ταῖς δὲ Φορκίδας, βίς
 μὲν οὔσας γράας, ἐνὶ δὲ χρωιδράς ὀφθαλμῶ, διεξάξην
 τὸν βίον, ἀλυτοὶ παρ' ἀλλήλων κτ' μέρος ἀμειβομῶρας πισιν.
 ἐπ' δὲ, τοῖς τ' ἀρκαδίαν οἰκοῦντας καὶ πῶ ἀπικὴν, γηγηεῖς τε
 εἶναι καὶ ὡρα φύσιν γεννέσαι. καὶ πῶ μὲν ἐν Αὐλίδι σα-
 γεῖε, ἐν Ταύροις ἀναφανῶμαι ζῶσαν· πῶ δὲ ἐν πελοποννή-
 σω καταπονπαυῖσαν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀκρισίου τῆ ὡρα λία
 τῆ σερφίων ἀβλαβῆ μτ' τοῦ βρέφοις πρὸς πεσῖν. τὸν δὲ ὑ-
 πὸ Μενελάου κατα πῶ μονομαχίαν ἤδη χηρούμδρον, ὄξαι-
 φης ἀρπαγῆτα, ἐν τῷ θαλάμῳ γῆμάσαι, πρὸς Γυνοισίαν
 ἐπιμον ὄντα, τῆς δὲ ἀν' ἀπάντων ὀπιλησιμῶνον· τοῦ δὲ
 δουρείου τὸ κύπος οὐκ ἐφ' ἀλώσει συμπαγῶμαι πόλεως,
 ἀλλ' ὀπι πρὸς οὐσία τῆς πρὸ τὸν Οὐλοσῆα καὶ τὸν Νεο-

πόλεμον. Τσαύτιν ὁ Ἔρως ὑπογράφει τὴν ἄνθησαν καὶ
 τὸν κατασκυβάσαντος τεχιπτοῦ, καὶ ἤϊν ἔμψατῆρ ἀεισέων,
 καὶ ἤϊν ὑποδέξαμύων εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ὅπνι τούπις, ὅ-
 ζι τὸν πηλικούτον οὐρανὸν μετὰ ἤϊν ἐν αὐτῷ δὲ πειδύοιταν
 δεῶν τῆς ἰδίοις ὁ Ἄπας ὥμοις ὑποειληφῶς, ὅμοις τὰς κα-
 λουμύας Ἀπλαντίδας ἐτεκνοποιήσατο. ὅσφρ ἀμήχανον.

Οπ τὴν ἄπασιν οἰκουμύην ὠκισανὸς περικυκλῶι, φρουρῶν
 καὶ σινέχων τῆς ἑαυτοῦ ρύμασι ν. οὐ φησὶ πέραν οἰκεῖν τὰς
 Γοργόνας Ησιόδος. Οπ ἤϊν ἠρώων ἕνὲς ἀπαθῆ τὴν δὲ δὲ-
 μονίῶν ἤϊν σιμάτων δὲ φυλάτῆσαι πάντα τὸν χροῖον ἐν
 ταῖς μακάρων νήσοις. ἄς οὐδεὶς κωλύως ἰσόρηκεν. καὶ
 ταῦτα μὲν εἰς ἄπορον κατασρέφοντα δόξαν, πολλῶν καὶ
 ἤϊν γυναικῶν δὲ λογιῶν πῶς δὲ δίδωσι χλοδασιμόν. ἤϊν δι-
 αὐ θεῶν πῶς πῶς δὲ δὲ ξώμεθα, πὸν μὲν, ἐν μηρῷ καταρρα-
 φέντα τσαφιλῶναι. τὴν δὲ, τῆ τῶ Διὸς κεφαλῆ κοιλίᾳ χη-
 σασται. πὸν δὲ, ἀνθὺ πὸν πατρὸς τελειωθῆναι (λέγω δὴ πὸν
 Ηφαιστον) πὸν δὲ ἥλιον, δὲ τὰς Ἀτρεΐως εἰς Θυέστην πωρέ-
 ζεις, τὴν μὲν δύσιν, ἀναπολίῶν ποιῆσαι, τὴν δὲ ἀνατολίῶν,
 δύσιν; πωρὸς δὲ τούπις, Ἀπόλλωνα μὲν καὶ Ποσειδῶνα ἐν Τροίᾳ
 θητεύσαντας ἐν αὐτῶν, οἰκοδομίας ἀποστειρηθῆναι μισθὸν τῆ
 βουτρυφίας, ταῖς δὲ φησὶ τῶν ὑπὸ Λαομέδοντος πεπεσόν-
 τας ἀπειλιῶν. Δίονυσον ἤϊν τὸν Λυκούργου δὲ φέρον κατα-
 διωχθέντα εἰς τὴν θάλασσαν, πωρὸς Θέπν καταφυγῆν.
 πωρὸς δὲ τούπις, ἔειν ὑπὸ κάλλης καταστῆναι θεαῖς, ὧν ἐκά-
 ση μὲν ἐδέξαζε πὸν κριτῶν τῆς παρ' ἑαυτῆ δώροις, ἵνα παεί-
 δη τὸ δίκαιον. ἐδέξαζε δὲ παρ' ἑαυτῆ τὸν συμπεσοῦμνον ἐν
 τῆς κρίσεως τέλος. ἐπ, τὸν ἰδὺ Ἀθηνᾶς μέγιστος εἰς χελιδ-
 νος συλκατα βάνειν ὄϊκον, τὸ δὲ τῶ Διὸς ἀξίωμα εἰς κύ-
 κνου κατασαλίῶν ἄξιον. τὸ δὲ τῆς Δημῆτης κάλλος εἰς
 ἠ ἀγρίστην μετὰ σαθῆναι δὲ φησὶν. πὸν δὲ νομιζόμενον μέγισ-

στον Δία ἔπιβουλυθῆναι μὲν ὑπὸ τῆ ἀναγκαστοῦ τῆς
 γυναικὸς ἀδελφοῦ, σπαθῆναι δὲ ὑπὸ τῆς ἐχθίστων, λέγω
 δὴ τῆς Τιτανῶν· οὐδ' ἀραβάτας ἐκ τῆς δεσμῶν καὶ τῆ σκό
 πους καὶ τῆς ἐκείσε φυλακῆς, ἐπεὶ τὴν χρεῖαν παρέχοιτο, φο
 βήσαντες τοὺς παρὲν Πουσιδῶνα, καταβῆναι πάλιν ἐκου
 σίως εἰς τὸν ἀχέροντα καὶ τὸν ἄδου τόπον. ἐπὶ τὴν μὲν Αφρο
 δίτην πηρωσκομῆναι ὑπὸ θνητῆς δυνάμεως, τὸν δὲ Ἀρλιω
 δεσμοῦ μῦθον ὑπὸ ὧρου τῆ Εφιάλτου· τὸν δὲ Ἀδλιω, ἐν ᾧ πό
 πω τὴν βασιλείαν εἶχεν, ἐκείσε ὑφ' Ἡρακλέους ἔξβυθέντα
 ταῖς μεγίσταις ἀλγηδύσι παρῆπσειν· τὸν δὲ Ἡφαιστον, ἀπὸ τῆ
 κτ' τὸν οὐρανὸν ἀπορρίφθέντα ὑψοῖς, εἰς λῆμνον ἐνεχθῆναι,
 διακείμενον ἐράτως. τῆς δὲ Ἡρας ὑπὸ τῆ Διὸς κρεμαμῆνης
 ἐκ τῆς ποδῶν ἐκδέθῆναι παμμεγέθης ἄκμονας. καὶ θόλου
 δὲ θεοὺς μοιχέοντας, κεραυνομῆροις, κυλλόποδας, κλέπειν
 εἰδισημένοις, ἀνθρώπων ἀδενετέροις, παρῆπσειν τοῖς δουροῦ
 τας, ἀδικουῦντας, μεμψιμοιροῦντας πέρας, ὕβρονος πάθος
 ἐκ τῆς καθεστῶτας, ὑφ' ᾧ ἡμεῖς ὀχλοῦ μῆροι, πρὸς θεοὺς ἔπι
 καλούμεθα. οἱ οὖν τὰ τοιαῦτα περατευόμενοι, πόρρω τῆς ἀ
 ληθείας ἰσάμενοι, οὐκ εὖ ἑτέροις τῶν τῶν εἰσηγῆσθαι κριθεῖν
 αὐτῶν ἰσολογοῖ. διὰ τοιούτων καὶ ποσούτων Ἀγαθαρχίδης
 τὰ παρὲν τὸν Περσέα εἰς ὁμοίους ἀπάργον μύθοις, οὐδὲ τὴν
 ἐρυθρὰν ἐκ τῆ παμδὸς αὐτῆ κληθῆναι δίδωσιν.

Ὅτι αὐτὸς, φησὶν, ἑαυτῶν ἀπος καθίσταται ἐλέγχων ὅτι
 τῆς μυθοποιῶν ἔξουσίαν εἰς παρῆπσειν μετὰ τῶν ὀνέρ
 ραν· ἡς αὐτὸς ἀφέλη τὸν ἐλέγχον, οὐδὲν ἀπελέσερον κατα
 λείψι γῆνος τῆς πίστεως ἡρώμης. ἐπεὶ διὰ τῆς αἰτίας Ὀμη
 ρον οὐκ ἔδύνατο, Διὸς καὶ Πουσιδῶνος φερόντα διαφραγῆν,
 ἀδύνατον ἀνθρώπων πίστιν παρῆπσειν οὐδὲ Ἡσιόδω μέμ
 φομαι, δηλοῦν τῶν μῶν τῶν θεῶν γῆρον· οὐδὲ Αἰγύλιον ἔπι
 πλητῶν, πολλοῖς διεψυσμένον, καὶ πολλὰ συγχερόντα τῆς

αὐτῶν χωρήτων· οὐδ' Εὐριπίδου κατηγορῶν, τὰ μὲν Ἀρχελαΐου
 ᾠδεῖ τεθρότος τὰς Τημεύας φερέξεις, τὸν δ' Τειρεσίαν βεβιω
 κῶτα παρεσάροντος πέντε ἡμεῶν πλέον· οὐδ' εἰς ἄλλοις εἰς
 ὀπίμησιν ἄρσθ, δὲ σκευαῖς ἐν ποῖς δρᾶμασι χρωδύοις ἀ-
 δωάτοις; ὅπ' πᾶς ποιητῆς ψυχαστορίας ἢ ἀληθείας ὄβι
 στοχασθῆς.

Ὅπ' καὶ πλὴν ἰνδικὴν χῶρον ἐλέφατας τρέφειν φησὶ
 καὶ πλὴν αἰθιοπίαν, ἢ ποῖς θηβαίων ὀρείοις ὄβιν ὄμορος· καὶ
 δὴ καὶ πλὴν λιβύων.

Ὅπ' τέταρες τόποι πλὴν αἰγυπτον ᾠδεῖ ἰνδρασιν· ἀπὸ μὲν
 τῷ ἄρκτου τὸ πέλαγος, ἀπὸ αἰατολῆς δὲ καὶ δύσεως, ἐρημίαι·
 ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, αἰθίοπες.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

ὍΤΙ Πολεμαῖος, φησὶν, εἰς τὸν κατ' Αἰθιοπίων πόλεμον
 ἀπὸ τῆς ἐλλάδος πεντακοσίοις σωλέλεξεν ἰππεῖς. ὧν εἰς
 ᾠδεῖ κινδυνεύειν μέλλοις καὶ κατηγορηδύοις, τὸ πλῆθος οὐ-
 σιν ἑκατὸν, ὀπλισμοδ' ᾠδεῖ ἡκιν ἔσπον. σολὰς γὰρ αὐτῆς τε
 καὶ εἰς ἰπποῖς ἀνέδωκε πλιηταῖς, ἅς οἱ κατὰ πλὴν χῶρον
 ἐκείνῳ πρεσασαροεῦοις κάσας· ὡς τε πᾶν κρύπτεν σῶμα,
 πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν.

Ὅπ' ἀπὸ μεμφιτῶν ἄστος εἰς πλὴν θηβαΐδα πέντε εἰσὶ
 μεταξὺ νομοὶ ἐθνῶν, ἔχοντες πολυαἰθρωπον ἄξιον. ᾠδεῖ τος
 μὲν, ὁ ἦρεσκλησπολίτης· δεύτερος, ὁ λυκοπολίτης· τρίτος, ὁ ὀ-
 ξυελγλήτης· τέταρτος, ὁ ἐρμουπολίτης· πέμπτος, ὁ ἰοί μὲν φυ-
 λακῆν, οἱ δὲ οὐδεῖαν καλοῦσιν. ἐν ταύτῃ τῶν ἀνωθεν κατα-
 γρηδύων εἰς φερέξεται καὶ πητάσι τὸ τέλος. εἰς δὲ εἰρημέ-
 νοις ᾠδεῖ ἄλλον πόποις, ἀρχὴ τῆς θηβαΐδος ἢ λυκρον πόλις.

εἶτα Ἀφροδίτης ἄλλη. πρὸς δὲ Τύτους πανῶν, ἔπειτα Ἰνίς,
 μὲν Τάυ τῶν βοτῶν, ὑφ' ἡμῶν Διὸς πόλις, ἡμῶν καλοῦσι μικράν.
 μὲν δὲ τὸν περὶ ἠερὸν ἡμῶν τεντεύει τῶν νομῶν, Ἀπόλλωνος
 ὀνομαζέται πόλις ἧς ἐπάνω μὲν κοπίος, ἔπειτα ἐλεφανπίνη,
 εἶτα ἀιδιύπων χόρα, κορπία περὶ τῆ. Τὰ μὲν οὖν ἀπὸ μέμ-
 φρεως ἕως ἀθησπίας, εἴρηται.

Οἱ πλείστον τῆς ἐρυθραῆς θαλάσσης, κατ' ὃν ὀρεῖλος πολ-
 λὰς ἐκ τῶν καὶ περὶ φθορῶν ποιούμενος, ὁμοῦς ἐκείσε ἀ-
 ποκάμπει περὶ φανῶν, καὶ ποιῆται κατ' ἡμῶν δέξια ῥύσιν
 ἧμῶν ἀϊκόνων τῶν μεγάλων κλίσιν, ἕκ τε τῶν πελάγους κόλπος
 εἰς τῶν ἡμῶν ἀνατείνεται πολὺς, ὥστε τῶν μετὰ ξυδράμε-
 ῶν ἧμῶν ὑδάτων τῶν τε ἀλμυρῶν καὶ πόσιμου περὶ πλείστον
 πηλῶ πολλὰ τῶν συστολῶν λαμβάνειν. κατ' ἡμῶν τῶν εἰρη-
 μῶν ἡμῶν πλείστον ὅτι πᾶσι καλοῦσιν ἡμῶν γησιῶν
 πλῆθος ἔχοντα μετὰ ἄλλων, τῆ χόρα μὲν ὄντα κατ' ἡμῶν ὀρε-
 λῶν μέλανα, μὲν μάρου δὲ ποιοῦντα τῶν αὐτῶν ἐν ἑαυτῆς
 ἐκφύσσει, ὥστε πᾶν λείπεσθαι τὸ δράμιλλῶν μόνον, τῆς λυκό-
 πητος κρίσιν οὐκ ἔχουσις.

Οἱ οὖν ἐχάτοις, φησὶ, κατ' ἡμῶν ἀκλήρημα, Τύτους ἢ περὶ
 νίς εἰς τῶν ἧμῶν χερσωνυχίων ἀπάγῃ πικροτάτῶν δουλείαν.
 τῶν μὲν, ἅμα γυναιξὶ καὶ πασι τῶν λαμπρομῶν, τῶν δὲ τῶ
 χερσὶ ἧμῶν εἰρημῶν. ὀρελῶν οὖν οὐδὲν τὸ πάθος διζι-
 χύμα κατὰ λιπῆν ἐκ τῶν ἀγαθῶν, τὸν ἧμῶν ἀπαγέλλει ἡ
 περὶ τὸ χερσίων ἐργασίας. ἧμῶν ὀρελῶν, φησὶν, ἐν οἷς ὁ χερσὶς
 δὲ εἰσέκεται, τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ καὶ πελέως σκληρῶν ἔχοντα
 φύσιν, ἐμπαρῆσαντες ὑλῆ, καὶ χαῖνα τῶν περὶ ποιήσαντες, ἔ-
 τως αὐτῶν περὶ ἡμῶν τῶν πῆσαν. τὰ δὲ ἀειμῶν τῆ πέ-
 τῶν, σιδήρῶν λατομικῶν κερματίζονται. κατ' ἡμῶν δὲ ἧμῶν
 ἄλλων περὶ ἡμῶν ὅτι τὸν λῆτον διαρῶν ὅταν δὲ τῶν πῆς μετα-
 λῶν οἱ τῶν ὀρελῶν ὀρελῶν, τὸ πᾶν ἔργον κατὰ μερίζεται

τῆ γῆς ἀτυχεύων ἀνάγκη. τῆτον τὸν ἔσπον οἱ μὲν εὐραστοὶ
καὶ νέοι τυπίσι σιδηραῖς κόπιοισι τὴν χώραν τὴν μεμα-
εῖζουσαν, οὐ τέχνη τὴν πληγὴν, ἀλλὰ βία· καὶ τέμνουσι δια-
τῆς πέτρας ὑπονόμοις πλείονας οὐκ ἄδειξαι, ἄλλοτε μὲν ἄ-
νω τῆς χρυσίπιδος ἀπονθούσης λίθου, ποτὲ δὲ κατωτέρω·
πάλιν δὲ εἰς τὴν ἄνωυμον κλίσιν· ἐνίοτε δὲ σκολιανὴ καὶ διε-
σραμμένω, καὶ ᾧρα πλησίαν ταῖς γῆς δένδρων ρίζαις. ἔ-
τοι μὲν οὐκ ἄλυχοι παρὰ δὲ δέμοις τοῖς μετώποις ἔχοντες,
λατομοῦσιν, ἀκολουθοῦντες οἷον φλεβί, τὰ λυκανθίζοντι, καὶ
πολλαχῶς καταξημαπίσαντες γῆς σωμαίων ταῖς θέσεις, κα-
ταβάλλοισι τὰ θραύματα εἰς ἔδαφος, οὐ παρὰ τὴν ἰδίαν
ἔξιν τε καὶ διώαμιν, ἀλλὰ παρὰ ὄφθαλμὸν ὅπως αὐτοῦ, πλη-
γῆς τὴν ὀπίστησιν οὐδέ ποτε χωρίζοντες. οἱ ὅτι ἀνθεοὶ παῖ-
δες εἰς τοῖς ὑπὸ τούτων ὀρυχθέντας ὑπονόμοις εἰς δύο δέμοις,
καὶ τὴν χάλικα γῆς ῥιπίου μὲν ὀπίπῳως συλλέγοντες, ἐν-
τὸς τῶν σωμαίων κομίζουσι. ᾧρα δὲ τούτων οἱ τε παρὰ βύπεροι καὶ
τῶν ἀδενῶν οἱ πολλοὶ τὴν λίθον μεταφέρουσι, μετακομίζουσι ὅτι ἔπι-
τοῖς καλουμένοις ἐποπτεῦσιν· οἱ γὰρ ἐντὸς τῶν πελάκωντα ἐπὶ τῶν καὶ
τοῖς εἰδέσι καρτεροὶ, ὅλοις λιθίνοις παρηλιφότες ὑπὸ τῶν
σιδηρῶν πίπτουσιν ὀπισθενῶν, καὶ ποιήσαντες τὸ μέγιστον τῶν ὑ-
φους ὀρόσῳ ᾧρα πλήσον, παρὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἀπομα-
θεῦσιν ἑτέροις. ἔσται δὲ ὅτι ὁ πόνος γῆς γυμνακῶν γῆς εἰς τὰς
φυλακὰς σωματιγμένων ἀνδράων ἡ γονοῦσιν. μύλοι γὰρ ἐξῆς
πλείους βεβήκασιν, ἐφ' οἷς τὸν ἐπίσημον ὀπισθενῶν λίθον
καὶ ᾧρα σάσαι τρεῖς ἐκατέρωθεν παρὰ τὴν μίαν κοπήν, οὐ-
τως ἐξασμῶναι διαπαρῶσπιως, ὡς τε μόνω τῶν αἰχμῶν τοῦ
σώματος κρύπτειν, ἀλήθουσιν. ἀλήθοισι δὲ ἕως ὑπὸ τὴν τῆς
σεμιδάλεως τόπον ἀχθῆν τὸ ᾧρα δὲ μὲν. οὐτοὶ πάν-
τες οἱ τὸν εἰρημόρον τῆς τύχης κληρονόποι πελαγοντες, πορθητότε-
ρον ἔχουσι τῶν βίου τὸν θάνατον. ᾧρα δὲ τῶν θήλεος γῆς

δὲ δέχονται μὲν τὸ κατειργασμένον οἱ καλούμενοι σιλαγ-
 γαῖς, εἰσὶ δὲ οὗτοι, τεχίται παρὰ τὸ πέρας ἄλλαν δινάμενοι
 πλὴν βασιλικὴν χρείαν. ἡ δὲ ἐργασία, τῆ αὐτῆ καταβάλλοις
 πλὴν ἀλλεσημένω μάρμαρον ἐπὶ σανίδος πλατείας μὲν καὶ
 κατεξυσηνης εἰς ἄσθειαν τομῶν, οὐκ ἐν ὀρθῇ δὲ χώρα βε-
 σικήας, ἀλλὰ μικρὰν ἐχούσης ἐπίκλισιν. εἶτα καταχέοντες
 ὕδωρ, τριβοῦσι ταῖς χερσὶ, τὰ παρῶτα μὲν κούφως, ἐπειτα δὲ
 μᾶλλον ὀθεν, οἶμαι, τὸ μὲν γὰρ δεξιὸν ἐκτικὸν ἄμερον σωμαπὸρρεῖ
 καὶ πλὴν ἐπινοῖαν τῆ σανιδάματος· τὸ δὲ ἰσχύον καὶ δινάτον
 ἐπὶ τῷ ξύλου μὲν ἀκίνητον. πολλὰκίς δὲ πῖς ὕδασι δάπο-
 πλιώας ὁ καλούμενος σιλαγγυῖς, μεταλαμβάνει ἀπὸ γοῖς
 μαλακοῖς καὶ πυκνοῖς. οἷς ἐφαπτόμενος τῆς μάρμαρου κού-
 φως, καὶ θλίβων ἐπὶ ποσὸν, τὸ μὲν ἐλαφρὸν καὶ χαῦνον ἐμ-
 πλεκτόμερον πῖς ἀραιώμασιν ἀπὸ τῆς σήραγγος ἀναφέρει καὶ
 ἐκρίπτει, τὸ δὲ ἐμβελὲς καὶ εἴλωτον ἐπὶ τῆς σανίδος δάπο-
 κεκρυμμένον ἀπολείπει, δισκινήτου δὲ βάρους τῆς πιαύτης
 φύσεως ὑποκειμένης. οὕτως οὖν εἶπὶ ὁ σιλαγγυῖς παρὰ κα-
 τάρας τὰ ψήγματα τῷ χρυσοῦ παρὰ δὲ δάσαι τοῖς ἐπιταῖς.
 οἱ δὲ λαβόντες μέτρω τε ἑσταθμῶ τὸ σωηγμένον εἰς ἄγγος
 κεραμοῦ ἐνέβαλον, καὶ μίξαντες καὶ λόζον τῷ πλήθους
 μολίβδου βῶλον, καὶ χόνδροις ἀλῶν, καὶ κασιτέρου βρα-
 χύ, καὶ κρίθινον πίπυρον, καὶ πεπτα ἐπιγέντες ἐπιθεμα καλῶς
 ἠρμοσμένον, καὶ πάντοθεν χεῖσαντες, ἐφοῖον ἐν καμίνῳ πέν-
 τε ἡμέρας, καὶ τὰς ἴσας νύκτας, ἰούδων δὲ ἀλείποντες. τῇ δὲ
 ἐχούσῃ συμμείξον τῇ πιπυρωμῆ παρὰ ἀγγοντες ψῆξιν, εἰς
 ἀγγεῖον κατέρασσαν· ἄλλο μὲν ἤνθ σωμαβεβλημῶν οὐθέν
 βυελοκοντες, αὐτὸ δὲ τὸ το χεισίου τὸ χῆμα, βραχίαν εἰλη-
 φὸς ἀποτίαν ἀπὸ τῶ ψήματος. ἡ μὲν οὖν παρὰ τῆς με-
 τάλλοις ἀπώλεια ἤνθ πολλῶν σωμαπῶν παρὰ τὸ ρηθὲν τέ-
 λος κομίζεται πλὴν διέξοδον, οὐδὲν αὐτῆς τῆς φύσεως δὲ

κνουούσης ὅτι τῷ χρυσοῦ συμβέβηκεν ὑπάρχιν καὶ τὴν γῆ-
 σιν ἐπίπενον, καὶ τὴν φυλακὴν σφαλερὰν, καὶ τὴν ἀσπυδὴν
 μεγίστην, ἔτι τὴν χρῆσιν, ἰδόνῃς ἔτι λύπης ἀν' ἀμέσον κειμήλιον·
 τὴν τ' ἐργασίαν, ἔργον πινὰ τῷ γῆμοις ἀρχαιοτάτῃ. εὐρηται
 μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς περὶ τῶν βασιλείων, τῆς μεταλλῶν
 ἢ φύσις. διέλιπεν δὲ ἐνεργούσα, ποτὲ μὲν αἰδιόπων ὅτι τὴν
 αἰγυπῖον πλήθους σιωελθόντος, καὶ πολλὰ τὰς πόλεις ἐπι-
 φρουρήσαντος (ὅφ' ὧν καὶ τὰ μεμνόμενα σιωτελεέδω φασι)
 ποτὲ δὲ μῆδων ἔτι περὶ κρατησάντων. θύεσκοντα δὲ
 ἐπὶ καὶ κατ' ἡμᾶς ἐν τοῖς χρυσοῖς τοῖς ὑπὸ ἐκείνων κατα-
 σκευασθεῖσιν λατομίδες μὲν χαλκῆ, δεξιὰ τὸ μήπω τὴν πῶ-
 σιδήρου κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐγινώσκειται χρῆσιν, ὅσα δὲ
 ἀνθρώπων ἀπίσα περὶ πλήθους, πτωμάτων (ὅσα εἰκὸς γίνεσθαι)
 οὐκ ὀλίγων ἐν τοῖς χαλκοῖς καὶ πλακῶδεσιν ὑπονόμοις γε-
 νομένων, τηλικαῦτα δὲ ὀρυγματῶν μεγέθη καὶ δεξιὰ τὸντα
 βάθεισιν ὅτι καρασίους ἐπ' αὐτῶν τ' ἰαλάπην.

Ὅτι περὶ τὴν νόπον τῆς αἰγυπῖου κλίσην τέσσαρα ὅτι φῦ-
 λα τὰ μέγιστα, τὸ μὲν, τοῖς ποταμοῖς παρεξυμῆνον, ὃ σπεί-
 ρει σήσαμον καὶ κέχρον τὸ δὲ, περὶ τὰς λίμνας οἰκοῦν, ὃ ἔτι κα-
 λάμου ἔτι τῆς ὕλης ἀπλεται τῆς ἀπαλῆς τὸ δὲ, εἰκὸς πλανώ-
 μενον, ὅρα καὶ γάλακτι περὶ πέμπον τὸν βίον τὸ δὲ ἐκ τῆς
 περὶ γῆρας ὀρυμῶμενον, τοῖς ἰχθύας ἀγρεῦον. ἔτι τὸ τῷ γῆμοις ἐ-
 χθὲρ οὔτε πόλεις, οὔτε χώρας, οὔτ' ἄλλης ἐντέχου κατα-
 σκευῆς ὑπογραφῶν οὐδεμίαν ἔστι δὲ τῆς ὑπολοίπων, ὡς
 ἐνίοι φασι, μέγιστον. ἀπὸ γὰρ αὐτῶν οἱ τ' ἔρατον μυχὸν κα-
 τοικουῖσιν, ὃν τῆς μεγάλης συμβέβηκε συγκατέειδεν ἰαλάπην,
 μέχρι τῆς ἰνδικῆς καὶ κερωσίας, ἐπὶ τῆς γερμανίας ἔτι περὶ τῶν,
 καὶ τῆς τοῖς εἰρημνοῖς γῆμοις ὑποκειμένων νήσων, ἰχθυοφάγοι
 παῖτη κατοικουῖσι, γυμνοὶ μὲν οἵτις αὐτοὶ, γυμναὶ δὲ ἔχοντες
 τὰς γυμναίας, κοινῶν δὲ τέκνων γῆμοις ἐπὶ δὲ ἰδόνῃς μὲν καὶ

πόνου φυσικὴν ἔχουσι γῶσιν, αἰχρῶν δὲ καὶ καλῶν οὐδὲ ἴσ'
 ἐλαχίστην εἰσοερόμενοι ἔννοια. Τούτοις δὲ τὰ μὲν ἀγχεῖα ἦ
 πῦτ' ἔστιν ὡρὸς τὸν βίον ἀλλόπειρα, ὡρᾶ πηκτικῆς δὲ τὰ
 ὡρᾶ κείμενα μακρᾶς ἡϊόσιν. Ἔνεον γὰρ οὔτε ἰχθύος, οὔτ'
 ἄλλοι γῆσις ὁμοιοπαθοῦς ἀδροτέραν ὡρᾶ δίδωσιν ἢ τοιαύ-
 δε χέρσος. αἱ δὲ οἰκησες πᾶσιν ἔκκεινται τοῖς εἰριμέχοις πα-
 ρὰ τὰς ῥαχίαις. αἱ καὶ κοιλάδας βαθεῖαις ἔχουσι τὸ φάρα-
 γος δὲ ὠμάλοις, καὶ σενοῖς αὐλῶνας, καὶ σκολιας ἐκ τρυπᾶς.
 ὦν ὡρὸς τὴν χεῖραν ὑποκειμένα οἰκειως, αἰαθέρμοι πέ-
 τροις αὐτοπαχῆς ὅπῃ τῆς κοιλίας οἰονεῖ πνας ἀραιοῖς ὅταν
 οὐδὲ ἐκ πελάγους ἢ πλημμυεῖς ὅπῃ τὴν χέρσον φέροιο
 (ὁ ποιεῖ δις ἐκάστης ἡμέρας, ὡρὸς ὡραν ἐνάτω τε καὶ
 πεῖτω) ἢ μὲν θάλαττα πᾶσαν τὴν ῥαχίαν ὅπῃ καλύπτει,
 σωμαπάροισα ἐκ τοῦ πόρου ὡρὸς τὴν ἡϊόνα βία καὶ τῶν
 ἰχθύων οὐκ ὀλίγους, οἱ τῆς μὲν ἐν τῇ ὡρᾶ λία μῦοισιν,
 νομῆς χάριν πλαιώμενοι ὡρὸς τὰς ὑποδύσεις ἐπὶ δὲ αὐ-
 θις ἀναδύη τὸ τῆς ἀμπώπειας, τὸ μὲν ὕψος δὲ τῆς λίθων καὶ
 τῆς φαεῖων ἀπερρεῖ εἰς τὸν ὅπῃ φερῆ καὶ καταπίπτειτα πέ-
 ποιοῖ δὲ ἰχθύες ἐν τοῖς κοιλάμασιν ὑπολειπόμενοι, ἐπι-
 μον θήραμα καὶ τρυφὴ γίνονται τοῖς ἰχθυοφάγοις. ἀλλ' οἱ μὲν
 ἄλλοι ἰχθύες, ὡς ἔφημεν, ἀπετῶς καταγινίονται ἐπὶ
 δὲ πύσσει κύνες τε καὶ φῶκα καὶ μείζους καὶ σκορπίοι, σκυ-
 ραναῖ τε καὶ παῖ τὸ τοιοῦτον γῆσις, μετὰ κινδύων ἢ συμ-
 πλοκῆ γίνονται. ὅταν δὲ θηροδύσωσιν ὅσοις δηποτοῦν, με-
 τεπέικαντες ὅπῃ τὰς πέτρας τὰς κειμένας ὡρὸς μισημεῖρια
 οὔσας δὲ ἀπύροις, ταύταις δὲ ἐπέρριψαν. χεῖρον δὲ οὐ πο-
 λὴν ἔασαντες, σρέφουσιν ὅπῃ τὸ ὑμπαλιν ἀπαντες. εἴθ' ὅταν
 λάβωνται τῆς οὔρας, καὶ τὸν ὅλον ὄγκον σείσωσιν, ἐκ ταύτης
 ὁ μὲν σερκῶθις πέπος ἅπας ἐκπίπτει, θρυπτόμενος δὲ τὴν
 εἰρημερῆν θερμασίαν· τὴν δὲ ἀκαθῆται σαρβύουσιν αἰπὸι,

ἀφ' ἧς ἐκ πλείοτος τὸπου κολλωνοὶ παμμεγέθης ὄρωσι). ἢ δὲ σάρκα ἦν ἰχθύων εἰς λεωπέτρασιν σιμαραζόντες, πατοῦσιν ἐκτενῶς ἔπι χρόνον οὐκ ὀλίγον, καὶ μίξαντες τὸν σπόρον ἔπαλιούρου. τούτου γὰρ συμμιγῆτος κολλῶσιν, εἰς μὲν τὸ πᾶσιν πολὺ μᾶλλον γίνεται, δοκεῖ δὲ ὅτι ἡ δύσματος ἢ παρεμποιοῦσιν ἄξιον ἔχειν ἔπαυ δὲ ἰκανὸν χρόνον τοῖς ποσὶ δεψήσασιν, πλινθίδας ὄρωσιν ποιήσαντες, πάλιν εἰς τὸν ἦλκον πιθέασιν ὡν ξηρασίαν λαβουσῶν, καθίσαντες ἀχωροῦνται πάντες, οὐ πρὸς μέτρον καὶ σταθμὸν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐκάστου βούλησιν καὶ χάλειν.

Ὅτι πρὸς τοῖς ἀφνιδίοις χημῶνας, οἱ τὴν ἀπὸ ἦν ἰχθύων αὐτοῖς γήραν ἀφαιροῦνται, ποιοῦν δὲ τὴν μηχανῶνται. πλανώμενοι παρὰ πᾶσαν τὴν πλησίαν ὄρωσιν, κόλχοις σιμαραζοῖσι (μέγιστοι δὲ τυγχάνουσιν, ὥστε τοῖς μὴ ἰδοῦσιν, ἀπιστοῦσιν αὐτοῖς τὸ μεγέθει τὴν ἰσχυροσύνην) ὡν τὸ κρέας ὠμὸν, τῆς ἐνδείας ἀναπλήρωσιν κατ' ἐκείνο κηροδ' ἔχουσιν. τῆς δὲ χημῶνας τῆς ἀπὸ ἦν ἰχθύων ἔπι τοῖς ὄρωσιν μενούσης, τοῖς εἰρημνοῖς κόλχοις συλλέγουσιν καὶ τούτοις φύκει τε πρὸσπάτω καὶ ἰχθύων ἦν ἑλασσόνων κεφαλαῖς ἐν ὀρύγμασι καταθέντες, δὲ τρέφουσιν. τῆς δὲ ἐνδείας αὐτοῖς καταχούσης, τῶντα, ὡς εἴρηται, ποιοῦνται σίτησιν. εἰ δὲ ποτε ἐκατέρω αὐτοῖς σίτησις ἔπιλείψῃ, ἀπὸ παντὸς τ' ἀκανθῶν σποροῦ τὰς ἐγχύσεις αὐτῶν καὶ πρὸσπάτοις ἔπιλέγοντες ἀφαιροῦσιν κατ' ἄρθρον. ἀπειτα τὰς μὲν κόπτοντες ἔπι πετρῶδοις τόπου, τὰς δὲ κατερραζόμενοι δὲ ἦν ὀδόντων, τοῖς φωλβίοις ἦν θηρίων τὴν αὐτὴν δὲ τρέφουσιν λαμβάνουσι. ποτὶ δὲ πολὺ θαυμασιωτέρω χημῶνται. ἔπι μὲν γὰρ πέτρας ἡμέρας πρὸς ταῖς γήρας γίνονται, καὶ πρὸς ἀδύς ἀνθρώποις καὶ πρὸς ταῖς σιωοσίαις ταῖς παμδιὰς χάλειν γινόμεναις, ἔπι οὐδενὸς ὄρωσιν ἀποπλάσσειν, δὲ τὴν ἀκοπίαν ἔπι

ἔπι φῆς.

Ἐσθῆς. τῆς δὲ πέμπτης ὀπιθαλούσης, ὄζορμῶσιν εἰς πλὴν ὑ-
 πώρειαν, ποποδ' ἄειν, εἰς τὰς συρρύσεις τῶν νομάδων, πρὸς
 αἷς καὶ τὰ κτῆνη ποπίζουσιν. ἐσπέριος δὲ ἡ πορεία γίνεται.
 καταλύσαντες δὲ εἰς τὰς πόσρας τῶν νομάδων, τῆ κοιλιώ-
 ματος κύκλω φελέστησαν. εἴτ' ἀπερισάμφοι τὰς χεῖρας εἰς
 τὴν γλῶ, καὶ θέντες τὰ γόνατα, βοηθῶν πίνουσιν, οὐ πρὸς
 μίαν ἀναπνοῆς ὀρμῶν, ἀλλὰ πολλάκις αὐτοὺ ἀναπαύοντες.
 πληρώσαντες δὲ τὰς κοιλίας τῶν ὑγρῶν, κατὰ ἄρ' ἀγχεῖα,
 πρὸς θάλατταν μόλις ἀποχωρῶσιν. εἴτα ἐπαυελθόντες, ἐκεί-
 νῳ ἡμῶν ἢ ἡμέραν ἕκαστος οὐτε ἰχθύος οὔτε ἄλλης πρὸς γυῖν),
 καί ται δὲ ὑφ' ἀγχεῖον καὶ δις πρὸς ὡς περ εἶπ' ἔσπον πινὰ τὰ με-
 θύοντι πρὸς πλῆσιον, τὸ βάρος. ἀπὸ δὲ τῆς ἐχορμῆς ὀπί τὴν
 εἰρημνίω δίαταν ἐπανάγῃ. ἐ τῷ τὸ κύκλω δὲ βίβ' γίνεται,
 πρὸς ἀρχλίαν καὶ μέριμναν οὐδενός ἀποβλεπόντων αὐτῶν
 πρὸς ἄμαστος. καὶ νοσήμασι, ἡμῶν δὲ τὴν ἀπλότητα τῆς διαί-
 τῆς, ἀπανόις φερίπλοισι, ἔσπυτῳ δὲ ἀφαροῦσιν ἀπὸ πρὸ
 χρόνου ἢ ἑτῶν, ὅσω ἄρ' ἀπονωτέραν ἢ λοιπῶν ἔχουσι τὴν
 ἀναστροφῶν. ἀλλ' οἱ ἡμῶν ἐν τῶν ἑταῶν τὰς οἰκήσεις ἔχοντες
 ἰχθυοφάγοι, οὕτω καταγίνονται. οἱ δὲ τὴν ἐκ τῶν πρὸς ἀρχλίαν
 κεκτημένοι, ἄγχεα ἡμῶν ἐνδελεχῶς τριαυτίης ἀποροῦσιν, ὑ-
 γροδ' δὲ ἀπλῶς οὐ δέονται. πρὸς σενεΓκάμοι δὲ τὴν ἰχθυῶν ἔλ-
 χυλον, ὡς τε μικρὰ εἶπ' τῶν ὠμῶν πλὴν πρὸς ἀλλαγῶν, οὐχ
 οἷον ποτὴν ὀπιζήτουσιν, ἀλλ' οὐδὲ ἐννοίαν ἔχουσι πρὸς ἡμῶν.
 φέρουσι δὲ ἀλύτως ἀπὸ αὐτοῖς ἀπὸ ἀρχῆς ἢ τύχη πα-
 ραδέδωκεν.

Οἱ ποῖς ἐν τοῖς εἰρημνίοις τόποις οἰκοῦνται φησὶ, πρὸς τοῖς
 εἰρημνίοις, ἐπιμηδὲ πρὸς τὰ μέγιστα τῶν παρ' ἡμῖν δεγρῶν
 ὁμοίαν ἡμῖν ἔχον τὴν ἐννοίαν. οὐτε γὰρ σίδηρον κατ' αὐτῶν
 ἐπαμρόδρον φεύγαν, οὔτε πρὸς πηλακισμῶν ἐρεθίζεσθαι, οὔ-
 τε τοῖς μὴ πάροντας τοῖς πάγουσι σιωμανακτεῖν, ἀλλ' εἴ π

χρῶσιτο πρὸς αὐτοὺς ἕξ ἀλοφύλων τοιοῦτον, βλέπειαι μὲν οὗτοι ἀπὸ εἰς τὸ γινώσκον, καὶ τὰς κεφαλὰς πυκνὰ δεινύουσιν, ἤδη δὲ εἰησιμένων ἀνθρώπων πρὸς ἀνθρώπων οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην διδασκῶν ἐννοίαν ὅθεν φησὶν ὁ συγγραφεύς, ἔγωγε νομίζω μηδὲ χαρακτῆρα εὐγνώστον ἔχειν αὐτοὺς, ἐπιστάδ δὲ καὶ γνώμασι ἤτοι τε καὶ μιμητικῆ διηλώσει διοικεῖν πάντα τὰ πρὸς τὸν βίον.

Γερεὶ ἤδη ἀδύφων ἰχθυοφάγων καὶ ἤδη φωνῶν ζένον.

Οπ, φησὶ, πλεσίον ἤδη ἀδύφων ἰχθυοφάγων οἱ κατοικοῦντες, ὡς πρὸς ἀπαρξάτων κωνιδῶν μεταξὺ πεδισῶν αὐτῶν τε καὶ ἤδη φωνῶν, οὔτε αὐτοὶ τὰς φώκας σίνονται, οὐδὲ ἕω' ἐκείνων οὗτοι βλάπτονται· ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων θήρας ἀνεπιβουλεύουσιν τῷ θηρεύσαντι ἐκάτερον γένος σωτηρεῖ· καὶ συνανασρέρονται οὕτως ἀλλήλοις, ὡς μέλις ἀν' ἀντιθέτῃ πρὸς ἀνθρώποις συμβιοῦντες ἀνθρώποι.

Οπ ἤδη ἰχθυοφάγων, φησὶν, οἱ μὲν σκλιώμασι τοῖς ἀηλαίοις, οὐ τετραμμένοις πρὸς μεσημβρίαν, διὰ τὸ πριζῶδες, διὰ τοῖς ἀπερραμμένοις αὐτὴν, χερῶνται· οἱ δὲ ἕω' ἤδη ἰχθύων πλθυραῖς, φυκία ἐπιβάλλοντες αὐτοῖς· οἱ δὲ, τὰς ἤδη ἐλαγῶν κορυφὰς ἀλλήλων συνάπτοντες, εἶτα χερῶνται σκλιώμασιν. τὴν δὲ τοιαύτω ἐλαίαν καρπὸν φέρειν φησὶ κασαναϊκῶ καρύω πρὸς μεσημβρίαν. τὸ δὲ τέταρτον τῶν ἰχθυοφάγων γένος τὴν οἴκησιν ἔχει τοιαύτω ἄμμου φόρτος ἀπλετος ὅκ τῷ παντὸς αἰῶτος ὅρει πρὸς ἀπλήσιος σπηλαῖοι, καὶ πᾶσι τοῖς ἕω' τῷ πρὸς ἀλλοτῶν ἀεικῶματι σκληρῶς πεπιληρῶτος, ὡς τε ὁμογενοῖς ὄγκου καὶ μίας φύσιν ἔχοντες, διὰ τὴν μίξιν καὶ συμπλοκὴν τῆς ἄμμου, μηδὲν παρελλάσσειν. εἶτα ἕω' νόμοις αὐτοῖς ἀδρομήκεις ἰρύθησιν, τὸν μὲν κατὰ κορυφῶν ὄγκον ἕω' τες ὡχρῶσθαι καὶ σέ-

ζῆν δὲ τῆς εἰρημνῆς σωδέσεως, ἐκ δὲ τοῦ κάτωθεν ἐδά-
 φοις ὡραμίαις αὐλῶνας κατασκαυζόμενοι, πρὸς ἀλ-
 λήλοισι πάντοθεν στυπτηρημένοι, ἐν οἷς τέως μὲν πῆνος τὰ
 πρὸς τὸν αἴεμον φώπιστατες, ἄχρουν ἐπισχύαν· ἐπὶ δὲ
 πλημμυεῖς ἐπέλθη, τὰ πρὸς τὴν ἄχραν, ὡς καὶ περὶ εἰ-
 ρηται, ὡρασκυζοῦνται. Τίς μὲν ποιετέλυτωντας αὐ-
 τῶν οὐδέμας ἀξιούσι πρηνοίας, ἀπαση πρὸς τὸν ἐκ δό-
 ξης ἐλεον κεκτημένοι τὴν γνώμω. διὸ καὶ κῆσαι ἐρριμ-
 μοῖς ἔωσιν, ἔως αὖ ἄμπτως ἔπηγενοῖς τροφίω εἰς
 τὴν θαλάσσαν κομίση τυτοῖς τίς ἰχθύσιν. Οπ φησὶν
 ἐπίοις τῶν ἀπὸ τῆς θαλάττης σιτυμύων, μετὰ τῶν ἄλλων,
 καὶ τυτοῖς ἔχον ὡραδοξότερον, καὶ εἰς λογικὴν καταχω-
 ρίσαι πίστιν οὐράδιον. οὔτε γὰρ πόθεν εἰς τὸν χῶρον ἐν ᾧ οἰ-
 κοῦσιν, ἀφίκοντο, ἐστὶν ἔπηγενοῖς· οὔτε ὅπως λίστης μὲν
 πέττας ἀνωθεν ἐπέχθυμένης, ἐκ πλαγίου δὲ κρήμων
 ἀφαιρουμένων τὰς παρόδοις, τὴν δὲ ἀπέναντι πᾶσαν ὀ-
 εῖζοντος· ὁ καὶ περὶ μὲν ἔλθειν παντελῶς, ὡς εἶπον, ἀδωά-
 πον, οραδίας δὲ ὁμοίως, ἀπορεῖα τῶν περὶ ἡμῖν, ἐξίστου ἄ-
 πορον. Τούτων δὲ ὑφεσῶτων, φησὶ, λοιπὸν εἰπεῖν ὡς αὐθι-
 γανεῖς εἰσι, λυμὴν τοῦ πρησῶτος ἀπέρματος οὐ λαβόντες,
 αἰεὶ δὲ ὑπάρχοντες, ὃν τρηπὸν ἐπίοις τῶν καλουμένων ὀ-
 εῖσαντο φυσικῶν. Οπ τῶν σενῶν ἐπέκεινα, φησὶ, τῶν
 συκλειόντων τὴν τε ἀραβίαν καὶ τὴν ἀπέναντι χῶρον,
 ἐπίοις κῆνται ἀραβίδες, ταπειναὶ πᾶσαι; μικραὶ τῶ με-
 γέθη, τὸ πλῆθος ἀμύθητοι, καρπὸν οὐδένα γενῶσαι πρὸς
 τὸν βίον, οὔτε ἡμερον, οὔτε ἀχρὸν· ἀπῆχουσαι μὲν τῆς εἰ-
 ρημνῆς ἢ πέρου σαδίοις ὡς ἐβδομήκοντα, τετραμμένα
 δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν πέλαγος παρεκτείνεθαι τὴν ἰνδικὴν καὶ
 χερωσίαν. ἐνταῦθα κῆμα μὲν οὐ γίνεται, ἀλλὰ ἄλλη
 μὲν ἄλλης πρηκαθημῆν τὸν κλύδωνα τῆς ἀκρωτηρίοις

λαμβάνει. αέρων δὲ τὸν αἰετον δοκοῦσιν ἔχειν. ταύταις
 δὲ ἄρρωτοι κατανέμονται αἰεθμουδύοις σύμμετροι, ζῶν-
 τες δὲ βίον τοιοῦτον· ἐν τῇ παράκοντι πελάγῃ τραχίη καὶ
 χιμερίῳ ὑπάρχοντι πελέως, γίνεται τῇ πλάτει καὶ τῇ με-
 γέθει πλήθος ἄπιστον χελωνῶν, ἃς θαλαττίας πάντες νομίζο-
 μιν. αὐταὶ νυκτὸς μὲν ἐν τῇ βυθῷ νέμονται, ἡμέρας δὲ εἰς
 τὴν ἐν τῆς νήσοις κισυρία καὶ χαλιώλῳ ἀφικόμεναι κοιμῶν-
 ται, καὶ πύπο ποιῶσι πρὸς τὸ ἥλιον μετέωροι, ταῖς καποκθα-
 σμένας προθμίσιν ὁμοιοπαθεῖς. ταύτας κατ' ἐκείνο και-
 ροῦ εἰδὲν χέριλοι τέχνη καὶ σπουδῆ καὶ μερμύδατος εἰς τὴν
 χέρσον ἐκβαλόντες, τὰ μὲν ἐν τῷ ἀπαντα σιπωῦνται, βρα-
 χυῖο παροπλήσαντες ἐν τῇ καύματι χρόνον· τοῖς δὲ κύπεσι
 χρωῖται τὰς σκληρώσεις καθιστῶντες, οἷονεὶ καλύβας ἐφ' ὑ-
 ψηλοῖς τόποις ἀφίωεις καθιστάντες. καὶ πρὸς τοῖς διάπλοις
 δὲ καὶ ὑδρείας εἶεκα κέχρηται αὐτοῖς· ὥστε ἔτι τὸ αὐτὸ
 ναῦν, οἰκίαι, ἀγγεῖον, τροφὴν τῆς εἰρημύοις ἀθροῦσι.

Οπι οὐ πολὺ διεσῶτες τῇ εἰρημύοι γήροις, σύμμετροι
 τῇ αἰεθμῷ βίον ἔχουσι τοιοῦτον. ἐκ τῆς ἐκριπυομένην εἰς
 τὴν χέρσον κητῶν ἀποζῶσιν σπανιζούσης ἢ αὐτοῖς τῆς τοι-
 αῦτης σιτήσεως (γίνεται δὲ πλάκας) ἐκ τῆς ὁσῶν τοῖς τε
 χρόνους καὶ τὰ ἄκρα τῆς πλοῦρων καπεργαζόμενοι, τὴν
 ἐνδῆαν, εἰ καὶ χαλεπῶς, ὄμως πρῶτα μωθουῦνται. τὰ μὲν
 οὐδ' ἔτι ἰχθυοφάγων γῆνη, φησὶν, ἀ κατελιφάρου (μείων
 ὄντων ἀ τὴν ἡμῶν διέφυγε γῶσιν) πσαῦτα. Οπι τῆς ζαῆς
 ἡμῶν ἡμῶν ἐφεσῶσης ἐν τε τοῖς ἀφελτοῖς καὶ τοῖς ἀναγ-
 καῖοις, τὰ εἰρημύοι γῆνη τῆς ἰχθυοφάγων, τὰ μὲν ἄχρηστα
 ἀφελγχεσάφασιν ἀπαντα, φησὶ· τῆς δὲ καθηκόντων οὐδὲν
 ἐλλειποῖσιν, τῆς θεῖα πρὸς τὸ ζῆν ὁ δὲ βραβυθόμοι παῖ-
 τες, οὐ τῆς πρῶτα σοφιστομένη ταῖς δόξαις τὴν φύσιν. οὐ γὰρ
 ἀρχῆς ἰμειρόμοι, τύχης ἀγωνία φιλονείκη καὶ δυστυχί

σωέχονται· οὐδὲ πλεονεξίας ἐρῶντες, πολλὰ μὲν ἄλλοις
 δρῶσιν, πολλὰ δὲ πείθοσιν τῆσ' οὐκ διαζυγίαν· εὐδὲ ἔχ-
 θρας ἐνστάδιοι μείζους ὅτι βλάβη σάματος πελεμίου· οὐ
 σφάλλονται δὲ ἐν αὐτοῖς οἰκείων, οὐδὲ ναυπλόωδοι, κέρ-
 δους ἔνεκα τὸ ζῆλον ὑπερτείναντες, πρὸς πρῶταίσι μασί τὸ βίου με-
 τῶσι πῶς λύπη· ἀλλὰ μικρῶν δέοι μὲν, μικρὰ καὶ πει-
 θοῦσι· τὸ μὲν ἀρκοῦν κτώμενοι, τὸ δὲ πλεόν οὐ ζητοῦσιν.
 ἐνοχλεῖ δ' ἕκαστον οὐ τὸ ἀγνοοῦμενον εἰ μὴ πάρεστιν, ἀλλὰ
 τὸ βουλητὸν, ὅταν ὑστερήῃ τῷ κερδοῦ τῆς ὀπιθυμίας απευ-
 δούσης. οὐκοῦν ἐκεῖνος πᾶσι ἔχων ἄσχελεῖ, ἀπχίσις κα-
 τὰ τὴν τῆς φύσεως λογισμὸν, οὐ κατὰ τὴν τῆς δόξης. νόμοις
 δὲ οὐ διακροῦνται· πῶς δὲ πρὸς πρῶταίσι μασί πὸν χω-
 εῖς γεράματα ἀγνωμονεῖν δυνάμενοι; Οπι μετὰ τοῖς
 ἰχθυοφάγοις, πρὸς τὸν ἀσαβάραχ ποταμὸν, ὃς φέρεται μὲν
 διὰ τῆς ἀψοπίας καὶ τῆς λιθύσης, ἔστι δὲ τὸ νεῖλου πολ-
 λὰ πενιότερος, ἀμβάλλαν δὲ πῶς οἰκείαν ὀρμὴν τῶν μί-
 ζονι ρείθρων, νῆσον ποιεῖ τῆσ' ἀεὶ ῥύσιν πῶς μεροῦν· πρὸς
 γοῦν τὸν εἰρημὸν ποταμὸν ἐπ' ἀμφοτέροις καπικεῖ τοῖς
 χεῖλεσιν ὄχλος, οὐ πολὺ μὲν, τῶν δὲ βίου τοιοῦτος· ἐκ τῶ
 παρήκοντος ἔλοις τὰς ῥίνας τῆσ' ἀλάμρον ὀρῶνται, καὶ πῶ
 πλωῖας καθαράς, ἐκκόπει λίθοις πρὸς μέρος· ποιήσας δὲ
 λεῖον καὶ κολλῶδες, ἀνέπλασεν ἐκ μαζίδος εἰ καὶ οὐ χέ-
 ροπλητῆς ὄγκοις· εἶτα ἐν τῶν καύματι παροπῶν, τῶν πῶ
 χέσθρορα· ἔχουσι δὲ οὗτοι κακὸν ἀφυκτον, τοῖς ἐν τοῖς
 ἔλεσι λέοντες, ὅτι πημενοῖς αὐτοῖς· ὑπὸ δὲ πῶσ' ὀπιτολίω
 ἔκωνος γίνεταί πησιν ὀπῶν πλῆθος ἀπλεπν, τηλικαῦ πῶ
 χον δυνάμην ὥστε τὸν λαὸν εἰς τὰς λιμνῶδες ὑγρασίας ἀ-
 πελθόντα, ἐκεί μὲν ἀφανῆ· ὑπὸ ὧν καὶ οἱ λέοντες ἐκπέ-
 ζονται· οὐχ οὕτως ὑπὸ τῶσ' ἀλαμῶσ' ἀλαμῶσ' ἀλαμῶσ' ὄν-
 τος ἐπαχθοῖς, ὡς πῶσ' ἀπὸ τῆσ' φωνῆς ἤχον ἀλλόφυλον

ἀδωαποῦτες φέρειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀπηγγέλω τῷ πα-
ραδόξῳ χάριν. πὶ γὰρ ἰδιώπρον ἠλέοντας μὲν ἐκχωρεῖν κού-
ρων, ἀνθρώποις δὲ σώζεσθαι ὑπὸ τοῦτου κινδύνου.

Ὅτι τοῖς εἰρημόροις, φησὶ, ἦν ἰλοφάγων, καὶ τὰ σπέρμα-
τα σπιτωδῶν ἐγγίξει γῆρος βραχεῖαν ἔχον τὴν ὄψιν ἀλα-
γμῶ. οἱ μὲν γὰρ, τὸν πίπλοντα καρπὸν ἀπὸ ἡδὲ δένδρων σπι-
τωῦται, καὶ ὑπὸ τῆς θερμότητος τῆς πύας ἀπλον-
ται τῆς ἐν τοῖς σκιερῶσι ἀγκυραῖς γνομόνης, στερεᾶς τε τῆς φύ-
σιν, καὶ καυλὸν ἐκτερεφύσης παρόμοιον ταῖς καλουμέναις
βοινιάσιν· οἱ δὲ, τῆς ὕλης τῆς ἀπαλλῶ σπιτωῦται. οὗτοι τὰς
μὲν νύκτας κοιμῶνται, τὸπον ἀπὸ ἡδὲ ἐκείνων θερμῶν ὡς οὐχό-
ρῳσιν ἐξελεγεμένοι καὶ φυλακὴν, ἅμα δὲ ἠλιώματι τέκνων
καὶ γυμνασίων ὅπῃ τὰ δένδρα πάντες ἀναβαίνουσι, σπουδῆ
καταλαβεῖν ζητοῦντες τοῖς ἀκροῖς κλώνας. καὶ κείθεν τῆς
ἀπαλλῶ τῆς ὕλης ἀμέλγητες ἄμαρᾶς σπιτωῦται. ποιού-
τῳ δὲ ἐκ τῷ παντὸς βίου πεποίωται τῆς ἕξι, ὥστε καὶ τὰ
τῆς ἀναδραμῆς ἀπλον ἔχον τῆς θείας, καὶ τῆς σιωπῆς
ἐχθρῶν μόνον καὶ δακτύλων καὶ ποδῶν, θμῶ καὶ ἡδὲ με-
ρῶν ἡδὲ ὑπολοίπων ἀπλάως. μεταπηδῶσι γὰρ ἀπόρας ἀπὸ
ἀλλοῦ ὡς ἐπερον ἀκρέμια. καὶ τοῖς κλάδοις ἀλλήλων
πολλάκις ἐν τοῖς ὀπίσφαλεσάτοις τόποις ἀφαιροῦνται. καὶ
τοιαῦτα ἐνδείκνυται, ὥστε τὸν δόντα, αὐτὸν μὲν ἐκπλίπει-
σαι, μὴ μὲν τοῖς θάρρῃν εἰς τοῖς ἀπίροις ἔξαγγέλλειν. καὶ
πάντα δὲ κλάδον τοῖς ὀδοῦσιν ἔχον κατεργάζονται, καὶ
ταῖς κοιλίαις ἀπόρας πίπλουσιν, καὶ τὸ σφαλὲν ἄνωθεν σῶ-
μα, ἵνα τῆς ἰσχύος οὐ βαρέας τυγχάνει τῆς πληγῆς. οὗ-
τοι δὲ γυμνοὶ μὲν εἰσι πάντες, χεῶνται δὲ κοινῶς ἐκ τέκνοις καὶ
γυμνασίῳ. πολεμοῦσι δὲ ὡς ἡδὲ τῶν ἀλλήλων. μεταλλάτ-
τεσι δὲ οἱ πλείοι λιμῶν πεζόμοιοι, γλαυκαμάτων ὡς τὰ
ἔτι τοῖς ὀμμασιν ὅπῃ τρεχόντων.

Περὶ τῶν λεζομόρων κωνηγῶν.

Ὅπ μὲν τοῖς εἰρημόροις εἰσὶν οἱ ὄρθοι τοῖς ἐγγυαλοῖς λεζομόροι κωνηγῆται· οὗτοι δὲ τὴν τῶν θηλείων φορεάν, ἢ ὁ πόπες ἄπλετον φέροι, ἐν πῖς δένδροισι μὲν σκλυοῦσιν, ἐξ ἐνέδρας δὲ ἀγρῶντες τὰ θηλεῖα, ἔσφρω ἑαυτοῖς ἑῶτα ποιοῦνται, εἰσὶ καὶ ἔξείας ὀπισθήμενες. ἐπὰν δὲ θήρας ἀπορῶσιν, πῖς δέρμασι τῶν περὶ θησαμόρων τὴν ἐνδραν ἀοπληροῦσιν, βρέξαντες τὰς βύρσας καὶ ἐπ' ἀνδρακίαν κούφω ὀπιθαλόιντες, εἴτα ἀποδίωταις καὶ εἰς διαίρεσιν ἀγρῶντες.

Περὶ τῶν ἐλεφαντοπόρων.

Ὅπ μὲν τοῖς εἰρημόροις, πολὺ τούτων ἀφροῶτες καὶ πρὸς ἐστέραν μᾶλλον ἀραπείνοντες εἰσὶν οἱ ἐκ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας πόνβιον ποιοῦνται· οἱ μὲν, ἀπὸ δένδρου ἐφ' ᾧ κάθονται, σκεπιοῦντες τὰς παρόδοις τῶν θηλείων, ταῖς μὲν χερσὶ τῶν οὐρῶν λαβοῦντες, τοῖς ποσὶ δὲ πρὸς τὸν μικρὸν τὸν ἀειστὸν ἐπιεαίνοισιν· εἴτα πελέκει, ὃν ὀπιπύδρον καὶ ἔπιμον ἔχουσι, τὴν δὲ ξιανὴν γινώ, πυκναῖς ταῖς πληγαῖς χρωμόροι, ἐν ροκοποῦσιν, οὕτω δὲ ἐκτενῶς τῆ μὲν καταφέροντες, τῆ δὲ τῆς οὐρῶν κρατοῦντες, ὡς ἀθλου περὶ κειμόρου τῆς ψυχῆς. ἢ γὰρ ἀποκτεῖναι χεὶρ ἢ τελατᾶν, ἀλλῶ τῶν κειμῶν διεξοδὸν ἐκ ἔχουτος. ἐπὰν τὸ ζῶον ἐκ τῆς πληγῆς καὶ τῆς αἰμορραγίας πέση, οἱ σωθησατάι ὄρθοι γίνονται ὀπιπὸ πῆμα, καὶ τῶ θηλείου ζῶοντος ἐπ' ὄρθοι τέμνοντες ἐκ τῶν ὀπιπῶν τὰς σάρκας, ἀναχωροῦνται. τὸν ἔραπον τῶ καταπονηθέντος οὕτως ὑπομένοντος θάνατον. ἀλλ' οἱ μὲν μὲν τῶ ἔραπου κινδύου ἐλεφαντοθήραι, τοιοῦτοι· ἔτεροι δὲ θηρῶσαν αἰτίαις οὕτως· τρεῖς ἄνδρες ἐν μὲν ἔχοντες τὸ ζῶον, οἷσιν δὲ πλείους κεχεισμένοις τῆ χολῆ τῶ ὄφρα, ἐστᾶσιν ἐν ὀρυμῶ ὄρθοι τὰς τῶ θηλείων διεξοδοῖς. ἐπὰν οὖν περὶ τὴν τὸ ζῶον, ὁ μὲν εἰς κατέχει τὸ

d.iiiij.

πόξον πῦ ποδὶ παροβελικῶς· οἱ δὲ δύο, πῶ ἰδύραυ ἑλκί-
 σαυτες ἐκ τῆς ἀπάσης βίας ἀρῆκαν τὸ βέλος, εἰνα σκοπὸν ἔ-
 χοντες ἐπὶ μέσῃ πῶ πλῦραν ὡς τε δὴ νῦσαι τῆς παροχῆς
 ἐντὸς, καὶ τοῖς κυρτοῖς τεμείν ἔτρωσαν τόποις. ἐκείθεν τὸ
 τηλικούτον θηρίον ἐλαυνόμενον τε καὶ σπαραττόμενον δὴ λυέ-
 ται καὶ πίπει. πείπν δὲ ὅτι γῆρος ἐλεφαντῶρον, οἷ, ἐπι-
 δαυ οἱ ἐλέφαντες τῆς νομῆς ἐμπορηθέντες, παρὸς ὑπνον βρα-
 πέσαι ζητῶσαν· (ἐκ ἐπὶ γῆς δὲ αἰαπεσάντες ὑπνοῦσιν, διὰ
 τοῖς παχτάτοις καὶ μεγίστοις δένδροις παροσανακλίνοντες
 ἑαυτοῖς· ὡς τε τοῖς μὲν πόδας πῖς πλησίον ἔσελεύχῃ παρὸς
 γῆν ἐλαφρῶς ὑπερείδεται, τὸ πλῦραν τὸ πᾶν σώμα ἐκ δὲ
 χρομῆν, ὁ χεῖρ παρὸς τῆ φύσιν ἔξυλα· ἔθπον τὸ ἔθπον τῆς
 καταφορᾶς τυλάνειν ἐκ εἰλικρινοῖς, ἀλλὰ παρεφυσμένης,
 δὴ τὸ παροσκῆδῃ τοῖς βαθέσιν ὑπνοῖς ἀγωνίαν ἰσχυρᾶν, φθο-
 ρᾶς ὑποκειμένης παρὰ χεῖμα ὡ σφαλῆν, δὴ τὸ ἐκκλυσιν τὸ
 φισκῆν· οἱ ἔν ἀπὸ τὸ πύτων θήρας τὸ βίον ποιόμενοι, τοῖς δρυ-
 μοῖς παρὰ πλανώμενοι, ἔ τὸ ἔθπειν κοίτῃ ἐπὶ σμηναμέ-
 νοι, ἐκ τὸ ὅπιδεν ἔ δένδρον πῖπαν παρῶσιν, εἰως ἀν μήτε κλί-
 νη τὸ πᾶν, μήτε ἰσχυρὸν ἄζαν ἔ ἰσχυρὸν ἀπλείπειτο· μῦει δὲ
 ἐσθικὸς ἐπὶ βραχίαιας ῥοπῆς. τὸ δὲ ζῶον ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπὶ
 πὸν σωήθη τῆς κοίτης τόπον ἀνακλινόμενον, ἀφινιδίον τε πί-
 πει τῶ ξύλου κλαδέντος, ἔ παρὸς κειται τοῖς θηράσασιν δει-
 πνον ἐπιμον. ταῖς γὰρ ὀπιδίας κόψαντες οὐ πιδάρχας, ἔ ποιή-
 σαντες ἔξαμην τὸ ζῶον, εἴτα νεκρὸν, παρὸς τὸ ἑαυτοῦ χεῖαν
 ἕκαστος τὰ μέλη διαροῦσιν. Οπὶ τύπῃς πῖς κληγῆς Πτο-
 λεμαῖος ὁ αἰγύπτου βασιλεὺς ἀπαρῆδῃ τῶ φόνου τῆς ἐλε-
 φάντων παραινῶν, ἰν ἔχοι αὐτὸς ζῶντας, καὶ πολλὰ καὶ θαν-
 μασὰ αὐτοῖς ὑπαρχοῦμενος, οὐ μόνον ἐκ ἔπεισε, ἀλλ' οὐδὲ
 ἀπὸ πῶ ὅλῳ ἀλλάξασαι βασιλείαν παρὸς τὴν ἐφεσῶτα βίον,
 εἰπόντων ἀπὸ κρισιν ἠκούσεν.

Περὶ αἰθιόπων ἤδη σιμῶν, καὶ τῆς σρουτοφάγων.

Οὗτοι ἤδη κυνηγῶν ἑστέων, οὗς οἱ νομαδες ἀκαθέρτοις καλεῖν εἰώθησαν, τὸ μὲν πρὸς ἐσπέραν ἀπόσπασμα, αἰθιόπων νέμεται οὗς καλοῦσι σιμοί· τὰ δὲ πρὸς μεσημερίαν, οὐ μέγα ἔθνος, οἱ καλοῦντο σρουτοφάγοι, οἱ ταύτας τέχνη καὶ δόλω καὶ ῥοπάλοις θηρεύοντες, ἐκ τούτων βιῶσιν· σιπούμφοι μὲν τὰς σόρκας, ἐνδύσθ δὲ καὶ σρωμῆ τῆς αὐτῆς χρώμφοι δέρμασιν, πολεμούμφοι δὲ ὑπὸ ἤδη σιμῶν. ὅπιοι τῆς ἡδύρων κίερασιν, ὅπιοις χρωῖνται, μεγάλοις καὶ τμηπηκοῖς οὖσιν. βρέφει δὲ ἡχώρα πολυπληθές τὸ ζῶον τῆτο.

Περὶ ἀκριδοφάγων.

Οἱ ἤδη εἰρημῶν οὐ πολλὸν διεσῶτες εἰσὶν οἱ ἀκριδοφάγοι· τὸ δὲ ἔθνος, βραχύτεροι μὲν ἤδη λοιπῶν, ἰχνοὶ δὲ τῆς εἰδέσιν, μὲναιες δὲ ἐξαισίως. ὑπὸ δὲ πῶν ἐαρινῶν ἰσημερίαν ὅτε λίβες παρ' αὐτοῖς καὶ ζέφυροι πνέουσιν, παμμεγεθῶν ἀκριδῶν πλήθος ἀμύθητον ἐκ τῆς ἀνισορήτου μῆτ' ἤδη ἀνέμωσιν πρὸς γίνεταί χῶρα· τῆ μὲν διωάμει τῆς πηίσιας, ἤδη ὀρνίθων μικρὸν πρὸς ἀλλάττον, μακρὸν δὲ τῶν σώματι. ἀπὸ τούτου τὸ ζῶον βρέφονται πάντα τὸν χρόνον, ἄλλως τε τούτοις καὶ πελαγευμφοῖς χρώμφοι καπνῶ δὲ ταύτας θηρῶσιν, ἐκ τῆς ἀέρος ὅπιοι γλυῦ καταφέροντες. οὗτοι κοῦφοι μὲν εἶναι λέγονται καὶ τῆς ποσὶν ὀξύτεροι, ζῶσι δὲ ἔκ πλείον τεσσάρων κόντα ἐτῶν, ξηρὰς κοινοῦσιν τελευτῶν τῶν φησιν. τελευτῶσι δὲ τὸ ζῶον ἀθλιώτερον. ἀμα γὰρ πλησιάζειν τὸ γῆρας, ἐγγίνεταί τῆς σώμασιν αὐτῆς πτερωτὰ γλῆφ θειράν ὁμοία μὲν ὡς τῶν κρότωσι, βραχέϊ δὲ ἐλάττω ἤδη ἐν τῆς κωσὶ φαινομένων ἀρχομῶν μὲν ἀπὸ τῆς στήθους καὶ τῆς κοιλίας, ὅπιοι μὲν δὲ σωματικῶς μῆτ' τὸ παντὸς πρὸς τῶν ὅπιοι μὲν εἰσὶν οἱ ταῦ μὲν πρὸς τῆς ὑπὸ ψάρας ἡρεθισμοῖς ὁμοίως δὲ ἀκινετῶν ὑστρον δὲ ὅπιοι μὲν εἰσὶν ἀκαθέρτοις εἶτα τῶν πᾶσι εἰς

ἀκμῶν ἐκκομῆτον, καὶ μὲν τῆς ἡῶς θηλείων ἐκ φύσεως, καὶ λε-
πιδῶν ἀναχοιδῶν ἰχώρων, ἀκαρπερήτοις ὑφίστασθαι τοῖς ἀ-
θλοῖς δριμύτητος συμβαίνει. ἔπι μὲν ἔτι τοῖς χυμοῖς, εἴπερ ἡ
Ἐσθήν, εἴπερ ἡ ἀέρεα ἡ κακίας ἔχοντες ἀπὸν, ἔτι τῶν ἀπὸ πολλῶν).

Ὅτι ἡῶς ἀκριδοφάρον, φισίν, ἀσυγίτων χώρεσιν πολλῆ καὶ
τομας ἔχουσα ποικιλία διαφερέσας. ἔρημος δὲ τελείως καὶ
πᾶσι τοῖς ἀελοῖοις ἀβάσας, ἐκ ἀπ' ἀρχῆς σπανίσασα δι-
δραπίνου γῆσι, ἀλλ' ὑπὸ πλῆθος ἀπίσου σκορπίων καὶ φα-
λαγγίων, ἀς τετραγῆτοις ἐπονομαζοῖσιν ἔνιοι. Ἐὔτο γὰρ τὸ
φύλον ἐκ ἵνους ἐπομοείας λέγουσιν ἐπιπολάσασιν καὶ ἡῶς ἔνοι
κωῶτων πρὸς τὸ κακὸν ἀπὸ πρῶτον οὐ διωκαμένων, ἀλλὰ φυγῆ
ἡῶς ἐκπεσόντων τῶν ὀλέθρου, πλὴν σωτηρίῳ δὲ τῆς πα-
τείδος ἡχοιδῶν, ἔρημον, ἔξ ἐκείνου, γῆσι ἀθρώπων ἡ χῶ-
ρεσιν ὑπολασφθῆναι. καὶ μῶν δὲ πλῆθος ἀρουράων ὡς τοῖς
πρὸ ἰταλίαν, καὶ σρουτοὶ τὰ ἀτέρματα κατεδίοντες, ὡς πρὸ
μυθῆσαν, καὶ βάρβαροι, ὅ γέροντες πρὸς αὐταελάτας. καὶ
ὑπὸ λεόντων ἐπιπολασάντων πόλεις μεταπέστησαν, ὡς ἐπὶ
λιβύης. καὶ πολλὰ ἄλλα ἀνέλπτια πᾶσι κατὰ λαβόντα πολ-
λὰς χώρεσιν ἡῶς οἰκητόρων ἐξερῆμοσαν.

Γερὶ κυναμολγῶν, καὶ βραγλοδυτῶν.

Ὅτι ὑσαπι, φισί, ἡῶς πρὸς μεσημβρίαν οἰκωῶτων εἰσὶν
οὗς ἑλλῆνες μὲν κυναμολγοῖς καλεῖσιν, οἱ δὲ ἀσυγίτονες, ὡς
ἀνὴς εἴποι, ἀγέλοις βαρβαροῖς. οὗτοι κομῆται μὲν εἰσι, καὶ
πῶρον φέρουσιν ἔξαισίους. κύνες δὲ βέφοισι πολλοῖς καὶ
μεγάλοις, ὁμοίως τοῖς ὑρκανοῖς. καὶ τοῖς ἐπιφοιτῶντας αὐ-
ἡῶς πλὴν χώρεσιν ἰνδικαῖς βόας δὲ αὐτῶν θηρῶσιν, πλῆθος ἐπι-
φαινοῦσιν ἀμύθητον, ἀπὸ Ἐσθῶν χιμεριῶν ἕως μέσου
χιμῶνος. εἴτα καὶ τὰς ἡῶς κυνῶν θηλείας ἀμύθητες, πρὸ γὰρ
λακπ βέφονται. καὶ ἔξ ἄλλων δὲ θήρας ζώων. καὶ τὰ μὲν τε-
λαυτῆα ἡῶς πρὸς μεσημβρίαν, τοιαῦτα. τὰ δὲ καὶ τοῖς βρα

γλοδύται, τῶ αὐτά.

Τὸ μὲν ἥμος τῆς συστάσεως, πυραυνίς· αἱ δὲ γυναικες, κοινὰ, καὶ οἱ παῖδες· μόνη δὲ ἐκ ἕξει πλησιάσαι τῆ ὄδῳ πυραυνοῦ· τὰ δὲ ἑλμύσαντι, πρὸς ἀπον κατὰ τὴν δὲ πῆμον δέδοται. ἡ δὲ ἀναστροφή αὐτῆς· τὸν μὲν παρ' αὐτοῖς χέμψινα (ἐστὶ δ' ἑστὰ ὑπὸ τῆς ἐπίσεως) πᾶσαν αὐτῆς τὸ θεῖον τὴν χύραυ ὕδασι λάβροισ ἐπέχοντες, ἀφ' αἵματος καὶ γάλακτος ζῶσιν, εἰς τωτὸν μίξαντες, κυλίσαντες, ἐν ἀγγείοις εἰκὴ πεπορωμένοις. ἐπὶ δὲ ὅπισθ' τὸ θεῖον, ἐν τῆς τελευτῶν δέσιν ἀνασφύρονται χυροῖς, μαχρόμοροι πρὸς ἀλλήλους πρὸ τῆ χυλώματος. καὶ τὰ πρὸς αὐτῶν βροσιν μύχ' καὶ νοσοῦντα δαπανῶσι, διὰ τῶν μαχίρων τῶν κλίοντες, ἕς καὶ τοῦ ἀν ἀκατάρσεως. οὐτοι ἀνθρώπων μὲν ἕδενι πρὸς πείσασιν τὴν τῶν γονέων κλησιν, ταύρω δὲ καὶ βοῖ, τὸν μὲν, πατέρας καλεῶντες, τὴν δὲ, μητέρας· ὡσαύτως κριῶ τε καὶ πρὸς ἀπὸ δὲ τὸ λαμβάνειν τὴν βροφίω τὴν καθ' ἡμέραν οὐ πρὸς τῶν τεκνέων, ἀλλὰ παρ' ἐκείνων. οὐτοι καὶ ποτὴ, ὁ μὲν πολὺς ὄχλος, ἀποβρέγματι παλιούρου χυρῶνται, οἱ δὲ τύραννοι ἀπὸ ζυνοῖς σκυλαδέντες πίνουσι, πρὸς ἀπλησίτου μοχθηρῶν γλυκεῖ. γυμοὶ δὲ τὸ ἄλλο σῶμα τυγχάνοντες, τῶν ἰγία δέρμασιν εἰσι διεξασμένοι. τὰ δὲ αἰδοῖα τῆς μὲν ἄλλοις βρωγλοδύταις ἐστὶν εἴησι, μὲν πρὸς ἀπὸ τῆς ἐκείνων καλεουμένοις κολοβύς, πᾶν τὸ τῆς λοιπῆς μέρος πρὸς ἀπὸ τῆς πυγχανόν, ξυροῖς ἀφαιρεῖν ἔστιν ἔθος νηπιῶν ὄντων. ἐξ αὐτῶν καὶ τῶν εἰρημόριων κησιν ἐαυτοῖς πεπίλωται. Οἱ κέχρηται ὁ συχρασεῖς, ἀπικισῆς καὶ τοῖς ὄν, τῆς καμάρας λέξις. Οἱ οἱ βρωγλοδύται πρὸς τῆς μετελλαχότας, φησὶν, ἔτω πρὸς τῆς οἰσιν. ταῖς ἐκ τῶν παλιόρων λυγροῖς τὸν ἀρχῆνα πρὸς τὰ σκέλη σιωέδισαν. εἴτα ἐπ' ὄχθρον ὅπισθεντες, βρογλοῖσι χροπλήθια λίθοις, τῶντα σιωῶν χρωμόμοροι

καὶ γέλωτι, ἕως ἀποκρύψασθαι τὸ τελευτηκότος τῆ μορφήν.
 καὶ πεῖται ἀνώθεν ἐπιέντες κέρως αἰγῶς, ἀπαθῆς ἀπολύου καὶ
 παντελῆς ἰλαροῦ. οὕτω φησὶ, ταῖς κηδέαις καταχράνται νε-
 τεχῶς, εἴ πορ μὴ λυτεῖν ἑαυτοῖς ἐπι τοῖς δρυπίοις, συνέσιως
 σημεῖον. ταῖς δὲ ὑπὸ τῆς ἀταφιομένης αἰφνιγῆς νομῆς ἔ-
 χθερας πεκαὶ μάχας τὸ πολέμοις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλοισι, (ἔ-
 δὲ γὰρ ὑπὸ ἄλλου ἕντος μάχονται) καὶ οὐδὲ τούτοις αἰφροσβύ
 περα γυναικας παρρηδῶσαι δὲ αὐτοῖσι, καὶ τὸ μέσον ἤθευ-
 σαι, καὶ τοῖς παρῆνοισι λόχοις τοῖς θυμοῖς ἀνυρεθισμένους κα-
 τατέλλουσαι. ὑπὸ δὲ φησὶν, οὐ καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν ἀνθρωπων
 χροῶνται, ἀλλὰ θρημμάτων μὲν πλήθος ἑαυτοῖς ἔχουσι σιω-
 πόμυρον, κρόδωνας δὲ ἔξέδησαν ἐκ τῶν κρεσσίων τῶν ἀρρένων
 πάντων, ὅπως ὁ ἀπ' αὐτῶν φόφος διώκη τὰ θηρία. ἐπαὶ δὲ
 νύξ ἐπῆ, εἰς μαύρας μὲν σινάροισι τὴν λείαν, ἀνώθεν δὲ
 ἐπιβάλλουσι ῥιποῖς ἐκ φοινίκων. καὶ αἱ μὲν γυναικας μετὰ τῆ
 νηπίων τούτοις ἐπιβαίνουσι· οἱ δὲ ἄνδρες πύρα κύκλω κρούου-
 σιν, ἀδοντες πατέροις ἑνάς μύθοις καὶ τὸν ὑπνον οὕτω παρω-
 θουῶνται, ἐπὶ πολλοῖς τῆς μελέτης δὲ τῶν ἀναλκασίων τὴν φύ-
 σιν νικησῆς. ἐπαὶ δὲ ἑνες τῆ πᾶσιν ὀφειλομένου γήροις βα-
 ρυώντος μικρὴν δυνάωνται ταῖς ποίμασις ἐπακολουθῆν, πε-
 ελεθέντες βοῶς οὐρανὸν πρὸ τὸν αὐχένα τὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἐπίτω
 τὸ βραχίλου δεσμόν, δὲ μάλα πρὸς ἰγῆσαντες, ἀπὸ λύουσι
 τὸ βίου. εἰ δέ τις αὐτῶν τὴν πελυτὴν ὑπὸ ὀδηοῖ, καὶ ῥαφας ὁ
 θέλων ἀφῆναι, ὡς ἐπ' ἀνοίει τὸν ὄκνον ἀφαρμῆδος, νομῆς τῶν
 ἅμα τῶν φόγῃ τῆς ἀμασροφῆς, δὲ τῆς αὐτῆς ὀδοῦ παρῆλυ-
 σεν. οὐ τοῖς γρησκόνας δὲ μόνον οὕτως τὸ ζῆν ὑπεξέρου
 σιν, ἀλλὰ καὶ οὐς ἢ νόσις ἐπίμονος, ἢ μελᾶν ἕντος πύρωσις
 ἀχέσις εἰς τὸ ταῖς ἀγέλαις πρὸς σκεδῆσῃ σιωπέασι. Οἱ
 φησὶ τῆς ὅλης οἰκουμένης ἐπὶ τῆ παρσι κυκλῶρον μέρεισιν,
 ἀταπολῆς λέγω, δύσεως, ἄρκτου καὶ μεσημβρίας, τὰ μὲν πρὸς

ἰσπέραν δ' εἰργασαι Λύκος τε καὶ Τίμαρος· τὰ δ' ἕως ἀνα-
 τολαί, Εκαταῖος καὶ Βάσιλις· τὰ δὲ ἕως τὰς ἄρκτους, Διό-
 φαντος καὶ Δημήτειος· τὰ δὲ ἕως μεσημβρίαν, (φορπηκόν,
 φησί, τὸ δὴν τὴν) ἡμεῖς. Οπι τοῖς ἤθ' ἀνθρώπων διαπορω-
 τα τοῖς βίαις ἔπιλις διαμετρῆσι καὶ διορίζει τόπος. ἐκ γὰρ τῆς
 μακρότερος λίμνης πολλοὶ ἤθ' φορηζόμενων ἐν φορηζαῖς ἀ-
 κάτοις, δεκαταῖοι κατῆσαν εἰς τὸν ῥόδιον λιμένα· ἀφ' ὧν
 ἕσπερ ἄν τὸν κερκὸν πεπαταῖοι μὲν ἀφίκαντο εἰς τὴν ἀλε-
 ξάνδρειαν, ἐκ δὲ ταύτης, ἐναντίω τῷ ῥόδιμα πλείοντες ἀνα-
 τὸν ποταμὸν, ἐν ἄλλαις δέκα ᾠδρα γήοντ' ἄν οὐ χαλεπῶς
 εἰς αἰθιοπίαν. ὥστε ἀπὸ τῆς ἕσπερ οὐκ τοῦ ψύχους εἰς ἄ-
 κραν τὸ καύματος τὴν ἀκμὴν μὴ πλείους εἴκοσι γίνεσθαι
 καὶ πέντε τοῖς κομίζομενοις ἐνδελεχῶς ἡμέρας. ἀλλ' ὅμως ἑ-
 σαυτῆς οὐσης τῆς ἑσπερῆς διαστάσεως, ἀνυπόβλητον ἔχουσι
 ἕως ἀλλήλοισι οἱ ἀνθρώποι ἕτε βίου καὶ ἤθ' ἐθῶν καὶ τὸ
 αἴρος τὴν διαφορὰν ὥστε μηδὲ πσεύεσθαι παρ' ἑτέροις τὰ
 παρ' ἄλλοις σιωπήθη τε καὶ ὁμολογεύειν, μηδὲ ἐξέχον ὅλας
 διῶα δὲ ὧν χεῖρὶς ἐπὶ τοῖς ἄν' ἐλοῖντο. ἕτως ἔχ' ἐπιφίλ-
 ἑον μέγα πᾶσα σιωπήθη· καὶ νικᾷ ἢ ἀπὸ τῆς ἕσπερ ἐχόντος δια-
 χίρσαν ὁ χρόνος ὅτ' ἕσπερ τὴν δεξάμενος εἰς τὸ βίον ἠλικίαν.

Περὶ ἤθ' καὶ τὴν ἀραβίαν λεόντων.

Οπι οἱ καὶ τὴν ἀραβίαν λεόντες, φησί, ψιλώτεροι μὲν εἴ-
 σι καὶ θρασύτεροι, τῷ χρώματι δὲ ὁμαλοὶ, καθάπερ οἱ γιγνό-
 μενοι παρὲς τὴν βαβυλωνίαν· οὕτω δὲ τοῖς περὶ χρώμασι εἰλεον-
 τες, ὥστε ἀπὸ ἤθ' αὐχένων ξανθότητα ἀπολαμβάνειν χροσᾶ
 ᾠδρα πλυσίαν.

Περὶ μυρμηκωλεόντων.

Τῶν δὲ καλομένων μυρμηκωλεόντων οἱ μὲν πλείοσι καὶ
 τὴν ἰδέαν, ἤθ' λοιπῶν οὐδὲν ᾠδρα ἀνάγεισιν, τὴν δ' ἤθ' αἰ-
 δοῖαν φύσιν ἀπεσφραμμείω ἔχουσι ἐναντίω τοῖς ἄλλοις.

Περὶ παρδάλεων.

Οι αἱ παρδάλεις ἔκ εἰσι κατὰ τὸν ἐν τοῖς τοπίοις τοῖς περὶ καρίων καὶ λυκίων, μακρὰ δὲ τῷ σώματι, καὶ κακοπαθεῖν ἐν βραύμασι καὶ πόνοις διωάμηναι πολὺ μάλλον. τῇ δὲ δὴ καὶ τοσούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ὅσον ἄριον ἡμέρου.

Περὶ ρινοκέρωτος.

Οι ὁ ρινοκέρωτος ἐλέφαντος μὲν οὐ λείπει, τὰ δὲ ὑψὲς καὶ τὰ δεέστερος ὑπαρχὴ χεῶμα δὲ ἔχει πύξω παρεμφερές. ἀτελής δὲ καὶ τὴν ἀφίω τοῦ δέρματος. σιμὸν δὲ ἐπ' ἄκρων φορεῖ τὴν μωκτῆρων κέρας, σιδήρῳ τὴν βίαν ὡρα πλησίον ὧ τὸν μὴ ἄλλον χρόνον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν ὡρα γνήται, φήσας ὡρα σβδων τὰ σέρνα συμπετῶν δὲ ἔξέφαντι, (τοῦτω γὰρ τὸν πάντα περὶ τῆς νομῆς διαμιλλᾶται βίον) ὑποδὶς τὴν κοιλίαν, καὶ τῷ κέρατι τὸ κύκλωμα τῆς σαρκοῦ ἀναρρήξας, ἐξάμωρον ἀδύς ποιεῖ. καὶ πλείους ὄσιν ἐλέφαντας ἰδεῖν οὕτω τετελευτηκότας. ἀλλ' ἄλλοι συμβῆ τῷ ρινοκέρωτι τῆς κοιλίας μετὰ ἀφασταί, τοῦ ἀντίον αὐτὸς ὑπὸ τῆς πρεβοσκίδος καὶ τῶν ὀδόντων τυπόμενος, πολλαχῶς ἐξάδιωατῆ, καὶ παρσαλύεται, μεγάλης ὑπαρχύσης κατὰ τὴν ἰσχὺν καὶ βίαν τῆς ὡραλλαγῆς.

Περὶ καμηλοπαρδάλεως.

Οὗ ὡρα τοῖς τρωγλοδύταις ὄσιν καὶ ἡ λεγομένη παρῆλλισι καμηλοπαρδάλις, σιμῶτον ἔσπον ζινὰ κατὰ τὴν κλῆσιν, καὶ τὴν φύσιν λαχοῦσα. τὴν μὲν τὸν ποικιλίαν ἔχει παρδάλεως, τὸ μέγεθος δὲ καμήλου, τὸ πάχος δὲ ὑπερφύεις τὸν δὲ αὐχένα, τοῖσιν ὡς τε ἀπ' ἄκρων ἀμύχασα τῶν δένδρων τὴν ἔσφλω.

Περὶ σφιγός.

Οι αἱ σφιγές, φησὶ, καὶ οἱ κυνοκέφθοι καὶ κῆποι ὡρα πῆμπονται εἰς τὴν διέξανδρειαν ἐκ τῆς βρωγλοδυτικῆς καὶ

τῆς αἰθιοπίας· εἰσὶ δὲ αἱ μὲν σφίγγες, ταῖς χυαφομδαῖς πα-
 ρόμοιαι· πλὴν ὅτι πᾶσαι δασεῖαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμεροὶ
 καὶ φασαῖοι· καὶ πανουργίας κεινωτοῦσι πλείους, διδασκα-
 λίας τε μεθοδευτικῆς ἐπιποσὸν ἀπίονται. ὥστε τὴν ὄρου-
 θμίην ἐν πᾶσι θαυμάζειν· ὁ δὲ κυνοκέφαλος τὸ μὲν σῶμα ἀν-
 θρώπου δυσδουξ ἕσπευε φει, τὸ πρὸς σωπὴν δὲ κυνός. φω-
 νίῳ δὲ ἀφίνοι μυγμαὶ πρὸς πλοκίαν, ἀρεῖον δὲ ἕσπευε φει, καὶ
 τελείως ἀπὸ τῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν ὄψιν ἐμφαῖνον ἀπὸ τῆς ὀ-
 φρυῶν καὶ τῆς ὀμμάτων αὐτοῦ. πρὸς μὲν τὴν ἀρρενα ταῦ-
 τα· τὰ δὲ θήλει πρὸς σκεῖται καὶ τὸ τὴν μήτρα ἐξω τῆ σῶ-
 ματος φορεῖν, καὶ οὐτω διαγίνεσθαι πάντα τὸν βίον.

Περὶ κῆπου τῆ θηλείου.

Ὁ δὲ κῆπος ἔχει τὸ μὲν πρὸς σωπὴν λέοντι, τὸ δὲ σῶμα παρὶ
 θηλεί, τὸ δὲ μέγθος δορκάδι· κατὰ τὴν περικλίαν καὶ τὴν
 πρὸς σωπὴν λαβῶν. παύτων δὲ τῆς εἰρημνῶν ἀρεῖωτα-
 τον καὶ δυσκαπερσάσταν τὸ τῆς ταύραν τῆς ὀρκοςφά-
 ζων γῆρος, ὃ τῆς μεγέθει μὲν ἕσπευε φει τῆς ἡμέρων ἀδρόπι-
 ρου, τῆς δὲ πρὸς ἄλλον, πρὸς δὲ ἕσπευε φει· καὶ τὸ μὲν σῶ-
 μα μέχρι τῆς ὠτων αὐτῆς διέσκηκεν, ὄμμα δὲ ἕσπευε φει
 γλαυκότερον λέοντος. τὰ δὲ κέρατα τὸν μὲν ἄλλον χέρον τῆς
 ὡσὶ πρὸς πλοκίως κινεῖ· μάχη δὲ χρωμόρον ἕσπευε φει ἀερό-
 τως. τὴν δὲ ἐπαγωγίῳ τῆς πρὸς ἕσπευε φει ἕσπευε φει ἄλλοις.
 τῶτο δὲ τῆς τε δῆμιμοτάτος ἐπιπέτται, καὶ κυνηγί τὰ
 λοιπὰ τῆς ζῶων καὶ τὰς πύμνας τῆς ἐπιπετταίων μάλι-
 σα κακοποιεῖ, καὶ μόνον ὅσιν ἀπὸ τὸν λόγῳ καὶ τῆς φ-
 διό καὶ ποιῆσαι μὲν ἕσπευε φει οὐδεὶς, πολλῶν ἐπιπετταίων
 μῶων, καὶ πῶσεν. τὸ δὲ εἰς ὄρουμα ἐμπιστὸν, ἢ πρὸς δόλον τῶ-
 τω πρὸς πλοκίον, ἕσπευε φει τῶν συμμῶν σιωπῆμος γίνετῆ πρὸς π-
 γῆς. καὶ τὸ μὲν θηλείον εἰκότως κρινετῆ καὶ πρὸς βραγλοδύτατος δῆ-
 κὴν μὲν ἕσπευε φει λέοντος, τῆς δὲ τῆς πρὸς, ῥώμω τῆς τῆς πρὸς

δὲ οὐχ ὑποείκον. Οπὸ κατὰ τὴν ἀδιοπίαν ὀνομαζόμενος κροκότις, ἔστι ὑδρὸν ὀνομαζόμενος ὡς ἐκ λύκου καὶ κυνὸς συνθεῖται, ἀμφοῖν δὲ ἀριώτερον καὶ πλεονεχέστερον διότι τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄκραν ποδῶν δὴ καὶ δὲ Σαυμασίον ὀδοῦσι δὲ καὶ κοιλία διωατώτατον ἢ ἄλλων. καὶ γὰρ κατὰ γηισιν ἀπόρως παῖν ὅσοι γῆρος, καὶ τὸ διαμεθεῖν, ἀτέως δεδαπνηται καὶ πᾶσι τὰς πέψας ἀδιήγητον. τὸ το δὲ καὶ μιμειδαίνες πῶ ἀνδραπίνω δὴ λέκτον διηρομένοι, ἡμᾶς ὑδρὸν πείθουσιν, ἐκείνοι δὲ καὶ τὸ πρῶτον πηγάσιν, ὡς καὶ δὲ ὀνόματος καὶ τὰς νύκτας καλῶντες, τοῖς δὲ ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου φωνῆ πρῶτοντας· οἱ δὲ ἀθρόον ἐπειστίθηοντες, κατεδίωκον.

Περί ὄφρων πρῶτον δόξαν τῶν μεγάλων.

Οὗ ὄφρων, φησὶ, λέγεται μεγάλη πρῶτον δόξα ἐν τοῖς τοῖσι καὶ γῆρι Σαυμασίᾳ, καὶ πάντα διὰ κυνηγίας ἔχοντα τὸν βίον. ἢ ὑδρὸν ὑπὸ πῶ ἡμετέραν, φησὶν, ὅψιν πεπλωκῶν ὁ μέγιστος πέφλω πηχῶν πελάκοντα γίνεται δὲ πᾶς, φησὶν, ὄφρις, καὶ ὁ μέγιστος, χροῖτης, ἐν δὲ ἄλλοις ἀναγκάσιν πρῶτον δὲ καὶ κακουχούμενος. καὶ γὰρ καὶ ὁ ἰδεῖν ἐκείνος φησὶν, ὅτι ὅτε τῆς ἑσφῆς ἀπορία πρῶτον δὲ καὶ ἀνεχῶς, ἀμα τὸν θυμὸν ἐταπείνου καὶ ἑσφῆς ὄρεξις ἐνεπίεστροτεραν, πῶ καὶ ἐν τὸν πλέγματος πρῶτον δὲ καὶ ἰερεῖα πρῶτον δὲ ἐπιθυμῶν, ἔτω παρεσκύασαν χροῖτη καὶ πρῶτον τὸν ἀριον, ὡς τε μηδὲν ἢ ἄλλων νομίζειν μήτε ἡμερώτερον, μήτε φρενώτερον. εἰκότως, οἶμαι, τοῖς ὑποχείρισις τῶν ζώων τούτων σωματῶντος. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ αἴνον κακουχῆται, τὸ δὲ συχωροῦν βέβηται. παῖν δὲ θηρίον διδάσκειται φροσεῖν, οὐ λόγῳ πῶ ἐκδοχῶν τῶ κρείττονος μαθητῶν, πρῶτον δὲ πλεμῆνης δὲ ἐνσημῶν τῶν πᾶσι τῆς μνήμης. Οπ φησὶ, πολλῶν ὑπαρχόντων Σαυμασίων καὶ πόρρω κειμένων διὰ τῆς σιωπῆς, αὐτοῖς ἐπελδύσονται ἢ τῶν τοῖς μνήμης ἀξίους.

πρῶτον

πρὸς τὸν μὲν ἀπ' ἄρσινόης πρὸς ἄρσινόη πλὴν δεξιά, ἢ πειρον
 θερμὰ πλείοσιν αὐλαῖς ἐκ πέτραις ὑψηλῆς εἰς θάλατταν διη
 θήται, σενούς ἔχοντα πόρους, οὐ γλυκίους ὕδατος, ἀλλὰ πικρὰς
 δὴ μείζους τε καὶ πιγῆς φύσιν ἐχούσης τοιαύτω. εἶτα ἀ-
 πό τῆς λίμνης συμβέβηκεν ὁ νεῖλος, ὁ χερσὶ δὲ δὲ ἕλιων ἀ-
 ραωμαίων εἰς τὸν κοιλώτατον ὑπερθέοντος ἔσπον. πλησίον δὲ
 τῆς λίμνης, ἄμεγέθη πέδω βεβηκὸς ὄρος ἀναφαίνεται μι-
 πῶδες, ἀλλῶ μὲν οὐδεμίαν ὑποδγκυῖον ιδιότητα, χροιαὸ
 δὲ τοιαύτω ἀπὸ τῆς κορυφῆς σήμαινον τῆς ἀκρας, ὥστε
 ἤνδ' ἀπινυζοῖτων ταῖς ὄψας ὀπιπλέον βλάβησθαι. ἐφεξῆς δὲ
 λιμνὴ μέγας ἐκδέχεται ὅς πρὸς τὸν μὲν μῦος ἐκαλεῖτο ὄρ-
 μος, ἔπειτα δὲ ἀφροδίτης ὠνομάσθη. ἐν οἷς καὶ νῆσοι τρεῖς
 εἰσιν περικείμεναι ὧν αἱ μὲν ἐλαίαις πεπύκνιωνται, μία δὲ ἦ τ
 ὦν μὲν δασυῖα, ἤνδ' δὲ καλουμένων μελαχρῶδων ἐκβέφου-
 σα πλήθος. τούτοις δ' ἐγγίξει κόλπος ὃν καλοῦσιν ἀκάταρ-
 πον, ὃν πρὸς πλοῦσαντι νῆσος ἐκκεῖται, τῇ μὲν θεῶς πελαγία,
 μήκος ἔχουσα σαδίων ὡς ὀρθοήκοντα, ἡ καλοῦσιν ὀφιώ-
 δη, πρὸς τὸν μὲν γέμουσα παντοίων ἐρπετῶν, ἐφ' ἡμῶν δὲ
 ἐλυθῆρα τούτων. ἐν δὲ ταύτῃ γίνεταί τῃ νήσω, φησί, καὶ τὸ
 καλούμενον ἑσπάζιον. ἔστι δὲ τῶτο, λίθος δὲ φαίνόμενος, ὑά-
 λω πρὸς μετρήεις, ἢ δέϊαν ἐν χρυσῶ θεωρίαν ἀποδίδουσι. τῶ-
 πον τῶν λίθων οἱ πλὴν νῆσον οἰκοῦντες καὶ πλὴν λίθων βασιλι-
 κῶ φυλάσσοντες καὶ συλλέγοντες πρὸς ἔαγμαπ, οὕτω λαμ-
 βάουσι. ἐν τῇ νυκτὶ πρὸς μέρος πειπολῶσαν, ἔχοντες παι-
 τοῖας τοῖς μεγέθει σκαφίδας. ὁ δὲ ἐν ταῖς πέτραις λίθος, πλὴν
 μὲν ἡμέραν ὑπὸ τῷ φέγγος κρατούμενος, δὲ τὸ πνίγος οὐ γί-
 νεται σωδηλος· σκόποις δὲ ὀπισθεν ἐν ᾧ πτ' ἀὸ ἢ πεφυ-
 κτός, δὲ γλάμπει πάντοθεν. ὁ δὲ σωιδῶν φύλαξ τηλικούτων
 πειπέθηκεν ἄγθος σημεῖα χεῖρον πρὸς τὸ δὲ εἰς ἄλβον, ἡλίκον δὲ
 ἢ τῷ θεωρημένου φαντασματος τὸ μέγθος. εἶτα ἢ ἡμέραν
 ε.ε.

ἐπὶ χρόμος, ἰσοπληθῆ τῆ περιρημύη περικμῶν πέτραι,
 τοῖς ἐκλεαίνειν διωαμύροις τεχίταις ᾤραδίδωσιν. μὲ δὲ
 ταῦτα τὸ πέλαγος ἔπως ἔβη ἄπεινόν, ὥστε μήτε πλείοι δουῖν
 ὀργμῶν ἀναμετρεῖσθαι, κὲ χλωρὸν πάντοθεν, οὐ τῆ φύσῃ ἤμῃ
 ὑγραίν, ἀλλ' ὑπὸ ἔδραφάινοτος μιν τε κὲ φύκας ὄθεν κὲ κωνῶν
 ἔχθραλαπίων ἀναρίθμητον πλήθος. δι' αὐτὸ αἰπίου ῥηθῆις πό
 ρος νῆ μὲ μακρᾶ καὶ τοῖς ἐπίρησι πλοίοις γίνε) ἀάρμστος.
 αἰκύμσν τε γὰρ ὅσιν, οὐκ ἔκ πολλῆ κυλίων τὸν κλύδωνα, κὲ θή
 ραν ἰχθύων ᾤραδίδωσιν ἄπισον. τὸ δὲ περὶ τὰς ἕξεται τη
 ροῖς κακὸν πολλῷ ἔλεον τοῖς πάχουσιν ἀπὸ ἤμῃ ὀραίντων
 ὀκαλεῖται. τὰ γὰρ πλοῖα τὸ κῦμα ἕξάφηνις τῆ πέτρα πε
 ρεέθηκεν, ἢ πρὸς ἀμμώδη σιωήλασιν πελοχλί, καὶ ἄπο
 ρον τὴν σωτηρίαν παρέχε τοῖς ἐμπλέοισι. διὸ τὰ μὲν περὶ
 τα ὀδύρμσς τοῖς ὀπιπλέοντας σωέχθ, πολλὴ μὲν, ἐκ ἀπογι
 νώσκων δὲ τὴν ἀμείνω πρσσοκίαν. ἦδη γὰρ ἕνας οὔτως
 ἀπνεχθέντας σέστωκε πλημμυρεῖς ὑπολαβοῦσα τοῖς ἀνοι
 δοῦσιν ἀφινιδίως ἐκ τῆς θαλάπης ὄγκοις. ἐπὰν δὲ λίγη τὰ
 τῆς ἔρφῆς, μυρία μὲν ἀναδέχον) πάθη, τέλος ἣ διαλίσκον
 ται πάντες, ἢ λιμᾶ, ἢ, ἔ λιμῶ τὸ μακροχρόνιοι οὐ φέρουπς,
 ξίφει ἢ αὐτῆ θαλάσση σφᾶς αὐτοῖς ὀπρῆρίπιοντες. Οὐ
 φησὶ, τὰ μὲν ἔως ἤμῃ ταύρων καὶ πλοεμάδος ἠρμυίδυ
 ται. τὰ δὲ ἀνώτερω τούτω, οὐ τὴν τυχεῦσαν λαμβάει με
 τὰ βασιν. κῆται γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ ἐπέκεινα πρὸς μισμηβείαν
 τῆς χώρας, αἰεὶ δὲ ᾤραθ τὴν ἀναπολίω ἀνασρέφει μᾶλ
 λον, καὶ τὰς σκιάς βάλλει πείως δουῖν ὠραν, εἰς τὸν ἀπικεί
 μνον τόπον τῆς ἀρκτου. ἐπὶ δὲ καπαρρύτοις τὰς πηγὰς ἀνα
 φαίουσιν ἀπὸ ἤμῃ ψεβᾶων καλουμύων ὀραν. τῆς δὲ χῶ
 ρας ἢ μὲν εἰς τὴν μεσόχρον ἀνατείνουσα, πλήρης ἐλεφαθ
 των καὶ ρινοκέρων, καὶ ταύρων καὶ ὑᾶν. τὰ δὲ εἰς τὸν πόρον
 καθῆκοντα, νήσοις ἄπαντα πυκνοῦται, τῆ φύσῃ μὲν ἀκαρ

πεις, γεμύσας δὲ ἀνισορήτους ὀρνέων ἰδέας ἔχόντων. τὸ δὲ
 ἀπὸ τῆς δὲ ἡμῶν θαλάττης βαρῆά τε καὶ πλώϊμος, κήτη δὲ ἔ-
 χει τιλικαῦτα, ὥστε ἀγανιᾶν τὸν ἰδόντα. οὐ μὲντοιγε δεξ-
 πεφώνηκεν οὐδεὶς, πλὴν ἤβ' ὡσεὶ πτωκότων ἀκουσίως ταῖς
 λοφίαις, δεξ' ἔτι δὲ εἰρημῶν ἄγροισιν. καὶ γὰρ οὐδὲ διώ-
 κειν διώταται θρασύτερον τοῖς πλέοντας, ἤβ' ὀμμάτων τοῖς
 θηρίοις ἀμαρουμῶν, ὅταν ἐκ τῆς θαλάττης τὰ παρ' ὄτω-
 πα ἀναφλώσῃ. Οἱ τοῖς φοινικῶνος τὰ μὲν ἄνωθεν ὀρώ-
 μμα, πέτραις ὕψισιν ποικίλαις κατέχεται. τοῖς δὲ παρὰ θα-
 λασσαν διήκοισιν ἠὲν ὑπὸ κείται σείη τε καὶ μακρὰ τῆ δὲ
 εἰρημῆν ὡς ἀλίαν. ἡ δὲ πῆραι μὲν τόπος ὃν παροσηγέρουσαν
 νῆα, ἀπὸ τῆς τοῖς ζώου πολυπληθείας. αὐτὴ δὲ ἠὲν ἠὲν καί-
 νται μὲν ἐγγὺς ἀκρωτηρίου καθ' ὑπερβολὴν ὑψώσας, δεξ-
 τείνει δὲ ἐπ' ἄλκιαν θειρουμῆν παρὰ τε πλὴν πέτρων κα-
 λουμῶν καὶ πλὴν παλαιστίνων. εἰς τὴν γὰρ ἠὲν καὶ μῆτις,
 καὶ πάντες οἱ πλοῖον ἔχοντες ταῖς οἰκίσας ἄραβες, πόντε λι-
 βανωτῶν, ὡς λόγος, καὶ τὰ φορτία τὰ παρὰ ἄλωδιαν ἀνή-
 κοντα ἀπὸ τῆς χώρας τῆς ἄνω κατὰ γοισιν. Οἱ μετὰ
 τὸν καλούμῶν λαμνίτιον κόλπον, ὃν ἄραβες πελοικῶ-
 σιν, ἠὲν βυθουμαίων βεῖν γῆ, πολλή τε καὶ πεδία καὶ πᾶσα
 κατὰ ῥυτος καὶ βαρῆα. ἀγροῦ δὲ μόνον καὶ μηδικῆ καὶ
 λωπῆ βάθος διηρόμηκες ἔχοντι πᾶς ὁ καρπὸς αὐτῆ παρ-
 ρεφέταται, ἔπερον δὲ γεωργεῖ οὐδὲν. διὸ πηλαῖ μὲν ἐν αὐτῇ ἄ-
 γροισι κάμηλοι, πολλαὶ δὲ ἐλάφω καὶ δορκάδων ἀγέλαι,
 συχαὶ δὲ ποίμναι παρὰ ἄτων, καὶ ἀμύσητος ἀελθμὸς ἠμῶ-
 των καὶ βοῶν. τοῖσι δὲ τοῖς ἀκλήρημασιν ἀποκείιδμον παρὰ
 πέπλεκται κακόν. λεόντων γὰρ καὶ λύκων καὶ παρὰ ἄλων
 ἡνακαφέρει πλῆθος ἠὲν γῆ. ὡς εἶναι τὸ τῆς χώρας ὅτι πε-
 ρμα τοῖς οἰκηταῖς ἠπὸν ἀκαθείας. ἀπὸ δὲ τῆ ἐφεξῆς ἀι-
 γιαλῶν κόλπος βεῖν νεθυκῶν μὲν εἰς τὴν μυχὸν τῆς χώρας,

οὐκ ἔλαπτον δὲ σαδίων πεντακσίων ὑποδείκνυσι τὸ βᾶθος. οἱ δὲ πλὴν ἐν τῷ ἑσπέρου κόλπου κατοικοῦντες, καλοῦνται μὲν βατμβομαεῖς, εἰσὶ δὲ κυνηγετῶν χερσαίων ζώων. πλὴν δὲ εἰρηδίων χώραν ἤσσι τρεῖς ἐκδέχονται, λιμνὰς ποιοῦσιν πλείους· ὧν πλὴν πρῶτον, Ἰσιδὸς ἱερὰν ὠνόμασαν· πλὴν δὲ δευτέραν, Ἐύκκαβαν· πλὴν δὲ τρίτην, σαλυδά. ἐρήμοις δὲ πάσας καὶ συσκόιους ἐλάαις, οὐ ταῖς παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ταῖς ἐν ἐκείνοις τοῖς τοποῖς φυομέναις. μετὰ δὲ ταῖς νύσσις ταῖς ἐκκεμνὰς ὅσιν ἰδεῖν ἀγίαλόν λιθάωδη καὶ μακρόν. ἡ δὲ χώρα, θαμουδίων ἀράβων. ὁ δὲ πρὸς ταῦτα πρῶτοις, ὅτι σαδίων τῶν χιλίων πλείους, πάντων χαλεπώτατος. οὐ γὰρ ὅσιν, ἐκ ἔστιν οὐ λιμνὴ βύρμος, οὐ σάλος ἐπ' ἀκτύρας, οὐ κόλπος ὅτι σκέπης, οὐ χιλῆς ἐντύπωμα, ἀναγκάα καταφυγῆ, πὸν ναυπλόν δεχόμενον. μετὰ ταῦτα δὲ, οὐκ ἄδύς ἐφεξῆς, ἀλλὰ μὲν ἔτεράϊνα, ἔστιν ἀγίαλὸς εἰς ὑπερβολὴν κάθυδρος ἐκτεινόμδρος, καὶ τὸ πρῶτον γερβυμδόν λαμμόν ὄρος, ἀμύθητον μὲν ἀναφαίνων τῆς πρὸς μέγιστος, παιτωίας δὲ ὑλῆς δρυμοῖς διεξασμδρόν. Ὅτι πλὴν ἀσυγίπνα τῆς ὀρεινῆς χέρσου δεδεβαῖ κατοικοῦσιν οἱ μὲν, νομαῖδες, οἱ δὲ, γεῦχοι. ὧν κατὰ μέσση πλὴν χώραν ποταμὸς διαφέρειται πεμερῆς μὲν τῆ φύσῃ, ψῆγμα δὲ χρυσοῦ κατὰζων, οὕτω σιῶδηλον πλὴν ἀψίλειαν ἔχων, ὥστε πλὴν ἰλιῶ πλὴν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς Ἰννηγμένω πύρραθεν ἀπείλβειν. οἱ δὲ πὸν τόπον οἰκοῦντες, τῆς μὲν ἐργασίας εἰσὶ τῆς τοιαύτης ἀπειροί, φιλόξενοι δὲ εἰς ὑπερβολὴν, οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις, θηὰ τοῖς ἀπὸ πελοποννήσου διεκθήμεσι καὶ βοιωπίας, διαίνα μνησικὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἰσοεῖαν.

Τούτων ἀσυγίπνές εἰσιν ἀλιαῖοι καὶ κασαιδρεῖς, κέκλιωται δὲ γλῶ οὐδαμῶς ἐοικῆαι ταῖς πρῶταις ἐρημδαίαις. οὔτε γὰρ ἐψυγμένος ὁ ἀήρ, οὔτε ξηρὸς, οὔτε ἔμπυρος, μαλα-

κὴν δὲ καὶ δασεῖαν νεφέλῳ ὑποδγκνύων ἀφ' ἧς καὶ χι-
 μῶνες γίνονται καὶ θέροις δὴ καιροί. τῆς τε χώρας ἢ πλείστη
 πάμφορος μὲν ὅτιν' ἔ πασα δὲ πύλαίει θεραπείας, τῆν' ἄλ-
 λων ἀπειροτέρων ὄντων. πὸν μὲν τοι χυσοῖν ὀρύσσοντες ἐν τοῖς
 πλαγῶδεσι τῆς χώρας ὑπονόμοις διείσκοισι πικρῶ, οὐ
 πὸν σωτηκόμορον μετ' ὀπισθήμης καὶ τέχνης ἐν τοῦ ψήμα-
 τος, ἀλλὰ πὸν αὐτόματον, καλούμερον δὲ, δεξὸς τὸ συμβαῖνον,
 παρ' ἑλλησιν, ἄπυρον οὐ τὸ μὲν ἐλάττισον ἔχει μέγεθος πυρῆ-
 νος, τὸ δὲ μέσον, μεσσίλου, τὸ δὲ μέγιστον, ὡς τε βασιλικοῖς
 παρὰ ἀλμεδαμ καρύοις ὄν ῥήσαντες ἐναλλάξ δεξφανέσι
 λίθοις, παρὰ τε τοῖς καρποῖς φοροῦσι τῆν' χειρῶν καὶ παρὰ
 τοῖς αὐχένας. παρὰ τε τοῖς ἀσυγκίπνας μεταζοντες, πω-
 λούσιν ἀπελάς. πὸν μὲν γὰρ χαλκὸν παρὰ πὸν χυσοῖν τει-
 σαθμον ἀλλάπτονται, πὸν δὲ σίδηρον παρὰ διπλοῦν χυ-
 σίον. ὁ δὲ ἄργυρος τοῦ χυσοῦ δέκα διωάται μοίρας, τῆ δα-
 ψιλεία καὶ σπάνει τῆς ἀξίας παρὰ μετρομύνης. ἐν οἷς ἀπο-
 βλέπει πᾶς ὁ βίος οὐ παρὰ πλὴ φύσιν, ἀλλὰ παρὰ πλὴ
 χρεῖαν. τούτων δὲ τῆν' ἀνδρῶν σιμωχεῖς κάρβαια κατέχουσι
 πλὴ ἠπειρον ἐκδεχομύρου λιμῶνος ἀγχιθατοῖς, ἐν ᾧ κρη-
 ναι πλείοις ἀναβάλλουσιν. ἐφεξῆς δὲ τὸ τῆν' σαβαῖων ὀπι-
 σιμάπτη γῆρος, μέγιστον τῆν' κατὰ πλὴ ἀραβίαν, καὶ παν-
 τοῖας κύριον ἀδαμονίας. καὶ γὰρ ἡ γῆ πάντα φέρει τὰ παρ'
 ἡμῖν γινόμενα παρὰ πὸν βίον· καὶ τὰ σώματα ὅτι τῆν' κα-
 τοικουώτων ἀξιολογώπερα βοσκημάτων κεχρηῖται πλὴ
 θεσιν ἀμυθήτοις. ὀσμὴ τε πᾶσαν ἐπέχει πλὴ παρὰλίαν,
 θεάς τε καὶ λόγου κρείπῳ τέρψιν τοῖς ἀφρονομύροις κατα-
 σκθαζουσα. παρὰ μὲν γὰρ αὐτὴ πλὴ πέφυκε πλὴ θαλάσσιαν
 πό, τε βλάσταμον πολὺ καὶ καοσία, καὶ τις ἄλλη παρὰσπατος
 μὲν, ἠδὲ σιν δὲ ἔχουσα τῆν' ὀμμάτων τέρψιν, ἐν δὲ τῶν χροῖ-
 ζειν, γινόμενῃ ἑνὸς μὲν ἐξίτηλος ὡς τε παρὰ πὸν ἀπὸ μαυ-
 ε.ιij.

ρούσαι τοδ φυτοδ τῶ χρείαι, ἢ παρὸς ἡμαῖ παρὰ πέμπ-
 ται τοδ γῆρας τῶ δυνάμιν. ἔπι δὲ τῆς μεσοκίου δρυμοῖ
 Ἰνεχῆϊς σείχουσι καὶ μεγάλοι. δένδρα γὰρ ἠλίβατα σμύρ-
 νης τε καὶ λίβατωποδ, παρὸς δὲ καὶ κινναμώμου, φοινικός τε
 καὶ καλάμου, καὶ τῆδ ἄλλων ἀνεῖται τῆδ τοιούτων ὥστε εἶ-
 ναι μηδενὶ λόγῳ τὸ παρῶμα δηλωτὸν, ὃ συμβαίνει τοῖς πε-
 εἰ ταῖς αἰαθῆσι εἰληχῆσι τοδ γῆρας τῶ δοκιμασίαι. οὐ γὰρ
 τῶ πηθασεισμένῳ καὶ παλαιῶν ἔχῃ τῆδ ἀρωμάτων
 ἀπόλαυσιν οὐδὲ τῶ ἀπὸ τῆ γηνῶντος καὶ βέφοιτος ὄκου
 δεχε χειρσιδῶν ἀλλὰ τῶ ἀνθῶσαν ἀπὸ τῆς θείας ἀ-
 κμῆς, καὶ τῶ ἀπὸ τῆδ οἰκίῳν καὶ φυσικῶν τὸ θαυμαζόμε-
 νον ἀποπέμποσαι, ὥστε πολλοὶ εἰς λήθῳ ἀφικουμένοι τῆδ
 σθητῆδ ἀτυχημάτων, τῆς ἀμβροσίας ἴστανθῆν ἀπολαμβά-
 νειν, ὄνομα τοδ παρῶματος ἔπιζηπιῶτες οἰκίῳν τῆς Ἰστρο-
 λῆς. παρὸς δὲ τοῖς δρυμοῖς τῆδ ἀδάων, γῆρας ὅσιν ἄφρων ἰ-
 διώτατον πάντων, οἰνοὶ φθονούσης τοῖς ἀδρῶις ὅπιτεύματα
 τῆς τύχης, καὶ παρὰ πλεκούσης παρὰ τῶ τὸ βλαβερόν ὅπως
 μηδεὶς εἰς τέλος ἐξυβρίζων Ἰτανῶδες, καὶ κατεργωκῶς
 τοδ θείου, τὸ πρόνημα λαμβάνῃ τῆδ ἀγαθῶν ἀτυχωῶτων,
 παμδύηται δὲ τῆ παρῶτης καὶ μνήμη τῆδ ἐναντίων. τὸ δὲ
 γῆρας τῆδ ὄφρων, χρώμα μὲν ἔχῃ φοινικουῖ, μήκος δὲ ὅσον
 σπυταμῆς· δῆγμα δὲ αἰνίατον, ἀπὸ τῆς λαρόνος ἀνώτερον αἰ-
 μάξῃ· τῶ δὲ πληγῶ δίδωαι παλλόμενον εἰς ἕψος. παρὸς αὐ-
 τοῖς δὲ τοῖς σαβαίροις ἢ μὲν ὀσμη τῆδ ἀδάων, ἀκροτάτη, ἢ δὲ
 χείρες, ἐλλιπίς. τὸ γὰρ ἐνδελεχῆς ἐκ νηπίς κινεῖ μὲν τῶ ἀ-
 σθησι ἢ πῶν, ἀμβλυτέραν δὲ κατασχυάζει, μετὰ βολῆς
 τοῖς βίοις οὐχ ἴσποκειμῆς. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ πεῖσαν οὐ δύ-
 νανται τῶ ζῶνι παμδαρχοῖν παρὰ πησίως ἀσαθῆ, δεχ-
 ππερομένου τοδ σώματος ἴσπο ἀκράτου καὶ τμηπικῆς δυνά-

μίως καὶ πλὴν συμμετρῶν τύκνωσιν ὅπι πλείον ἀγούσης,
 ὡςτε ἀχὴν εἰς ἔκλισιν ἐθάπτω· ὅτε δὲ ἀσφάτου ᾠδρα θυ-
 μῶντες βραχὺ καὶ τράγυ πώγωνα τοῖς τοῖσιν, ἀφαι-
 ροῦνται τὴν ἀχὴν ἀώδη τῆς ὅπιφορεῖς ἰσθμολύ· καὶ τῆ
 μίξει τοῖς δοκοῦντες λυπεῖν τὸ τῆς ἴσοντες βλαβερόν ἰσο-
 κατὰτέλλοισιν· οὕτως ἀπὸ ὅπιπτεγμα μεσότητι μὲν καὶ τὰ-
 ξεικῶς ἐρνώμερον, ᾠδραπέμπι τὸν βίον· συμμετείας δὲ καὶ
 καμροῦ σερηθέν, οὐκ ἔχῃ πλὴν κτήσιν ὄνησιφόροι· τὸ δὲ ἴσθ
 σαβαίων ἀστὸς παντὸς ἔθνοισι πρῶτον γυνεῖαν δηλοῦν, ἐπὶ
 ὄροις ὄβιν οὐ μεγάλον, πολὺ κάλλιπον ἴσθ κατὰ πλὴν ἀρα-
 βίαν, ὃ καλεῖται σαβάς· ὃ δὲ βασιλεύων τοῖς παντὸς ἔθνοισι,
 πρῶτον ἔχῃ ᾠδρα τοῖς λαοῖς, τῆ μὲν ἔνπιμον, τῆ δὲ ἀ-
 κληροτάτω· ἔνπιμον μὲν, ὅπ πολλοῖς ὅπιπάθει, καὶ κρίσιν
 ἀνυπύθνον ὃ βούλεται πρῶτον ἀκληρον δὲ, ὅπ ᾠδραλα-
 βῶν πλὴν ὅπιμείσει, οὐ διώαται πάλιν ἐκ ἴσθ βασιλείαν
 ἐξελεθῆν· εἰ δὲ μὴ, λιθόλευσας ἰσθ πᾶντων γίγεται, κατὰ
 χρῆσμον ἀρχαῖον· ὡςτε εἶναι τὴν ἰσθμολύ βλαβεράν· ἴσθ
 δὲ ἀνδρῶν οἱ μὲν καταγινόμενοι πρῶτον οἱκοῖ ὀνδιατεῖσιν,
 βραχὺ ἔκθ θήλεος γυνόεις ὁκίμοστορον ἀγροῖς, ἰσθ τῆς
 ἰσθμολύ ἀπογυναικούμενοι ῥασώτης· οἱ δὲ ἄλλοι τὰ τε
 πρῶτον πόλεμον μελετᾶσι καὶ τὴν χῶρεν ἀπασαν ἐργάζου-
 νται, καὶ τέλλοισιν ἀποικίας, τῆς μέγροσι χρωόμενοι χεδάσις·
 κομίζουσι δὲ ἄλλα τε καὶ μάλιστα τὸν ἀώδη καρπὸν πὴν
 ἐν τῇ πέραν φυόμερον· ἀραβιστὶ δὲ λέγεται λαρέμνω,
 μερίσιν ἔχῃ τῶν ἄλλων θυμαμάτων ἀώδη· ὡν κφα-
 τεῖν λέγεται γυνόεις ἀρρώστιας ὡς ὅπιποπολὺ σωματικῆς· οὐ-
 δέμῃαν δὲ τῆς γῆς ἄλλῃ ὕλλω φερούσης, ἀναγκάζονται
 πρῶτον τὰ κατὰ ἡμέραν τὸ κιννάμωμον καὶ πλὴν κασιδου
 κάην, καὶ πρῶτον τὰς ἰσθμολύσις ἐν τῇ βίῳ χρείας· οὕτως
 e.iiiij.

ἀνίσως τὰ αὐτῆς ἢ τύχη μεμέλεικεν· τοῖς μὲν ἀπείν τῆς
 ἀσπυδαίων, τοῖς δὲ πλῆθος διδοῦσα. τῆς δὲ σαβαίων χερσῶ-
 νται καὶ τοῖς δερματίνοισι οὐκ ὀλίγοι πορείοις, διδασκούσης
 πλὴν χερσὶν τῆς ἀναπόπδος, καὶ ὡς ἐν τρυφῇ κατὰ γνησιό-
 νοις. οὐδὲν γὰρ ἀπὸ πρῶτον σαβαίων καὶ χερσίων εἶναι δο-
 κεῖ γῆμος, ἐκτεταμυδίων παρὶ τὸ πίπλον εἰς διαφορᾶς λό-
 γον ἀπὸ τῆς ἀσίας καὶ τῆς ἀρώπης. οὗτοι πολὺ χρυσον πλὴν
 Πτολεμαίου συρίαν πεποιήκασιν, ἔπι τῇ φοινίκων φιλεργία
 κατεσκόδακται λισιτελεῖς ἐμπορίας, καὶ μετὰ ἄλλα. ἔστι
 δὲ πολυτέλεια παρ' αὐτοῖς οὐ μόνον ἐν τρυφᾶσι θαιμα-
 σίαις καὶ ποτηρίων ποικιλίαις, ἔπι δὲ κλιναῖν καὶ περιπέδων
 μετέθεσι καὶ τῆς ἄλλων τῆς κατ' οἰκίαν παρ' ἡμῖν ἐκλεινο-
 μῶν λαμβάνει πλὴν ὑπερβολῶν πλεον, ὡς ἔοικε, κικτι-
 μῶν χορηγίαν βασιλικήν. κίονας τε πολλοὺς αὐτοῖς φησὶ κα-
 τεσκόδακται ἔπι χρύσεισι ἰε καὶ ἀργυροῖς. παρὰ δὲ, καὶ τὰς
 ὀροφᾶς καὶ θύρας φιάλαις λιθοκολλίταις ἐξ ἡλίφθαι πυ-
 κταῖς ὡσαύτως καὶ τὰ μεσοσύλια θέου ἔχον ἀπερεπῆ
 καὶ καθόλου, τοῖς ὡς τῆς ἄλλωι πλούτις ἐκκείσται
 πλὴν διαφορᾶν μεγάλων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἕως τοῦ κατ' ἡ-
 μαῖς παρ' αὐτοῖς ἐπαγγέλλεται βίου· εἰ δὲ μὴ πόρρω διε-
 σηκῆται πλὴν οἰκισαὶν κατεῖχον τῆς ἔπι πάντα τόπον ταῖς δυ-
 ναμείαις τρυφῶντων, οἰκονόμοι τῆς ἀλλοτρίαν δὲ ὑπερ-
 ρον, οἱ κύριοι τῆς ἰδίαν ἀθλων τῆς ῥαθυμίας ἀδυνατούσης
 τὸ ἐλδύτηρον πλείω χρόνον διαπιρεῖν. ὡς δὲ πλὴν χερσῶν
 ταύτων, ἢ μὲν τὰ λατῆα λυδικῆ φαίνεται ποταμῶν ἐμφερῆς,
 ὡς τε ὡς πλῆθῆσται τοῦ γηνομῶν πλὴν αἰπῶν· νῆσοι δὲ
 ἀδαίμονες ὡς κείνται ἐν αἷς βοσκύματα λυδικὰ μὲν ὅτι
 πάντα, οὐδὲν δὲ τῆς θηλειῶν ἐπιφύεται κέρως. ἐν ταῖς ταῖς
 ταῖς νήσοις ἰδεῖν ὅτιν ὀρμούσας ἐμπορικὰς τῆς ὡς χερσῶν

οχρίδας, πλείστας μὲν ἐκείθεν οὐ κατεπίστατο παρὰ τὸν ἰσθμὸν
 ποταμὸν ὁ Ἀλέξανδρος ναύσταθμον, ἐκ ὀλίγης δὲ ἀπὸ τῆς
 παρσίδος καὶ καρμανίας κῆτης σιπέγγις πάσης. ἐστὶ δὲ αὐτοῖς
 ἐξ ἑκτῆς τὸν οὐρανὸν θαυμασίως ἔχοντα ὧν ὅτι καὶ τὸ παρὲν
 πλὴν ἄρκτησι συμβῆναι. ἀπὸ γὰρ μακροκλειῶνος, ὃς ἀγεται
 παρὰ τοῖς ἀθλωαίοις, οὐδεὶς ἀσὴρ ἴετ' ἐπὶ αὐτῷ φαίνεται) μέχρι φυ-
 λακῆς παρσίδος. ἐν δὲ ποσσὶ δέωνι, μέχρι δευτέρου, ἐν δὲ τοῖς
 ἐξ ἑκτῆς τῆς μιλῶν, κατὰ λόγον. τῆς δὲ ἄλλων ἀστέρων οἱ μὲν πλά-
 νητες, ἀόρατοι, πνέες δὲ τοῖς ὄγκοις μείζονες· οἱ δὲ οὐδὲ κατὰ
 τοὺς ὑφ' ἐσῶτας καιροὺς τὰς δύσας ποιούμενοι καὶ τὰς ἔπιπ-
 λαάς. τῶ δὲ ἡλίου πλὴν ἔκφασιν ἐν τοῖς ἐπέκεινα πολεμαΐδος
 ἰδίαν λέγουσι καὶ παραλλαγμαίνω. παρὰ τὸν μὲν γὰρ οὐ κα-
 τὰ περ παρ' ἡμῶν φῶς ἀπὸ ἡλίου ἔωθεν ὀρῶν μὲν ἔπι χροῖον ἐκ
 ὀλίγου, εἴτα πλὴν ἀποπλῶ. ἀλλὰ νυκτὸς σκοτίας ὑπαρχού-
 σης, ἐξαίφνης ἀνέλαμψεν ἡλῖος. ἡμέρα δὲ οὐδέποτε γίγνεται
 ἐκείσε παρὸν τὸν ἡλῖον ἰδεῖν. δεύτερον ὁ ἡλῖος διαφερόμενος
 φαίνεται) ἐκ μέσου ἔπι πλάγης. τρίτον· ποιεῖ δὲ τὸ τοῦ ἀνδρα-
 κί μὲν ὧν τῆς πυρῶδισάτων παρόμοιος, σπινθηρῶν δὲ με-
 γάλους ἀπερρίπτων, τοῖς μὲν εἰς τὸν κύκλῳ πέπν τῶ φωτίζον-
 τος, τοῖς δὲ εἰς τὸν ἀπώτερον. τέταρτον, καὶ πρὸ χίμα δὲ οὐδὲ σκο-
 ειδὲς ἔχον τὸν ἡλῖον φασίν, ἀμὰ κίοντι παρὰ τὸ γὰρ παρὰ τὰ ἐμ-
 φερῆ, μικρὸν ἐμπεριδέσπερον ἔχοντι ἢ ἀπὸ τῆς ἀκτῶν φαι-
 τασίαν, οἰονεὶ κεφαλῶν. πέμπτον· ἐλὶ πίνω οὐτε αὐτῶν, ἔ-
 τε ἀκτῆνα ἀπολάμπιν ὑδεμίαν, οὐτε ἔπι πλὴν γλῶν, ἔτε ἔπι
 πλὴν θαλάσσης, ἕως παρσίδος ὡρας· ἀλλ' ἔπι σκότει πῦρ ἀ-
 λαμπές. δευτέρου δὲ ὄνισα μὲν τὸ ὅλον ἄστρον διαβαῖνον
 ἀσπίδοειδὲς κατὰ τὸν ἀμῶν, τῶ χίματος πῦρ τύπον καὶ τὸ φῶς
 ἔπι τε πλὴν γλῶν καὶ τὸ πέλαγος βάλλει, οὕτως ἀπὸ πον καὶ
 πυρῶδες, ὥστε ἀμφοῖν νομίζεσθαι παμμεγέθους τὰς ἑσπερο-
 λαάς. ἔκτον· εἰς δὲ πλὴν ἐσπίραν ὀνισάρον τὸ παρὲν τὸν ἡλῖον

πάθος φαίν' ὀραῖα. ὑποδείξαντα γὰρ ὅπ' δέδουκε καὶ τῆς
 γῆς, οὐκ ἐλάττω χρόνον ὠρῶν τελῶν μὲν ταῦτα φαίσι. ὄν
 καὶ νομίσοι παρ' αὐτοῖς καθρὼν ἔϊ) τῆς ἡμέρας τ' ἡδισον.

Οπ' εἰπὼν περὶ ἀμπτῶπων ὁ συγγραφεὺς διαφόροις αἰτίας,
 καὶ πάσαις ὡς ὁδὸν ἐχούσαις ἀληθείας, ἀποδοκιμάσαι, ἐπάγει,
 ὅπ' δὲ ταῦτα πάντα λαλιᾷ μὲν ἔχει σιγαῖν ἀχωρομύθω,
 πρῶτον δὲ οὐδὲν ἐξ ἀπείληπται βοήθειαν διωαμύθω τοῖς
 εἰρημύθωις ὡραῖα καὶ χερῆς ὀβριμαθείῃ. εἶτα πρῶτοις καὶ
 ἔπειτα τ' αὐτῆς ἐνοίας ἐχούσας, τάλιν ὅπ' φέρει, διὸ περὶ
 μὲν ἀμπτῶπων καὶ σεσημῶν καὶ πινυμάτων ἐκ κεραιῶν καὶ
 τῶν τοιούτων ἀπαύτων, τὰς μὲν αἰτίας, δι' αὐτὴν γίνεται, ὡρα-
 χωρομύθω τοῖς ἐπιμότερον ἔχουσι πρὸς ἀκολίαν, ἡμῶν παρ' ὅ
 πάτη τὰ γυνῶντα τὰς πρῶταις συμφοραῖς, δεδηλωκά μὲν,
 μαθούσας ὡραῖα τ' εἰσώπων, δι' εἰσκειν δὲ πιθανώτερα τῶν
 τῶν, εἰς μὲν ὑποδείξιν ὡραῖα δόξον, φιλοπιμούμεθα, ἰστορία
 δὲ ἀπαγγέλλοντες ἀληθινῶν, οὐκ ἂν ὑπομείναι μὲν.

Οπ' ἐν τῷ πρῶτῳ εἰρημύθω πῶρον φησὶ περὶ τὰς ἐλάσας τοῖς
 τὸν πῆξενον συμβαίνον. πλημμυρίδος ὑπαρχούσης, πᾶσαι κα
 λύπῃται τῆς δ' ἀναπτώσεως γινόμενης ἐν τῇ θαλάτῃ, παύ-
 τα τὸν χρόνον γάλλοισιν. ἔστι δὲ π' φυομύθω αὐτόθι καὶ βάθος
 ἐν ταῖς ραχίαις, μέλανι χροίω ὡραῖα πλῆσον. ὅφασιν οἱ
 ἐκείσε καποικουῶτες, ἰσίδος ἔϊ) πείλωμα, μωθῶδε πλά-
 σμα π' πῆξιν ἀνήθη πειπνεῖται ζητωῶτες. συμβέβηκε
 δ' αὐτῷ, τυπιομύθω μὲν ὑπὸ τοῦ κύματος, κάμπυλαται
 πλλαχῶς, ἀπαλλῆς οὐσης τῆς ὅλης πειλοχῆς, καὶ τοῖς ἄλλοις
 ὡραῖα πησίαις φυτοῖς. δὲ δὲ π' ἐπικόψαις εἰς τὸν ὑπαιθρον
 ἀφ' ἑλῶν τὸν, ἀδῆρου ὡραῖα χεῖμα γίνεται τὸ διηρημέ-
 τον, σκληρότερον.

Περὶ ἀθήσους τῶν ἰχθύος.

Οπ' καὶ ἄλλοι μὲν πολλοί, φησὶν, ἰχθύες περὶ τοῖς πρῶτοις

ρημόρις πίκονται τόποις, παρηλλαζόμενῳ ἔχοντες πλὴ φύ-
 σιν· γίνεται δὲ τις ἰχθυῖς ὑπερβαλλόντως μέλας, ἀνδρὸς ἑ-
 χων μέγεθος, ὃν καλοῦσιν αἰθίοπα, διὰ τὸ καὶ τὸ παρσώπου
 σιμὸν ἔχειν τὸν τύπον. τοῦτο κατ' ἀρχαί μὲν οἱ θηρούσαντες,
 διὰ τὴν ὁμοιότητα, οὔτε πωλεῖν ἕξιόνω οὔτε καταναλί-
 σκειν· τὸ δὲ χρόου παρσιόντος, ἀμφοτέρω παρσάπιντες, οὐ-
 δὲν ἀμαρτάνοισι. τὰ μὲν οὖν ὑπερ' ἧρ' ἐθνῶν ἧρ' ἐκκει-
 μένων παρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπ' ἡμῖν ἐν πέντε βιβλίοις
 ὀπμιελῶς ἰστορήκαμεν· ὑπερ' δὲ ἧρ' ἐν τῇ πελάγῃ νήσαν ὕσε-
 ρον πετωρημόρων, καὶ ἧρ' ἐξῆς ἐθνῶν, καὶ ἧρ' ἀωδῶν ὅσα
 φέρειν συμβαίνει πλὴ τραυλοδύπν χώραν, ἡμεῖς μὲν πα-
 ραπταμάμοροι ἧρ' ἐξήγησιν, ἄρδην ἀπολεοίπαμεν, οὔτε τὸν
 πόνον τῆς ἡλικίας ὁμοίως ὑποφέρειν διωαμόνης, πολλῶν ἡ-
 μῖν ὑπερ' τε τῆς ἀρώπης καὶ τῆς αἰσίας ἀναγέγραμμένων, οὔτε
 ἧρ' ὑπομνημάτων, διὰ τὰς κατ' αἴγυπτον ἀποστάσεις, ἀκρι-
 βῆ παρσάδιδόντων σκέψιν. ὁ δὲ καὶ πῖς κατ' ἕκαστος μέρος παρσάμα-
 σιν ἐπιτελικῶς καὶ λόγους κατασκευασμένος ἰστορίας αἰθίοσις,
 καὶ παρσάρεσιν ἔχων διωαμόνω δόξαν πόνω θηρούειν, οὐκ
 ἀφ' ἕξεται.

ΕΚΤΩΝ ΤΟΥ ΜΕ-

ΜΟΝΟΣ.

ΟΥ Μέμνονος βιβλίου ἰσορικοῦ, ἀπὸ τῶ ἐ' λό-
 Τ ζευέως σ' καὶ ι', ἡ παραματία, ὅσα παρὰ
 τὴν πονηρὴν ἠράκλειαν σωλιώχῃ, σκοπὸν ἀνα-
 γράψαι περιέχεται, πρὶν ἐν αὐτῇ τυραννήσαντας δόξα λεγο-
 μένη καὶ παραξίεις αὐτῶν καὶ ἡδὴ καὶ τοῖς ἄλλων βίοις, καὶ
 τὰ τέλη οἷς ἐχρήσαντο, καὶ ὅσα ἦν εἰρημύριον ἐξήρηται.
 Κλέαρχον μὲν οὖν ὀπθιάδην πατρὸς τῆς πό-
 λεως ἀναγράφει. φησὶ δὲ παυδέϊας μὲν τῆς καὶ φιλοσοφίαν
 οὐκ ἀγύμναστον, ἀλλὰ καὶ Πλάτωνος ἦν ἀκροατῶν ἕνα γε-
 γονέναι, καὶ Ἰσοκράτους δὲ τῶ ῥήτορος πετρεαπέην ἀκροάσα-
 σθαι ὡμὸν δὲ τοῖς ὑπικόοις καὶ μαιφόνον, εἴτωρ πρὸς ἄλλον,
 ὀπθιδειχθῆναι, ἔεις ἀκρον ἀλαζονείας ἐλάσσει, ὡς καὶ Δ' ὅς
 ἦν ἐαυτὸν ἀειπεῖν, καὶ τὸ παρῶτον μὴ ἀνεχεσθαι ταῖς ἐκ
 φύσεως χρωματίζεσθαι βαφαῖς, ἀλλὰ δὲ ἔσ' ἀλλὰς ιδέ-
 ας ποικιλύμνον, ὅτι τὸ σιλοπὸν τε καὶ ἐρβυθὲς τοῖς ὀρώσιν
 ὀπθιδειχθῆναι. ἔσ' ἀλλὰ πρὶν δὲ καὶ τοῖς γυμνασῶν ὅτι τὸ φοβερὸν
 τε καὶ ἀβρότερον. οὐ τῶντα δὲ μόνον ἠμέσθαι κακόν, ἀλλὰ καὶ
 παρὰ τοῖς ἀεργάταις ἀχάειστον, καὶ πάντα βίαιόν τε καὶ ἄ-
 ποτα πολμηρόν. φησὶ δὲ καὶ δρασηέλιον τὸν παλαμναῖον οἷς
 ἦν ὀπθιδειχθῆναι, οὐ καὶ ἦν ὁμοφύλων μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰπὼν
 ἄλλοφύλοις ἐφρόνει πολέμιον. βιβλιοθήκην μὲν ποὶ κατα-
 σκευάσει, παρὰ ἦν ἄλλων οἷς ἡ τρεσιν ἀπέδιδξεν ὀνομά-
 ζεσθαι. πῶτον δὲ ὀπθιδειχθῆναι μὲν πολλὰς πολλάκις διὰ τὸ μαι-
 φόνον ἔσ' ἀνθρώπων καὶ ὑβριστικὸν κατ' αὐτῶν συστάσας διὰ
 φυγῆν. ὅψ' ἔσ' ἐμόλις ὑπὸ Χίωνος ἔσ' Μάτειρος, ἀνδρὸς με-
 γαλόφρονος καὶ κοινωγίαν παρὰ αὐτὸν πρὸς ἔσ' ἀίματος ἐχον-

πος, καὶ Λέοπος ἔ Ευξένωνος ἔ ἐτέρων ἐκ ὀλίγων σποκδρα
 ἀθῆναι, πληγῶ καίρια ἐνεκῶν, ἔ ἰελοτῆσαι πικρῶς ἀπὸ
 τῆ τραύματος. ἔ Ξυεν μὲν γὰρ δημοτελῆ θυάαν ὁ πέραινος·
 οἱ δὲ παρὶ τὸν Χίαννα, ἔπιπῆδρον ἔπ) τὸν καμρὸν τῆ παρῆξει
 ἰομίσαντες, τῆ τῶ Χίαννος χεῖρ τὸ ξίφος διὰ τῆ τῶ κοινοῦ
 πολεμίου λαγρῶν ἐλαύτοισιν. ὁ δὲ, πωλλὰν αὐτὸν κῆ πικρῶν
 ἀγρηδόνων καταλεινοίτων, κῆ ποσύτων φασμάτων ἐκδῆμα
 ποιῶτων (ἔιδωλα δὲ τὰ φάσματα λῶ ὦν ἐκείνος μαιφόνως
 ἀηρηκεί) οὐ τω δευτεράως τ' βίον κατέσχεψ' ἐ ζήσας, μὲν ἔτη
 ἢ κῆν, τῶτων δὲ περηνήσας δλοκαδέκα. εἶχεν δὲ πῶ παρ-
 σῶν ἀρχῶν Ἀρταξέρξης τότε, εἶτα ἔ Ωχος ὁ ταύτῃ ἐκ πα-
 ἔος ἐκδὲξ' ἀμδρος· παρὸς οὐς κῆ πωλλάκις ἔπ ζῶν ὁ Κλέαρ-
 χος διεπαρεσβύσατο. οἱ μὲν τῶιγε ἀηρηκότες τὸν πέραινος,
 μικροῦ πάντες οἱ μὲν ἔσῶ τῆ σωματφυλάκει κατ' αὐ-
 τὸν τὸν πῆς ἔπιπῆδρος καμρὸν ἐκ ἀγρηδῶν ἀδρησῆμδροι κα-
 τεκόπησαν· οἱ δὲ ἔ ὕσπερον συλληφθέντες κῆ πικρῶς ἔμω-
 εἶας ἐκκαρτερήσες, ἀηρηθήσ. Σάπυρος ἔ ὁ τῶ περῆν
 του ἀδελφός, οἶα δὲ ἔπιπῆδρος καταλειφθεῖς τῆ παίδων,
 Τιμοθέου ἔ Διονισίου, πῶ ἀρχῶ ἔσῶ δέχεται ὅς ὠμό-
 τηπ μὲν οὐ Κλέαρχον, ἀλλὰ ἔ πάντας περῆνοις ἔσῶ ἔβα-
 λεν. οὐ μόνον γὰρ τοῖς ἔπιπῆδρος βουλοκότας τῶ ἀδελφῶ ἐπμο-
 ρήσατο, ἀλλὰ ἔ τῆ τέκνων ἀ μηδὲν σωνδὲ τοῖς γεγνηκό-
 σιν, οὐδὲν ἀνεκτότερον ἐδηλῆσατο κῆ πωλλοῖς ἀμαπίοις, κακούρ-
 γων δίκας ἀπήτησιν. τῶτων ἔ ἔμαθημτ' τῆ τε κτ' φιλοσο-
 φῆαν ἔ τῆ παντὸς ἐλευθερίου ἀλλου παιτελῶς ὑπάρξαι ἀ-
 παρῶ δέ κπν καὶ νοῦ δὲ παρὸς τὰς μαιφονίας μόνον ὅξ ὕρ-
 ῶποπ ἐχοντα, φιλαῦτρα πον μηδὲν μηδὲ ἡμεροῖ μῆτε μα-
 θεῖν ἐτελῆσαι, μῆτε φῶαι ἔπιπῆδρον. ἀλλὰ παρὸς μὲν λῶ
 ἔσῶ κάκιστος, εἰ ἔ χροῖος αὐτῶ κόρον λαβῆν τῆ ἐμφυλία τ
 αἰμάτων κῆ τῆς μαιφονίας ὑπῆξέλευεν ἔπιπῆδ τῆ φιλαδελ-

φία τὸ πρῶτον ἠέλικα το. πῶ γὰρ ἀρχῶ τοῖς τῶ ἀδελφοῦ
πασιὴν ἀρεπθρέασον σωτηρῶν ὅτι ποσὺ πεν τῆς αὐτῆς κη-
δεμονίας λόγον ἐπέτεο, ὡς καὶ ζωαικὶ σωῶν, καὶ τότε
λίαν σερρομδρη, μὴ διασχεῖσαι παυδοποιῆσαι, ὅμα μι-
ζαῖη πάση, γοῖης σέρησιν ἐαυτῶ δικάσαι, ὡς δὲ μηδὸλως
ἕσπολίποι πᾶ ἐφεδρῶντα τοῖς τῶ ἀδελφῶ πασιὴν. ὅσα ἔπ
ζῶν δὲ γήρα βαρμυόμδρος, Τιμοδέω τῶ πρεσβυτέρω ἢ παῖ
δων τῶ ἀδελφοῦ, ἐχέει τῶ ἀρχῶ, δὲ μὲν χρόνοι οὐ πο
λιῶ, ἀιῖα τῶ πάθῃ δὲ χαλεπωτά τῶ συχεῖς. καρκίωμα γδ
μεταξὺ βουβῶνός τε καὶ ὀσχεῦ ἕσποφύεν, τῶ νομῶ πρὸς
τὰ ἔνδον ἐπέδιδου πικρότερον ἔξ οὗ ἰχώρες αἰάσμοφ θείσης
τῆς σερκὸς ἔξέρρον βαρὺ καὶ δύσσισον πνέσαι, ὡς μικέτι
μῆτὶ τὸ ὑπηρεπύμδρον, μῆτε τοῖς ἰατρῶς τὸ τῆς σηπεδόνος ἐγγὺν
δυσπῶδες καὶ αἰσπῶσα τον. καὶ σιωεχῆς δὲ ὀδύωι δὲ δριμείαι
ὄλον τὸ σῶμα κατέτεινον ὑφ' ὧν ἀρεπθίαις τε δὲ σασμοῖς
ἔξεδίδοτο. ἕως πρῶτοψασα μέχρῃς αὐτῶν τῶ σπλάγχων
τῶ πάθος ἢ νομῆ, τῶ βίου ἀπέρρηξεν. ἐδίδου ἰδῶ δὲ ὅσα, ὡς-
πρὸ καὶ Κλέαρχος, τελευτῶν, τοῖς ὀρῶσι ἐνοεῖν, δίκας ἀπα
τείσαι ὧν ὡμῶς τε καὶ πρῶτόμοφς τοῖς πολίταις διέθεσαι.
πολλάκις γὰρ αὐτὸν φησὶν ἐν τῇ νόσῳ, τὸν θάνατον ἐπληεῖν
αὐτῶ κατευχόμερον, μὴ τυχεῖν, ἀλλὰ συχαῖς ἡμέραις τῆ
πικρῆ καὶ βαρεῖα καταδαπανώμδρον νόσῳ, οὕτως ἀποήσαι
τὸ χρεῶν ἔτι μὲν βιώσεται ἐ καὶ ἕ. ὧν ἢ πρῶτομῆς εἶχεν.
Ἀγασίλαος δὲ πτωικαῦτα λακεδαίμονίων ἐβασίλευεν.

ὁ δὲ Τιμόθεος πρῶτομῆς τῶ ἀρχῶ, ἔτω αὐτῶ ἐπὶ τὸ
πρῶτοτερον δὲ δημοκρατικῶτα τον μετερρύθμιζεν, ὡς μη-
κέτι πρῶτομῆς ἀλλ' ἀεργέτιω αὐτὸν, οἷς ἔπρῶτηεν, καὶ σωτῆ-
ρα ὀνομάζεσθ. ὅτε γὰρ χρεῖα τοῖς δανειαῖς παρ' ἐαυτῶ διε
λύσατο, καὶ τοῖς χρεῖοισι πρὸς τὰς ἐμπορείας δὲ τὸν ἄλλον βίον
τόσον ἀνδρὸς ἐπῆρκεσιν. καὶ τῶ δεισματῆλων ἔτις αἰδουδύοις

μόνον, δηὰ κ' τοῖς ἐν αἰπῆσι δικαίει· ἔδ δικαστῆς ἀκριβῆς ἰω
 ὁμοῖ κ' φιλανθρώπου, ἔδ τὰ ἄλλα χριστός· κ' τὰς ὑποθέσεις
 οὐκ ἀπιστοῦ μῆτος, ἐφ' εἰς ἔδ τὸν ἀδελφὸν Διονύσιον πᾶτε ἄλλα
 παπεισθῶς ἀφελῆται, κ' κοινωνὸν μὲν εἶχεν αὐτῆκα τ' ἀρχῆς,
 ἰχθυῖας δέ, κ' δὲ δόχον· οὐ μὲν ἀλλὰ γὰρ κ' παρὸς τὰς πο-
 λεμικὰς τῶν παρὰ ξένων ἀνδρείως ἐφέρετο. μεγαλόφρων δέ
 ἰω ἔδ γυμναῖος σῶμα ἔδ ψυχῶ, δηὰ κ' παρὸς τὰς τῆς μάχης
 δειλότητας ἀγνώμων τε καὶ οὐκ ἄχαρις· παρὰ γὰρ μὲν
 σιωπῆν ἰκανός, δὲ κίεσαι δέ παρὸς τὰ σιωπευσαμένα δρα-
 στήλιος· οὐκ ἴρμων τε πῶτος καὶ χριστός. καὶ τῆ μὲν ἀπολυμῆ
 δεινῶς ἀπότομος, τῆ δέ μετεώρητη φιλανθρώπως τε καὶ
 μειλίχως. δὲ δὲ σφόδρα μὲν παρὰ τῶν πολεμίοις φοβερὸς
 ἰω, καὶ πᾶτες αὐτὸν κατὰ ῥῶδου ἐπιδαῖ ἀπεχθάνοντο,
 τοῖς δ' ἀρχοῦσι γλυκῆς τε καὶ ἡμερος· ἔνθεν καὶ τελευ-
 τῶν, πῶτον αὐτῶ κατέλιπε πολῶ καὶ πειθῶς ἠγάρε τῶ πό-
 θῳ ἐνάμλλον. ὁ δέ τυτύ ἀδελφὸς Διονύσιος καί μὲν τὸ
 σῶμα πολυτελῶς, σπένδη δέ αὐτῶ καὶ τὰ ἀπὸ βλεφάρων
 δάκρυα καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἀπάγχων οἰμογῆς· ἐπιτελεῖ δέ
 καὶ ἀγῶνας ἰππικῶς· οὐχ ἰππικῶς δέ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 σκλιωκῶς, καὶ θυμεικῶς καὶ γυμνικῶς· τοῖς μὲν, αὐπ-
 κα, τοῖς δέ λαμπατέροις, καὶ ὕστερον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅ
 θ' καὶ ἰ ποδ Μέμνονος ὡς ἐν ἐπιδρομῆ φαίαι δειχθῶσαι ἰσο-
 ελία. πῶ δέ ἀρχῶ δειδεξάμενος Διονύσιος, ἠύξησε
 ταῦτα, πέρσας ἐπι γυμνικῶ τῶ Αλεξάνδρου μάχῃ κατα-
 γωνισαμένου, καὶ παρὰ γόντος ἄδξαν πῆς βοιωτοῖς αὐ-
 ξειν τὰ ἐαυτῶν, τῆς τῶς ἐμποδῶν πᾶ σιν ἰσαμῆς παρὰ σικῆς
 ἰούτος, ὑπερβολομῆς. ὕστερον δέ ποικίλας ὑπέστη παρὰ σῆς,
 μάλιστα γὰρ τῆς ἠρακλείας φυγάδων παρὸς Αλέξανδρον,
 παρὰ φανῶς ἠδη τῆς ἀσίας κρατουῦτα, δειχθῶσαι βυλομῆτων,

ἀρχὴ αὐτῶν διήρθη, πλούτου τε παύσεσθαι τῆ δὲ τῆς ὀψιμα-
 μίας παύσεσθαι τὴν ἰδίαν φιλοκαλίαν. Ἐπεὶ καὶ τὴν τῆ Διο-
 νυσίου πᾶσαν ἔπισηκάλω τῆ σικελίας περηνήσαντος, αὐ-
 τὸν ἐπιλάθην ἔξωνήσαντα, τῆς ἀρχῆς ἐκείνου δεσφταρείσης.
 οὐ ταῦτα δὲ μόνον αὐτῶν τὴν ἀρχὴν ἐπεκράτωεν, ἀλλὰ ἔ-
 δυναστῆσαν, ἔδυναστῆσαν τῶν ὑπὸ κώων, ἔδυναστῆσαν ὧν οὐκ ἐκράτει
 παρῆσαν, ἢ κωεότης. καὶ Ἀνηρόνω δὲ τὴν ἀσίαν κατέ-
 χοντι λαμπαρῶς συμμαχίαν, ὅποτε τὴν κώων ἐπολιόρ-
 κει, πᾶν ἀδελφίδου Πτολεμαῖον, (στρατηγὸς δὲ εἶπεν ἡ τῆ
 παρῆσαν τὸν ἐλλήσποντον) φιλοπρίας ἀμοιβῶν ἔδυναστῆσαν
 Ἀνηρόνω, γαμῶρον λαβεῖν ἐπὶ θυγατρὶ. ἢ δὲ πᾶς ἐκ παρῆ-
 τῆσαν ἡ αὐτῶν γηγημηδῆ γάμον. οὕτως γοῦν εἰς μέγα δό-
 ξης ἀπέλαθον, καὶ τὸν περηνον ἀπαξιώσαν, τὸ βασιλέως
 ἀπέλαθον ὄνομα. φόβων δὲ καὶ φρονήσαν ἐκλυθελάσαν,
 καὶ ταῖς κατῆμεναις βυφῆς ἐκδιατηθεῖς, ἔξωτῆσαν τε
 τὸ σῶμα, καὶ τῆ κατὰ φύσιν πολὺ πλέον ἐλιπῆσαν. ὑφ' ὧν
 οὐ μόνον παρῆσαν ἀρχὴν ῥαθύμως εἶχεν, ἀλλὰ καὶ ἐπι-
 δαν ἀφρυπώσαν, βελόναις μακρῆς τὸ σῶμα δεσφπειρόμε-
 νος, (τοῦτο γὰρ ἄκος μόνον τὸν κάρου καὶ τῆς ἀνασθησίας
 ὑπελείπει) μόλις τῆς κατὰ τὸν ὕπνον κατὰ παρῆσαν ἔξω-
 σαν. πεκνωσάμενος δὲ γ' παῖδας ἐκ τῆς Ἀμαθῆς, Κλίαρ-
 χον, Οξάρην, καὶ θυγατέρα ὀμόνυμον τῆ μητεῖ, μέλ-
 λων τελευτῆσαν, τῶν τῶν ὄλων δεσφπιναι κατὰ λιμπῆσαι,
 καὶ τῶν παῖδων κομῆσθαι τῆσιον ὄντων, σὺ πιν ἐτέροις,
 ἐπὶ τῶν βίβλοις μὲν ἔτι ἐκαί, ὧν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς λ' ἐγνω-
 εἶπε παρῆσαν ἐκ αὐτῆ, ὡς εἶρηται, γηρονῶς, καὶ τὸ
 χηρὸς ἐπὶ κηρῶν ἐκ τῶν ἠθῶν ἐνεγκάμενος, καὶ πολλῶν πό-
 στον ποῖς ὑπὸ χεῖρα καὶ πένθος λιπῶν. εὐδὲν δὲ ἠπὶον καὶ
 μετὰ τὴν ἐκείνου ἔξ ἀθῆσῶν ἀναχώρησαν, τὰ τῆς πό-
 λεως παρῆσαν ἀδελφῆσαν ἐφέρετο, Ἀνηρόνω τῶν τε παῖδων

Διονυσίου καὶ τῶν πολιτῶν οὐ παρέργης παρθουιδίου ἐκέ-
 του δὲ πρὸς ἕτερας τὰς φρονήδας τρεψαμίδου, Λισιμάχος
 πάλιν τῶν περὶ Ηρακλείαν ἔτῳ παιδῶν ἐπιμελείτο. ὅς ἔ-
 Αμασριν ποιεῖται γυναικα. ἔ καὶ ἀρχαὶς μὲν, λίαν ἔσερξεν,
 παρρημάτων δὲ αὐτῷ παρρησόντων, αὐτῷ μὲν ἐν ἡρα-
 κλεία λείπει, αὐτὸς δὲ εἴχετο τῶν ἐπειρόντων. εἰς σάρδεις δὲ
 μετ' οὐ πολὺ χρόνον, τῶν πολλῶν πόγων ραΐσας, μετεπέμψα-
 το ταῦ τῶν, καὶ ἔσεργη ὁμοίως. ὕστερον δὲ πρὸς τῷ θυγα-
 τέρα Ππολεμαῖος τῷ φιλαδέλφου (Αραινόη δὲ τῷ ὄνομα) τῷ
 ἔρωτα μεταθείς, διαζυγῶναι τῷ Αμασριν αὐτῷ παρῆχεν
 αἰπίαν, καὶ καταλιπῶσαι τῶν, καταλαβῆναι τῷ ἡρακλείαν.
 ἐγίρει δὲ αὐτῇ παρρησμοδῆν καὶ σωσιμίζει πόλιν Αμασριν.
 Κλέαρχος τῷ ἀνδρωθείς ἤδη, τῷ τῷ πόλεως ἤρχεν, καὶ πολέμοις
 ἐκ ὀλίγοις, τὰ μὲν συμμαχεῖν ἄλλοις, τὰ δὲ καὶ πῆς ἔπιφερο-
 μῶσις αὐτῷ, ἐξήτάζετο. ἐν οἷς ἔ κατὰ γῆν Λισιμάχου
 στραθούδμος, ἐάλωπε σὺ αὐτῷ, ἔ αἰεθῆντος τῷ αἰχμα-
 λωσίας ἐκείνου, ἔ αὐτὸς ὕστερον τῷ Λισιμάχου παρρησία ἀ-
 φίετο. ἔτῳ Κλέαρχος ἅμα τῷ ἀδελφῷ τῷ ἀρχῆς κατασάν-
 τες διαδοχοί, πρὸς μὲν ἡμερότητα καὶ χρηστότητα πολὺ παρῆς
 ἐλάτοις πῆς ὑπικόοις ἀπέβησαν. εἰς ἕκ θεσμον δὲ καὶ μαρῶ-
 τατον ἔργον ἐξέπεσον. τῷ γὰρ μητέρα μηδὲν περὶ αὐτοὺς μέγα
 πλημμελίτα, μηχανῆ δὲ καὶ κακουργία ἔπιβῶσαι νηός,
 θαλάσση ἀποπνιγῶναι κατεργάσαντο. δι' αὐτῶν ἔ Λυ-
 σίμαχος ὁ πολλὰ μὲν ρηθῆς, μακεδονίας δὲ ἐβασίλευεν, εἰ καὶ
 τῷ Αμασριν διατῷ σιβάφειαν Αραινόης λιπῆν αὐτὸν παρε-
 σκιδάσατο, δὲ ἔν ἔτε παρῆτος πότου φέρων ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐμ-
 πύρδυμα, καὶ τὸ μυσθῶν ἔ ὠμὸν τῆς παρῆξως οὐκ ἀναρχ-
 τὸν ποιούδμος, στεγανώτατα μὲν τῷ αὐτῷ καλεῖχεν ἐνδοσ
 γῶμῶν, τῷ ἀρχαίαν δὲ φιλίαν πρὸς τοὺς περὶ Κλέαρ-
 χον τῷ γῆματι ἔπιδοχῆς διατῷ πολλῶν τε μηχανῶν καὶ τῷ τοῦ

λανταίνεν στρατηγημάτων (κρύψαι γὰρ τὸ βουλευόμενον δηλοῖ
 πατος ἀθρώπων γιγνόμεναι λέγεται) ὃν ἡρακλεία μὲν ὡς ἐπὶ ᾧ
 τῷ δεχομένων σωσίσιον πῶδρα γίνεται, πατρὸς δὲ σοργῶν τῶν
 παρωσπιῶν τοῖς πατρὶ Κλέαρχον παρωδομόδρος, ἀλαρεῖ μὲν
 τοῖς μητροκτότοις, πατρὸν μὲν Κλέαρχον, εἶτα ἘΟξάθριω;
 μηδικῆς ἀπατήσας μαιφονίας δίκας· καὶ τὴν πόλιν ποισά-
 μδος ὑπὸ τῷ παρόνοιαν τῷ αὐτῷ, καὶ τὰ πολλὰ τῶν λαφύραρχω-
 στας ὧν ἡ τρεσσινὸς ἡθροῖκει χρημῶν, ἀδελφὰ τε δοῖς δημοκρα-
 τιστῶν τοῖς πολίταις, ἃ ἐφίεντο, πατρὸς τῷ ἰδίαν βασιλῆα ἐπέλε-
 πο. Λισίμαχος δὲ τῷ ἰδίαν ἀρχὴν καταλαβὼν, δι' ἐπαίνων
 μὲν τῷ Ἀμασριν εἶχεν, ἐθαύμαζε δὲ αὐτῆς τὸν τε ἔσπον καὶ τῷ
 ἀρχῶν, πατρὸς ὄγκον καὶ μέγεθος καὶ ἰσχύω ὡς ἐκρατίνατο· ἔξαι-
 ρων μὲν τῷ ἡρακλείαν, μέρος δὲ τῷ ἐπαίνων καὶ τῷ πόν καὶ πῶ
 ἄμασριν, ὡς ἐπώνυμον ἡχρεν ἐκίνη, ποιούμενος. καὶ ταῦτα μὲν
 λέγων, τῷ Ἀρσινόω ἠρέθιζεν, δεσπότην τῷ ἐπαμειβύων ἡμέ-
 ρων ἢ δὲ ἐδεῖτο τυχεῖν ὧν ἐπόθῃ. καὶ ὁ Λισίμαχος σεμνυῖαν
 τὸ δῶρον, κατ' ἀρχαῖς μὲν ἔπαρσιετο· ἔκλιπαρηθεῖς δὲ χρο-
 νω παρέχετο. ὡς γὰρ δὲν ἡ παρὲλθῆν ἢ Ἀρσινόη, καὶ τὸ γῆρας
 ἢ δὲ Λισίμαχον παρέιχεν ἀεπιχειρήτων. δεξάμενη δὲ οὐδ' ἢ
 Ἀρσινόη τῆς ἡρακλείας τῷ ἀρχῶν, πέμπει τὸν κυμαῖον Ἡρα-
 κλείων, ἀνδρα μὲν ὄνομα αὐτῆ, ἀπόπομον δὲ ἄλλως, καὶ δὲ-
 τὸν ἐν βαλδύμῳ ἐν σφραγεία ἔοξυτηπ· ὁ δὲ τῆς ἡρακλείας
 ἔπιβας, τὰ πᾶλλα σφόδρα ὀπισρόφως ἢ ἢ παρὰ γμάταν
 ἔξηγῆτο, ἔ πολλοὺς αἰτίας ὑπεβάλλων τῷ πολιτῶν, ἢ ἐ-
 λάτῃσι ἐμπερεῖτο ὡς πάλιν ἀποβαλεῖν αὐτοὺς τῷ μόλις
 ἔπιφανῆ τῷ ἄδαιμονίας. ὁ μὲν τοῖς Λισίμαχος παρὲρομῆ
 Ἀρσινόης, τῷ ἀεῖσον τῷ παίδαν ἔπαρσβύτερον Ἀγαθοκλεία (ὁ
 παρτέρων δὲ φῖς ὡς αὐτῶν γάμοι) κατ' ἀρχαῖς μὲν, λαητά-
 τον παρμακῶν· ὁ κείνῃ τῷ παρόνοιαν ἔξεμεθῆτος, ἀναι-
 δεσάτη δὲ παρὲρ ζετα γῶμη· δεσμῶν ἡεῖω ἐμβολῶν κελύβει

καπακοπήναι, ὅτι βελλῶ αὐτῶ καταψυσάμενος. ὁ δὲ Γ' πολε-
μαῖος, ὅς αὐτόχρ' ἔμιάσματος ἐγγόνει, ἀδελφὸς δὲ Ἀρσι-
νόης, καὶ ἐπάνυ μωρὸς δὲ τὴν σκαλιότηα ἔξόποιον, τὴν κεραυνὸν ἔ-
φερον. ὁ δὲ Γ' πολεμαῖος δὲ τὴν παδοκτοῖαν μίσος ἰε δι-
καμον ὡρῶ τὴν ὑπηκόων ἐλάμβανεν, καὶ Σέλευκος ταῦτα πυ-
δομόμος, καὶ ὡς ἀχερὲς εἶη ἔπον ὡρῶ λῦσαι τὴν ἀρχῆς, τὴν πό-
λεων ἀφισαμῶν αὐτῶ, μάχην σιωάπειε πρὸς αὐτὸν καὶ πί-
πει ἐν ᾧ πολέμω Λυσιμάχος παλατῶ βληθεῖς. ὁ δὲ βαλὼν,
ἀνὴρ ἠερακλεώτης δὲ, ὄνομα Μαλάκων, ὑπὸ Σελῦκου τατ-
τόμενος. πεσόντες δὲ, ἡ ἰσίου ἀρχὴ προχωρησασα ἰη ἔξ Σελῦ-
κου μέρος κατέστη. ἡ δὲ ἐν ταῦτα μὲν καὶ τὸ ἰσίου Μέμνονος
ἰσούρας λήθη.

Εν δὲ ᾧ ἰσίου πρὸς ἠερακλεώτας λέγη, πυδομῶν τὴν αἰάρεσι
Λυσιμάχου, καὶ ὡς εἶη ὁ τῶτον ἀπεκτονῶς, ἠερακλεώτης, τας
τε γώμας ἀναρρώνουαυ ἔξ πρὸς τὴν τὴν ἐλυθείας ἀδραγα
δίξεδυ πόθον δὲ καὶ π' ἔτεσιν ὑπὸ τε τὴν ἐμφυλίαν πρῶτων,
καὶ μετ' ἐκείνας, ὑπὸ Λυσιμάχου ἀφῆρηντο. προσηλθον ἔν πρὸ
ἱερὸν ἠερακλείδην, πείθοντες αὐτὸν μὴ ἐκχωρεῖν τὴν πόλεως, ἐκ
ἀπαθῆκα κῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ λαμπρῶς δῶροις ἐφοδιαζόμε-
νον, ἐφ' ᾧ τὴν ἐλυθείαν ἐκείνοις ἀναλαβεῖν ὡς δὲ ἐ μόνον
ἐκ ἐπειθον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀργῶν ἐκπεσόντα εἶδον, καὶ πνας αὐ-
τῶν καὶ πμωρείας ὑπάγοντα, σιωθήκας θέμενοι πρὸς τῶν φρε
εἰρχος οἱ πολῖται, οἱ πλώ τε ἰσοπολιτεῖαν αὐτοῖς ἔνεμον, καὶ
τῶν μωδοῖς λαβεῖν ὧν ἐσέρλωπο, συλλαμβάνουσι τὴν ἠερα-
κλείδην, ἔξ φυλαπτόμενον εἶχον ὅτι χρονον ἐκείθεν λαμπαρῶς
ἀδείας λαβόντες, τῆς τε ἀκροπόλεως, μέχρις ἐδαφοῖς, ταῖς ἰεί-
χη κατέβηον, καὶ πρὸς Σέλευκον διεπρεσβύοντο, τὴν πόλεως
ὅτι μελητὴν προσησάμενοι Φώκριτον. Ζιποῖτης δὲ ὁ βιθυνῶν
ἐπάρχων, ἐχθρῶς ἔχων ἠερακλεώταις, πρὸς τὸν μὴ δὲ Λυ-
σιμάχου, τότε δὲ δὲ Σέλευκον (δὲ ἀφορος γὰρ ἰσίου ἐκατέρω) τὴν

κατ' αὐτὸ ὅτιδρομὴν, ἔργα κακῶσως ἀποδῆκνις, ἐποιεῖτο. ἔ-
 μνήν οὐδὲ τὸ αὐτὸ σράτευμα, κακῶν ἀπαθείς, ἔπειθ' ἴον ἄ-
 ἔπειθ' ἴον ἔπαρσι ἢ καὶ αὐτοὶ ὧν ἔδρων οὐ κατ' πολὺ ἀνεκτότε-
 ρα. ἐν τούτῳ ἢ Σέλδουκος Ἀφροδίσιον πύμπι διοικητὴ εἰς τε-
 τὰς ἐν φρυγίᾳ πόλεις ἔταξ' ἰσχυρομένους ἔπὸντου. οὐδὲ, ἔλα-
 τωραξάμυρος ἀ' ἐβούλετο ἔπασιων, ἴσθ' μὲν ἄλλων πόλεων
 ἐν ἐπαύοις κω, ἠερακλειωτῶν δὲ κατηγόρει, μὴ ἀνοϊκῶς ἔ-
 χλιν' τοῖς ἔ Σελδούκου τωράμασιν. ὑφ' οὗ Σέλδουκος παροξυ-
 θεῖς, τοῖς τε πρὸς αὐτὸν ἀφρομένους πρὸς εἰς ἀπειληπ-
 κοῖς ἔξεφαύλιζε λόγους, ἔκατέπληπεν' ἐνὸς τῷ Χαμα-
 λέοντος οὐδὲν ὀρρωδήστωτος τὰς ἀπιλάς θμὰ φαρμάς, Η-
 ερακλῆς καρῶν Σέλδουκί (καρῶν δὲ, ὁ ἰσχυρότερος, πρὸς δω-
 ριδύσιν) ὁ δὲ ἔν Σέλδουκος τὸ μὴ ῥήθην ἔσιωπῆκεν, ὀργῆς δὲ ὡς
 οἴχεν, καὶ ἀπετρέπετο. τοῖς δὲ ἔτε τὸ αἰαχωρεῖν οἴκαδὲ, ἔτε τὸ
 πρὸς μὲν ἐν, λυσιτελὲς ἐδόκει. ταῦτα δὲ ἠερακλειωτῶν πυθό-
 μμοι, ἔτε ἄλλα παρεσκυάζοντο, καὶ συμμάχοις ἠθροίζον,
 πρὸς τε Μιθριδάτῳ τ' ἰσχυρομένους βασιλέα δὲ πρὸς εἰς ἀπειληπ-
 κοῖς βυζαντίους ἔχαλκιδονίους. οἱ ἢ πρὸς εἰς ἀπειληπ-
 κοῖς ἠερακλῆας φυγαδῶν, Νύμφιδος, ἔαυτ' ἐνὸς ὑπάρχοντος ἰσ-
 τῶν, κάθοδον βυζαντίων αὐτοῖς, καὶ ῥαδίαι ἔῖ) ταῦτῳ ὅτι-
 δῆκνύντος, εἰ μὴ δὲν ὧν οἱ πρὸς εἰς ἀπειληπ-
 κοῖς ἀπετρέφοντο, αὐτοὶ φα-
 νεῖεν διοχλῆντες ἀγαλήψατ' ἐπεισέν τε σὺ ὡρῶσῳ, ἔ τῆς
 κατ' ὁδοῦ ὧν ἐβ' ἔλθουσε ἔσπον γαληνημῆς, οἱ τε καταχθέντες
 ἔ ἠ δὲ ξάμυρος πόλις ἐν ὁμοίαις ἠδοναῖς καὶ ἀφροσῶμας αἰε
 σρέφοντο, φιλοφρόνως ἴσθ' ἐν ἠ πόλει ἰσχυρομένους, καὶ
 μὴ δὲν τ' εἰς ἀπάρκειαν αὐτοῖς σιωτελέωντων πρὸς εἰς ἀπειληπ-
 κοῖς. ἔ οἱ ἠερακλειωτῶν τ' εἰρημῶν ἔσπον τ' παλαιᾶς ἀγχεῖ-
 ας τε καὶ πολιτείας ἐπέλαμβάνοντο. Σέλδουκος δὲ τοῖς κατα-
 χθέντων ἔσθ' Ἀνσιμάχου ἐπαρθεῖς, εἰς τ' μακεδονίαν δὲ
 βαίνειν ὠρμητο, πόστον ἔχων τ' παρίδος, ἔξ ἧς σὺ Ἀλεξάν-
 f.iiij.

δρω ἐστράτευτο· καὶ κεί ὄβρις τὸ λείπν δ' ἀνῦσαι, γηραιὸς ἦδη
 ὢν, δ' ἀνομόμωρος, τὸ δὲ ἀσίαν Ἀντήρονω πρὸς ἀγέσαι τῶ παιδί.
 Πτολεμαῖος δὲ ὁ Κεραυνός, τὸ Λισιμάχου πρὸς ἀγέσαι ὑπὸ Σε-
 λεύκῳ γηγηνημόρων, καὶ αὐτὸς ὑπ' αὐτὸν ἐτέλει, ὅχως αἰχμα-
 λωτος, παρορῶμωρος, δὴ ὅσα δὴ παῖς βασιλείας, πμῆς τε
 καὶ πρηνόιας ἀξίω μωρος· ἐμὴ δὴ αὐτὸ ὑποχέσσει λαμπαρῶ-
 μωρος, αἶς αὐτῷ Σελῶκος πρὸς ὑπὲρ, εἰ τελευτήσεν ὁ γη-
 ναίμωρος, τὸ αἰγυπῖον, παρῶναι ἔξ ἀρχῆν, καταγαγῖν. ἀλλ' ὁ
 μὲν τοιαύτης κηδεμονίας ἠξίωτο· κακὸν δὲ ἄρα αἰδέεργ-
 σίαι οὐδὲν ἐβελπίου. ἔπειθ' οὐκ ἔστιν ἄρα, πρὸς ἀπεισῶν
 τὸν ἀεργέτω ἀναιρεῖ, καὶ ἴσπου ἔπειθ' αἶς, πρὸς λυσιμα-
 χίαν φύγῃ· ἐν ἡ δ' ἀγέσαι πρὸς ἀγέσαι μωρος, μὲν λαμπαρῶς δο-
 ρυφορέας κατέβαινε εἰς τὸ ἐστράτευμα, δεχόμενων αὐτῶν
 ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, καὶ βασιλέα καλούτων οἱ πρὸς ἄλλοιον Σε-
 λεύκῳ ὑπὸ κούον. Ἀντήρονος δὲ ὁ Δημητείου, τὰ σωνε-
 χθέντα μαθῶν, ἐπὶ μακεδονίαν δ' ἀγέσαι εἰν ἐπιχείρει, πρὸς
 καὶ τῆς ἐστράτευμα πρὸς ἀγέσαι ἀπεισῶν τὸν Πτολεμαῖον. ὁ
 δὲ Πτολεμαῖος τὰς Λυσιμάχου νῆας ἔχων, ἀπὸ τῶν καὶ αἰ-
 πιπαρετάσθητο· ἦσαν δὲ ἐν αὐταῖς ἄλλαι τε καὶ τῆς ἠε-
 κλείας αἰ μετὰ πεμπτοί, ἐξήρεις τε καὶ πενήρεις καὶ ἄφρα-
 κτοί, καὶ ὀκτῆρης μία ἢ λεοντοφόρος καλουμένη, ἢ μεγέτοις
 ἐνεκα καὶ κάλλοις ἠκούσα εἰς θαῦμα. ἐν ταύτῃ γὰρ μὲν αὐ-
 τὸς ἐκατόν σοιχὸν ἠρεπῖον, ὡς ὡ' ἐκ θατέρου μέρους γηγέσθ,
 ἔξ ἐκατέρων ὀχλοῖς καὶ ἐξακασίαις. οἱ δὲ ὑπὸ τῶν καλαστράμω-
 μαχιστόμωρον, γίλιοι δὲ δ' ἀγέσαι, ἐκ κυβερνήται δ' ὄνο. τῆς οὐδὲ
 συμβολῆς γηγημῶν, κρατῖ Πτολεμαῖος, τὸ ναυπικὸν βεβῆ-
 μωρος ὁ Ἀντήρονου, ἀπὸ θρείοπερον τῆς ἄλλων ἀγωνισαμῶν αἰ
 ἦξ ἔξ ἠερακλεώποδος. αὐτῶν δὲ τῶν ἠερακλεώποδος τὸ ἐξ αἰ-
 ρετον ἔφερον ἢ λεοντοφόρος ὀκτῆρης. οὕτω κακῶς Ἀντήρονος
 πρὸς ἀγέσαι, εἰς τὸ βοιωπῶν ἀνεχώρησεν. Πτολεμαῖος δὲ

ἔπι μακεδονίαν διέβη, καὶ βεβαίως ἔσχεν τὴν ἀρχὴν. αὐτί-
κα γρῦν τὴν οἰκίαν μᾶλλον ἐκφαίνων σκαίοτητα, Ἀριστόνῃ
μὲν, ὡς πάπειον τοῦτο τοῖς ἀγροπλοῖς, ἢ ἀδελφῶν γαμειῖ· τὸς
ἐκ Λυσμάχου ἢ παῖδας αὐτῆ γεγενημένους ἀγαρεῖ. μὴ οἷς
κακίην τῆ βασιλείας ἐξεκέρυξεν· ἔε πολλὰ ἔε παρθένομα ἐν
δυσίδεσσι φασγάνοις ἐπέσει, γαλαπκῶ μέρους τῆ πατρῴας με-
τανασάντος δὲ γλιμὸν, ἔε μακεδονίαν καταλαβόντων, ἔε εἰς
μάχην αὐτῶν σιναφαντων, ἀξίως τῆς ἀμύτης κατασφί-
φει τῆ βίον, δὲ ἀποσφαιθεῖς ὑπὸ τῆ γαλαπῶν. ζῶν γὰρ ἐλήφθη,
ἔε ἔλεφαντος ἐν ᾧ ὠχίτο, βωθέντος ἔε καταβαλόντος αὐτόν.
Ἀντήρος ἢ ὁ Δημητρίος ἠπὶ τῆς ὠγαπκῶ, Πτολεμαῖος ἀνη-
ρημύς, ἢ μακεδόνων λαμβάνει ἀρχὴν. ὁ ἢ Σελδίου Ἀντίο-
χος πολλοῖς πολέμοις, εἰ καὶ μόλις ἔε δὲ πᾶ ὅμοις ἀσασσάμε-
νος ἢ πατρῴων ἀρχὴν, πῆμπε στρατηγὸν Γαβυκλέα σὺ ἐκτρα-
βύμα π εἰς τῆ ἔπι παῖδε ἔε λαύρα. ὁ ἢ Ερμούγειν παρσαρεῖ
τὸ γένος ἀσπένδιον, ὅς ἔπι τῆ πόλεις ἄλλας καὶ ἔπι τῆ ἠεράκλειαν
ἠρμητο εἰς ἐσθῆν. τῆ ἢ ἠεράκλειων παρσα αὐτῆ διαπερσεβάσα
μῆνων, τῆ γῶρας ἀναχωρῆ, καὶ φιλίαν σιναπῆ ἔε ἔπι τῆ Βιθυνίαν
δὲ τῆ φρυγίας βαπόμορος. ἐνεδρυθεῖς ἢ ὑπὸ τῆ Βιθυνίαν, διε-
φθάρη τε αὐτὸς καὶ ἠ σὺ αὐτῶν στρατιᾶ, ἀρδρὸς ἔργα τὸ καθῆ-
ἑαυτῆ εἰς πολέμους ἔπι δὲ φασγάνοις. δὲ τῆ ἔε τα δὲ ἔπι στρατιᾶ
ἐγκωκότος Ἀντόχου καὶ Βιθυνίαν, ὁ ἔε τῶν εἰσασιλῶν Νικομή-
δης δὲ ἀπερσεβάσει παρσα ἠεράκλειαν, συμμαχίαν αἰτῆ καὶ τυ-
χάνη τῆ σπουδῆς, ἐν ὁμοίους καιροῖς καὶ χρεῖαις τῆ ἀμοιβῆν ὑπο-
σῶμορος. ἐν τούτῳ δὲ ἠεράκλειων τὴν τε κίερον καὶ τῆ πῶν
ἀπεσῶσαντο, καὶ τὴν θυνίδα γλῶ, πλλὰ ἠερί χερμάτων δα-
πανήσαντες· τὴν δὲ Ἀμασρινῶν γὰρ καὶ αὐτῆ μῆ ἠερί ἄλ-
λων ἀρηρημύη) καὶ πολέμῳ καὶ χερμασι βουληθείτες τέ-
ως ἀναλαβεῖν αὐτῶν, οὐ κατάρθωσαν· πῶ κατέχοντες
αὐτῶν Εὐμόροις, Ἀελοβαρζάνη τῆ Μιδριδάτου παρσα

παρῶν καὶ μάλλον παρὰ δούναί τούτῳ, ἢ παρέχουσι χρήμα-
 τα τοῖς ἡρακλεώταις, διὰ τὸ τ' ὀργῆς ὑπαχθέντος ἀλόγιστον.
 Ἰσὸν δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἐκδέχεται τοῖς ἡρακλεώταις ὁ
 παρὲς Ζιπυρίῳ τὸν Βιδυῖον πόλεμος, ὃς τῆς θυριακῆς ἐπιήρ-
 χεν Ἑράκλῃ. ἐν ᾧ πολέμῳ πολλοὶ ἦν ἡρακλεωτῶν ἡλικίως
 ἀνδρυσάμενοι κατεκόπηθ'· καὶ νικᾷ μὲν κτ' ἰκράτος ὁ Ζιπυρίτης,
 συμμαχίδος δὲ διωάμειος τοῖς ἡρακλεώταις ἐπελοῦσις,
 φυγῆ τ' νίκην καταχμῶει. οἱ δὲ ἡπιδμοῖ, τοῖς σφετέραις νε-
 κροῖς ἀδελῶς ἀναλαβόντες καὶ καύσαντες, εἶτα ἐ πάντων κῦ-
 ελοι παρ' ὧν ἴω ὁ πόλεμος, κατασάντες, ἐ τὰ ὅσα τ' ἀνηρη-
 μῶν ἀρακομίσαντες εἰς τ' πόλιν, ὅππρωαν ἐν ᾧ τ' ἀεισεῶν
 ἔθαψαν μνήματι. κτ' δὲ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, Ἀνπόχω παρ'
 Σελδύκου καὶ Ἀνηρόν παρ' Δημητείου μεγάλαν ἐκατέρω-
 θεν στρατευμάτων ἀντιπαρταπιδμῶν, κινεῖται ὁ πόλεμος
 καὶ χρόνον συχνὸν κατέτεψεν· σιωμαχί δὲ παρ' μὲν ὁ τῆς
 βιδυρίας βασιλῆς Νικομήδης, Ἀνπόχω δὲ πολλοὶ ἕτεροι.
 οὐπω δὲ συρραγίς Ἀνπόχος Ἀνηρόν, τὸν παρὲς Νικομή-
 δῳ χεῖρ' ἐ πόλεμον. ὃ τ' Νικομήδης ἀλλαχόθεν τε διωά-
 μεις ἀθροίζει, καὶ συμμαχεῖν παρὲς ἡρακλεώτας διὰ φρε-
 σβυσαίμερος, τελεῖρεις τελοκαὶ δεκα συμάχοις λαμβά-
 νει· καὶ λοιπὸν ἀνπαρτάσεται τὰ τῶ Ἀνπόχου σὺλω. ὅππ' χρό-
 νον δὲ πνα ἀνπαρτάσάντες ἀλλήλοις, οὐδέτεροι μάχης ἤρ-
 ξαν, διὰ ἀφρακτοὶ διελύθηθ'· ἐπὶ τ' ἡγαλάται παρὲς τὸ βυ-
 ζάντον ἦκον καὶ τ' πλείστην αὐτ' ἐδήωθ', ᾧ πολέμῳ ἄπεινωθέν
 τες οἱ ἐν βυζανπίῳ πέμπουσι παρὲς τοῖς συμάχοις, δέομοῖ
 ὠφελείας καὶ παρέχον μὲ πάντες ὡς εἶχον ἰχῶος, παρέχον τ' καὶ
 οἱ τῆς ἡρακλείας. τοσοῦτον γὰρ ἡ φρεσβεία ἦπει, χυσοῖς χλι-
 οῖς. μετ' ἔ πολλὸν τ' Νικομήδης τοῖς ἡγαλάταις οἷς ἡ κατὰδρομῆ τ'
 βυζανπίων ἐγένητο, πολλάνις μὲ ὅππ' Ἀρησίαιας τ' ἀσίαν πε-
 ραμωθῆναι, τοσαυτάκις τ' ἀπολυχόνιαις καὶ ἀνεχομῶν τ' παρ'

ξιν βυζαντιαν, ὅτι σωθήκαμε ὄμως πῶς σκευάξω περιω
 θῆναι. αἱ δὲ σωθῆκαμε, Νικομήδης μὲν καὶ τοῖς ἐκγότοις αἰεὶ φί-
 λα φρονεῖν τοῖς βαρβαροῖς, καὶ τῆς γράμης τοῦ Νικομήδους
 χωρεῖς, μηδενὶ συμμαχεῖν ἢ πρὸς αὐτοὺς δεῖξαι φρεσβουμέ-
 των ἀλλ' εἴ φίλοις μὲν τοῖς φίλοις, πελεμῖες δὲ τοῖς ἐφίλοῦσι.
 συμμαχεῖν δὲ καὶ βυζαντιοῖς, εἴπου δεήσοι καὶ ἡλιοῖς δὲ καὶ
 ἠερακλειώταις καὶ καλχοδονίοις ἔκτερον οἰκιστῶν καὶ ἑτέροις
 ἐθνῶν ἄρχοισιν. ὅτι ταῦτα μὲν ταῖς βυζαντινῶν Νικομήδης
 τὸ γαλατικὸν πλῆθος εἰς ἀσίαν δεῖξαι ἰεάζει. ὧν περὶ φανείας μὲν
 ὅτι τὸ ἄρχον, ἐπὶ ἀκαθάρτη καὶ ἀεθλοῦ ἦσαν. οἱ δὲ καὶ αὐ-
 τῶν βυζαντινῶν περὶ κρημνοῖς καὶ κορυφαῖσι Λεωνώριος ἦσεν καὶ
 Λουπούρια. αὐτὴ τῶν βυζαντινῶν γαλατικῶν ἢ ὅτι τὴν ἀσίαν δεῖ-
 ξασας, κατ' ἄρχας μὲν ὅτι κακῶς τῶν οἰκητῶρων παρελθῆν
 ἐνομίωσιν, τὸ δὲ τέλος ἔδειξεν ἀπικριτὸν πρὸς τὸ συμφέρον. ἢ
 γὰρ βασιλέων τὴν ἢ πλεων δημοκρατικῶν ἀρετῶν σπουδα-
 ζόντων, αὐτοὶ μᾶλλον ταῦτα ἐβελήσασαν, ἀρκεσθῆσαι μὲν οἱ
 τοῖς ὅτι περὶ κρημνοῖς. Νικομήδης δὲ καὶ βυζαντινῶν πρὸς τὴν συμ-
 μαχουῦτων αὐτῶν καὶ τῶν ἠερακλειώταις τοῖς βαρβαροῖς δεῖ-
 ξασας, τῆς τε χώρας ἐκείνης καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν κατέ-
 κοψεν, τὴν ἄλλω λείαν τῶν γαλατικῶν αὐτοῖς δεῖξαι μαμῆ-
 νων. οὗτοι δὲ πολλῶν ἐπελθόντες χώραν, αὐτοῖς διεχώρησαν,
 καὶ τῆς ἀρεθείας αὐτοῖς ἀπέτεμοντο, τὴν νῦν γαλατικὴν κα-
 λουμηνίαν, εἰς βίαις μοίρας ταῦτα δεῖξαι μαμῆτες. καὶ τοῖς μὲν,
 προμῆες ὀνομάσαντες, τοῖς δὲ, ἑλαιοδομοῖς, ἰεῖς δὲ, περὶ τῶν
 ἐδείξαντο δὲ πόλεις, προμῆοι μὲν ἄγκυραν ἑλαιοδομοῖς δὲ,
 ταῖαν περὶ τῶν δὲ, πιννῶντα. ὁ δὲ Νικομήδης εἰς λαμ-
 πρῶν ἰδαμονίαν ἀρτῆς, πόλιν αὐτῶν ὁμοῦνμον ἀνεγείρει
 αὐτοῦ ἀσάκον. τὴν ἀσάκον δὲ μετὰ τῶν ὠκησαν ἀπικοῖς,
 ὀλυμπιάδος ἰδαμῆος ἰεῖς, ἀσάκον ὅτι κληρὸν καὶ χερσῶν δέ-
 μνοι, ἀπὸ ἑνὸς τῶν λεγομένων σπαρτῶν καὶ γηγῆων ἢ ἀπο-

γόνωι ἤν' ἐν θύραις, Ἀσακοῦ τὴν κλήσιν, ἀνδρὸς γυναιχοῦ
 καὶ μεγαλόφρονος. αὐτὴ πολλὰς ἐπιπέσεις ᾤχευε τε ἤν' ὁμο-
 ρουῶτων ἕπισσῆσαι, καὶ πολέμοις πολλάκις ἐκ τρυχαΐσαι,
 ἀθλωμάτων αὐτὴν μὲν μεγαρέας ἐπωκικόντων, ἐλπίζει τε τ'
 συμφορῶν καὶ ἐπὶ μέγα δόξης καὶ ἰσχύος ἐχθρῶτο, Δουδαλοσὸν
 τὴν κληῖται τὴν βιδυῶν ἀρχὴν ἔχοντες. οὐ τελευτήσασατος,
 ἀλλὰ Βοτείρας, ζήσας ε' καὶ ὁ ἔτι. τῶν δὲ δέχεται Βασὶς ὁ
 ἕως, ὅς καὶ Κόθαντον Ἀλεξάνδρου στρατηγόν, καί ποιε λίαν
 παρεσκύβασμόν πρὸς τὴν μάχην, κατηγωνίσασα, καὶ τῆς
 βιδυῆας παρεσκύβασε τοῖς μακεδόνας ἀποχάσασα. οὕτω βίος
 μὲν ἐγένετο ἔσθ' ἀ καὶ ὁ ὦν ἐξασίλυσεν. οὐ πᾶσι, τῆς ἀρ-
 χῆς δὲ δόχος, Ζιπίτης, λαμπερὸς ἐν πολέμοις γενεῶς, καὶ
 τοῖς Λισιμάχου στρατηγῶν, τ' μὲν, ἀνελῶν, τὸν δὲ ἐπιμήκιστον
 τῆς οἰκείας ἀπελάσας ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ αὐτὸν Λισιμάχον ἔπειτα
 καὶ Ἀντιόχου τῆ παιδὸς Σελβίου ἐπικρατέστερος γενεῶς,
 τῶ τε τῆς ἀσίας βασιλεύοντος καὶ τῶ μακεδόνα κλέπει πόλιν
 ὑπὸ τῆ λυτῶν ἄρει, τῆ αὐτῆ κλήσιν ἐπώνυμον. οὗτοι βίοις μὲν
 ἔτι δὲ καὶ ἐβδμήκοντα, κρατήσας δὲ τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔτι καὶ τεσ-
 σαρὰ κόντα, καταλείπει πᾶσι δας πῶσα ρας. ἔπειτα ὁ φρεσβύτε-
 ρος ἤν' πᾶσι Νικομήδης δὲ δέχεται, τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ ἀ-
 δελφῶς ἀλλὰ δήμος γενεῶς. ἐκταπύασατο μὲν τοὶ καὶ οὗτοι
 τὴν βιδυῶν ἀρχὴν· μάλιστα γὰρ τοῖς γαλάταις ἐπὶ τὴν ἀ-
 σίαν δὲ φασαίω κληῖται στωραχίδης καὶ πόλιν, ὡς φασαίρη-
 ται, τὴν αὐτῆ φασαίρησαν ἀνέστησε φέρουσαν. οὐ πολλὰ δὲ
 ὑστερον χρόνῳ πόλεμος ἀνερράγη εὐζανπίσι πρὸς καλαπα-
 νοῖς (ἀποικοὶ δὲ οὗτοι ἠρακλεωτῆς ἦσαν) καὶ πρὸς ἰστανῶς,
 πρὸς τῶ μῶς τ' ἐμπορείου, ὅ τῶς καλαπανοῖς ὁμορον ἕμο-
 ροπῶλιον τῶ τῶ φασαίρησαν κατὰ σκυβῆσαι ἤν' καλαπανῶν.
 διεφασαίρησαν οὐκ πρὸς ἠρακλεώτας ἐπὶ συμμαχία ἐ-
 κάτεροι. οἱ δὲ πολεμικὴν μὲν ῥοπήν οὐδετέρῳ ἔνεμον μέρει,

διαλλακτικοίσι δὲ ἄνδρας ἑκατέροις ἀπέπελλον· καὶ ἄπορα
 κτὸς αὐτῶν ἢ σπουδὴ ὅτε γέρονεν. πολλὰ δὲ οἱ τῆς καλαπί-
 δος ὑπὸ τῶν πολεμίων παθόντες, ὕστερον εἰς διαλύσεις ἤλ-
 θεν, ἀπὸ ταύτης τῆς συμφορᾶς οὐκέτι σχεδὸν ἀναλαβῆν
 αὐτοῖς δυναθῆντες. οὐ πολλοῦ δὲ παύουμένου χρόνου, ὁ τῶν
 Βιθυνῶν βασιλεὺς Νικομήδης, ἐπιὸ μὲν ἐκ παρτέρων αὐτῶν
 γάμον γερονῶς παῖς Ζηΐλας φυραῖ ἰὼν πρὸς τὸν τῶν Ἄρμε-
 νίων βασιλέα, ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἐπαζέτας μηχαναῖς ἐλα-
 θεῖς, οἱ δὲ ἐκ ταύτης αὐτῶν γερονότες ἐνηπιάζον· πρὸς ᾧ τε-
 λυτῶν γερονῶς, κληρονόμοις μὲν τοῖς ἐκ τῆς δευτέρας γυ-
 ναικὸς γράφει παῖδας, ὅπως τοῖς δὲ Ἰππεμαῖον καὶ Ανπί-
 ζονον, καὶ τὸν δῆμον τῶν Βυζαντίων καὶ δὴ καὶ τῶν Ἡρακλεω-
 τῶν καὶ τῶν Κιανῶν ἐφίστην. ὁ μὲν τοῖς Ζηΐλας μὲν δυνά-
 μως ἰὼν αὐτῶν τῶν γαλατῶν οἱ Τλοσοβόριοι γάρσοις ἐπλήρουν,
 ὅτι πῶν βασιλείαι κατήει. Βιθυνοὶ δὲ πῶν ἀρχῶν σάζειν
 τοῖς νηπίοις σπουδάζοντες, πῶν μὲν τούτων μητέρα ἀδελφῶν
 σιωοικίζοισι ᾧ Νικομήδοις, αὐτοὶ δὲ σφάτεμα πρὸς τῶν εἰ-
 ρημῶν ὅπως πᾶν λαβόντες, ὑπεέρμορον τὸν Ζηΐλαν· συχαῖς
 δὲ μάχης καὶ μεταβολαῖς ἑκατέροι ἀποχρησάμενοι, τὸ τε-
 λυτῶν κατέστησαν εἰς διαλύσεις, Ἡρακλεωτῶν ἐν ταῖς μά-
 χαις ἀεισευόντων, καὶ ταῖς συμβάσει τὸ συμφέρον κατα-
 παρατήοντων. διὸ γαλάται ὡς ἐχθρὸν πῶν Ἡρακλειῶν κα-
 τέδραμον, ἕως κάλλιπος ποταμοῦ καὶ πολλῆς κύελοι γερο-
 νότες λείας, οἵκαδὲ ἀνεχώρησαν. Βυζαντίοις δὲ Ανπόχου πο-
 λεμοῦτος, περιέρεσι συνέμαχισαν πεσαράκοιτα οἱ Ἡρα-
 κλειῶται, καὶ τὸν πόλεμον παρεσκύβασαν μέχρις ἀπειλῶν
 παρῶν. σινέβη δὲ μετ' ἑπολύδ' ἀνθρώπων Δειοβαρ-
 ζαίῳ ἠγέσθαι, παῖδα Μιθριδάτην καταλιπόντα, καὶ ἐν
 διαφορᾷ πρὸς τοῖς γαλάταις γερονότα. δι' ἡ αἰπῶν κατα-
 φρονήσαντες τῶν πατρῶς οὔποι, πῶν αὐτῶν βασιλείῃ ἐστίνετο.

καὶ ἀπορίας αὐτοῖς καταλαβούσης, ἀνελάμβανον οἱ ἀπὸ τῆς ἡρακλείας, οἷον εἰς ἀμισθὸν πέμποντες, ἃς ἦς ῥᾶον ἰὼ τοῖς τῷ Μιθριδάτῃ σιτηγαῖν ἑαυτοῖς, καὶ Ἰσακκῶδα τιμὴν ἔνδοξον. ἃς ταῦτα πάλιν οἱ γαλάται εἰς τιμὴν ἡρακλεῶν ἐπέμφαν ἑσάτευμα, καὶ ταῦτις κατέτρεχον, μέχρις οὗ οἱ ἡρακλεῶται διεφρεσβύσαντο πρὸς αὐτοῖς. Νύμφης δὲ ἰσοσκελὸς ὁ κορυφαῖος ἦν πρὸς ἑσβέων ὅς τὸν μὲν στρατὸν ἐν ᾧ κοινὰ χερσοῖς πεντακιχλίοις, τοῖς δὲ ἡγεμόνας ἰδία διακοσίοις ὑποθεραπέυσας, τῆς χώρας ἀπανασῆναι παρεσκόβασιν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ τῆς αἰγύπτου βασιλεὺς εἰς ἀκρον ὕδαμονίας ἀναβὰς, λαμπροτάτης, μὲν δωρεᾶς ἀνεργεῖν τὰς πόλεις προήγατο. ἐπέμφε δὲ καὶ τοῖς ἡρακλεώταις ἀρτάβας πυροῦ πεντακοσίας, καὶ γενῶν αὐτοῖς προκολλησίας πέτρων ἐν τῇ ἀκροπόλει Ἡρακλέος ἀνεδείματο.

Μέχρι τούτου φτάσας ὁ συγγραφεὺς, εἰς τιμὴν ἡγεμονίας ἐπιγράπτει τιμὴν ἐκβολῆς ποιεῖται ὅθεν τε γήριος ἔφυσαν, καὶ ἵνα ἔσπον τῆς ἰταλίας ἐν ταῦτα κατώκησαν ὅσα τε εἰς τιμὴν τῆς ῥώμης κτίσιν προύλαβέν τε καὶ ἐπράχθη καὶ ἡγεμονίας ἑσβέων αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐπιπέτρων, καὶ πρὸς οὓς πολέμοις διηγεῖται σταντο καὶ τιμὴν τε ἡγεμονίας κατὰ σῶσιν καὶ ἡγεμονίας εἰς ὑπάτω τῆς μοναρχίας μεταβολῆς ὅπως τε ὑπὸ γαλατῶν ῥωμαῖοι ἠπλήθησαν καὶ ἦλθε δὲ ἡ πόλις, εἰ μὴ Κάμιλος ἐπιβουλήσας, τιμὴν πόλιν ἐρρύσατο. ὅπως τε ἐπὶ τὴν ἀσίαν Ἀλεξάνδρου διαβίβησαν, καὶ γράψαντες ἡγεμονίας, ἐὰν ἀρχὴν διώκων, ἢ τοῖς κρείττοισιν ὑποείκειν. ἐπέμφον χερσοῦ ἀπὸ ἰακωνῶν τε λαόντων ῥωμαῖοι ἐπέπεμφαν. καὶ ὡς πρὸς τὰ ἑσβέων καὶ Πύρρον τὸν ἡπειρώτιον συμμαχοῦντα τοῖς ἐπολέμησεν καὶ τὰ μὲν παθόντες, τὰ δὲ κακῶς τοῖς πολεμοῖς διαδέχονται, τὰ ἑσβέων μὲν ὑποηγάροντο, Πύρρον δὲ ἡγεμονίας ἰταλίας ἀπὸ λασαν. ὅσα τε πρὸς κερκεδονίους καὶ Ἀντίοχον ῥωμαῖος ἐ-

παρὰ χθὴ καὶ ὅσα πρὸς Ἰβήρας ἄλλοις τε καὶ Σκιπίωνι κα-
 τὰρ θῶν καὶ ὡς πρὸς τῶν Ἰβήρων βασιλεῖς Ψηφισαίους, ἃ ἐ-
 δέξατο ὅπως τε καταπολεμηθεὶς ἔφυγε Αντίβας· καὶ ὡς
 πέσει τῷ Ἰονίου ῥωμαῖοι διέβησαν καὶ ὡς Περσεὺς ὁ Φιλιπ-
 που τὴν μακεδονίαν ἀρχὴν ἐκδέξασθαι, καὶ τὰς σιωθῆκας
 τὰς πρὸς τὴν αὐτῆν πατέρα ῥωμαίοις γηγημηθῆσαι νεότητι κι-
 νῶν καταπολεμηθῆ, Παύλου τὸ κατ' αὐτὸν διασῆσαι τὸς Ἑ-
 πταμόν ὅπως τε πρὸς Αντίοχον τὸν συρίας καὶ κομαγίνης καὶ
 τῆς ἰσθμίας βασιλέα δυοὶ μάχης νικῆσαντες, τῆς ἀρώπης
 ἐξέβησαν. Ἐὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ῥωμαϊκῆς ἀρχῆς μέχρι τῶδε
 δέσπον ὁ συγγραφεὺς ἀναλαβὼν δὲ, χράφει ὅπως ἡρακλεώ-
 ται διαπρεσβυσαίμενοι πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ῥωμαίων στρατηγῶν
 ἐπὶ τῷ ἀσπίδι διαβεβηκότας, ἀσμενῶς τε ἀπεδέχθη, καὶ ἐπι-
 σολῆς φιλόφρονος μὲν ἔπυχε, Πισπλίου Αἰμυλίου ταῦτ' ἔ-
 λπεισάντας, ἐν ἣ φιλίαν τε πρὸς αὐτοὺς τῆς συγκλήτης βου-
 λῆς ἔπεισεν καὶ τὰ ἄλλα πρηνότηας τε καὶ ἐπιμελείας, ἐπει-
 δαύτινος αὐτῶν δέσποντο, μηδεμίαν ὑπερέειδαι ὑπερον δὲ καὶ
 πρὸς Κορνήλιον Σκιπίωνα τὸν τῷ λιβύλιω ῥωμαίοις κηισά-
 μενον διαπέμποισι πρεσβεῖαν, τῶν ὁμολογημηδύλιω φιλίαν
 ἐπικυρῶντες. μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν, πρὸς τὸν αὐτὸν διαπρε-
 σβύον, διαλλάττην πρὸς ῥωμαίους ἀξιουῶντες τὸν βασιλέα
 Αντίοχον καὶ Ψηφισμα πρὸς αὐτὸν ἐξαψαν, παραινοῦντες
 αὐτὸν τῶν πρὸς ῥωμαίοις διαλύσασθαι ἔχθραν. ὁ δὲ Κορνή-
 λιος Σκιπίων ἀντεπιστέλλων τοῖς ἡρακλεώταις, ἐπιγράφει ἕ-
 πως, Σκιπίων στρατηγὸς ἀνδύπατος ῥωμαίων, ἡρακλεώτῃ
 τῇ βουλῇ καὶ τῶν δήμων χαίρειν. ἐν ταῦτ' ἔτι τῶν τε πρὸς αὐ-
 τοὺς βύνοιον ἐπιβεβαίων, καὶ ὡς διαλύσασθαι ῥωμαῖοι τῷ πρὸς
 Αντίοχον μάχην. Ἐὰν αὐτὰ τῷ Λυκίῳ Πρόπλιος Κορνήλιος Σκι-
 πίων ὁ ἀδελφὸς καὶ στρατηγὸς ἔναυποῦ, τοῖς ἡρακλεώταις
 διαπρεσβυσαίμενοις ἀντιγράψαν. μετ' οὗ πολὺ δὲ πάλιν εἰς

μάχῳ Ἀπίσχος Ῥωμαίοις κατέστη καὶ αἰὰ κράτος ἠπικητεῖς,
 ὅτι Ἰωνήκας διελύσατο ἢ ἔχθραν αἰ καὶ τῆς ἀσίας αὐ-
 τὸν ἀπάσης ἀπείργεν, καὶ τοῖς ὕψιφαντες καὶ τῆς νηῶν σωμα-
 φηροῦτο τὸν σὸλον, τῆς κομμαζίης αὐτῶ καὶ τῆς ἰσθμίας εἰς
 ἀρχῶ ἑπολειπομένων. ἡ δὲ τῆς ἠεσκληωτῆς πόλις πρὸς
 τοῖς ἐκπεμπομένοις πρὸς τῆς Ῥωμαίων τῆς στρατηγῶν δὲ
 δόχοις τὰ αὐτὰ τε διεπαρεβλύετο, καὶ τὸ ὁμοίαις αἰτε δεξιῶτο
 ἀνοίαις καὶ φιλοφρονήσεσσι καὶ τέλος, σιωπῆ καὶ πρὸ ἡλθον Ῥω-
 μαίοις τε καὶ ἠεσκληώταις, μὴ φίλοις ἔτι μόνον, ἀλλὰ καὶ
 συμμάχοις ἀμύλοις καθ' ὧν τε καὶ ἑσθ' ὧν δευξῆεν ἐκάτε-
 ροι ἔχαικοὶ πῆλακες δύο ταῖς ὁμολογίας ἴσας καὶ ὁμοίαις
 ἔφερον. ὧν ὁ μὲν πρὸς Ῥωμαίοις ἐν τῶ καὶ τῆς πὸ καπητῶλιον
 ἱερὰ τοῦ διός καθηλώθη, ὁ δὲ καὶ τῆς πλὴ ἠεσκληϊαν, καὶ αὐτὸς
 ἐν τῶ τῶ διός ἱερῶ. Ταῦτα διεξήδη ὁ συγγραφεὺς καὶ τὸ
 γ' καὶ ἰθ' τῆς ἰστρίας, εἰς τὴν ἰε' εἰσβήσων, δηγῆται ὅπως
 Γροισίας ὁ βιθυνῶν βασιλεὺς, δρασηέλης αὐτὸ καὶ πλά πρῶ-
 ξας, μὲν τ' ἄλλων καὶ κίερον, πόλιν ἠεσκληωτῆς οὐχ' ὕφ' ἑαυ-
 τὸν ἔχετο τῶ πολέμου, ἀπὸ κίερον πρὸσιδάδα καλέσας. εἶπεν
 δὲ καὶ τὸ πόν, ἔαυτῶ ἑποίκοον αὐτοῖς ἔσαν, ὥστε ἐκ θα-
 λάσσης εἰς θαλάσσαν τὴν ἠεσκληϊαν πρὸς ἀφ' αἰς
 κακίνοιω κραταῶς ἐπολιόρχει. καὶ πολλοὺς μὲν τῆς πολιορ-
 κουμένων ἀπέλιθινεν, ἐγχεῖ δὲ ἂν καὶ ἠπόλις τοῦ δῆϊοναι κα-
 τέστη, εἰ μὴ ὅτι τῆς κλίμακος ἀναβαίντων Πρυσίας, λίθω βα-
 λόντες ἐνὶς τῆς ἀπὸ τ' ἐπάλλεως, σιωπελίβη τὸ σκέλος, καὶ
 τὸ πολιορκίαν τὸ πάθος διέλυσεν. φορέδω γὰρ ὁ βληθεῖς, ἐκ
 ἄρου ἀζῶνος, ἑσθ' ἠεσκληϊαν ἀνακομαδεῖς, εἰς τὰ οἰκεία
 ἀνέσρεψεν. κακίβιοις ἔτη οὐ πολλὰ, καὶ χαλὸς καὶ ὧν κα-
 λούμδος, τὸν βίον κατέσρεψεν. οἱ δὲ ἑσθ' τὸν πόντον γαλά-
 σσαι, ἔπρω τῆς Ῥωμαίων εἰς τὴν ἀσίαν δὲ βεβηκότων, πόθον ἔχον-
 τες πῆραν λαβεῖν τῆς θαλάσσης, πρὸ εἰν ἐπεχίρουσιν τῆς

ἢ ῥακλειαν· καὶ οὐ χαλεπὸν εἰόμιζον. πολὺ γὰρ τῆς παλαιᾶς
 ῥώμης ὑφῆτο, καὶ πρὸς τὸ καταφρονεῖν ἡμῶν ἕρρει. στρα-
 τεύοισι δὴ κατ' αὐτῆς ἀπάσαις ταῖς δυνάμεσιν, οὐδ' αὐ-
 τῆς συμμάχων ἀδελφούσης, ἤμ' εἰς ὅσα παρῆχεν ὁ καιρὸς, πα-
 ρασκοδουζομένης. ἐπολιορκίητο μὲν οὖν αὐτῆ, καὶ χρόνος ἐπέ-
 βετο, ὃς τοῖς γαλατίας εἰς ἔνδραν ἤβ' ἀναγκάων συνήλαυεν.
 θυμῷ γὰρ καὶ οὐ πρῶτα σκευῇ τῆ δευσιγαλάτης ἀνὴρ τὸν πόλε-
 μον εἰσφέρειν οἶδεν. πρὸς οὖν συλλογῶν ἤβ' ὅτι τηδείων τὸ
 στρατόπεδον ἀπολελοιπότων, ἐκδραμόντες οἱ τ' πόλεως καὶ
 ἀδοκήτοις ὅτι πεσόντες, αὐτὸ τ' εἶλον καὶ πλῆθ' ἀνείλον. καὶ
 τοῖς ὅτι τῆς χώρας σκεδαθέντας, οὐ χαλεπῶς Ἰννελάμ-
 βαλον· ὡς μηδὲ τ' γ' μῆρα τὸ γαλαπικὸν στραθίματος
 εἰς γαλαπίου ἀνασρέψαι. ἐκ δὲ τοῦ καταρτήματος πάλιν εἰς
 πλὴν πρῶτες ἐβύκλειον καὶ ἀδαμονίαν ἠγίπιδας ἠγάμα-
 νον ἀναβλύσαι. ῥωμαίοις δὲ πρὸς μάρσοις τε καὶ πιλιγοῖς ἔ-
 μάρσευκίνοις (ἔθνη δὲ εἰσι ταῦτα ὑπὲρ λιθύης κατακηκῶσα
 γαδείρων ὄμορα) δις τετρήρεσι καταφράκτοις ἠρακλειῶ-
 νται σινεμάχησαν. καὶ συγκατάρθωσαν τὸν πόλεμον, καὶ πλ-
 λῶν ἀεισφῶν ἀξιώθεντες, ἑνδεκάτῳ ἔτει πρὸς τ' πατείδα
 ἀνεκομίσθη. μὲν ταῦτα δὲ ὁ πρὸς ῥωμαίοις βαρὺς Μι-
 θριδάτη τῷ πότι βασιλεῖ Ἰννέση πόλεμος, φαιτομῶν λα-
 βῶν αἰπία, πλὴν τ' κατὰ παδοκίας κατὰ ληψίν. ταύτης γὰρ,
 δι' ἀπάτης καὶ ὄρκων συμβατιείων, τὸν ἀδελφιδουῦν Ἀρά-
 θην συλλαβὸν ὁ Μιθριδάτης, αὐτοχρία ἀπασάξας, ἐκρά-
 τησιν. παῖς δὲ ὁ Ἀράθης ἐκ τ' ἀδελφῆς τοῦ Μιθριδάτου Ἀ-
 ριαράτῳ γενήθη. φονικῶτα περ δ' ἐκ παιδὸς ὁ Μιθριδάτης
 οὖν. τὴν γὰρ ἀρχὴν πελοκαδικῆς πρῶτα λαβὼν, μετ' ἔπει-
 λὸν τ' μητέρα κοινῶν αὐτῷ πρῶτα τοῦ πατρὸς τ' βασιλείας
 καταλειφθῆσαν, δεσποπύριον καταχρῶν, βία καὶ χρόνῳ ἔξανα-
 λωσιν· καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀπέκλιθεν. κατατρέψατο δὲ πλέμῳ

καὶ τοὺς περὶ τὴν φάσαν βασιλεῖς ἕως ἧρ' κλιμῶν ἧρ' ἑσπέρων
 τὸν καύκασον, καὶ τὴν ἀρχὴν ἠύξησεν, καὶ ὅτι μὲγαλὰ δὴ ἀξονείας
 ἐξώλεστο. δι' ἃ μάλλον ῥωμαῖοι τὴν αἰτὴν δὴ θνητοῦ ὑποπτον
 ποιούμενοι, τοὺς σκυθῶν βασιλεῦσιν ἐψηφίσαντο τὰς πα-
 τρώας αὐτὸν ἀρχαίς ἀποκαταστήσαι. ὁ δὲ μετεῖως μὲν τοὺς
 ποροσποιδῶν ἰσπῆκευεν, συμμάχοις δὲ πάρθοις καὶ μήδοις
 ἔτι τριγάντων ἀρῶνιον, καὶ τοὺς σκυθικοὺς βασιλεῖς, καὶ τὸν Ἰ-
 σθηρα ποροσπαιεζέτο. ποροσπέδω δὲ καὶ ἑτέρας τῶν πολέμου
 αἰτίας. τὸ γὰρ ἐν τῇ ῥώμῃ συκλήθη Νικομήδειω τῷ ἐκ Νικομή-
 δους καὶ Νύσης, βασιλεῖα βιδυνίας καδισώσης, Μιθριδάτιω
 τὸν χρυσὸν ὀπκλήθεντα Νικομήδειω αἰτεκαδίση. ἐπεκράτει
 δι' ὄμφος ἡ ῥωμαίων κρίσις ἔκτοντος Μιθριδάτη. ὕστερον δὲ
 Σύλλα καὶ Μαρίου περὶ τὴν ῥωμαϊκὴν πολιτείαν ἀνακρίπι-
 σαίντων τὴν γαῖαν, πένταρχος μυριάδας πεζῶν καὶ μυρίους ἵπ-
 πίας Ἀρχελάω τῷ στρατηγῷ ποροσπαιεζέτο ὁ Μιθριδάτης, καὶ
 βιδυνῶν ἐκέλευσε στρατεύειν. καὶ κρᾶίει τὴν μάχην συμβεβηγὼν
 Ἀρχελάωσ φεύγει δὲ ἐκ Νικομήδης μετ' ὀλίγων. ταῦτα μα-
 θῶν Μιθριδάτης, ποροσπαιεζέτο ἀπὸ τῆς ἑσπέρου συμμαχοῦ,
 ἄρας ἀπὸ τῆς ποροσπαιεζέτο τῆς ἀμασίας πεδῆς, δὴ τὴν παφλαγονίας ἦδ,
 πεντεκαίδεκα μυριάδας στρατὸν ἐπαγρόμενος. Μάριος δὲ, τὴν
 ἀμφὶ Νικομήδειω συστρατευομένων αὐτῶν, μόνη τῇ τῷ Μι-
 θριδάτιος φήμῃ δὴ σκεδαδέντων, μετὰ ῥωμαίων ὀλίγων
 ἀντιπαρετάσσεται Μινοφάει τῷ Μιθριδάτι στρατηγῷ, ἔ-
 τραπεῖς φεύγει, πᾶσαν τὴν δυνάμιν ἀπὸ βαλῶν. ἐμβαλῶν δὲ
 σὺν ἀδεία Μιθριδάτιος εἰς τὴν βιδυνίαν, τὰς τε πόλεις καὶ
 τὴν χώραν ἀμαχί κατέχευεν, καὶ τῶν ἄλλων δὲ πόλεων ἧρ' κατέ-
 πη ἀσίαν αἰ μὲν ἠλίσκοντο, αἱ δὲ ποροσπαιεζέτο ὡ βασιλεῖ.
 καὶ μετὰ βολῆ τῶν ὀλίγων ἀθρόα καθίστατο, ῥοδίων μόνων ποροσ-
 ῥωμαίοις σεργόντα φιλίαν. δι' ἃ κατ' αὐτῶν Μιθριδάτιος
 καὶ κτ' ἄλλων κατὰ τὰ λατῆαν ἐκίνοι τὸν πόλεμον. εἰ καὶ τὸ

πλέον ρόδοι ἔχον ὡς καὶ αὐτὸν Μιθριδάτῳ ναυμαχοῦντα
 ἐργὴς τῷ ἀγῶναι ἤσθην. μὲν δὲ ταῦτα μαθὼν Μιθριδάτης ὡς
 οἱ καὶ τὰς πόλεις σποράδες ῥωμαῖοι τῆ παρ' αὐτῶν ἄστυνομοῦντων
 ἐμποδῶν ἴσαν, γράφει πρὸς πάσας, ὑπὸ μίαν ἡμέραν ἴδεν
 παρ' αὐταῖς ῥωμαῖοις φονδύειν, καὶ πολλοὶ πειθέντες, τοσού-
 τον φότον εἰργάσαντο ὡς μυριάδας ὀκτὼ ἐν μᾶ καὶ τῇ αὐτῇ
 ἡμέρᾳ τὸν δεξιόφθαλμον ὑποσῆναι. ἐρετειας δὲ καὶ χαλ-
 κίδος καὶ ὅλης Ἀλβόιας τοῖς τῷ Μιθριδάτου πρῶτον ἰδῶν, καὶ
 διήκων πόλεων αὐτῶν πρῶτον, καὶ μὲν καὶ λακεδαίμωνιων
 ἡπὶ τῆντων, Σύλλαν ἐκπέμποισι οἱ ῥωμαῖοι, ἰκανῶς αὐτῶν
 σιωκπέμφαντες στρατιά. ὅτ, πρῶτον ἰδῶν, τῆ πόλεων τὰς
 μὲν, ἐκοισιότηπ μεταβημοῦνας, τὰς δὲ καὶ βία, κατέχευεν, ἐκ ὁ-
 λήρον στρατεύματα τῆν πεντηκῶν μάχῃ βεβήλιδος. εἶλεν δὲ τῶ
 τὰς ἀθῶν καὶ κατέσκαπτο ἀπὸ τῆ πόλις, εἰ μὴ θαπτόν ἡ σύγκλη-
 τος ῥωμαίων τῆ τῷ Σύλλᾳ γνώμῳ ἀνέκοψεν. συχρῶν δὲ πα-
 ρατάξεν σιωισαῖδων, ἐν αἷς τὸ πλέον εἶχον οἱ πονηκοὶ, καὶ
 συμμεταβημοῦντων τῆν πρῶτον τῶν καπερτουμοῖς, ἐν-
 δεῖα τοῖς βασιλικῶς τῆ διαίτης ἐπέστη, ἀσώτως τε πρὸς ταῦ-
 τῳ δεξιόφθαλμοις καὶ ταμύειν τὰ κληθέντα μὴ ὅππια ἰδῶν, καὶ
 εἰς συμφορῶν ἀπὸ ἔξέπεσον τῆ ἐργάτῳ, εἰ μὴ Τασίλλης ἀμφί-
 πολιν ἔλων, καὶ δεξιόφθαλμοις τῆς μακεδονίας πρὸς αὐτὸν μετα-
 βημοῦνης, ὁκείθεν τῆ ἀφθονίᾳ ἐχρήρησεν τῆν ὅππια δέειων.
 δεξιόφθαλμοις δὲ καὶ Ἀρχέλαος συμμίζαντες τὰ στρατεύματα, ὑπὸ τὰς
 ἐξ μυριάδας τὸ πλῆθος ἦρον, καὶ στρατοπεδεύονται καὶ τῆ φα-
 κίδα χώρην, ὑπὸ ἀνάσονται τῶ Σύλλᾳ. ὅτ καὶ Λουκίνοιον
 Ορπίνσιον ὑπὸ τὰς ἐξ χιλιάδας ἄγοντα ἔξ ἰταλίας συμπα-
 ραλαβῶν, ἀπὸ συχοῦ δεξιόφθαλμοις ἀντεστρατοπεδεύετο. ὅππια
 σιτολογίαν δὲ πρῶτον τὸ πρῶτον τῆν πρῶτον τῆ Ἀρχέλαον βαπέν-
 των, ἀπρὸς ὅππια Σύλλας ὅππια δὲ τῆν πολέμῳ στρατοπέ-
 δῳ, καὶ τοῖς μὲν ἀρώσοις τῆν ἀλόντων αὐτῆκα κλητεῖ, ἔξ ὅτ

δὲ φόβον ἐπιθέστας ἑκείνοι, τούτους ἀελίσηται τῶν χειρῶν,
 καὶ πύρρα κελύθει καμίν, ὡς τοῖς ἀπὸ τῆς σιπολοζίας ἀφικνε-
 μένοις δέχοντο, μηδέμίαν ὑπόνοιαν παρεχόμενοι τοῖς πά-
 θοις. καὶ Ἐνέθη ὡς ἐσρατηγήθη, καὶ λαμωραὶν τὴν ἴκνη
 ἔχον οἱ ἀπὸ τὸν Σύλλα. χίους δὲ ὡς ῥοδίους συμμαχίσαν-
 τας ἀπατάμενος ὁ Μιθριδάτης, κατ' αὐτῶν Δορύλαον ἐκ-
 πέμπει, ὅς, εἰ καὶ πολλὰ πόνω, τὴν πόλιν κατέσχευε καὶ τὴν μὲν
 χώραν κατέειδεν τοῖς πονηκοῖς, τοῖς δὲ πολίταις πλοίοις ἐμ-
 βαλὼν, διέφερον ἐπὶ τὸν πόντον. ἠερακλεῶται δὲ, ἐπὶ φιλία
 αὐτοῖς πρὸς χίους ἦν, ἐν τῶν ἀρξάτων τῶν πονηκῶν ἦν αἱ
 τοῖς ἀρχμαλώτοις ἦσαν, ἐφορμήσαντες αὐταῖς οὐδὲ δῆλα
 μέγας (ὅδε γὰρ ἔξήκον) κατέστην ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ παρ-
 ὤκα τὰ πρὸς τὴν χεῖραν χορηγοῦντες ἀφ' ὧν τοῖς χῶ-
 ταις, τούτους ἀελάμβαιον καὶ ὑπερον μεγαλοσφεπῶς δω-
 ρισάμενοι, ἐν τῇ πατρὶδι ἀποκατέστη. ἢ ἢ σύγκλητος Φλάκ-
 κος Οὐδέριος καὶ Φιμβρία πύμπι πολεμῖν Μιθριδάτη,
 ἐπιτρέψασα καὶ Σύλλα συλλαμβάειν τῶν πολέμων, ὅμοια
 φρονουῦν τῇ σύγκλητῶ. εἰ δὲ μὴ, τὴν πρὸς αὐτὸν πρὸς προ-
 σιβάσει μάχην. ἔσται κατ' ἀρχαί μὲν, ποιήσας ἐπάλαμ
 συμφοραῖς (λιμὸν τε γὰρ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς μάχης πλάσματα
 ἔσταν) κατὰ ῥῥωσέ μὲν τὰ πλείω. δὲ δὲ βυζαντίων ἐπὶ
 βιθυνίαν δὲ βαλὼν, καὶ κείθεν ἐπὶ ἴκνη, τῆς πορείας ἔση.
 ὡσαύτως δὲ καὶ Φιμβρίας ἅμα τοῖς σὺν αὐτῶν διεπρωώ-
 δη. Φλάκκος δὲ διεχεραίνοντες ὅτι Φιμβρία μᾶλλον, ἅπε
 δὴ φιλαθηρώπως ἀρχοντα, τὸ πλῆθος ἀρχηγάτα, καὶ δὲ
 λοιδορουμένου αὐτῶν τε καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῖς ἐπιφανετέ-
 ροις, δύο τῶν ἄλλων πλέον εἰς ὄργην ἔξαφθίντες ἀποσά-
 πουσιν αὐτὸν. ἐφ' οἷς ἢ σύγκλητος κατὰ Φιμβρίου ἠγανάκτη-
 σεν ὁμοιος οὖν τὴν ἀγανάκτησιν κρύπλουςα, ὑπατέειν αὐ-
 τῶν ψηφισθῆναι διεπρωάξατο. ὁ δὲ, πάσης γρονῶς ἠγμὸν τ

Διῶμας, τὰς μὲν, ἐκούσας, τὰς δὲ καὶ βιαζόμενος ἦν πό-
 λεων προσηγο. ὁ δὲ ἔ Μιθριδάτης υἱὸς Ταξιλλῆ καὶ Διο-
 φαντον καὶ Μένανδρον τοὺς ἀριστοὺς ἦν στρατηγῶν ἔχων μὲν
 εἰς ὑπὲρ, καὶ πολλῶν ἄγων διῶμας, τῆς Φιλιβέρια ἕως ἰσταν-
 ζεν. τὰ μὲν οὖν προσηγο, τὸ ἄπικρατέστερον οἱ βασιλεῖς οἱ ἐφε-
 ρον Φιλιβέρια ἢ ἀναπώσασθαι στρατηγήματα τὰς οὐκ ἄρα-
 τὰς ἕως ἡγεμονίας διαφνοσόμενος (τὸ γὰρ πολέμιον ἕρπειχεν πλὴν
 θ) ὡς ἔπι ἕνα ποταμὸν ἦν μαχομένων ἐκατέρω διῶμας
 ἦκεν, καὶ μέσον ἀμφοῖν τῶν ἐποίησαν το, ὁ μὲν οὖν πρὸς τὸ ὀρ-
 θρον ῥαχίος, ἀπὸ τοῦ δὲ οὐκ ἦν ῥωμαίων στρατηγὸς δια-
 βάνει τὸν ποταμὸν καὶ ὑπὸ ἦν πολεμίων ἐν ταῖς σκλαῖς
 καπχομένων ἔπιπεσαν, μηδὲ ἀθανομένοις κατέκτενον, ὀλί-
 γον ἦν ἐν ἡγεμονίας διαπερὸν τῶν ὀλεθρον, καὶ ἦν ἔπι
 πίων μὲν ὦν καὶ Μιθριδάτης ὁ Μιθριδάτης, καὶ πρὸς τὸ ἄρ-
 γαμον πρὸς τὸν πατέρα Μιθριδάτην ἅμα τοὺς σιωξίππα
 σαμῆροις διαπῶ(ε). οὕτω δὲ βαρείας τῆς συμφορᾶς καὶ λαμ-
 πρῆς τοὺς βασιλικῶς συμπεσούσης, αἱ πλείους ἦν πόλεων
 πρὸς τοὺς ῥωμαίους μετέθεντο. Μάριος ἢ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀναπῶ
 θήνης εἰς τὴν ῥώμην, Σύλλας δὲ διῶς (τὸ ἀπὸ τῆς σιωξίππῆς γὰρ ἕως
 ἐκείνου) μὴ τῆς ὁμοίᾳ φυγῆς ἢ εἰς αὐτὴν ὑβριν ἀπαμψίση, πρὸς
 Μιθριδάτην διεπρεσβύετο, συμδασὶς αὐτῆς τὰς πρὸς ῥω-
 μαίους ὑποδιδόμενος. ἔτι καὶ συμδασέσιν ἀσμένισαντος, ἀ-
 φικέσθαι ἔπι ταῦταις ἀπίσταντος, αὐτὸς πρὸς τὸν ῥώμην ἐπέστειλε.
 ἔτι τῶν ἀναμπαξῶν ἀμῆλων πρὸς ἡλιουπότων, δάρδανον
 αὐτοὺς ἔπι τῆς σιωξίππῆς ἕως δέχε(ε). καὶ ἦν πρὸς αὐτοὺς ὑπο-
 χωρησάντων, ὁμολογίαι γίνονται, Μιθριδάτην μὲν ῥωμαίοις
 ἐκχωρεῖν τῆς ἀσίας, καὶ βιθυνῶν δὲ καὶ καππαδοκίας ἄρχῆν
 τοὺς οὐκ ἔχουσι βασιλείας. βεβαιωθῆναι δὲ Μιθριδάτην ὅδ
 πόντος παντὸς τῆς βασιλείας, πρὸς τὸν ἕως Σύλλας τῆς ἰσταν-
 ζεν καὶ ἕως τῆς περὶ τὴν ἰστανζεν, πρὸς τὴν ἰστανζεν τῶν ῥωμαίων κα-

θοδον· καὶ ῥωμαίοις μηδὲν ταῖς πόλεσι μνησκακῆσαι ἀνθ' ὧν μετέβηον εἰς Μιθριδάτιω, εἰ καὶ μὴ κατὰ τὰς ὁμολογίας τῆς σωτέβη. πολλὰς γὰρ ὕστερον τῶν πόλεων ἐδουλώσωτο. Σύλλας μὲν οὖν οὕτω λαμπεροῦς εἰς τὴν ἰταλίω ἀφίκετο, καὶ Μάελος αὖθις τὴν πόλεωσ ὑπεχώρησεν, καὶ Μιθριδάτης ἀνέστρεψεν οἴκαδε, πολλὰ τ' ἄρα τ' ἐν ἡ κατὴν ἐχθρὸν συμφορὰν, ἀποσάντων ἐθνῶν, ἐξ ὑπαρχῆς χίρυσάμωρος. ὡς δὲ τῆς συκλήτου δὲ Μουρλώας ἠγεμόν πέμπεται, καὶ Μιθριδάτης δὲ ἀπεσβύει) πρὸς αὐτ', τὰς πρὸς Σύλλω ὁμολογίας ἅμα τε περὶ τῶν, καὶ βεβαίοις ἀξιώσιν (εἶ). ὁ δὲ, μὴ θέωρος τῆ ἀπεσβεία (καὶ γὰρ καὶ οἱ ἀπεσβεῖς, ἔλληες ὄντες καὶ τὸν βίον φιλόποφοι, τὸν Μιθριδάτιω μᾶλλον δέεσυρον ἢ συνίσταν) ὠρμητο ὅπῃ τοῖ Μιθριδάτιω· καὶ τὰ τε καππαδοκίας Ἀελοσαρζάνη τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν ἐποίησιν, καὶ ὅπῃ ταῖς εἰσβολαῖς τῆ Μιθριδάτου βασιλείας κίττει πόλιν ἐκίνοιαν. ἐν ταῦταις ὅ, τε Μουρήνας καὶ ὁ Μιθριδάτης ἀπεσβεβύονται πρὸς ἡεακλεώτας, ἀνὰ μέρος ἑκάτερος κατ' ἑτέρου καὶ ὅπῃ συμμαχία. τῶν μὲν ἔν ῥωμαίων τ' ἰχω φοβερὸν ἠεσύντω, ἀρρώδω δὲ καὶ τὴν γήντιασιν τῶ Μιθριδάτιω. διὸ ἀποκρίνον) τῶ παρ' αὐτ' ἀπεσβεσιν, ὡς τοσούτων πολέμων ἀναρραχῶτων, μόλις δὲ τὴν ἰδίαν τηρεῖν διώαα, μὴ πρὸς ἑτέροις ὅπῃ κερῖν. ὅμα γὰρ Μερλώα μ' ἠσυνεβουλοδον ἐκ ὀλήσει πρὸς τ' ἀνώπην ὀρμαῖν, καὶ πρὸς τῶ βασιλείου κινεῖν τὴν πόλεμον, ὡς εἰ ταῦτιω ἔλοι, τ' λοιπῶν κρατήσῃ ραδίως· ὁ δὲ Μιθριδάτης πολλῆ διωάμει κατὰ σφηισάμωρος ταῦτιω, εἰς αὐτοπρὸς ὅσων πόλεμον καθεσῆκει· καὶ πύρας μ' ἡ κατ' ἀρχαῖς ὅπῃ κρατέσσεα τῶ τ' βασιλέως, εἶτα εἰς ἀγχώμαλον ἠμάχη σινεσράφῃ, καὶ εἰς ὄκνον ἠμάχη τὸ πρὸς θυμον πρὸς ἑσῆσε τ' πολέμων. διὸ καὶ Μιθριδάτης μ' εἰς τὰ πρὸς τ' φάσιν καὶ τ' καὶ κέσεν ἐστράπετο Μερήνας ὅ ἀπῆρεν εἰς τ' ἀσίω, καὶ τὰ οἰκίωα

ἕκαστος διεπίθη· μετ' ἔ' πολὺ δὲ χρόνον Σύλλας ἐν Ῥώμῃ πε-
 λυτῶν καὶ πέμποισιν ἢ σύγκλητος ἔπι μὲν τὸν βιθυνίῳ Δυρήλιον
 Κότιαν, ἔπι δὲ τὸν Ἀσίῳ Λύκιον Λύκολλον, οἷς ἢ ἐντολή πολε-
 μεῖν Μιθριδάτῃ. Μιθριδάτης δὲ ἄλλον τε στρατὸν συχρὸν πα-
 ρεσθυλάζετο, καὶ βίηρεις μὲν ὑπὸ τῶν μικροτέρων νηῶν πεντηκοντή-
 ρων τὸν κερκῆρων ἀειθμὸς ἴω ἐκ ὀλίγος. Διοφάντῃ δὲ τῷ Μι-
 θιρῶ δυνάμιν δοῖς, πέμπει πρὸς τὸν καπαδοκίαν, φρενας
 τῶν πόλεσιν ἔγκαθιστάται· εἰ δὲ Λύκολλος εἰς τὸν πόντον ἀφίκει-
 ται, ὑπαντάξιν, καὶ τὸ πρὸς τὴν πορείαν ἀπείργειν. αὐτὸς δὲ μὲν ἐ-
 αὐτῶν πρὸς μὲν στρατὸν ἦγεν, πεντηκᾶδεκα μυριάδας, ἰππῆσι δὲ
 διχλίσις ἔπι τοῖς μυρίαις ἄρματα τε δρεπανηφόρα σιωεπῆ-
 γηκὶ καὶ ῥέ, ἐκ τῶν δὲ ἠέλιω μηχανοποιὸν ἐκ ἐνδέξῳ πληθύνει-
 πείγεται δὲ δὲ τὸν Τιμοφιδίους παφλαγονίας εἰς τὸν γαλαπῶνα καὶ
 ἄναταῶς εἰς τὸν βιθυνίῳ ἀφικνεῖται. Λύκολλος δὲ Κότιαν μὲν
 ἐφορμεῖν κελεύει τῷ καλχιδονίῳ λιμνῇ, παντὶ τῶν ναυτικῶν
 τῶν δὲ Μιθριδάτου καυτικὸν πρὸς πλεόντων ἠράκλειον, παρ' αὐτῶν
 ἐκ ἐδέξῃ δὲ ἀνταρᾶ μὲν αἰτησαμένων παρέχον, οἷα δὲ εἰκός,
 ἔπι μιξίας ἠμοῦρης, Ἀρχέλαος ὁ τῶν ναυτικῶν στρατηγὸς σιωέ-
 λαβεν Σιλιῖνον καὶ Σάτυρον ἔπιφανεῖς τῶν ἠεακλείας ἀνδρας καὶ
 ἐκ ἀνῆκεν ἕως ἀπέπεισεν λαβῆναι πέντε τῶν βιθυνίων συμμαχίας εἰς
 τὸν κατὰ τῶν Ῥωμαίων πόλεμον. καὶ ἀπὸ ταύτης τὸ πρὸς ἕως ὅσο
 καὶ Ἀρχέλαος ἐμνησαν ἄπο τῶν Ῥωμαίων ἀπέχθησαν ὁ ἠεακλεῶν
 τῆς δῆμος ἐκτίσατο δημοσιωνίας δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῶν δήμας
 πόλεσι καθιστῶντων, καὶ τῶν ἠεακλειῶν δὲ τῶν εἰρηδῆλιω αἰπῶ
 ταύταις ὑπέσθον. οἱ δὲ δημοσιῶνα πρὸς τὴν πόλιν ἀφικόμε-
 νοι, πρὸς τὰ ἔθνη τῆς πολιτείας, καὶ ἀργύριον ἀπαγοῦντες, τοῖς πο-
 λίταις ἠύπην, ἀρχὴν ἵνα δουλείας τῶν νομίζοντας. οἱ δὲ δὲ τῶν
 πρὸς ἐβύσταδς δέον πρὸς τὸν σύγκλητον, ὡς τὸ τῆς δημοσιωνίας
 ἀπελυθῆναι, ἀναπειθέντες ὑπὸ ἵνος Σραστῆρου τῶν ἐν τῇ
 πόλει, ἵως τελῶνας ἀφανεῖς ἐποίησεν, ὡς καὶ τὸν ἄναπν αὐτῶν

ἀγροῦσθαι. πολέμου δὲ ναυτικοῦ καὶ καλχηδόνα πόλιν ῥωμαίοις τε καὶ πονηκοῖς συσταίτος, καὶ περὶ δὲ διωμάμειος τὸ βασιλικῆς καὶ τῆς ῥωμαϊκῆς εἰς μάχην ἀμύλητος ἀρράχισις (ἐσχάτη γὰρ δὲ τὸ μὲν Κόπτας, τῆς δὲ Μιδριδάτης) βέποισιν οἱ βασιεῖραι καὶ τὸ πρὸν τοῖς ἰταλοῖς, καὶ πλεῖν αὐτῶν φόρον εἰργάσαντο. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ πάλαι ταῖς ναῦς ἐγγύετο καὶ ὑπὸ μίαν ἡμέραν γῆ τε καὶ θαλάσῃ τοῖς ῥωμαίων διελελύματο σώμασι, διὰ φθαρῆτων ἐν μὲν τῇ ναυμαχίᾳ οὐκ ἔκινησαν, περὶ ἀκχιλίων καὶ πεντακοσίων ἐλακότων. δὲ περὶ ἑσχαπέυματος ἰταλοὶ μὲν τελακόσοι καὶ πεντακχιλίοι, τὸ δὲ Μιδριδάτειον, βασιεῖραι μὲν πάλαι τελακόντα, δὲ ὁ λοιπὸν πλῆθος ἐπιακόσοι. ἕτως ἀρῆντα τὰ Μιδριδάτεια παύτων τὸ φρόνημα καὶ πεδούλα. Δύκολλος δὲ ἐπὶ τῷ σαλαεῖν ποταμῷ στραπεδεύων, καὶ μαθὼν τὸ πάθος, λόχοις ἀνελάμενος ἀθύμισαντας τοῖς στραπώταις. βρεπομύς δὲ ἐπὶ κώζικον σὺν μεγάλῳ φρονίματι Μιδριδάτῃ καὶ πολιορκεῖν τὴν πόλιν βελοιδύς, Δύκολλος ἐπακολυθήσας καὶ συμβεβηκὼν πολέμου, νικᾷ τοῖς πονηκοῖς ἀπὸ καὶ τῶν βραχέων πλείους μυριάδας ἀνελών, τετρακχιλίους τε καὶ μυρίοις λαῶν ἀχμαλώτους, τὸ δὲ Φιμβριανὸν στραπεύμα ὑπὸ πῆρας ἔχον ὡς διὰ τὸ πάλαι Φλάκκον τόλμημα ἐν δὲ αὐτοῖς ἐπινομήσαντο οἱ ἡγεμόνες ὄντοις, ἐπιμπν κρύφα πρὸς Μιδριδάτῃ, ἀπὸ μολίσου ὑπογυγῆμοι. ὁ δὲ ἔρμαιον τὸ πρὸς κλησιν ἡγεμῶντος, ὡς νύξ ἐπέεαλεν, Ἀρχέλαον πέμπει βεβαιώσαι τε ταῖς ὁμολογίαις καὶ τοῖς πρὸς χωρήσασθαι ἄχην. οἱ δὲ Φιμβριανοὶ, ἐπιπύτοις Ἀρχέλαος παρεγγύετο. αὐτὸ μὲν σὺν ἐλαβον, τοῖς δὲ σὺν αὐτῶν διεχέρισαντο. ἐπὶ τῷ τῷ τὸ βασιλέως ἀτυχίματι καὶ λιμῶς ἐπιπύτοις αὐτῇ τῇ στραπῆ καὶ πολλὰς ἀπώλλουεν. πλεῖν ἕτω πολλοῖς παθήματα κάμων, κίχικα τὸ πολιορκίας τέως ἐκ ἀφίστατο, μετ' ὀλίγον δὲ πολλὰ καὶ παθὼν καὶ πρὸς ἄλλας, ὁμοῦς ἀνάλωτον λιπὼν τὴν πόλιν, ἀνελήθησεν. δὲ μὲν

περὶ Ἐρμαῖον καὶ Μάελον ἠγείσθη κατασητάμυρος, σχεπὸν ἰσθρὸν
 βρισμυεῖς ἀγροντας αὐτὸς ὁ δὲ θαλάσσης ποιήμυρος ἔανὰ
 ζυξίν. ὁ π. θάινοντος δὲ αὐτὸ τὴν τελευτῶν, πλλαὶ παθῶν ἰδέαι
 συνέπιπτον. οἱ γὰρ μέμυοντες εἰς αὐτὰ, τὰς μὲν, ἡ δὲ πε
 πληρωμύρας, τὰς ἡ μὲν μελλύσας, κατῆχον ἔκαρτῶμυροι καὶ πα
 ερὰ τὸ πλῆθος τῶν τῶτο δρώντων, καὶ μὲν κατεδύοντο, αἱ δὲ πε
 εμετρεέποντο. ἔτο κυζικηνοὶ θεασάμυροι ὠρμηθῆ ἔπι τὰ τῆ πον
 ζυκῶν στρατόπεδα, ἐξ ὧς ὑπολειφθέντας καματιρὺς δεσφθῆ
 ροντες, εἴπ παρῶ ἰσθρὸν λελειμμένον ὠ στρατόπεδα, διήρπα
 ζον. Λυκόλλος δὲ διώξας ἔπι τὸν αἰσιπον πῶμαθὸν τὸ πεζόν,
 ἀπεροσδοιότης κατὰ λαμβάει, καὶ φόνον πολὺ τὴν πολεμῶν
 ποιήται. Μισθριδάτης δὲ ἀνδραβῶν ἐαυτὸς ὡς ἠδύωα, πῆ
 εινθον ἐπολιόρκει. ταύτης δὲ δεσφμύρων, ἔπι βιδυίμυ δεσφ πε
 ραῖσται. ἐπὶ δὲ καὶ Βαρίσας συχρὺς ἰταλῶν ἐπάγων ἦκεν, καὶ
 μὲν καὶ Τειάελος ὁ ῥωμαῖον ἠγμύρον ἀνασθλασάμυρος τῆ
 ἀπαμεία πολιορκεῖν ἐπέση, οἱ ἀπαμείς ἀνηχόντες ὅσα ἠδύ
 νατο, τέλος ἀνοίξαντες τὰς πύλας, τούτοις εἰσεδέξαντο. εἶλον
 δὲ καὶ περὶ τὴν πύλιν ἠ ῥωμαῖῶν διωάμυς. ἰσθρὸν δὲ τὸ
 ἀσπασθὸν ὄλυμπον δέκειτο αὐτῆ. ἐκεῖθεν ὁ Τριάελος ἔπι περ
 σιάδα πύλιν ἔπι θαλάσσιον μῦ τῆς διωάμυς πῶρα γίνε).
 αὐτῆ δὲ κίερος τὸ παλαθὸν ἐκαλεῖτο, ἐν ἡ δὲ ἠ τῆς ἀρῶν ἀ
 φιξίς λέγεται, καὶ ὁ τῶ Ἰλα ἀφανισμὸς, καὶ ἠ ἔ Ηρακλέης
 ἔπι πύλιν τούτῃ ἀναζήτησιν πλάνη, καὶ πλλαὶ ταῦτα ἔτερα.
 πῶρα γινόντα δὲ, ῥαδίως οἱ περυσσεῖς ἐδέξαντε, τῶς ποπι
 κοῖς διωσάμυροι. ἐκεῖθεν ἔπι νίκασαι φερρεμύλω Μισθριδα
 πῶ φρερὰ πῶρα γίνε). οἱ ὁ πονηκοὶ τῆ ἠν τῆ ἐν νίκασα στωι
 δόντες ἔπι ῥωμαῖοῖς ἀπεκλίνοντα, δεσφ τῆ νικητὸς περὶς Μισθρι
 δάτῶ εἰς νικομηδέσθον ἀνεχώρησαν καὶ ῥωμαῖοῖς ἀταλαι
 πώρως κρατῶα τῆ πόλεως. αὐτῆ ἡ πόλις ἠ νίκασα ἔ μὲν κλη
 σιν ἀγὰ ἀπὸ Ναίδος νύμης, ὄνομα λαχούσης ἔ Νίκασα,

ἔργον δὲ γερονῶς νικαέων ἦν μὲν Ἀλεξάνδρου, μὲν συσραΐβου-
 σάντων, μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ ζήτησιν πατρίδος,
 ταύτην τε κλισάντων καὶ Ἰνδοικιστῶν. ἡ μὲν οὖν Νάϊς ἢ
 Νίκημα παῖς λέγεται Φωῖαι Σαγδρίου τοῦ καὶ τὴν χώραν
 δωάσου καὶ Κυβέλης· παρθενίαν δὲ μᾶλλον ἢ τὴν πρὸς Ἄν-
 δρα ποτοῦσα ὀμιλίαν, ἐν ὄρεσι καὶ θήρασι τὸν βίον ἔχον. ταύ-
 τῃς δὲ Διόνυσος μὴ ἦεν, ἐρῶν δὲ, ἐκ ἐπιγχανέν· μητρίχων
 δὲ, μηχαναῖς τοῦ λείπον τῆ γῶμῃ ἀναπληρῶν ἐπεχείρει, πλη-
 ροῖ τῶν καὶ κρῖνῶ ἀφ' ἧς εἰώθεν ἢ Νίκημα πίνειν, ἐπειδὴ
 ἀπὸ τῆ θήρας κοπυθεῖ, ἀπὸ τοῦ ὕδατος, οἴνου· ἡ δὲ, μηδὲν
 συνειδῆα, καὶ τὸ εἰωθὸς ποῖσα, ἐμφορεῖται τῆ βίβλου γά-
 ματος, καὶ ἰσπερεὶ καὶ ἀκουσα τῆ βυβλίματι τῶ ἔρασοι. μέ-
 θης γὰρ αὐτῆ καὶ ὕπνου λαβόντων, ὅ, τε Διόνυσος αὐτῆ βίβ-
 λῳ, καὶ παῖδας δὲ αὐτῆς φύει Σάτυρον τε καὶ ἐπεροίς.
 οἱ δὲ νικαεῖς οἱ τὴν πόλιν ἤχον καὶ σωθήσαν νίκημα, εἶχον
 πατρίδα φακίδος γέγονα. πρὸς τὴν καὶ πολλάκις εἰσάσαν-
 τες, ἰσπερ αὐτῆς ἐκείνης ὑστερον τὴν πατρίδα ἀφῆρθη, κα-
 τὰ σροφῶν ταύτης καὶ ἀφανισμὸν τὴν ἐν τῇ φακίδι πολλῆ ἀου-
 δῆ κατὰ πρῶτα μέρων. ἀπὸ ἢ μὲν νίκημα ἔχον τε τὴν κλήσιν καὶ
 τὴν οἰκοδομίαν ἔχον, καὶ οὕτως πρῶτα ἠώρησαν Ῥωμαίοις. Μι-
 θριδάτης δὲ ἐν τῇ νικομηδείᾳ διέτριβεν. Κόπας δὲ βυβλόμε-
 νός ἐστι πρὸς τὴν μέρων ἀναλαβεῖν, ἦεν ἀπὸ χαλκῆ-
 δόνης ἐν ᾧ ἠτήθη πρὸς τὴν νικομηδείαν· καὶ στρατοπέδου
 ἢ καὶ ῥοσάδων τῆς πόλεως ἀποθεν, τὴν συμβολὴν τῆς
 μάχης ὑπευλαβούμενος. κατὰ λαμβάνει δὲ Κόπας σπουδῆ
 πολλῆ αὐτοκλήτης ὁ Τελαίειος, καὶ Μιθριδάτου ἰσπερ
 ῥήσαντος εἰς τὴν πόλιν, ἐκατέρωθεν ταύτην πολιορκίῃν
 τὸ Ῥωμαϊκὸν παρεσκυιάζετο στρατεύματα. ἐπὶ δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς ἐπιπλάνατο, δυσὶ ναυμαχίαις, τῆ μὲν, πρὸς τὴν
 ῥήσαν, τῆ δὲ, κατὰ τὸν ἀγῶνα Δουκόλλου πολεμοῦτος, ὡς

πονηκοὺς νενικήσασιν, καὶ οὐκ ἀξιόμαχον αὐτὸν πρὸς τὴν
 παροῦσαν δυνάμιν ῥωμαίων ἠγήτο τὴν ἐπίβασιν, τῶν σό-
 λω εἰς τὸν ποταμὸν ἀπέπλει καὶ σφοδρῶς χιμῶνι περὶ πρῶτον,
 πινὰς μὲν ἦν πειρῶν ἀποβάλλει, αὐτὸς δὲ μὲν ἦν πλειό-
 καν εἰς τὸν ὑπὸν ποταμὸν κατῴχετο. ἐκεῖ δὲ διὰ τὴν χι-
 μῶνα διὰ τείβων, Λάμαχον τὸν ἠρακλεῶτα, φιλίαν ἔχων
 πρὸς αὐτὸν παλαιὰ μαθὼν ἄρχαν τῆς πολιτείας, πολλὰς
 ὑποχέσασιν εἰλκεν ὥστε πρὸς σκιδάσασιν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει
 παρεδελθῶναι. ἐπεμπε δὲ χιμῶνα. ὁ δὲ ἀντιδίδου τὴν
 αἴτησιν καὶ δημοτοινίαν ἔξω τῆς πόλεως λαμπερῶτα τὴν
 πρὸς σκιδάσασιν τοῖς πολίταις, καὶ ταύτη μὲν δὲ τὰς πό-
 λας ἔχον παρεγυθησάμενος κεκλεισμένας, μεθύσας τε τὸν δῆ-
 μον, ἐκ συνθήματος χιμῶν αὐτὴν ἡμέραν ἐφείσασιν λάσρα
 πρὸς πρὸς σκιδάσασιν τὸν Μιθριδάτην. Ἐοῦτως ἡ πόλις, μη-
 δὲ τὴν ἀφίξιν ἀσπιδόων ἦν ἠρακλεῶτων, ὑπὸ χιμῶνα
 Μιθριδάτη γίνεταί. τῇ ἐπαύριον δὲ συγκαλέσας τὸ πλῆθος
 ὁ βασιλεὺς, καὶ φιλίαις δεξιωσάμενος λόγους, καὶ τὴν δύ-
 νοιαν πρὸς αὐτὸν παρανέσας σάξεν, πετρακιχλίους τε φρε-
 ροὺς ἐγκαταστήσας, καὶ φρούραρχον Κομμακόελκα, πρὸς ἀσπ-
 ῖδαι, εἰ ῥωμαῖοι βουληθεῖεν ἐπιβουλεύειν, τῆς πόλεως ἐκείνης
 ὑπομαχίαν, καὶ σωτήρας ἔστω ἦν οἰκιστῶν. εἶτα δὲ καὶ
 χιμῶνα διενέμας τοῖς ἐν αὐτῇ, μάλιστ' αὖτε ἐν τέλει
 ἐπὶ τῆς σινώπης ἐξέπλευσεν. Δύκολλος δὲ καὶ Κότιας καὶ ὁ
 Τελαειος, οἱ ῥωμαίων ἀποκράτορες στρατηγὸν, ἐπὶ τῇ νικο-
 μηδείας καθ' ἑν γυμῶμοι, ὠρμηνο εἰς τὸν πόντον ἐμβήσασιν
 ἐπὶ δὲ αὐτοῖς ἡ τῆς ἠρακλείας κατάληψις ἠγέλη, ἡ δὲ
 πρὸς ἀσπιδά οὐκ ἐγνώσθη, ἀλλὰ τῆς πόλεως ὅλης ἡ ἀπίστασις
 ἐνομίσθη, Δύκολλον μὲν ἐδόκει μὲν τῆς πλείστης δυνάμεως
 εἰς τὴν καππαδοκίαν διὰ τῆς μεσογείου χωρεῖν ἐπὶ τε Μι-
 θριδάτην καὶ τὴν πᾶσαν βασιλείαν, Κότιαν δὲ ἐπὶ ἠρα-

κλείας τ' Τελέειον ἢ, τὸ ναυπικὸν ἀναλαβόντα, πρὸς τὸν ἐλ-
 λήσωντον καὶ πρὸς ποντίδα τὰς ἐπὶ κρήτιν καὶ ἰβη-
 ρίαν ἀπεταλιδύας Μιθριδάτιοις ναῦς ὑποσφραγούσας λο-
 χᾶτ'. Μιθριδάτης δὲ, ταῦτα ἀκούων, παρεσθλαζέτο, καὶ
 διεπαρεσβλέπετο πρὸς τε τοὺς σκυθῶν βασιλεῖς, καὶ πρὸς τ'
 πάρθον, καὶ πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Τιχεαίλιον τὸν ἀριδύριον.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἀπέπεινον· Τιχεαίλιος δὲ ὑπὸ τῆς Μιθριδάτου θυ-
 γατρὸς πολλὰκις ἐνοχληθεὶς, καὶ ἀσθενομήδης, ὄμφορ ὑπέστη τ'
 συμμαχίαν καὶ Μιθριδάτης διαφοροῖς πέμπων καὶ Λυ-
 κόλλου στρατηγῶν, καὶ τῆς συμπλοκῆς ἐπιγυρομένης, πολὺ ἔσ-
 ποι μὲν πωδέσθαιτον αἰ μεταβολαί, ἐν τοῖς πλείοσι δὲ τὰ
 Ῥωμαίων ὄμφορ κατώρθου· ἠθύμει μὲν ὁ βασιλεύς, ἀδρό-
 σαις δ' οὐκ ἔπειθ' ἰππέων ἠδὲ πύσσας μωιάδας, ἰππέας δὲ ὄκα
 κισλίους, ἐξέπεμψεν Διόφαντον καὶ Ταξιλλίον ἐπιπέσι πρὸς
 ἀπεταλιδύοις. ἤν δὲ τῶν πρὸς λαβῶσι συναφέντων, κατ'
 ἀρχὰς μὲν ἀκροβολισμοῖς ἀλλήλων οἱ πολέμοι καθ' ἑκάστην
 σχεδὸν ἀπεπειρώοντο· εἶτα ἰππομαχίαι συνέστη· δύο, ὧν πρὸ
 ἠδὲ ἐνίκων οἱ Ῥωμαῖοι, πρὸ δὲ δεύτερον δὲ οἱ πονηκοὶ· βίβρομέ-
 του δὲ τῷ πολέμου, Λυκόλλος ἀγροῦν ἄξιοντας εἰς καπι-
 δοκίαν ἐκπέμπει, καὶ μαθὼν Ταξιλλίος ἐκ Διόφαντος πέσι
 ἐκπέμποσι περὶ κισλίους ἐκ ἰππέας διχλίους· ἐφ' ᾧ ἐπιπέ-
 λμοι ἀφαιρήσονται τῶν ἀποκομίζοντας τὰς ἀγροῦς, καὶ συμ-
 βολόντων ἀλλήλοις, ἐπικρατέτεροι γερύνασιν οἱ Ῥωμαῖοι.
 πέμψαντος δὲ Λυκόλλου βοήθησαν τῶν οἰκέοις, ἔσθη γίνεται
 βαρβάρων πειρατικῆς, καὶ τῆς φυγῆς τούτων ἰ Ῥωμαίων δυνά-
 μεις ὀδηρομένη ἐπὶ τὸ στρατόπεδον πρὸς Διόφαντον ἐκ Τα-
 ξιλλίου ἦκον· ἐκάρτεσθε πρὸς αὐτοὺς τῆς μάχης γυρομένης,
 ἐπ' ὀλίγον μὲν ἀντέχον οἱ πονηκοί, εἶτα ἤν στρατηγῶν πρὸς-
 τον ἀποχωρούτων, πάντες ἐνέκλιαν· ἐκ Μιθριδάτη ἔπει-
 σματος οἱ στρατηγῶν αὐτὰ γέλοι παρεγγύοντο· ἐκ πολὺ πλῆ-

ζος τότε ἦν βαρβάρων ἀπώλετο. οὕτω Μιθριδάτῃ ἦν πορευ-
 ματάων περιτταίς ἀπὸ κελιδίων, ἣ τε βασιλίδων γυαι-
 κῶν ἢ ἀναίρεσις ἐπεποιήτο. καὶ φούζην ἐν ἦν καβύρων αὐ-
 πος, ἐν οἷς διέτριβεν, λάθρα ἦν ἄλλοι ὑπηκόων, ὁρμὴ γέγε-
 νεν. καὶ ἦλω δὲ ἐν τῇ φυγῇ, ἦν γαλατῶν ἐπιδικόντων,
 καὶ τῶν πὺν φούζητα ἀγροουύτων, εἰ μὴ περιτοχόντες ἡμιό-
 νω χροσὸν καὶ ἄργυρον ἦν Μιθριδατίαν χιματάων φερούση,
 πῶς τὴν ἀρπαγὴν τούτων ἐχόλασαι. καὶ αὐτὸς εἰς ἀρμε-
 νίαν διεσώζεσθαι. Λύκολλος δὲ ἐπιπύον τὸν Μιθριδατίαν
 Μάρκον Πομπηίου ἡγεμόνα ἐξέπεμψεν, αὐτὸς δὲ ἐπὶ καβύ-
 ρων μὲθ' ὅλης ἡπίστατο τῆς διωάμεως· καὶ τὴν πόλιν περι-
 κασάμενος, σπᾶς αὐτοῖς πῶς ἀδεδακότας τοῖς βαρβάροις
 ὑποσπίδοις ἔχεν, καὶ ἦν πιχῶν ἐκωρείσεν. ἐκείθεν δὲ
 πρὸς τὴν ἀμισὸν πῶς χροσῶς, καὶ λόγους παραινῶν τοῖς
 ἐν αὐτῇ, ῥαμάοις περιχωρεῖν, ἐπὶ ἔκ ἐπειθεν, τῶν τὴν λι-
 πῶν, εἰς τὴν ἀπαπείαν μεδίση τὴν πολιορκίαν· ἡ ῥαθύ-
 μος καταγωνίζεσθαι τῶν πρὸς περιπέειπο, ὡς αὐτὸς τοῖς πε-
 λεμίοις εἰς ὁμοίον ῥαθυμίας ζῆλον ἐκ κακιστάμενος, ἐξ ἀί-
 φνιδίης μεταβολῆς καταπύση τὸ μελετάμενον. ὃ καὶ γέγε-
 νεν, καὶ τὴν πόλιν οὕτως εἶλεν τῶν στρατηγίματι. ἀφῆκε γὰρ κλίμα-
 κας ἀρπάσαι κελύσας τοῖς στραπώταις, ἦν φυλάκων οὐδὲν
 τοῦτον περισπείδοκικῶν, ἀλλ' ἐν ὀλιγαρίᾳ διακειμένων,
 δια ἦν κλιμάκων τὸ πείχος ὑπεβαίνειν τοῖς στραπώταις ἐπέ-
 σφειν. καὶ οὕτως ἦλω ἀπαπεία, ἔαυτὰ καπέσκα-
 ππο. μετ' ὀλίγον δὲ ἔαμισὸς ἐάλω, δια ἦν κλιμάκων καὶ
 αὐτῆς ὁμοίως ἦν πολέμιαν ἐπιέαντων τοῖς πείχσι. καὶ
 κατ' ἀρχαί, ἡν φόνος ἦν πολιτῶν οὐκ ὀλίγος γέγονεν, ὕπε-
 ρον δὲ τὸν ὀλεσθρον Λύκολλος ἐπέχεν, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς
 καὶ τὴν χροσῶν πῶς διασωθεῖσιν ἀποκατέσθαι, καὶ οἰ-
 κειότερον ἐχέσθαι. Μιθριδατίης δὲ πρὸς τὸν γαμέρον πῶς

γεροντός, ἔσωνσας τυχὴν ἀξίων, ταύτης μὲν οὐ τι γάνει,
 φρουρὰν ἢ ἔσώματος παρ' αὐτὴν λαμβάσει, καὶ ἄλλης δε-
 ξιώσεως μετῆχεν. ἐπιμύθε δὲ ἔδούκολλος παρὲς Τίχραίνην,
 πρεσβυτέρω Ἀππιον Κλώδιον, Μιθριδάτιω Ἰζαπτῶν. οὐ δὲ
 οὐκ ἔδωκεν, φήσας τίω ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, εἰ τῆς γα-
 μετῆς πατέρα παροδοίη, διδύλας εἰδοταμομφίω· ἀλλὰ μο-
 χθηρὸς μὲν ὡς εἴη Μιθριδάτης, καὶ αὐτὸν εἰδέναι· δυσωπεῖσθαι
 δὲ τίω ὀπκηδῖαν. γράφει δὲ καὶ ὀππολίω παρὲς Δούκολλο-
 λον τοῖς εἰρημίοις λόχοις ἔχουσαι ἢ παρῶξιν τὸν δεξά-
 μρον. οὐ γὰρ ἐνέγραψαν αὐτὸν ἀποκράτορα, εἴκαλῶν ὅπμι-
 δὲ αὐτὸς ἐκέϊνον καὶ τὰς ὀππολάς βασιλέα βασιλείων
 παροσηγούρδου. ἐν ταῦτα μὲν καὶ πεντεκαίδεκάτη κα-
 παλήγη ἰσορία.

ἰσορία δὲ ἠεφέξῃς τὰ δὲ ἀφηγήται. διὰ λαβῶν Κόπιας
 τὰ ῥωμαϊκὰ στρατεύματα, καὶ τῆς ἠεακλείας ἐχώρει. ἀλλὰ
 παρὸν μὲν ὅτι παροσιάδος ἦν· (ἢ δὲ παροσιας, παρὶν μὲν
 ὑπὸ τῷ παρῶξιν ὄνομα αὐτὴν ποταμοῦ κίερος ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ
 τῆς βιδυρίας βασιλεύς, ἦν ἠεακλεωτῶν ταύτην ἀφελόμε-
 νος, ἔξ ἐαυτῷ μετωνόμασεν.) ἐν δὲ τῷ ὄνομα ἦν ὅτι τίω πονηκὴν κα-
 τήλαθε τὰ λαλατῶν, καὶ παρελθὼν τίω παρῶξιν, πῆσ καὶ κο-
 ρυφίω τείχεσι τὸ στρατεύμα παρῶξιν. ἐπαρῶξιν μὲν τῆ τῷ
 χωλείου οἱ ἠεακλεῶται ὄχρησθη, καὶ καρτερῶς τῷ Κόπια
 πολιορκουῶντος, σὺ τοῖς φρουροῖς ἀπτεμάχοντο· καὶ φόνος ἦν
 τῷ ῥωμαϊκοῦ πλήθους πλέον, στρατεύματα δὲ πολλὰ ἦν ἠεα-
 κλεωτῶν ἐκ ἦν βελῶν. Κόπιας οὐκ ἀπτελείται τῆς τειχο-
 μαχίας τὸ στρατεύμα, καὶ μικρὸν στρατοπεδεύων ἀπτεν, ὅλον
 ἦν εἶπε τὸν σκοπὸν εἰς τὸ τὰς ὀππὶ ταῖς χεῖρας Ἰζόδοις εἶργῆν
 ἦν πολιορκουμένων. σπανίζοντων δὲ τῆ πόλει ἦν ὀππηδεί-
 ων, παροσβεία παρὲς τοῖς ἀποίκους Ἰζεπέμπετο, Ἰσφῆς δὲ ὠ-
 νῆς ἀπτεῦσα χερηλίαν. οἱ δὲ τῆ παροσβεία ἠσμένίζον. παρὸ

βραχέος δὲ ὁ Τελαειος τὸν ρωμαϊκὸν στόλον ἔχων, ὤρμη-
 σιν ἀπὸ νικομηδείας ἐπὶ τὰς πονηκὰς πελάγεις, ἀπὸ πλοῦ-
 πιν ὁ λόγος περὶ τὴν κρήνην καὶ ἰεραίαν ἔξαποταλίωσι. μα-
 θὼν ὅτι τὰς ὑπολοίπους εἰς τὸν πότον διακεχωρημένας, (πο-
 λαὶ γὰρ αὐτῶν καὶ χιμῶσι καὶ ταῖς κατὰ μέρος θαυμασίαις
 εἰς διαφθορὰν ἔδουρ) καταλαμβαίνει τὴν ταύτας, ἐκ τῆς μάχης
 περὶ τὴν τένεδον συγκροτεῖ ἐβδμηκόντα μὲν ἔχων πελάγεις αὐ-
 τὸς, ἧμῶν δὲ πονηκῶν ἀγόντων βραχὺ δέουσαι ἦν ὀρθοίκο-
 τα. ἐπεὶ δὲ συνέστη ὁ πόλεμος, κατ' ἀρχὰς μὲν αἰτιῶν οἱ τῶ
 βασιλέως, ὕστερον δὲ τῆς αὐτῶν λαμωρῶν γηουδύνης,
 τὸ ρωμαίων ἀνὰ κράτος ἐνίκησε στρατεύματα. καὶ οὕτως ἅπας
 ὁ Μιθριδάτειος στόλος, ὅσος ἐπὶ τὴν Ἀσίαν αὐτῶν συνεξέ-
 πλυσεν, ἐάλω. Κόπιας δὲ περὶ τὴν ἰεραίαν στραποπε-
 δεύων, ὅλα μὲν οὐ προσέβαλεν τῇ πολιορκίᾳ τῆς τῶ στρα-
 τῶν, κατὰ μέρος δὲ προσῆγεν, ἐνίοις μὲν ἦν ῥωμαίων, πολλοῖς
 δὲ προσβαλλόμενος ἦν βιθυντῶν. πολλῶν δὲ καὶ πητρασκο-
 μύων καὶ ἀσπυρουμύων, μηχανὰς ἐπινόει, ὧν ἐδόκει πῶς
 πολιορκουμένοις ἢ χελώνη φοβερωτέρα. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὅλιου
 ταύτην τὴν δυνάμιν συγκινήσας πύργω πνί, ὑπὸ πῶς ἔχοντι
 πρὸς τὸ πατεῖν. ὡς δὲ ἅπαξ καὶ δεύτερον πληγίς, οὐ μόν-
 ον περὶ δόξαν διεκατέρει, ἀλλὰ καὶ ὁ κριὸς τῆς ἄλλης
 ἐμβολῆς προσηλάσθη, ἀθυμίαν μὲν τῶς ἰερακλειώταις, ἀ-
 γωνίαν δὲ παρέχευε Κόπια, διαταραχάτουρ αὐτὸν ὡς ἐκ τῆς πό-
 λης ἀίρεθει ποτὲ τῆς ὑστεραίας δι' ἑνὶ πάλιν ἐπαγαγὼν τὴν μηχαν-
 ῆν, καὶ μηδὲν αὐτίκας, κατακαίει μὲν τὸ μηχανήματα, ἀποτίμνει
 δὲ καὶ τὰς ἦν μηχανοποιῶν κεφαλὰς. καὶ φρουρὰν τῶς πε-
 χσι καταλιπὼν, μὲν τὸ λοιπὸν πλῆθος εἰς τὸ καλούμενον
 πεδίον λύκαμον διέπειθεν, ἀφθονίαν ἔχοντες ἦν ἐπιτηδείων
 τῶ χωρίου. καὶ κίθην τὴν περὶ τὴν ἰερακλειαν χώραν ἅπα-
 σαι ἐδίου, εἰς πολλὰ ἀμηχανία τῶς πολίτας σιωελούων.

διεπερσεβόετο γουὺ πάλιν πρὸς τοὺς ἐν σκυθία χερρόνη-
 σίτας καὶ Θεοδοσianoὺς καὶ τοὺς περὶ βόσπορον διωάτας ὑπὸ
 συμμαχίας καὶ ἡ πρεσβεία ἀνέστρεφεν ἔμπερακτος τῆς δὲ
 πολεμίας ἐπιχειρῶν τῆ πόλει, οὐ πολὺ ἔλαπτον αὐτῆ ἑτα-
 λυποῦντα ἔνδοξ ἐπέχετο. οὐ γὰρ ἠκούωτο οἱ προροὶ οἱς
 διέζη τὸ δημοκόντυπλοντες δὲ τοὺς πολίτας, χορηγίῃ ἀμὴ
 ῥᾶον ἠὲ αὐτίς, ὅς ἀμάγκης ἐκέλθουσ. καὶ τῆς φρουρῶν ἐπι-
 μάλλον ἠὲ χαλεπώτερος ὁ φεσηκός αὐτῶν Κονιακόριξ, καὶ
 ἀπεύρων, ἀμὴ ἐπιβρέτων τοὺς ὑπὸ χεῖρα τῶ βίαν. τεμῶν
 δὲ τῆ χεῖρα ὁ Κόπιας, πάλιν περσεβάλλει τοὺς πείχεσιν. ἀθύ-
 μοις δὲ τοὺς στραπώτας πρὸς πολιορκίαν ὄρων, ἀπάχῃ τῆς
 πιχομαχίας, ἐπεμπεὶ καλῶν τῆ Τειάειον ἑταχος τῆ τειηρε-
 σιν ἀφικνεῖσθαι, ἐκφολύειν τὸν δὲ τῆ θαλάσσης ἐπισησιμονίῃ
 πόλει λαδῶν δὲ ἄς εἶχεν ὁ Τειάειος καὶ ῥόδοις εἴκεισι ναῦς,
 ὠν σύμπαν τὸ πλῆθος εἰς τρεῖς ἐπεστραφείοντα ἐπέλει, εἰς
 τὸν πόντον δὲ βραχύνει καὶ μιλύει Κόπια καὶ τὸν κερρὸν ἐπι-
 ἀφίξιν. ὑπὸ δὲ τῆ αὐτῶν ἡμέραν Κόπιας τε τοὺς πείχεσι τὴν
 στρατὸν περσεῖσθαι, καὶ ὁ κατάπλοις τῆς Τειάειου νεῶν ἐπι-
 φαίνετο. σιωταραχθέντες οὖν οἱ ἠερακλεῶται πρὸς τὸ αἰφνί-
 διοι τῆ τῆ νηῶν ἐφόδου, ναῦς μὲν ἐπι τῆ θαλάσσαν τειάειον
 καθεῖλον, καὶ δὲ αὐτάς ἀκριβῶς πληρῶντες τὸ ἵλοιπὸν πρὸς
 τῆ πολιορκίαν ἐβέποντο. ἀνήγχο μὲν ὁ ἠερακλεωπικός σόλος
 πρὸς τὰς ἐπιπλεύσας τῆ πολεμίων. πρὸς τοὺς γουὺ ῥόδοις (καὶ
 γὰρ ἐδόκην ἐμπειρία τε καὶ ἀνδρεία τῆ ἄλλων πρὸς ἑλάν) ἐνέρρα
 γησαν ταῖς ὅς ἠερακλείας. ἐπεστραφείοντα μὲν κατέδου ῥο-
 δίων μὲν βεῖς, ἠερακλεῶπιδες δὲ πέντε ἐπισημόμοι δὲ τῆ
 ναυμαχίας ἐρῶμαῖοι, καὶ πολλὰ παθόντες καὶ ποιήσαντες τοὺς
 πολεμίοις, πλέον τῆ ὄμφος κατώσαντες, ἐβέφαντο ταῖς ὅς ἠερα-
 κλείας, ἐκφολύειν ἠὲ ἑταχος πρὸς τῆ πόλιν, πρὸς τὰς ἀπο-
 βαλῆσας ἐδέκα. ἀβέφαντα δὲ, πρὸς τῆ μέγαν ἐναρμί-

ζοντο λιμνία. κρίσι δ' οὐκ ἔστι πρὸν τῆς πολιορκίας ὁ Κόττας·
 οἱ δ' ὡς τὴν Τελαείον αἰαχέμενοι καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς λιμνῆς
 ἔσπασαν χαλεπὴν τὴν πόλιν κατιῆχον, ὡς ὁ δόρυ κεντα αὐτὴν ἔχον
 τὴν λεγομένην χροίνα πρὸ τοῦ περὶ τὴν πόλιν ἔσπασαν. ὅτι δὲ τοῖς ἄλλοις
 κακίαι, καὶ λοιμοὶ αὐτοῖς ἐπιπύων, εἴτε ἐκ τῆς ἀέρας, εἴτε
 ἐκ τῆς ἀσυνήθους διαίτης, περικλυτὴν ὅτι ποικίλας περὶ
 μάτῳ ἰδέαις πύθον ἀπειργάζετο. ἐν οἷς καὶ Λάμα-
 χος μικροτέρῳ καὶ μακροτέρῳ ἤνθ' ἄλλαν ὀλέθρῳ διέφθαρ-
 το. ἤφατο δὲ μάλιστα καὶ ἤνθ' φρουρῶν ἢ νόστος, ὡς ἀπὸ
 τριχλίων χιλίους ἀποθανεῖν. τοῖς ῥωμαίοις δὲ τὸ πόθος
 οὐκ ἐλαίθανεν. καὶ ὁ Κοινακόριξ κακοπαθῶν ταῖς συμ-
 φοραῖς, ἔγνω τοῖς ῥωμαίοις πρὸς δόξαν τὴν πόλιν, καὶ τῆ
 ἤνθ' ἠερακλεωτῶν ἀπώλειαν πύθον σιωπῆσαι ἀλλάξα-
 σθαι. σιωλεμέλει δὲ αὐτῶν καὶ ἠερακλεάτης αἰὲρ, ζη-
 λωτῆς τῆς Λαμάχου πρὸς ἀντιθέσας, Δαμοφελῆς ὄνομα,
 φρούραρχος καὶ αὐτὸς τῆς πόλεως, μὲν πρὸς Λαμάχου φθο-
 ρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ὁ δὲ Κοινακόριξ τὸν Κότταν μὲν, ὡς βα-
 ρυῶ τὸ πόθος καὶ ἄπιστον, ἐφυλάττετο, πρὸς τὴν Τελαείον δὲ
 σιωπέσθαι. σιωπέσθαι δὲ πύθον καὶ Δαμοφελῆς οὐκ ἐ-
 δέετον. καὶ λαβόντες σιωπῆσθαι αἷς ἀδαιμνήσθαι αὐτοῖς
 ἤλπιζον, πρὸς τὴν πρὸς δόξαν παρεσκευάζοντο. ἐξ ἐπι-
 λῆς οὐκ ἔπαυσε τὸ πρὸς δόξαν τοῖς πρὸς δόξαν, διέπτεν εἰς τὴν
 πόλιν, εἰς ἐκκλήσιν οὐκ ἔπαυσε τὴν πόλιν σιωπέσθαι, καὶ τὸν φρού-
 ραρχὸν ἐκάλεσαν. Βειθαγόρας δὲ τὸν ἐκ τῆς δόξης ἀνὴρ ἐπι-
 φανῆς πρὸς Κοινακόρικα πρὸς ἀντιθέσας, ἔπειθε καὶ ἔπειθε τὴν
 ἠερακλεῖαν διεξήει, ἔπειθε καὶ ἔπειθε, ὅτι κοινῆ παύσει
 πύθον διελάμβανεν Τελαείον διελάμβανεν. τὸν Βειθα-
 γόρου μετὰ πολλῆς οἰκσπασμῶν δεινῶν, διελάμβανεν ὁ
 Κοινακόριξ, τοῖς αὐτῶν μὲν σιωπῆσθαι ἀπὸ τῆς πύθον,

ἔχευε δὲ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς κρείττονων ὑπεκρίνατο ἐλ-
 πιδῶν. καὶ γὰρ καὶ τὸν βασιλέα μαθεῖν δεξιζαμμάτων ὑπὸ
 Τιχαίοις τε τῶ γαμβροῦ φιλοφρονῶς δεδέχθαι, καὶ οὐκ εἰς
 μακρὰν ἐκείθεν παροδοκᾶν τὴν ἀποχεῶσαν βοήθειαν. διὸ
 ἐκείνοις μὲν ταῦτα ὁ Κομμακόριξ ἐσκληνκεύετο· οἱ δὲ ἦρα-
 κλεῶται τούτοις τοῖς λόγοις ἐξηπατημένοι (αἰεὶ γὰρ αἰρετὸν τὸ
 ἐράτμιον) ὡς ἀληθεῖσι, τοῖς τεραθθεῖσαν ὀπίσειον. ὁ δὲ Κο-
 ννακόριξ, ὡς ἠπατημένους ἔγνω, καὶ μέσας νύκτας ὀπιθιδά-
 σαι ἠύχων τῆς τεύξεσι τὸ σράτευμα (αἰ γὰρ πρὸς τὸ Τεράει-
 ον σωθήσεται, κακῶν ἀπαθεῖς ἀπιέναι, καὶ εἴπε κεκερακότες
 εἴη, μὴ ἔαυτῶν ἀγῆν ἐπιτρῆπιν) καὶ αὐτὸς πύποις συνεξέ-
 πλυσεν. Δαμοφελὴς δὲ τὰς πύλας ἀνοίξας, εἰς χεῖρτον
 τὸν ῥωμαϊκὸν στρατὸν καὶ τὸν Τεράειον εἰσεδέχετο, τοῖς μὲν
 δεξιζα τῆς πύλης, ἐπίοις δὲ, καὶ τὴν σεφάιλω ἰσθμὸν αἰνοντας.
 καὶ τότε τῆς παροδοσίας οἱ ἦρα κλεῶται ἐπήδοντο· ἔοι μὲν
 σφᾶς αὐτοῖς παρὲδιδόσαν, οἱ δὲ ἐκτείνοντο· τὰ τε κειμήλια καὶ
 τὰ ἐπιπλά διηρπάζετο, καὶ πολλὴ τοῖς πολίται, ὠμότης ἐλάμ-
 θανεν μεμνημένων ῥωμαίων ὅσα τε πρὸς τὴν ναυμαχίαν
 πάθοιεν, καὶ ὅσα τε ταλαπωρικότες ὀπι τῆς πολιορκίας ὑπέ-
 σησαν. ἐκ ἀπείχοντο γυνὴ οὐδὲ τῆς ὀπι τοῖς ἱεροῖς πεφλυγ-
 τῶν, ὅμα πρὸς τε τοῖς βωμοῖς καὶ τοῖς ἀγάλμασιν αὐτοῖς
 ἐσφατῆον. διὸ πολλοὶ δεξιζαπίοντες ἐκ τῆς τειχῶν, φόβῳ τῶ ἀ-
 φύκτου θανάτου, καὶ πᾶσαν ἐσκεδάννυντο χεῖρα. οἱ δὲ αὐ-
 πομολεῖν πρὸς τὸν Κόπην ἰσθμὸν κάζοντο. εἰς ὧν ἐκείνος τὴν
 τε ἀκασιν ἔκ τὸν φθόρον τῆς ἀθρῶπων καὶ τὴν δεξιζαζυλὴν
 τῆς χρημάτων πυθόμυρος, ὀργῆς ἀνεπίμπλατο, ἔδεξαι χεῖρων
 πρὸς τὴν πόλιν ἠπέχετο. συνεχάλεπαινε δὲ ἔκ τὸ σράτευ-
 μα, ὡς μὴ μόνον τὴν ὀπι τοῖς κητωρθωμένοις ἀδοξίαν ἀ-
 φηρημένων, ἀλλὰ καὶ τῆς λισιτελεῶν ἀπάσας πρὸς τῆς αὐ-
 τῶν διηρπασμένοι. ἔεἰς μάλιστα ἀπὸ τοῖς ὀμοφύλοις κητέση
 ἀσπονδῶν,

ἄπορον, καὶ κατεκόπησαν αὐτοὶ ἀλλήλων, εἰ μὴ ὁ
 Τελέειος ὀπίγουσ' ἔτι ὄρμιλ' αὐτῶν, πολλοῖς ἐκμειλί-
 ζας λόγους τότε Κόβιαν καὶ τὸν στρατὸν, καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ
 κέρδη καταθεῖναι βεβαίωσάμενος, τὸν ἐμφύλιον ἀνεχάισσε
 πόλεμον. ἐπεὶ δὲ ἐπιητάνοιτο τὸν Κοινακόρεια κατεπιλη-
 φότα τὴν πόλιν καὶ τὴν ἄμασριν, αὐτῶν Κόβιας τὸν Τε-
 λέειον ἐκπέμπει ἀφαιρησάμενος αὐτῶν τὰς πόλεις· αὐτὸς
 δὲ τοῖς τε περὶ σκεχωρικότας δόδρας λαβὼν καὶ τοῖς ἐκ
 τῆς ἀγροαῖς ἀνθρώποις, τὰ λοιπὰ μὲν πάσης διεῖ-
 πεν ὠμότητος· χεῖματα γοῦν διερθυνώμενος, οὐδὲ ἤν' ἐν
 ἱεροῖς ἐφείδετο· ἀλλὰ τοῖς τε ἀνδριάντας ἔτι ἀγάλματα
 ἐκίνει, πολλὰ καὶ καλά ὄντα· καὶ δὴ καὶ τὸν ἠερακλῆα τὸν ἐκ
 τῆς ἀγροαῖς ἀνήρει, καὶ σκυλιῶ αὐτῷ τὴν ἀπὸ τῆς περα-
 μίδος, πολυτελείας καὶ μεγέτους καὶ δὴ καὶ ῥυθμοῦ καὶ χεί-
 ριτος καὶ τέχνης οὐδένος ἤν' ἐπιμνουμένων ἀπολειπομένω.
 ἴω δὲ ῥόπαλον σφυρήλατον ἀπέρτου χρυσοῦ πεποιημένον·
 κατὰ δὲ αὐτῷ λεοντῆ μεγάλη ἐκέχυτο, καὶ γαρυτὸς τῆς αὐ-
 τῆς ἀνδρῶν, βελῶν δὲ γέμων ἔτι τῶν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα
 καλά καὶ θαυμαστὰ αἰαθήματα ἔκ τε ἤν' ἱερῶν καὶ τῆς
 πόλεως ἀφελῶν, ταῖς νεμισὶν ἐκκατέθετο· καὶ τὸ τελευ-
 τῶν, πῦρ ἐνεῖναι τοῖς στρατιώταις κελύσας τῆ πόλεως, κατὰ
 πολλὰ ταῦτα τὴν ἐνέωρθεσιν μέρη. ἐάλω δὲ ἡ πόλις, ὅτι δύο
 ἔτη τῆς πολιορκίας ἀνέχοῦσα, ὁ δὲ Τελέειος ὡς ἀγερο-
 γῶς ἐν αἷσι ἀπέσαλτο πόλεως, Κοινακόρικ' ἔσθ' ἔτι τῆς
 ἠερακλείας περὶ δόσαν ἐτέρων κατασχέσθ' συγκαλύπτειν διε-
 νοεῖτο) διδὲ ἀδελφῶν τῆς ἀναχωρήσεως, καθ' ὁμολογίαν λαβε-
 βάνει τὰς πόλεις. ὁ δὲ Κόβιας ἄπο εἰρηται διαπραξάμενος,
 τὸ μὲν περὶ τὸν τοῖς ἵπποις ἐκπέμπει Λυκόκλω, ἔτι συμ-
 μάχοις ἀφῆκεν ὅτι ἤν' πατείδων αὐτὸς δι' αἰήγρητο τὰ ἐ-
 λω. ἤν' δὲ νεῶν αἰ τὰ τῆς πόλεως λάφρα ἤγον, αἱ μὲν κα-

πάφορποι ἡμίονοι, μικρὸν ἄποθεν τῆς γῆς διελύθησαν αἱ
 δὲ, ἀπαρχίου πνύσαιτος, ἐξεβράθησαν εἰς τὰ πινάξη.
 καὶ πολλὰ τῶν ἀγυγιμῶν ἀπέελλοντο. Λεόνιππος δὲ ὁ σὺν
 Κλεοχάρει πρὸς Μιθριδάτου τὴν σινώπην ἐπιτησάτους,
 ἀπεινωκὸς τῶν παραμάτων, πέμπει πρὸς περδοσίας πρὸς
 Λεβύκολον. ὁ δὲ Κλεοχάρης ἅμα Σελεύκῳ (καὶ γὰρ οὗτος τῶν
 Μιθριδάτου στρατηγῶν ἰσοσαῖος τῶν εἰρημύων ἦν) τὴν Λεο-
 νίππου μαθητὴς περδοσίαν, ἐκκλησίαν ἀστρούσαντες, κα-
 τηρόωσιν αὐτῶν. οἱ δὲ οὐ παρίεντο· ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς (ἴ) χρι-
 σός, καὶ οἱ πρὸς Κλεοχάρην δέισαντες τῶν πλῆθους τὴν βύσιον
 ἀν, ἐξ ἐνέδρας νυκτὸς ἀποσπάσασιν τὸν ἄνδρα. καὶ τὸ μὲν
 δημοτικὸν ἤχθετο πρὸς πάξη, οἱ δὲ πρὸς Κλεοχάρην, τῶν παρα-
 μάτων κύριοι κατασάντες, περσινικῶς ἤρχον. ταύτη νο-
 μίζοντες διαφυγῆν τῆς ἐπι Λεονίππῳ μισοφονίας τὴν δι-
 κην. ἐν ταύτῃ Κησιωτίνος ναύαρχος ῥωμαίων, τελέρης ἄγων
 πεντεκαίδεκα σῆτον ἀπὸ βοσπόρου πρὸς ῥωμαίων κομιζούσας
 στρατοπέδω, πλησίον σινώπης κατήρεν. ἔοι πρὸς Κλεοχάρην
 καὶ Σελεύκῳ ἀπαναχθέντες σινωπικῶς τελέρηςιν, ἠερομήνου
 Σελεύκου, καθίστανται εἰς ναυμαχίαν· καὶ νικῶσι τοὺς ἰτα-
 λούς, καὶ τὰς φορητοὺς ἐπι τῶν σφῶν ἀφαιρούσασιν κέρ-
 δεῖ. ἐπὶ ῥησαν οὐδὲ οἱ πρὸς Κλεοχάρην πρὸς καπορθώμα-
 π, καὶ περσινικώτερον ἐπὶ τῆς πόλεως ἤρχον· φόνους τε ἀ-
 κρίτους τῶν πολιτῶν ποιοῦσας, καὶ τὰ ἄλλα τῆς ὁμότητι
 ἀποχρώμενοι. ἐγγύετο δὲ καὶ εἰσὶς πρὸς ἀλλήλους Κλεοχά-
 ρει καὶ Σελεύκῳ. τῶν μὲν γὰρ ἤρεσκε διακαρτερεῖν τῶν πολέ-
 μω· Σελεύκῳ δὲ, πάντας σινωπῆς ἀναρῆν, καὶ ῥωμαίοις
 ἐπι δωρεῆς μεγάλας πρὸς ἀρχεῖν τὴν πόλιν. πλὴν οὐδε-
 μία τῶν γινωμῶν κρίσιν ἔσχεν, τὰ δὲ ὑπάρχοντα λαθραίως
 ταυσι σρογγύλας ἐνδέμενοι, πρὸς Μαχάρην τὸν Μιθρι-
 δάτου υἱόν, ὃς κατ' ὀκείνο καμροῦ πρὸς τὴν Κολχίδα ἦν,

ἐξέπεμπον . ἐν τούτῳ δὲ Λεύκολλος ὁ ἦν ῥωμαίων ἀπο-
 κράτωρ ᾧ ᾤχετο τῆ πόλει, καὶ κραταιῶς ἐπολιόρκει.
 ἐπορεσβύετο δὲ ἔ Μαχάρης ὁ τῆ Μιθριδάτου παρὲς Λεύ-
 κολλον παρὲς φιλίας τε καὶ συμμαχίας. ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέχετο,
 εἰπὼν βεβαίως νομεῖν τὰς συμβάσεις, εἰ μὴ καὶ πεισινωπεῦ-
 σιν ἀγοραὶ ἀεπέμποι. ὁ δὲ οὐ μόνον τὸ κελυόμδρον ἐπορελι-
 πει, ἀλλὰ καὶ ἀπαρεσκύαστο πέμπειν τοῖς Μιθριδάτειοις, ἕξασ-
 πέτρε Σελεύκῳ. ταῦτα οἱ παρὲς Κλεοχάρην θεασάμενοι, καὶ
 τέλεον ἀπογόντες, πλοῦτον πολὺν τῆς ναυσίν ἐνθέμενοι, ἔ-
 πτω πόλιν διαρπάσασιν τοῖς στραπώταις ἐφέντες (ἕτω νύκτα
 δὲ ταῦτα ἐπορεπήετο) ἀπὸ τῶν πλοίων ἐφθυσον εἰς τὰ ἐώπε-
 ρα τῆ πόντου (σαύτης δὲ καὶ λαζοῖς ἐποίκοις εἶχον τὰ χω-
 ρία) ταῖς ἕτω λειφθείσας ἦν νεῶν πῦρ ἐνέτες. ἀγορμῆς
 δὲ τῆς φλογός, ἦθετο Λεύκολλος τῆ ἔργου καὶ κήμακας κε-
 λυβει παρτάχην τῆ πείχει. οἱ δὲ ἕτω βαννον. καὶ φθόρος λῦ-
 κατ' ἀρχαίς οὐκ ὀλίγος· ἀλλὰ τὸ πάθος Λεύκολλος οἰκτεί-
 ρας, τῶν πραγμῶν ἐπέχεν· οὕτως μὲν οἰῶν ἦλω καὶ ἠσινώπη. ἐπὶ
 δὲ ἠ ἀμάσφα ἀπτεῖχεν, ἀλλ' οὐ μετ' οὐ πολὺ καὶ αὐτὴ παρσε-
 χώρησε ῥωμαίοις. Μιθριδάτης δὲ ἐνταυτὸν καὶ μελῶας ὀ-
 κτῶ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ἀρμυρίας ἀπατεῖσων, ἕτω εἰς ὄψιν κα-
 πέτη Τιγράνῃς. ἐπεὶ δὲ Τιγράτης ἐδυσωπήθη εἰς θεῖαν αὐτὸν
 κατασησασιν, μῦ λαμ παρῆς τε τῆς πομπῆς ἀπῆντα ἔ βασι-
 λ. κῶς ἐδέξιοντο. ὅπῃ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἀπορήτως αὐτῶ ὀμι-
 λήσας, ἐπετα λαμ παρῆς ταῖς ἐσιάσει φιλοφρονησάμενος,
 μωείας δίδωσιν ἰππεῖς, ἔ ὅπῃ τὸν πόντον ἐκπέμπει. Λεύκολλ-
 λος ὅ εἰς τὴ καπαδοκίαν ἐληλυθώς, ἔ φίλον ἔχων τ' ἐπάρ-
 χοντα ταύτης Δειοβαρῶν ἄνω, δίδεθη τε παρῆς δόξαν περὶ τῆ
 ἀφρατήν, ἔ παρῆς ποστὸν τῆ πόλει ἐν ὧ ταῖς Τιγρά-
 νῃ παλλακίδαις φυλάττεσιν μεμαθήκει, καὶ πολλὰ ἦν σφό-
 δρα πμίων. καταλελοίπει δὲ καὶ τοῖς Τιγρανόκερτα πολιορ-

κίσοντας, καὶ σράπειμα ἄλλο ἔπι ἧῶ πολισμάτων τὰ αὐτοῦ
δαμόπερα. οὕτω δὲ τῆς ἀρμιρίας καὶ πολλὰ μέρη πολιορκου-
μένης, ἐπεμπε Τιγράνης ἀνακαλῶν Μιθριδάτῳ. Ἐσρα-
πὸν δὲ φεῖ τὴν πόλιν, ἐν ᾧ τὰς παλλακίδας ἔθετο, διέπεμ-
πεν· οἱ κὲ πῶρρα γερνοίτες, καὶ ὕξεία τῶ ρωμαίων στρατοπέδου
τὰς ἐξόδους διακλείσαντες, τὰς τε παλλακίδας καὶ τὰ πι-
μώτατα ἧῶ κειμηλίαν διαφυκτὸς παρεξέπεμψαν. ἡμέρας
δὲ ἀναχούσης, καὶ ἧῶ ρωμαίων ἅμα ἧῶ στρατῶν αἰδρεί-
ως ἀγωνιζομένων, φόνος τὲ πολὺς ἧῶ ἀρμιρίων γίνεται, καὶ
ζωρείαι ἧῶ ἀνηρημένων ἐάλωσαν οὐκ ἐλάττωις. τὰ μὲν
ποιγε στραποσαλέητα διεσώζειτο πρὸς Τιγράνῳ. διῶαμι
δὲ ἑστῆ ἀθροίσας ὀκτὼ μυριάδας, κατέεαγεν, τὴν τε πι-
γρανοκέρταν ἕξαρηισύμμος ἧῶ σμυχνόντων καὶ ἀμμουού-
μμος τοῖς πολεμίοις. φθάσας δὲ καμίδων τὸ ρωμαίων ὀλί-
γον στρατόπεδον, ὑποσπικτοὺς ἠφίει λόγους, ὡς εἰ μὲν πρε-
σβυτῆ παρῆεν, πολλοὶ φάμμος, σωῆλθον· εἰ δὲ πολέ-
μοι παντελῶς ὀλίγοι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐστρατοπεδεύετο.
Λόκομος δὲ τέχνη καὶ μέλετη πρὸς τὴν μάχην πῶρρα πα-
ξάμμος, καὶ θάρρῳας τοῖς ὑπὸ αὐτὸν, τρέπει τε τὸ δε-
ξιὸν ἀδύς κέρως, εἶτα τούτῳ σμυχνέκλινεν τὸ πλησίον,
ἐξῆς δὲ σύμπαντες· καὶ δεινὸς καὶ ἀνεπίοχτος τοῖς ἀρμι-
νίοις ἐπέαγεν ἑσπῆ καὶ κατὰ λόγον ἢ ἧῶ ἀθρώπων εἶπετο
φθορᾶ. Τιγράνης δὲ τὸ διαδήμα καὶ τὰ πῶρρα σμυμα τῆς
ἀρχῆς ἔπιθεῖς τῷ πεμδῖ, πρὸς π ἧῶ ἐρυμάτων διαφθύ-
ρα. ὁ δὲ Λόκομος ἔπι τὰ Τιγρατόκερτα ἀνασρέψας, πρε-
θυμότερον ἐπολιόρκει. οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν Μιθριδάτου
στρατηγῶν, ἧῶ ὄλων ἀπεγνακότες, ἔπι τῆ σφετέρᾳ σωτηρίᾳ
Λόκολλῳ παρέδωσαν τὴν πόλιν. ὁ μὲντοι Μιθριδάτης
πρὸς Τιγράνῳ πῶρρα γερνῶς, ἀνελάμβανεν τε αὐτὸν καὶ
βασιλικὴν ἐσθήτην παρέπιθῆ, τῆς σωήτοις οὐκ ἐλάττω μὲν.

καὶ λαὸν ἀφροΐζειν σωεὺς ἔλθεν, ἔχων καὶ αὐτὸς δυνάμιν οὐκ ὀλίγην, ὡς πάλιν ἀνὰ μαχούμηνον τὴν τίκην. ὁ δὲ παύσατο τῆς Μιθριδάτης ἐπέτρειπεν, ἔν τε τῆς γηναίῳ καὶ σωετῶ τὸ πλεον νέμειν αὐτῶ, καὶ μᾶλλον ἀνέχην εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίοις πόλεμον δυνάμεινον. αὐτὸς δὲ πρὸς τὸν πάρθον Θραδάτιον διεπρεσβύετο, ὥστε χωρεῖν αὐτῶ τὴν μεσοποταμίαν καὶ τὴν ἀδιαβινίαν καὶ τοῖς μεγάλοις αὐλῶνας. ἀφικουμένων δὲ πρὸς τὸν πάρθον τῶ ὥστε Λυκόλλου πρεσβέων, τοῖς μὲν Ῥωμαίοις ἰδίᾳ φίλος ἔϊ) ὑπεκρίνατο καὶ σύμμαχος, ἰδίᾳ δὲ τὰ αὐτὰ πρὸς τοῖς ἀρμυρίοις διεπίθετο. ὁ δὲ δὴ Κόπιας, ὡς εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο, πρῶτος ὥστε τῆς συκλήτου τυχεῖναι, ποικῶς αὐτοκράτωρ καλεῖσθαι, ὅτι ἔλοι τὴν ἱερακλείαν διὰ βολῆς δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνουμένων, ὡς οἰκείων κερδῶν ἕνεκα τηλικαύτῳ πόλιν ἐξαφανίσσει, μῆ σὺς τε δημόσιοι ἐλάμβανε, ἔδ' ὁ παρ' αὐτὸν τοσούτος πλοῦτος φθόσιον ἀνεκίειν. διὸ καὶ πολλὰ ἤϊ) λαφύρων εἰς τὸ ἤϊ) Ῥωμαίων εἰσεκόμιζε λαμβάνων, τὸν ὅτι τῶ πλούτῳ φθόνον ἐκκρούων· εἰ καὶ μηδὲν αὐτοῖς πρὸς αὐτοῖς ἀπειργάζετο, ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα νέμειν ὑπολαμβάνοντας. ἐψηφίσαντο δὲ αὐτῶ καὶ τοῖς ἀχμαλώτοις τῆς ἱερακλείας ἀφίεσθαι. Θρασυμίδης δὲ ἤϊ) ἔξ ἱερακλείας εἰς, κατηγόρησεν ἐπ' ἐκκλησίᾳ τοῦ Κόπια, τὰς τε τῆς πόλεως εἰσηγούμηνον πρὸς Ῥωμαίοις ἀνοίας, καὶ εἰ τῆς αὐτῆς ἀποκλίνουεν, οὐχὶ γνώμη τῆς πόλεως τοῦτο δρᾶν, ἀλλ' ἡ πινος ἤϊ) ἐφρακτότων τοῖς πρὸς ἄλλοις ἐξαπάτη, ἢ καὶ βία ἤϊ) ὅπιθημένων ἀπὸ κίετο δὲ τὸν τε τῆς πόλεως ἐμφορησμένον, καὶ ὅσα τὸ πῦρ ἀφανίσαν· ὅπως τε τὰ ἀγάλματα Κόπιας καθήρει, καὶ λείαν ἱποῖται, τοῖς τε ναοῖς κατέσσει, καὶ ὅσα ἄλλα δι' ὠμότητος ἐλθὼν ἐπεπράξῃ· τὸν τε χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον τῆς πόλεως ἀναγράφων ἀναεὶθμητον, καὶ τὴν ἄλλῃ τῆς ἱερακλείας

ἡ δὲ ἐσπετερίσατο ἀδαιμονίαν. ταῦτα τῷ Θερασιμῆδοις
 μετ' οἰμοφῆς ἔδρακρύων διεληλυθότος, ἔκ τῶν ἰγχεμῶτων
 ὄππικλαδέντων τῷ πατρὶ (καὶ γὰρ παρήλθεν καὶ τὸ πρῶτον αἰ-
 χμαλώτων πλῆθος, ἀνδρες ὁμοῖοι ἔχοντες, μὲν ἰέκων, ὅν
 πενήμοις ἐδῆσαι, θαλλοὺς ἰκισίοις μετ' ὀλοφυρμῶν παρτεί-
 νοντες) ἀπ' παρελθῶν ὁ Κόππας βραχίαια τῆ πατρίδι διελί-
 χθη φωνῆ, εἶτα ἐκατέσθη. καὶ Κάρδων δῆσας, ἡμεῖς, ὡ
 Κόππας, φησὶ, πόλιν ἐλεῖν, ἀλλ' οὐχὶ καθελῖν ἐπιτρέψαμεν.
 μετ' αὐτὸν δὲ ἔτε ἄλλοι ὁμοίως Κόππας ἠπάσαντο. πολλοὺς
 μὲν οὖν ἄξιος ὁ Κόππας ἐδόκει φυγῆς· μετελάσαντες δὲ ὁ-
 μως, ἀπέψηφίσαντο τὴν πλάτυσημον αὐτῶν· ἡρακλεώτας
 δὲ τὴν τε χώραν ἔκ τῶν θαλάσσαν καὶ τοὺς λιμῆρας ἀποκα-
 τέστησαν, καὶ μηδέαια δουλεύειν, ψῆφον ἔθεντο. ταῦτα Θερα-
 σιμῆδοις διαπραξαμένου, ὅτι τὴν πατρίδα μὲν τοῖς πολ-
 λοις ἐξέπεμψεν· αὐτὸς δὲ μὲν Βελθαρῶρου τε Προπόλου,
 (παῖς δὲ ἡὺ ὁ Γρόπυλος Βελθαρῶρου) κατὰ τοὺς ἐξῆς ὄπι-
 μῶν χρόνοις, τὰ λοιπὰ τῶν ἐπειρόντων κατέστατο. καὶ π-
 των ἐτῶν ἀναδέντων, περὶ ἐπακτεῖσιν εἰς τὴν ἰεράκλειαν
 ἐπανήγαται. ἀφικόμενος δὲ, πάντα τῶν ἐπειρῶν αἰοκίεζας
 τὴν πόλιν, καθάπερ εἰς παλιγενεσίαν ἀνακαλούμενος. δημῶ
 πάντα παρῆσαν, μόλις εἰς ὀκτακισχίλιους, ἀμα τοῖς οἰκετικοῖς
 σώμασιν, συλλεγμέναι κατεπραξάτο. Βελθαρῶρας δὲ, ἡδη
 τῆς πόλεως αὐξομένης, ἐλπίδας ἐποίησατο παρὸς ἐλευθερί-
 αν τὸν δῆμοι ἀνεπέκειν καὶ διαγεροτότων μὲν πολλῶν ἐτῶν,
 ἡδη δὲ τῆς ῥωμαίων ἡγεμονίας εἰς ἓνα παρῆσαν μὲν ἀνδρα
 Γάϊον Ἰάϊον Καίσαρα, παρὸς ἔπιν ἠπέιγτο· σιωπερῶς ἐσβύον
 δὲ αὐτῶν ἄλλοι τέπνες τῶν ὄππικλων, ἔκ ὁμοῖος Προπόλος.
 γνωθεῖς οὖν τῶν Καίσαρι Βελθαρῶρας, καὶ διαπραξαμένου
 ἐγγυτέρω τῆ φιλικῆ παρῆσαν, δι' ὑποχρῆσις ἐγένετο. οὐ
 μὲν ἐξ ἐφόδου γε λαβεῖν τὴν ἐλευθερίαν ἠδυνήθη, ἀπεδῆ

οὐκ ἐν τῇ ῥώμῃ, ἀλλ' ἐπερὰ τῆ Γαίῃ οὐδὲ τῶν χεῖρας.
 οὐκ ἀρίστα πομπῶν Βελθαρῶνας, ἀλλὰ πᾶσι πῶ
 οἰκουμένη αὐτός τε καὶ Πρόπυλος συμπεραζόμενος τῆ
 Καίσαρι, ἐδέξατο παρ' αὐτῶν, ὡς ὀπισθημιούμην τὸν αὐ-
 ποκράτεια, τῆς λιπαρίσεως αὐτῶν ἀποδέχεται. δαυδεκαε-
 τίας δὲ πῶ παρεδρίαν δεξιμύσους, ἔπει τῆς εἰς ῥώμην
 ἐπανόδου τῆ Καίσαρος δεξιμύσους, ὑπὸ τῆ γήροις καὶ
 τῆς συνεχῶν πόρων κατατροχῶν Βελθαρῶνας πλευτᾶ,
 μέγα πένθος τῆ πατρίδι καταλιπών.

Τέλος ἔτων ἐκ τῆ 15 τῆς Μέμνονος ἰσουλίας.

Α Π Π Ι Α Ν Ο Υ Ρ Ω Μ Α Ι- κ̄̄ου Αννίβαικῆ.

Σ Α δὲ Αννίβας ὁ καρρχιδόνιος ἕξ ἰβηρίας ἐς
 Ο ἰταλίαν ἐσβαλὼν, ἐκκαίδεκα ἔτεσιν οἷς ἐπέμει-
 νε πολέμῳ, ἔδρασέ τε ἔεπαθεν ὑπὸ ῥωμαίων,
 ἕως αὐτὸν καρρχιδόνιοι τε κινδυνολύοντες παρὶ τῆ πόλει, ὅπῃ
 τὰ σφέτερα μετεπέμφαντο, καὶ ῥωμαῖοι τῆς ἰταλίας ἕξ ἡλα-
 σαν, ἡ δὲ ἡ γραφὴ δηλοῖ· ἡ δὲ δὲ τῷ Αννίβῳ γέγονε τῆς ἐσ-
 βολῆς αἴτια τε ἀληθῆς καὶ παρῳφασίς ἐς τὸ φανερόν, ἀκρι-
 βέστατα μὲν ἐν τῇ ἰβηρικῇ συγγραφῇ δεδήλωται, συγγρα-
 ψῷ ὅ καὶ τῷ ὄσον εἰς ἀνάμνησιν. Αμύλχρ, ὃ Βάρκας ὀπί-
 κλησις ἰω, Αννίβας τῷ δὲ πατὴρ, ἐστρατήγῃ καρρχιδόνιων ἐν σι-
 κελία, ὅτε ῥωμαῖοι καὶ καρρχιδόνιοι ἐπολέμοιεν· δόξας δὲ
 παρῳξάει κακῶς, ὑπὸ τῷ ἔχθρῶν ἐδιώκετο· καὶ δεδιὼς, ἐ-
 παρῳξεν ἐς πρὸς νομάδας αἰρεθίωαι στρατηγός, παρῳ τῷ ἄ-
 θυσιων. ἡμόμορος ὅ χησίμορος ἐν τῷ δὲ, καὶ τῷ στραπῶν θεραπέυ-
 σας ἀρπαγαῖς καὶ δωρεαῖς, ἡ γαγγυ δίδυ τῷ κοινοῦ καρρχι-
 δονίων, ὅπῃ γὰρ δέξα, ἔεπέρασε τὸν περθμόν ἐς ἰβηρίαν. ὅ-
 θεν λάφουρα πολλὰ διέπεμπεν ἐς καρρχιδόνα, θεραπέυων τὸ
 πλῆθος εἰ διώαι τε μὴ χαλεπαίνεν αὐτῷ τῆς στρατηγίας τῷ ἐν
 σικελία. χῳραυ δὲ αὐτῷ κατακτωμῶρου πολλῷ, κλείος τε μέ-
 γα ἦν, ἔκαρρχιδονίοις ὅπῃ θυμία πάσις ἰβηρίας, ὡς ἀμαρῶς
 ἔρρη. ἡκακαθῳοῖ ὅ, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἔλληνες ἐν ἰβηρία, κατα-
 φθίβουσιν ὅπῃ ῥωμαῖος· ἔζίνε· ὅκαρρχιδονίοις ὄρος ἰβηρίας, μὴ
 διαβείνεν τῷ ἰβηρα ποταμόν· ἔεπόδε ταῖς ῥωμαίων καὶ καρ-
 ρχιδονίων ἀπονδῳαῖς ἐνεγραφή. ὅπῃ δὲ πύτω Βάρκας μὲν τῷ
 ὑπὸ καρρχιδονίοις ἰβηρίαν καθιστάμορος, ἐν πνιμάχῃ πι-
 σῳν ἀποθνήσκει, ἔεστρατηγός Ασοδρέβας ἐπ' αὐτῷ γίγνεται.

ὅς ἐκείδενε τῷ Βάρκα καὶ τὸν δὲ μὲν κτείνει θεράπων ὁ κω
 ιηχοῖς, ἔτ' ἀεσπύττω ἀνηρίκει. πείπος δὲ ἔπι τοῖς δέσρα
 πηρὸς ἰβήρων ὑπὸ πῆς στραπᾶς ἀπι δείκνυται, φιλοπόλεμος
 καὶ σιωπεῖς ἔτ' ἰδοῦν, Ἀννίβας. ὁ δὲ Βάρκα μὲν ἠὲ ὦν, Ἀ-
 σδροῦβου δὲ πῆς γλωακὸς ἀδελφὸς, νέος δὲ κομιδῆ, καὶ ὡς
 μειράκιον ἔπι, τῷ πατρὶ καὶ τῷ κηδευτῆ σιωών· καὶ ὁ δῆ-
 μος ὁ καρχηδονίων αὐτῷ τ' στρατηγίῳ ἐπιψήφισει. οὐτω μὲν
 Ἀννίβας, πῶς οὐ τὰ δὲ συγγραφέω, γίγνεται στρατηγὸς καρ-
 χηδονίων ἔπι ἰβήραι. ἦν δὲ ἐχθρῶν ἦν Βάρκα τε καὶ Ἀσδρό-
 βου τοῖς φίλοις τοῖς ἐκείνων διακόντων, καὶ Ἀννίβου τῶ δὲ κα-
 ταφρονοῦντων ὡς ἔπι νέος, ἀρχὴν ἔτ' ἔπι ὁ Ἀννίβας ἐφ' ἐαυ-
 τῷ ἠγούμενος, καὶ νομίζων οἱ τὸ ἀσπιδίος ἐκ ἦν τῆς πατρίδος
 φόβων πῶς ἐσθλαί, ἐς πόλεμον αὐτοῖς μέγαν ἐμβαλεῖν ἐπι-
 νόει. ὑπολαβὼν δὲ, ὡς πῶς ἴδω, Ῥωμαίοις ἐπιχρηῆσαι, χρο-
 νιὸν τε καρχηδονίοις ἐσθλαί, καὶ μεγάλῳ αὐτῷ δόξαν, εἰ καὶ
 τύχοι πλάσας, τὸ γὰρ ἐγχείρημα οἴσιν· λεγόμενος δὲ καὶ ὑπὸ
 τῶ πατρὸς ἔπι βωμῶν ἔπι παῖς ὀρκωθίωι, Ῥωμαίοις ἐπι-
 σουλδῶν οὐ ποτ' ἐκλείψιν ἐπινόει πῶς τὰς ἀποιδας τὴν ἰ-
 βηρα διαβιῶναι. καὶ παρεσκήδαιζεν ἵνα ἐς πῶς φασιν κατη-
 γορεῖν ζακαρθαίων γραφῶν τε ταῦτα ἰνεχῶς ἐς καρχη-
 δοῖα, ἔπῶς πῶς ὁ πῶς Ῥωμαῖοι κτύφα πῶς ἰβηρίῳ αὐτῷ
 ἀφιστᾶσιν, ἔτυχε πῶς καρχηδονίων πῶς ὡς ὁ ἰδοκμά-
 σεν. ὁ μὲν δὲ τὴν ἰβηρα διαβας, τ' ζακαρθαίων πόλιν ἠβη-
 δὸν διέφθρε. Ῥωμαίοις δὲ καὶ καρχηδονίοις ἔπι τῶ δὲ ἠέλιω-
 τῶ ἀσπονδαί, ἀγῶν ἰβηρίῳ αὐτοῖς μετὰ τὸν πόλεμον τὴν ἐν
 σκελίᾳ. Ἀννίβας δὲ ὅσα μὲν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν διῆσι Καρ-
 χηδονίων τε καὶ Ῥωμαίων στρατηγῶν πῶς ἰβηρίῳ ἔπῶς ἔπῶς,
 ἢ ἰβηρικῆ γραφῆ δηλοῖ. ἔπι λεξάμενος δὲ κελπῶν τῶ τε καὶ
 λιβύων καὶ ἑτέρων ἐθῶν ὅπῳ πλείοις, καὶ τὰ ὁ ἰβηρία πα-
 ραδοῖς Ἀσδροῦβος πῶς ἀδελφῶ, τὰ πυρίωι ἄ ὄρη διέβαινε

εἰς τὴν κελτικὴν, τὴν νυῦ λεγρομόρῳ γαλαπῆαι, ἄνωι πρὸς
 ὄνεακισμυροῖς καὶ ἰππέας εἰς διχλίους ὅπῃ μυροῖς, καὶ ἕξ-
 φαιτας ἐπὶ καὶ τεράκοιτα· γαλαπῆαι δὲ τοῖς μὲν ὠνέμορος,
 τοῖς δὲ πύθων, τοῖς δὲ καὶ βιαζόμενος, δῶδενε τὴν χόσαν.
 ἕξθων δὲ ὅπῃ τὰ ἀγῆπα ὄρη, καὶ μηδεμίαν μῆτε δίοδον μῆ-
 τε ἄνοδον θύρων (ἀπόκρημα γὰρ ὅστιν ἰχυράς) ἐπέβαινε
 καὶ κείνοις, ὑπὸ τὸλμης κακοπαθῶν· χόνος τε πολλῆς οὐ-
 σης καὶ κρύους, τὴν μὲν ὕλῃ τέμνων τε καὶ κατακαμάων,
 τὴν δὲ πέφρασι σβεννίς ὕδασι καὶ ὄξει, καὶ τὴν πᾶντραν ἐκ
 τοῦ δὲ φαφαρῆν γιγρομόρῳ, σφύρας σιδηραῖς θραύων καὶ
 ὄδοποιῶν, ἢ καὶ νυῦ ὅστιν ὅπῃ ὄδων ἐν πελοῆς, καὶ κα-
 λεῖται δίοδος Αννίβου· ἡ δὲ θραύων αὐτὸν ὅπῃ λιπουστῶν, ἡ-
 πέρητο μὲν, ἐπὶ λαθῆανω ὅπῃ καὶ πάρεστιν εἰς τὴν ἰταλίαν· ἔ-
 κτω δὲ μόλις ἀπὸ τῆς ἐξ ἰβήρων ἀναστάσεως μὲν πλείους
 ἀποβαλὼν, εἰς τὸ πείδιον ἐκ τοῦ ὄρων κατέβαινε. καὶ μι-
 κρὸν ἀναπαύσας, περὶ βάλλε ταιρααῖα πόλει κελπκῆ· κα-
 τὰ κράτος δὲ αὐτὴν ἔξελεῖν, τοῖς μὲν ἀγῆμαλώτοις ἔσφα-
 ξεν, εἰς κατὰ πηξίν τῆς ἄλλης κελπκῆς· ὅπῃ δὲ ποταμὸν ἡ-
 ειδανόν, τὸν νυῦ πᾶσον λεγρομόρον, ἐκθῶν, ἔνθα ῥωμαῖοι
 κελτοῖς τοῖς καλουμένοις βοιοῖς ἐπολέμουσι, ἐσφατοπέδευ-
 σαν. ὁ δὲ ὕπατος ὁ ῥωμαίων Πούπλιος Κορνήλιος Σκιπίων
 καρχιδονίοις ἐν ἰβηρία πολέμῳ, ἐπεὶ τῆς ἐσβολῆς Αν-
 νίβου τῆς εἰς τὴν ἰταλίαν ἐπέθετο, τὸν ἀδελφὸν καὶ ὁ δὲ
 Γναῖον Κορνήλιον Σκιπίωνα ὅπῃ τοῖς ἐν ἰβηρία παρῆμα-
 σι καταλιπὼν, διέπλευσεν εἰς τυρρῶνίαν. ὅθεν ὁ δέουον τε
 καὶ συμμάχους ὅσοις δυνάμει ἀγῆρων, ἔφθασαν ὅπῃ τὸν
 πᾶσον Αννίβου καὶ Μάλιον μὲν καὶ Απίλιον, οἱ τοῖς βοιοῖς
 ἀπολέμουσι, εἰς ῥώμῳ ἐπέμψεν, ὡς οὐ δέον αὐτοῖς ἐπισκα-
 τηγῆν, ὑπὸ αὐτοῦ παρίοντος· αὐτὸν δὲ τὸν στρατὸν πᾶσα λα-
 βῶν, εἰς μάχην ἔξέτασεν πρὸς Αννίβου. καὶ γηρομόρης

ἀκροβολίας τε καὶ ἵππομαχίας, οἱ ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑ-
 πὸ τῆς λιθούων, ἐφθυγον ἐς τὸ στρατόπεδον· καὶ νυκτὸς ὄπι-
 γμομένης, ἐς πλακηντίαν ἀνεχώρου, ἀσφαλῶς πετειχισμέ-
 νω, τὸν πᾶδον ὄπι γερυράν περᾶσαντες τε καὶ λύσαιτες
 παὶ γεφύρας. τὸν μὲν οὖν ποταμὸν καὶ ὁ Αννίβας ζυβύξας
 ἐπέρα· τὸ δ' ἔργον ἀδύς τὸ δὲ πορθῶν ἢ δεύτερον ὄπι τῆ
 τῆς Σκιπίων ὄραν διαβάσας ᾧ τῶς ἐπέκεινα κελτῆς ἐξῆ-
 ρε τὸν Αννίβαν, ὡς ἄμαχον στρατηγὸν καὶ πύχη λαμπροῦ
 χρωῶδρον. ὁ δὲ, ὡς ἐν βαρβάρους τε καὶ τιθιπόσιν αὐτὸν, καὶ
 δι' ἄμφω διωαμύροις ἀπατάσθαι, πλὴν ἐάθητα καὶ πλὴν κό-
 μιλω ἐνίλλαυε. Συνεχῶς ἐσκυλασμέναις ὄπι οἰαίς, καὶ αὐτὸν
 οἱ κελτοὶ παλιόντα τὰ ἔθνη, πορεσβύτιω ὄραντες, εἶτα νέον,
 εἶτα μεσαπόλιον, καὶ συνεχῶς ἔτερον ἐξ ἑτέρου, θαυ-
 μάζοντες, ἐδόκωυ θεοτέρας φύσεως λαχεῖν. Σεμπερόνιος
 δὲ ὁ ἕτερος ὑπατος ἐν σικελία τότε ὢν, καὶ πυθόμενος,
 διεπλυσε πορὸς τὸν Σκιπίωνα, καὶ πεσασάκοντα σα-
 δίοις αὐτῆ διαγῶν ἐστρατοπέδευσε. καὶ τῆς ὄπουσης ἐμελλον
 ἅπαντες εἰς μαχίω ἦξεν· ποταμὸς δ' ἰὼ ἐν μέσῳ πεδίας,
 ὃν ῥωμαῖοι πορῆω, χήμερίου τὲ τῆς Ἑσπῆς οὐσης καὶ ὑε-
 τῶ καὶ κρύοις, ἐπέραν, βρεχόμενοι μέχρι τῆς μασιῶν. Αννί-
 βας δὲ καὶ ἐς δευτέραν ὥραν ἀνέπαισε πλὴν στρατιά, ἃ
 τότε ἐξῆγε. ᾧ τῶς ταξίς δὲ πλὴν ἑκατέρων, τὰ κέρατα κα-
 πτῆχον, ἀμφὶ πλὴν φάλαγγα τῆς πεζῶν. Αννίβας δὲ τῶς μὲν
 ἵππῶσιν ἀντίταξε τῶς ἐλέφαντας, τῆ δὲ φάλαγγι τῶς
 πεζοὺς, τῶς δὲ ἵππείας ἐκέλευσιν ὀπίσω τῆς ἐλεφάντων ἀ-
 στρεμῶν, ἕως αὐτὸς ἔσσημλῶη. γημομένην δὲ ἐν χερσὶ πάν-
 των, οἱ μὲν ῥωμαίων ἵπποι τῶς ἐλέφαντας, οὐ φέροντες
 αὐτῆς οὔτε πλὴν ὄψιν, οὔτε πλὴν ὀδμῶν, ἐφθυγον· οἱ δὲ
 πεζοὶ, καὶ πορ ἰσὸ τῆ κρύος καὶ τῶς ποταμοῦ καὶ τῆς ἀ-
 χρυπνίας πετρυμμένοι καὶ μαλακοὶ ὄντες, ὄμφος ἰσὸ τῶλ-

μης τοῖς θηείοις ἐπεπύδων, καὶ ἐπίτρωσκον αὐτὰ καὶ ζινοῖ
 καὶ τὰ νύθρα ὑπέκοπιον, καὶ τοῖς πεζοῖς ἐπέκλινον ὕδην. Θεα-
 σάμμος δὲ ὁ Ἀννίεας, ἐσήμλωε πλὴν ἵππων κυκλοδοῦσαι τοῖς
 πολεμίοις. ἐσκεδάσμενων δὲ ἄρπ' ἵπρωμαϊθῶν ἵππῶν δὲ φ'
 τὰ θηεία, καὶ ἵπ' πεζῶν μόνων τε ὄντων καὶ κακοπαθοῦντων καὶ
 δεδιότων ἢ παρὰ κλωσιν, φυγῆν πανταχόθεν ἰὼ ἐς τὰ στρα-
 τήπεδα, καὶ ἀπώλλυτο οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἵππῶν καταλαμβαλόν-
 των, ἄτε πεζοί, οἱ δὲ ὑπὸ τῷ ποταμοῦ παρὰ φέροντος (ἔ' γὰρ
 ἦ λίξι πλὴν χόσια τήξαιτος, ὁ ποταμὸς ἐρρύη μίγας) ἔτε σῆνα
 δὲ τὸ βάθος, οὐτε νῆιν δὲ τὰ ὄπλα ἐδιώαιτο. Σκιπίων δὲ
 αὐτοῖς ἐπόμμος καὶ παρὰ καλῶν, ὀλίγου μὲν ἐδέησε βρωθῆς
 δὲ φ' φαρμάκων, μόλις δὲ ἐς κρεμῶνα διεπώθη φερόμμος· ἐ-
 πίπνιον δὲ ἰὼ βραχὺ πλακηνίαι· ὡ παρὰ βοθρῶν ὁ Ἀννίεας
 ἀπώλεσε τετρακοσίους, καὶ αὐτὸς ἐτρώθη, καὶ ἄπο τῶν δὲ παύ-
 πτες ἐχέμαζον. Σκιπίων μὲν ἐν κρεμῶνι καὶ πλακηνίαι, Ἀν-
 νίεας δὲ παρὰ πύδον. οἱ δὲ ἐν ἄσῃ ῥωμαῖοι, πυθόμενοι, καὶ τει-
 ῆσ' ἦδη πλείοντες παρὰ πύδον (ἠπλωτο γὰρ δὴ καὶ ὑπὸ βοιῶν
 παρὰ Ἀννίεου) στραπαῖ τε παρ' αὐτῶν ἄλλω κατέλεγον, σιω-
 τοῖς ἔσι παρὰ τὸν πύδον, ὡς ἔϊ' τελα καὶ δεκα τέλη καὶ τοῖς συμ-
 μάχοις ἐτέραν διπλασίονα ταύτης ἐπήγγελλον. ἦδη δὲ αὐ-
 τοῖς τὸ τέλος εἶχε πεζοὶ πεντακισχίλιους καὶ ἵππῆας τελακο-
 σίοις καὶ τούτων τοῖς μὲν ἐς Ἰβηρίαν ἔπεμπον, τοῖς δὲ ἐς σαρ-
 δόνα, καὶ κείνῳ πολεμουμένῳ τοῖς δὲ ἐς σικελίαν· τὰ πλείο-
 να δὲ ἦγον ἔπι τὸν Ἀννίεαν οἱ μὲν Σκιπίωνα καὶ Σεμπαθ-
 ριον ἀφ' ἑνὸς ὑπατοῦ Σερουιλίου τε Γναῖος καὶ Γάιος Φλα-
 μίνιος· ὧν ὁ μὲν Σερουιλίος ἔπι τὸν πύδον ἐπεχθῆεις, ἢ στρα-
 τηγίῳ ἐκδέχεται παρὰ φ' Σκιπίωνος· ὁ δὲ Σκιπίων, ἀρδύπα-
 ῖς ἀφ' ἑνὸς, ἐς Ἰβηρίαν διέπλευσεν· Φλαμίνιος δὲ τελασμελίοις
 τε πεζοῖς καὶ τελαχλίοις ἵππεῦσι πλὴν ἐντὸς Ἀππινίων ὀράν
 ἰταλίαν ἐφύλασεν. ἰὼ δὲ μόλις ἄρ' ἐπι κωρείως ἰταλίαν·

Ἐὰν δὲ ἀππινίνα κατέρχεται μὲν ἐκ μέσων ἤδη δ' ἰπίων ὅππ
 ἡτάλασται· ἐστὶ δὲ αὐτῆς τὰ μὲν ὅππ δεξιᾷ πάντα, καθαρὰς
 ἰταλία, τὰ δὲ ὅππ ἡάπερα ἐς τὸν ἰόνιον φθάνοντα, νῦν μὲν
 ὅππ κὺ τῶν ἰταλία (ὅππ κὺ τὴν ῥώμια νῦν ἰταλία) οἰκοῦσι δὲ
 αὐτῆς τὰ μὲν ἑλλωες ἀμφὶ τὸν ἰόνιον ἀκτῶν, τὰ ἕλοιπα κελ
 τοῖς, ὅππ τῆ ῥώμη τὸ πρῶτον ὅππ τέμφοι, ἕτερον ἐν ἑσπέρῃ. ὅπ
 περὶ αὐτοῖς Ἰελαύνων Κάμλλος ἐδίωκε μέχρι ἤδη ἀππιν
 νίων ὄραν, ἐμὶ δοκοῦσιν, ἕτερον αὐτῶν, ἀππὶ ἡτῶν ἤδη
 ἰδίων πρῶτον τὸν ἰόνιον οἰκοῦσιν, καὶ τὸ μέρος τῆς χύρας, ἐπ
 νῦν ἕτας καλοῦσιν, ἰταλίδου γαλακκῆν. ῥώμια οἰκὶ δὲ ἡμα
 γάλους στρατοῖς ἐς πολλὰ ὄμορδ διήρλωτο. Ἀννίβας δὲ τούτων
 αἰδοῦμενος, ἅμα τῶν ἡελ τοῖς ἄλλοις λαδῶν, ἐδήου τῶν τὴν
 ῥώμια, καὶ πρῶτον ἐβανεν ἐς τὸ μέρος τὸ ὅππ ῥώμιας. οἱ δὲ, πλη
 σιάζοντες αὐτῷ, παύσιν ἐδρασαν, ἐπαρούσης σφίσιν ἀξιωμαχου
 δωάμεως· ἐστράτευον δὲ ὄμορδ ἐκ ἤδη ἕτερον οἰκοῦσιν ὅππ κελ
 χιλίους· καὶ Κεντῶνιον αὐτοῖς ἕτερον ἤδη ὅππ φανῶν ἰδίων ἤδη,
 οὐδὲ μίαν ἀρχὴν παρῶσης, ἐπέστησαν τε καὶ ἐξέπεμπον ἐς ὄμο
 βελκοῖς ἐς τῶν πλησίον τῶν λίμνῶν, τὰ σενὰ πρῶτον ἡδῶν,
 ἡ σιωπομόφατον ὅππ τῶν ῥώμια. ἐν δὲ τούτῳ κὺ Φλα
 μίνιος ὅππ τῶν πεισμερίοις τῶν ἐν τῶν ἰταλίδου φυλάσων, αἰ
 δοῦμενος τῆς σπουδῆς Ἀννίβου, μετέβανεν ὅξέως, οὐδὲν ἰα
 παύων τῶν στρατῶν, δέει τε πρῶτον τῆς πόλεως, καὶ αὐτὸς ἐν
 ἀπειροπόλεμος τε, καὶ ἐς τῶν ἕτερον δεξοκομπίας ἡρημῶς,
 ἡπείρωτο Ἀννίβα συμπλακῆναι· ὅππ αἰδοῦμενος αὐτῷ τῆς τε
 ὄμορδς ἕτερον ἀπειρίας, ὄμορδ μὲν πὺ τῶν λίμνῶν πρῶτον ἐβανεν
 ἐαυτῷ, ψιλῶς δὲ καὶ ἰππίας ἐς φάραγα ἀπκρύψας, ἐστρα
 τοπέδευεν ἕτερον αὐτῷ ὅππ Φλαμίνιος καπδῶν ἅμα ἕτερον, σμικροῖ
 μὲν πὺ δέειψι, κὺ στρατὸν ἀναπαύων ἐξ ὄμορδς, κὺ χύρας
 κοπιούμενος· μὲν δὲ τούτῳ ἕτερον ἕτερον ἕτερον ὅππ ἡ μάχῃ αὐ
 τοῖς ὄντας ἀπ' ἀρχυπίας καὶ κόπου· τῆς δὲ ἐν ἑσπέρῃ ὅππ φανῶν

σις, ἐν μέσῳ ληφθεὶς τῷ τε ὄρει καὶ τῆς λίμνης καὶ τῆς ἐ-
 χθραῖν, αὐτὸς τε ἀνηρέθη ἑσὼ αὐτῷ δισμύλοι· τοῖς δὲ λοι-
 ποῖς ἔπι μωλοῖς ἕς ἕνα κρόμῳ ὄχραξιν συμφυρίτας Μα-
 αράβῃ ὁ Ἰσπασράτης Ἀννίβου, μεγίστην κῆρδὲ ἐπίσραπτι-
 ζία δόξασιν ἔχων, οὐ δυνάμενος ἦεν ἄχεραῖς, οὐδὲ ἀξίων ἀ-
 πιγνακόπι μάχεσθαι, ἔπεισε τὰ ὅπλα ἀποθέσθαι, σωτήριος
 ἀπολύσθη ὅτι θέλοιεν. ὡς δὲ ἀπέθετο, λαβὼν ἠΐην αὐτοῖς
 παρὸς τὸν Ἀννίβου γυμνοῖς. ὁ δὲ οὐ φαίδρος ἦν κύριον χω-
 εῖς αὐτῷ ταῦτα ἑνθέσθαι τὸν Μααράβῃ, τοῖς μὲν ἐκ τῆ συμ-
 μάχων φιλανθρωπεσάμενος, ἀπέλυσε ἐς τὰ ἑαυτοῦ, θη-
 ράων τῆ φιλανθρωπία τὰς πόλεις· ὅσοι δὲ Ῥωμαίων ἦ-
 σαν, εἶχε δῆσας. τῶν δὲ λείαν τοῖς συσρατεῦσι καλῶς ἀπο-
 δόμενος, ἵνα καὶ τοῖς δεραπέυσσε τῶν κέρδη, παροῦσαι ἐν
 τῷ παρῶθεν ἀδομῆρου, ἡδὴ ἦν γηγουδῶν τῷ παρὶ πᾶσον
 στρατηγῷ Σερουλίῳ, καὶ τετρακισμυεῖοις ἐπιτυρλίνας
 ἐπιγευδῆρου, Κεντλίω δὲ ἦδη τοῖς ὀκτακιχλίοις τὰ γενὰ
 παροελιφότος. Ἀννίβας δὲ, ἐπειδὴ τῶν τε λίμνῳ εἶδε τῶν
 πλεισίνῳ, καὶ τὸ ὄρος τὸ παρῶ αὐτῶν, καὶ τὸν Κεντλίωιν
 ἐν μέσῳ κρατῶντα τῆς διόδου, τοῖς ἠγεμόνας τῆς ὁδῶν
 ἐξήταξεν εἴπαι εἶη παρὶ τοῦ οὐδεμίαν δὲ φαίδρων εἶναι
 πείθειον, ἀλλὰ ἀπόκρημα πάντα καὶ φαραγῶδη, δι' αὐ-
 τῆς ὁμῶς ἐπέμπε τοῖς ψιλοῖς νύκτωρ τὸ ὄρος παρὶ εἶναι, καὶ
 Μααράβῃ μετὰ τῆς πεκμησάμενος ὁ πὶ δυνάμην τοῦ παρὶ
 θεῖν, παρὸς ἔβαλε τῶν Κεντλίω κατὰ μέτωπον, καὶ σιωεσῶ-
 των ἑκατέρων, παύσασθαι ὁ Μααράβῃ ἐκ κορυφῆς
 ἄνωθεν ᾤφθη τε καὶ ἠλάλαξεν. Ῥωμαίων δὲ ἄδύς ἦν φυ-
 γῆ, καὶ φόρος κευκλωδῶν· καὶ τριχίλιοι μὲν ἔπεσον, ὀ-
 κτακόσιοι δὲ ἐλήφθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ, μολίς διέφυγον. πυρό-
 μετροὶ δὲ οἱ ἐν ἄσῃ, καὶ δεισάπτες μὴ ἄδύς ἐπὶ τῶν πόλιν ὁ
 Ἀννίβας ἔλθοι, τὸ τε τείχος ἐπλήρωσεν λίθων, καὶ τοῖς γέροντας

ἄπλοκον, ὄπλων μὲν ὑπερουΐτις, τὰ δὲ λάφυρα ἐκ τῆς ἱερᾶν
 κατὰφέροντις, ἀ ἐκ πολέμων ἄλλων κόσμος αὐτοῖς περὶ-
 κειτο· δικτᾶτωρα τε, ὡς ἐν κινδύῳ, Φάβιον εἶλοντο Μάξι-
 μον. Αννίβας δὲ, θεοῦ παρρηχρόντος αὐτὸν, ὅτι πένιόνιον αὐ-
 ρις ἐτράπη, καὶ πῶς παρρηχρόντος οὐδὲν ἐπόρθη, λείπει τε
 περὶ ἄλλων περὶ. Σερούλιος δὲ ὑπατος ἀντιπαρῶν αὐ-
 τῶν, κατῆρεν εἰς ἀέμινον, ἀπέχων Αννίβας μίσην ἡμέραν, ἐν-
 τα ἔσχαται Ἰνέιχε, καὶ τοῖς ἐπιφίλοις κελτῶν ἀπεθάρρυνεν.
 ἕως ἀφικόμενος Φάβιος Μάξιμος ὁ δικτᾶτωρ Σερούλιον
 μὲν ἐς ῥώμην ἐπέμπευ, ὡς οὔτε ὑπατος, οὔτε στρατηγὸν
 ἐπιόντα, δικτᾶτωρος ἠρημόν· αὐτὸς δὲ τῶν Αννίβας παρρη-
 κολουθῶν, ἐς μὲν χεῖρας οὐκ ἦει, πλάκεις ἐκείνου παρρη-
 κολουθῶν· πολιορκεῖν δὲ οὐδένα εἶα, παρρηφυλάσων καὶ
 ὅτι κείμενος. ὁ δὲ, τῆς χώρας ὕδασι κινδυνεύων, ἔσφαν ὑπόρει,
 καὶ αὐτὸν αὐτοῖς περὶ, ἐκάστης ἡμέρας ἐξήτασε, παρρη-
 κολουθῶν ἐς μάχην. Φάβιος δὲ οὐ σιωπέτικος, κατα-
 γινώσκοντος αὐτὸ Μινουκίου Ρούφου, ὃς ἵππαρχος μὲν ἦν
 αὐτῶν, ἔγραφε δὲ ἐς ῥώμην τοῖς φίλοις ὡς ὀκνοῖν Φά-
 βιος ὑπὸ δαλίας· δεδραμόντος δὲ ἐς ῥώμην ὅτι θυσιὰς
 ἕως τῶν Φαβίου, ὁ Μινούκιος ἠγούμενος τῶν στρατῶν, σιω-
 πλάκειν ἕως μάχην τῶν Αννίβας, καὶ δόξας πλέον ἔχων,
 στρατοῦ ἐς ῥώμην ἐπέστειλε τῆ βουλῆ, πὺν Φάβιον αἰ-
 ζιούμενος, ἐκ ἐθέλοντα νικῆσαι. καὶ ἡ βουλὴ, ἐπαυελικηθῶ-
 τος ἐς τὸ στρατόπεδον ἤδη τῶν Φαβίου, ἴσον ἰσχύειν αὐτῶν πὺν
 ἵππαρχον ἀπέφωεν. οἱ μὲν δὲ, μερσαμόφοι πῶς στρα-
 τῶν, πλοκίον ἀλλήλων ἐστρατοπέδουον, καὶ τῆς γῆρας ἐ-
 κάτερος εἶχοντο τῆς αὐτῶν, Φάβιος μὲν ἐκπερὶχεν Αννί-
 βαν τῶν χρόνῳ, καὶ παρρηχρόντος μὲν ὑπὸ αὐτῶν παρρη· ὁ δὲ
 Μινούκιος, μάχην δεκρὶ δῆσαι. σιωπόντες δὲ ἐς μάχην τῶν
 Μινουκίου, Φάβιος τὸ μέλλον ἴσως παρρη, ὅν μεσῶ πῶς

στρατὸν ἀτρεμοῦσαι ἔστησε τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς τῆς Μινου-
 κίου βαπτύτας ἀρελάμβανεν, τοῖς δὲ Ἀντίου δυνάκοντας ἀ-
 πεκρούετο. καὶ Φάβιος μὲν ὧδε τὴν συμφροσὴν ἐπεκούφισε
 τῆς Μινουκίου, οὐδὲν ἔπιμνωσας τῆς διὰβολῆς· ὁ δὲ Μινου-
 κιος αὐτοῦ καταγοῖς ἀπειρίαν, ἀπέθετο τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ
 μέρος τῆς στρατῶ παρέδωκε τῆς Φαβίου ἡγευμῶν ἄνδρα
 πικρίτω· οὐδὲν δὲ ὁ Σεβαστὸς ὑπερον πολλάκις ἐμέμνητο, οὐκ
 ὦν ἀχερῆς οὐδὲ οὗτος ἐς μάχας ἢ μάλλον ἑλμῆ τέχνη χεῖ-
 ραι. Φάβιος μὲν οὖν αὐτῆς ὁμοίως ἐφύλασσε τὴν Ἀντίαν, καὶ
 τὴν χώραν πορθῆν ἐκώλυεν, οὐ συμπλεκόμενος αὐτῆς τῆς
 πατρὸς, τοῖς δὲ ἀποσκιδναμῶσις μῆνοις ἔπιπτήμενος· καὶ
 φῶς εἰδῶς ἀπορήσοιτα ἔσθῶν αὐτῆκα τὸν Ἀντίαν· σελῆς
 δὲ δίοδου πλησασζούσης, ὁ μὲν Ἀντίος αὐτὴν οὐ περιείδετο,
 Φάβιος δὲ περιέμψαι πετρακιλίους, κατέλαβε, καὶ τοῖς
 λοιποῖς αὐτοῖς ἔπιπτήσεα ἔστραπέδεν ἐπὶ λόφου καρτε-
 ροῦ· ὁ δὲ Ἀντίος, ὡς ἤθετο ληφθεῖς ἐν μέσῳ Φαβίου τε καὶ
 τῆς σενῶν φυλασσωμῶν, ἔδρασε μὲν ὡς οὐποτε ἄλλοτερον (οὐ
 γὰρ εἶχε διέξοδον, ἀλλὰ πάντα τὴν ἀπόκρημνα καὶ διέξοδα,
 ἐπὶ ἠλπιζε Φάβιον ἢ τοῖς ἔπιπτήσων βιάσασθαι διὰ τὴν
 τῆς χειρῶν ὀχυρότητα·) ὧδε δὲ ἔχων ἀπορίας, τοῖς μὲν αἰ-
 χμαλώτοις ἐς πεντακιλίους ὄντας κατέσφαξεν, ἵνα μὴ
 ἐν τῆς κινδύων νεωτερίσσαν, βοῖς δὲ ὅσας εἶχεν ἐν τῆς στρατο-
 πέδῳ (πολὺ δὲ πλῆθος τῶν) τοῖς κέραιον αὐτῆς δαῖδας περιέ-
 θηκε, καὶ νυκτὸς ἔπιπτήσων τῶν δαῖδας ἔξασθαι, τὸ λοιπὸν
 ἐν τῆς στρατοπέδῳ πῦρ ἔσβεσεν, καὶ σιγῶν βαθῆσαν ἔχων πα-
 ρήγχιλε. τοῖς δὲ ἀπολμοτάτοις τῆς νέων ἐκέλευσε τῶν βοῶν
 ἐλαύνειν μετὰ σπουδῆς αὐτῶν πρὸς τῶν ἀπόκρημνα, ἃ τὴν ἐν
 μέσῳ τῆς Φαβίου τῆς σενῶν· αἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐλαυνόν-
 των ἐπιγῶμα, καὶ τῆς πυρὸς ἐκκαίοντος αὐταῖς, ἀνεπή-
 δων ἔπιπτήσων κρημνοῖς ἀφειδῶς καὶ βιαίως, εἴτα κατέπιπτον,
 αὐτῆς

αὐτῆς ἀρεπῆδων. ῥωμαῖοι δὲ οἱ ἐκατέρωθεν ὄραντες, ἐν μὲν
 τῷ Αννίβου στρατοπέδῳ σιγῇ καὶ σκόπῳ, ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι
 πῦρ πολὺ ἐποικίλον, ἐκ ἔχοντες, ὡς ἐν νυχτὶ, τὸ γινόμενον ἀ-
 κριβῶς ὅτι νοήσασιν· ὁ μὲν Φάβιος εἰκαζεν εἶναι τὴν στρατήγη-
 μα τῷ Αννίβου, καὶ σιωπεῖναι μὴ διωκόμενος, ἀπὸ τῆς ἐμα σιωπῆ-
 χε τῆς στρατῶν, τῆς νύκτα ὑπορῶμενος· οἱ δὲ ἐν τοῖς στενοῖς ἰσπῶ-
 λαδον ἀπὸ ἡτέλεον ὁ Αννίβας, φθίζαν αὐτὸν, ὡς ἐν ἀπόροις, ἀ-
 τω δὲ τῆς κρημνῶν βιαζόμενον καὶ μετεπήδων, ὅτι τὴν φαν-
 τασίαν τοῦ πυρός καταθέοντες, ὡς ἐκείνη ψόμενοι τὸν Αννίβου
 κατακοπατεῦσθαι. ὁ δὲ, ὡς εἶδε καταβαίνοντας αὐτοῖς ἐκ τῆς στε-
 νῶν, διέδραμον εἰς αὐτὰ τοῖς ταχυτάτοις ἀνδρῶν φωνῆς μὲν σιω-
 πῆς, ἵνα δὲ ἀλάτοι. καταλαδῶν δὲ αὐτὰ καὶ κρατυνάμενος,
 ἐσήμιλω τῇ σάλπιγγι, καὶ τὸ στρατόπεδον ἀρεπῆσθαι αὐτῶν,
 ἐπὶ πῦρ ἀφ' ἡνδίων ἐξέφλωεν. ῥωμαῖοι μὲν δὴ τότε ἤδοντο τῆς
 ἀπάτης· ὁ δὲ στρατὸς ὁ ἄλλος Αννίβου, καὶ οἱ τὰς βοῆς ἤκωνον-
 τες, ὅτι τὰ στενὰ ἀδεῶς διέδραμον· καὶ αὐτοῖς σωμαζαγῶν
 ἀπῆρεν εἰς τὸ πρῶτον ἔτι μὲν ἐξ ἀγῆπις τότε ὁ Αννίβας, αὐ-
 τὸς τε παλαιῶν καὶ τὸν στρατὸν παλαιῶν καὶ εἰς γερωνίαν τῆς ἰα-
 πυρίας ἐπειχθεῖς, ἢ σίτου πλήρης ἴω, ἐξείλεν αὐτῶν καὶ ἐν ἀ-
 φθόνοις ἀδεῶς ἐχέμαζεν. ὁ δὲ Φάβιος, καὶ τότε τῆς αὐτῆς γῶ-
 μης ἐχόμενος, εἶπετο, καὶ τῆς γερωνίας ἀποχρῶν δέκα σταδίους
 ἐστρατοπέδευεν, λαδῶν ἐν μέσῳ ποταμὸν ὄφιδον. ληρότων
 δὲ αὐτῶν τῆς ἐξ μιλῶν, ἐφ' ἧς ἀρουῦται ῥωμαῖοι τοῖς δι-
 κταπρασ, οἱ μὲν ὑπατοὶ Σεργίλιος τε καὶ Ἀπίλιος ὅτι τὰς
 εἰ αὐτῶν ἀρχαῖς ἐπαρήεθ, ἐπῆλθον ὅτι τὸ στρατόπεδον, καὶ ὁ Φά-
 βιος εἰς ῥώμην ἀπῆει γίνον· δέξιρες ἐν τῶν δὲ ὡ χύμασι Αν-
 νίβου καὶ ῥωμαῖοις ἀκροβολισμοὶ σιωπεῖς εἰς ἀγῆπις· καὶ τὰ
 ῥωμαίων ὅτι κωδέσσερα ἐξ ἀδαρσέσσερα ἴω, ὁ δὲ Αννίβας ἐ-
 πέσελλε μὲν αἰετῶν γινόμενα κερχιδόνιοις ἰσπεπαίρων· τότε
 δὲ ἀπελωλότων αὐτῶν πολλῶν, ἠπόρει, καὶ στρατὸν ἠπῆ καὶ χερῶν

ματα. οἱ δὲ ἔχθροί, πάντα ὀπισκώποντες τὰ Αννίβου, καὶ τό-
 τε ὑπεκρίνοντο ἀπορεῖν, ὅτι τῶν νικούντων ἐκ αἰτιωμάτων χηί-
 ματα, ἀλλὰ πεμποντων ἐς τὰς πατρῆδας, ὁ Αννίβας αἰτιήσας,
 λέγων νικάω, οἷς οἱ καρχηδόνιοι πειθέντες, οὔτε στρατιὰν ἔ-
 πεμπον, οὔτε χηίματα. καὶ ὁ Αννίβας ταῦτ' ὀδυρόμενος, ἔ-
 γραφεν ἐς Ἰβηρίαν Ασδρόβα τῶν ἀδελφῶν, ᾧ ἄρχαρχαλῶν αὐ-
 τὸν, ἀρχομέδου θέρους μὲν ὅσης δυνάμει στρατίας καὶ χηιμά-
 των ἐσβηθεῖν ἐς τὴν ἰταλίαν, καὶ πορθῆν αὐτῆς τὰ ἐπέκεινα,
 ἵνα δηῶτο πᾶσα, καὶ ῥωμαῖοι κάμνοιν ὑπὸ αὐτῆς ἐκαστέ-
 ρωθεν. καὶ ταῦδε ἰδὼν Ἰβηρὸν ἄνδρα Αννίβαν ῥωμαῖοι δὲ τῶν τε μεγέ-
 θη τῆς ἡπείρου Φλαμινίῃς τε Κεντῳίου πεδιστοῦντες, ὡς ἀνά-
 ξια σφῶν καὶ ᾧ ἄρχαρχα καὶ ἀθρόα παρόντες, καὶ τὸν πόλεμον
 ὅλως οὐ φέροντες ἔειδον ὄντα παρ' ἑαυτοῖς, ἀλλὰ τε κατέλερον
 ἐκ ῥώμης τέλη στρατιωτῶν τέσσαρα μετ' ὀργῆς ὅτι τὸν Αν-
 νίβου, καὶ τοῖς συμμάχοις πανταχόθεν ἠγάρον ἐς ἰαπυρία
 ὑπατάτοις τε αἰρουῦνται, ἐκ μὲν δόξης πολεμικῆς Λαθικιον Αἰ-
 μίλιον τὸν ἰλλυροῖς πολεμήσαντα, ἐκ δὲ δημοκοτίας Τε-
 ρένπον Ουάρρωνα, πολλὰ αὐτοῖς ἐκ τῶν σπυρίοις δόξοκοτίας
 ὑπαρχοῦ ἰδρον καὶ αὐτοῖς ᾧ ἄρχαρχα πῆμποντες ἐξιώντας, ἐδέον-
 το κρῖναι τὸν πόλεμον μάχη, καὶ μὴ τὴν πόλιν ἐκ βύχην χρο-
 νοτε καὶ στρατιάς σιωχέει, καὶ εἰσποραῖς καὶ λιμῶν, καὶ ἀρ-
 γία τῆς γῆς δηκμήνης. οἱ δὲ, τῶν στρατιῶν τὴν ἐν ἰαπυρία πρεσ-
 λαθόντες, τε τὸ σύμπαν, ἔχοντες πρὸς μὲν ἐπιακισμῶν, ἐ-
 ἰσπίας δὲ ἑξακιχλίους, ἐστρατοπέδευον ἀμφὶ κάμη λινὴ κα-
 λουμένη κἀνίνας· καὶ ὁ Αννίβας αὐτοῖς ἀντεστρατοπέδευε.
 φῦσθ δὲ ὦν φιλοπόλεμος ὁ Αννίβας, καὶ οὔποτε φέρων ἀρ-
 γίαν, τότε μάλιστα τῆς ἀπειρίας αὐτὸν ἐνοχλοῦσης, ἐξέτασε
 Ἰννεχῶς ἐς μάχην, δέδωκε μὴ οἱ μισθοφόροι μετ' αὐτοῖς δι-
 τὴν ἀμαθίαν, ἢ σκεδαθεῖεν ὅτι συλλογῶν ἀνορθῶς. καὶ ὁ μὲν
 οὔτω πρὸς καλεῖτο τοῖς πολεμίοις γηγάμη δὲ τῶν ὑπατάτων ἰω,

Αιμιλίου μὲν, ἕταρον δὲ ἐκ βύχοντας Αννίβαν, ἔδωκεν ὁ μὲν
 ἰον ἀντέχον ὅτι πολὺ δὲ ἔπειτα, μηδὲ δὲ χροὸς ἔρ-
 χασθαι γυμνασμοῦ πολέμοις καὶ ἀτυχίας ἀνδρὶ καὶ στρα-
 τῷ. Τερεντίου δὲ οἷα δημοκόπου, μνημονοῦεν ὡς ὁ δῆμος ἐξί-
 σιν ἐνετέλλετο, καὶ κρῖναι ἔμαχον ὄξέως. Τούτων, Αἰμιλίου μὲν
 παρρησία Σερουίλιος ὁ πέρυσιν ὑπατος, ἐπὶ παρών. Τερεν-
 τῶ δὲ ὅσοι τε ἀπὸ βουλῆς καὶ ἄλλοι καλεσθέντων ἰππέων ἠγροῦ-
 ῶ τῆς στρατῶς. ἀντιπρόσθεν δὲ ἐπὶ ἄλλοι ἕτεροι, ὁ Αννίβας τοῖς
 χορτολογοῦσιν ἀντιπρόσθεν ἠξυλοδομοῖς ὅτι πτόμενος, ἕταρον κί-
 νετο ἠπλάσθαι καὶ πρὸ ἐλάττω ποτὲ φυλακὴν ἐκίνοι τὸ πλῆ-
 θος, ὡς ἀναζυγίης ὁ δὲ Τερέντιος ἰδὼν, ἐξῆγε ἔπειτα ὡς
 ὅτι φθόρον τὸν Αννίβαν, ἀπαγορεύοντος αὐτῷ καὶ πτόμενος
 Αἰμιλίου. ὡς δὲ ἐκ ἔπειθεν, οἰωνίζετο ὁ Αἰμίλιος ἐφ' ἑαυτῷ,
 κατὰ τὸν εἰώθεσιν καὶ πέμψας ὁ δεύοντι ἠδὲ τῷ Τερεντίῳ ἔ-
 ἠμέραν ἀπαύσιον ἐλεγε (ἔ). ὁ δὲ ἔπειθαι μὲν, ἀιδούμενος
 οἰωνοῖς ἀπειθήσασιν, τὰς δὲ κόμας ἐν ὄψι τῆς στρατῶς ἐπέλλετο,
 καὶ χαλεπῶς ἔφερον, ὡς τὴν νίκην ἀφηρημένος ἕταρον ζηλοτυ-
 πίας τῶ σωμαρχοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτῷ σιωπηρῶς ἀκούει. Αννίβου
 δὲ, ἐπὶ τῆς πείρας ἐξέπιπεν, αὐτῶς εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπα-
 νελάθοντος, καὶ τὴν ἕταρον κρῖναι ἐκφύλακτος, οὐδὲ τῶν ἐδίδα-
 σκε τὸν Τερέντιον παύθ' ἕταρον οἰεῖν τὰ Αννίβου, ἠδὲ ὡς εἶχεν ὡς
 τοῖς ὅπλοις, εἰς τὸ στρατήριον ἐσδραμόν, παρόντων ἐπὶ τῷ τε ἀ-
 πὸ βελῆς, καὶ ἑταρον ἀρχῶν καὶ χλιαρχῶν, ἠπλάσθη πρὸ οἰων-
 ῶν τὸν Αἰμίλιον παρρησίασασθαι, καὶ νίκην φανερὰν ἀφε-
 λέσθαι τὴν πόλιν, ὁκνοῦντα ἕταρον δὲ γλίας, ἢ οἰφθῶντα δὲ
 ζηλοτυπῆ. ἕταρον δὲ αὐτῷ βοῶντος ἕταρον ὄργῆς, ἠστρατῶ πε-
 ρελεῶσα ἔπειτα σκωλῶ, ἐπήκουε, καὶ τὸν Αἰμίλιον ἐβλασφήμου.
 ἔπειτα πολλὰ, μὲν εἶπεν τοῖς ἐνδον συμφέροντα μάλιστα. Τερεντίῳ
 δὲ, πλὴν Σερουιλίου, ἠδὲ ἄλλων σιωπηροῦμένων εἶσαι, καὶ τῆς
 ὁπίσθης ἐξέτασθαι, αὐτὸς ἠγροῦμενος παρεχόμενος γὰρ ὁ Τερέν-
 τῶ.

υιος Ἀννίβας δὲ ἦσθετο, καὶ τότε μὲν οὐκ ἐπέζηθεν (οὐ
 γάρ πω πρὸς μάχην διετέτακτο) τῇ δὲ ὀπιούσῃ κατέβαινον εἰς
 τὸ πεδῖον ἐκάτεροι, ῥωμαῖοι μὲν ἐβία τεταγμένοι, μικρὸν ἀπὸ
 ἀλλήλων διεστώτες, καὶ μέρος ἕκαστον αὐτῶν εἶχε ἰσὺς πεζοῖς ἐν μέ-
 στοις, τοῖς δὲ ψιλὰς καὶ ἰππέας ἐκατέρωθεν· στρατηγὸς δὲ ἐφεισή-
 κισαν, ὧ μὲν ἄλλοι Αἰμίλιος, τὰ δὲ ἄλλα Σερουίλιος, Τερέντιος
 δὲ τοῖς ὀπί δεξιᾶ, χιλιῶν ἀμφὶ αὐτὸν ἕκαστος ἔχων ἰππέας
 ἐπιλεγμένους, ὅπως αὐτοῖς ὅπως ἂν ποιοίη· ἔταξαν τὸ ῥώ-
 μαῖοι· ὁ δὲ Ἀννίβας πρῶτα μὲν εἰδὼς πρὸ μεσημβρίας ὄ-
 ρον ζοφώδη, τὸν χώρον ἔξ ἑτοῖς ὀπιπέοντα, πρῶτα λαβὼν ὅ-
 πτη καὶ ἰσὺς τὸ πνεῦμα ἐμελλεν ἔξεν· ἐπειτα εἰς τὸ ὄρος πρὸ
 φυτον καὶ φαεσγῶδες ἰππέας πρὸς ἐνήδρυσεν, καὶ ψιλὰς, οἷς
 εἴρητο, ὅταν αἰφάλαγγες ἔργων ἔχωνται, καὶ τὸ πνεῦμα ὀπίη,
 κατόπιν γίνεσθαι ἤδη πολέμιων ἀνδρας τε πεντακοσίοις κελ
 ἕκαστος ὀπί τοῖς μακροῖς ξίφεσιν ἰσὺς χιτῶσιν ἄλλα
 ξίφη βραχύτερα πρὸς ἐξέωσεν, οἷς ἐμελλεν αὐτὸς, ὅτ' εἰς χεῖ-
 ρα, σημαίνειν· σύμπασαι δὲ πρὸ στρατῶν κακείνος εἰς πείρα
 διήρει, καὶ τοῖς ἰππέας τοῖς κίερασιν ἐπέτασεν ἐν μεγάλων
 διαστημάτων, εἰ δυνάμηντο κυκλώσασθαι τοῖς πολέμιους· ἐπέστη-
 σε δὲ τὰ μὲν δεξιᾶ Μακράν τὸν ἀδελφόν, ὧ δὲ ἑτέρω τὸν ἀ-
 δελφίδου Ἀννονα, τὸ δὲ μέσον αὐτὸς εἶχε καὶ ἰσὺς Αἰ-
 μιλίου τῆς ἐμπειρίας· διχίλιοι δὲ ἰππεῖς ὀπίλεκτοι παρέθεον
 αὐτῶν, καὶ Μακράν δὲ ἑτέροις ἔχων χιλιῶν, ἐφεδρόειν ὅπως πῶ-
 τονοῦ μδρον ἴσοι· καὶ τὰ δὲ πρῶταστων, εἰς δευτέρω παρετίθειεν
 ὄρασαν, ἵνα τὸ πνεῦμα ἡσῶσιν ἐπέλθοι· χυομδρῶν δὲ πάντων
 ὄστρεπῶν ἕκατέροις, οἱ στρατηγὸς διέθεον πρὸς ἀκαλοῦντες
 αὐτοῖς, καὶ ἰσὺς ἐμνήσκον, οἱ μὲν γονέων τε καὶ πατέρων ἔ-
 γωναισῶν καὶ πρὸ πρῶτα χυομδρῶν ἡπῆς, ὡς ἐν τῇ δὲ τῇ μάχῃ πε-
 εἰσθηλαίας κριθησιμδρῶν· ὁ δὲ Ἀννίβας, τῶν τε πρῶτα γονό-
 των ὀπί τοῖς δὲ τοῖς ἀνδράσι καπορτωμάτων, καὶ ὡς αἰσθῶν

ἠπιάσθαι ἤνῳ ἠπὶ ἡμῶν. ἐπεὶ δὲ αἱ τε σάλπιγγες ἤχησαν καὶ
 αἱ φάλαγγες ἐβόησαν, ἔπεσον μὲν αὐτῶν οἱ τοξόται καὶ σφενδο-
 νῆται καὶ λιθοβολοὶ, περὶ δὲ αὐτῶν ἐς τὸ μέσον, ἀλλήλων κα-
 τήρχον μὲν δὲ τοῖς αἱ φάλαγγες ἐχώρου ὅτι τὸ ἔργον φό-
 νος τε καὶ πόνος ἴσῳ πολὺν, ἐκδύμφοι ἀγωνιζομένων ἐκατέ-
 ρων. ἐν ᾧ σημαίνει μὲν ὁ Ἀννίβας τοῖς ἰππέσιν κυκλοῦσθαι τὰ
 κέρατα ἤνῳ ἐχθρῶν· οἱ δὲ ἤνῳ ῥωμαίων ἰππέας, ὀλιγώτεροι τῶν
 πολεμίων ὄντες, ἀπὸ παρήχον αὐτοῖς, καὶ πλὴν τῶν ἐκπέ-
 ναντες ὅτι λεπτόν, ἠγωνίζοντο ὄμφοι ὑπὸ περὶ θυμίας, καὶ μά-
 λιαν οἱ τὸ λαὸν ἔχοντες ὅτι τῆς θαλάσσης. Ἀννίβας δὲ καὶ
 Μαρσύδην ὁμοῦ τοῖς περὶ σφῶν ἐπήχον, ἀπὸ πλάτος καὶ βαρβὰ
 εὐκῆ νομίσαντες ἐκπλήξειν τοῖς ἐναπίοις. οἱ δὲ καὶ τοῦτοις
 ἄσαθῶς καὶ ἀκαταπλήκτως ὑπέμεινον. δὲ ἀπὸ πλοῦτος δὲ καὶ
 τῆς δὲ τῆς πείρας, ὁ Ἀννίβας τὸ σημεῖον ἐπήχε τοῖς κελπίθερος
 τοῖς πεντακοσίοις. οἱ δὲ, τῆς τῶν ἐξέως ἐκδραμόντες, ἐς τοῖς ῥω-
 μαίοις μετεπήχοντο, καὶ ταῖς ἀσπίδας αὐτοῖς καὶ τὰ δόρα-
 τὰ καὶ τὰ ξίφη τὰ φανερά ὤρεον, ὡς ἄν ἀπομολοῦντες. ἔ-
 ὁ Σερούλιος αὐτοῖς ἐπαγέσας, τὰ μὲν ὄπλα αὐτῶν αὐτήκα
 παρέλεν, ἐν δὲ μόνις, ὡς ᾤετο, τοῖς χιτῶσιν ἐσησεν ὀπίσω.
 οὐ γὰρ ἐδοκίμαζε καταδεῖν αὐτομόλοισ ἐν ὄψι πολεμίων· ἔ-
 δὲ ὑπὸ πύθην, ἐν χιτῶσιν μόνις ὄραν· οὐδὲ χαρὸς ἴσῳ ἐν το-
 σαδὲ πόνῳ. ἀπὸ ἑταίρων δὲ ἔπερα λιβύων περὶ σποπήσαντο φθύ-
 γαν ἄξει ἤνῳ ὄραν αἱ ἀλαλάσσασι μέγα. σύμβολον δὲ ἴσῳ
 ἢ βοῆ τοῖς ἐν ταῖς φάραγγι κακρυμμένοις, ἀνασφύφειν ἐς τῆς
 διώκοντας. καὶ ἄλλοι οἷτε ψιλοὶ καὶ ἰππέας ἐκ τῆς ἐνέδρας
 ἐξεφάνοντο, καὶ τὸ πνῆμα κατέβαινε πολὺ καὶ ζοφῶδες ἐς
 ταῖς ῥωμαίων ὄψις μὲν κονιορτῶ φερόμενον· ὁ καὶ μάλιστα αὐ-
 τοῖς ἐκόλυε περὶ σφῶν τοῖς πολεμίοις. τὰ τε βῆν ῥωμαίοις μὲν
 πάντα ἀμβλύπερα, δὲ πλὴν δὲ ἰπποῖα, ἴσῳ τοῖς δὲ ἐχθροῖς
 ὅτι πηχῆ, τῶ πνῆμας τῆ βολῆ ἰσῳ τῶν ὀπίσῳ. οἱ δὲ, ἔτε ἐκ-
 τ. ιγ.

κλίειν αὐτὰ δυνάμει, σφίσι τὲ αὐτοῖς ἀειπαίοντες, ἤδη ποικίλως ἐθροβύοντο. τότε δὴ τὸ κερὸν ὀρώντες ἔπιπυρρῶν σφίσιν οἱ πεντακόσιοι, τὰ ξίφη τὰ βραχύτερα ἐκ τῶν κόλπων ὀπασάσαντες, παρῶτις ἀνήρην ὧν ἠῶ ὀπίσω. μὲν δὲ οὐκείνοις, ἀρπάζαντες αὐτῶν τὰ ξίφη τὰ μείζω, καὶ τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα, πᾶσι ἐνέπιπτον ἐμετεπίδων ἀφειδῶς· καὶ φόνον εἰργάζοντο πλείστοι οὗτοι μάλιστα, ἅτε πάντων ὄντες ὀπίσω. τὸ δὲ κακὸν ἤδη πολὺ τοῖς ῥωμαίοις καὶ ποικίλον ἔως, πονεμένοις μὲν ὑπὸ τῶν ἐναντίων, κεκυκλωμένοις δὲ ὑπὸ τῶν ἐνέδρας, ἀραιρουμένοις δὲ ὑπὸ τῶν ἀναμειμμένων. ἐδὲ ὀπισθεύει παρῶς αὐτοῖς ἐδύωντο, δὲ τοῖς ὀπικειμένοις σφίσι ἐκμετώπου· ὅτι ἐπερίγνωσκον ἔπι αὐτοῖς ἀμδρῶς, ῥωμαϊκὰς ἀσπίδας ἔχοντας. ὑπὸ ἅπαντα δὲ αὐτοῖς ὁ κονιορτὸς ἰσώχλει, καὶ ἐκ εἰχόνος εἰκάσαι τὸ συμβαῖνον· ὅτι ἐν θορύβῳ καὶ φόβῳ, πάντα πλείωνομίζοντες εἶναι, ἐκ τῶν ἐνέδρας οὐ τοσαύτας, ἐδὲ τοῖς πεντακόσιοις εἰδότες ὅτι ἠῶ πεντακόσιοι, ὅτι ὅλον σφῶν τὸ στρατόπεδον ὑπὸ ἰππέων καὶ αὐτομόλων ἠγῶν κευκλωθαι· βραπέντες ἐφύγον ἀκόσμως. παρῶτι μὲν οἱ ὀπί τῆ δεξιῆς (ἐὸ Τερένπος αὐτοῖς ἐξήρχε τὴ φυγῆς) μὲν δὲ οὐκείνοις οἱ τὸ λαμὸν ἔχοντες, ὧν ὁ Σεργίλιος ἠγῶν κευκλωθαι παρῶτι Αἰμίλιον διέδραμν, καὶ παρῶ αὐτοῖς ἔως ὅσον ἀειστον ἰππέων τὸ καὶ πρῶν ἀμφὶ τοῖς μυελίοις. κατὰ θορόντες δὲ ὑπὸ τῶν ἰππων οἱ στρατηγὸι, ἐκ μετ' αὐτοῖς ὅσοι ἄλλοι ἦσαν ὀπί ἰππων, ἐπεζεμάχων τοῖς ἰππεῦσιν τοῖς Αννίβου, κευκλωμένοι· καὶ πολλὰ μὲν ἐξ ἐμπειρίας σὺν ἀψυχία ἐκπινοῖα λαμπαρὰ ἐδραῖ, ἐκπιπτοντες σὺν ὀργῇ τοῖς πολεμίοις· πανταχόθεν δὲ ἀνιρῶντο, περὶ ἔχοντες αὐτοῖς τῶ Αννίβου, καὶ τοῖς ἰδίοις ὅτι μὲν ἐξοβύοντος, ἐκ παρῶ καλουῖτος τὸ λείψανον τῆς νίκης ἐκπιπῶσαι, ὅτι δὲ ὀπίπλησον τὸς τὸ καὶ ὀνειδίοντες, εἰ τὸ πῆθος νενικηκότες ὀλίγον ἐκ παρῶσιν. ῥωμαῖοι δὲ, ὡς μὲν αὐτοῖς ὁ Αἰμίλιος

καὶ ὁ Σερούλιος παρήσαν, πολλὰ δρώντες τε καὶ πάροντες, ὅ-
 μως ἰστέμνον ἐν τᾷ ξίφει· ἐπεὶ δὲ ἔπεσον αὐτῷ οἱ στρατηγὸν, δὴ
 μέσων βιαζομένοι τῶν ἐχθρῶν, μάλα καρτερῶς καὶ μέρη δὲ
 φέρον, οἱ μὲν ἐνταῦθα οἱ παρ᾽ αὐτῶν ἐπεφύλαξεν, ἐς τὰ στρα-
 τώπεδα δύο ὄντα καὶ σύμπαντα· οἱ δὲ ἐγγύοντο ἀμφὶ τοῖς μυ-
 ρείοις καὶ πεντακισχίλοις, οἷς ὁ Αννίβας φυλακὴν ἐπέθηκεν· οἱ δὲ
 ἐς κἀνάσ, παρὶ δισχιλίοις καὶ παρέδωκαν ἑαυτοὺς· οἱ δὲ οἱ δισ-
 χίλιοι παρ᾽ Αννίβα· ὁλίγοι δὲ ἐς κακούσιον διέδρασαν· καὶ οἱ
 λοιποὶ καὶ μέρος ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῶν ὕλας, τῆτο τέλος ἰω-
 νὶ ὅτι κἀνάσ Αννίβου τε καὶ Ῥωμαίων μάχης, ἀρξάμενος μὲν
 ἰστέμνον δὲ ἔπεισαν, λιξάσας δὲ παρ᾽ δύο τῶν κτύπος ὡρῶν,
 ὅσας δὲ ἐπὶ νυκτὶ αἰοιδίμου Ῥωμαίοις ὅτι συμφορᾶ· ἀπέθαν-
 τον δὲ αὐτῷ ἐν ταῖς δὲ τῶν ὡρῶν πεντακισμύριοι καὶ ζώνταν ἡπύ-
 φθη πολὺ πλῆθος· ἀπὸ τῶν βουλῆς πολλοὶ παρόντες ἐπελάττη-
 σαν, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς τᾷ ξίφει τε πάντες ἐλοχαρεῖ, καὶ τῶν στρα-
 τηγῶν αὐτῶν οἱ ἀεῖσοι δύο, ὁ δὲ φαυλότατος τε καὶ τῆ συμφο-
 ρῶν αἴτιος, ἀρχομένη τῆ Ἑρπῆς ἐπεφύλαξεν· καὶ Ῥωμαῖοι δύο
 ἔπεισαν ἤδη παρὶ τῆ ἰταλίου Αννίβα πολεμῶντες, ἀπολωλέκεν
 ἀνδρῶν ἰβάνων τε καὶ συμμάχων ἐς δέκα μυριάδας· Αννίβας
 δὲ νίκην ἀείσθη τε καὶ σπᾶνιον ἔξενεγκάμενος, ἡμέρας μᾶλλον
 στρατηγίμασι τέσσαρσι, τῆ τῆ πνύματος τῆ φορᾶ, καὶ τοῖς ὑπο-
 κριθῆσιν αὐτομολεῖν, καὶ τοῖς παροπονηθῆσιν φεύγειν, καὶ τοῖς ἐν
 μέσας τῆ φάραγγος κεκρυμμένοις, ἀπὸ τῆ ἐρπῆς τοῖς πε-
 σίντας ἐπῆει· θεώμενος δὲ τῶν φίλων τοῖς ἀείσοις ἀνηρημένους,
 ὡμωξεν, ἐδελκύνσας εἶπεν, οὐ χεῖρ ἔστιν ἐπέρας τῆς δὲ νίκης· ὁ
 καὶ Πυρρόν φασὶν εἶπῆν παρ᾽ αὐτῶν τῆ κείρου βασιλεία, Ῥωμαίων
 κακίονον ἐν ἰταλίου κρατῶντα σὺν ὁμοίᾳ ζηνίᾳ· τῶν φυζόν-
 των ἐν τῆ μάχης, οἱ μὲν ὡ μείζονι στρατηγῶν στρατηγὸν αὐτῶν
 ἐπέρας ἡγόμενος Πύπλιον Σεμπερόνιον, ἐβίασάντο ἰστέμνον
 ἰστέμνον φύλακας, ὑπνοῦ καὶ κόπυ πληρεῖς ὄντας καὶ διέδραμον ἐς

κανούσιον ὡδὲ μέσας νύκτας ἀμφὶ τοῖς μωρίοις. οἱ δὲ ἐν τῷ
 βραχυτέρῳ πεντάκισχιλιοι τῆς ἑποπούσης ἡμέρας ἐλίφθη-
 σαν ὑπὸ τῷ Αννίβη. Τερέντιος δὲ στρατὸν ἀγείρας, τοῖς διερ-
 ριμμένους ἐπειρᾶτο ὡρᾶταρρῶν, καὶ στρατηρὸν αὐτοῖς ἐπι-
 σήσας ἤνι χιλιάρων ἕνα Σκιπίωνα, ἐς ῥώμιον διέδραμον.
 ἡ δὲ πόλις, ἀπαγγελθήσης τὸ συμφορᾶς, οἱ μὲν ἐν τῷ ὄδοις ἐ-
 θρῦλυν τε, ἰς οἰκείοις ἀνακαλῶντες, καὶ σπᾶς ὡς αὐτίκα δῶ-
 σο, μὲν οὖν ὠλοφύροντο· αἱ ὅμως αἰκὲς ἰκετευον ἐν τοῖς ἱεροῖς μὲν
 τῷ πίκων, λήξαι ποτὲ τὰς συμφορὰς τῆ πόλει· οἱ ἄρχοντες θυ-
 σίας τὴν καὶ ἀρχαῖς ἰλάσκοντο τοῖς θεοῖς, εἰπι μὴ ἴμα ἰνοχλεῖ,
 κορεθῶναι τοῖς γερονόσιν. ἡ δὲ βυλὴ Κόϊνον μὲν Φάβιον τὸν
 συγχεφεία τῶνδε ἤνι ἔργων, ἐς δὲ λφῶς ἐπιμπε χησιόμδρον
 ὡδὲ ἤνι παρόντων. δούλοισ δὲ ἐς ὀκτακισχίλιοις, ἤνι δε-
 σποῖς ἑπιδόντων, ἡ λουθήρου, ὅπλα τε καὶ τοῖς ἐν ἄσφ
 παύταις ῥῆαῖεσθ παρεσκύαζε, καὶ συμμαχοῖς, καὶ ὡς, ἕ-
 νας σινέλεγμ· Κλαύδιόν τε Μαρκέλλον μέλλοντα πλεῖν ἐς σ-
 κελίω, ἐς τὸ Αννίβη πόλεμον μετέφερον. ὅττὸν μὲν σόλον ἐμε-
 εῖσατο ὡ σινάρχω Φρελίω, καὶ τὸ μέρος ἐπιμψιν ἐς τὸ σικε-
 λίωμ· αὐτὸς δὲ τοῖς δούλοισ ἄγων, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἐδύνατο τῷ
 πολὶ ἤνι ἢ συμμαχων, ἡρομφοῖς ἀπαντας ἐς μωρίοις περὶς
 καὶ διαχλίοις ἰππέας, ἐς τὸ πείνον παρῆλθε, καὶ ὅ, ἡ πορᾶξην ὁ
 Αννίβησ μέλλοι, παρεφύλασεν. Αννίβησ τὸ δόντος τοῖς ἀίχμα-
 λώποισ ἐς ῥώμιον πορᾶβύσασθ ὡδὲ σφῶν, εἰ θέλοισεν αὐτοῖς
 οἱ ἐν ἄσφ λύσασθαι χημῆ· καὶ τοῖς ἀίρεθέντας ὑπὸ αὐτῷ
 ῥεῖς, ὡν ἡγείτο Γναῖος Σεμ πορόνιος, ὀρκῶσαντος ἐς αὐτὸν
 ἐπανήξεν· οἱ μὲν οἰκείοι ἤνι ἀλόντων, ὡδὲ σπᾶς τὸ βου-
 λουθήλον, ἐπιγγέλλοντο λύσασθαι τοῖς οἰκείοις ἐκαστος ἰδίοις
 χημάσιν, καὶ παρεκάλοισ πλεῖν βουλιῶν τοῦτο σφίσι ἐ-
 πιτρέψαι, καὶ ὁ δῆμος αὐτῶς ἡνεδαίκευε καὶ σινεδεί-
 το· ἤνι δὲ βουλουθῶν οἱ μὲν οὐκ ἡξίωισ ἐπὶ τοσαῖς δε

συμφοραῖς ἄλλοις τοσίδε βλαβίῳα πλὴν πόλιν, οὐδὲ
 δούλοισι μὲν ἐλευθεροῦν, τοῖς δὲ ἐλευθέροις ὑποφραῖν. οἱ δὲ
 οὐκ ὦντο δεῖν αὐτοῖς ἐδίξεν τὰ δὲ τὰ ἐλέω φούραν, ἀλλ' ἢ
 νικᾶν μαχητοῖς ἢ καὶ ἀποθνήσκειν, ὡς οὐκ ὄν οὐδὲ ὑποφ' ἵ
 οἰκείων ἐλεῖσθαι τὸν φυρόντα. πολλῶν δὲ ᾤοντο ἀδελφείων ἐς
 ἐκάτερα λεχθέντων, οὐκ ἐπέτρεψαν ἢ βουλή τοῖς συγγενέσι
 λύσασθαι τοῖς ἀιχμαλώτοις, ἢ γευομένη, πολλῶν σφίσι ἐπικιν-
 διώναν ἐπόντων, οὐ σιωοῖσιν ἐς τὸ μέλλοι πλὴν ἐν τῷ παρόντι
 φιλανθρωπίαν. τὸ δὲ ἀπάνθρωπον, εἰ καὶ σκυθρωπὸν εἴη,
 παρὸς τὸ τὰ μέλλοντα χεῖσιμον ἔσεσθαι, ἔδεν τῷ παρόντι κα-
 ταπλήξεν Αννίβαν τῷ πολέματι. Σεμπερόνιος οὖν καὶ οἱ
 σὺ αὐτῷ δύο ἦν ἀιχμαλώτων παρὸς Αννίβαν ἐπαρήσαν·
 ὁ δὲ ἐστὶ μὲν οἷς ἀπέδοτο ἦν ἀιχμαλώτων, ἐστὶ δὲ οἷς ὑπο-
 ὄρησι δὴ φέρει, καὶ τοῖς σώμασι τὸν ποταμὸν ἐκφύρου καὶ ἐπέ-
 ρα. ὅσοι δ' ἦν ἀπὸ τῆς βυλῆς, ἢ ἄλλως ὀπιφανεῖς, μονομα-
 χεῖν αὐτοῖς ὑποφραταῖς τοῖς λίβισιν ἠνάγκασεν, πατέρας τε
 υἱοῖς ἔδεν ἀδελφοῖς ἀδελφοῖς, οὐδὲν ἐκλείπων ὑποφραίας ὠ-
 μῆς. μὲν δὲ πῦρ ἐπὶ ὄντα ὑποφρατοῖς ἐλυμαίνετο, καὶ
 πελιδένοις μηχανήματα παρὸς ἴην. οἱ δὲ, ὀλίγοι μὲν ἦσαν,
 ὑποφρατὸς πόλης, μὲν ἦν γυμνασθῶν ἐπέξεδιόν αὐτῷ, ἔδεν πολ-
 λά καὶ γυμνασθῶν ἐδρῶν παρὸς τὸ μηχαναῖς αὐτῷ σιωχῶς ἐνε-
 πίμαρσασαν, οὐκ ἦσαν αὐτοῖς ἦν γυμνασθῶν ἀδριζομύρων.
 ὀλιγώτεροι δὲ γιγνόμυροι καὶ ἔκαστον ἔργον, ἔκακο παρὸς
 μάλιστα ὑποφρατὸς καὶ ὁ Αννίβας ἀθανόμυρος, παρὸς ἴ-
 χσειν αὐτοῖς, καὶ Αννίβας ἐπίσησε τῇ πολιορκίᾳ. οἱ δὲ ὀπι-
 τείνοντες αὐτοῖς τὸ κακοῦ, παρὸς μὲν τοῖς ἀχρείοις σφᾶν
 ἐς μάχης, ἐξέβαλον ἐς τὸ μεσοπέλαγον, καὶ κινυομύροις ὑποφ-
 τῶ Αννίβας ἐφείρων ἀλύτως, ὡς ὀμοιρότερον ἀποθνήσκον
 τας. τὰ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀποφρατοῖς,
 ἐξέδραμον ὀπι τοῖς πολεμίοις· καὶ πολλὰ μὲν καὶ γυμνασθῶν

τότε ἔδρασαν· ὑπὸ δὲ ἀβροφίας καὶ ἀδενείας σωματικῶν, οὐδὲ
 ὑποσρέψαι δυνάμενοι, διεφθάρησαν ἅπαντες ὑπὸ τῆς λι-
 βύων· καὶ πάλιν πόλιν εἶλεν ὁ Ἄνων, ἐκφυγόντων ἔως ἀπ' αὐ-
 τῆς ὀλίγων, τῶν δ' αὖτις δυνάμεν δυνήθέντων. τούτους διετίμιμύοις οἱ
 Ῥωμαῖοι ἀπουδῆσι σωῆζον, ἔτι ἡμιούμοις ἐς ὀκτακοσίοις, κω-
 πτήχρον τε ἔτι σωώκισαν μὲν τὸν δὲ τὸν πόλεμον αὐτῶν εἰς ἧ
 πατρίδα, ἀργύριοι τῆς τε πατρὸς ἀνοίας ἔτι τῆς πατρὸς ἀνό-
 ξου τῆς πατρὸς ἀνοίας. τῆς δὲ κελπέδων ἰαπέων, οἱ ἐμυδοφό-
 ρου Ἄννίβας, λαμπροῦ ἀγωνιζόμενων, ὅσοι Ῥωμαίων ἐστρα-
 τήζουσι ἐν τῇ ἐκείνῃ, τοιοῦς δὲ ἐτέροις ταῖς πόλεις ταῖς ὑπὸ σφί-
 σι ἀιτήσαντες, εἰς αὐτὴν παλὸν ἐκείνων ἐπεμψαν ἐς πάλιν ἰτα-
 λίας· οἱ τοῖς ὁμοθετέσι, ὅτε πλησίον Ἄννίβας στρατοπέδουσιεν,
 ἑκαμυγόμενοι, μετέπειθον αὐτοῖς· καὶ πολλῶν μεταπρε-
 μύων τε καὶ αὐτομολούτων, ἢ ἀποδιδρασκόντων, οὐδὲ τὸ
 λοιπὸν λιῶν ἐπὶ τῇ Ἄννίβας πύσιν, ὑποπιδυόμενον τε ὑπὸ ἐ-
 κείνου καὶ ὑποπιδόντες αὐτὸν· κακίον οὐδὲ ἑσπερασεν ὁ Ἄν-
 νίβας τὸ ἀπὸ τῆς δὲ· ἀργύριον παρὰ τῆς πόλις ἐν τῇ δαυνίᾳ,
 λιῶν Διομήδης ὁ ἀργυρεπταδὲ ἑστὶ πόλις ἐν τῇ δαυνίᾳ,
 τῆς Διομήδους νομιζόμενος Δάσιος, ἀνὴρ ἀματάβολός τε
 τὸ πρόνημα καὶ οὐ Διομήδους ἀξίος, Ῥωμαίων παρὰ κείνας
 πάλιν μετὰ τὴν ἦσαν κελπημύων, ἀπέστησε πάλιν πατρίδα
 παρὰ τοῖς λιβύας ἀπὸ Ῥωμαίων, τότε δὲ αὐτὸν διεσπεραζοῦντος
 Ἄννίβου, ἔλαθεν ἐς Ῥώμην διήκπεύσας, καὶ ὅππὲρ πάλιν βου-
 λιλῶν ἐπαχθεῖς, ἔφη δυνάσασθαι τὸ ἀμάρτημα ἰάσασθαι, καὶ
 μεταβαλεῖν αὐτῶν εἰς Ῥωμαίοις πάλιν πόλιν· οἱ δὲ ὀλίγου μὲν
 αὐτὸν καὶ διέφθεραν, ἐξέβαλον δὲ αὐτῶν ἐκ τῆς πόλεως.
 ὁ δὲ καὶ τοῖς δὲ καὶ τὸν Ἄννίβαν δέδωκεν, ἠλῆτο αὐτὸν πάλιν χῶ-
 ραν· ἔτι ὁ μὲν Ἄννίβας αὐτῶν ἦ γυναικὰ καὶ τὰ τέκνα ζῶντας
 ἔκαυσε, τὰ δὲ ἀργύριον παρὰ, ἐτέρων ἐνδόντων, εἶλε Φάβιος Μά-
 ξιμος νυκτὸς, καὶ κτείνας ὅσοις εὐρε λιβύων, φρεναῖ ἐπέστησε

τῆ πόλει. τάραντα δὲ φρουραμύθῳ ὑπὸ ῥωμαίων Κονα-
 ρύς ὦ δὲ παρῆ δῶκε. κωνηγετῖν εἶητο ὁ Κοναυδύς, καὶ φέρων
 αἰεὶ πτῶ φρουραρχῶ Ιουνίῳ, σιωήθης ὁκ ἔδε ἐργυρήτο. ὡς
 δὲ ἐν πολεμουμύθῳ χάρα, νυκτὸς ἔρη δεινὰ τὰ λαμβανόμενα.
 νυκτὸς οὐκ αὐτῶ τῆσὺ πυλῶν ἀκοιρομύθῳ, σιωτήμρος Αννί-
 βας, ἔσραπῶτας λαβῶν, ἔως μὲν ἔκρυψεν ἐν λόχημῳ πνίπλη
 σίον. ἔως δὲ ἐπακλουθεῖν ἐκέλευσεν ἑαυτῶ δι' ὀλίγου. ἔως
 δὲ, πῶ αὐτῶ παρῆ εἶναι, θώρακας ἐνδεδεν ὑπὸ ζασιμένοις
 καὶ ξίφῃ, τὰ δὲ ὁκτὸς, ὡς ἀν ἐς κωνηγέτας ἐσθλασμένοις.
 καὶ παρῆ τε αὐτοῖς ὅπῃ ξύλων ὅπῃθις, ἦκεν νυκτὸς ὅπῃ τὰς
 πύλας, καὶ τῆσὺ φυλάκων, ὡς αὐτῶ ἔθος λῶ, αἰοῖζαύτων, οἱ
 μὲν σιωεισελθόντες αὐτῶ, ἔως ἀοῖζαύτας αὐτῶκα διεχρῶν-
 το. οἱ δὲ ἐπόμθοι, καὶ σπουδῶ σιωεισέπιπτον ὁκείνοις, καὶ
 ἔως ἀπὸ τῆσὺ λόχημῳ ἐδέχοντο, καὶ τὰς πύλας ἀνέωγνυον ὅ
 Αννίβας. οἱ δὲ, εἶσω παρελθῶν, τῆσὺ μὲν ἄλλῃσὺ πόλεως ἀδύς
 ἐκράπει, ἔως τοῖς ἔτρανήνοις ἐταμεισάμθορος, πῶ ἄκταν ἐπ
 φρουραμύθῳ ἐπολιόρκει. ὦ δὲ μὲν Κοναυδύς τάραντα παρῆ-
 δῶκε. ῥωμαῖοι δὲ ὅσοι πῶ ἀκρόπολιν εἶχον, ἐς μὲν πνι-
 τακιχλίοις ἦσαν, καὶ αὐτοῖς παρῆνῶν τέπνες παρῆσ-
 χύρου, καὶ ὁ τῆσὺ ἐν μεταπνῆσὺ φρουραῖς ἠγεμῶν πὸ ἡμι-
 συ τῆσὺ φρουραῖς ἔχων ἦλθε, βελῶν τε καὶ ὀργανῶν πολ-
 λῶν ἀπορῶν, ὡς ἀπὸ τείχους ἀμαρῶς ἀμωῖεσθαι τὸν Αν-
 νίβαν. ἀπὸρει δὲ καὶ ὁ Αννίβας. πύργεις τε οὐκ καὶ κα-
 ταπέλτας ἐπάγων καὶ χελῶνας, ἔνια δειέσσε, καὶ δρεπά-
 νοις ἀπὸ κάλων ἐπάλξεις τε κατέσυρε, καὶ τὸ τείχος ἀπ-
 γύμνου. οἱ δὲ, λίθοις, μὲν ὅπῃ τὰς μηχανῶς ἀφιέντες, πολ-
 λά σιωέπειθον. βρόχοις δὲ τὰ δρεπάνα παρῆσῶτων, καὶ
 πολλάκις ὁκθῶντες ἀφνω σιωετάρεσθον αὐτῶ καὶ κτεί-
 ναντες ἐπανῆεσαν. ὡς δὲ καὶ πνεῦμα ποτὲ λαμπαρῶν ἐ-
 θεάσαντο, οἱ μὲν ἀπὸ τῶσὺ τείχους δᾶδας ἠμμέντας

καὶ συππῖον ἐ πύσαν αὐτῷ τοῖς μηχανήμασιν ἐπερρίπτοιω· οἱ δὲ καὶ ἐκδραμόντες, ὑπέσθηκαν. ἀπογοῖς οὖν ὁ Αννίβας τῆς δὲ τῆς πείρας, ἀφελείχισε πλὴ πόλιν, χωρεῖς γὰρ τῷ πατρὸς θαλάσση μέροισι· οὐ γὰρ πλὴ καὶ τῷ πειρωπίν καὶ πατρὸς δὲ Ἀννωνι πλὴ πολιουρκίαν, εἰς ἰάπυρας ἀεχέφει. λιμῆρες δὲ εἰσι τοῖς ταρανπίνους πατρὸς βορρῶν ἀνεμον ἐκ πελάγους ἐς πλεονη δὲ ἰσθμόν· καὶ τὸν ἰσθμόν ἀπέκλινον γαφύρας. ὦν τὸ τε κραυῶντες οἱ ῥωμαίων φρουροὶ, σφίσι μὲν ἐδέχοντο πλὴ ἀγροῦν ἐκ θαλάσσης, ταρανπίνους δὲ ἐκάλυον ἐσκομίζεσθαι. ὅθεν ἠπόρου ἀγροῦ οἱ ταρανπῖνοι ἕως ἐπελθῶν αὐτοῖς ὁ Αννίβας ἐδίδαξε, λεωφόρον ὁδὸν, ἢ δὲ μῆσος τῆς πόλεως ἔφερεν ἀπὸ τῶν λιμῆρων, ὅπῃ πλὴ νότιον θαλάσση, ὀρύξαντας, ἰσθμόν ἕτερον ποιήσασθαι. καὶ οἱ μὲν οὕτω παρῆσαντες, εἰχόν τε ἀγροῦν, καὶ τελήρεσι τοῖς ῥωμαίων φρουροῖς ναῦς ἐκ ἔχοντας ὑπὸ τῷ τεύχεσ ἐβλαπῖον, ὅτε μὴ χυμὸν εἶη μάλισα, καὶ πλὴ ἀγροῦν πλὴ καταπλέουσιν ἐκείνοις ἀφροῦντο. οἱ δὲ ἠπόρου, ἐ νυκτὸς αὐτοῖς θουρίων σὺ τόντε ναυσι περμπόντων, καὶ τελήρεις ἐς φυλακὴν τῶν νεῶν, οἱ ταρανπῖνοι καὶ οἱ σὺ αὐτοῖς λίβυες πυθῶνδροι, ἐ λοχίσαντες, ἔλαβον αὐτῶν τε σίτω καὶ αὐτοῖς ἀνδράσιν ἀπάσας. παρῆσθαι μὲν τῶν θαμπα τῶν θουρίων, καὶ ἀξιουῶτων λύσασθαι τοῖς εἰλημμένους, οἱ ταρανπῖνοι τοῖς φοιτῶντας αὐτῶν μετέπειθον ἐς Αννίβαν. καὶ ὁ Αννίβας ὅσοις εἶχε θουρίων ἀχμαλώτοις, ἀδύς ἀπέλυεν. οἱ δὲ τοῖς οἰκείοις σφῶν βιασάδροι, τὰς πύλας Ἀννωνι ἀνέφασαν. καὶ θουῖροι μὲν ῥωμαίοις ταρανπα παρῆσθαι μὲν, ἔλαθον οὐτως ὑπὸ κερκιδόνις αὐτοῖς γηρόδροι. ἢ δὲ ἐν τῇ πόλει φρεσῶ ῥωμαίων εἰς βρεντέσιον λαθῶσαι διέπλευσεν. μεταπονπῖνοι δὲ ἕξ οὗ σφῶν ὁ φρούραρχος τὸ ἤμισυ τῆς φρουρῆς ἀγρῶν ἐς ταρανπα ὄχετο, τοῖς λοιποῖς, ὀλίγοις γηρόδροις, ἀπέκτειναν, καὶ Αννίβαν παρῆσθαι. παρῆσθαι δὲ καὶ ἠμέταξυ

μεταπονήτων τε καὶ τὰ εὐνήτων ἠεράκεια, δέει μᾶλλον ἢ γνώμη καὶ πάλιν ἡ ὄψις καὶ ἡ ἰσχύς τὰ Ἀννίβου. τῷ δὲ ἐξῆς ἔποιε τὸ λυκαγαῶν πνέει ἀπέστησαν ἀπὸ ῥωμαίων, οἷς Σεμωρόνιος Γεράκχος ἀνθύπατος ἐπιβάνων ἐπολέμει. λυκαγῶς δὲ πρὸς οὐκ ἔπειτα ῥωμαίοις ἐμμενόντων Φλάβιος, φίλος ὢν καὶ ξένος Γεράκχου, πρὸς τοὺς αὐτὸν, ἔπεισεν ἐς πικρὸν ἐλθόντα, σὺ δὲ δεῖται λυκαγαῶν τοῖς στρατηγεῖς, ὡς μετανοοῦσι, καὶ δοῦναι τὸ λαβεῖν πίσεις. ὁ δὲ οὐδὲν ὑποποτίσας, ἔπειτο μὴ ἰσπέων τεύχεα ἰσπεῶν ἰσπεῶν δὲ πολλὰν αὐτὸν ἐξ ἐνέδρας κυκλασαμένων, ὁ μὲν Φλάβιος ἐξίππευεν ἐς οὐκίνοισι. ὁ δὲ Γεράκχος σιωπῆς τῆς πρὸς τοὺς, καὶ θύλατο μὲν ἰσπεῶν καὶ πολλὰ τὸ ἰσπεῶν δρῶν καὶ τὸ μὲν παύτων, πλὴν τεύχων οἷς μόνους εἶλεν ὁ Ἀννίβας, πλὴν ποιησάμενος σπουδῶν λαβεῖν ζῶντα ῥωμαίων τὸν ἀνθύπατον. ἀγχοῦς δ' αὐτὸν ὄνδρυν ἀγχοῦς ἀγχοῦς ὁ μὲν τῆς πικρῆς ἀρετῆς, ἔταψεν, τὸ πᾶν ῥωμαίοις ἐπέμψεν. καὶ ἀπὸ τῆς αὐτὸς μὲν ἐν ἰσπεῶν ἐπέμψεν, καὶ σίτον πολλὸν ἐσώρην ῥωμαίων δὲ ὄψις καὶ καπυαίοις ἐγκατόων, ἔπειτα Ἀννίβας μετὰ χιλίων τεύχων καὶ χιλίων ἰσπεῶν, ἐστράμαίνοντες ἐς καπύλω. τὸ ὁ μὲν ἐστράμαμε, ῥωμαίοις λαθῶν οἱ δὲ ἡμέρας ἡμερῶν, ὡς πλένας εἶδον ὄψις τῆς πικρῶν, τὸ συμβαῖν ἔγνωσαν καὶ τῆς μὲν πόλεως ἀδύς ἀγχοῦς, τὰ δὲ θέρη τὰ καπυαίων τὸ τῆς ἄλλων καμπαίων πρὸς τεύχεα ἔλαβον. ὁ δὲ καπυαίοις δὲ πρὸς τῆς καμπαίων ὁ Ἀννίβας ἔφη πολλὸν ἔχον σίτον ἐν ἰσπεῶν, καὶ πέμποντας ἐκέλευε λαμβάνειν ὅσακις θέλοιν. οἱ δὲ οὐκ ὑποζύγια μόνον οὐδὲ ἀνδρας, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἐπέμπον ἀγχοφορήσονται τῷ σίτου καὶ γὰρ ἐτάρροω τῆ δίδω, μετελθόντες ἐς αὐτὸν ἐξ ἰσπεῶν Ἀννίβου, καὶ πρὸς τὸν ἄλλοις ποταμὸν στρατοπέδου ὄψις, πλὴν βενεβυδίων, οἷς μόνους ἐπέμψεν.

ρωμαίους ἔϊσ συμμάχοις ὄντας. τότε δὲ Αννίβου παρόντος,
 ἀπαίτων κατεφρόνου. σωέβη δὲ, Αννίβου μὲν, καλοῦν-
 τος αὐτὸν Αννώνος, ἐς λυκανοῖς διελθεῖν, τὰ πολλὰ τῆς κα-
 τασκευῆς ἐν τῷ πεδίῳ βενεβέντον στρατοπέδῳ μετ' ὀλίγης φρε-
 ρῆς καταλιπόντα· δοῦν δὲ ρωμαίοις στρατηγούτων, Κλαυ-
 δίου τε καὶ Αννίου, τὸν ἕτερον αὐτῶν πυθόμηνον ὅτι δραμῆν
 τοῖς καμπανοῖς διαφέρουσι τὰ θέρη· καὶ πολλοὺς μὲν, οἷα ἀ-
 κωρασκυλοῖς, διαφθῆραι, καὶ τὸν σῆπιν βενεβενδέουσι δοῦ-
 ναι λαβεῖν δὲ καὶ τὸ στρατόπεδον Αννίβου, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ
 κωρασκυλὸν ἀρπάσαι καὶ καπύλω, ἔκ ὄντος ἐν λυκανοῖς
 Αννίβου, περὶ ταφρῆσιν τε καὶ ὅτι τῆ ταφρῶν περὶ τῆσιν
 πᾶσιν ἐν κύκλῳ. Ἐτὸ δὲ τὸ περὶ τῆσιν ἀλλο-
 ποιήσαντες οἱ στρατηγὸι τὸ μέσον εἶχον ἀπὸ στρατοπέδου. ἐπ' α-
 ζεις δ' ἦσαν αὐτοῖς, αἱ μὲν ἐς καπυαίους πολιορκουμένους,
 αἱ δ' ἐς τοῖς ἔξωθεν ὅποιότας ἐπεσραμμέναι. ἢ τε ὅψις ἡ
 πόλεως μεγάλης σμικροτέραν ἐχούσης ἐν μέσῳ· τὸ δὲ ἀπὸ
 τῆσιν περὶ τῆσιν ἐς τὴν καπύλω διαστήμα, διασάδιον ἡ
 μάλιστ' ἐν ᾧ πολλὰ ἐγίνοντο πείρα καὶ συμβολαὶ καθ' ἐ-
 κάστην ἡμέραν. πολλὰ δ' ὡς ἐν θεάτρῳ μεσοτειχῶ μνηο-
 μαχίᾳ περὶ λαλοῦμένων ἀλλήλοισιν ἤν' ἀείρων, καὶ πῶς κα-
 πυαῖος Ταυρέας ρωμαίων ἐν μονομαχίᾳ Κλαύδιον Ασπελον
 περὶ ρυθίων, ὑπεχώρει, μέχρι τοῖς καπυαίων τείχεσιν ὁ Α-
 σπελος ἐκύρσας, καὶ τὸν ἴσπιν οὐ διευάμηνος ἐκ τῆς ρύμης
 ὅπως ἔφαθ'· διαφ' ἧσιν πολέμιων πυλῶν ἐς τὴν καπύλω ἐσθ-
 λατο σὺν ὀρμῇ, καὶ διίπύσας τὴν πόλιν ὅλῳ, κατὰ τὰς
 ἐπέρας ἔξεδραμῆν ἐς τοῖς ὅποιότας ρωμαίοις. καὶ ὁ μὲν
 οὕτως περὶ βολῶς διεπώλετο, Αννίβας δὲ τῆς χεῖρας ψυ-
 χθεὶς, ἐφ' ἡν ἐς λυκανοῖς μετεκίλητο, ἀνέσφραφεν ἐς κα-
 πύλω, μεταποιούμηνος μὴ περὶ τῆσιν πόλιν μέγαλῳ καὶ
 εὐκαίρῳ ἀπὸ ρωμαίοις γηνομένη. περὶ βολῶν δὲ τῶν πε-

επιχίσματι, ἔκμηδέν δυνήθεϊς μηδὲ ἔπιποῖν ὅπως ἀν' ἐς
 τὴν πόλιν ἐςπέμψεν ἢ σίτον ἢ στρατῶν, οὐδενὸς οὐδ' ἀπὸ
 ἐκείνων αὐτὸ συμβαλεῖν δυνάμενος, διὰ τὴν ἔπιπέχισιν
 πάντη παρ' ἐλαμῶν αἰούσαν, ἔπι τὴν ῥώμην ἠπέηγετο παρὰ
 τῶν στρατῶν, πωσανόμενος μὲν καὶ κείνοις ὑπὸ λιμῶν πεί-
 ζεσθαι, ἐλπίζων δὲ τοῖς στρατηγῶν αὐτῶν ἀπὸ καπύνης αἰα-
 σήσιν, ἢ αὐτὸς πικρῶν μείζον ἐργάσεσθαι. σιωπῶν δὲ
 αὐτοῦ ἢ διελευσῶν ἔθνη πολλά ἔκ πολέμου, ἤδη δὲ οὐ δυνή-
 θέντων αὐτὸν ἔπιχεῖν, ἤδη δὲ οὐδὲ ἐς πύραν ἐλθεῖν ὑπο-
 σάντων, ἀπὸ δύο καὶ πεντήκοντα σαδίων τῆς ῥώμης ἐστρατο-
 πέδευεν, ἔπι τῷ ἀνιλιῶος ποταμῶ. ἔκ ἡ πόλις ἐδορυβήθη ἄρ-
 ρυσον ὅτι οὐ παρ' ἐπρονόικειον μὲν οὐδὲν ἔχοντες ἰκανόν (ὁ γὰρ
 εἶχε, ἐν καμπαιῶα τότε λῶ) πολέμου δὲ στρατῶν τοσοῦτε
 σφίσι ἔπισάντες ἄφνω, καὶ στρατηγῶν δὲ ἀρετῶν καὶ ἀτυ-
 χίαν ἀμύχου ὄμφορ δὲ ἐκ τῶν παρόντων, οἱ μὲν δυνάμενοι
 φέρειν ὅπλα, ταῖς πύλας ἐφύλασσον, οἱ δὲ γέροντες ἐς τὸ
 τεῖχος ἀνέπιδων, γυναικίς δὲ καὶ παῖδ' ἀλίθοις καὶ ἐέλη
 παρέφερον· οἱ δὲ ἐκ τῶν ἀρῶν σιωέθεν ἐς τὸ ἄστυ δρόμῳ. τοῦθ
 δὲ παμμυροῖς καὶ θηλυῶν καὶ ἀλγῶν ἔκ παρ' ἐλαμῶν αἰούσαν παρ' ἐς
 ἀλλήλοισι πάντα μεσαλῶ. εἰσὶ δὲ αὐτῶν οἱ τὴν γέφυραν τὴν
 ἔπι τῷ ἀνιλιῶος ἐκδραμόντες, ἐκοπίον. μικρὸν δὲ πικρῶν
 ῥωμαῖοί ποτε ἔπιπέχίζοντες ἀικανοῖς, ἀλθῶν ἀπὸ τῆς
 αὐτῶν μητροπόλεως ἐκάλεσαν· σιω γένῳ δὲ ἔπισύρον-
 τες ἢ διὰ φηίροντες, ἢ ἐς τὴν ἀλθαῶν σύγκρισιν, ἀλθῶνας
 αὐτῶν καλοῦσιν· τοῦτων τότε ἤδη ἀλθῶνας ἐς ῥώμην δισ-
 χίλιοι δρόμῳ διέθεν, τῶν κινδύου μεταχεῖν· καὶ ἅμα ἀφι-
 κνούτο, καὶ ὠπλίζοντο, καὶ ταῖς πύλας ἐφρούρου. τοῦθ δὲ
 παρ' ἐλαμῶν βεβαῶν πικρῶν ἐκ τοῦτων δὲ ἀπὸ ἰκίων ἐχρήσα-
 το μόνη, οἷον πικρῶν ἀλθῶνας ἐς μαρμαῶνα μικρὰ πό-
 λις ἢ πλαταγῶν ἐδραμῆ, τῶν τότε κινδύου μεταχεῖν.

ἤν δὲ στρατηγῶν Αννιος μὲν καπύη παρέμβρε, κακείτος ἡ-
 γρούμενος ἐλεῖν κα πύλω Κλαύδιος ὁ Φλάκκος ἐτέρας ὁδοῖς
 ἐπιχθεῖς ἀλέκτω τὰ ἀπὸ στρατοπέδουσε τῶ Αννίβῃ, μέσον
 ἔχων τὸν ἀιλίωα. τῶ δὲ Αννίβῃ τὴν γέφυραν διύροισι πελυ-
 μωρον καὶ τὸν Κλαύδιοι ἀπὸ κρημνῶν, ἔδωξε πρὸς πηγὰς τῆ
 ποταμοῦ ἀφελθεῖν. Ἐθὺ μὲν Κλαύδιος ἀπὸ παρῶ δέυεν.
 ὁ δὲ καὶ ὡς ἐνήδρυνε, τομάδας ἰππίας ὑπολιπὼν, οἱ ἤν
 στρατῶν ἀμασάντων τὸν ἀιλίωα ἐπέρασαν, καὶ τὰ ῥωμαίων
 ἐδήσιον μέχρι ὡρῶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν ἡρώμενοι, ἔφθε-
 σαντες ἐπέρασαν ἐς Αννίβαν. οὕτω γὰρ αὐτοῖς παρήγγελο.
 αὐτὸς δὲ, ἐπεὶ τὰς τε πηγὰς ἔποτα μὲν ἀφελθεν, καὶ ὁδὸς ἴω
 ἐς τὸ ἄστυ οὐ πολλή, λέγεταί μὲν νυκτὸς σὺν περὶ ὑπασι-
 σταῖς λαθῶν κατασκέψασθαι τὸ ἄστυ, ἔτι τῆς διωαμείως
 ἐρημίαν καὶ δύρουσιν τὸν ἐπέχοντα ἰδεῖν. αἰασρέφα δὲ ἐς
 κα πύλω, εἴτε θεοῦ ὡρῶ γνητος αὐτὸν αἰεί, ὡς καὶ τότε, εἴτε
 τὴν τῆς πόλεως ἀρετὴν ἔτι χυλὴ δείσας εἴτε, ὡς αὐτὸς τοῖς
 ἐσβαλεῖν ὡρῶ ἐποισιν ἔλεγγε, οὐκ ἔτελει τὸν πόλεμον ἐκ-
 λῦσαι, δέει κερμηδονίων, ἵνα μὴ καὶ τὴν στρατηγίαν αὐτὸς
 ἀποκίτω. οὐ γὰρ ὄγε σὺ Κλαυδίω στρατὸς ἴω αὐτῶ πάμ-
 παν ἀξιόμαχος. ὁ δὲ Κλαύδιος αἰασρέφοντι παρέπετο, κρο-
 λῦων τε ὡρῶ μεύειν, καὶ φυλασόμενος μηδὲν ἐξ ἀνέδρας
 παθεῖν. ὁ δὲ ἐπιτηρήσας νύκτα ἀσέλιων καὶ χωρῶν ἐν ὧ
 Κλαύδιος ἐπέρασαν, τείχος μὲν οὐκ ἔφθανεν ἐγείραι, τὰ φρον
 δὲ ὀρυξάμενος, καὶ δειγνήματα ἀπὸ πυλῶν καταλιπὼν, ἔ-
 τὸ χῶμα ὡρῶ λαὼν ἀπὸ τείχους, ἡτύχαζεν ἐς τε λόφον ὑ-
 ἀρκείμενον αὐτῶ κερπερὸν ἐπέμπε λαθῶν ἰππίας, οἷς εἴρη-
 πο ἡσυχάζειν ἕως οἱ ῥωμαῖοι τὸν λόφον, ὡς ἐρημον αἰδρῶν,
 καταλαμείωσι. τοῖς δὲ ἐλέφασι τοῖς ἰνδοῖς ἐπιθήσας, ἐκέ-
 λυθεν ἐς τὸ τῶ Κλαυδίου στρατοπέδον ἐσβιάζεσθαι διὰ τε
 ἤν δειγνήματων καὶ διὰ ἤν χωρῶν, ὡς διώσωντο. σταλ-
 πτικτας

πικταὶ δὲ αὐτοῖς καὶ βυκανηταὶ ἕνας ἕξ ὀλίγου διαστήματος
 ἔπειθ' κελύσαι, προσέταξεν, ὅταν ἔνδον γήρων, τοῖς μὲν, θό-
 ρυσον πολὺ ἐγίρειν ἀειθέοντας, ἵνα πολλοὶ δόξωσιν ἔϊν-
 ται δὲ, ῥωμαϊζόντας βοᾶν ὅτι Κλαύδιος ὁ ῥωμαίων στρατη-
 γὸς κελύει τὸ στρατόπεδον ἐκλείποντας, ἅπι τὴν ἐγγὺς λόφον
 ἀναπηδᾶν. τὸ δὲ μὲν ἰὼ τὸ στρατήγημα τῷ Αννίβῃ. Ἐ τούτων
 τὰ μὲν παρῶτα πάντα κατ' ἰουῶ ἀπήνησεν· οἱ τε γὰρ ἐλέφαν-
 τες ἐσήλθον, τοῖς φύλακας καταπατήσαντες, καὶ οἱ σταλπι-
 κταὶ τὸ αὐτὸ ἐποίωσιν, καὶ ὁ θόρυβος ῥωμαίοις ἕξ ἄνῃς ἀνι-
 σα, μύθοις ἐν μελαίνῃ νυκτὶ ἀδόκητος ἐμπεσὼν, ἅπι φοβώτα-
 τος ἰὼ τῆν τε ῥωμαϊζόντων ἀκούοντες ὅτι παρήγγελται φθύ-
 ρῆν ἐς τὸν λόφον, ἀεὶ τὸ ἐγίγοντο· Κλαύδιος δὲ αἰεί πινα
 προσδοκῶν ἐνέδραν, καὶ τῆτο ὑποπίθῳ ἐν ἅπασιν τοῖς Αν-
 νίβου, εἶθ' ὑπ' οἰκείας τότε σωέσεως, εἶπε θεολήπιω γῳμῳ
 παρῶτων, εἶπε παρῶ αἰχμαλώτου τὰ ἀκριβέστα μαθῶν,
 τοῖς χιλίᾳρχοις ὅξέως ἐπέστησε ταῖς εἰς τὸν λόφον ἀγρούσαις
 ὁδοῖς, κρολύειν τοῖς δι' αὐτῶν φερο, μύθοις, ἔ μεταδιδάσκειν
 ὅτι τῆτ' οὐχ ὁ στρατηγὸς ῥωμαίων, ἀλλ' Αννίβας ἐκήρυξεν ἐ-
 νεδρῳίω. αὐτὸς δὲ τοῖς χῳμασιν φυλακὰς ἀκριβέεις ἅπησῃ-
 σαι, μή τις ἐφοδος ἐξῳθεν ἄλλη γήροιο, ἐβοηθῳίμει μὲθ' ἐ-
 τέρων αἰὰ τὸ στρατόπεδον ἅπαντα ἔχῳ ἀσφαλῳς, καὶ ὀλίγοις
 τοῖς μὲν τῆν ἐλεφαντῶν ἐσελθόντας ἔϊν· δῳδαί τε ἠπτε καὶ
 πῳρ πανταχῳθεν ἠγῳρε, καὶ καταφανῳς ἰὼ ἠ τῶν ἐσελθόντων
 ὀλιγῳτης. ὥστε αὐτῶν παύσιν καταφρονῳσαντες οἱ ῥωμαῳοι, ἐς
 ὀργῳν ἐκ τῆ παρῳν δέοις μεταβαλόντες, ἀμαρῳς, οἷα ψιλῳς
 καὶ ὀλίγοις, διέφθῳσαν. οἱ δὲ ἐλέφαντες, οὐκ ἔχοντες ἀρύχω-
 ρον οὐδὲν ἐς ἀστροφῳν, εἰλούμῳροι ἀεὶ σκῳλαῳς καὶ φῳ-
 τνας, ἐβῳλλοντο παρῳς ἀπαύτων ἅπητυχῳς, δῳθ' τῳω σενῳτητα
 τῆ χῳεῳου καὶ τῳ μέγῳτος τῆν σῳμάτων· μέχῳι ἀεῳαλῳρῳῳ-
 τῳς τε καὶ ἀζανακῳῳτες καὶ ἅπηδραμῳῳν ἐς τοῖς πολεμῳοις

οὐκ ἔχοντες, τοὺς ὀπίσθιας σφάν ἀπείοντο ἔκατε παύου,
 σὺ ὄργῃ καὶ βοῇ πάνυ ἠγελασμένη· καὶ ἔξεπήδων ἐκ τῆ στρα-
 τοπέδου. Κλαύδιος μὲν δὴ Φλάκκος ἄσταθῶς καὶ ἀμη-
 χάνως, αἰφνιδίως σπυνεχθεὶς ἐνέδρα, ᾤει τῷ Αννίβου,
 καὶ τὸν στρατὸν ᾤει ἑσώζει, αἰεὶ περικότα τὰς Αννίβου μη-
 χανὰς· ὁ δὲ Αννίβας, ἐπὶ τῆς πίερας ἀπέτυχεν, ἐς πλεκα-
 νοὺς διελθὼν, ἐχειμάζει· ἔδῃ τρυφῆς μὲν οὐ σιωήθους, ἐρω-
 μύλω τε εἴχει ἀγχιος ἀήρ· καὶ ἄδύς αὐτῷ κατ' ὀλίγον ἐ-
 τρέπετο πάντα. Κλαύδιος δὲ ἐς καπύλω πρὸς τὸν συστρά-
 τηρον ἐπανήει, καὶ τοὺς καπυαῖοις προσέειπεν ἄμφω καρτε-
 ραῖς, ἐπειρῶμενοι χιμῶνος ἐλεῖν τὴν πόλιν, ἕως Αννίβας ἠ-
 ρεμεῖ. καπυαῖοι δὲ, ἤν' ἔσφραν σφᾶς ὀπλιτουσῶν, καὶ οὐ-
 δα μῶθεν ἄλλων ἐπεισαγομένων, ἐνεχείρισαν ἑαυτοὺς τοῖς
 στρατηγῶν· ἐνεχείρισαν δὲ καὶ ὅσοι λιβύων αὐτοὺς ἐφρού-
 ρου, αὐτοὺς στρατηγῶν Ἀνωγι ἐτέρω καὶ Βωτᾶ. ῥωμαῖοι δὲ
 τῇ μὲν πόλει φρουρὰν ἐπέστησαν, ἔδῃ οὖτοις εὐροὶ αὐτομολοῦ-
 τας, χεῖρας αὐτῶν ἀπέτεμον· λιβύων δὲ τοὺς μὲν ὀπλιταῖς
 ἐς ῥώμῳ ἐπέμψαν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπέδοιτο· καὶ καπυ-
 αῖων αὐτῶν τοὺς μὲν αἰπίοις μάλιστα τῆς ἀποστάσεως ἀπέ-
 κτειναν, ἤν' δὲ ἄλλων δὲ γλιῶ ἀφείλοντο μόνον. εὐφορος δὲ
 ὄσιν ἐς σίτην ἢ πρὸς τὴν καπύλω πᾶσα· πεδία δὲ ὄσιν. κα-
 πύη μὲν δὴ πάλιν ἐς ῥωμαίοις ἐπανῆκτο, ἔδῃ μέγα τὸ το λι-
 βύων ἐς τὴν ἰταλίαν πλεονέκτημα ᾤει ἠρήτο. ἐν δὲ βρυ-
 πίοις, οἱ μέρος εἰσὶν τῆς ἰταλίας, ἀήρ ἐκ πόλεως πείας, φρενα-
 μύνης ὑπὸ τῆς λιβύων, ἐπίστας αἰεὶ πη λήζεσθαι καὶ φέρειν τῷ
 φρουρᾶρχῳ, ἔδῃ πρὸς τοῦτο αὐτῷ σιωήθους εἰς πάντα γεγο-
 νώς, ἔδῃ ἄδῃ συστράτηρος, ἠλγὴ τῆς φρουρᾶν ἐς τὴν πατρί-
 δα ὑβελζόντων. σιωθέμνος οὐδὲ τῷ ῥωμαῖῳ στρατηγῶν καὶ
 πιαῖ δδοὺ καὶ λαβῶν, ἐκάστοτε πνας, ὡς ἀχμαλώτοις, ἐστὶν γῆ
 ἐς τὴν ἄκραν, ἔδῃ τὰ ὄπλα αὐτῶν ἐσέφερεν ὡς σκυλα· ἐπὶ δὲ

πλέονες ἐγγύοντο, ἔξελυσε αὐτοὺς ἔωπλισε, καὶ ἦ λιβύων φρουρὰν δόειλε, καὶ ᾤδρα ῥωμαίων ἄλλω ἐσηγάγετο. Ἀννίβου δὲ οὐ πολὺ ὕστερον παροδεύοντος αὐτοῖς, οἱ μὲν φρουροὶ, καὶ ἄπλαγῆτες, ὑπὸ ἕ δέοις ἔξέφυγον ἐς ῥήγιον· οἱ ᾗ πιστάται παρέδωκαν αὐτοὺς τῷ Ἀννίβῃ. ἔο Ἀννίβας τοὺς μὲν αἰπίοις τῆς ἀποστάσεως ἔκαυσε, τῇ δὲ πόλει φρουρὰν ἐπέστησεν ἄλλω. ἰα τὴν δὲ ἐν πόλει σαλαπία λιβύων ὑπηκόω δύο ἦσθη ἄσθρε ἡῶ μὲν ἄλλων ἡῶι κὺ πλάτῃ καὶ διωάμει διαφέροντε, ἀμῆλοιον ᾗ κὺ πολλὰ διαφόρω· τούτῃν Δάπος μὲν τὰ λιβύων ἠρέπτο, Βλάπος ᾗ τὰ ῥωμαίων. ἔως μὲν οὖν ἠκμαζε τὰ Ἀννίβου, ἐφ' ἠσυχίας ἠὲ ὁ Βλάπος· ἐπεὶ δὲ ἠγείρετο τὰ ῥωμαίων ἔο τὰ πολλὰ τῆς ἐσπετελισμένης ἀρχῆς ἀνελάμβανον, ἔπειθεν ὁ Βλάπος τὸν ἔχθρον ὑπὸ τῆς πατείδος αὐτῆς συμφρονῆσαι μόνης, μὴ π πᾶτοι, ῥωμαίων αὐτῶν βία λαβόντων, ἀνῆκεσον. ὁ δὲ ὑποκρινάμδρος σιωπήθεται, κατεμήνυσε τὸ Ἀννίβῃ. ἔο ἐδίκαζεν αὐτῆς ὁ Ἀννίβας, Δασίου μὲν κατηροῦῶτος, Βλαπίου δὲ ἀπολογοῦ μδρου, ἔο συκοφαντεῖσθαι δια τῶν ἔχθρον λέγοντος· ἔο ἔο πῶς ἄρα θεωροῦν, ἐτόλμησεν ἔχθρῶ θεωρενεκεῖν λόγον τοῖόνδε, ὡς ἀπίστῳ κατηγῶρῳ δια τῶν ἔχθρον ἐσομδρω. Ἀννίβας δὲ οὔτε ἀπορρίψαι τὸ ἔργον, οὔτε τῶν παρ' ἔχθρουδ πιστεῦσαι ῥαδίως ἀξίων, μεθίστατο αὐτοῖς, ὡς σκεψόμενος ἐφ' ἑαυτοῦ. σενῆς δὲ τῆς ἔξόδου πάνπαν οὔσης, ὁ Βλάπος ἔφη τῶν Δασίῳ, τοὺς ἄλλοις λαθῶν, οὐ σώσης ἀγαθὴ τῶν πατείδας; ὁ δὲ ἔο τὸ ἄδύς ἐκβοήσας ἐμύμυεν. κὺ ὁ Βλάπος οἰκσπάμδρος, τότε μάλισα ἀξιοπίστως εἶπεν ὡς ὀπιδουδίοιο τῶν ἔχθρουδ πεχίτου. τὸ τῶν δὲ ἔφη τὸ νῦν ὀπιδουδύμα, ἔο τῆς πωτέρον ἀμφιλογίας, εἶ πς ἠὲ, ρύσεται με. πς γὼ ἠὲ ἠ πωτέρον ἔχθρῶ πει τοῖωνδε διεπίστευσεν· ἠ νῦν, εἶ κὺ τῶς ἐπεπλάνητο, ἀπίστῳ καὶ κατηγῶρῳ πει ἐκείνα γεγρημδρω, κινδιδυδίων

ἔπ' καὶ κρινόμενος καὶ ἀρνόμενος, αὐτὸς αὖτὰ δεύτερα
 ταῦτ' ἐτάρρυσεν εἰπεῖν, ἃ μάλιστα ἐν τῇ δικαστηρίῳ, πολλῶν
 μὲν ἀκούσας διωαυμένων, τῶ δὲ κατηγοροῦ καὶ τὸδε μέλλον-
 τος ἀδύτου ὁμοίως ἐρεῖνεῖ δὲ δὴ καὶ ἐγεγήμετο, ἔφη, χριστὸς
 ἕξαιφνης ἃ φίλος, πῶ μοι συλλαβεῖν ἕσθ' ἧς πατείδους ἔπ'
 διωαυτοῦ; πῶ δὲ ἐδεδούλω ἐγὼ μηδὲν ἔπικουρεῖν δι-
 ναμῶν; ἄ μοι δοκεῖ παροῦσάν παλιν ὁ Βλάσιος, ψιθύρω
 ἐντυχῖν τῇ Δασίῳ, ἃ ἐς ἀπίσταν αὐτὸν ἐμβαλεῖν μείζονα
 ἐπαγαγέσθαι δὲ ἐκ τῶ δὲ καὶ Ἀννίβαν ἐς ἀπίσταν ἧλ' ἄλλοτε-
 ρον εἰρημῶν. οὐ μὲν οὐδὲ ἐκφυγῶν τ' δὲ κινῶ ὁ Βλάσιος ἀ-
 φίστατο μὴ μεταπίθῃ τὸν ἐχθρὸν, καταφρονῶν ἄρα ὡς ἐς
 πάντα γεγυότος ἀπίστου. ὁ δὲ αὐτὸς ὑπεκρίνετο σωπῆσθαι,
 καὶ πῶ ἔπινοιαν τῆς ἀποστάσεως ἤπει μαγεῖν. ὁ δὲ, οὐδὲν
 ὀκνήσας, ἔφη, δὲ ἀδημοῦμαι μὲν ἔπι πῶ ἧλ' ἔρατοπέδων ἐγὼ
 ἧλ' ῥωμαϊκῶν (μυλῶσας αὐτὸ τὸ παύτορράτατῳ) καὶ ἔρα
 παν ἄξω λαβῶν. ἔστι γὰρ μοι φίλος ὁ στρατηγὸς ἐκείνου τοῦ
 ἔρατοδ' οὐδὲ ἕσθ' ἀπομῶν μοι δεῦρο καὶ τὰ ἐνδον ἔπιπῆρῖν.
 ὁ μὲν εἶπεν οὕτω, ἃ ἀδύτου ἕξέδραμε, λαθῶν Δάσιον, οὐκ ἐς
 ἐκείνο τὸ ἔρατοπέδον, ἀλλ' ἐς ῥώμῳ ὁδὸν ἐλάσον. καὶ δούε
 τῇ βουλῇ τὸν ἕδον ὀμηρον, ἔραπῆσας ἤπει χιλίοις, μὲν ὧν ἠπέ-
 γετο καὶ ἀπουδῶν, τὸ μέλλον ἔσεσθαι παρορῶμῶν. ὁ δὲ Δά-
 σιος τῆς ἔπιπούσας ἡμέρας τ' ἐχθρὸν οὐχ ὁρῶν, εἶκασεν αὐ-
 τ' ἐλθῆρῖν τοῖς ἐγνωσμένοις, ὡς ἠδηπισῶντα αὐτῶ. νομίσας
 οὐκ ἐς ἐκείνο τῶ ὄντι τὸ πῶρῶτέρω ἔρατοπέδον αὐτὸν οἶχε-
 σθαι, διέδραμε παρὸς Ἀννίβαν, καταφρονῶν ὅτι φησῶσ ἐκεί-
 νον ἐπαμειβῶν. ἃ, νῦν μὲν, ἔφη, παρῶ δώσω σοι τὸν Βλάσιον
 ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἔραπαν ἐπῶντα τῇ πόλει. καὶ τὸ γεγονὸς ἐκ
 θεῶν, καὶ λαβῶν πνας, ἐπαμῆγῃ ἐς τ' πατείδα μτ' ἀπου-
 δῆς, ὡς οὐ πῶ τῶ Βλαπίου πλησιάζοντος. ὁ δὲ ἐνδον τελεῖ ἄρπ
 ἃ τ' φρούρα τ' λιβύων, ὁ λίγῳ οὐδὲ ἀνελῶν, ἐφύλασσε μη-

δένα παρελθῆν· ἔπειτα τὰς μὲν ἄλλας ἐκεκλείκει, παρ' ἧς
 ἢ ἐπαύσαντο Δασίς μόνος εἶασεν ἀεὶ ὤχθαι, καὶ τὸ κατ' ἐκεί-
 νας μέρος ἅπαν εἶχεν ἀνυπόπῳ· τὰ δ' ἐν τῷ ἐξέτε πέρυ-
 πο ἔδει ληπτο, ὡς μὴ διώαδαί τῳ ἐμπεσόντας ἐς πόλιν
 διαδραμιῖν. Δασίος ὅ, ἐπὶ τὰς πύλας εἶδεν ἀνεωγμένας, ἤ-
 αθη, νομίσας παραλαβεῖν τ' ἐχθρὸν, καὶ ἐσὶ λατο γηγηθῆς. ὁ δ'
 ὄπικλείσας διέφθρεν αὐτὸν τε ἔτι ἐσδραμόντας, ὠθου-
 μένοις ἐν σενῶ, ἔδει δρομὴν, διὰ καὶ τὰ φρούρις, οὐκ ἔχοντας·
 ὀλίγοι δ' αὐτῶν διατρίψαι τείχεσι ἕξαλόμοι διέφυγον. ἔδει Βλα-
 πος μὲν οὕτω φειλῶ, Δασίς τεὶς ἀπενεδρῶν. Φύλβιος
 δὲ ῥωμαίων ὑπατος, ἐρδόνιαν ἐπολιόρκει· ἔπειτα Ἀνίβας
 ἔλαθεν ἐσπέραις ἐγγίς γηνομόμος, καὶ ἐπιπέπυρα μὴ κείναι, καὶ
 σιωπὴν παρήγαγε. φειλὲ δ' ἔω γηνομόμος ὁμοῦτι καὶ ὀμίχλης,
 τῳ μὲν ἰππέας ἐπέμψεν ὄπικχεῖν τῶ ῥωμαίων στρατοπέδῳ·
 καὶ αὐτοῖς ἡμῶντο ἐκείνοι, σὺ θορύβῳ μὲν, ὡς ἀπ' ἀνῆς,
 σὺ θάρσῃ δὲ, οἷα ὀλίγοι ποδὲν αὐτοῖς ὄπικφαιέντας. ὁ δ'
 Ἀνίβας ὄπικ τὰ τετρατῶ περὶ τὴν πόλιν φειλῆι, κατασκεπτό-
 μορος ἅμα, καὶ τῳ ἐνδόν ἐπιπέπυρα· ἔως ἐπὶ πηγε τῳ ῥω-
 μαίοις ἐν τῇ φειλόδῳ, εἶπε φειλόδομος, εἶπε κατ' ἰστυχίαν,
 κυκλούμορος αὐτοῖς. οἱ δ' ἐπιπέπυρα ἤδη λάβραις καὶ ἀθρόαις,
 ἀμφίβολοι γηροτότες καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐς ὀκτακιχλίους,
 ἔπειτα ὁ Φούλβιος. οἱ λοιποὶ δ' ἐς πηγάμα φειλῆι τῳ
 ποπέδου ἀνατορόντες, αὐτότε διέσωζ', γηναίως ἀμυνομόμοι,
 καὶ τ' Ἀνίβαν ἐκφύλαξε λαβεῖν τὸ στρατόπεδον. κατ' ἰστυχίαν ῥω-
 μαίοι μὲν τ' ἰαπύγων ἀποσάντων ἐδ' ἡσῶ, Ἀνίβας δὲ τ' καμ-
 πανῶν, ἐς ῥωμαίοις μεταφειλῶν, χρωεὶς ἀτέλλης μόνης· κατ'
 ἀπελλῶις μὴ κείναι ἐς φουελοῖς, ἵνα μὴ τῶ βρυτίαν καὶ λυ-
 κανῶν καὶ ἰαπύγων ἐνοχλοῖντο πολέμῳ. ἔπειτα ῥωμαίοι τῳ ἐκ νη-
 κείας ἐκπεσόντας ἐν ἀτέλλῃ μετώκισον· ἐς τε τ' Ἀνίβας ἐπ'
 ὑπὸ κροῖ ἐσβαλόντες, αὐτῶν ἵαν τε εἶλον καὶ τῶ βρυτίαν γῆν

ἐπίστρεζον, ἔπεισαντα φρουρουμύλιω ὑπὸ Καρθάλωνος, ἡ-
 γῆς ἑταλάσσης ἐπολιόρκου. ὃ ἦ καὶ Καρθάλων, ὀλίγων καρ-
 χιδονίων παρόντων, βρυτίκς ἐς τὴν φρεσάν περσεύαθεν. ἤν-
 δὲ βρυτίων ὁ φρέεραρχος ἦεα γυμακός, ἦς ἀδελφὸς ὑπὸ
 ῥωμαίοις στρατεύομενος, ἔπεραξε δὴ τὴν ἀδελφῆς τὸν φρου-
 εαρχον ἐνδοῦναι ῥωμαίοις, ἐπάροισι ταῖς μηχαναῖς ἢ τῶ πεί-
 χους αὐτὸς ἐφρούρει. ἔπεισαντα μὲν δὴ ῥωμαῖοι τὸνδε τὸν ἔσ-
 πον ἀνέλαβον, εὐκαίρον ἐς πολέμοις χωρίον καὶ κατὰ γίῳ καὶ
 κατὰ θάλασσαν. Ἀντίβας ἦ ἐπειγόμενος ἐς αὐτῶν, ὡς ἔμαθεν
 εἰλημμένην, παρήλθεν ἀχθόμενος ἐς θουεῖοις· κατέκλιθεν ἐς Βε-
 νησίαν. ἔνθα αὐτῷ Κλαύδιος τὸν Μάρκελλος ὁ σικελίαν ἐλὼν,
 πέμπτον ὑπαύλιον τότε, καὶ Τίτος Κερασίνοσ, ἀνπεραποπεδέυ-
 οντες, ἐκ ἐτόλμων ἄρχειν μάχης. λείαν δὲ πῖνα ὑπὸ νομάδων
 ἀγρομύλιω Μάρκελλος ἰδὼν, ἔδοξας ὀλίγοις ἐπιβῆσαι ἄρον-
 τας, ἐπέδραμν αὐτοῖσιν ἐπιβῆσαι ἰππέων σὺν καὶ αὐφρο-
 νήσιν· καὶ περὶ τὸς ἠγῆτο, θυμικός ὢν ἐς μάχης καὶ περὶ κινδυ-
 νελυπικός ἀεί· ἀφνω ἦ πολλῶν τῶν λιβύων φαίνετων, καὶ πατα-
 χῶν αὐτῶν περσασόντων, οἱ μὲν ἔσχερῶντες ῥωμαίων,
 περὶ πῖ φυγῆς ἤρχον· ὃ ἦ Μάρκελλος, ὡς ἐπομύων αὐτῶν,
 ἐμάχετο γηναίως· μέχρι κατακονπαθεῖς ἀπέθανε. ἔαυτῷ ὡ-
 σῶμα πὸ Ἀντίβας ἐπίσας, ὡς εἶδε τὰ βράματα ἐπὶ σέρων,
 ἐπήνεσε μὲν ὡς στραπώτῳ, ἐπέσκωψεν ἦ ὡς στρατηγόν· καὶ τὸ δα-
 κτύλιον αὐτῷ πελελὼν, τὸ μὲν σῶμα ἔκαυσε λαμπερῶς, καὶ τὰ
 ὄσα ὡς παμδὶ περσασέπιμψαν ἐς τὸ ῥωμαίων στρατόπεδον. σα-
 λαπίνοις δὲ μηνίων, ἀδύς ἐτύπωσεν ἐπιστολήν τῇ στρατῶδε
 Μαρκέλλου, περὶν ἀγῆσθαι πολλοὺς περὶ τὸν θανάτου· καὶ αὐτόμο-
 λον ἄνδρα ῥωμαίων ἐπέμψεν φέρειν, δηλῆντα ὅτι στρατῶδε Μαρ-
 κέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, ἔδὲ ὁ Μάρκελλος αὐτῷ ὑποδέξασθαι κε-
 λθύοι. ἄρπῃ εἰλήφεῖ Κριατίνου γράμματα, περὶ ἐπιμψαντος
 ἐς ἅπαντας ὅτι Μαρκέλλου στρατῶδε Ἀντίβας κενεαπί-

και τ' ἔν' ἄγγελον, ἵνα μὴ ᾤξασθαι τῶν ὀπιθιῶν τὰ γιγνώμματα,
 ἀπέπεμψαν ὑπορχοῦντο τὰ πρὸς τασὶν ὀπιθιῶν ποιήσαν· αὐτοὶ
 δ' ὀπιθιῶν, τ' ἐνέδραν ὅτι τ' τειχῶν ἀνέμωρον, καὶ πρὸς
 ὄντος δ' Ἀννίβου μὲν νομάδων, ὅς ῥωμαϊκοῖς ὄπλοις ἐσκόβια-
 σεν, ταῖς μὲν πύλας ἐκ μηχανήματος ἀνέσπαρξεν, ὡς δὴ Μαρ-
 κέλλης πρὸς ὄντος ἀσμενίζοντες· εἰς δὲ ξάμωρον ὅ ὅσον ἄμα
 ρῶς κρατήσαν ἐμελλον, αὐτοὶς ἐκ δ' μηχανήματος αὐτοὶς ὅτι
 κατῆκαν. καὶ τοῖς μὲν ἐσελθόντας ἐκίχθην, τοῖς δ' ἔξω τῶν
 τειχῶν ἐπὶ πρὸς ὄντας, ἀνωθεν ἐβόηον τε καὶ κατεπίβωσκον.
 καὶ δευτέρως δ' ἄρα πείρας ὁ Ἀννίβας ὅτι τῆ πόλις σφαλεῖς ἀ-
 πεχώρη. ἐν ἴστω ὅ Ἐσδράβου ὁ ἀδελφὸς Ἀννίβου τ' ἔραπα-
 ν ἢν ὄξενάγησεν ἐν τοῖς κελπίβηρσιν, ἔχων, διέβαινον ἐς τ' ἴτα-
 λίαν· ἐκ κελπίβηρσιν αὐτὸν δεχομένων, τὰ ἄλλα ὄρη ὠδο-
 ποιημένα πρὸς ὄντος ὑπὸ Ἀννίβου, διώδενε δύο μοῖον, ὅσα τῶς
 Ἀννίβου ἐξ δὴ ἴθην· ἐσεβόη τε ἐς Ἰυρρήνιαν, ἄγων περὶς μὲν
 Ἰερακισμυεῖς ὅτι ὀκτακισχίλις, ἰππέας ὅ ὀκτακισχίλις, καὶ
 ἦν ἔφαρτας πεντεκισχίλια· καὶ ἔραματὰ πρὸς τ' ἀδελφὸν
 ἐπέμπε, δηλῶν ὅτι παρὲν ἴστω τ' ἔραματ' ὑπὸ ῥωμαίων
 ἀλόντων, οἱ ὕπατοι Σθινάτωρ καὶ Νέρων μαδόντες αὐτὸ πρὸ
 πληθοῦς τ' ἔραματ' ἀπὸ τ' ἔραματ', σιωπῆσαν ἐς τὸ αὐτὸ πρὸ
 στας τ' δυνάμεσιν, καὶ ἀντιπρὸς ἀπέδενε αὐτὸ πρὸς πόλιν σίνας.
 ὁ δ' ἔραματ' ἐκ κερκίος, ἀλλὰ ὡς ἀδελφῶν σιωπῆσαι ἐ-
 πειγμένους, ὑπεχώρη· καὶ νυκτὸς ἀναβύξας, πρὸς ἦν καὶ τέλμα-
 τὰ ἐκ πρὸς ὄντος ἐκ ὄντος ἠλάτω· μέχρι φανήσης ἡμέρας οἱ
 ῥωμαῖοι κατῆσαν ὀπίσθεν αὐτοῖς διερριμμένους ἵε καὶ κερκίος
 ὑπὸ ἀχρυπνίας καὶ κόπης, πλῆθους μὲν αὐτ' ἄμα τῶς ἔραματ' ἀρχοῖς
 σιωπῆσαν ἐπὶ καὶ σιωπῆσαν διέφθησαν, καὶ αὐτ' ἐπὶ ἐκείνοις
 Ἐσδράβου πλῆθους δ' ἀχρυπνίας ἦσαν καὶ μετὰ δὲ δέξας
 ἀπὸ ἴταλίας, ἀμάχως ἀσπίσι δ' Ἀννίβου ἔραματ', δὲ
 καὶ τὴν δὲ τ' ἔραματ' πρὸς ἔραματ' ἐν. τοῖς δὲ μοῖσι τοῖς ῥω-

ἀντιδοῦναι τῆς ἑπί κινήσεως ἀτυχίας, οὐ πόρρωτε ἀπ' ἐκεί-
 νης κτιστοσάσιόν πως ἐκείνη γηρόμυρον. στρατηγὸς τε γὰρ οἱ ἐκα-
 τέρων ἀπώλοντο, ἔστρατοὺς πληθὺς ἐγγυτάτω μαλιστα ἑπί-
 σης καὶ τὰ αἰχμάλωτα, πολλὰ γνέσθαι καὶ τοῖς δὲ καὶ κεί-
 νοῖς σωλιώχῃ στρατοπέδουτε καὶ ᾤρασεκδῆς τῆς ἀλλή-
 λων δαφιλῆς ἐκράτωι ἐκάτεροι. οὕτω ᾤρασεκδῆς ἢ πόλις
 ἀτυχῶν καὶ συμφορῶν ἐπειρᾶτο. κελπηῆραν δ' ὅσοι διέ-
 φυρον ἐκ ἑκακοῦ, οἱ μὲν ἐς τὰ οἰκεία, οἱ δ' ἐς Ἀννίβαν ἐχώ-
 ρου. ὁ δ' ἑπί τε τῶν ἀδελφῶν καὶ στρατιᾶς τῶν δὲ δι' ἀπειρίαν
 ὁδῶν ἀφνίδιοι ἀπολαλήα διςφορῶν, ἔλεσαρεσεκαδέκα-
 τον ἔπος ἔχων ἐν πόνοις ἀβύτοις εἰς ῥώμαίσις ἐν ἴτα λία διε-
 πολέμει, παύτων τε ὧν εἰλήφει ᾤρασεκδῆς, ἐς
 βρυπίσις, ὁ ᾤρασεκδῆς λοιπὸν ἔθνος ὑπήκουον ἦν, ἀμείνωρ. ἔ-
 σύχασεν, ὡς ἑτέρας διωδάμειως ἀφίξομυρῆς ἀπὸ κερχηδόνος.
 οἱ δ' ἐπεμψαν μὲν αὐτῶν αὐτῶν ἐκατὸν τρογγύλας, ἐφ' ὧν ᾤρασεκδῆς
 ἦν καὶ στρατιᾶ καὶ χημάτα. ἐδένος δ' ἐρεπκοῦ ᾤρασεκδῆς πέμποντος
 αὐταῖς, ἀνεμος ἐς σερδόνια κατήνεκεν. ἔο δ' ἑδένος στρα-
 τηρῆς ἑπίπλοῦσας μακρῆς ναυσὶν, κατέδουσε μὲν αὐτῶν ἑκο-
 σιν, ἑξήκοντα δ' ἔλαβεν. αἱ δ' λοιπαὶ διέφυρον ἐς κερχηδόνια.
 καὶ ὁ Ἀννίβας ἐπὶ μᾶλλον ἀπερῆμυρῆς, καὶ τὰ ᾤρασεκδῆς κερχηδο-
 νίων ἀπεγνώσθης, ἐδὲ Μάγνος αὐτῶν π, ἑξοχολοῖσθης ἐν κελ-
 ποῖς καὶ λίγυσι, ἑπίπέμποντος, διὰ τὸ μέλλον ἐσεσθ' ᾤρασεκδῆς
 μύρασισι δὴν ὁ πμύρην ἑπί πλείον ἐδιωθήσε, αὐτῆ δὲ βρυ-
 πίων, ὡς ἀμυρῆων ὅσον ἔπω γηρομυρῶν, κατεφρόνει, καὶ ἐσ-
 φορεῖς ἐπέβαλλεν αὐτοῖς παύ πολλὰς, τὰς τε ὀχρεῖς τῆς
 πόλεων μετώκισεν ἐς τὰ πεδινὰ, ὡς βυλβουόσας ἀπόσασιν.
 πολλοῖς τε τ' ἀνδρῶν ἀπώμυρος διέφθῆρεν, ἵνα τὰς ᾤρασεκδῆς
 σίας αὐτῶν σφετερίζοιτο. ἔο μὲν ἐν τούτοις ἴω. ἐν τῷ ῥώμη
 γίγνον) μὲν ὑπατοὶ Δικίννιος τε Κράσος ἔο Γούπλιος Σικπί-
 ων ὁ λαβὼν ἰβηρίαν ἰσθμῶν τῷ Κράσος μὲν αἰτεσεκδῆς πέδουσιν

Αννίβα παλίστα πύριαν· Σκιπίων δ' ἤδη μὸν ἐδίδοσκεν, ἔποτε
 καρχιδονίοις οὐδ' Αννίβην ἀποστήσειν σφίσι ἐιοχλοῦ-
 τας ἀμφὶ τῆ ἰταλίαν, εἰ μὴ ῥωμαίων στρατὸς ἐς λιβύω διή-
 θοι, καὶ κίνδυνον αὐτοῖς ἐπισησέν οἰκίον. λιπαρήσας τε πᾶ-
 νυ καρτερᾶς καὶ πείσας ὀκνεύσας, ἠρέθη στρατηγὸς αὐτὸς ἐς
 λιβύην, καὶ διέπλευσεν ἀπὸς ἐς σικελίην. ἐνθα στρατὸν ἀγείρας
 τε καὶ γυμνάσας, ἐπέπλευσε λοκροῖς ἀφνω τοῖς ἐν ἰταλία φρε-
 ρουμῆσις ὑπὸ Αννίβου· καὶ πῶ φρεσὶν κατασφάξας τε καὶ
 παρὰ τοῖς Πλημνίω πῶ πόλιν, αὐτὸς ἐς λιβύω διέπλευ-
 σεν. Πλημνίος δὲ οὐδέ μίαν ὕβελιν ἢ ἀσέλγηαν ἢ ἀμώτητα
 ἐς τοῖς λοκροῖς ἐκλιπῶν, ἐσύλησε λίγαν καὶ τὸ τῆς φερσεφό-
 νης ἱερόν. καὶ τὸν δὲ μὲν ῥωμαῖοι μὲν τῆς Γυναμδρόντων αὐτῶ
 φίλων διέφθασαν ἐν τῶ δέσμοις, καὶ τὰς παρὰ τοῖς αὐ-
 τῶ ἐδόσαν λοκροῖς ἐς τὸν θησαυρόν τῆς θεοῦ φέρειν ὅσα
 τε ἄλλα ἐδιδῶντο τῶ ἀπολαλότων, ἀλυρόντες, τὸ λοιπὸν ἐκ
 τῶ κοινοῦ σφῶν ταμείου τῆ θεῶ παρὰ τοῖς θεοῖς. τῶ δὲ αὐτῶ χρο-
 νου κροσενία τε μεγάλιω πόλιν βρυτίων, καὶ ἄλλας ἔξ ἐπ' αὐ-
 τῆ παρὰ τοῖς ἀπὸ Αννίβου Κεράσας· καὶ γηγομῶν ἐν ῥώ-
 μη σημείων ἐκ δίος φοβερῶν, οἱ μὲν τὰ σβύλλια ἐπισκεπτό-
 μωοι δέκα ἄνδρες, ἔφασαν ἔξ ἕρανὸς ἕως πεινουῶτα τῆς
 φριγίας, ἐνθα σέβουσι οἱ φρύγες θεῶν μητέρα, πιστεύουσι τῶ
 δὲ τῶ ἡμερῶν, καὶ δεινὸν αὐτὸ ἐς τῶ ῥώμω ἐνεχθῆαι. μετ'
 οὐ πολὺ δὲ πεισὶν τε παροσηγέλη καὶ ἐς ῥώμω ἐκομίσθη
 τὸ βρέτας· καὶ πῶ ἡμέραν ἑορτάζουσι καὶ τῶ μητρί θεῶν
 ἢ τὸ τε ἐκομίσθη. λέγεται δὲ πῶ ναῦν, ἢ ἔφερον αὐτὸ, ἐλυί τῶ
 ποταμοῦ τῶ Ἰβέλος ἐνεχθῆσαν, οὐδέ μιν ἀμχανῆ σαλεύε-
 σαι, μέχρι τῶ μαίνεω παρὰ τοῖς πόντα νέψαζ μωνας, εἰ γυνὴ κα
 θαρλύσασα ξένων ἀνδρῶν, ἤκυσεν, Κλαυδίην Κυνίπην μοι-
 χείας ἔγκλημα ἔχουσαν ἐπ' ἀκρίον καὶ δι' ἀσωπίαν ἐς αὐ-
 τὸ πητανωτῶ πῶ ἔσαν, ἐπιθῆσασ τε πῶ παρὰ τῆς ἀμφο-

Ἰάσ και ἀναδῆσαι τῇ μήτρα τὸ σκάφος· και ἡ θεὸς ἔσπε-
 το. Κλαυδία και δὴ ἔξ ἀιχίσις δόξης ἐς ἀείρων μετέβηεν.
 ῥωμαίοις δὲ και παρὲς τῆς Κλαυδίας ἐκέλευε τὰ σβύλλεια
 εἶναι ἔξ ἑσπέρων ἀείρων τὸ βρέτας ἐκ φρυγίας μεταγαχῖν.
 και τὸν ἀείρων ἐν τῷ τότε σφίσιδοκοῦτα (ἔϊ) Σκιπίωνα τὸν
 Νασικᾶν ἐπίκλιε ἐπιτόμφεσαν, ἕὸν και ὄντα Γναίου Σκι-
 πίωνος τῆ στρατηγῆσαντος ἐν Ἰβηρία και ἐν αὐτῇ πείσαντος, ἀνε-
 ψιὸν δὲ Σκιπίωνος τῆ καρχηδονίοις ἀφελουδῆς ἢ ἡγεμονίμου,
 και παρὲς τῆ κληθέντος Λφελκανοῦ. ὧ δὲ και ἡ θεὸς ἐς ῥώ-
 μιλω διὰ ἀνδρῶν και γυμνασῶν ἀείρων ἀφικνεῖτο. ἐν ᾗ λιβύη,
 καρχηδονίων σιωεχῶς ὑπὸ τῆ δὲ τῆ Σκιπίωνος ἡπλωμῶν,
 ὅσοι βρυπίων τῶτα ἐγίγνωσκον, ἀφίσταντο ἀπὸ τῆ Ἀννίβη, ἔ-
 τας φρουραὶ οἱ και ἔκτεινον, οἱ δὲ ἐξέβδμον· οἱ δὲ ἐδέτερε
 τούτων διωάδουσι, λάδρα παρὲς τῶ σὺκλιτον ἐπρέσβουσι,
 τῶ και ἀνάγκη αὐτῆ και τῶ παρὰ ἄρειαν ὑποδγκνύον-
 τες. Ἀννίβη δὲ ἐς και πετηλίαν ἔνοπλος παρῆλθεν, ἐκ ἐπ πε-
 τηλίαν ἐχόντων αὐτῶ· ἐκβδγῶν γὰ αὐτοῖς, ἐδέδωκε βρυ-
 γίοις ἡπάτο δὲ ὅπ ἐπρέσβουσαν ἐς ῥώμιλω. ἀρνουμῶν δὲ
 ἐκείνων, ὑπεκρίνετο πιστεύειν· ἴνα δὲ ἔφη μηδὲ ὑπονοεῖσθαι,
 τοῖς και διωατοῖς παρέδωκε τοῖς νομάσιν, κεχωρισμῶς τη-
 ρεῖν αὐτῆ ἕκαστον. τῆ δὲ πλήτοις τὰ ὅπλα παρείλετο· ἴδς δὲ
 δούλοις κατοπλίσας, ἐπέστηε τῇ πόλει φύλακας και τούτοις ὁ-
 μοια, τὰς ἄλλας πόλεις ἐπιών, ἐποίη. θουεῶν δὲ περιγλίους
 καρχηδονίοις μάλιστα δύνες ἐξήόμνος, και πεντακοσίους δῆτοις
 ἀπὸ τῆ ἀγῶν, τὰ λοιπὰ τῆ στραπᾶ διαρπάζειν ἔδωκε. ἔ τ
 πόλεως ἐκκρατῆ φρουραὶ και ταλιπῶν, ἐς κρότωνα τοῖς περιγ-
 λίοις και πεντακοσίους μετᾶκιζε, τῶ πόλιν δὲ λαμρον ἡγρῶ με-
 νος (ἔϊ), και ταμειῖον αὐτῶ ἐαυτῶ και ὀρμητήριον ἐπι τὰς
 ἄλλας ὑθέμνος. καρχηδονίων δὲ αὐτὸν μετακαλωῶτων και
 ασουδῶ ἐπικουρεῖν κινδιδουδούση τῇ πατρίδι ὑπὸ Σκι-

πῶνος, καὶ τὸ ναύαρχον Ασδρούβαν ἐπ' αὐτὸν, ἵνα μὴ βρα-
 δουίειε, πεμφάντων, ἤχθετο μὲν, τὸν καρχηδονίων ἐς τοὺς ἄρχον-
 τας ἀπιστίας τε καὶ ἀλαρείσιαι ἐς πῆσαν ἐρχόμενος διὰ μα-
 κροῦ, καὶ τὸν αἰπίον ἐδέδοικε τὸ τοσοῦτον πολέμου, ὡς ὅπως ἐμ-
 βαλὼν ἐν Ἰβηρίᾳ, ἐγνώκει δὲ ὑπὸ δυνάμει ὄμοτος ἐπεῖτα, καὶ
 ταῦς εἰργάζετο πολλὰς, ἀξέυλη τὴν ἰταλίαν ὄσος. τὸ δ' ἐπὶ τῷ η.
 κόων οἱ πόλεων, ὡς ἀλλοπερίων, κατὰ φρονῶν, ἐγνωδιὰρ πάσαι
 πάσαι, καὶ τὴν στρατιὰν πλησίαι, δύναν ἐς ταῖς ἐν καρχηδόνι συκο-
 φαντίας ἐπαγαγέσθαι, αἰδοῦμενος τὸ αὐτὸς ὡς ἔραπιν δεῖν, Ασ-
 δρούβαν τὸν ναύαρχον ἐπὶ ὡς φράσας ὡς ἐλέπεμπε, τοὺς φρου-
 ρήντας ὀφόμενος· ὁ δὲ εἰς ἐκάστην πόλιν εἰσιὼν, ἐκέλευσε τοὺς
 ἐνοικοῦσιν, αὐτοῖς τε καὶ δουλοῖς αὐτῶν ὅσα δυνάμηντο λαβόντας,
 ἐκ τῶν πόλεων μεδίσασαι· ἐπεὶ λοιπὰ διήρπαξε. τούτων ἐννοιοι
 πωθανόμενοι, ὡς τὸν Ασδρούβαν ἠκείν, τοὺς φρενοῖς ἐπέθεν.
 τὸ καὶ σιμῆσθαι ὅπου μὲν κρατεῖν ταῖς πόλεις, ὅπου δὲ τοὺς φρε-
 νοῖς· σφαγή τε πικίλη καὶ γυμνασίων ὕβρις καὶ παρθέτων ἀπει-
 ρωγὰ, καὶ πάντα ὅσα ἐν πόλεσι ἐαλωκέαις, ἐγίγοντο. αὐτὸς
 δὲ ὁ Ἀντίστας τοὺς συσφρατευσόμενοι οἱ τὴν ἰταλῶν εἰδῶς διὰ γυμ-
 νασίαις, ἐπειθε πολλὰς ὑποχέσειν ἐς τὴν λιβύλῳ αὐτῶν
 συσφρατεῦσαι. καὶ τούτων οἱ μὲν τὰ ἰμδρτημῶν σφίσι ἐς ταῖς
 πατείδας δέδοτες, εἶποντο, φθύντες τῶν οἰκείων ἐκόπτες· οἱ
 δὲ ἔδεν ἀμδρόντες, ὡκνεν. ἀθροίσας ἔν ἴσος δὲ τοὺς ὑπομῶν
 ἀξιοῦντας, ὡς δὴ ἡ λέξαν αὐτοῖς ἢ χαιρούμενος τῶν γε-
 γονότων, ἢ ὡς τῷ μέλλοντος ἐπισκῆψαν, ὡς ἐπέσειε τὴν στρα-
 τὴν ὡπλισμένῳ ἄφνω, καὶ ὡς σέταξε τοὺς ἰβήοις ἀνδράπο-
 दा ἐξ αὐτῶν ὅσα θέλουσιν ἐπιλέξασθαι. ὡς δὲ οἱ μὲν ἐπέλε-
 ξαντο, οἱ δὲ ἠδουῶντο συσφραπῶντας πλῆθι σιμειραμενοῖς
 σφίσι ἀνδράποδίσασθαι, τοὺς λοιποὺς κατηκόντισεν ἅπαν-
 τας, τῶν μὲν τοῖς δὲ ἄνδρας ποτὲ ῥωμαίοις γινέσθαι χησί-
 μοις· ἐπικρατέσασθαι δὲ αὐτοῖς καὶ ἵπποις ἐς τὴν βακχίαις,

καὶ πλῆθος ἰσποζυγίων, οὐδὲν ἀμείβρος ἐς λιβύην ἐπάγεισθαι.
 μὲν δὲ τὸ ἐς τὰς ναῦς τὸ πλῆθος ἐμβιβάσας, τὸ πλοῦμα
 ἀνέμενεν, ὁλίγους ἐς φυλακὴν ὀπί τῆς γῆς καταλιπών. οἱ δὲ
 πετηλωοὶ καὶ σὺ αὐτοῖς ἔτεροι ἰταλοὶ ἐπέθεντο, καὶ ἕτας αὐ-
 τῶν κατασφάζαντες, ἀπέδρασαν. Αννίβας δὲ ὀπί λιβύης
 ἀνήγατο, ἐκ καθέδεκα ἔτεσιν ὀικαλῶς πορθήσας τε τὴν ἰταλίαν,
 καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἐμπλήσας κακῶν μωρίων, καὶ ἐκίνδυνον
 ἔρατον πολλάκις σιναραγών. τοῖς τε ἰσπικίοις αὐτῶν καὶ
 συμμάχοις ἐνυβρίσας, ὡς πολεμίοις. ἄτε γὰρ καὶ τῶν αὐ-
 τῶν ἐκ ἐπὶ ἀνοίᾳ μᾶλλον ἢ χρεῖα χρωόμενος, οὐδὲν ἔχων ἐπι-
 πρὸς αὐτῶν ὠφελείσθαι, κατεφρόνησεν ὡς πολεμίῳ. Αννί-
 βου δὲ ἀποπλεύσαντος, ἡ βουλὴ τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθηκε τῆς ἰτα-
 λίας ὅσοι μετέθεντο πρὸς ἐκείνον, ἑνὲ γινώσκοντων, τὴν
 ἀμυνήσασθαι ἐψηφίσαντο. βρυπίων δὲ μόνων, οἱ μέχρι τέλους
 αὐτῶν προθυμότεροι ἐγεγυῖοντο, χῶρον τε πολλὸν ἀφείλε-
 το, καὶ ὄπλα, εἴ τινα ἴω ἐν χερσὶν ὧν Αννίβας ἀφήρητο. ἐς τε
 τὸ μέλλον ἀπέπειν αὐτοῖς μὴ στρατεύεσθαι, ὡς οὐδὲ ἐλθού-
 ροις οὐσιν. ἰσπικρέτας δὲ τοῖς τε ἰσπικόσις καὶ στρατηγῶσι τοῖς
 ἐς τὰς τῶν ἐθνῶν ἡγεμονίας ἀποῦσιν, ἐς τὰς δημοσίας ἰσπικρε-
 σίας, οἷα θεράποντας, ἀκολουθῆν. τὸ τὸ τέλος ἴω Αν-
 νίβου τῆς ἐς τὴν ἰταλίαν χρωόμενης ἐσβολῆς, καὶ ἐπιτητῆ καρ-
 χιδονίων τῶνδε πολέμων δύο καὶ πενήκοντα ἴω.

Τέλος τῆς Αππιανοῦ Αννιβαϊκῆς.

Απωπαινοῦ ῥωμαϊκῶν ἰβηρικῶν.

Ρ Ο Σ ἔστι πυρρῶν διήκων ἀπὸ τῆς πυρρῶνικῆς
 Ο θαλάσσης ἐπὶ τὸν βόρειον ὠκεανόν· οἰκοῦσι δὲ
 αὐτῷ πρὸς μὲν ἑα κελτοὶ ὅσοι γαλάται τε καὶ
 γάλλοι νῦν πρῶτα γινώσκονται· πρὸς δὲ δύσιαν, ἰβηρῆς τε καὶ
 κελπθήρες, ἀρχομόμοι μὲν ἀπὸ τῆς πυρρῶνικῆς πελάγους, πε-
 ρεϊόντες δὲ ἐν κύκλῳ δὲ τῆς ἠερακλείων σιγαλῶν ἐπὶ τῷ βόρειον
 ὠκεανόν. οὕτως ἐστὶν ἡ ἰβηρία περικλυτος, ὅτι μὴ τῆς πυρρῶν
 μῶν, μεγίστη τῆς ἀρωπαίων ὁρῶν καὶ ἰδυπάτω σχεδὸν ἀπαι-
 τῶν· τῷ δὲ περικλυτῶν τῷ δὲ τῷ πυρρῶνικῶν πέλαγος δὲ πλέυ-
 σιν ἐπὶ ταῖς σήλας ταῖς ἠερακλείους, τὴν δὲ ἑσπέριον καὶ τὸν βό-
 ρειον ὠκεανόν οὐ φέρωσιν, ὅτι μὴ πορθμυέσθαι μῶνον ἐπὶ
 βρετανίαις, καὶ τῶν ταῖς ἀμπώτεσι τῶν πέλαγους συμφερόμε-
 νοι· ἐστὶ δὲ αὐταῖς ὁ δὲ πλοῖσι ἡμισυ ἡμέρας. καὶ τὰ λοιπὰ ἔτε
 ῥωμαῖοι ἔτε τὰ ἔθνη τὰ ὑπὸ ῥωμαῖοις φέρων· τῷ δὲ ἰβηρικῶν
 ἔθ. μέγιστος δὲ τῆς ἰβηρίας (τῆς ἰσπανίας νῦν ὑπὸ ἱταλῶν ἀπὸ
 ἰβηρίας λεγομένης) ἐστὶ πολὺ καὶ ἀπίστον, ὡς ἐν χώρα μᾶ, ὅ-
 που τὸ πλάτος μυριάσι σαδίοις ἀειθμοῦσι, καὶ ἐστὶν αὐτῇ τὸ
 πλάτος ἀπὸ μήκους· ἔθνη τε πολλὰ καὶ πολυάριθμα αὐτῶν
 οἰκεῖ, καὶ ποταμοὶ πολλοὶ ῥέουσι ναυσίποροι. οἷνες δὲ αὐτῶν
 οἰκῆσαι φέρωσι νομίζονται, καὶ οἱ μετ' ἐκείνοις κατέχον, οὐ
 πάντων ταῦτα φροντίζον ἀρέσκει, μῶνα τὰ ῥωμαίων συγχε-
 φοντι. πλὴν ὅτι κελτοὶ μοι δοκοῦσι ποτὲ τῶν πυρρῶν ὑπερ-
 βάντες, αὐτῶν σιωπηλῶν ὅθεν ἄρα τὸ κελπθῆραν ὄνομα
 ἐρρήθη. δοκοῦσι δὲ μοι καὶ φοίνικες ἐς ἰβηρίαν ἐκ πολλοῦ θα-
 μνα ἐπ' ἐμπορίας δὲ πλείοντες, οἰκῆσαι γινά τῆς ἰβηρίας· ἔλ-
 λωές τε ὁμοίως ἐς τερησὸν καὶ Ἀρξανθῶνιον τερησὸν
 βασιλεία πλείοντες, ἐμμεῖται καὶ τῶν δὲ ἱταλῶν ἐν ἰβηρία· καὶ Ἀρ-
 ξανθωνίου βασιλεία ἐν ἰβηρσίαν· καὶ τερησὸς μοι δοκεῖ

ὅτε εἶναι πόλις ἐπὶ θαλάσσης, ἢ νυῖ καρπητὸς ὀνομάζεται.
 τότε τῆ ἡρακλέους ἱερὸν τὸ ἐν σήλας φοίνικές μοι δοκοῦσιν
 ἰδρῦσασθαι καὶ θρησκύεται νυῖ ἐπ φοινικῶς. ὁ, τε θεὸς αὐ-
 τοῖς ἄχῳ θησαῖός ἔστιν, ἀλλ' ὁ πυλίων. ταῦτα μὲν δὴ τοῖς πα-
 λαολογοῦσι μεθεῖσθω. ἦ ὅ γλυῖ πλώδε ἀδαίμονα οὐδ' ἔχῃ
 μεγάλων ἀγαθῶν γέμουσ' ἢ, καρχηδόνιοι παρὶ ῥωμαίων ἤρ-
 ξαντο πελυπεραμονεῖν, ἢ μέρος αὐτ' τὸ μ' εἶχον ἦδη, ὅ δ' ἐ-
 πόρθου μ' ἐχῃ ῥωμαῖοι σφᾶς ἐκβαλόντες, ἀ μ' εἶχον οἱ καρ-
 χιδόνιοι τ' ἰσθρίας, ἔχον αὐτίκα, ταῦδε λοιπὰ σὺν χρόνῳ πολ-
 λαὶ ἢ πόνῳ λαμβανόμενα τε ὑπὸ σφῶν ἢ πολλὰ κίς ἀφισά-
 μδρα, χρωσάμδρα, διείλον ἐς τεία. ἔσρατηγῆς ἐς αὐτὰ πέμ-
 ποιαι βεῖς. ὅπως δ' εἶλον ἕκαστα, ἢ ὅπως καρχηδονίοις τε
 παρὶ αὐτῶν ἢ μ' καρχηδονίους ἴβηροι ἢ κελπίηρσιν ἐπολέ-
 μι, δηλώσῃ τὸδε τὸ βιβλίον, μοῖραν μὲν ἐς καρχηδονίους ἦ
 παρὶ πῶν ἔχον ὅ π' ἢ ἢ παρὶ ἰσθρίας μ' ἀνάκη μοι σωνε
 νεκκίῃ ἐς ἦ ἰσθρικὴν συγγραφήν ἐγγύετο. ὡ λόγῳ ἢ ταῦ παρὶ
 σικελίαν ῥωμαίοις ἢ καρχηδονίοις ἐς ἀμύκλας γημόμδρα, ἀρ-
 ξάμδρα ῥωμαίοις τ' ἐς σικελίαν παρόδου τε ἔσρατης, ἐς ἦ σι-
 κελικὴν σωνενλώετ' ἢ γραφίῳ. παρὶ γὰρ δὴ καρχηδονίους ῥω-
 μαίοις παρὶ τοῦ ἐγγύετο πόλεμος ἕκδημος παρὶ σικελίας ἐν
 αὐτῇ σικελία, ἢ δεύτερος ὁδε παρὶ ἰσθρίας, ἐν ἰσθρία. ἐν ὡ ἢ
 ἐς ἦ ἀμύκλων μεγάλους σρατοῖς ἀππλέοντες, οἱ μ' ἦ ἰταλίου,
 οἱ δὲ πῶν λιβύων ἐπόρθου. ἦρξαντο δὲ αὐτῶ μ' ἕκα πῶν ἔ-
 πεσασσόμενα ὀλυμπιάδας μάλισσα, ὅτε τὰς σπονδὰς ἔλυσ' ἢ
 ἀ ἐπὶ ὡ σικελικῶν πολέμῳ σφίσιν ἦσαν γημόμδρα. ἔλυσ' δὲ
 ἐκ ποιαῖς δὲ παρὶ φάσεως. Ἀμίλχρ ὁ Βαρκας ἐπὶ κλησιν, ὅ-
 τε παρὶ σικελία καρχηδονίων ἐσρατήγῃ, κελπίῳς τὸ τ' μαδοφο-
 ρῆσιν οἱ ἢ λιβύων τοῖς συμμαχοῦσιν πολλὰς δωρεὰς ὑπέσθητο
 δώσθη ἄς, ἐπειδὴ ἐπανῆλθεν ἐς λιβύην, ἀπαφίοντων ἐκείνων,
 ὁ λιβυκὸς καρχηδονίοις ἐξῆπτο πόλεμος. ἐν ὡ πολλὰ μ' παρὶ

αὐτῶν λιβύων ἔπαθον οἱ καρχηδόνιοι ἀσδρόνα ἣ ῥα μαίσις ἔδοσαν, ποιινῶ ὧν ἐς ἴδης ἐμπόρους αὐτῶν ἡμαρτήκεν ἐν ᾧ δὲ τῶν λιβυκῶν πολέμῳ ἕταρον ἔχοντων ἔν ᾧ τῶν δὲ πὸν Βάρκαν τῆ ἐχθρῶν ἐς κρίσιν, ὡς αἶπον τῆ πατρίδι τῶτων δὲ συμφορὰν γενόμενον, θεραπέυσας ὁ Βάρκας ἴδης πολιτευσόμενος (ὧν ἰὼν δημοκοπινοτάτος Ασδρόνας ὁ τῆ αὐτῶ Βάρκα θυγατέρα ἔχων) τὰς τε δίκας διεκρῦετο, καὶ νομάδων ἑνὸς κινήματος ἡγομῆμα, στρατηγὸς ἔθεραξεν ἐπ' αὐτοὺς αἰρεθῆναι μὲν Ἀναγῶτος ἕμιστάλιον λευκομῆμα, ἐπὶ ταῖς ἀδύνας τῆ παροτέρας στρατηγίας ὀφείλων. παυομῆμα δὲ ἕμιστάλιον, καὶ Ἀναγῶτος ὅτι δὲ βολαῖς ἐς καρχηδόνια μετὰ πᾶσι ἡγομῆμα, μάλιστα ὧν ὅτι ᾧ στρατῶ καὶ πὸν κινδύησιν Ασδρόνα ἔχων οἱ σιωόντα, διήλθεν ὅτι γὰρ δὲ θερα, καὶ τῆ πορθμῶν ἐς ἰβηρίαν περαῖσας, ἤγειλάται τὰ ἰβήρων, καὶ δὲν ἀδικήτων ἀφορμῶν αὐτῶν πᾶσι ἀποδημίαι καὶ ἔργων καὶ δημοκοπίας. ἔσα γὰρ λάβοι, διήρησεν καὶ τὰ μὲν ἐς τῆ στρατὸν ἀνάλασκεν, ἵνα παροθυμότερον αὐτῶν συναδικήσῃ τὰ ἰβήρων αὐτῶν ἐπεμπε καρχηδόνια, τὰ ἣ τῶν ἑταρῶν αὐτῶν πολιτευσόμενοις διεδίδου, μέχρι ἰβήρων αὐτῶν οἱ τε βασιλεῖς συσταίτες οἱ κατὰ μέρος, καὶ ὅσοι διήροι διωαπὶ, κλείησιν ὧν δὲ. ζύλων ἀμάξας ἄγοντες ἐς βῆσιν ἕταρον ἐβύξασαν εἶποντο τῆ ἀμάξας ὠπλισμένοι. τῶν ἣ λίβυσι ἰδοῦσιν ἀδύνας μὲν ἐπέπλε γέλωσιν· ἐσωμῆσαι γὰρ τῶ στρατηγήματος· ὡς ἡ ἐν χερσὶν ἐγγύοιτο, οἱ μὲν ἰβήρες αὐτῶν βεσὶν ἐξήψαν ταῖς ἀμάξας, καὶ ἐξάφισσαν ἐς τῶν πολεμῆμασιν τὸ δὲ πῦρ, σκιδναμῶν τῶ βοῶν πάντη φερόμενον, ἐτάρασε ἴδης λίβυσας, καὶ τῆς τῶ ξέως δὲ λυθείσης, οἱ μὲν ἰβήρες αὐτῶν ὅτι δὲ δραμόντες, αὐτὸν τε τῶ Βάρκαν ἑταρὸν πλῆθος ἀμυνομῶν ἐπ' αὐτῶν διεφθάρσαν· οἱ ἣ καρχηδόνιοι τῶν κέρδεσιν ἡ δὲ τῶν ἐξ ἰβηρίας ἀρῆσκόμοι, στρατὸν ἄλλω ἐπεμπον ἐς ἰβηρίαν καὶ στρατηγὸν ἀπαίτων ἀπέφισσαν Ασδρόνα τῶ τῶ Βάρκα κινδύησιν, ὄντα ἐν ἰβηρίᾳ. ὁ δὲ Ἀναγῶν τῶ ἐπολύ ὕστερον αἰοίδισεν

ὅτι στρατηγίας, παῖ δ' αὖτε ὄντα τῷ Βάρκα, καὶ τῆς γυμναστικῆς
 οἱ γιγνώσκοντες ἀδελφὸν ἔχον ἐν Ἰβηρίᾳ, νέον τε καὶ φιλοπόλε-
 μον καὶ ἀρέσκοντα τῷ στρατῷ, ὑποστράτηγον ἀπέφλυε· καὶ τῷ
 Ἰβηρίας τὰ πολλὰ περὶ τοῦ ποταμοῦ πηδανὸς ὡν ὀμιλήσασαι, ἕς
 τε τὰ βίβας δεινὰ, τῷ μείρακι γλώσσῃ, παρῆλθεν ἄπο τῆς
 ἑσπερίου θαλάσσης εἰς τὸ μεσόγειον ἐπ' Ἰβηρα ποταμόν· ὃς
 μέσσην πρυμάλισα τέμνων τὴν Ἰβηρίαν, καὶ τῆς πυρρῆς ἀ-
 φρωτῆς ὁδοῦ ἡμερῶν πέντε, ἐξήσαν εἰς τὸν βορραιοῦ ὠκεανόν.
 Ζακυνθῆται δὲ, ἄποικοι Ζακυνθίαν, ἐν μέσῳ τῆς τε πυρρῆ-
 ρης καὶ τῷ ποταμοῦ τῷ Ἰβηρος ὄντες, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἑλλήνες
 παρὰ τὸ καλούμενον ἐμπόριον, καὶ εἴ τι τῆς Ἰβηρίας ὠκοῦν
 ἀλλαχοῦ, δέισαντες ὑπὸ στρατῶν, ἐπαρῆσαν εἰς ῥώμην· καὶ
 ἡ σύγκλητος, ἐκ ἐθέλουσα τὰ καρχηδονίων ἐπαρῆσθαι, παρῆ-
 σθεις εἰς καρχηδονία ἐπέμπε καὶ Ζυγίαν ἀμφότεροι, ὄρον
 (ἔῃ) καρχηδονίοις τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ τὸν Ἰβηρα ποταμόν,
 καὶ μήτε ῥωμαίοις τοῖς πέραν τῶνδε τῷ ποταμοῦ πόλεμον
 ἐκφέρειν, καρχηδονίων ὑποκόοις οὐσι· μήτε καρχηδονίοις
 ὅτι πολέμῳ τῷ Ἰβηρα διαβάνην· Ζακυνθίοις δὲ καὶ τοῖς δή-
 λους ἐν Ἰβηρίᾳ ἑλλήνας, αὐτόνομους καὶ ἐλευθέρους (ἔῃ). καὶ
 τὰ δὲ ταῖς συνηθείαις ταῖς ῥωμαίων καὶ καρχηδονίων παρῆ-
 γραφῆ. Ἀσδρούβαρ δὲ ὅτι τοῖςδε Ἰβηρίαν τὴν ὑπὸ καρχη-
 δονίοις καθεστάνον ἀνὴρ δοῦλος, οὗ τὸν δεσπότην ὠμῶς
 διεφάρκει, λαθρῶν ἐκ κληρονομίας ἀναρεῖ· καὶ τὸν δὲ μὲν Αν-
 νίβας ἐλεγχθέντα, δηναῖς ἀκιστάμυρος διέφθαρε· ἢ στρατῶν δὲ
 τὸν Αννίβαν, καὶ παρ' ὄντα κομισθῆναι νέον, ἀρῆσθαι δὲ ἰσχυρῶς,
 στρατηγὸν ἀπέδξατο αὐτὸν, καὶ ἡ καρχηδονίαν βουλή σκέθε-
 πο· ὅσοι δὲ τῷ Βάρκα διαπολίται τὴν Βαρίαν τε καὶ Ἀσδρούβα
 Διῶαμιν ἐδέδοικεσαν, ὡς ἕμαθον αὐτοῖς περὶ τῶνδε, Αννί-
 βαν κατεφρόνου, ὡς νέου· καὶ τοῖς ἐκείνων φίλοις τε καὶ σα-
 σιῶτας ἐδίωκον ὅτι τοῖς ἐκείνων ἐγκλήμασιν· ὃ, τὸ δῆμος ἀμα-
 τῆς κατη

κερχηδονίαν ἀφίσαδι, καὶ ζακανθαίους ῥωμαίους ταῦτα συμ-
 πρῶσεν. ὅπως τε τ' ἀπάτης ἕμιθις, πολλὰ ταῦτα ὀπίστέ-
 λων, ἕως ἢ βελή προπέταξεν αὐτῷ πρῶσεν εἰς ζακανθαίους
 ὃ, π δοκιμασέν. ὃ δ', ἐπὶ τῆς ἀφορμῆς ἤσβετο, τερβολήτας
 αὐτῆς ἔπραξεν ἐντυχῆν οἱ κτ' τ' ζακανθαίων καὶ μετεπέμ-
 πετο πρῶσβεις, οἱ δ', ἀφίκοντο μὲν, κελδύοντες δ' τῆς Αννίβας λέξαν
 ἑκατέρους ἐφ' ἑαυτῶν πρῶσ φέρον, ῥωμαίους ἔφασαν ἐ-
 πιτρέψαν τ' δικην. ὁ μὲν δὲ ταῦτα εἰπόντας ἀπέπεμπεν ἀπὸ τ'
 στρατοπέδου. καὶ τῆς ὀπίσσης νυκτὸς παντὶ τῷ στρατῷ τὴν ἰθιχεα
 δὲ βας, τ' χώρεν ἐπόρθη, καὶ τῆ πόλει μηχανήματα ἐφίση· ἐ-
 λείν δὲ οὐ διωάμυρος, ἀπέταφρονε, καὶ πρῶσ ἐπίχζε, καὶ φρέ-
 ρια πολλὰ πρῶσθεις ἐκ δὲ σσημῶν, ἐπεφοίτα. ζακανθαῖοι δὲ
 ἀφινιδίω καὶ ἀκαταγγέλω κακῶ συμπεσόντες, ἐπρῶσβλον
 εἰς ῥώμην. καὶ ἡ σύγκλητος αὐτοῖς συνέπεμπε πρῶσβεις· οἱ πρῶσ
 τον μὲν, Αννίβαν ἔμελλον ἰσχυμνήσιν τῆν συκκειμύρων· οὐ πι-
 θομύρου δὲ, πλοσιῶσαι κατ' αὐτῶν. τούτοις τῶν πρῶσβεισ πλοῦ-
 σασιν εἰς ἰθιχεα καὶ εἰς τὸ στρατοπέδον ἀπὸ θαλάσσης αἰα-
 βάνοισιν, ὁ Αννίβας ἀπηγόρυσεν μὴ πρῶσβείναι. τὸ οἱ μὲν ἀ-
 πέπλοσαν ὅππὶ κερχηδόνοσ σὺν τῶν πρῶσβεισιν πῖς ζακαν-
 θαίων, καὶ τῆν συνθηκῶν ἀνεμίμησκον αὐτοῖς. κερχηδό-
 νιοι δὲ ἠπῶνον τοῖς ζακανθαίοις πολλὰ τοῖς ἰσχυκόοις σφῶν
 ἀδικεῖν· καὶ ζακανθαίων οἱ πρῶσβεις εἰς δικην αὐτοῖς πρῶσ-
 καλουῦτο ὅππὶ ῥωμαίων κριτῶν. οἱ δ' οὐκ ἔφασαν χεῖρεν δί-
 κης, ἀμυῶσαι διωάμυροι. ὦν εἰς ῥώμην ἀπαγελθέντων, οἱ
 μὲν ἐκέλοντο ἤδη συμμαχεῖν τοῖς ζακανθαίοις· οἱ δ' ἐπίχον
 ἐπ, λέγοντες ἕσυμμαχοῖς αὐτοῖς ἐν τ' σωθήκαμ σφῶν, δὴ
 αὐτόνομοις καὶ ἐλευτέροις ἀναγκασάφθαι. ἤδὲ δὲ ρεσ δ' ἐπὶ καὶ
 τοῖς πολιορκουμύροις τῶν. καὶ ἐκράτησεν ἡ γνώμη. ζακανθαῖοι
 δὲ, ἐπεὶ δὴ τὰ ῥωμαίων ἀπέγνωσαν, καὶ ὁ λιμὸσ σφῶν ὀπίεζε,
 καὶ Αννίβας πρῶσ ἐκάθητο συνελθῶν (ἀδαιμύνα γὰρ καὶ πο-

λύχρυσοι ἀκεύων ἐστὶ πλὴν πόλιν, οὐκ ἀνίει τῆς πολιορκίας)
 τὸν μὲν χρυσὸν ἔδωκεν ἄργυρον, ὅσος μὲν δημόσιός τε καὶ ἰδιωτικὸς,
 ἀπὸ κηρύγματός ἐς τὸ ἀργεῖον σιωπῶντες, καὶ μολύβδου καὶ
 χαλκῶ σιωπῶντες, ὡς ἀχρεῖον Ἀννίβια γημεῖται· αὐτοὶ δὲ ἐν
 χερσὶν ἠγόμφοί τε παθῆναι μάλλον ἢ ὑπὸ ἔλιμοσ, ἔξεδραμῖν
 ἐπὶ νυκτὸς ὅππῃ φράσεια ἔα τὸ λιβύων, ἀναπαυομένων ἐπὶ καὶ
 ἐδὲν ἄλλοι ἐπὶ ὑπονοήτων. ὅτεν αὐτὰς δόμισα μύρας τε ἐξέδω
 νῆς καὶ σιωπῶντες μύρας ὀπλιζομένων, ἐστὶ δὲ οἷς ἦδη καὶ μαχο
 μένους, διέφθαρον· μακρὸς δὲ τὸ ἀγῶνος γημεῖται, λιβύων μὲν
 ἀπώλοντο πολλοὶ, (ζακανθαῖοι δὲ), πάντες. αἱ δὲ γημεῖται ἀπὸ τῆ
 πείχους ὀρώσασιν τὸ τέλος τῆς ἀνδράν, αἱ μὲν ἐρρίπτεν ἑαυταὶ
 καὶ τῆς τεγῶν, αἱ δὲ ἀνύρτων, αἱ δὲ καὶ ἔα τέκνα ἀποκατέσφα
 ζον. ἔπειτα τέλος μὲν ζακανθαῖοις, πόλει τε μεγάλη καὶ δωκα
 τῆ γημεῖται. Ἀννίβιας δὲ ὡς ἔμαθε περὶ τῶ χρυσοῦ, ἰὸς μὲν ὑ
 πολοίποις καὶ ἐπὶ ἠβῶντας αὐτῆς ἀγκυζόμενος διέφθαρεν, ὑπὸ
 ὀργῆς· τὸ δὲ πόλιν ὀρώων ἐπιτάλασόν τε καὶ καρχηδόνος ἔμα
 κρὰν, καὶ χόρεας ἀρχουσαν ἀγαθῆς, ὡκίεν αὐτῆς, καὶ καρχηδο
 νίαν ἀπικον ἀπέφαινε· μὲν νυκτὶ οἶμαι καρχηδόνια καλεῖται
 τὸ ἀπαρταγῆναι· ῥωμαῖοι δὲ ἀφ᾽ ἐσθῆς ἐς καρχηδόνια ἐπέμπον,
 οἷς εἶρητο ἐξαίτεν ἀφ᾽ ἐσθῆς καρχηδονίαν Ἀννίβια, ὡς ἐς ταῖ
 σιωπῆτας ἀμδρόντα, εἰ μὴ κοινόν ἦεν ὑπὸ τὸ ἔργον· μὲν δὲ μὴ
 διδῶσαν, ἀφ᾽ οὗτος πόλεμον προεχρησθῆναι. καὶ οἱ μὲν ἔ
 παρῆσαν ὡς δὲ, καὶ τὸν πόλεμον αὐτῆς, ἐκ ἐκδιδοῦσι τὸ Ἀννίβια,
 ἐπὶ γῆλαι. λέγει δὲ ἔπειτα γημεῖται ὁ μὲν ἀφ᾽ ἐσθῆς αὐτῆς γε
 λώμενος ἔφη, τὸ κόλπον ἐπιδικῆς, ἐπὶ αὐτῶ ὑμῖν, ὡς καρχηδο
 νιοι, ἔπειτα εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον φέρω· ὑμεῖς δὲ ὁπότῃ αἰ
 ρεῖσθε, λάβετε. οἱ δὲ ἔφαθον· σὺ μὲν ἔν ἀβύλει, δίδου. ἀφ᾽
 πείσαντες δὲ τὸν πόλεμον, ἐξεβόησαν ὁμῶς πάντες, δεχόμεθα.
 καὶ ἀφ᾽ οὗτος ἐπέσπελλον ὡς Ἀννίβια πᾶσαν ἦδη τὸ ἰσχυρῶν ἀδιδῶς
 ἐπιβέβηκεν, ὡς τῶ ἀποιδῶν λελυμένων. ὁ μὲν δὲ ἔπειτα ἔθνη τὰ αἰγῶ

πάντα ἔπιων, ἰσθήκετο ἢ πείθων, ἢ δεδιτῆρόμδος, ἢ κατασρε-
 φόμδος, καὶ στραπαὶ πολλὰ σωέλεγχον, τὴν μὲν χρεῖμα ἔχ ὑ-
 ποδγκνίς, ἐς δὲ τῆ ἰταλίᾳ ἔπινοῶν ἐμβόληεν. γαλάταις δὲ διε-
 κρεσθδύετο, καὶ τὰς δίοδοις τῆ δῆπῖων ὄραν κατασκέπτετο, ἔ-
 δηλῆθεν Ασδρούδαμ τὸν ἀδελφὸν ἐν ἰσθελία σφίσι καὶ λιβύη
 τὸν πόλεμον ἔσεαθ· οὐ τὰρ δὴ μὴ λιβύεις ποτε ἐς τὴν ἰταλίαν
 ἐσβάλασαν, οὐδὲ ἔπνεόναν· Τιβεέλιον μὲν Σεμπερόνιον Λόβ-
 ρον ἔπι νεῶν ἐκατὸν ἐξήκοντα σὺ δύο στρατῶ τέλεσαν ἐς λι-
 βύλῳ ἔξέπεμπον. ἔ ὅσα Λόγος τε καὶ οἱ λοιποὶ ῥωμαίων στρα-
 τηροὶ παρὶ λιβύλῳ ἔπρεαξαν, ἐν τῇ καρχιδονιακῇ βίβλω
 συγγέγραπται. Πέπλιον δὲ Κορνήλιον Σκιπίωνα ἐσέλλον ἔπι
 ἰσθελίᾳ, ἔπι νεῶν ἐξήκοντα μτ' πζῶν μυρίων καὶ ἰππέων
 ἐπικασίων καὶ κρεσθδύ τὴν αὐτῶν Ἰνέπεμπον Γναῖον Κορ-
 νήλιον Σκιπίωνα τῆ ἀδελφὸν τούτων. ὁ μὲν Πούπλιος κρεσθ-
 μασάλιωτῆ ἐμπόρων πυθόμδος Αννίδαμ δὲ τῆ δῆπῖαν ὄραν
 ἐς τὴν ἰταλίαν ἔπρεαξάντα, δείσας μὴ ἀδοκίμως τῆς ἰτα-
 λιώταις ἔπιπέσοι, κρεσθδύς Γναῖω τῶ ἀδελφῶ τὴν ἐν ἰσθ-
 ελία στραπαὶ, δὲ πλῶσεν ἔπι πενήτοις ἐς τυρρῶλιαν. καὶ ὅσα
 ἔπρεαξεν ἐν τῇ ἰταλίᾳ οὐτός τε καὶ ὅσοι μετ' αὐτὸν ἄλλοι στρα-
 τηροὶ τῶ δὲ ἔπλεμου ἐγγόντο, ἐως Αννίδαμ ἐκκαδέκᾳ τῶ μὸ-
 λισ ἐπεὶ τῆς ἰταλίας ἔξήλαθ, ἢ ἐξῆς βίβλος ἔπνεο δεικνυσιν,
 ἢ τὰ ἔργα Αννίδαμ τὰ ἐν ἰταλίᾳ πάντα παλαμαβαίνει, καὶ παρ'
 αὐτὸ λέγει ῥωμαίων Αννιδάκη. Γναῖος δὲ οὐδὲν ὄ,λι καὶ
 εἰπεῖν, ἔπρεαξεν ἐν τῆς ἰσθελίαι, παρὶν αὐτῶ Πέπλιον τὸν ἀδελ-
 φὸν ἐπανελεθῆν. ῥωμαῖοι γὰρ, ληρῶσους τῆ ἀρχῆς τῶ Πουπλίω,
 παρὸς μὲν Αννίδαμ ἐς τῆ ἰταλίαν τῆς μτ' τὸν Πέπλιον ἔπνε-
 τῆς ἔξέπεμψαν· αὐτὸν δὲ, ἀνθύπατον ἀποφύσαντες, ἐς ἰσθ-
 ελίαν αὐτῆς ἐσθλῶν. καὶ ἀπὸ τῶ δὲ οἱ δύο Σκιπίωνες τὸν ἐν ἰ-
 σθελία πόλεμον διέφερον, Ασδρούδαμ σφίσι ἀνστρατηροῦ-
 τῆς. μέχρι καρχιδόνιοι μὲν ἔπνεο Σύφακος τῶ τῆς νομάδων

Διωάστου πελεμούμφοι, τ' Ασδρούδαμ κ' μέρος τῆς ἰσ' αὐ-
 τῶν στραπᾶς μετεπέμφαντο, ἧρ' ἡ ἰσπολοίπων οἱ Σκιπίωνες
 ἀμάρων ἐκράτην· κ' πάλαι τ' πόλεων ἐς αὐτοὺς ἐκοῦσα με-
 πέθεντο. Ἐ γὰρ ἦσιν πιθανωτάτω στρατηγῆσά τε κ' παροστρα-
 γιάσ. Ἰέρμοι δ' οἱ κερκιδόνιοι παρὲς Σύφακα εἰρλίω, αὐ-
 δις ἔξέπεμπον εἰς Ἰβηρίαν Ασδρόδαμ μ' πλέονος στρατ' κ' ἤε-
 φάντων τεράκοντα, κ' σὺ αὐτῶν ἄλλης δύο στρατηγούς, Μά-
 ρωνά τε κ' Ασδρόδαμ ἔπερον, ὅς Γίσκωνος ἰσ' ἰός· κ' χαλεπώ-
 τερος ἰσ' ἰς Σκιπίωνσιν ὁ πόλεμος ἀπὸ τῶν δὲ ἐκράτην δὲ καὶ
 ὡς· καὶ πολλοὶ μὲν ἧρ' λιβύων, πολλοὶ δὲ ἧρ' ἤεφάντων ἐ-
 φθάρησ'· μέχρι χιμῶτος ὀπλιβόνης, οἱ μὲν λίβυες ἐχίμα-
 ζον ἐν πυρδίτανία· τ' δὲ Σκιπίωνων ὁ μὲν Γναῖος ἐν ὄροστων, ὁ
 δὲ Εὐπλιος ἐν καστολῶνι· ἐνταῦθα αὐτῶν παροστῶν ὁ Ασδρούδας
 ἐπιγγέλθη· κ' παροστῶν τ' πόλεως μετ' ὀλίγων ἐς κατασκο-
 πὴν στρατοπέδου, ἔλαθε πλησιάσας ὡς Ασδρόδαμ· κ' αὐτ' ἐκεί-
 νος Ἐ τῶς σὺ αὐτῶν πάντα ἰππεῦσαι παροστῶν, ἀπέκλι-
 νεν· ὁ ἡ Γναῖος ἔδεν π' παροστῶν, ἐς τὸν ἀδελφὸν ὀπ' ἰππῶν
 ἐπέμπε στραπῶτας· οἷς ἔτεροι λιβύων συντυχόντες ἐμάχοντο.
 κ' πυθόμφοι ὁ Γναῖος ἐξέδραμ' ὡς εἶχεν μ' τ' ἰσ' ἰων ἐπ'
 αὐτοῖς· οἱ δὲ ἰσ' τε παροστῶν ἀνῆκεσ' ἡδὲ, Ἐ τ' Γναῖον ἐδίω-
 κον· ἔως ἐσέδραμ' ἐς ἰνα πύργον· κ' τὸν πύργον ἐνέσκησαν
 οἱ λίβυες, κ' ὁ Σκιπίων κατεκαύθη μ' τ' ἰσ' ἰων· ἔτω μὲν οἱ
 Σκιπίωνες ἀπέθανον ἄμφω, δύοδρες ἐς πάντα ἀγαθοὶ ἡρό-
 μοι, κ' αὐτοῖς ἐπέδοθησ' ἰβηρες ὅσοι δὲ αὐτοῖς ἐς ῥωμαίους
 μεπέθεντο· πυθόμφοι δ' οἱ ἐν ἄσῃ, βαρῆως τε ἰσ' ἰκαν, κ' Μάρ-
 κελλον ἐκ σικελίας ἄρπ' ἀφ' ἰβηρίων, κ' σὺ αὐτῶν Κλαύδιον ὀπ'
 νεῶν ἔξέπεμπον εἰς Ἰβηρίαν, μ' τ' χιλίων ἰππέων Ἐ περὶ μω-
 εῶν κ' χορηγίας ἰκανῆς· ἔδενός δὲ λαμπαρῶν παρὰ τῶν δὲ
 γιγνομῶν, τὰ λιβύων ἰσ' ἰκῆσατο, καὶ πᾶσαν σχεδοὶ ἰβηρίαν
 εἶχεν ἐς βραχὺ ῥωμαίων ἐν τῶς ὄρεσι τῶς πυρλωαίσι κατα-

κεκλισμένωιν· πάλιν ἔν οι ἐν ἄσφ πωθανόμενοι, μάλλον ἐτα-
 ράσονται· κὺ φόβος ἴω μὴ Αννίβη περτωῦτος τὰ πωρσω τῆς
 ἰταλίας, ἔ οἱ οἱ οἱ λίβυες ἐς τὰ ἔπερα αὐτῆ ἐσβόησιν. ὅθεν ἔ-
 δὲ ἀποχάσθ τῆς ἰβηρίας βυλομένοις αὐτοῖς διωατὸν ἴω, δέξ
 τὸ μὴ κὺ πῶδε τὸν πόλεμον ἐς τῆ ἰταλίᾳ ἐπαγαγέσθαι. πωρσῶ-
 γραφον ἔν ἡμέραν ἐν ἡ χάρτονησοισι στρατηγὸν εἰς ἰβηρίαν
 κὺ οὐδενὸς ὡρραγγέλλοντος, ἐπ πλείωιν ἐγίγητο φόβος· κὺ σιω
 πῆ σκυθρῶτος ἐπέιχε τῆ ἐκκλησίᾳ, ἐς ὃ Κορηήλιος Σκιπίων ὁ
 Πυπλίης Κορηλίης ἔ ἀιαιρεθέντος ἐν ἰβηριαν ἰός, (νέος μὲν ὦν
 κομδῆ· πεσάραν γὺ καὶ εἴκοσιν ἐτῆρ ἴω σάφρων δὲ καὶ γυ-
 ναῖος εἶναι νομιζόμενος) ἐς τὸ μέσον ἐλθὼν, ἐσημολόγησεν
 ἀμφὶ τῆ τῶ πατρὸς καὶ ἀμφὶ τῶ θείου καὶ τὸ πάθος αὐτῆρ ὁδυ-
 ράμνος, ἐπῆπεν οἰκείος ἔτῆ ζιμαρὸς ἐκ πάντων πατρί καὶ
 θείου κὺ πατρίδι. ἄλλα τῆ πολλὰ ἀθρόως κὺ λαμπρῶς, ὡς πωρ
 ἔνθοις, ἐπαγχειλάμνος, ἐκ ἰβηρίαν ληψάθς μόνω ἀλλῆ ἐπ
 αὐτῆ καὶ λιβύλω καὶ κερχηδόντα, ἔως μὲν ἔδοξε κουφολο-
 γῆσαι νεανικῶς, πῶν δὲ δῆμον ἀνέλαβε κατεσηκότα (χαίρου-
 σι γὺ ἐπαγχειλίαις οἱ δεδιότες) κὺ ἠρέθη στρατηγὸς ἐς ἰβηρίαν,
 ὡς πωρῆζων π τῆς ἀπολμίας ἄξιον. οἱ πωρσῶύτεροι δὲ αὐ-
 τῶ ἐκ ἀπολμίας δῆγὰ πωρπέτειαν ἐκάλεσιν. ἔ ὁ Σκιπίων
 ἀγδόμενος, ἐς ἐκκλησίαν αὐτῆς αὐτοῖς συνεκάλει τε κὺ ἐση-
 μνωέτο ὁμοια, καὶ τῶ ἡλικίαι εἰπὼν οὐδὲν ἐμποδὼν οἱ γε-
 νήσεσθαι, πωρσκαλεῖτο ὁμοιος εἰ ζεις ἐδέλοι ἔτῆ πωρσῶυτέρων
 τῶ ἀρχῶ ὡρραλαβεῖν, ἐκόντος αὐτῆ ὡρραδιδόντος. ἔδε-
 νὸς δὲ ἔξομδῶς, μάλλον ἐπαμνόμενός τε καὶ θαυμαζόμενος,
 ἐξήειματῆ μυρίων πεζῶν κὺ ἰππέων πεντακοσίων· ἔ γὺ ἐνεχώ-
 ρει πλέονα στρατὸν ἔξάγην, Αννίβου δηοῦτος τῆ ἰταλίᾳ. ἔλα-
 βε ἔκ κὺ χεῖματα κὺ ὡρρασκυθῶ ἀλλίω κὺ ναῦς μακρὰς οὐλίω
 κὺ εἴκοσι, μὲν ὦν ἐς ἰβηρίαν διεπέδυσε. ὡρραλαβὼν ἔτῆ ἐκ εἰ
 στραπῶ, κὺ ἔς ἡ γυ, ἐς ἐν σιμαζαγῶν, ἐκάθηρε κὺ διελέθη κὺ

Ἔτις δὲ μεγαληρόως δόξα τε διέδραμον ἐς ὄλιω αὐτίκα ἦ
 ἰκεία, βαρυνουμένη τε τοῖς λίθουα καὶ ἤϊ Σκιπίων ἦ
 ἀρετῶ ἔπιποθοῦσαν, ὅπιστα ἡρώς αὐτοῖς ἦκοι ὁ Σκιπίων ὁ
 Σκιπίωνος, καὶ θεόν. οὐ δὴ καὶ αὐτὸς αἰθανόμορος, ἵτω ἐκρί-
 νετο πάντα ποιεῖν παιδόμορος θεῶ. πικθανόμορος δὲ ὅποιε-
 χήροι σαθ μέρσι μὲ ἐν τέσσαρσι στραπέδοις, μακρὰν διεση
 κόπτεσι πημάτων, ἀνά δισημεῖοις ἐπετακιχλίαις πῆρας καὶ
 ἰππεας πιντακοσίους ἐπι διχλίαις, τῶ δὲ ἄρα σκυλῶ ἤϊ
 τε κρημῶ καὶ σίτε καὶ ὄπλων καὶ βελῶν καὶ κελῶν καὶ αἰχμα-
 λῶτων καὶ ομήρων ἤϊ ἄλλης ἰθνηρίας ἔχουσι, ἐν τῇ πρε-
 τιρον μὲν ζακαΐτη, ποτε ἦ ἤδη κερχιδόνι, ἐφρουρός αὐτῶ
 ἔστι Μάζρον μετὰ μινεῶν κερχιδόνιων. ἔκρινε πρεσβῶτον ἐς
 τούτους ἔπιδραμῶν, δὲ τε τῶ ὀλιγότητα τῶ στραπὶ ἔμε-
 τὰ Μάζρονος, καὶ τὸ μεγατος τῆς ἄρα σκυλῆς, καὶ ὡς ὀρμη-
 πτερον ἀσφαλὲς ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἔξω ἔπι ὄλιω ἦ
 ἰθνηρίαν, πόλιν ἀργύεα καὶ χῶραν καὶ πῆσον ἀδαίμονα
 καὶ πολὺν ἔχουσαν, καὶ τὸν δὲ πλοῦν ἐς λιθῶν βαρῆτα-
 τον. ὁ μὲν δὲ τῶ τῶ δὲ λογισμοῖς ἐπαρμόμορος, οὐδὲν πρεσι-
 πῶν ὅπι χωρήσῃ ἐμελλεν, ἠλίου δυνάμεις, ἴγε τῶ στραπῶ
 δι ὄλλης τῆς νυκτὸς ἐπι τῶ κερχιδόνα καὶ αὐτῶ ἄμα ἔω
 ἤϊ λιθῶν κατὰ πλάγῶτων πρεταφρῦσαι, ἐς τῶ ἔπι. οὐδὲ
 ἡμέραν ἠδὲ μάζρο, κλίμακας τε ἐμνηχαναὶ πῆσι πρεπι-
 θεῖς. χῶραις ἐνὸς μέροισι, ἢ τὸ μὲν πῆρος ἠὲ βαρῆτα τον, ἔλος
 ἠ αὐτὸ καὶ θαλάσσαι πρεσέκλυε, καὶ δι αὐτὸ καὶ αἰ φύλακες
 ἀμδῶς εἶχον. νυκτὸς ἦ πάντα πληρώσαι βελῶν καὶ λίθων, καὶ
 τοῖς λιμεσὶ τῆς πόλεως ναῦς ἔπισησαι, ἵνα μὴ αἰ νῆες αὐτὸν
 αἰ ἤϊ πελεμῶν δὲ φύριεν (ἵτω γὰρ δὴ μεγαλοψυχίας ἠλ-
 πιζε πάντως αἰρήσῃ τῶ πόλιν) πρε ἴω ἦ στραπῶ ἀνεβί-
 βαζεν ἐπι τὰς μηχαναὶς, τοῖς μὲν ἄναθεν, ἐγκρηρεῖν κελῶν
 τοῖς πολέμοις. τοῖς ἦκάτω, τὰς μηχαναὶς ὠρῆν ἐς τὸ πρεσῶ.

Μάγων ἢ Ἰνδῶν μύροις ἐπίπτοι τῆς πύλας, ὡς ἐμπιδήσονται, ὅτε καιρὸς εἴη, μετὰ μόνων ξιφῶν (οὐ γὰρ εἶ) δόρασι καὶ σενά χεῖται) τοῖς δὲ ἄλλοις ἐς τὰς ἐπαλξίς αἴηγε. καὶ πολλὰ καὶ ὁ δὲ μηχανήματα καὶ λίθους καὶ βέλη καὶ καταπέλτας ὅπσις αἰετὸς εἶχε τοῦ ἔργου παροθύμους. ἤμοιός τις δὲ βοῆς ἔδωκε κελύσεως ἐκατέρωθεν, ἔδέτεροι μὲν ὀρμῆς καὶ παροθύμιας ἐνέλειπον, καὶ λίθους τε ἔβη καὶ ἀκόντια ἀφίεντες, οἱ μὲν ἀπὸ χερῶν, οἱ δὲ ἀπὸ μηχανῶν, οἱ δὲ ἀπὸ σφενδόνης· εἶπε ἕως ἴσως ἄλλη παροθύμια ἔδωκε, ἐχρῶντο παροθύμους ἅπαντες. ἐκακοπάθη δὲ τὰ τῶν Σκιπίωνος· καὶ οἱ μύροι καροχιδόνων οἱ παρὰ τὰς πύλας ἦσαν, ἐκδραμόντες, ξυῖ τοῖς ξίφεσι γυμνοῖς ἐνέπιπτον ἐς τοῖς τὰ μηχανήματα ὠθοῦντας. καὶ πολλὰ μὲν ἔδρων, ἔχῃ ἦστω δὲ οὐτέπαρον· μέχρι ὧ φιλοπόνου καὶ Ἐλαμπύρου τὰ ῥωμαίων ἰσχυροῦ καὶ μεταβολῆς γενομένης, οἱ τε ὅτι τῶν τειχῶν ἐκαμον ἔδωκε, καὶ ἀκλίμακας αὐτοῖς παροσεπέλαρον. οἱ ἢ ξιφίρης τῶν καροχιδόνων ἐς τὰς πύλας ἐστῆσαν, καὶ ἀποκλείσαντες αὐτὰς, ἀνεπήδων ὅτι τὰ τειχῆ καὶ τοῖς ῥωμαίοις αὐτοῖς ἴσως ἦστω πόλις τε καὶ χαλεπός. ἐς δὲ Σκιπίων ὁ στρατηγὸς πάντη παρὰ τῶν τε καὶ βοῶν καὶ παροκαλλῶν, εἶδεν παρὰ μισσημβείδου ἢ τὸ βραχὺ τειχῆς ἴσως, ἔδωκε τὸ ἔλος παροσεκλυζε, τῶν ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἄμπαυσις ἔφη μερος ὅτι· καὶ ὁ κλυδὼν ἐπῆει μὲν ἐς μασίς, ἰσχυροῦ ἢ ἐς μέσας κνήμας. ὅταν ὁ Σκιπίων τῶν ἰσχυρῶν, καὶ παρὰ τῶν φύσις αὐτῶν πυροῦτος, ὡς ἔχοι τὸ λοιπὸν τῶν ἡμέρας, παρὶν ἐπανελθῆν τὸ πέλαγος, ἔδωκε τῶν βοῶν, καὶ ἡμῶν, ὡς ἡμῶν, καὶ οὐ σύμμαχος μοι θεὸς ἀφῆκε· παροστε ὡς μέρι τῶν δὲ τῶν ἰσχυρῶν, ἢ τὰ λαοσὰ ἡμῶν ἰσχυροῦ κλυδὼν φέρετε τὰς κλίμακας, ἐγὼ δὲ ἡγήθημαι. καὶ παροστε ἄρπασαι ἵνα τῶν κλίμακων μετέφερέτε ἢ ἀρέβαινετε, ἔγωγε ἀναβαίνω δὴ· μέχρι παροσόντες αὐτῶν οἱ τῶν ἰσχυροῦ καὶ ἢ ἄλλη στραπὰ, τῶν δὲ μὲν ἐπέρον, αὐτοῖ

δὲ πολλὰς ὁμοῦ κλίμακας προσπέθεσαν τε καὶ αἰετῶν·
 βοῆς δὲ καὶ ὀρμῆς ἐκὰς τέρωθεν γυρομύτης, καὶ ποικίλων ἔρ-
 γων καὶ παθῶν, ἐκράτησαν ὁμοῦ οἱ ῥωμαῖοι, καὶ πύργων π-
 νῶν ἐπέθεσαν ὀλίγων· οἷς ὁ Σκιπίων σπαλτικτὰς καὶ βίκα-
 νισὰς ὀπίσθησαι, ἔξοτρεῦνεν ἐκέλευσε καὶ θρυβεῖν, ὡς τῆς
 πόλεως εἰλημμένης ἦδη. ἔπειρό τε φερόμενοι ὁμοίως διε-
 τάρασσον· καὶ θαλάμοι οἱ πῆρες ἀνέωξαν τῷ Σκιπίωνι τὰς
 πύλας. ὁ δ' εἰσεπέδησε μὲν τῆς στραπᾶς δρόμῳ· καὶ ἤρ' ἔν-
 δον οἱ μὲν ἐς τὰς οἰκίας ἀπέδιδρασκον· ὁ δὲ Μάρκων τις μω-
 ρίοις ἐς τὴν ἀγορὰν σιωπήσκει. Τεχὴ δὲ καὶ τούτων κατα-
 κοπεντων, ἐς τὴν ἄκραν σὺν ὀλίγοις ἀνεχώρει. τῆ δὲ Σκι-
 πίωνος καὶ ὅτι τὴν ἄκραν ἄδύς ὅποιός τις, οὐδὲν ἐπιδραῖν
 σὺν ἠπλημύθοις τε καὶ κατεπιχόσιν ἔχων, ἀνεχείρισεν ἑαυτὸν
 τῷ Σκιπίωνι· ὁ δὲ πύλην καὶ τύχη πόλιν ἀδαίμονα καὶ δυ-
 θατὴν ἔλων ἡμέρα μίᾳ, τετάρτη τῆς ἐπ' αὐτὴν ἀφίξεως
 ἐπῆρτο μεγάλας, καὶ μᾶλλον ἐδόκει κατ' ἑὸν ἕκαστα δρᾶν·
 αὐτὸς τε οὕτως ἐφρόνει καὶ οὕτως ἐλογεπέειπε καὶ τότε καὶ ἐς
 τὸν ἔπειτα βίον, ἀρξάμενος ἔξ ὀκείνου· πολλάκις γοῶν ἐς τὸ
 καπιτώλιον ἐσθῆι μόνος, καὶ τὰς θυρας ἐπέκλειεν, ὡς ἄν π
 ᾤχετο τῷ θεοῦ μαθητῶν, καὶ νυῖν ἔπ τὴν εἰκόνα τὴν Σκι-
 πίωνος ἐν ταῖς πομπαῖς μόνου φερόμενον ἐκ τῆ καπιτω-
 λίου, ἢ ἢ ἄλλων ἔξ ἀγορᾶς φέρονται. τότε δὲ εἰρηνικὸν ὁ-
 μοῦ δὲ πολεμικὸν ταμίειον ᾤχετο λαβῶν, ὅπλα τε πλάττον ἐν
 αὐτῷ καὶ βέλη καὶ μηχανήματα καὶ νεωσοίκους καὶ ναῦς
 μακρὰς τρεῖς καὶ πεντάκοντα, καὶ ὅπλον καὶ ἀγορὰν ποικί-
 λων, καὶ ἐλέφαντα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, τὸν μὲν, ἐν σκεῦεσι
 πεποιημένον, τὸν δὲ, ὀπίσθησαι, τὸν δὲ, ἀσήματον· ὁμηρεῖ τε
 ἰδῆρων καὶ ἀιχμάλωτα δὲ ὅσα ῥωμαίων αὐτῶν φερέλιπ-
 πο· ἔδουε τῆς ὀπίσθησαι, καὶ ἐθριάμβωδε, καὶ τὴν στραπᾶν
 ἐπῆνει, καὶ τῆ πόλει μὲν τὴν στραπᾶν ἐδῆκμηγόρει· ἢ τῆ τε

Σκιπίωνων αὐτοῖς ἀσπληνῆσιν, ἀπέλυε τοὺς αἰχμαλώτους
 εἰς τὰ ἴδια, θεωρούων τὰς πόλεις. αἰετὶ δὲ ἐδίδου, ὡς μὴ εἰς
 τὸ πῆχος ἀναστῆναι παρ' αὐτῶν, μέγιστα· τῶν δὲ ἐξῆς, τὰ ἡμίσεα
 τούτων· τῶν δὲ τρίτων, τὰ τεῖτα· καὶ τοῖς ἄλλοις κτ'· λόγον τὰ
 δὲ λοιπὰ εἰς ῥώμην ἐπέμψεν ὅτι τῶν εἰλημμένων νεῶν,
 ὅσα χρυσὸς ἢ ἄργυρος ἢ ἠλέφας· ἢ μὴ δὴ πόλις ἔδυνεν ὅτι
 τρεῖς ἡμέρας, ὡς τῆς πατρῴας ἀποραξίας ἐκ πόρων πολ-
 λῶν αὐτοῖς ἀνακωπύουσης· ἢ δὲ ἰσθμίου καὶ οἱ ἐν αὐτῇ φοίνικες
 κατεπεπλήγησαν τῶν μεγάλων ἐτάχθη ἔπισημοματος, ὁ δὲ φρε-
 σαν μὲν καρχιδόνι ἐπέστησε, καὶ τὸ πῆχος ἐκέλευσε τὸ πῶρρον
 πλὴν ἄμπωτον, ἐς ὕψος ἐγείρειν· πλὴν δὲ ἄλλω ἰσθμίου, αὐ-
 τὸς τε ὀπίων, καὶ τοῖς φίλοις ἐς ἕκαστα ἀπεπέμψεν, ὑπῆγετο,
 ἔτι τὰ ἄλλα τὰ ἀντέχοντα ἐβιάζετο· καρχιδονίαν δὲ οἱ στρα-
 τηρὸν δύο ὄντε λοιπὴν καὶ δύο Ἀσδρούβας, ὁ μὲν τῷ Ἀμίλ-
 χαρος, πόρρον τῶν πῶρρον κελύβησιν ἔξενολογῆσθαι· ὁ δὲ τῷ Γί-
 σκωνος, ἐς μὲν τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ βεβαίοις ἀπεπέμψεν, ἀ-
 ξιωὶν καρχιδονίοις ἐμμένειν, ὡς στραπᾶς ἐλθουσι μὴ αὐτί-
 κα ἀπέρου τὸ πλῆθος· Μάγων δὲ ἔτερον ἐς τὰ πλησίον πε-
 ρεπέμψεν ἔξενολογῆναι ὅπως διωθῆναι· καὶ αὐτὸς ἐς τὴν λέρ-
 σα γλῶσσαν ἀφίστα μὲν ἐνέβαλεν· καὶ πᾶσι αὐτῶν πόλιν ἐ-
 μελλεῖ πολιορκῆσθαι ὀπίωνος δὲ αὐτῶν τῷ Σκιπίωνος, ἐς
 βαγτύκην ὑπεχώρει, καὶ παρὰ τῆς πόλεως ἐστρατοπέδευσεν·
 ἐνθα τῆς ὀπίουσης ἀθύς ἠασάτο, καὶ τὸν χάρρακα αὐτῶν ἔ-
 πλὴν βαγτύκην ἐλαβεν ὁ Σκιπίων· ὁ δὲ πλὴν στραπᾶν πλὴν καρ-
 χιδονίων πλὴν ἐπ' οὐσαν ἐν ἰσθμίου σιωλέγην ἐς καρεῶν πλὴν
 πόλιν, ὡς ὁμοῦ πᾶσιν ἀμωσοῦ μωρος τὸν Σκιπίανα· καὶ αὐτῶν
 σιωλλῶν πολλοὶ μὲν ἰσθμίου, οἱ Μάγων ἦσαν, πολλοὶ δὲ το-
 μαίων, ὡν ἦρχε Μασσανάσσης· καὶ τούτων ὁ μὲν Ἀσδρούβας
 μὲν τῶν περὶ τὸν χάρρακα ἐστρατοπέδευεν· ὁ δὲ Μασσανάσ-
 σης καὶ ὁ Μάγων ἱππαρχοῦς αὐτῶν ἀσπληνίζοντο τοῦ

στρατοπέδου. ὧδε ἔχουσιν αὐτοῖς ὁ Σκιπίων τρεῖς ἰδίους ἰσ-
 πίας ἔπιδηῖρει, καὶ Λαίλιοι μὲν ἔπι Μάγνα ἐπεμπεν,
 αὐτοῖς δ' ἔπι Μασσανάσῃν ἐστράπετο. μέχρι μὲν αὐτοῖς
 ἡ ἐν ἀγῶνι καὶ πόνῳ διεχρεῖ, τῷ νομαδῶν αὐτὸν ἀκοπι-
 ζόντων τε καὶ ὑποχωρουῶν, εἴτ' αὐτοῖς ἐπικαυόντων.
 ὡς δὲ παρήγγειλεν ὁ Σκιπίων ἀμετασχεπέει διαίκεν αὐ-
 τοῖς, τὰ δόρατα παρθαλίντας, οὐκ ἔχοντες ἀκασροφῶ οἱ
 νομαδῆς, κατέφυγεν εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ ὁ Σκιπίων ἀπο-
 ρῶν δέκα σαδίοις, ἐστρατοπέδεισεν ἄσαθῶς ἢ παρ' ἐξέλετο.
 ἡ δὲ ἡ μὲν τῷ ἔχθρῶν σύμπασα δυνάμις ἐπ' ἀκισμύελοι
 πεζοί, τρεῖς πντακίχλιοι, καὶ ἐλέφαντες ἕξ καὶ τετάρκον-
 τα· Σκιπίωνι δὲ τούτων οὐδὲ τριτημόριος ἡ. διὸ τὸ μὲν
 πνὸς ἐνεδίαζε, τὸ μάχης ἔκατῃρχεν, διὸ ἀκροβολισμοῖς ἐ-
 χρεῖτο μόνους· ἐπὶ δ' ἐπέλιπεν αὐτὸν ἡ ἀρσῆ, τὸ λιμὸς ἡ-
 πλετο τὸ στρατόδ', ἀναξέωξαι μὲν οὐκ ἀπαρεπὲς ἡγεῖτο (εἴ) Σκι-
 πίων· δυσάμνος δὲ, τὸ ἀδύς ἔπι ταῖς δυσίαις τὸ στραπὶ εἰς
 ἐπὶ κκοι ἐλάσας, καὶ τὸ βλέμμα καὶ τὸ χῆμα δ' ἀγῆς πάλιν
 ὡς παρ' ἐνθους, ἔφη τὸ δαμμόνιοι ἡκιν τὸ σῶντες αὐτῷ καὶ κα-
 λεῖν ἔπι τρεῖς πολεμίοις. χεῖλαι δὲ παρρεῖν καὶ μᾶλλον ἢ
 πλήθ' ἀστρατόδ'. καὶ γὰρ τῷ παρῆτερον ἔργον καὶ θεὸν οὐ κα-
 τὰ πλήθος κρατῆσαι· ἐς τε αἰσιν τῷ λεγόμενῶν, τὰ ἰερά πα-
 ραφέρειν εἰς τὸ μέσον ἐκέλευε τρεῖς μαίτερος καὶ λέγων ὅρα π-
 ναὶ οἰανοὶς πεπομόρις· οἷς, μὲν ὀρμῆς καὶ εὐχῆς αὐτόθεν ἔπι
 στραφεῖς, ἐδείκνυε τε καὶ ἔλεγε ὅτι οἱ σύμβολα νίκης οἱ θεοὶ
 καὶ τὰ δὲ ἐπεμψαν. σπεκινεῖτο δὲ παρῆς αὐτὰ ἐν δέως ὀ-
 ρῶν καὶ βοῶν, καὶ ἡ στραπὶ πᾶσα εἰς ταῖς ἐκείνου φαντα-
 σίας, παρ' ἐφερομῆς δεῦρο ἀκίσε, σπεπεσχερέτο, καὶ πάν-
 τες ὡς ἔπι νίκην ἐποιμον ἡρεδίζοντο. ὁ δ' ἐπὶ πᾶσι εἶχεν ὅσον
 π καὶ ἐξέλετο, οὐκ ἀκέθετο, οὐδ' εἶασε τὸ ὀρμῆν ἡκλυθῆναι,
 διὸ ὡς ἐπὶ ὦν θεόληπτος, ἔφη δὲ ἔπι τρεῖς δὲ τρεῖς συμείοις

ἄδύς ἀγωνίσασθαι καὶ φαρζόντας ἐκέλευεν ὀπλίστασθαι, καὶ
 ἐπιγεῖν ἀδοκίμως τοῖς πολεμίοις, τοῖς μὲν ἵππείας Σιλανῶν, τοῖς
 δὲ πεζοῖς Λαγίῳ καὶ Μαρκίῳ τῶν τῶν δούδων. Ἀσδρούβας δὲ καὶ
 Ματῶν καὶ Μασσανάουτος, ἑπιόντες αὐτοῖς ἔσκιπῖαντος ἀφῆκε,
 σαδῖαν ὄντων ἐν μέσῳ δέκα μόνων, ἄσιπον ἔσαν ἐπὶ τῇ στρα-
 τῇ ὠπλιζόντες μὲν ἄσπυδης καὶ θυρούβου καὶ βοῆς. Ἰσοκράτης δὲ
 ὁμοῦ πεζομαχίας τε καὶ ἵππομαχίας, οἱ μὲν ἵππῆες οἱ ἄλλοι ῥω-
 μαίων ἐκράτουν, ὑπὸ τῆς αὐτῆς μηχανῆς ἀμπαρρεπίει
 τοῖς νομάδας διώκοντες, ὑποχωρεῖν εἰδισημένους καὶ ἀπελευ-
 νητοῖς τὰ ἀκόντια, ἡδὲ πῶν ἐγγύτητα, οὐδὲν ἴσθησαν χησι-
 μαῖοι πεζοὶ δὲ ἐπονοῦντο ὑπὸ τῶν πλῆθους ἄλλοι λίθων, καὶ
 ἠπῶντο δὲ ὅλης ἡμέρας. οὐδὲ τῶν Σκιπῖαντος αὐτοῖς ἑπιόντων
 πὸς τε καὶ τῶν τῶν δούδων, μετεπίθεντο ἄχρι τῶν ἵππο
 Σκιπῖαν τῶν παρὰ τῶν δούδων, καὶ τῶν τῶν δούδων ἀσπίδα λα-
 βῶν, ἐξέδραμον ὡς εἶχε μόνος ἐς τὸ μεταίχμιον, κεκτραγῶς,
 ἑπικουρεῖτε ὡς ῥωμαῖοι κινδυνεύοντες ὑμῶν τῶν Σκιπῖαντι. τί-
 τε τὸν οἱ μὲν ἐγγίς, ὄρωντες οἱ κινδυνὸν φέρεται, οἱ δὲ πόρρω,
 πωτῶν ὀφθαλμοί, καὶ πάντες ὁμοίως αἰδομένοι τε καὶ φεῖν τῶν
 στρατηγῶν δεδιότες, ἐπέδραμον ἐς τοῖς πολεμίοις μετ' ἀλα-
 λαχμοῦ καὶ βίας. ἡ δὲ οὐκ ἐνεγκόντες οἱ λίθους, ἐνέδωκαν,
 ἑπιλειπούσης αὐτοῖς ἅμα τῆς δυνάμεως ὑπὸ τῆς ἀσπίδας
 φεῖν ἐσπέραν καὶ πόλις αὐτῶν δι' ὀλίγου τότε φόνος ἐγένετο.
 τοῦτο μὲν δὴ τέλος ἡ Σκιπῖαντι τῆς φεῖν καρβῶν ἡ μάχης,
 ἑπιπυραλοῖς ἐς πολὺ ἰσοκράτης. ἀπέθανον δὲ ἐν αὐτῇ, ῥω-
 μαίων μὲν ὀκτακόσιοι, ἄλλοι δὲ πολεμίων μύριοι καὶ πεντα-
 κισχίλιοι. μὲν δὲ τῶν οἱ μὲν λίθους ὑπεχώρουσιν αἰεὶ μὲν ἄσπυ-
 δης ὁ δὲ Σκιπῖαν αὐτοῖς εἶπετο, βλάπλων τε καὶ λυτῶν ὅσα
 κῆς καταλάβοι. ὡς δὲ οἱ μὲν ὀχυρόν τι χωρίον περιύλαβον,
 ἔνθα καὶ ὑδωρ ἄφθονον καὶ ἀρσενά, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ πο-
 λιορκεῖν αὐτοῖς ἔδει, Σκιπῖαντα δὲ ἠπειροῦ ἕτεραί χρεῖαι, Σι-

λανόν μὲν ἀπέλιπε τῆς δὲ πολιορκεῖν, αὐτὸς δ' ἐπήει τὴν
 ἄλλω ἰβηρίαν, ἔκ ὑπὲρ το. λιβύαν δὲ ἤϊβ' ὑπὸ Σιλακού
 πολιορκουμέναν, αὐτὸς ὑποχωροῦσάν, ἕως ὅτι τ' πρὸς μὲν
 ἀφικόμενοι, ἐς γὰρ ἔχου ἐπεσεσαν ὁ Σιλακὸς ὅσα διωσπὶν
 ἦν βλάφας, ἀνέβηθεν ἐς καρχηδόνια πρὸς Σκιπίωνα. Ἀσ
 δρούσαν ὃ τὸν Ἀμίλχαρος πρὸς τὸν βόρειον ὠκεανὸν στραπὸν
 ἐπισυλλέγοντα, ἰάδελφὸς Ἀνίβας ἐκάλει κτ' ἀποδύω ἐς
 τὴν ἰταλίαν ἐς βαλεῖν. ὁ δὲ ἵνα λάθοι τὸν Σκιπίωνα, πρὸς
 τὸν βόρειον ὠκεανόν, τὴν πυρῶν ἐς γαλάτας ὑδρέβαι
 νεν, μὲν ὡν ἰξενολογήκει κελπέσαν. ἔκ ὁ μὲν Ἀσδρούσας
 ὦδ' ἐς τὴν ἰταλίαν, ἤϊβ' ἰταλῶν ἀγροσιῶτων, ἠπὶ το. Λδύ
 κιος δ' ἀπὸ ρώμης ἐπανιῶν, ἔφραζε ὡ Σκιπίωνι, ὅτι αὐτὸν
 οἱ ἐν ἀσφ' ρώμῃσι ἐξανοσιῶταις ἀληθὲν ἐς λιβύω σπείλ
 λειν. ὁ δὲ τῶδε αὐτῷ μάλιστα ὅτι θυμῷ ἐκ πολλοῦ, ἔελπί
 ζων ὦδ' ἐσεσαι, Λαίλιον ὅτι κῶν πέντε πρὸς ὑπέμπεν ἐς
 λιβύω, πρὸς τὸν διωσπὶν Σύφακα, δαρεάς τε φέροντα, ἔκ
 ἤϊβ' Σκιπίωνι ὑπόμνησαν ἢ ἐς αὐτὸν Σύφακα φιλίας, κτ'
 δέησιν, ρωμαίων, δὲ ὅτι ἴσι, σπλαμναίειν. ὁ δὲ ὑπὲρ το. τε
 ποιήσιν, ἔκ τὰ δῶρα ἔλαβεν ἔκ αὐτέπεμψιν ἔπερα. ἀιδανό
 μοι δὲ τούτων οἱ καρχηδόνιοι, καὶ αὐτὸι πρὸς συμμαχίας ἐ
 πρεσβύοντο πρὸς τὸν Σύφακα. ἔκ ὁ Σκιπίωνι πωδατό
 νος τε κτ' μεταποιούωρος ὅτι καρχηδόνιοις πρὸς λαβεῖν καὶ
 βεβαίωσασαι Σύφακα, ἦει πρὸς αὐτὸν ὅτι κῶν δύο σπὶ
 τῷ Λαίλιῳ καὶ αὐτῷ καταγμῶσι, πρὸς εἰς ἤϊβ' καρχη
 δονίων ἐπ' ὄντες πρὸς τῷ Σύφακι, νασὶν αἴς εἶχον μακρῆς
 ἐπαήγοντο, λαθόντες τὸν Σύφακα. ἀλλ' ὁ μὲν, ἰσῶ χρώμ
 νος, παρὲρ πλυσεν αὐτοὺς ἀδέως καὶ κατήχθη ὁ δὲ Σύφακ
 ἐξένιζεν ἀμφοτέροις, καὶ τῷ Σκιπίωνι σπὸς μῶρος ἰδία κτ'
 τῶσις πρὸς ἄλλων ἀπέπεμπε, καὶ τῶς καρχηδόνιοις ἐφειδρῶ
 οντας αὐτὸς αὐτῷ κατήχην, ἕως ἐν βεβαίῳ τῆς θαλάσσης

ἤραιοι τὸ Σκιπίων. ὡς δὲ μὴ δὴ τὸ σὺ πον ἦλθε κινδύου Σκι-
 πίων, καταρμόδος τε ἔπλεων. λέγεται δὲ ἐν Σύφακος ἐ-
 σταίμνος συλκατα κλιθῶμαι τῷ Ασδρούβας. ἔαυτὸν ὁ Ασ-
 δρούβας πρὸ πολλῶν ἐρόμνος, καταπλαγῶμαι ἢ σεμνότη-
 τος, καὶ πρὸς τοῖς φίλοις εἰπεῖν, ὅτι μὴ μόνον πολεμῶν ἔσται ὁ
 ἀνὴρ, ἀλλὰ καὶ ἐσταίμνος, φροβερὸς εἴη. τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ Μάρ-
 ζωνι πνέες κελπθῆρων καὶ ἰσῆρων ἐπὶ ἐμεισοφόρου, ὧν αἱ πό-
 λεις ἐς ῥωμαίοις μετετέθητο καὶ ὁ Μάρκιος αὐτοῖς ἐπιπέμε-
 νος, χιλίοις μὲν καὶ πεντακοσίους διέφθειρεν· οἱ ἄλλοι διέφυ-
 γον αὐτῶν ἐς τὰς πόλεις. ἑτέροις δὲ ἐπιακοσίους ἰππέας καὶ πε-
 ζοὺς ἑξακιχλίοις, Ἀννωνος αὐτῶν ἠγρομῆρου, σιωήλασεν
 ἐς λόφον ὃς ἐστὶν ἄπορουῶτες ἀπάντων, ἐπρεσεβύοντο πρὸς τὸ
 Μάρκιον πρὸ σπονδῶν, ὃ δὲ ἐκέλευεν αὐτοῖς, Ἀννωνα καὶ τοῖς
 αὐτομόλοις ἐκδύντας αὐτῶν, τότε πρεσεβύειν. οἱ μὲν δὴ καὶ
 τὸν Ἀνωνα στρατηγὸν ὄντα σφῶν σωμαρπάσαντες, ἐπὶ ἡμῶν λε-
 γομῆρων ἀκρομῆρον, καὶ τοῖς αὐτομόλοις, παρέδουσαν. ὁ δὲ
 Μάρκιος ἤπει ἔτι αἰχμάλωτα λαβῶν ἢ καὶ ταῦτα, ἐκέ-
 λυεν αὐτοῖς τὰ κτὸν ἀργύριον κατενεκείν ἅπαντας ἐς πτὸ
 πεδίου χωρίον· οὐ γὰρ ἀρμόζειν τὰ ὑψηλότερα τοῖς ὡς κα-
 λούσιν. καταβάντων δὲ ἐς τὸ πεδῖον, ἔφη, ἄξια μὲν θανάτου
 δεδράκατε, οἱ τὰς πατρίδας ἔχοντες ὑφ' ὑμῖν, εἴλαθε μὲν
 ἡμῶν ἐχθρῶν ἐπ' αὐταῖς στραβύειν· δίδωμι δὲ ὑμῖν, τὰ ὅπλα
 καταθείσιν, ἅπαντες ἀπείναι. ἀγανακτησαντων δὲ ἄδύς
 ὁμοῦ πάντων, καὶ ἀνακραγόντων οὐκ ἄπο θήσεσθε τὰ ὅπλα,
 μάχη γίγνεται καρτερά. καὶ τὸ μὲν ἡμῶν κελπθῆρων, πολ-
 λά δρασαντων, κατεκόπη τὸ δὲ ἡμῶν πρὸς Μάρζωνα διεσώ-
 θη. ὁ δὲ ἄρπ μὲν ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ Ἀννωνος κατεπεπλού-
 κει, ναυσὶν ἐξήκοντα μακρῆς μαθῶν δὲ τὸ Ἀννωνος συμφο-
 ρῶν, ἐς γὰρ ἔλαθε διέπλει, καὶ λιμῶν κακοπαθῶν, πρὸς εὐκόπει
 τὸ μέλλοι. ἔτι Μάρζων μὲν ἐπὶ ἀργίας ἦν. Σιλανὸς δὲ ἀπὶ

εαλο μὲν ὑπὸ τῷ Σκιπίωνος, κάσακα πόλιν περσαγαγέ-
 σθαι· πολεμικῶς δ' αὐτῷ ἦν κάσακα μὲν ἐχόντων, παρέρρα
 τοπέδευε, ἐκ τῆτο ἐμήνυε ὡς Σκιπίωνι· οἷον, περπέμφας πινά
 ᾧδρα σκεδύλω πολιορκίας, εἶπετο, καὶ παροδένυαν, εἰ ἐβόηεν εἰς
 ἱλυργίαν πόλιν, ἢ ῥωμαίων μὲν ἰὼ φίλη καὶ τὸν περτέροτ
 Σκιπίωνα, ἀναιρεθέντος δ' ἐκείνου, κρύφα μετετέθητο, καὶ
 στραπὼν ὑποδέξα μὲν ῥωμαίων, ὡς ἐπ' φίλη, καρχηδόνιοις
 ἐκδεδώκει· ὦν χείρην ὁ Σκιπίων, σὺ ὄργη, τέαταρην ἄραις
 ἐξέειλεν αὐτῷ, βωθεῖς μὲν τ' αὐχένα, τ' ὅ μάλιστα ἐκ ἀγαθῶν
 ἕως ἐκράτησεν· ἐκ ἡ στραπὼν δὲ αὐτὸν, οὐδένος ὅτι κελύσαν-
 τες, ὑποφιδούσα τ' ἀρπαγῆς, ἐκτενον ὀμαλάς καὶ πικρία καὶ
 γυναικάς, μέγχι καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς ὅτι κεντίσκαφαν· ἀφικό-
 μος δ' εἰς τὴν κάσακα ὁ Σκιπίων, τὸν μὲν στραπὼν εἰς τεῖρα δι-
 εἶλε, ἐκ τὴν πόλιν ἐφρουρεῖ, μάχης δὲ οὐκ ἦρχε, διδοῖς ἐπ' τοῖς
 κάσακα τοῖς μεταγῶναι· καὶ γὰρ ἴκουεν αὐτοῖς ἕτω φροεῖν· οἱ
 δὲ τοῖς φρουροῦ π' σπασῆς ἐμποδῶν οὐσιν ὅτι π' ἡμέροι, καὶ κεντί-
 σαντες, ἐνεχίλεισαι τὴν πόλιν τῷ Σκιπίωνι· καὶ τοῖς δὲ μὲν φρε-
 ραν ὁ Σκιπίων ἐπέσεισε, καὶ τὴν πόλιν ἐπέσεισαν ἐνὶ ἡμέ-
 κάσακα μὲν ὅτι δόξης ὄντα γῆς· αὐτὸς δ' εἰς καρχηδόνια
 αἰεζούνησε, Σιλανὸν καὶ Μάρκιον περπέμφας ὅτι τὸν πορ-
 θμὸν, διουῶν ὅσα διουαίντο ἀσαπὰ δ' ἰὼ πόλις καρχηδο-
 νίοις αἰεὶ δ' ἀμείνασα ὀμαλάς· οἱ ποτε δ' Μάρκιος σπασῆς περ-
 κάσακα μὲν, συγγιγνώσκοντες ὅτι ῥωμαῖοι λαβόντες αὐτοῖς
 ἀνδραπιδουῶνται, τὴν περπέσειαν σφῶν εἰς τὴν ἀγροῖν συνή-
 νεικαν· καὶ ξύλα περπέσειαν αὐτῇ, τὰ τέκνα δὲ τὰ γυναια
 ἐπέσεισαν ὅτι τὴν ὑλλω· πενήκοντα δὲ σφῶν ἄρμισαν τοῖς
 ἀεισοῖς, ὅταν ἡ πόλις ἀλίσκῃ, τὰ γυναια καὶ τὴν πύδα
 ἀνελεῖν, καὶ τὸ πῦρ ἄψαι καὶ ἐαυτοῖς κατασφάξαι· οἱ μὲν δὲ
 μάρτυρας ἦν δὲ ποινσάμμοι τοῖς θεοῖς, ἐξίδραμον ὅτι τὸν
 Μάρκιον, οὐχ ὑφορωμένον οὐδέν· ὅτι αὐτὸ τοῖς ψιλοῖς

καὶ τοῖς ἰσπείας ἐτρέφαντο. ὀπλισαυδῆς δὲ τῆς φάλαγγος, καὶ
 μὲν τῆς ἀσπαργώνων ἄριστα, ἵς ἀπογωνώσεως μαχοιδῶν. ῥω
 μαῖοι δ' ὅμως ἐκράτουσιν αὐτῶν, διὰ τὸ πλῆθος. οὐ γὰρ δὴ τῆ
 γὰρετῆ χειροῖς ἦσαν οἱ ἀσπαργῶνοι, πεσόντων δὲ ἀπαίωνων, οἱ
 πεντήκοντα τὰς ζωαῖας καὶ τὰ παμδία κατέσφαζαν, καὶ τὸ
 πῦρ ἐχίεσαντες, ἑαυτοῖς ἐπέρριψαν, ἀκερδῆ τοῖς πολεμίοις
 τὴν νίκην ἐργασάμενοι, ὁ δὲ Μάρκιος τὴν ἀρετὴν τῆς ἀσπα
 ργῶν καταπλαγίς, οὐκ εὐβέλων ἐς τὰ οἰκόπεδα αὐτῶν.
 μὲν δὲ τὸ τὸ ὄν Σκιπίων ἐς ἀρρώστιαν ἐπέπεσον, καὶ ὁ Μάρ
 κιος αὐτῷ δίδωκει τὸ στρατόπεδον ὅσοι τὸ τῆς στρατιωτῶν ἰσπ
 ἀσπείας ἀναλάσκεσαν τὰ πεπολεσμένα, ἠγούμενοι τῆς μὲν
 πόνων οὐδὲν ἄξιον εἰρηθεῖν, ὡς καὶ τὸ μηδὲν ἔχον, σφραγι
 ζεσθαι δ' αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ τὴν δόξαν Σκιπίωνα, ἀφίσαν
 πο ἀπὸ τῶ Μαρκίου, καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐστρατοπέδουον. ἐκ τε τῆς
 φρουρῶν αὐτοῖς πολλοὶ συνέτρεχον, καὶ ὡς καὶ Μάγωνος πρὸς
 ἀργύρου φέροντες, ἔπειθον αὐτοῖς ἐς τὸν Μάγωνα μεταθέ
 σθαι. οἱ δὲ τὸ μὲν ἀργύρου ἐλάβον, στρατηγίς δ' ἀπὸ σφῶν
 ἐλόμενοι καὶ ταξίαρχοι, καὶ ἄλλα διακομηθέντες, ἐφ' ἑαυ
 τῶν ἐτάσσοντο, καὶ σωώμενον ἀλλήλοις. πυθόμενος δὲ ὁ Σκι
 πίων ἐπέσειεν ἐν μέρει μὲν τοῖς ἀφροσκόσιν, ὅτι διὰ τὴν νό
 σον αὐτοῖς οὐκ ἀμείψατο πῶ· ἐν μέρει δὲ τοῖς ἄλλοις, ἵνα
 μεταπέψωσιν αὐτοῖς πλανωμένοις κοινῆ δ' ἀπασιν ὀπισθο
 κλήν ἄλλω, ὡς ἦδη συνηλασμένοις, ὅτι αὐτοῖς αὐτίκα ἀ
 μείψαται. καὶ ἐκέλευεν ἀδύς ἠκεῖν ἐπὶ σῖτον ἐς καρχηδόνα.
 ἀναγνωσκοιδῶν δὲ τούτων, οἱ μὲν ὑπάπιδον, οἱ τὸ πιστεύειν
 ἠξίουσιν, καὶ σωεπίθεντο καὶ πάντες ὠδύον ἐς τὴν καρχη
 δόνα ὁμοῦ. παροσόντων δὲ αὐτῶν, ὁ Σκιπίων παροσέταξε
 τοῖς σωουσίνοι βουλευταῖς ἕκαστον τὸ ἐξάρχων ἵνα τῆς σά
 σως παροσεταιμείσασθαι παροσόντα, καὶ, ὡς ἀπ' ἀνοίας
 διορθοῦντα, ἰσπὸ δὲ ξασθαι καὶ δῆσιν λαθόντα. παροσέταξε
 τὸ καὶ

δὲ καὶ τοῖς χιλιάρχοις, τοῖς πιστοτάτοις ἕκαστον ἀφανῶς ἄ-
 μα ἑωξίφηρες ἔχον, καὶ τὰ εὐκχερα τῆς ἐκκλησίας ἐκ δὲ
 σημάτων καταλαβόντας, ἡ πρὸς ἐπαίσηται, κατακέντειν
 καὶ κατακάνειν αὐτὰ, αὐτοὺς ὡς ἀγγέλματος. αὐτοὺς δὲ
 ἄρπ φαινομένης ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἐκομίζετο, καὶ τοῖς κή-
 ρυκας ἐς ἐκκλησίαν ἐποτρύνειν πατέλεμπε. οἱ δὲ, ἀφινδίδε
 μὲν αὐτοῖς τῷ κηρύγματος ἡμοῦ, ἀφδούμφοι δὲ ἐπ νο-
 σουῶτα τὸν στρατηγὸν σφῶν ὡς ἀκρατεῖν, καὶ νομίζοντες
 ἐπὶ τὰς ἀμειβὰς καλεῖσθαι, σινέθειο ὁμοῦ παύτηεν, οἱ μὲν,
 ἄζωσοι τὰ ξίφει, οἱ δὲ, καὶ ἐν χιτῶσι μόνοις, οὐ φθάσαντες ἔ-
 δε τὴν ἐδῆτα πᾶσαν ἐπιθέσθαι. Σκιπίων δὲ, φρουρῶν ἔχων
 ἀμρ αὐτὸν ἀφανῆ, καὶ παρῶτα ἰδὼν αὐτοῖς ἐπεμύμφετο ἡ
 γερονότων, εἴτα ἐφη τὴν αἰπὴν ἀναθήσειν μόνοις τοῖς ἄρ-
 ξασιν, οἳ ἐγὼ κολάσω δι' ὑμῶν. καὶ λέγων ὅτι παρῶτα-
 ξε τοῖς ὑπηρεταῖς δὲ γῆσαι τὸ πλῆθος. οἱ μὲν δὲ δίστανον, οἱ
 δὲ βουλυταὶ τοῖς αἰπῶις παρήγον ἐς τὸ μέσον. ἀναβοη-
 σάντων δὲ αὐτῶν, καὶ τοῖς συσραπώτας βοηθῆσαι σφίσι πα-
 ρακαλουῶτων, τοῖς ἐπιφθγγυμφοῖς ἄδους ἔκτεινον οἱ χι-
 λιάρχοι. καὶ τὸ μὲν πλῆθος, ἐπειδὴ τὴν ἐκκλησίαν φρου-
 ρομὴν εἶδεν, ἐφ' ἡσυχίας ἡ σκυθρωποῦ. ὁ δὲ Σκιπίων
 τοῖς εἰς τὸ μέσον ὡς ἀχθέντας ἀκιστάωρος, καὶ μᾶλλον αὐ-
 τῶν τοῖς ἐκβοήσαντας, ἐκέλευσε τοῖς ἀρχένας ἀπάντων ἐς
 τοῦ δαφους παπάλους παρῶτα δέδεντας ἀποτμηθῆναι, καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἀμνησίαν ἐκήρυξεν διδοῖαι. ὧδε μὲν τὸν στρατό-
 πεδον καθίστατο πρὸ Σκιπίωνι. Ἰνδίοις δὲ ἡδὲ σινθεμέ-
 νων πρὸς αὐτῷ δωασῶν, στασιζούσης ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς
 στραπᾶς, κατέδραμν πρὸ τῆς ὑπὸ πρὸ Σκιπίωνι γῆς. καὶ αὐ-
 τῷ τῷ Σκιπίωνος ἐπελάσαντος, ὑπέστη μὲν τῷ ἀγῶνα ἡμναί-
 ως, καὶ χιλίους καὶ διακοσίους ῥωμαίων διέφθρεν ἀπολαμῶνι
 δὲ αὐτῷ δισμουρίων, ἐδέϊτο παρῶτα ἡμνας καὶ ὁ Σκιπίων αὐ-

τὸν χεῖμασι ζημιώσας, σιωπήλαστο. λαθὼν δὲ καὶ Μα-
 σανιάσσης Ασδρούβου, ἐπέρασε τὸν πορθμὸν καὶ φιλίαν τῆς
 Σκιπίωνι σιωθῆδρος, ὥμοσε συμμαχίην, ἀπὸ ἐς λιθύλιω
 στρατεύη. ἔπειτα δὲ τῷ το ἀνὴρ ἐς πάντα βέβαιος διέτι-
 αῖ δὲ αἰπάν· Ασδρούβου τῷ τότε οἱ σιωτίτες στρατηγὸς θυ-
 γάτηρ ἐς γάμον ἐγγεγύητο Μασανιάσση· Σύφακα δ' ἄρα τ'
 διωάσση ἔρωσ ἐκνίζε τῆς παιδός· καὶ οἱ κερκιδόνιοι μέγα
 ποιούμενοι Σύφακα ὅτι ῥωμαίοις προσλαθεῖν, ἔδωκαν
 αὐτῷ τιμὴν παῖδα, οὐδὲν τῷ Ασδρούβου πυθόμενοι. καὶ
 τῷ δὲ προσχθέντων, ὁ μὲν Ασδρούβου αὐτὰ ἐπέκρυπτε,
 τὸν Μασανιάσση αἰδούμενος· ὁ δὲ αἰδοῦμενος, σιωτέτο
 τῷ Σκιπίωνι. Μάγων δὲ ὁ γαυάρχος ἀπογοιὸς ἀπὸ τῆς πα-
 ρόντων τὰ ἐν Ἰσθμῷ, πλούσας ἐς λίγυας καὶ κελτοῖς, ἔξενο-
 λόγη. καὶ ὁ μὲν πρὸς ταῦτα ἴω, καὶ τὰ γὰρ ἀρα ἐκλειψθέν-
 τα ὑπὸ τῷ Μάγωνος οἱ ῥωμαῖοι παρέλαβον· στρατηγὸς δὲ
 Ἰσθμῶς ἐπιστοῖς ἐς τὰ ἔθνη τὰ εἰληκμένα ἐπεμπον, ἀπὸ
 τῶ δὲ ἀρχαῖοι, μικρὸν πρὸ τῆς τετραρτίας καὶ πεπταρακο-
 σῆς καὶ ἐκατοσῆς ὀλυμπιάδος, ἀρμωσὰς ἢ ὀπιστάτας αὐ-
 ποῖς τῆς εἰρλήως ἐσομένων. καὶ αὐτοῖς ὁ Σκιπίων ὀλίγω
 στραπὸν, ὡς ὅτι εἰρλή, καταλιπὼν, σιωήκιστε τοῖς τραυ-
 ματίας ἐσπόλιν, ἴω, ἀπὸ τῆς ἰταλίας, ἰταλικὴν ἐκάλεσε
 καὶ πατεῖς ἐστὶ Τραϊανὸς τε καὶ Ἀδριανὸς τῆς ὑπερον ῥω-
 μαίοις ἀρχαῖων τιμὴν ἀποκράπερα ἀρχίω· αὐτὸς δὲ ἐς
 ῥώμην ὅτι σόλου πολλοὺς διέπλει, λαμπερῶς τε κεκοσμη-
 μένου, καὶ καταγέμενος ἀχμαλώτων ὁμοδ καὶ χεῖμα-
 των καὶ ὄπλων καὶ λαφύρων ποικίλων. καὶ ἡ πόλις αὐ-
 τὸν ὅτιφανῶς ἔξεδέχετο, μετὰ δόξης αἰοιδίμου τε καὶ πρῶτα-
 λόγου, διὰ τε νεότητα καὶ ταχυεργίαν καὶ μέγιστος ἀπορα-
 ζίας· οἱ τε φθοροῦντες αὐτῷ, τιμὴν πάλας κουφολογίαν ἀ-
 μολόγου ἐς ἔργον ἀποβλήσκει. καὶ Σκιπίων μὲν, θαυμα-

ζῳμόδος ἐθρίαμβουεν· ἰνδύβιλις ᾗ, οἰχομόδου τῆ Σκιπίωνος,
 αὐθις ἀφίσατο· καὶ αὐτὸν οἰσρατηροὶ τῆς Ἰβηρίας, πὸν στρα-
 πὸν ἀγίερατες ὅσος αὐτοῖς ἠὲ φειτὰ φρούρια, καὶ δύ-
 ναμιν ἄλλω δὲ πρὸ ὑπηκόων σωμαρχόντες, ἔκτειναν·
 τοῖς δὲ ἀπίοις τῆς ἀποστάσεως ἐς κρίσιν πρῶταρχόντες, στα-
 νάτω μετῆλλον, καὶ τὰ ὄντα αὐτοῖς ἐδήμυσαν· τὰ τε ἔθνη
 τὰ σωμαρχίδα αὐτῶ χημάσιν ἐζημίωσαν, καὶ τὰ ὄπλα
 αὐτῶν παρέλιοντο, καὶ ὄμμερα ἤησαν, καὶ φρουρὰς διωα-
 πωτέρας αὐτοῖς ἐπέστησαν· καὶ τὰ δὲ μὲν ἠὲ ἀδύς μετα
 Σκιπίωνα· καὶ ἡ παρῶτη ῥωμαίων ἐς Ἰβηρίαν πῖρα ἐς
 τοῦτο ἔληγε· χρόνῳ δὲ ὑστερον, ὅτε ῥωμαῖοι κελτοῖς τοῖς
 παρῶν ἐπολέμου καὶ Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνι, ἐνεω-
 τέλεισαν αὐθις ἐς πλὴν ἀρχοῖαν αὐτῶν οἱ Ἰβηρες· καὶ αὐ-
 τοῖς ἐπέμφθησαν ἐκ ῥώμης στρατηροὶ τῶ δὲ τοῦ πολέμου,
 Σεμπερόνιος τε Τουδερπῆρος καὶ Μάρκος Ελευθέρου· με-
 τὰ δὲ ἐκείνοις, Μινούκιος· καὶ ὅππῃ τούτω, μείζονος ἔπ
 τῆς κινήσεως γιγνομένης, μετὰ πλέονος διωάμεως ἐπέμ-
 φθη Κάτων, γέος μὲν ὦν ἔπ πάντα, αὐστηρὸς δὲ καὶ φιλό-
 πονος· σιωεσθὲ τε γνώμης τῆ δεινότητι λόγων ἀριωρεπῆς· ὡς-
 τε αὐτὸν ὅππῃ τοῖς λόγοις ἐκάλουσι οἱ ῥωμαῖοι Δημοσθένη,
 πτωθανόμοροι πὸν ἀειστον ἐν τοῖς ἑλλησι φήτορα γενησῶσαι
 Δημοσθένη· ὡς δὲ κατέπλευσε τῆς Ἰβηρίας ἐς τὸ καλούμερον
 ἐμπόροισι ὁ Κάτων, οἱ μὲν πολέμοι πάντα θεν ἐπ αὐτὸν ἐς
 τετρακισμυροῖς ἀγχερατο· ὁ δὲ ὅππῃ μὲν π πλὴν στραπὸν
 ἐγύμναζεν, ὡς δὲ ἔμελλε σιωενεχθῆσῶσαι μάχη, τὰς ναῦς
 αὐτῶ ἔχεν, ἐς μασαλίαν παρῶν ἐπέμφθη, καὶ πὸν στρατὸν ἐδίδα-
 σκεν, οὐ τῶτο ἔπ φοβερόν ὅππῃ πλήθῃ παρῶν οἱ πολέ-
 μοι (πλὴν γὰρ ἀψυχίαν αἰεὶ τοῦ πλέονος ὅππικρατῶν) ἀλλ
 ὅππ νεῶν ἀποροῦ μὲν· ὡς οὐκ ἔχεν, εἰ μὴ κρατοῦ μὲν, οὐ-

δὲ σταθῆσαι. ταῦτα δ' εἰπὼν, αὐτίκα συνέβαλεν, οὐκ ἐλ-
 πίσας, ὡς παρ' ἑτέροι, τὸν στρατὸν, ἀλλὰ φοβήσας. ἤμο-
 μδῆς δ' ἔχρησεν τῆς μάχης, ἐς πάντα μετεπήδα, παρὰ
 κελῶν καὶ παροξυῶν. ἀκρίτου δ' αὐτῆς ἐς δέιλω ἑσπέ-
 ραν ἔπρῴσθη, καὶ πολλὰν πηλοπόντων ἑκατέρωθεν, ἐς πῖνα λό-
 φον ὑψηλὸν μὲν περὶ τὰ ξέων ἐφ' ἑδρῶν ἀρέδρα μὲν, τὸ ἔρ-
 ζον ὁμοῦ πάντοφ' ἑδρῶν. ὡς δὲ εἶδεν τοὺς μέσους ἦν ἰδίων
 μάλιτα ἰσχυροῦσιν, ὥρμησιν ἐς αὐτοὺς παροξυδωδύων,
 ἔργω τε καὶ βοῇ συνετάραξε τοὺς ἑχθροὺς· καὶ παρὰ τοῦ κα-
 τήρξε τῆς νίκης· διώξας τε νικτὸς ὅλης, ἐκράτησεν αὐτῶν ἔ-
 στραποπέδου, καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν. ἐπανιόντι δ' ὡς ἠγεμόνι
 τῆς νίκης σωήδοντο συμπλεκόμενοι· καὶ μὲν τὸ τοῦ ἀρέδρα
 ἔστραπα, καὶ τὰ λάφυρα ὅτι παρὰ σκεν. παροξυδωδύων δ'
 ἐς αὐτὸν ἀπαύτων, ὁμηροῦ τε ἤθησιν ἄλλα, καὶ βιβλία ἐσφρα-
 γισμένα ἐς ἐκάστοις παρὰ πέμπε, καὶ τοὺς φέροντας ἐκέλευεν
 ἡμέρα μᾶ πάντας ἀποδοῦναι. καὶ ὡλεῖε πῶ ἡμέραν,
 τεκμηρά μὲν ὅτε μάλιτα ἐς πῶ παρὰ πῶ τῶ πόλιν ἀ-
 φίξονται. ἐκέλευεν δ' ἡ γρηφὴ τὰς ἀρχαῖς ἦν πόλεων ἀ-
 πάσας, καὶ παρὰ τὴν πύργων, αὐτῆς ἡμέρας ἦ τὰ γράμ-
 ματα λάβοιεν· εἰ δ' ἀδύνατον πῶ ἡμέραν, ἀδραποδοσιμὸν
 ἠπέλει. οἱ δὲ ἄρπιδῶ ἠπιδῶ μὲν μεγάλη μάχη, ὑπὸ δὲ ἀ-
 γηοῖας εἴτε μόνους εἴθ' ἄπασα ταῦτα παρὰ σκεν, φοβέμε-
 νοι, μόνου μὲν, ὡς ἀκαταφρόνητον· μὲν δ' ἄλλων, μὴ μόνου βρα-
 δωῶσι· καὶ τὸν τε ἐκ ἔχοντες παρὰ πέμπε παρὰ ἀγγέλοις, καὶ
 τοὺς στραπῶτας τοὺς ἐληλυθότας μὲν ἦν γρημμαίων ἐφι-
 σῶντας σφίσι ἀλαεοῦ μὲν, τὸ σφέτερον ἀσφῶδες ἑκάστοι
 παρὰ ὑργου πῆ μὲν, τὰ πύργων καὶ ἠρώου μὲν ἀσφῶδες. ἐν ὧν
 ἀπαξ ὑπακούειν ἐδόκει, καὶ τὸ παρὰ χεῖρας εἰργάζεσθαι παρὰ σκεν,
 ἔφιλοπρωῦτο. οὕτω μὲν αἱ πόλεις αἱ παρὰ ἴσθηρα ποταμῶν,

μας ἡμέρας ὑφ' ἐνὸς στρατηγήματος αὐτὰ τὰ τεῖχη τὰ ἑαυ-
 τῶν καθήρουν· ἔρωμαῖσις ἐς τὸ μέλλον ἀεφοδοιγμώδην,
 διέμειναν ἐς πλείστον ὅτι εἰρλώης. ὀλυμπιάσι δ' ὕστερον τέσ-
 σαρσιν ἀμφὶ τὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν πολλοὶ τ' ἰβήρων γῆς
 ἀποροῦντες, ἀπέστησαν ἀπὸ ῥωμαίων, ἄλλοι τε καὶ λῦσόνες
 οἱ παρὰ τὴν ἰβηρα ᾠκινται. στραθίσας ἔνε' αὐτοῖς ὕπατος
 Φύλβιος Φλάκκος ἐνίκα μάχῃ· καὶ πολλοὶ μὲν αὐτῷ κτ' πόλεις
 διελύθηζ, ὅσοι δὲ μάλις γῆς ἠπόρου, καὶ ἔξ ἄλλης ἐβιό-
 ῖδον, ἐς κομπλέξαν πόλιν σινέφυρον, ἠ νεόκτιστος τε λῶ καὶ
 ὄχυρα, καὶ ἠύξητο ταχέως. ὅθεν ὀρμώδην τὸν Φλάκκον ἐκέ-
 λθον κατατίτα σφίσι παρ' ἡβ' ἀληρημῶν ἐκάστου σά-
 ροι τε ἔϊππον καὶ ξίφος, ἀποβέχην ἔξ ἰβηρίας, παρὶν τι κα-
 κὸν παθεῖν. ὁ δὲ πολλοὺς αὐτοῖς ἐφισάργος οἴσση· ἔ τῶς παρ' ἐ-
 σβεσιν αὐτῷ ἐπόδρος, τῇ πόλει παρεστραποπέδευσεν. οἱ δ' ἀ-
 νομοίως τ' ἀπιλαῖς σφῶν, αὐτίκα ἀπιδίδρασκον, καὶ τὰ ἡβ'
 ἐγγὺς βαρβάρων ἐλνίζοντο. χεῶν δὲ διπλοῖς ἱμαπίοις παχέ-
 σαν, ἀπὶ χλαμῶδων αὐτὰ παρορπῶδμοι, καὶ τῶτο σάργον ἠ-
 ρουῦται. Φλάκκω μὲν ἔν δξαδρχος ἦλθεν ὅτι τ' στρατη-
 γίαν Γιβέλιος Σεμωφόνιος Γεράκχος· καραβὶν τ' πόλιν, ἠ
 ῥωμαίων λῶ φίλη, δισημύλοι κελπῆρων ἐπολιόρκου· καὶ
 ὅτι δόξος λῶ αἰλώσαζ, Γεράκχου σφόδρα μὲν ἐπειρομῶς βοη-
 θῆσαι τῇ πόλει, παρόντος δ' ἐν κύκλῳ τῶς πολεμίας, ἔ οὐκ
 ἔχοντος ἔδὲ μινύσαι τῇ πόλει παρ' αὐτῷ. ἡβ' οὐκ ἰλάρ-
 χων Κομίνιος ἐνθυμηθεῖς παρὸς ἑαυτὸν, ἔ Γεράκχῳ τὸ πάλ-
 μαμα ἀνεβίχον, ἐνεπορπίσαι το σάργον ἰβηελκῶς, ἔ λαθῶν,
 ἀοεμίχθη τῶς χορπολοροῦσι τ' πολεμίων, σιωεσῆλθεν τε αυ-
 πῆς, ὡς ἰβηρ, ἐς τὸ στρατόπεδον, καὶ εἰς τ' καραβὶν δξαδραμῶν,
 ἐμνήυσεν ὅτι Γεράκχος ὅτι οἱ, οἱ μὲν δὲ διεσώθησαν, ἰβηαρπρῶ-
 σαντες τῇ πολιορκίᾳ· μᾶχῃ Γεράκχος αὐτοῖς ἐπῆλθε μὲν περὶ
 τῶ ἡμέρα, ἔ οἱ πολιορκουῦτες ἀπαπέστησαν. δισημύλοι

ἢ ἐκ τῆς κομπλέγας διέτρεχον ἐς τὸ Γράκχου στρατόπε-
 δον σὺν ἰκμηταῖς, καὶ πλησιάζαντες, ἀδοκίμως ἐπέθεν-
 το αὐτῶν, καὶ σιωπῶντες ἔρχαντο. ὁ δὲ ἀμυχανῶς ἰδέσθους αὐ-
 τοῖς τὸ στρατόπεδον, καὶ ὑπεκρίνατο φθύνειντα διαρπάζου-
 σιν ὅπως αὐτοὶ, ἐπέπεσεν τε καὶ πλείους ἔκτεινεν, καὶ τῆς
 κομπλέγας κατέχευε καὶ τῶν περὶ αὐτὴν, τοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ σιω-
 πῶντος, καὶ γὰρ αὐτοῖς διεμέτρεται· καὶ πᾶσι ἐθνεσιν ἔθε-
 το τοῖς τῆς δευτέρου ἀκριβοῦς, καθ' ἃς ῥωμαίων ἔσπον-
 ται φίλοι· ὅρκους τε ὤμοσεν αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν, ὅπως οὐ-
 ποδῶν ἐν τοῖς ὑπερον πολέμοις πλάκας ἡγορεύουσι· δι' ἃ καὶ ἐν
 ἰβηρίᾳ καὶ ἐν ῥώμῃ διώνυμος ἐγένετο ὁ Γράκχος, καὶ ἐθρι-
 ἀμυθεσε λαμπροῦς. ἔπειτα δὲ οὐ πολλοῖς ὑπερον πόλε-
 μος ἄλλος ἠγέρθη περὶ ἰβηρίαν χαλεπὸς, ἐκ τοῦ αἰῶνος δὲ προ-
 φάσεως· σημεῖον πόλις ἐστὶ κελπίβηραν τῶν βιλλῶν λεγο-
 μένων μεγάλη τε καὶ δυνατὴ, ἐς τὰς Σεμπερνήου Γράκ-
 χου σωτήρας ἐνεργεῖται· αὐτὴ τὰς βραχυτέρας πόλεις
 ἀρῶν ἐς αὐτὴν, καὶ τείχος ἐς τεσσαράκοντα σαδίοις κύ-
 κλω περιεβάλλετο· πύργους τε ὁμοῦ ἄλλο σιμωλάγκα-
 ζεν ἐς τῶν ταῦτα· ἢ δὲ σύγκλητος ποταμὸς, πύργους ἀπὸ τῶν
 ῥωμαίων περιεβάλλετο, ἐς πόρους ἢ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ Γράκχου
 στρατοῦ τὰς ῥωμαίων περιεβάλλετο. καὶ γὰρ τῶν αἰ Γράκ-
 χου σωτῆ καὶ ἐκέλευον. οἱ δὲ περὶ τὸ τείχος ἔλεγον, ἀ-
 πηγερεῦσαι κελπίβηραν ὑπὸ Γράκχου καὶ κίσει πόλεις,
 οὐ περιεβάλλετο τὰς ὑπαρχούσας. τῶν δὲ πόρων καὶ τῆς ξιναρίας
 ὑπὸ αὐτῶν ἐφαρῶ ῥωμαίων ἀφείδεται μὲν Γράκχου, καὶ τῶν
 πῶν ἀφειδῶν. δίδωσι δὲ ἢ βουλὴ τὰς τοῦ αἰῶνος δὲ δωρεάς, αἰ-
 πορθεῖσαι κωρίας ἐσεῖς μέχρι ἀναυτῆς ἐπὶ δὴ μὴ δοκῆ.
 στρατηγὸς οὐκ ἔπ' αὐτοῖς Ναβελίων ἐπέμπετο μὲν στρατῶν
 οὐ πολὺ τεισμερίων ἀρῶν ἐπὶ δεούσης. ὃν ἐπὶ δὴ σφίσι
 οἱ σημεῖοι περιεβάλλετο ἐγνώσαν, οὐκ ἔπ' αὐτὸ τείχος ἐκτελέσαν-

τες, ἔφθυρον ἐς ἀρουάκκοις μὲν παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ
 σφᾶς ὑποδέχονται τοὺς ἀρουάκκοις παρεκάλου. οἱ δὲ ὑ-
 ποδέχονται τε καὶ Κάρων αὐτῶν σιγηδαίαν, πολεμικὸν ἔτι νο-
 μίζοντον, αἰρουῦται στρατηγόν. ὁ δὲ τελευτήσῃ τῷ χάρτο-
 νίαν ἡμέρα δισμελείς πελοὺς ἐἰππίας πεντακιχλίους ἐς
 πια λόχμῳ ἐνεδράσας, παροδεύσει τοὺς ῥωμαίοις ἐπέθε-
 το, ἐκ τῆς μάχης ὅτι πολὺ ἀΓχωμάλις γημοδῆνης, ἐκράτειτε
 λαμπερῶς, καὶ ῥωμαίων τῶν ἕξ ἄστος ἔκτεινεν ἐς ἑξακιχλί-
 οὺς· ὡς μέγα τῇ πόλει γηέσασα τὸ ἀτύχημα. ἀτάκτου ὅ αὐ-
 τῷ τῆς διωξέως ὅτι τῇ νύκτῃ γημοδῆνης, οἱ τὰ σκυοφθέρα ῥω-
 μαίων φυλάσσοντες ἰππίς ἐπέδραμον, καὶ Κάρων τε αὐτὴν ἀ-
 ριεύοντα ἔκτειναν, καὶ ἑτέροις ἀμφ' αὐτῶν οὐκ ἐλάσους καὶ
 οἱ δὲ τῶν ἑξακιχλίαν μέχρι νύξῃ ἐπελθοῦσα διέλιθεν. ἐζήρη
 πο δὲ τῶν ὅτε ῥωμαῖοι τῷ ἠφάστῳ τῷ ἑορτῶν ἄριστον ὄθεν
 οὐδέ τις ἀνέκων ἀρξέειν ὑξ ἐκείνου μάχης, ὡρῶν τῷ δὲ τῷ
 ἡμέραν. ἀρουάκκοι μὲν οὐδ' ἀδύς αὐτῆς τυκτὸς ἐς νομα-
 τίαν, ἢ διωπατωτατὴ πόλις λῦσσω ἐλέγητο, καὶ στρατη-
 γοὺς Ἀμβωνα καὶ Λυθῶνα ἠροῦτο. Νωβελίαν δ' αὐτῆς
 τεισὴν ἡμέραις ὑστερον ἐπελθὼν παρεστραπέδευσεν ἀπὸ σα-
 δίων τεσσάρων καὶ εἴκοσιν. ὡρῶν γημοδῆρων δὲ οἱ νομάδων ἰπ-
 πίων βριακοσίων, οὓς Μασσαρόσσης ἐπέπομφει, ἐλέφαντων
 δέκα, τῶν στρατῶν ἐπιγε τοὺς πολεμίους, ἄρρον ὀπίσω τὰ θη-
 ρία λανθάνοντα. καὶ γημοδῆνης ἐν χερσὶ τῆς μάχης, οἱ μὲν ἀν-
 δρες διέστησαν, τὰ δὲ θηρία ἕξεφαίνετο. καὶ οἱ κελπίτη-
 ρες, αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἰππῖοι σφᾶν οὐ τῶν ἐωρακότες ἐλέφαν-
 τας ἐν πολέμοις, ἐθορυβοῦντο καὶ κατέφθυρον ἐς τὴν πόλιν. ὁ δὲ
 ἐ τοὺς πύχεσιν αὐτοὺς ἐπῆγε, καὶ ἐμάχετο γηναίως· μέχρι τῶν
 ἐλεφάντων πρὸς ἐς τὴν κεφαλῶν λίθῳ μεγάλῳ καταπίπτοντι
 πληγῆς, ἠγείωθη τε καὶ ἐκβοῦσας μέγιστον, ἐς τοὺς φίλους
 ἐπεστρέφετο· καὶ ἀνῆρει πῶν ἐν ποσὶν, οὐδ' ἀκρίναν ἐπ

φίλον ἢ πολέμον· οἱ τε ἄλλοι ἐλέφαντες παρὰ τὴν οὐκείνου
 βολὴν δὲ παρὰ χθόνες, ὅμοια πάτες ἔδρων, καὶ τοῖς ῥωμαί-
 οῖς σιωπέτω τε καὶ ἀνέπεμον καὶ ἀερίπλοιοι· ὅσοι αἰ-
 θουρηθέντες οἱ ἐλέφαντες εἰώσαντο πάσχειν, καὶ πάντας ἰ-
 γῶσαι πολέμοις· καὶ πῆρες δὲ τῶν δὲ τῶν ἀπίστων αὐ-
 τοῖς καλοῦσι κοινοῖς πολέμοις· φυγὴ οὐκ ἔστι ῥωμαίων ἐγί-
 γνητο ἄτακτος· ἡ δὲ οἱ ἰομανθίνοι καπιδόντες ἀπὸ τῆς πε-
 χύης, ἐξέθορον, καὶ διώκοντες ἔκτειναν ἀδρας μὲν ἐς τῆς
 κισθίους, ἐλέφαντας δὲ τρεῖς ὅπλα τε πολλὰ καὶ σημεῖα
 ἔλαβον. κελπίθρων δὲ ἀπέθανον ἐς διχλίους· καὶ ὁ Νωβ-
 ελίων μικρὸν ὅκ τῆ πλάσματος ὀραλαβῶν, ἀγροῦ μὲν πῆ-
 ρος πολέμων ἐπεχίρει παρὰ ἀξείνιον πόλιν σεσωρβιδμή· οὐ-
 δὲν δὲ ἀνύσας, ἀλλὰ κἀνταῦθα πολλοὺς ἀπεβλάων, ἐπαῖτι-
 λον νυκτὸς ἐς τὸ στρατόπεδον. ὅθεν Βιήσιοι ἵππαρχον ἔπι
 συμμαχίαν ἐς πηλονεῦον ἔθροσεπέμπευ, ἱππέων δεόμενος.
 οἱ δὲ σιωπέμπευ αὐτῶν πῆρας ἱππίας, οἱ ἐρχομένους ἐλώ-
 χων οἱ κελπίθρες· καὶ τῆς ἀνέδρας ὀκφανείσης, οἱ μὲν
 σύμμαχοι διεδίδρασκον· ὁ δὲ Βιήσιος, μαχόμενος, αὐτὸς
 τε καὶ σὺν αὐτῶν πολλοὶ ῥωμαίων ἀπέθανον. σιωπέων δὲ
 τοῖων δὲ πλάσματων αὐτοῖς ἐπιγνομένων, πόλις ὀκίλις,
 εἶδα ἢ ἀγροῦ καὶ τῶν χήματα ἡ τὰ ῥωμαίων, μετέθετο
 ἐς τοῖς κελπίθρας· καὶ ὁ Νωβελίων ἀπίτων ἅπαντες, ἐν τῶν
 στρατοπέδω διεχίμαζε, στεγασίας ὡς ἐδύατο, καὶ τῶν ἀ-
 γροῦν ἔχων ἔνδον, καὶ κακοπαθῶν αὐτῆς τε τῆς ἀγροῦς
 τῆ ὀλιγότην ἐνιφετοῦ πυκνότην καὶ κρύους χαλεπότην· ὡς-
 τε πολλοὶ τῶν στραπτῶν, οἱ μὲν ἐν τοῖς φρυγανισμοῖς, οἱ δὲ
 ἔνδον, ὑπὸ σφοδραίας ἐκρύους ἀπώλλυτο. τῆ δὲ ἐπὶ ὄντος
 ἐπὶ Νωβελίον μὲν ἐπὶ τῆ στρατηγίαν ἀφικνεῖται δὲ δὲ
 χος Κλαύδιος Μάρκελλος, ἀγωνιζόμενος ὀκτακισθίους ἐπί-
 πτας πεντακοσίους λοχόντων ἢ καὶ πῆρες τῶν πολέμων, δὴ ἡ-

θεν πεφυλαζμένως, καὶ σὺ πάντῃ τῷ στρατῷ ᾤχετο πλὴν ὀκλί-
 λιν ἐστρατοπέδειν. ὅπτιυχῆς δὲ τὰ πολεμικὰ ὦν, πλὴν πόλιν
 αὐπὶκα παρεσήσατο, καὶ συγγνώμῃ ἔδωκεν, ὅμμερα ἵνα καὶ
 ἄργυρίου τάλαντα πελάκοντα λαβῶν. νεργρόβελγος δὲ αὐτῷ
 παρὶ τῆς δὲ τῆς μετελοπαθείας πυθόμενοι, πέμψαντες, ἠρώ-
 των ἂν ἀποστέλλαντες, εἰρλίως ὅπτιυχοιεν. ὡς δὲ αὐτοὺς ἐκέ-
 λθεν ἕκατὸν ἵππείας δοῦναι συστρατεύοντας, οἱ μὲν ἕπι-
 ομοῦτο δῶσθαι, καὶ ἂν ἄλλο μέρος τοῖς οὐραχρῶσιν ἐπέπτε-
 το, καὶ ἄνδρα σκλοφοφόρων ἂν παλέσων εἶτα ἀφίκοντο τοῖς ἕκα-
 τὸν ἵππείας ἄγντες, ὡς δὴ κατὰ τὸ συλκείμνον. παρὶ τε ἄνδρῶν
 ἐπὶ τῷ οὐραχρῶσιν ἠερομένων, ἔλεγον ἵνα ἀγνοήντας τὰ ὠμολο-
 γημένα, ἀμάρτυν. ὁ δὲ τοῖς μὲν ἕκατὸν ἵππείας ἔδωκε, τοῖς δὲ ἵπ-
 ποὺς αὐτῶν ἀποδόμνος, καὶ τὸ πείδιον καταδραμφόν, τὸ λείδω
 διείλεν τῷ στρατῷ, ἐπὶ τῇ πόλει παρεστρατοπέδευσε. νεργρόβελ-
 γος δὲ, προσεταρομένων αὐτοῖς μηχανημάτων ἅμα καὶ χαλμά-
 των, κήρυκα πέμψαντες λυκῆν διὰ κηρυκεῖς παλεκείμνον, ἦ-
 πταν συγγνώμῃ. ὁ δὲ ἐν ἔφῃ δῶσθαι, εἰ μὴ πάντες ἀρούρακοι
 καὶ βελλοὶ καὶ ἄττοι δειθῆεν ὁμοῦ. ὦν τὰ μὲν ἔστη πυθόμε-
 να, προσθύμνος ἐπρεσβύετο, καὶ τὸν Μαρκελλον ἠξίωσιν ποι-
 νῶ αὐτοῖς ὅπτιυχτα μετρίαν, ἐς τὰς Γεράκχου Ἰνδύκας
 ἀραγαχῆν. ἀντέλεγον δὲ αὐτοῖς ὅπτιυχοὶ ἵνα ἐς ἕπι κείων
 πεπολεμημένοι. καὶ ὁ Μαρκελλος ἕπι ἕκατέρων πρέσβεις ἐς
 ῥώμῃ ἐπέμπεν ἀπλεξόντας δημόσις· ἰδίᾳ δὲ ἐπέσπελλεν τῇ
 βουλῇ, πρεσβείων ἐς τὰς ἀγαλύσας. ἐβούλετο γὰρ ἔφ' ἑαυ-
 τῷ τὸν πόλεμον ἐκλυθῆναι, δόξαν οἰχεσθῆναι καὶ ἀπὸ τῶν δε-
 νόμιζων ἔσεσθαι. ἄνδρῶν δὲ πρέσβεων οἱ μὲν ἐκ τῆς φιλίας, ἐς πλὴν
 πόλιν ἐσελθόντες, ἐξενίσθησαν. οἱ δὲ ἐκ τῆς πολεμίας, ὡς ἔτος
 ὅσιν, ἐξ ὧν πειχῶν ἐσαθμευον. ἀποδοκμαζουσα δὲ ἡ βουλὴ ἔφ'
 εἰρλίως, καὶ χαλεπῶς φέρουσα ὅπτιυχ, κατὰ τὸ αὐτοῖς ἠ-
 ξίου Νωβελίων ὁ παρὸ Μαρκελλον, ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπέτε-

Ἔφρασαι, καὶ Μάρκελλον αὐτοῖς Ἰξίοισιν ἔφη τὰ δόξαντα· Ἐ
 στραπαὺ ἄδυσ ἐκλήρου ἐς ἰβηλίην τότε παρθόν, ἀπὶ κα-
 ταλέξεως πολλῶν γὰρ αἰπαιδῶν τοῖς ἰσάτοισι, ἀδίκους ποιεῖ
 αὐαί τας καταπραῖας, καὶ ἴνας ἐς τας κουφοτέρας στρα-
 τείας καταλέγει, ἐδόξεν ἀπὸ κλήρου ὅτε συναγαγεῖν ὦν ἐστρα-
 πῆγῃ Δικίνιος Δούκουλος ὑπατος, πρεσβυτῆ γράμμος Κορ-
 ρηλίῳ Σκιπίωνι, τῷ κερχιδόνα μετ' οὐ πολὺ ἐλόντι, καὶ νο-
 μανήην ὑσερον. ὁ μὲν δὲ Λέκουλος ὤδευεν. ὁ δὲ Μάρκελλος
 ὅτε πόλεμον παρῆτε τοῖς κελπίθροισι, καὶ τὰ ὄμηρα αἰτῶσιν
 αἰπέδωκε. τὸν δ' ἐν ῥώμῃ τοῖς λόχοις διχιδέμρον ἰσφ' ἧ κελ-
 ζιθήρων, ἰδία παρὸς αὐτὸν ἀνακαλέσας ἔπι πολὺ διέπεισον.
 ἰσφ' ὅπου δὴ καὶ ἰσωπίβυετο μὲν καὶ ὅτε, μᾶλλον δ' ἔπιπῶθη
 τοῖς ὑσερον γηροδμοῖς, ἔπι αὐτοῖς ἀνέπειθεν αὐτῶν τὰ κατὰ
 στραῖς ἔπιπῶσε. ἐπιγρόμμος ἄρα παρ' τῷ Λουκούλλου τὸν
 πόλεμον καταλυθῆναι. μὲν γὰρ ἧ στωισίην, νεργέβελγας μὲν
 ἀρράκκων πεντακχίλιοισι κατέλαβον Μάρκελλος δ' ἔπι νο-
 μανήην ἐχώρει καὶ πέντε σαδίοις ἀποχῶν, παρεστρατοπέδευεν
 αὐτοῖς, καὶ Ἰνεδίωκεν ἐς τὴν πόλιν. ἔως ὁ τῆν νομανήων στρα-
 πῆγῃς λιπένων ἰσωσας, ἐβόα βούλεαδ Μαρκέλλω στωελ-
 θῆν ἐς λόχοις καὶ στωελθῶν, ἔφη βελλοῖς καὶ πῆττοις καὶ ἀρ-
 ἀκκοῖς ἑαυτοῖς ἔπιπῶσε Μαρκέλλω. ὁ δὲ ἄσμορος ἀκ-
 σας ἦμμερῶ τε καὶ χημάτα πάντας ἤτησε, καὶ λαβῶν, ἀφῆκεν
 Ἰβυθέρης. ὁ μὲν δὲ πόλεμος ὁ βελλῶν τε ἐς ἰπῶν καὶ ἀρράκ-
 κων ἐληγῆν οὕτω, παρ' Λουκούλλου. ὁ δὲ Λουκούλλος δόξης τε
 ἔπιπῶθη, καὶ ἐκ πηνίας χηζῶν χημαπομῆ, ἐς οὐακχίμης,
 ἔπερον γῆρος κελπίθρων, ἐνέβαλεν, οἱ γέιτορες τῆν ἀρράκκων
 εἰσῆν ἔτε ἰνὸς αὐτῶν ψηφίσματος γερονόπος, οὔτε οὐακχίμων
 ῥωμάοις πεπολεμικότων, ἔδὲ ἐς αὐτὸν π Λέκουλλον ἀμδρ
 πόντων. παρῶσας δὲ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον τῶρον, ἀφί-
 κειτο παρὸς καὶ κεν πόλιν, καὶ παρεστρατοπέδευσεν. οἱ δ' ἐπύ-

θοντο μὲν αὐτῷ Ἰνός ἦκοι δέο μῦθος, ἢ πὶ πολέμου χεῖζων· φή-
 σαντος δὲ ὅπῃ καρπιτανῶις ὑπὸ οὐακράϊον ἀδικουμῶις
 βοηθοῖν, ἔτε μὲν ἀνεχάρουε εἰς τὴν πόλιν· ξυλθυμῶν δὲ
 αὐτῷ καὶ χροτολορῶν π ἐπέκειντο, καὶ κλείνοισι πολλὰς, καὶ
 τοῖς λοιποῖς διώκοισιν εἰς τὸ στρατόπεδον. γημομῶν δὲ ἢ κὺ πῶρρα-
 τῶξεως, οἱ καυκῆσοι ψιλοῖς ἐσκότες, ἐκράτων ἔπι πολὺ τῷ
 Λουκούλλου, μέχει σφῶν τὰ ἀκόντια πάντα ἐξαναλώθη· ἔ-
 τε ἔφθυρον, οὐ ὄντες μῦρεμάχοι· πῶρ τε τὰς πύλας αὐτῶν
 ὠτουμῶν, ἀνῆρέθησαν ἀμφὶ τοῖς περὶ γαλιόις, τῆς δὲ ἔπι οὐ-
 σης οἱ παρῆσβύτατοι, σεφανώσάμῶι τε καὶ φέροντες ἰκετη-
 ρίας, τὸν Λούκουλλον αὐτῆς ἠρώτων ἵπποιοῦτες ἀν εἶεν φί-
 λοι, ὁ δὲ αὐτοῖς ὄμμερά τε ἦπει καὶ ἀργυρίου τάλαντα ἑκα-
 τόν· καὶ τοῖς ἵππεας αὐτῶν ἐκέλευσεν οἱ συστρατεύειν. ὡς δὲ
 πάντα ἔλαβεν, ἠξίου φρουρῶν εἰς τὴν πόλιν ἐσαγαγῖν, δεξα-
 μῶν δὲ καὶ τῶν ἠτῶν καὶ κῶν, ἐσῆγαγε διγαλίους ἀειστῆ-
 δῶν ἔξῃ λεγμένους· οἷς ἐσεληῦσιν εἶρητο γίγνεσθαι πῶρ τὰ
 τεῖχη, καταλαβόντων δὲ αὐτὰ ἠτῶν διγαλίων, ἐπῆγαγε τὴν
 δῆλῶν στρατιῶν ὁ Λούκουλλος, καὶ τῆσάλπηγῃ ὑπεσῆμαγε
 κτείνειν καυκῆσοις ἅπαντας ἢ βιδόν. οἱ μὲν δὲ πῆσῃς τε καὶ
 θεῶς ὀρκίοις ὄπηκα λούμῶι, καὶ ῥωμαίοις εἰς ἀπίσταν λοιδο-
 ρῶντες, διεφθεῖροντο ὡμῶς, ἐκ δισμυρίων ἀνδρῶν καὶ πύλας
 ἀποκρήμνοις διαφυγόντων ὀλίγων. ὁ δὲ Λούκουλλος τὴν πόλιν
 διήρπαξε, καὶ δόξῃς ῥωμαίοις ἐνεπίμπλη κακῆς. οἱ δὲ
 ἄλλοι βαρβαροὶ σινέθειον ἐκ ἠτῶν πεδῶν, οἱ μὲν εἰς τὰ ἀπό-
 κρημα, οἱ δὲ εἰς τὰς ὀχρωτέρας πόλεις συμφέροντες ἀ δὴ
 καίνο, καὶ ἐμπιπωρῶντες ὅσα λείποιν, τῶ μιν δὲ ἐπὶ Λούκουλ-
 λον ἄρειν. ὁ δὲ πῆλλῶ γῆν ἔρημαν ὀδεύσας, εἰς Ἰνα πόλιν
 ἰντερκαπῆαν ἀφίκετο, ἔνθα περὶ μὲν ὑπὸ δισμυρίους
 σινεπεφθῆσαν, ἵππεῖς δὲ διγαλίω· καὶ αὐτῆς ὁ Λούκουλλος
 εἰς σιωθήκας ὑπὸ ἀνοίας παροκαλεῖτο. οἱ δὲ ἐπὶ ὀνειδῆ τὰ

κωκυθίων αὐτῶν περὶ φερον, καὶ ἐπωθαίνοντο εἰ ὅτι τὰς οὐκείων πίσης αὐτοῖς καλοῖη. ὁ δὲ οἶον ἅπαντες οἱ ἀμυρόντες, ἀλλ' ἑαυτὸν τοῖς οὐκείοις χαλεπαίνων, ἔκτειρεν αὐτῶν τὰ πλείω καὶ πλείω θύσας κύκλω τὴν πόλιν, χεῖματα ἤχρηε πολλά, καὶ σιωπῶς ἐξέτασσε, περὶ καλούμενος ἐς μάχην. οἱ δὲ οὐ πω μὲν ἀντέξέτασσαν, ἀλλ' ἦσαν ἀκροβολισμοὶ μόνοι. ταμιναὶ δὲ οὖς ἦν βαρβαρῶν ἐξίπτευσεν ἐς τὸ μεταχίμων, κωκομηρόμος ὄπλοις περὶ φανῶς, καὶ περὶ καλεῖτο ῥωμαίων ἐς μονομάχων τὸν ἐδέλοντα. οὐδένος δὲ ὑπακούοντες, ὅτι πτωχάσας, καὶ τῶν χεῖματι κωκομηρόμος, ἀπεχώρει. γηγορόμου δὲ οὐτὸ πολλὰ κίς, ὁ Σκιπίων ἐπὶ νέος ὢν, ὑπερήλθοντες τὸ περὶ πηδῆσας ὑπέστη τὸ μονομάχων. ἀτυχῶς δὲ ἐκράτησεν ἀνδρὸς μεγάλου, μικρὸς ὢν. καὶ τὸ δὲ μὲν ἐπὶ ῥωμαίοις νυκτὸς δὲ φόβοι πολλοὶ κατεῖχον. οἱ γὰρ ἰππίς ὅσοι ἦν βαρβαρῶν, περὶ ἀφικέσθαι Λουκουλλον, ὅτι χορτολογίᾳ περὶ ληλύθεσαν, ἐκ ἔχοντες ἐσελθῆν ἐς τὴν πόλιν, Λουκούλλου περὶ κωκομηρόμου, περὶ θέοντες ἐδῶν καὶ σιωπῶς ετασσαν. καὶ σιωπῶς πῆχου οἱ ἐνδον αὐτοῖς ὅθεν ὁ φόβος ἦν τοῖς ῥωμαίοις ποικίλος. ἕκαμνον δὲ καὶ τῆ φυλακῆ δὲ ἀργυρνίᾳ καὶ ἀήθησιν ἔσφων ὅτι χεῖρων. οἶνου γὰρ ἐκ ὄντος, οὐδὲ ἀγῶν, οὐδὲ ὄξυς, οὐδὲ ἐλάϊου, πυροῖς καὶ κριτῶς καὶ ἐλάφων κρέα πολλά καὶ λαγῶν χεῖς ἀγῶν ἐψάμνα σιτούμενοι, κατερρήγυντο τὰς γαστέρας, καὶ πολλοὶ καὶ ἀπώλλυντο. μέχρι ποτὶ τὸ χῶμα ἠγέρθη, ὅτι τὰ τείχη ἦν πολεμίων τύπτοντες μηχαναῖς, μέρος μὲν πὶ κατέσθον, καὶ ἐσέδραμον ἐς τὴν πόλιν. μὲν δὲ οὐ πολὺ βιασθέντες τὴν καὶ ἀχωροῦντες, ἐς πῆλοισιν ἐς ἡμεῖς δεξαμένῳ ὑδάτος ὑπὸ ἀγνωσίας ἐνθα οἱ πλείους ἀπώλοντο. καὶ νυκτὸς οἱ βαρβαροὶ τὰ πλείοντα ἀνωκοδόμου. πάντες δὲ ἐκάτερων κακοπαθούτων (ὁ γὰρ λιμὸς ἀμφοῖν ἠπλετο) Σκιπίων ἀνεδέχετο τοῖς βαρβαροῖς ἐδὲν ἐσεσθαι περὶ ἀσπονδον.

καὶ πτευσθεῖς, καὶ κλέος ἀρετῆς, διέλυσε τὸν πόλεμον ὅτι τοῖς-
 δέ, Λουκούλλω δοθῆναι ὡρᾶ ἤν' ἰντερκαπίων σάγρις μυ-
 ελοῖς, καὶ θρεμμύχ' ἕλιπῆτος ὠλισυδρον, ἔ πεντήκοντα ἄν-
 δρας ἐς ὄμηρα. χρυσὸν δὲ καὶ ἄργυρον Λούκουλλος αἰτήσ',
 (ὅ δ' ἠ χάριν, ἠγροῦιδρος ὄλλω ἰβηρίω πολύχρυσον εἶ) καὶ πο-
 λυάργυρον, ἐπολέμει) ἐκ ἔλαβεν. οὐ γὰρ εἶχον· οὐδ' ἐν δόξῃ
 ταῦτ' ἐκείνοι κελπήρῳ ἴθιενται. ὅτι δὲ παλαμπάν ἦεν πύ-
 λιν, ἠ δόξα τε ἀρετῆς εἶχε μείζω, καὶ πολλοὶ σιωπεφθόγγε-
 σαν ἐς αὐτῷ· ὅθεν αὐτῷ σιωπεφθόγγον ἴνους ἀποχωρεῖν
 παρὸ πίερας. ὁ δὲ, πολυχημάτων εἶ) πτωθάνορμος, ἐκ ἀνε-
 χῶρει, μέγχι σιπλογοῦντα αὐτὸν οἱ παλαμπάνοι σιωπεφθόγγον ἰπ-
 πεύσιν ἰωάχλωυ τε καὶ σιπλογοῖν ἐκφύλουον. ἀπορῶν δὲ το-
 φῶν ὁ Λούκουλλος, ἀνεξέβηγε, τετραγώνον ἐν πλινθίῳ τὸν στρα-
 τὸν ἄγων, ἐπερῶν αὐτῷ καὶ τότε ἤν' παλαμπάνων μείγχι δο-
 εῖου ποταμοῦ. ὅθεν οἱ μὲν παλαμπάνοι νυκτὸς ἀνεχώρου· ὁ
 δ' ἐς πύλιν τυρδίτανων χῶραν διεληθῶν, ἐχέμαζε. καὶ τὸ πο-
 τέλος ἰω τῷ οὐακκίαν πολέμου, ὡρᾶ ψήφισμα ῥωμαίων
 ἰσπὸ Λουκούλλου ἡγομένου· καὶ ὁ Λούκουλλος ὅτι πῶ δὲ οὐ-
 δὲ ἐκρίθη. τοῦ δ' αὐτῷ χρόνου μέρος ἄλλο ἰβηρίων ἀπο-
 τῶμον, οἱ λισιτανοὶ καλοῦνται, Πουνίκου στρατὸν ἠγροῦιδρου,
 ἑ ῥωμαίων ἰσπῆκα ἡγίζοντο, καὶ τοῖς στρατηγεῶντας ἀ-
 τῶν Μαυρίλιόν τε καὶ Κολυπύρηνιον Πείσωνα βρεφάμφοι, κίειν-
 σιν ἐξακισχλίους, καὶ ἐπ' αὐτοῖς Τερένπον Οὐάρρωνα ταμίαν.
 οἷς ἐπαρθεῖς ὁ Πουνίκος, ἑ μείγχι ὠκεανοῦ κατέδραμν· καὶ
 οὐέπωνας ἐς πύλιν στρατὸν παρὰ ὠκεανοῦ, ἐπολιόρκει ῥωμαίων
 ἰσπῆκοῖς τοῖς λεγομένοῖς βλασποίνικας· οἷς φασι Ἀντίβου
 τὸν κερκιδόνιον ἐποκίσσιν ἴνας ἐκ λιθύης, καὶ ὡρᾶ τὸ πο κλη-
 θῆναι βλασποίνικας. Πουνίκος, μὲν οὖν λίθῳ πληγίς ἐς τὸ
 κερκιδόνιον, ἀπέθανεν· δευτέρη δὲ ἔχεται ἐπ' αὐτὸν ἀνήρῳ ὄνομα ἰω
 Καύσδρας. εἶπ' ὁ Καύσδρας Μουμμίῳ μὲν στρατῶν ἄλλης ἐ-

πελδοῖν π' ἀπὸ ρώμης ἐς μάχην σωλὼ ἔχθη· καὶ ἠπίωμος,
 ἔφυγε· Μουμμίου δ' αὐτὸν ἀτάκτως διώκοιτος, ὅπως ραφεῖς,
 ἔκτεινεν ἐς ὀνακιχαλίους, καὶ πλὴν τε λείαν πλὴν ἦρπα σμῆν
 καὶ τὸ οἰκεῖον στρατόπεδον ἀνεσώσατο, καὶ τὸ ρωμαίων παρσε-
 λαβέ τε, καὶ διήρπασεν ὄπλα καὶ σημεῖα πολλά· ἄσφ' οἱ βαρ-
 βαιοι καὶ πλὴν κελπι κείαν ὄλλω παρφέροντες, ἐπέταθαι-
 ζον. Μουμμίος δ' ὑπολοίποις ἔχων πεντακιχαλίους, ἐγυ-
 μναζεν ἕνδον ἐν τῷ στρατοπέδῳ, δεδιὼς ἄρα παρσελεθῆν ἐς
 τὸ πεδίον, ὡρὶν τοῖς ἀνδρας ἀναθαρρῆσαι. φυλάξας δὲ εἶπ
 μέρος οἱ βαρβαιοὶ τῆς ἀφρημιδῆς λείας παρέφερον, ἀδο-
 κήτως αὐτοῖς ἐπέτετο· καὶ πολλοὺς διαφθείρας, ἔλαβε πλὴν
 λείαν, καὶ τὰ σημεῖα. λισιτανῶν δ' οἱ ὅτι πᾶσι περὶ τοῦ Ἰά-
 ρου ποταμοῦ, καὶ κείνοι ρωμαίοις πεπλεγμενοὶ, Καυκασί-
 νου σφῶν ἠγρομῆρου, κουνέοις ἐπόρθου, οἱ ρωμαίοις ἦσαν ὑ-
 πήκοοι, καὶ πόλιν αὐτῶν μεγάλην εἶλον κουνίσουρην· ὡρὸν τε
 ταῖς σήλας ταῖς ἠρακλείοις τὸν ὠκεανὸν ἐπέραν. καὶ οἱ μὲν
 πλὴν ἄλλῳ λιθύλω κατέτρεχον, οἱ δ' ὀκίλλω πόλιν ἐπο-
 λιόρκου. Μουμμίος δ' ἐπόμνος ὀνακιχαλίους περὶ οἷς καὶ
 ἰπποῦσι πεντακοσίοις, ἔκτεινε ἤσφ' μὲν δημοῦτων, ἐς μυ-
 ρείοις καὶ πεντακιχαλίους, ἤσφ' δ' ἐτέρων ἑναὶ· καὶ πλὴν
 πολιορκίᾳ διέλυσε πλὴν ὀκίλλης. ἐντυχὼν δὲ καὶ τοῖς φέρε-
 σιν αἰ εὐσλήκεται, ἔκτεινε καὶ τοῖς δὲ πάντας, ὡς μηδὲ
 ἀγγελον ἀπὸ τοῦ κακοῦ διαφυγεῖν. πλὴν δὲ λείαν διαδοῖς
 τῷ στρατῷ, πλὴν δῶνα πλὴν φέρεσαι, τὰ λοιπὰ τοῖς θεοῖς τοῖς
 ὀνομαλίοις ἔκαυσε. καὶ Μουμμίος μὲν τὰ δὲ παρὰ ξας, ἐπα-
 νῆλθεν ἐς ρώμην, καὶ ἐστράτευσε. οὐδέ χεται δ' αὐτὸν
 Μάρκος Απίλιος· ὃς λισιτανῶν ὡρὸν ἐς ἑπτακοσίοις ὀπιδρα-
 μῶν ἀπέκτεινε, καὶ πλὴν μεγίστην πόλιν ἐξείλεν ἢ ὄνομα
 ὀξδράει· τὰ δ' ἐγὼς καταπληξάμενος ἅπαντα ὅτι σω-
 τήσας παρέλαβε. καὶ τούτων ἑνὶα τοῦ ἑστώνων ἔθνης,

ἑμέρου τῆς λισσιτανοῦς. ὡς δ' ἀνεβλύγνε χέρμασιν ὁ Ἀπί-
 λιος, αὐτὰ καὶ πάντες μετεπήκοντο. καὶ ἵνας ῥαμαίοις ὑ-
 πικόοις ἐπολιόρκοιεν· οὓς ἐπειγόμενος ἐξελεῖν τῆς πολιορ-
 κίας Σεργίλιος Γόθβας ὁ Ἀπλίου δευτέρου, ἡμέρα μῖα καὶ
 νικητὰ πεντακοσίους σαδίοις διεληθὼν, ὅππαινεταί τῆς λυ-
 σσιτανοῦς· καὶ ἄλλος ἐς μάχην ἐξέτασε, κατὰ κόπον πὺν
 στρατὸν ἔχων. τριτάτος δ' ἀπυχῶς τῆς πολέμοις, ἐπί-
 κειτο φθόρῳσιν ἀπειροπολέμοις. ὅθεν ἀδανοῖς αὐτῶ καὶ ἀ-
 σιωπῆς τῆς διώξεως οὕσης, δευτέρου κόπον, οἱ βαρβαροὶ
 κατὰ δόξιν αὐτῶ διεσπασμένοι καὶ ἀναπαυομένοι, κα-
 τὰ μέρη λυωμένοι ἐπέκοντο, καὶ κλείουσι ἐς ἐπικασ-
 χλίους. ὁ δὲ Γόθβας μετὰ τῆς ἀμφ' αὐτὸν ἰππέαν κατὰ
 φουρῶν ἐς καρμῆν πόλιν· ἐνθα τῆς δευτέρου ἀνελάμ-
 βανε, καὶ συμμαχοῖς ἀθροίσας ἐς δισμυρίους, διήλθεν ἐς κοι-
 νέους, καὶ παρεχίμαζεν ἐν κούνι. Λούκουλος δ' ὁ τῆς οὐακ-
 κίοις αἰδὺ ψηφίσματος πολέμοις, ἐν πυρδιτανία τότε
 χέρμασιν, ἠδὲ τῶ λισσιτανῶν ἐς τὰ πλησίον ἐμβαλόντων καὶ
 ἀπειπέμοις τῆς αἰείοις τῆς ἡγεμότων, ἔκτεινε τῆς λυ-
 σσιτανῶν ἐς τετρακισχίλους, ἀπὸ τῆς γὰρ στρατὸν περὶ τὸν
 ἑτέρου παρόντων, ἔκτεινε ἐς χίλους καὶ πεντακοσίους,
 καὶ τῆς λοιποῖς συμφυρόντας εἰς ἕνα λόφον, ἀπὸ τῆς φουρῶ
 πληθὺς τε ἔλαβεν ἀδραν ἀπειρον καὶ τὴν λισσιτανίαν ἐ-
 πιὼν κατὰ μέρος ἐπόρθη. ἐπόρθη δὲ καὶ ὁ Γόθβας ὅππαι
 περὶ καὶ ἵανων φρεσβυομένων ἐς αὐτὸν, καὶ θελόντων βε-
 βαιοῦν καὶ ὅσα Ἀπλίω τῆς ἀπὸ αὐτῶ στρατηγῶν συνηγόμενοι πα-
 ρεβέηκεσαν, ἐδέχθη, καὶ ἐσπέειδετο· καὶ ὑπεκρίνατο αὐ-
 τοῖς καὶ σιμάχεσθαι, ὡς δὲ ἀπὸ εἰδὼ ληστεύοις τε καὶ πο-
 λεμοῖσι καὶ παρὰ σπυρδικόσι. πὺν δὲ λυωμένων, ἔφη, καὶ πε-
 ριχρὸν ὑμᾶς ἐς ταῦτα ἀναγκάζει. δώσω δ' ἐγὼ πονομένοις

φίλοις γλυῖ ἀγαθῶν, καὶ ἐν ἀφθόνοις σιωοικιά, διελαῖν ἐς
 πεία. οἱ μὲν δὲ τὰ δὲ πρὸς δουκῶντες, ἀπὸ τῆς ἰδίων ἀνίσταντο,
 καὶ σωήεσαν οἱ πρὸς τῶσεν ὁ Γάλλος. ὁ δὲ αὐτοῖς ἐς πεία
 διήρει· καὶ πεδίον ἐκάσους πὶ ὑποδείξας, ἐκέλευεν ἐν τῷ πε-
 δῶν πρὸς μῶρεν, καὶ χεῖρ πολισσεν αὐτοῖς ἐπελθῶν. ὡς δὲ ἦκεν
 ὅτι τοῖς πρὸς τοῖς, ἐκέλευεν, ὡς φίλοις, θεῶν τὰ ὅπλα θεμέ-
 νους δὲ ἀπιτὰ φρβυσεῖτε, ἐξ μετὰ ξιφῶν ἕνας ἐς πέμψας, διεί-
 λεν ἅπαντας, ὁ δὲ δρομῶν τὸ καὶ θεῶν ὀνόματα καὶ πίστες ἀνα-
 καλουῦτας. τῷ δὲ αὐτῷ ἔσπρω καὶ τοῖς δευτέροις καὶ πεί τοῖς
 ἐπειχθεῖς διείλεν, ἀγνοῦντας ἐπὶ τὰ πᾶσι τῶν πρὸς πρὸς
 ἀπιστία μὲν ἄρα ἀπιστῶν μετῶν, οὐκ ἀξίως δὲ ῥωμαίων,
 μιμούμενος βαρβάρους. ὀλίγοι δὲ αὐτῶν διέφυγον ὧν ἰὼ
 Οὐεῖατος, ὅς μετ' οὐ πολὺ ἠγήσατο λωιτανῶν, καὶ ἐκλίγε
 πολλοῖς ῥωμαίων, καὶ ἔργα μέγιστα ἐπεδείξατο. διὰ τὰ δὲ μὴ,
 ὑπερον γηρόμῶρα, ὑπερον λέξω· τότε δὲ ὁ Γάλλος, Λουκούλλου
 φιλοχρηματώτερος ὧν, ὀλίγα μὲν ἕνα τῆς λείας τῆ σραπᾶ
 διεδίδου καὶ ὀλίγα τοῖς φίλοις, τὰ λοιπὰ δὲ ἐσπετερέετο, καὶ-
 τοῖς πλοισιῶτατος ὧν ὁμοῦ καὶ ῥωμαίων. διὴ οὐδὲ ἐν τῇ εἰρήνῃ
 φασὶν αὐτὸν δὲ ἀλιπεῖν ψευδὸ μῶρον τε καὶ ὅπορκαυῶτα δὲ ἀ-
 κέρδη· μισοῦ μῶρος δὲ καὶ κατηγορούμενος, διέφλυγε δὲ τὸν
 πλοῦτον. οὐ πολὺ δὲ ὑπερον ὅσοι διέφλυγον ἐκ τῆς Λουκούλ-
 λου καὶ Γάλλου πρὸς ἀνομήσεως, διηιδέντες ἐς μωείους, ἢ τυρ
 διτασίαν κατέτρεχον. καὶ αὐτοῖς ἀπὸ ῥώμης ἐπελθῶν Γάλιος
 Οὐεπίλιος, ἄγων τὴν ἕνα σραπὸν ἄλλον καὶ τοῖς ἐν ἰσθμῷ πρὸς
 λαβῶν, ἅπαντας ἔχων ἐς μωείους, ἐπέπεσε πρὸς ἀνομῶσι καὶ
 πολλοῖς ἀνελών, σωῖεσε τοῖς λοιποῖς ἐς ἡ χωρίον οἱ κινδυ-
 νάειν τὸ μῶροντας ἐχρῶ ὑπὸ λιμοῦ, καὶ ἀπόντας, ὑπὸ ῥω-
 μαίων. ὧ δὲ γὰρ εἶχε διεχωρίας. καὶ δὲ τῷ πρὸς πρὸς ἐς
 τὸν Οὐεπίλιον ἐπέμπεν σὺν ἰκετηρίαις, γλυῖ ἐς σιωοικισμὸν
 ἀπὸ ὑῶντες, ὡς ἀπὸ τῶν δὲ ἐσόμενοι ῥωμαίων ἐς πάντα κατή-
 κροι. ὁ δὲ

κοι. ὁ δὲ ὑπογινέτο δῶσιν, καὶ σιωπέθητο ἦδη. Οὐρείατος δὲ ἐκ τῆς Γόβρα ᾤφρανομίας ἐκφυγὼν, τότε σιωπῶν αὐτοῖς, ὑπεμίμησκε τὴν ῥωμαίων ἀπιστίαν, ὅσάμιν τε αὐτοῖς ὁμοσάντες ὅππῃ οἴντο· καὶ ὡς ὁ δὲ παῖς ὁ στρατὸς ἐκ τοῖων δὲ ἔμπορικῶν Γόβρα καὶ Λουκούλλου δὲ φούριεν· οὐδὲ ἀπορεῖν ἔφη σιωπείας ἀπὸ τῶδε τοῦ χωρίου, ἀνέθελωσι πείθεσθαι. ἐρεθισθέντων δὲ αὐτῶν, καὶ ἐν ἐλπίσι γημοδύων, ἠρέθη τε στρατηγός, καὶ πάντας ἐκτάξας ἐς μέτωπον ὡς ὅτι μάχη, τοῖς μὲν δὴξας ἐκέλευσεν, ὅταν αὐτὸς ἔπιβῆ τοῦ ἵππου, διαρρέθεται ἐς μέρη πολλὰ, φύζην ὡς δυνάμει κατ' ἄλλας καὶ ἄλλας ὁδοῖς, ἐς τριβόλου πόλιν· ἔνθα αὐτὸν περιμένει χιλίους ὅ μόνους ὅππλεξάμενος, ἐκέλευσεν αὐτὰ σιωπείασι καὶ γημοδύων τούτων, οἱ μὲν αὐτὸς ἐφυγεν, ἐπειδὴ ὁ Οὐρείατος τὸ ἵππον ἀνέβη· ὁ δὲ Οὐεπίλιος αὐτοῖς δείσας διώκειν, ἐς πολλὰ διηρημένους, ἔπι τὸ Οὐερίατον ἐσῶτα καὶ ἐφεδρῶντα τὰ γημοδύων ῥαπίς, ἐμάχετο. ὁ δὲ ἄνωκτα τοῖς ἵπποις αὐτὸν ἐνοχλῶν, καὶ ὑποφύζων, καὶ πάλιν ἰσάμενος, καὶ ὅππῃ, ἐκείνῳ τε τὴν ἡμέραν ἐν τῇ αὐτῇ πεδίῳ τὸ τὸ ὅππῃσαν ὅλλω διέτριψε περιτῶν. ὡς δὲ εἶχεσεν ἀσφραγῶς ἔχον τῆς φυγῆς τοῖς ἐτέροις, τότε νυκτὸς ὁρμήσας δι' ὁδῶν ἀπέβων, κουφῶτα τοῖς ἵπποις ἀπέδραμον ἐς τριβόλου, ῥωμαίων αὐτὸν διώκειν ὁμοίως ἔδυναμένων, δὲ τε βαρῶς ὀπλων καὶ ἀπειλῶν ὁδῶν καὶ ἵππων ἀνομοιότητα. ὡ δὲ μὲν ἄξιπτοι στρατὸν ἀπογινώσκοντα αὐτὸν περιέσωσε, καὶ τὸ στρατήγημα τῶδε περιφερόμενον ἐς τοῖς τῆδε βαρβαρῶς ὅξῃρεν αὐτόν· καὶ πολλοὶ πάντα χόσθη αὐτῷ περισεχώρου. ὁ δὲ ἐς τρία ἔπι ῥωμαίοις ἐπολέμει. καὶ μοι δοκεῖ τὸ Οὐερίατον πόλεμον σφόδρα τε ἐνοχλήσαντα ῥωμαίοις, καὶ δυσεργέτατον αὐτοῖς γημοδύων σιωπαγαγῆν, ἀγαθέμενον εἶπ τῶ αὐτῇ χρόνῳ περιβηθεῖν δὴ ὁ ἐρίγητο. Οὐεπίλιος μὲν δὲ αὐτὸν διώκων, ἦλθεν ὅππῃ τῶ τριβόλου· ὁ δὲ Οὐερίατος ἐν λόχμας ὑπερελθόντος τὸ Οὐεπί-

λίου, αὐτὸς τε ἐπετρέφετο, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἐξέδρας ἀρεπιδῶν καὶ ῥω-
 μαίους ἐκαστέρωθεν ἔκτεινον τε καὶ ἐζώζωζον, καὶ ἐς τὰς φαλακ-
 ρας ἐώζοντο. ἐζώζωθη δὲ καὶ ὁ Οὐέλπιος· ἔαυτὸν ὁ λαβῶν
 ἀγνοῶν, γέροντα ὑπὸ παχῶν ὀράν, ἐκλείνειν, ὡς οὐδενὸς ἄ-
 ξιον. ῥωμαίων δὲ μάλιστα ἐκ μυρίων ἐξακισχίλιοι διέδραζον ἐς
 Καρπησὸν ἐπὶ θαλάσῃ πόλιν, μὲν ἐζώνομιζω παρὲς ἑλλήνων
 πάλαι Ἐαθησὸν ὀνομάζεσθαι, καὶ Ἀργυροθήμιον αὐτῆς βασι-
 λυσαί, ὃν ἐς πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη ἀφικιάσθαι φαίνοισι μὲν
 οὐκ ἐστὶν ἔκ Καρπησὸν διαφυγόντας ὁ ταμίης ὃς εἶπετο ὡς Οὐε-
 πλίω, σωέτασεν ἐπὶ τειχῶν δεδιότας· παρὰ δὲ βελλῶν καὶ
 ἰσθίων αἰτήσας πεντακισχίλις συμμάχους, καὶ λαβῶν, παρῶ-
 πεμψεν ἐπὶ τῆς Οὐείατος. ὁ δὲ πάντας ἐκλείνειν, ὡς μισθὸν ἄλ-
 γηλον διαφυγεῖν, καὶ ὁ ταμίης ἠσύχασεν ἐν τῇ πόλει, παρῶν
 ἰνά βοήθειαν ἀπὸ ῥώμης. Οὐείατος δὲ τῆς καρπηταίου, ἄ-
 δαίμονα χῶρεν, ἐπιπὼν ἀδέως ἐλεηλάτει, ἕως ἤκεν ἐκ ῥώ-
 μης Γάϊος Πλαύπος, ἄγων περὶ μύριον καὶ ἰππέας χιλίας
 ἐπὶ τετακοσίοις. ὅτε δὲ αὐτῆς ὑπεκρίνατο φύλαξ ὁ Οὐεία-
 τος· καὶ ὁ Πλαύπος αὐτὸν ἐπεμψεν διώκειν ἐς πεντακισ-
 χίλις ἕως ἐπιτραφεῖς ὁ Οὐείατος ἐκίλεε, χῶρεν ὀλίγων. καὶ τὸν
 ἄρον ποταμὸν διαβάσας, ἐστρατοπέδευεν ἐν ὄρει παρῶν τῶν
 ἰσθίων, ἀφροδίτης δὲ ἐπιπῶν ἔνθα ὁ Πλαύπος κατὰ λα-
 βῶν, καὶ τὸ πᾶσι μακροχῶρεν ἐπιγῶμος, σωέσθην ἠπίηθεις
 ἔφθον πολλὰ ἡμιόμοις, διέφυγον ἀκόσμως ἐς τὰς πόλεις, ἔ-
 κ μέρους ἕως ἐχίμαζεν, οὐ γὰρ ῥῶν ἐδαμοῖ παρῶνται. ὁ
 δὲ Οὐείατος τῆς χῶρεν ἀδέως παρῶν, ἢ τῆς κεκτημένους
 ἡμιόμοις τῶν ἐπιπῶν καρπῶν καὶ παρῶν μὴ λάβοι, διέφθ-
 ρεν. ὧν οἱ ἐν ἄσθῃ ῥωμαῖοι πωθανόμοι, Φάσιον Μάξιμον
 Αἰμιλιανόν, Αἰμιλίον Παύλον τῶν Περσῶν τῆς μακεδόνων βασι-
 λέα ἀνελότος ἦν, ἐπιπῶν ἐς ἱεραίων καὶ στρατῶν ἑαυτῶν κα-
 τὰ γὰρ φεῖν ἐπέτρεπον. ὁ δὲ ῥωμαίων ἀπὸν καρπησὸν καὶ τῶν

ἑλλάδα ἐλόντων, καὶ τὸν τρίτον ἐν μακεδονίᾳ πόλεμον καταρ-
 θωκότων, φειδοῖ τ' ἀνδρῶν, ἤν' ἐκείθεν ῥήλυθότων κατέλεγε
 παροχθίης, ἔπειν πολέμου πεπειραμένους, ἐς δύο τέλη. καὶ
 παρὰ τ' ὑμμάχων στρατὸν ἄλλον αἰτήσας, ἤκεν ἐς ὀρτῶνα
 τ' ἰθιείας, σύμπαντας ἔχων πρὸς μυρίους καὶ πεντακισχίλιους,
 καὶ ἰππέας ἐς διαχίλιους. ὅθεν οὐπω μάχης ἄρχων, μέχρι τὴν
 στραπαὶ γυμνάσεν, ἐς γάργαρα διέπλυσεν τ' πορθμόν, Ηρα-
 κλεῖ θυσῶν. ὁ δὲ Ουείατος αὐτῆ ἤν' ξυλβοροδρῶν ἑσὶν ἐ-
 πιπεσῶν, ἔκτεινε πολλοῖς, καὶ ἐφόβησε τοῖς λοιποῖς. τῷ δ' ἕω-
 στρατήρου σιωπάζαντος αὐτοῖς, αὐτῆς ὁ Ουείατος ἐκράτει,
 καὶ πολλὰ λείπει παρὰ ἀφικουμένου τε τῷ Μαξίμου,
 ἄνεχθῶς ἔξετασε παρὰ κλουμένους. ὁ δὲ ὅλων μὲν οὐ σπε-
 μίσθητο παρὰ στρατῶν, γυμνάζων αὐτὸν ἔπει, καὶ δὲ μέρη πλά-
 κης ἠκροδολίζετο, παρὰ τε ποιούμενος ἤν' πολέμων καὶ
 τοῖς ἰδίους ἐνέχεται γάρσος· χορτολογῶν τε, ἐνόπλιος αἰεὶ τοῖς
 γυμνοῖς παρὰ ἑσὶν, καὶ παρὰ τρεῖς μὲν ἰππέων αὐτοῖς. οἷα,
 Παύλῳ παρὰ παρὰ συστρατευόμενος ἐν μακεδόνισιν, ἐώρα.
 μετὰ δὲ χιμῶνα γυμνασίδῳ παρὰ στρατῶν τρέπεται δεύ-
 τερος ὁ δὲ τὸν Ουείατον, καλῶς ἀνηνισάμενος· καὶ πόλεις
 αὐτῆ δύο, τὴν μὲν διήρπασεν, τὴν δὲ ἐνέωρθησεν· αὐτὸν τε
 φθύροντα ἐς χεῖρον ὡς ὄνομα τῷ βαρκῶν, διώκων, ἔκτεινε
 πολλούς· καὶ ἐχίμαζεν ἐν κορδύσῃ. ἐφ' οἷς ὁ Ουείατος οὐχ
 ὁμοίως ἔπει καταφρονῶν, ἀρουάκκοις καὶ ἰτίστοις καὶ βελλοῖς
 ἔθνη μαχρῶτατα, ἀπέστησεν ἀπὸ ῥωμαίων. καὶ πόλεμον
 ἄλλον οἷα ἐφ' ἑαυτῆς ἐπέλεμω, ὅθεν ἐν πόλεως αὐτῆς μίαν
 νομανπίνον ἠρωῶνται, μακρὸν τε καὶ ἐπίπονον ῥωμαίοις γε-
 νόμενον· καὶ σιωάζω καὶ τὸν δὲ ἐς ἕν, μετὰ Ουείατον. Ου-
 είατος μὲν ἐπὶ γάργαρα τῆς ἰθιείας ἐτέρῳ στρατηγῷ ῥω-
 μαίων Κοϊνήῳ σπεπλέκετο· ἔπεισόμενος, ἐς τὸ ἀφροδίσιον
 ὄρος ἀνέσφην· ὅθεν ἐπὶ στραφείς ἔκτεινε τοῖς Κοϊνήῳ.

χιλίοις, καὶ σιμεῖα ἵνα ἤρπασε· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐς τὸ στρατό-
 πεδον αὐτῆς συνεδίωξεν, καὶ ἔτι ἐν ἰτύκην φρεσὶν ἐξέβαλε, καὶ
 ἔτι βασιτανῶν χώρην ἐληΐζετο, Κοῖντίου δὲ δαλίου καὶ ἀπι-
 εῖαν ἐκ ἐπισηθοῦτος, ἀλλ' ἐν κορδύβη χιμαζόντος, ἐκ μέ-
 σου μετοπῶρα, καὶ Γαίον Μαρκίον θαμινὰ ἐπιπέμποντος αὐ-
 τῶν, εὐδρα ἴβηρα ἐκ πόλεως ἰταλικῆς. τῷ δ' ἐπιόντος ἔπος,
 Κοῖντῶν μὲν ὁ ἀδελφὸς Αἰμιλιανῶ Φάβιος Μάξιμος Αἰμι-
 λιανὸς ἦλθεν ἐπὶ τῷ στρατηγίᾳ δαδούχου, δύο ἄλλα τέλη ῥω-
 μαίων ἄγων, καὶ συμμαχίης ἵνας, ἅπαντας, ἐς μείρας καὶ
 ὀκτακιχλίοις πηλοῖς, καὶ ἰππέας ἑξακοσίοις ἐπὶ χιλίοις· ἐπι-
 σείλας δὲ καὶ Μικίψητῶν ἰομάδων βασιλεῖ πέμψαι οἱ ἑταί-
 ρα ἤεφαντας, ἐς ἰτύκην ἠπέιγετο, τῷ στρατιᾶ ἄγων καὶ μέρος,
 καὶ τὸν Οὐεῖατον ἑξακιχλίοις ἀνδράσι ἐπιόντα οἱ μετὰ
 τε κραυγῆς καὶ θορύβου βαρβαρικοῦ καὶ κόμης μακρᾶς· ἡ δὲ
 ἐν τοῖς πολεμίοις ἐπιποιῶσι τοῖς ἐχθροῖς· ἔδεν ὑποπλήξας ὑ-
 πέστη τε γυναικῶς, καὶ ἀπώστατο ἄπορακτον. ὡς δὲ οἱ καὶ τὸ
 ἄλλο πλήθος ἀφίκτο, καὶ ἐκ λιθύνης ἤεφαντες δέκα, σωῖπ-
 πῆσι τετακοσίοις, στρατόπεδον ὠχῆρα μέγα, καὶ παροπεχείρει
 τῶν Οὐεῖατῶν, καὶ βεβαίως αὐτὸν ἐδίωκεν. ἀπάκτη δὲ τῆς
 διώξεως γλοιομένης, ἰδὼν ἐν τῇ φυγῇ τῶτο ὁ Οὐεῖατος, ἐπα-
 νῆλθε, καὶ κλείνας ἐς πελοχιλοῖς, τοῖς λοιποῖς σωήλασεν ἐς
 τὸ στρατόπεδον, καὶ παροσέβηγε καὶ τῶν δὲ ὀλίγων, μόλις αὐ-
 τῶν ὑφισταμένων παρὰ τὰς πύλας· τῶν δὲ πλεόνων, ἐς τὰς σκι-
 νὰς καταδύπων ὑπὸ δέοις, καὶ μόλις ὑπὸ τῷ στρατηγῷ καὶ
 τῷ χιλιάρχῳ ἑξακοσίων. τότε μὲν οὖν Φαίνιος ἔτι ὁ Λαμίας
 κηδευτής, λαμπαρῶς ἠείκευε, καὶ νύξ ἐπελθοῦσα ῥωμαίοις
 παρῆεσθωσεν. ὁ δὲ Οὐεῖατος ἠ νυκτὸς ἠ καύματος ὥρα θα-
 μινὰ ἐπιών, καὶ ἔτι ἵνα κηρὸν ἀδόκητον ἐκλείπων, ψιλοῖς ἀν-
 δράσι καὶ ἵπποις ἑταίροις ἡνώχλει τοῖς πολεμίοις, μέ-
 χρι τὸν Σερβιλιανὸν ἐς ἰτύκην ἀναστῆσαι. ὅτε δὲ ἦδη ἑσπῆν

τῶν ἀπὸ τῶν Ὀυερίων, καὶ τὸν στρατὸν ἔχων ἐλάττω, νυκτὸς
 ἐμπαρήσας τὸ στρατόπεδον, ἐς λισιτανίαν ἀνεχώρει· καὶ αὐτὸν
 ὁ Σερουλιανὸς οὐκ καταλαβὼν, ἐς βακτηρίαν ἀνεβάλεν,
 καὶ πέντε πόλεις διήρπασεν αἰτῶν Ὀυερίων σιωπεπικω-
 χεσαι. μὲν δὲ τὸ πρῶτον ἐστράτευεν ἐς Κοιυέες· ὅθεν ἐς λισιτανίαν
 ἐπὶ τὸν Ὀυερίαν αὐτίς ἠπέμειπεν· καὶ αὐτῶν παροδεύοντι δύο
 λήσαρχοι μετὰ μυρίων ἀνδρῶν ἐπιτήδεμοι Κούειός τε καὶ
 Απουλιῆος ἐτορύθησαν, καὶ τὴν λείαν ἀφείλοντο, καὶ Κού-
 ειὸς μὲν ἐν τῶν ἀγῶνι ἔπειν· ὁ δὲ Σερουλιανὸς τὴν τε λείαν
 μετ' οὐ πολὺ ἀπέλαβε, καὶ πόλεις εἶλεν εἰς χαδίαν τε καὶ γέ-
 μελλαν καὶ ὀβόλκωσαν, φρουρουμύρας ὑπὸ τῆς Ὀυερίου·
 καὶ διήρπαξεν ἐπέρας· καὶ Ἰννεγίωσκεν ἄλλας, αἰχμάλωτα
 δ' ἔχων ἀμφὶ τὰ μύρια, πεντακοσίῳ μὲν ἀπὸ τῶν κε-
 φαλας, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀπέδοτο· καὶ ἐχίμαζε δευτέρου ἔ-
 τος ἤδη στρατηγῶν τῶν δὲ τῶν πολέμου. καὶ τὰ δὲ μὲν ὁ Σε-
 ρουλιανὸς ἐργασάμενος, ἐς ῥώμην ἀπῆρε, δεξιάδεξάμενον
 τὴν ἀρχὴν Κοίντου Πομπηίου Αὔλου, ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 Μάξιμος Αἰμιλιανὸς Κοινόβαν μύρινα λήσαρχον ἑαυτὸν
 ἐγκλείσασα λαβὼν, καὶ φεισάμενος αὐτῶν μόνου, τοῖς σὺν
 αὐτῶν πάντας ἐχάρκοπέσιν. Ὀυερίαν δὲ διώκων, εἰσεπά-
 νην αὐτῶν πόλιν ἀπέταφρυεν ἐς τὴν Ὀυερίαν ἐστραμῶν
 νυκτὸς, ἅμα ἔω τοῖς ἐργαζομένοις ἐπέκειτο· μέχρι τὰ σκα-
 φεῖα ῥήσαντες, ἐφύθον· τὴν τε ἄλλω στρατῶν ἐκταχθεῖ-
 σαν ὑπὸ τοῦ Αἰμιλιανοῦ τρεψάμενος ὁμοίως Ὀυερίαν,
 ἐδίωκε, καὶ Ἰννήλασεν ἐς κρημοῖς, ὅθεν οὐκ ἐπὶ τοῖς ῥω-
 μαίοις δεφρυγῆν. Ὀυερίαν δὲ τὴν ἀτυχίαν οὐκ ὑβίρησεν,
 διὰ νόμισαι ἐκ καλῶν θήσεσιν τὸν πόλεμον ἐπὶ χάρει λαμ-
 περῶ, σιωπέσιν τοῖς ῥωμαίοις, καὶ τὰς σιωθῆσας ὁ δῆμος ἐπεκύ-
 ρωσεν, Ὀυερίαν ἔπ' ῥωμαίων φίλον, καὶ τοῖς ὑπὸ αὐτῶν πάν-
 τας ἤσ' ἐχουσι γῆς ἀρχῶν. ὡ δὲ μὲν ὁ Ὀυερίου πόλεμος ἐδό-

και πεπαύσθαι, χαλεπώτατος τε βρωμαίοις γηρόμυρος και ὅπι
 ἀεργασία καταλυθείς· οὐ μὲν ἐπέμεινεν ἐσὶ ἐς βραχὺ τὰ
 συλκείμυρα. ὁ γὰρ ἀδελφὸς Διμιλιανὸς ἔταυτα συνθεμύς Κε
 πίων, δὲ δόχος αὐτῷ τῆς στρατηγίας γηρόμυρος, διέδωκε τὰς
 σιωθήκας, καὶ ἐπίτηθε βρωμαίοις ἀπερπεσάτας ἔειπεν. καὶ ἡ βασιλὴ
 τὸ μὲν παρῶν αὐτῷ σιωχάρις κρύφα λυπῆν τὸ Οὐειάτου ὅ,
 ἡ δοκιμάσεν· ὡς δὲ αὐτῷς ἰσώχλει, καὶ σιωχῶς ἐπέσελλεν,
 ἔκρινε λυσιπείτε τὰς σπονδὰς καὶ φανερώς πολεμῆν αὐτῷς Οὐ
 ειάτου. ἐψηφισμένον δὲ ἀφῶς, ὁ Κεπίων ἀρξάμενος τὴν πόλιν ἐκ
 λείποντος Οὐειάτου παρέλαβε, τὸ αὐτὸ Οὐειάτου φθύρον
 τὰ τε καὶ τὰ ἐν παρόδῳ φθείροντα πᾶσι καρπιτανίῳ κατέλα
 βε, πολὺ πλῆθος ἔχων. ὅθεν ὁ Οὐειάτος ἐδοκιμάζων αὐτῷ
 συμπλέκεσθαι, δὲ τὴν ὀλιγότητα, καὶ μὲν ἕνα φάραγμα ἀφαιρῆ
 τὸ πλέον τῶν στρατῶν πᾶσι ἐπέμειναι, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῷς
 ἐκτῆσαι ὅπι λόφου, δόξαν παρῆχε πολεμῆσοντες· ὡς δὲ ἡ
 δετο τῆς παρῶν περὶ αὐτῶν ἐν ἀσφδῆι γερνόντα, ἔξῃ πθυ
 σεν ἐς αὐτοὺς μὲν καταφρονήσεως, ὅξῃ εὖς ἕτως ὡς μηδὲ ἀι
 ἀδέσῃ τοῖς διώκοντας ὅποι διέδραμν. ὁ δὲ Κεπίων ἐς ἐτά
 νιας καὶ καλαίκοις βαπείας, τὰ ἐκείνων ἐδήκ, καὶ ζήλω τῶν ἔργων
 Οὐειάτου, τὴν λιστανίαν λησῆλα πολλὰ ἄλλα ὅπι πρὸς ἔχον
 τα ἐπόρη. Σέξπρος δὲ Ιούνιος Βρῦτος ὅπι τὰ παρῶν φθῆς,
 ἀπέγνω μὲν αὐτὰ διώκειν δὲ χόρας μακρᾶς, ὅσην ὁ ἄγρος τῶν
 καὶ λήθης καὶ δόριος καὶ βαίτης ποταμοὶ ναυσίποροι πᾶσι ἐχοῖν·
 (ὅξῃ εὖς, οἷα δὲ λησῆλα, μεδιπλάμυρος, δὲ σεργῆς ἡ γηρόμυρος
 ἔειπεν) κατὰ λαβεῖν, καὶ ἀγρὸν, ἔκ καταλαβόντων καὶ νικήσαντων, τὰ
 ἔργων ἔλαμπεν· ἔως ὅτι τὰς πόλεις αὐτῶν ἔτις ἀπέπετο, δίκην τὴν
 ληψῆσαι παρῶν δοκῶν, καὶ τῆς στρατῶν πολὺ κέρδος πᾶσι ἐσεσθαι, καὶ
 τοῖς λησῆς ἐς ἐκάστην, ὡς παρῶν κινδυνύσῃ, δὲ λυθῆσαι
 αὐτῶν. ὁ μὲν δὲ τὰ αὐτῶν ἐν θυμούμυρος, ἐδήκ τὰ ἐν ποσὶν ἅπαντα,
 συμμαχομένων τοῖς ἀνδράσι τῶν γυμνασῶν καὶ συνθηραρχομένων,

καὶ οὐκ ἔτι φαίνω οὐδὲ ἐν τῷ στρατῷ ἀφιστῶν. εἰσὶ δὲ ὄχι καὶ εἰς τὰ ὄρη μὲν ὧν ἐδιδόσαντο ἀνεπήδων καὶ αὐτοῖς δεομένοισι σιωερίγων σπεν ὁ Βρῆτος, ἔτι τὰ ὄντα ἐμερίζετο καὶ τὸν δόλιον παρὰ στας, πολλὰ μὲν πολέμων καὶ τέτραμδρ, πολλὰ δὲ παρὰ τῷ αὐτοῖς ἐκιδιδόντων ὁμηρα αἰτήσας, ἐπὶ λήθην μετήξ, παρὰ τὸς ὁδὲ ῥωμαίων ἐπινοῶν τὸ ποταμὸν τὸν δὲ διαβιῶσαι. περὶ στας ὅτι καὶ τῶν δὲ, καὶ μέχρι νῆμιος ἐτέρω παρὰ μὲν παρὰ ελθῶν, βρακάρων αὐτῶν φερομένοισι ἀγροῦν ἀρπασάτων, ἐστράπειν ἐπὶ τὴν βρακάρων, οἳ εἰσὶν ἔθνος καὶ ἄμα τῷ γυναιξίν ὠπλισμένους καὶ οἳ δὲ ἐμάχοντο, καὶ παρὰ θυμῶς ἐθισκον ἐκ ἐπισηροφόμοδος αὐτῶν εἰς, οὐδὲ τὰ νῶτα δεικνύς, εἰ δὲ φωνὴν ἀφιέντες. ὅσα ὅτι κατήγοντο τῷ γυναιξίν, αἱ μὲν αὐταῖς διεχεῶντο, αἱ ὅτι καὶ τῷ τέκνῳ αὐτῶν χεῖρες ἐρίγοντο, χαίρεσαι ὡς θανάτῳ μάλλον τῷ αἰχμαλωσίας. εἰσὶ δὲ ἕντες ἄλλο πόλεων αἱ πότε μὲν τῶν Βρῆτων παρὰ σπέντε, εἰ πολὺ δὲ ὑπερον ἀφίσαντο. καὶ αὐταῖς ὁ Βρῆτος κατεστέφειτο αὐτοῖς. ἐπὶ τῷ ἑλλάδων πόλιν ἕξτων, ἢ πολλάκις μὲν αὐτῶν συνετέθητο, πολλάκις ὅτι ἀπιστάσα, βιῶν χηρ, παρὰ καλόντων αὐτὸν καὶ ὅτι τῷ ἑλλάδων καὶ διδόντων αὐτοῖς ἐς ὅ, πηρήσοι, παρὰ ταῖς μὲν τοῖς αὐτομόλους ῥωμαίων ἤπει καὶ τὰ αἰχμαλώτα καὶ ὅπλα ὅσα εἶχον, ἔτι ὁμηρα ἐπὶ τοῦτοῖς. εἰτ' αὐτοῖς ἐκέλευσε σὺν πασι καὶ γυναιξίν ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν. ὡς ὅτι καὶ τῶν ἑσθῆ, τῷ στρατῷ αὐτοῖς παρὰ στας ἐδίμηγρον, καὶ τὰ λέγον ὅσακις ἀπιστῶν, καὶ ὅσοις πολέμοις πολεμήσαν αὐτῶν. φόβον ὅτι καὶ δόξαν ἐμφύας ῥυαθμοῦ εἰς δεινόν, ἐπὶ τῷ ὀνειδῶν ἐλήξε καὶ τοῖς μὲν ἵπποις αὐτῶν καὶ τῷ σπιν καὶ χεῖματα ὅσα κοινὰ ἴω, ἢ εἴπες δὴ ἡ δημοσία παρὰ σκλι, παῖτα παρὰ εἰλε, τῷ πόλιν αὐτοῖς οἰκῶν ἐδάκην εἰς ἀέλιον. τῶσά δὲ μὲν δὴ Βρῆτος ῥυαθμοῦ, ἐς ῥώμην ἀπῆει ἔτι αὐτὰ ἐς τὸ Οὐρελάτου γαφίω σιωίγαρον, ἐν ὧ αὐτῶν χεῖρα δὴ πιν ἐκείνην ζῆλον ὑπὸ ληθηίων δεινῶν ἀρξάμεθα ἰγνῆας. Οὐρελάτος

δὲ Κεπίωνι παρὲν συμβάσειον τοῖς πισυτάτοις αὐτῶν φί-
 λοις ἐπέπεμπεν, Ἀὔδακα καὶ Διτάλχωνα καὶ Μίνουρον, οἱ
 δὲ φερέντεσσι τῶν δὲ Κεπίωνος δώροις τε μεγάλοις καὶ ὑπο-
 κρίσεισι πολλαῖς, ὑπεπέθη αὐτῶν κτενεῖν τὸν Οὐειάθον. καὶ ἔ-
 κλησεσσι ὡς δὲ ὀλίγοῦ πνότατος ἔω δὲ φροντίδα καὶ πόνοις ὁ Οὐ-
 ειάθος, καὶ τὰ πολλὰ ἔνοπλος ἀνεπαύετο, ἵνα ἐξεργέμενος,
 ἄδύς ἐς πάντα ἔτοιμος εἴη. τοῖς οὖν φίλοις ἐξέω καὶ νυκτε-
 ρύσσει ἐντολχεύειν. ὡς δὲ καὶ τότε ἔδει οἱ παρὲν τὸν Ἀὔδακα
 φυλάξαντες αὐτὸν, ἀρχιμέδρου ὕπνου παρήλθον ἐς τὴν σκη-
 νῶν, ὡς δὲ ἵκνους ἐπέζοντος, καὶ κλείνοισιν ὠπλισμένον ἐς τὴν
 σφραγίω· οὐ γὰρ ἔω ἄλλοθι. οὐδεμῶς δὲ αἰσθήσεως ἡμομέ-
 νης δὲ τὴν τῆς πληγῆς ἀκαχεῖα, διέδρασαν ἐς Κεπίωνα,
 καὶ τὰς δωρεὰς ἤπν. ὁ δὲ αὐτῶν καὶ αὐτοῖς ἔδωκεν ἀδείας
 ἔχον ὅσα ἔχοισι, παρὲν δὲ ὧν ἤπν, ἐς ῥώμην αὐτοῖς ἔπεμ-
 πων. οἱ δὲ θεραπυτῆρες Οὐειάθου, καὶ ἡ ἄλλη σφραγῶν, ἡμο-
 μένης ἡμέρας, ἀναπαύεσσι νομίζοντες αὐτὸν, ἐθαύμαζον δὲ
 αἰσθῆσαν μέχρι πινὲς ἔμαθον ὅτι νεκρὸς κείτο ἔνοπλος. τὸ ἄ-
 δύς ἔω οἰμογῆ τε καὶ πένθος αἰὰ τὸ σφρατόπεδον, ἀλγυῶτων
 τε ἐπὶ κείνῳ, καὶ παρὲν σφάν δειδιότων, καὶ ἐνθυμουμένων ἐν
 οἴοις εἶσιν κινδύοις, καὶ οἴου σφρατηρῶν σερουῶται. μάλιστα
 δὲ αὐτοῖς, ὅτι τοῖς δράσαντας οὐχ ὄβελσκον, ὑπερίλχωνεν.
 Οὐειάθον μὲν δὲ λαμπρότατα κοσμήσαντες, ὅτι ὑψηλο-
 τάτης πνεύσε ἐκείνου, ἱερεῖά τε πλάττει ἐπέσραπτον αὐτῶν· καὶ
 κατὰ ἴλας οἱ τε πεζοὶ καὶ οἱ ἵππεῖς ἐν κύκλῳ παρὲν δέοντες αὐ-
 τὸν ἔνοπλοι, βαρβαρικῶς ἐπῆνοιον· μέχρι τε σβεδλιῶσαι τὸ
 πῦρ, παρεκάθηντο πάντες ἀμφὸ αὐτὸν, καὶ τῆς ἑσπέρης ἐκτελε-
 αδείσης, ἀγῶνα μισομάχων ἀνδρῶν ἤγαγον ὅππὲ τὸ ἑσπέρου. τὸ
 σπῦτον αὐτοῦ πότον κατέλιπεν Οὐειάθος, ἀρχικῶτατος μὲν,
 ὡς ἐν βαρβαροῖς, ἡρόμενος, φιλοκινδυνώτατος δὲ ἐς ἄ-
 παντα παρὲν ἀπαίτων, καὶ ἰσομοιρότατος ἐν τοῖς κέρδεσσι.

οὐ γὰρ ποτε πλέον ὑπέστη λαθεῖν, αἰεὶ ᾧ ἔρα κἀκέντων. ὁ δὲ καὶ
λάβοι, τοῖς ἀεισεύσασιν ἐδίδου. ὅθεν αὐτῷ δύσχερέσατον ἔργον
ἔε οὐδενί πω στρατηγῶν ἀμαρῶς ἐγγενέμενον, ἔτι σιν ὀκτὰ
τῷ δὲ τῷ πολέμου, παμμιγῆς στρατὸς ἀσαφίαςτος λῶ, ἔε κατῆ-
κοος αἰεὶ, καὶ ἐς τοῖς κινδύοις ὄξυτατος. τότε δὲ σφῶν Τάτα-
ταλον ἐλόμενοι στρατηγῶν, ὅτι ζάκανθαν ἐφέροντο, λῶ Ἀντί-
βας καθελῶν, ἔκπεν, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πατρίδος κερ-
χηδοῖα πωρεσεῖπεν. ἀποκρυθεῖσι δ' αὐτοῖς ὀκείθεν, καὶ
τὸν βαῖβιν ποταμὸν ᾠῶσιν ὁ Κεπίων ἐπέκειτο μέγχι κά-
μων ὁ Τάταλος, αὐτὸν τε ἔε πῶ στραπῶν τῶ Κεπίωνι πα-
ρέδωκεν, ὡς ὑπὸ κούοις χεῖρα. ὁ δὲ ὄπλα τὲ αὐτοῖς ἀφείλετο
ἀπαντα, καὶ λῶ ἔδωκεν ἱκανῶ, ἵνα μὴ ληστεύοιεν ἔξ ἀπο-
είας, ὁ μὲν δὲ Οὐραίου πόλεμος ἐς τῷ ἐτελεύτα. ἐπαίεισι
δ' ἐς τ' οὐακχάων ἔε νομαπίνων πόλεμον ἠ ἡραφῆ, οἷς Οὐ-
είατος μὲν ἠρέθισεν ἐς ἀπόσασι, Κεκίλιος δ' αὐτοῖς Μέ-
τελλος ἀπὸ ῥώμης ἐπιπεμφθεῖς μὲν πλέονος στραπῶ, οὐακ-
χάοις μὲν ἐχάρωσατο σὺ ὀκπλῆζει ἔε τὰ χεῖ, θερίζοισιν ἐμ-
πίπλων τερμαπία δ' αὐτῶ καὶ νομαπία ἐπ' ἐλειπον. λῶ δ'
ἠ νομαπία ποταμοῖς δύο ἔε φάραγγιν ἀπόκρημνος, ὕλαι τε
αὐτῆ πυκναὶ πωλέκωντο, καὶ μία κάθοδος λῶ ἐς τὸ πεδίον,
ἠ τὰ φρων ἐπεπλήρωτο καὶ σιλῶν. αὐτοῖ δ' ἦσαν ἀεισοὶ μὲν
ἱππῆς τε καὶ πεζοί, πάντες δ' ἀμφὶ τοῖς ὀκτακιχλίοις. καὶ
τοῖσι δὲ ὄντες, ὄμοις ἔε ἀρεπῆς ἐς μέγα ἠνώχλησαν τὰ ῥω-
μαίων. Μέτελλος μὲν δὲ μὲν χημῶνα πῶ στραπῶ Κοίντω
Πομπηῶ Ἀύλω διαδοχῶ τ' στρατηγίας οἱ ἡμορδῶ παρέ-
δωκεν, πελομυεῖοις πεζοῖς καὶ διχαλίοις ἰωπέας ἀεισα γα-
χυμνασθῆναι. ὁ δὲ Πομπηῖος τῆ νομαπία πωρεσεῖπεν
δευῶν ὡ χετὸ ποι καὶ ἱππέας αὐτῶ μεταθέοντας αὐτὸν οἱ νομα-
πῖνοι κατὰ αἰτες ἔκτειναν. ἐπανελθάν οὐῶ παρέτασεν ἐς
πεδίον, ἔε οἱ νομαπῖνοι κατὰ αἰτες ὑπεχώρην κατ' ὀλίγον.

διαφάροντες, μέχρι τῆς σήλας κὺ φάραγγιν ὁ Πομπήϊος
 ἔκασθ' ἡμέραν ἐν ταῖς ἀκροβολίαις ἐλαστούδρος ἕω' ἀν-
 δρῶν πολὺ ἐλαστώνων, μετέβαινε βπὶ περμαντίαν, ὡς ἀρχε-
 ρέφερον ἔργον. ὡς δὲ ἔκ τῆς συμβαλῶν, ἐπικακοσίους τε ἀ-
 πώλεσε, καὶ τὸν πλὴν ἀγορᾶν αὐτῷ φέροντα χιλίαρχον οἱ
 περμαντίαις ἐτρέφαντο, καὶ τρίτην πείρα κτ' πλὴν αὐτῷ ἡ-
 μέραν ἐς ἀπόκρημα τοῖς ῥωμαίοις σιωελάσαντες, πολλοὺς
 αὐτῶν πεζοὺς τε καὶ ἰππίας αὐτοῖς ἴσποις κατέωσαν ἐς
 τὰ ἀπόκρημα· περὶ φόβως ἔχοντες οἱ λοιποὶ διευκτέρευον
 ἐνοπλοὶ καὶ ἅμα ἕω' παρόντων τῶν πολεμίων, ἐκταξάμε-
 νοι, πλὴν ἡμέραν ὄλιω ἠγωνίζοντο ἀλχωμάλας, καὶ διεκρί-
 θησαν ἕω' νυκτὸς. ὅθεν ὁ Πομπήϊος βπὶ πολίχνης μαλίας
 ἦλασεν, καὶ ἐφρούρουσιν οἱ νομαντίνοι καὶ οἱ μαλιεῖς τοῖς φρε-
 ροῖς ἀνελόντες ἕξ ἐνέδρας, παρέδωσαν τὸ πολίχνην τῷ Πομ-
 πήϊῳ. οἱ δὲ τὰ τε ὄπλα αὐτοῖς καὶ ὄμηρα αἰτήσας, μιτήλ-
 θεν βπὶ σιδητανίαν, καὶ ἐδῆου λήσαρχος ὄνομα Ταγγίνος· ἔ-
 αὐτὸν ὁ Πομπήϊος ἐνίκα, ἔκ πολλοὺς ἔλαβεν ἀιχμαλώτους.
 Τσοῦτον δ' ἕω' φρονήματος ἐν τοῖς λησαῖς, ὡς τε τῶν ἀιχμα-
 λῶτων αὐδὲις ὑπέμεινε δουλεύειν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτοῖς, οἱ δὲ
 τοῖς παριαμῶν ἀνῆρουσιν, οἱ δὲ τὰς γαῦς ἐν τῷ δὲ πλῶ διε-
 σίτρωσι. ὁ δὲ Πομπήϊος αὐτῆς ἐλάσας βπὶ νομαντίαν, πετα-
 μὸν πνα μετωχέτευεν ἐς τὸ πεδίον, ὡς λιμᾶ ππέσων πλὴν πό-
 λιν. οἱ δὲ ἐργαζομῶν τε ἐπέκειντο, ἔκ σαλπικτῶν χρωεῖς ἄκ-
 τρέχοντες ἀδρόοι, τοῖς ὀχετεύοντας ἠνώχλωσιν. ἔβαλλον δὲ
 καὶ τοῖς ἀπὸ τῶ χάρσκος βπὶ βουδοῦντας, ἕως κατέκλεισται
 ἐς τὸ στρατόπεδον. καὶ ἀπολορῶσιν ἐτέροις βπὶ δραμόντες, κὺ
 τῶν δὲ πολλοὺς διέφθειραν, Ὁσπίον τε χιλίαρχον ἕω' αὐ-
 τοῖς ἀνείλον· καὶ κατ' ἄλλο μέρος τᾶ φροὶ ὀρύσποσι ῥωμαί-
 οῖς βπὶ δραμόντες, ἐκτεῖναν ἐς τετρακοσίους, καὶ τὸν ἠγού-
 μδρον αὐτῶν. ἐφ' οἷς τὸ τε Πομπήϊῳ σύμβουλοι παρήσαν ἐκ

ῥώμης, καὶ τοῖς στραπώταις (ἐξ γὰρ ἔτι διεληλυθῆ στρατευο-
 μένοις) δεξάδοχοι νεοκατάγραφοί τε καὶ ἑπ' ἀγύμναστοι καὶ
 ἀπειροπόλεμοι. μὲθ' ὧν ὁ Πομπήϊος αἰδούμενός τε τὰ ἐπιαι-
 σιδύρα, καὶ ἐπειγόμενος τὴν ἀρχὴν διαλαβεῖν, ἐπέμπε
 χιμάθων ἐν τῷ στρατοπέδῳ· καὶ οἱ στραπῶται, κρυοὺς τε ὄν-
 τος, ἐν ἀσέλω σαθμεύοντες, καὶ παρῶτον ἄρπυριώμενοι τῷ
 παρὲ τὴν χιμαθίων ὕδατος τε καὶ αἴρος, κατὰ γαστέρα ἕκα-
 μνον, καὶ διεφθείροντο ἔνιοι. μέροις δὲ ἔπι σίτον οἰχο-
 μένους, κρυψάντες ἐνέδραν οἱ νομανῆνοι παρ' αὐτὸ τὸ ῥω-
 μαίων στρατόπεδον, ἠκροβολίζοντο ἐρεθίζοντες· ἕως οἱ μὲν,
 εὐφρόντες, ἐπέξῃσαν, οἱ δ' ἐκ τῆς ἐνέδρας ἀίσταντο· καὶ
 ῥωμαῖοι πολλοὶ μὲν ἐκ τῷ πλίθῳ, πολλοὶ δὲ τῆς ἔπι φα-
 νῶν ἀπέθανον. οἱ δὲ νομανῆνοι καὶ τοῖς τὸν σίτον φέρουσι
 ἀπαντήσαντες, ἔκτειναν καὶ τῆς δὲ πολλούς. καὶ ὁ Πομπή-
 ῖος τοσοῖσδε σωενεχθεῖς, ἐς τὰς πόλεις μὲν τῆς συμβούλων
 ἀνεβδύγησε, χιμάσας τὸ ἔπιλοιπν, τῷ ἕαρος παροδοκῶν
 ἤξειν οἱ δεξάδοχον· καὶ δεδιὼς κατηγεῖαν, ἐπρασεν ἐς τοῖς
 νομανῆνοις κρυφα τῷ πολέμου δεξιότης. οἱ δὲ, καὶ αὐ-
 τοὶ κάμνοντες ἤδη φόνῳ τε πολλῶν ἀείρων, καὶ γῆς ἀρ-
 γία, καὶ τροφῶν ἀπορία, καὶ μήκει τοῦ πολέμου, μα-
 κροῦ παρὰ παροδοκίαν γεγονότος, ἐπρέσβυον ἐς Πομ-
 πῆιον. ὁ δὲ ἐς μὲν τὸ φανερὸν ἐκέλευεν αὐτοῖς ῥωμαί-
 οῖς ἔπι τρεῖς ἔπειν, (οὐ γὰρ εἶδέναι σωτήκας ἐτέρας ῥωμαίων
 ἀξίας) λάθρα δ' ὑπὸ χεῖρῳ ἃ ἔμελλε ποιήσῃν. καὶ σωθε-
 μένων οἰκείων, καὶ ἔπι τρεφάντων ἑαυτοῖς, ὁμμέσ τε καὶ
 ἀρχαλάωπα ἤπασε, καὶ τοῖς αὐτομόλοις καὶ πάντα ἔλαβεν·
 ἤπασε δὲ καὶ ἀργυρίου τάλαντα τετράκοντα· ὧν μέρος
 ἀόψκα ἔδοσαν οἱ νομανῆνοι, καὶ τὰ λοιπὰ ὁ Πομπήϊος
 ἀνέμενεν. παρὰ γρηγορέου δὲ αὐτῷ δεξάδοχου Μάρκου Γο-
 πιλίου Λαίνα, οἱ μὲν, ἔφερον τὰ λοιπὰ τῆς χιμαθίων

ὁ δὲ ἀπικλαζόμενος μὲν τῷ πατρὶ τῷ πολέμου δέοις, τῆς παρρη-
 ναι πὸν δὲ δόδοχον, ταῖς δὲ σωθῆναι εἰδὼς αἰσχρὰς τε καὶ ἀνό-
 ρωμαίων γυρομύθους, ἤρνετο μὴ σωτέσθαι τοῖς νομανπίοις.
 καὶ οἱ μὲν αὐτὸν ἤλεγχον ὅτι μάρτυς τοῖς τότε παρὰ στρατοῦ-
 σιν ἀπὸ τε βουλῆς καὶ ἰππάρχων καὶ χιλιάρχων αὐτῷ Πομπη-
 οῦ· ὁ δὲ Ποπίλιος αὐτοῖς ἐς ῥώμην ἔπιμπε δικασομέ-
 νοις τῆς Γομπηίῳ κρίσεως· ὁ δὲ ἐν τῇ βουλῇ γυρομύθους, νομαν-
 πίνοι αὐτῷ καὶ Πομπηίῳ ἐς ἀντιλογίαν ἤλθον, τῇ βουλῇ δὲ ἔ-
 δοξε πολεμεῖν νομανπίοις· καὶ Ποπίλιος ἐνέβαλεν ἐς τοὺς
 γέροντας αὐτῶν λούσονας· οὐδὲν δὲ ἐργασάμενος, (ἦκε γὰρ αὐ-
 τῶν δὲ δόδοχος ὅτι τῆς στρατηγίας Ἀπίλιος Μακκίνος) ἀνέζου-
 ξεν ἐς ῥώμην· ὁ δὲ Μακκίνος τοῖς νομανπίοις συμβαλὼν,
 ἠπείατό τε πολλὰς, καὶ τέλος, ἀειρουμύθων πολλῶν, ἐς τὸ στρα-
 τῶν ἐφυγῆναι λόγου δὲ ψευδοῦς ἐμπεσόντος ὅτι νομανπίοις
 ἔρχονται βοηθοῦντες καὶ ταβροί τε καὶ οὐακκαῖοι, δεισάσας, ἀ-
 πυρον τὴν νύκτα διήγαγον ὅλῳ ἐν σκοτίᾳ, φθύζων ἐς ἔρη-
 μον τὸ Νωβελίωνος ποτὲ χερσίσθημα· καὶ μὲν ἠμέραν ἐς αὐ-
 τὸ συκληθεῖς, ἔτε κατεσκοδασμένον, ἔτε ὠχραμύθον, παρ-
 χόντων αὐτὸν νομανπίων, καὶ πάντας ἀποκτείνειν ἀπειλουώ-
 των, εἰ μὴ σωθῶτο εἰρῶν, σωθέντες ὅτι ἴση καὶ ὁμοία
 ῥωμαίοις καὶ νομανπίοις· καὶ ὁ μὲν ὅτι τοῦτο ἔωκεν τοῖς νο-
 मानπίοις· οἱ δὲ ἐν ἄσφ, πυθόμενοι, χαλεπῶς ἔφερον, ὡς ὅτι
 αἰσχρὰς παρὰ ἀσφ· καὶ πὸν ἕτερον τῶν ὑπάρχων Αἰμί-
 λιον Λέπιδον ἐς ἰσθμὸν ἐξέπεμπον, Μακκίνον δὲ ἀποκα-
 λουῶ ἐς κρίσιν· καὶ ὡς δὲ μὲν ἔσποντο παρὰ βίβει νομανπίων· ὁ δὲ
 Αἰμίλιος ἀειρουμύθους καὶ ὅδε ταῖς ἐκ ῥώμης ἀποκρίσας, καὶ τὴν
 ἀργίαν οὐ φέρον, (ὡς γὰρ ὅτι δόξαν ἢ κέρδος ἢ θριάμβου
 φιλοπρίαν ἐξήεσαν πινὲς ἐς ταῖς στρατηγίας, οὐκ ὅτι τὸ τῆ
 πόλις συμφέρον,) ἀακκαίων κατεψύθετο, ὡς ἀρῶν ἐν τῆ-
 δε τῆς πολέμου νομανπίοις παρὰ χόντων, καὶ τὴν γὰρ αὐτῶν

κατέβρεχεν· ἔπαλαιπύαν πόλιν, ἢ μερίση οὐα κλαίαν ὄβιν, οὐδὲν ἔξαμυροῦσαν ἐς τὰ συκκείδρα, ἐπολιόρκει· καὶ Βροῦτον ἐφ' ἕτερα τῆς ἰβηρίας ἀπέσει λυδρον, ὡς μοι παρθέριται, κινδερὴν οἶτα οἶ, τῷ δὲ τῷ ἔργου μετασχῖν ἔπεισε. κατέλασον δὲ αὐτοῖς ἀπὸ ῥώμης παρθέρις Κίννας τε καὶ Κερίλιος· οἱ τὴν βουλὴν ἔφασαν ἀπορεῖν εἰ τῶν δὲ πῖαισμαίων σφίπιν ἐν ἰβηρία ἡμορῶρων, ὁ Αἰμίλιος πόλεμον ἕτερον αἰρεῖται· καὶ ψήφισμα ἐπέδουσε αὐτῷ, παρθερεῦον, Αἰμίλιον οὐα κκαίοις μὴ πολεμῖν, ὁ δὲ, ἀρξάμυρος τε ἦδη τῷ πολέμου, καὶ τὴν βουλὴν τῷ ἀγνοεῖν ἡγρούμυρος, ἀγνοεῖν δὲ ὅτι ἔ Βροῦτος αὐτῷ συνεπιλαμβαίνει, καὶ σίπιν καὶ χεῖματα καὶ στραπὸν οὐα κκαῖοι τοῖς νομανπίοις παρέχον, ἐσθαμ δὲ ἔ τὴν ἀνά ζυξιν τῷ πολέμου φοβεραὶ ἕπαλαβῶν, καὶ οὐδὲν ἰβηρίας ὄλης δὲ φλίσιν, εἰ κατὰ φρονήσαν ὡς δεδιότων, τοῖς μὲν ἀμφὶ τὸν Κίνναν, ἀπαρθέρις ἀπέλυσε, καὶ τὰ δὲ αὐτὰ ἐπέστλε τῇ βουλῇ, αὐτὸς δὲ ὀχρῶσάμυρος φρούριον, μηχαναὶς ἐν αὐτῷ συνεπήγητο, καὶ σίπιν συνεφέρει. Φλάκκος δὲ αὐτῷ σιπολογῶν ἐνέδρας ὀκφαιείσης, ἀμυχανίως διέδωκεν ὅτι παλαιπύαν ἔξειλεν Αἰμίλιος· καὶ τῷ στρατῷ σιμαλαλάξαντος ὡς ὅτι νίκη, πυδῶ μυροι τῶν οἱ βάρβαροι, καὶ ἀληθῆ νομίσαντες, ἀπεχώρου. Φλάκκος μὲν δὲ τὴν ἀγροεῖν κινδουίδουσαν ὡς δὲ παρθέρις μακκαῖς δὲ τῆς ὅτι τῇ παλαιπύαν πολιορκίας οὐσης, αἱ ἔσθαμ ῥωμαίοις ἐπέλιπεν· καὶ λιμὸς εἶπετο αὐτοῖς, καὶ τὰ ἕπαζυγια πάντα ἔφαρτο· καὶ πολλοὶ τῶν αἰθρώπων ἐξ ἀπείας ἀπέθνησκον· οἱ στρατηγὸι δὲ Αἰμίλιος τε καὶ Βροῦτος ἐς μὲν πολὺ διεκαρπύρου, ἡσπῶ μυροι δὲ ἕπα τῷ κακοῖ, νυκτὸς ἀφνω παρθέρις ἐλάττω φυλακὴν ἐκέλυον ἀνά ζυξινῶν· χιλίαρχοι τε καὶ λοχαγοὶ παρθέρις ἐπέσθουον ἀπαντας ἐς τῷ παρθέρις· οἱ δὲ σιπολογῶν τῷ ἕπα ἄλλα τὰντα καὶ τοῖς τραυματίας ἔ τοῖς νοσοῦν-

τας ἀπέλιπν, συμπλεκομένοις τε σφίσι κὺ δεομένοις. Ἐ αὐ-
 πῆς ἀπάκτου καὶ θορυβώδους τῆς ἀναχωρήσεως γιγνομέ-
 νης, καὶ φυγῆ μάλιστ' ὁμοίας, οἱ παλαινοὶ πάντα χόσεν ἔπι-
 κείμενοι, πολλὰ ἔβλαπτον ἕξ ἡοῖς ἔπι ἑσπέραν νυκτός ὃ ἔπι-
 λαβούσης, ῥωμαῖοι μὲν ἔς τὰ πεδία ἑαυτοῖς ἐρρίπθω αἰά
 μέρος, ὡς τύχοιεν, ἄσπιτό τε καὶ κατὰ κοπί· οἱ δὲ παλαι-
 νοὶ, θεοῖ σφας ἀποτρέποντος, ἀνεχώρω. Ἐ ἄδε μὲν ἰω
 πει πὸν Αἰμίλιον ῥωμαῖοι ἢ αὐτὰ πυθόμενοι, τὸν μὲν Αἰ-
 μίλιον παρέλυταν τῆς στρατηγίας τε καὶ ὑπατείας, κὺ ιδιώ-
 της ἔς ῥώμην ὑπέστρεφεν, καὶ χεῖμασιν ἐπέζημοῦτο Μαγ-
 κίνω ἢ ἐδίκαζοι καὶ τοῖς πρεσβεσὶ τοῖς νομαντίων. οἱ μὲν
 δὴ τας σιωθῆκας ἀς ἐπεπόλιτο πρὸς Μακίμων, ἐπεδεί-
 κνυσι· ὁ δὲ πλὴν αἰπῶν αὐτῶν ἔς Πομπήιον ἀνέφερον, πὸν
 πρὸ αὐτῶν γηόμενον στρατηγόν, ὡς ἀργὸν καὶ ἄπρον πὸν στρα-
 τὸν ἐχρεῖταντ' αἰ, κὺ δὲ αὐτὸ κακείνον ἡοσημόν τε πολλά-
 κης, καὶ σιωθῆκας ὁμοίας αὐτῶν δέμενοι πρὸς τοῖς νομαντί-
 νοις. ὅθεν ἔφη κὺ πὸν πόλεμον τὸνδε πρὸ τας σιωθῆκας ἐκεί-
 νας ὑπὸ ῥωμαίων ἐψηφισμένον, ἀπαύσιον αὐτοῖς γεγεῖναι.
 οἱ δὲ ἐχάλεπαμνοι μὲν ἀμφοτέροις ὁμοίως, ἀπέφυγε δὲ ὁ-
 μοίως Πομπήιος, ὡς πειρῆσθε κριταῖς Ἐ πάλα. Μακίμων
 ἢ ἔγνωσαν ἐκδοῦναι τοῖς νομαντίνοις, αὐτοσφῶν αἰχρῶς
 σιωθῆκας πεποιήμενον. ὦ λόγω κὺ στανίταις οἱ πατέρες, ὁ-
 μρια χωρὶς αὐτῶν σιωθήμενοις, ἠγεμόνας εἴκοσιν ἕξεδεδώ-
 κει. Μακίμων μὲν δὴ Φρούελος ἀρχαῶν εἰς ἰσθίαν, γυμνὸν
 παρεδιδου τοῖς νομαντίνοις· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο στρατηγὸς ὃ
 ἐπ' αὐτοῖς αἰρεταῖς Καλπούργιος Πείσων, οὐδ' ἤλασεν ἔπι
 νομαντίαν, ἀλλ' ἔς πλὴν παλαιπῶν γλῶ ἐσβαλὼν, κὺ μικρὰ
 δηώσας, ἐχέμαζεν ἐν καρπηταιῖα τὸ ἔπιλοιπον τῆς ἀρχῆς.
 ἐν δὲ ῥώμῃ κάμνων ὁ δῆμος ἔπι τοῖς νομαντίνοις, μακροῦ Ἐ
 διαχεροῖς τῷ πολέμου σφίσι πρὸς πρὸς δοκίαι γερονόπος,

ἤρουῦτο Κορινθίον Σκιπίωνα τὸν καρχιδόνια ἐλόντα, αὐ-
 θις ὑπαίθυειν, ὡς μόνον ἔπικρατῆσαι ἦν νομανπίων δυνά-
 μδρον. ὁ δὲ, καὶ τότε ἰὼ ἔπι νεώτερος τῆς νεομισμένης τοῖς
 ὑπατεύουσιν ἡλικίας· ἢ οὐὼ βουλή πάλιν, ὡς ἄρ' ἔπι καρ-
 χιδόνιοις αὐτῷ χροτονουμδρῦ Σκιπίωιος, ἐψηφίσατο τοῖς
 δημάρχους λῦσαι τὸν πᾶσι τῆς ἡλικίας νόμον, καὶ τῷ ἔπιόν-
 τος ἔτις θάσσει. οὕτω μὲν ὁ Σκιπίαν αὐθις ὑπαίθυων ἐς
 νομανπίαν ἠπέιχέτο· στραπὰν δὲ κατ' ἰδίον μὲν οὐκ ἔλαβεν,
 πολλῶν τε πολέμων οἴτων καὶ πολλῶν ἀσθενῶν ἐν ἰσθμῶν·
 ἔχελονταὶ δὲ πνας ἔκ τε πόλεων καὶ βασιλέων ἐς χάριν ἰδίαν
 πεμφθέντας αὐτῷ, συλχωρούσης τῆς βουλῆς, ἐπιγράχτο, καὶ
 πελάτας ἐκ ῥώμης, καὶ φίλους πεντακόσιοις· οἳ ἐς ἰλλυ
 καπαλέξας, ἐκάλει φιλονίλλω. πάντα δὲ ἐς τετρακιχι-
 λίοις γημοδίοις πᾶσιν ἀσθεῖν ἀδελφιδῶ Βουτίανι, σὺν
 ὀλίγοις αὐτὸς πωρεξώρμησεν ἐς ἰσθμῶν ἔπι τὸ στρατόπεδον,
 πωτανόμδρος αὐτὸ γέμειν ἀργίας καὶ σάσεων καὶ τρυφῆς.
 εἰ εἰδὼς ἔπι μὴ κρατήσῃ πολέμων, πρὶν καταχρῖν ἦν ἰδίων
 εἰκράτως. ἐλθὼν δὲ, ἐμποροῖς τε πᾶσι τῶν ἰσθμῶν καὶ ἐ-
 ταίρας καὶ μαίτις καὶ θυτάς, οἷς, δὴ τὰς δις πωρεξίας οἱ
 στραπῶται πωρεξίαις γεγονότις, ἐχρῶντο σμωχῶς· ἐς τε τὸ
 μέλλον ἀπέπειπε, μηδέιν ἐσπέρεσσει ἦν πωρεξῶν, μηδέ ἰε-
 ρεῖον ἐς μαίτιαν πεπονηδῶν. ἐκέλευσε δὲ καὶ τὰς ἀμαξίας
 καὶ τὰ πωρεξῶν ἦν ἐς αὐταὶ πημεδῶν, καὶ τὰ ὑπερῶν-
 ρια, χωρεῖς ὧν αὐτὸς ὑπελείπετο, πωρεξίαι. καὶ σκευὸς
 οὐκ ἔχων ἐς δίαπταν ἔχιν οὐδενὶ πλῶ ὀβελῶ καὶ χίτης
 χαλκῆς καὶ ἐκ πώματος ἐνός. τᾶτε σπῖα αὐτοῖς ὤριστο κρέα
 ζεῖα καὶ ὀπῖα ἔτι κλίνας τε ἀπέπειπεν ἔχιν, καὶ πωρεξῶν ἔπι
 σιβάδων ἀνεπαύετο. ἀπέπειπεν δὲ καὶ ὁ δέουστας ἡμίμοις
 ἔπι καθέρεσσει. τί γὰρ ἐν πολέμῳ πωρεξῶν, ἔφη, παρ' ἀ-
 δρὸς ὁ δὲ βαδίζειν δυνάμδρῶν καὶ τοῖς ἀλείμμασι καὶ λυβῶις

ἤλειπον. ὅπισκώπιοντος δὲ τῷ Σκιπίωνος, ὡς ἡμίονοι χεῖρας
οὐκ ἔχουσι χεῖροισι πειθόντων, οὕτω μὲν αὐτοῖς ἐς στωφρο-
σιώλω μετέβαλλεν ἀθρόως· εἴθιζεν δὲ ἔς ἐς αἰδῶ καὶ φόβον,
διεπαθήσας ὦν, ἔδιδυχεῖς ἐς τὰς χεῖρας, ἔδιδυχεῖς τὰς
πυρρὰ νόμοις. ἔλεγχον τε πλάκας, τοῖς μὲν αὐστηροῖς καὶ ἐνό-
μοις ἤνδρα τῆν, τοῖς οἰκείοις· τοῖς δὲ ἀχερεῖς καὶ φιλοδώ-
ροισι, τοῖς πολεμίοις ἔτι χρησίμοις. τὰ γὰρ στρατόπεδα τοῖς μὲν
ὅτι κεκαλεσμένα τε καὶ καταφρονητικά, τοῖς δὲ σκυθροπῶ-
μῶν, ἀπειρή δὲ καὶ πᾶσιν ἔτοίμα. οὐ μὲν οὐδ' ὡς ἐτόλμα
πολεμῆν, ὅτιν αὐτοῖς γυμνάσει πόνοις πολλοῖς. τὰ οὖν ἀλ-
χοπῶν περὶ τὰ πᾶσι ἐκάστης ἡμέρας, ἄλλο μετ'
ἄλλο στρατόπεδον ἠγχεῖ τε καὶ καθήρει, ἔταφροις ἄρυσσε βα-
θυστάτας καὶ ἐνεπίμπλη· τείχη τε μεγάλα ἀποδοῦμαι ἔκα-
τέφερον, αὐτὸς ἔξ ἡοῖς ἐς ἐσπέρην ἀπαιτα ἐφορῶν. τὰς δὲ
ὁδοιπορίας, ἵνα μή τις, ὡς πάλαι, διψοκιδνῶ τοῖς ἡγχο ἐν πλιν-
θίοις αἰεὶ, ἔτι δὲ δειδωρῶν ἐκάστῳ ἄξιον οὐκ ἔτι ἀλλά-
ξαι. πᾶσι δὲ τῶν ὁδοιπορίων, καὶ τὰ πολλὰ οὐραγῶν, τοῖς
μὲν ἀρρωστοῦντας ὅτι τοῖς ἵπποις ἀνεβίβαζεν, ἀντὶ τῆν ἵπ-
πέων, τὰ δὲ βαροῦντα τὰς ἡμίονοις, ἐς τοῖς πεζοῖς διεμέρι-
ζεν. εἰ δὲ σαθμεύει, τοῖς μὲν παροφύλακας τῆς ἡμέρας ἐν τῷ
ὁδοιπορίας ἔδιδυχεῖς τὸν χάρσκα ἴσαδς, καὶ ἵππέων ἐτέρων
ἴλλω παρῆν ἔχον· οἱ δὲ ἄλλοι τὰ ἔργα διήρλωτο, καὶ τοῖς μὲν πα-
ροφύλειν ἐπέτακτο, τοῖς δὲ τειχίζεν, τοῖς δὲ σκλωποποιεῖν· χρόνος
τε μήκος ὡρίσθη αὐτοῖς ἔδιδυχεῖς. ὅτε δὲ εἴκαθεν ὄξυ
καὶ ἀπειθῆς αὐτῶν ἔδιδυχεῖς φερεπόνον γεγονέναι τὸ στρατεύμα, μετέ-
βαινε ἀλχοπῶν νομανθίνων. παροφύλακας δὲ ὡφρῶντες,
ὅτι φρουρίων οὐκ ἐποιεῖτο, ἔδιδυχεῖς διήρειποι τὸν στρατὸν ὅλως,
τῷ μὲν πινος ἐν ἀρχῇ γενουδίου πλάσματος, ἀκαταφρονητικῶν
τοῖς πολεμίοις αὐτὸν γενέσθαι. ἔδιδυχεῖς καταφρονοῦσιν οὐδὲ
ἐπεχίρει τοῖς ἐχθροῖς, ἐπὶ παροσκοπῶν αὐτῶν τε τὸν πόλεμον
ἔδιδυχεῖς τὸν

καὶ τὸν καιρὸν αὐτῷ, καὶ πλὴν ἤδη νομανπίων ὄρμῳ, ἐς ὃ, ζε
 βέβηοντο. τὰ δὲ ὀπίσω τῆς στρατοπέδου πάντα ἐχρητολόγη, ἅ
 τὸν σῖτον ἔκειρεν ἐπὶ χλωρόν, ὡς δὲ αὐτῷ ταῦτα ζεπεθέλειτο,
 καὶ ἐς τὸ πρῶτον ἔδωκε βαδίζειν, ὁδὸς μὲν ἴση πρῶτον ἢ νομανπίων
 ἐπὶ τὰ πεδία σωτόμοις, καὶ πολλοὶ σωεβέβηον ἐς αὐτὴν
 βραπέδαμ· ὁ δὲ ἔφη πλὴν ἐπαύσαντο δεδιέναι, κούφον μὲν τότε
 ἤδη πολεμίων ὄντων, καὶ ἐκ πόλεως ὄρμῳ ἰδίων καὶ ἐς πό-
 λιν ἀφορμῶντων· οἱ δὲ ἡμέτεροι, βαρεῖς ἐπαύσαντο, ὡς ἀπὸ
 σιτολογίας, καὶ κατὰ κοπι, καὶ κτλήν καὶ ἀμάξας καὶ φορτία
 ἄγροισι· δις χεῖρας τε ἴσως καὶ ἀνόμοιοις ὁ ἀγῶν. ἡσθημόμοις
 μὲν γὰρ πολὺς ὁ κίνδυνος, νικῶσι δὲ, οὐ μέγα τὸ ἔργον, οὐδὲ
 ὄπισθεν δέξ. εἶ) δὲ ἀγῶνον, κινδυνεύειν ὅτι ὀλίγοις καὶ στρατη-
 γὸν ἀμύνη, τὸν ἀγωνιζόμενον πρὸς τῆς χρείας ἀγαθὸν δὲ, τὸν
 ἐν μόνῳ πρῶτον κινδυνεύοντα ταῖς ἀνάγκαις. συγγραμμάτων δὲ
 ἔφη καὶ τοῖς ἰατροῖς μὴ χρῆσθαι τομαῖς, μηδὲ καὶ σέσι πρὸς
 φαρμάκων. ταῦτα εἰπόντων, ἐκέλευεν τοῖς ἡγεμόσιν πλὴν μακρο-
 τέραν πελάγαν· καὶ ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα τῆς στρα-
 τοπέδου, ὑστερον δὲ ἐς τὰ οὐρακκῶν, ὅθεν οἱ νομανπίνοι τὰς ἑξ
 ἑσφας ἐάνωντο· κείρων ἅπαντα, καὶ τὰ χεῖρα ἐς τὰς ἑαυτῶν
 ἑσφας συλλέγων, τὰ δὲ περὶ τὰς ἑσφῶν τε καὶ κατὰ χεῖρας·
 ἐν δὲ ἔτι περὶ τῆς παλαιάς ὄνομα κοπλανίω πολλοὺς ὅτι
 ἤδη ὄρων ὑπολόφοις ἐκρυψάν οἱ παλαιῶν, καὶ ἑτέροις ἐς
 τὸ φανερόν τοῖς σιτολογοῦσιν ἰωχλοῦ. ὁ δὲ Ρουπίλιον Ρῆ-
 φον συγγραφεῖα τῶνδε ἤδη ἔργων, τότε χλιαρχοῦσιν, ἐκέ-
 λυσε τέσσαρας ἰππέων ἵλας λαβόντα, ἀναστῆλας τοῖς ἐνο-
 χλοῦσιν. Ροῦφος, μὲν οὖν ὑποχωρῶσιν αὐτοῖς ἀμέτρως
 εἶπετο, καὶ φλόγοισιν ἐς τὸν λόφον ἔλασε πῆδα. ἔνθα τῆς ἐνέ-
 δρας ἐκφανείσης, ἐκέλευε τοῖς ἰππέας μῆτε διώκειν, μῆτε ἐ-
 πιχρεῖν ἐπὶ δὴ ἐν πρῶτῳ τὰ δόρατα θεμύμοις ἐσαῖαι, καὶ
 ὀπίσθας ἀμύνεσθαι μόνον· ὁ δὲ Σικπιῶν ἀπὸ ἀνατρεχόντος

αὐτῷ ᾧ ἔρα τὸ πρῶτον ἄσμα, δείσας εἶπετο καὶ ἀποδιδῶν· ὅ-
 ως εὐρεῖ τ' ἐνέδραν, ἔς δὺο διείλετο τοὺς ἵππους, ἑπὶ ἑστέταξεν
 αὐτῶν ἑκατέρους, ᾧ ἔρα μέρος ἐμπηδῶν τοὺς πολεμίους, καὶ
 ἀκονήσαντας ὁμοῦ πάντας, ἄδύς ἀναχωρεῖν, ὅκ ἔς τ' αὐ-
 τὸν τόπον, ἀλλ' αἰεὶ κατ' ὀλίγον πρὸς πέντας ὀπίσω καὶ ὑποχω-
 ρῶντας. ἔτω μὲν τοὺς ἵππους ἐς τὸ πεδίον ἀελίσσωσεν ἀναζυ-
 γήουσι δ' αὐτῷ καὶ ἀναχωροῦσι ποταμὸς ἡὲν ἐν μέσῳ δύσ-
 πορός τε ἑλιγώδης· ἑπὰρ αὐτὸν ἐνέδρῳ οἱ πολέμοιοι. ὁ
 ὄμμα δ' ἄν' ἔκλινε τ' ὁδοῦ, καὶ μακροτέρην ἦγε καὶ δυσέ-
 δρῳτον, νυκτός τε ὀσέων, δὲ τὸ δίψας, ἑφρέατα ὀρύσσων,
 ὧν τὰ πλεονά πικρὰ ἀείσκει. τοὺς μὲν ἄνδρας ὅτι μὲν ὁμοῦ
 ἀελίσσωσεν ἵπποι δέ πνευ αὐτῷ καὶ ὑποζύγια ὑπὸ τ' ἰσχυ-
 ἀπώλοντο. ἑπὶ καυχήσις παροδῶν, ἔς οἷς παρεσπύθησε
 Λέκουλλος, ἐκίρυξε καυχήσις ὅτι τὰ ἐαυτῶν ἀκινδύοις
 κατέρχεται. καὶ παρήλθεν ἐς τ' ἰομακίῳ χιμάσων ἐνθα
 αὐτῷ καὶ Ἰουρῶντας ἐκ λιθίνης ἀφίκετο, ὁ Μασανιάσπου ἡ-
 νός, ἀγωνελέφαντας δυοκαίδεκα, ἑπὶ σιτυτασομῶσις αὐ-
 τῷ τῶ ὄστας τε καὶ σφενδονήτας· αἰεὶ δέ π' ἰσχυρὸν καὶ τὰ ἀελεί-
 μῳρα πορῶν, ἔλαθε ἀελίκομῳ ἐνέδρῳ τῆς. ἡὲν ἐκ τῶ πλέο-
 νος τέλμα πηλὸ ἀελὶ εἶχεν, ὅτι δὲ τὰ πρῶτα φάραγγ' ἡὲν, καὶ
 ἀφανῆς ἐν ἐκείνῃ λόχος ὑπεκρύπτετο. τῆς οὐδ' ἰσχυρῶς τῷ
 Σκιπίωνι διηρημῆς, οἱ μὲν τ' ἰσχυρῶν ἐπόρθου, ἐσελθόν-
 τες, τὰ σημεῖα ἔξω καταλιπόντες, οἱ δὲ ἀελίω πεινον ἔπι-
 λοί· τούτοις σιτυεμπίποισιν οἱ λοχῶντες. καὶ οἱ μὲν αὐτοὺς ἀπε-
 μάχοντο· ὁ δὲ Σκιπίων, (ἔτυχεν γὰρ πρὸ τῆς ἰσχυρῆς ᾧ ἔρα
 τὰ σημεῖα ἐσῶς) ἀνεκάλει τῆ σάλπιγγι τοὺς ἐνδον, καὶ πρὶν
 αὐτῷ γῆρας χιλοῖς, τοὺς ἵππευσιν ὀνοχλημῶσις ἐπεσῶθη.
 πῦ δὲ δὲ τῶ σραπῶ τῶ πλεονος ἐκ τῆς κώμης ἐκδραμόν-
 τος, ἐπὶ ἐφατο μὲν ἐς φυγῶν τοὺς πολεμίους, οὐ μὲν ἐδίωκε
 φθύροντας, ἀλλ' ἐς τὸν χάρακα ἀνεχώρει, πεισύντων ἑκα-

τέρωθεν ὀλίγων. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀΓχοτάτω τῆς νομαντίας
 δύο στρατόπεδα θέμενος, τῷ μὲν ἐπέστηε τὸν ἀδελφὸν Μάξι-
 μον, τῷ δὲ αὐτὸς ἠγήτο. νομανπίων δὲ πυκνά ἐκτασόν-
 των, καὶ παρεκαλουμένων αὐτὸν ἐς μάχην ὑπερώεα· οὐ δο-
 κιαζὼν ἀδράσιν ἐξ ἀπογνώσεως μαχηθεῖσιν συμπλέεσθαι
 μάλλον, ἢ συσκέεσθαι αὐτοῖς ἐλεῖν λιμᾶ φρούρα δ' ἐς τὰ
 περὶ τῆς πολιορκίαν, ἐπιτηρέειν ἐκάστοις, οἷς ἔδωκε πέμπειν. ὡς
 δὲ ἤλθον, ἐς μέρη πολλὰ διείλεν αὐτοῖς, καὶ ἦ ἐαυτῷ στρατι-
 αὐ ἐπιπέσειεν. εἴ τ' ἠγεμόνας ἐπιπέσειν ἐκάσῳ μέρει, παρῶ-
 ταξε περὶ ταφροῦσιν καὶ περὶ χερσακοῦν τὴν πόλιν. ἡ δὲ
 περὶ τῆς χερσακοῦσιν, ὑπερὶ τὸ διπλάσιον. καὶ τὸ τὸ διηρήτο
 παῖ* οἶκα κατ' ἕκαστον. καὶ παρῶρητο, εἴπ' ἐνοχλοῖεν οἱ
 πολέμοιοι, σημεῖον ἐξείρειν, ἡμέρας μὲν, φοινικίδια ἐπὶ δό-
 ρατος ὑψηλοῦ, νυκτὸς δὲ πῦρ ἵνα τοῖς δεομένοις ἐπιπέ-
 οντες αὐτοῖς τε καὶ Μάξιμος ἀμύνουσιεν. ὡς δὲ ἐξείρησθαι
 πάντα αὐτῷ, καὶ τοῖς κορυφόντας εἰχηνίκαν ὡς ἀπομάχεσθαι,
 ἐτέρων τῶν φρον ἄρῳσεν οὐ μάραν ὑπερὶ ἐκένω, καὶ σαρ-
 ροῖς αὐτῇ περὶ τῆσιν, καὶ τείχος ὠκοδόμησε οὐ τὸ μὲν πάχος
 ἡ πόδες ἑκάτω, τὸ δὲ ὕψος, δέκα, χωρὶς τῆσιν ἐπέλεξων·
 πύργοι τε πανταχῶθεν αὐτῷ δὶ πλῆθρου περὶ εἰσεντο, καὶ
 λίμνῳ συνάππουσαι οὐκ ἐνὸν περὶ εἰσεντο, χῶμα αὐ-
 τῇ περὶ εἰσεντο, ἴσον τῷ τείχεσιν καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος, ὡς
 αὐτῇ καὶ τὸ δὲ ἀρπείχουσι. οὕτω μὲν ὁ Σκιπίων. ὁ δὲ περὶ
 τῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, περὶ εἰσεντο πόλιν, οὐ φουρμαχοῦσαν τῶν
 τε δόρον ποταμὸν συμπεροῦσιν τῷ περὶ εἰσεντο, καὶ
 πολλὰ τοῖς νομαντίνοισιν χηπέμον ἐς τε ἀγορᾶς κορυφῶν καὶ
 δὶ ἀπομπῆν αἰδράν, ὅσοι κατ' αὐτὸν κορυφῶν τε καὶ σκά-
 φεσιν μικροῖς ἐλάτθανον, ἢ ἰσίοις, ὅτε λάβρον εἴη τὸ πνεῦ-
 μα, ἐπὶ ἀζόντο, ἢ κόπαισιν κατ' τὸ ρεῦμα. ζεῦσαι μὲν οὐκ

ἐδιδώατο, πλατύνοντα καὶ παύουρώδη φρούερα δὲ ἀντὶ
 μερύεας αὐτῶν δύο φειθείς, ἀπέρητσε καλωδίους δοκαίς
 μακρὰς ἕξ ἐκάτερου φρουεῖς, καὶ ἐς τὸ πλάτος τῆς ποταμοῦ
 μεθῆκεν, ἐχούσας ἐμπετηγῶτα πυκνὰ ξίφη τε καὶ ἀκόντια.
 αἱ δὲ ὑπὸ τῆς ρούτης ξίφεισι καὶ τοῖς ἀκοντίοις ἐμπίπτοντες,
 αἰεὶ φεισσεφόδομαι, οὔτε δὴ ἀνηχομόροις, οὔτε ὄππλέοντας,
 οὔτε ὑποδιδύοντας εἶων λαθῆν. τὸ δὲ λῶ οὐ μάλιστα ὁ Σκι
 πίων ἐπεθύμει, μηδεὶος αὐτοῖς ὄππμιγνυμόρου, μηδὲ εἰπόν-
 τος, ἀγνοεῖν αὐτοῖς ὅ, π γήγοιτο ἕξω. οὕτω γὰρ ἀπορήσεν ἀγρο-
 εῶς τε καὶ μηχανῆς πάσης. ὡς δὲ ἠτοίμαστο πάντα, καὶ κα-
 τὰ πέλαται μὲν ἐπέκειντο τοῖς πύργοις ὀξύβελοί τε καὶ λιθοβό-
 λοι, ταῖς δὲ ἐπάλξεσι παρέκειντο λίθοι καὶ βέλη καὶ ἀκόντια,
 τὰ δὲ φρούερα ὄξόται καὶ σφενδοῦνται κατεῖχον. ἀγγέλοις
 μὲν ἐπέσθησε πυκνοῖς κτ' τὸ ὄππτεῖχσμα παῖν, οἱ νυκτός τε καὶ
 ἡμέρας ἐμμελλον ἄλλοι παρ' ἄλλων τ' λόγον ἐκδεχόμενοι, μη-
 νύσθην αὐτῶν τὰ γηγομόρα· κατὰ δὲ πύργον ἐκέλευσεν, εἴ π γή-
 γοιτο, σημεῖον ἐκ παρότε τοῦ ποῖνεντος ἀρεσθαι· καὶ τὸ αὐτὸ
 πάντα ἐπαίρειν, ὅταν πὸν ἀρξάμενον γασῶνται· ἵνα τὸ μὲν
 κίνημα παρὰ τὸ σημεῖον γασῶν ὄππγηγοῦσκοιτο, τὸ δὲ ἀκρι-
 βῆς παρὰ τῆς ἀγγέλων. τῆς δὲ γραπᾶς οὔσης σιωπῆς ὄππ-
 χωρείοις ἐς ὄξακισμυεῖοις, τὸ μὲν ἡμισυ διετέτακτο αὐτῶν
 λειχοφυλακεῖν, καὶ ἐς τὰ ἀναγκάσια, εἴ πη δεήσθ, μετὰ χωρεῖν·
 δισμύελοι δὲ περὶ χρομαχίσθην ἐμμελλον, ὅτε χρεία γήγοιτο. καὶ
 τούτοις ἐφέδρουον ἔτεροι μύελοι· χωρεῖον δὲ καὶ τούτων ἐκά-
 σοις διετέτακτο· καὶ μεταπηδᾶν, εἴ μὴ κελδύσθην, ἐκ ἐξελῶ.
 ἐς δὲ τὸ τεταχμέον ἀδύς ἀνεπήδων, ὅτε π σημεῖον ὄππχ-
 ρήσεως ἐπαρθεῖν. ἔτω μὲν τῶν Σκιπίωνι πάντα ἀκριβῶς διε-
 τέτακτο· οἱ δὲ νομανῆνοι πλάκεις μὲν τοῖς φυλάσσουσιν ἐπε-
 χείρουω, δῆλοτε ἄλλη κτ' μέρη· ταχίαι δὲ αὐτίκα καὶ κατα-
 πηχζακή τῆς ἀμμομόρων ἢ ὄψις λῶ· σημεῖων τε ὑψηλῶν

πανταχόθεν αἰρομένων, καὶ ἀγγέλων διαθεόντων, καὶ τῶν
 ἰσχυρῶν ἀφρόως ἀναπηδώντων ἐς τὰ τεῖχη, σαλπικτῶν
 τε κατὰ πάντα πύργον ἐξοστρωόντων· ὥστε τὸν κύκλον ὀ-
 λον ἄδυσ' ἀπασι(εἶ) φοβερώτατον, ἐς πεντήκοντα σαδίοις ἀ-
 πέχοντα ἐν πελοπόννησόν, καὶ τὸν δὲ τὸν κύκλον ὁ Σκιπίων ἐκάσθη
 ἡμέρας τε κ' νυκτὸς ἐπισκοπῶν περὶ αὐτῆς. ὁ μὲν δὴ τοῖς πολε-
 μίοις ὡδὲ συκλείσας, ἐκ ἐς πολὺ ἄρκέσεν ἐνόμιζεν, οὔτε ἔθ-
 ρῆς ἐπὶ περὶ σίβης σφίπιν, οὔτε ὄπλων, οὔτ' ἐπικουρίας. Γη-
 τωγῆς δὲ ἀνὴρ νομαντῖνος, ὃν Καραύνιος ἐπέκλησις ἴω, ἀ-
 ελτος ἐς ἀρετῶν νομαντῖνων, πέντε πείσας φίλους σὺν πατρὶν
 ἄλλοις τοσοῖς δὲ καὶ ἵπποις τοσοῖς δὲ, ἐν νυκτὶ συννεφεῖ δῆλ-
 θε, λαθὼν τὸ μεταίχμιον, κλίμακα φέρων πικτῶν κ' φτά-
 σας ἐς τὸ περὶ τεῖχος, ἀνεπέδησεν αὐτὸς τε καὶ οἱ φίλοι.
 κ' τοῖς ἐκατέρωθεν φυλακὰς ἀνελόντες, τοῖς μὲν θεράποντας
 ἀπέπεμψαν ὀπίσω, τοῖς δὲ ἵπποις διατῆς κλίμακος ἀναγα-
 γόντες, ἐξίππευσαν ἐς τὰς ἀρκάκων πόλεις, σὺν ἰκετηρίαις,
 δεόμενοι νομαντῖνοις συγγενέσιν οὗσιν ἐπικουρεῖν. τῷ δὲ ἀρκάκ-
 κων οἱ μὲν οὐδὲ ἰσχυροὺν αὐτῶν, ἀλλ' ἄδυσ' ἀπέπεμψαν, δε-
 διότες· λουπία δὲ πόλις ἴω ὑδαίων, τετρακοσίοις σαδίοις
 ἀφεςτῶσα ἀπὸ νομαντῖνων· ἢ οἱ μὲν νέσι περὶ τοῖς νομαντῖνοις
 ἐσπουδάκισαν, κ' τὴν πόλιν ἐς συμμαχίαν ἐνήθησαν· οἱ περ-
 σβύτεροι δὲ ἐμήνυσαν κρύφα πρὸς Σκιπίωνι· καὶ ὁ Σκιπίων
 ὀδύνης ὡρας πυθόμενος, ἐξήλαυεν αὐτίκα σὺν ἀζώνοις
 ὀππλείστοις. καὶ ἅμα ἔω τὴν λουπίαν φρουρὰν πελασθῶν, ἤ-
 πει τοῖς ἐκάρχοις τῶν νέων· ἐπεὶ δὲ ἔξαρμικένας τῆς πόλεως
 αὐτοῖς ἔλεγον, ἐκήρυξε διαρπάσσειν τὴν πόλιν εἰ μὴ τοῖς ἄν-
 δρας ᾤξασθαι. οἱ μὲν δὲ δέισαντες, προσῆγον αὐτῶν, ἐς
 πετρακοσίοις γηλομόροις. ὁ δὲ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐκπέμψαν,
 ἀνέστησε τὴν φρουράν. καὶ διαδραμὸν αὐτῆς ἅμα ἔω, τῆς
 ἐπιούσης παρῶν ἐς τὸ στρατόπεδον νομαντῖνοι δὲ, κάμνοντες

ὑπὸ λιμοῦ, πέντε ἄνδρας ἐπιμπονές τ' Σκιπίωνα, οἷς εἶρη-
 πο μαθεῖν εἰ μετελοπαθῶς σφίσι χερίσεται, ᾧ ἄρα δοῦσιν αὐ-
 τούς. Αὐτὰρ δὲ αὐτῶν ἠγρυμνός, πλά μὲν παρὲς τῆς περὶ
 ρέσεως καὶ ἀνδρείας ἤβη νομανήων ἐσεμολόγησε, καὶ ἐπίπεν
 ὡς οὐδέ νυῦ ἀμάρτοεν, ὑπὸ παύδων καὶ γυμνασῶν καὶ ἐλθ-
 θερίας πατεῖς κακοπαθοῦντες, ἐς πόσονδε κακοῦ. Διὸ καὶ μά-
 λιστα, εἴπεν, ὦ Σκιπίων, ἄξιόν ὅτι σὲ πῶσδε ἀρετῆς γέμον-
 τα, φέισαδ' ἄλλ' ἄνδρ' ἀψύχου τε ἔανδρικοῦ, καὶ περὶ πῆλαι
 λαθροπόπερα ἤβη κακῶν ἡμῖν· ἃ καὶ δεινὸς μεθεὶ ἐνέκειν,
 ἄρα περὶ ἄμφοι μεταβολῆς. ὡς ἐκ ἐφ' ἡμῖν ἐπὶ βῆσιν, ἀλλ' ἐ-
 πί σοι, τ' πόλιν ἢ ᾧ ἄρα λαβῆν, εἰ τὰ μέτετα κελεύεις, ἡμαρ-
 μύλω ὑπὸ δεινῶν ἀπολέσθαι. ὁ μὲν Αὐτὰρ ὠδὲ εἶπεν· ὃ τ' Σκι-
 πίω (ἢ αὐτὸ γὰρ ᾧ ἄρα τ' αἰχμαλώτων τὰ ἔνδον) ἔφη δὲ αὐ-
 τούς ἐχειρίσασθαι ἔα καὶ σφάξαι καὶ σὺν ὀπλοῖς ᾧ ἄρα δουῶμαι πλὴν
 πόλιν. ὧν ἀπαγέληεντων, οἱ νομανῆνοι, χαλεποὶ καὶ πείρας ὄν-
 τες ὀργῶν, ὑπὸ ἐλθθερίας ἀκράτου καὶ ἀνθείας ὄπιτα μύχ,·
 πότε καὶ μάλλον ὑπὸ ἤβη συμφορῶν ἠγρυμνός τε καὶ ἀλλόκο-
 τὸι γυροπότες, πὸν Αὐτὰρ ὠδὲ τούς σὺ αὐτὰ πέντε περὶ σφίσι
 ἀπέκλινασθαι, ὡς κακῶν ἀγγέλους, καὶ τὸ σφέτερον ἀσφδῆς ἴσως
 διωκημύοις ᾧ ἄρα τῶν Σκιπίωνι. μύχ δὲ ἔ' πολὺ πάντων αὐ-
 τούς ἤβη ἐδέστων ὄπιλιπόντων, οὐ καρπὸν ἔχοντες, οὐ περὶ βα-
 τῶν, οὐ πόδιν, περὶ τα μὲν, ὡς περὶ ἄλλες ἐν πολέμον ἀνάγκαις,
 δέριματ' ἐψόντες ἠγρυμνός. ὄπιλιπόντων δὲ αὐτοῖς καὶ ἤβη
 δέριματ' ἐψόντες, ἐσθροφάροισι, ἐψόντες τὰ ἀνθρώπεια, περὶ τα μὲν
 ἔα τ' ἀποθνησκόντων, κοπιόμηναι ἐν μαχρήοις· ὄπι δὲ ἐκεί-
 νοις, ἤβη νοσοῦντων κατ' ἐφρόνου, καὶ τούς ἀδενεσέροις ἐσθ-
 ζῶτο οἱ δεινατώτεροι. κακῶν δὲ ἔδεν αὐτοῖς ἀπὴν ἠγρυμνός-
 νοις μὲν τὰς ψυχὰς ὑπὸ ἤβη τῶν ὄπιων, περὶ τα μὲν δὲ τὰ σώ-
 ματα ὑπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ κόμης καὶ χρόνου. ἔτω δὲ ἔ-
 χοντες αὐτοῖς ἐπέτρεπον ᾧ Σκιπίωνι. ὁ δὲ ἐκίλθεν αὐτοῖς

τῆς μὲν ἡμέρας ἐκείνης σωενεγκίῃ τὰ ὄπλα ἔνθα σωέτα-
 ζε· τῆς δ' ὀπίσης προσελθεῖν εἰς ἔπερον χωρίον· οἱ δ' ἰσθμὸν
 ἔβηον τῆς ἡμέρας, ὁμολογήσαντες ὅτι πολλοὶ τῆς Ἰβηθείας
 ἐπέχον, καὶ ἐθέλοισιν αὐτοῖς ἐξαγορεῖν τὴν βίου. πλὴν ἔν ἡ-
 μέραν ἰβωῦ* εἰς τὸ θανάτου τὸ δέξασθαι· τὸς δὲ ἔρωις ἐλθὺ
 θεείας τὸ δὲ δραγαδίαις λῶν ἐν πόλει βαρβαρῶν τε καὶ σμικρῶν.
 εἰς γὰρ ὀκτακιχλίους ἐπ' εἰρῶνις γυμῶν, οἷα μὲν καὶ ὅσα
 ῥωμαίοις ἔδρασαν, οἷας δὲ σωθῆκας αὐτοῖς ἔθεντο ὅτι ἴση
 καὶ ὁμοία, ἐπὶ ἔπειτα ταῦτα σωθῆσαι ῥωμαίων ὑφιστά-
 των οἷον ἂν ὄντα τὸν τελευτῶν στρατηγὸν ἐξ μωλιάσιν αὐ-
 τοῖς παρκαθήκοντων προσκαλέσασθαι πολλὰκις ἐς μάχην, ὅτι
 λῶν ἄρα στρατηγὸς πρὸς αὐτὸν, εἰς χεῖρας οὐκ ἰὼν θεείας,
 ἀλλὰ τῆς λιμῶσας καταρραζόμενος, ἀμάχῳ κακῶ· ὅτι καὶ
 μόνῳ ληφθῆναι τε δευατὸν λῶν ἄρα νομανπίνοισι, καὶ ἠήφθη-
 σαν μόνῳ, ἐμοὶ μὲν δὴ ταῦτα παρκαθήκοντων ἐπιπῆν ἐπὶ ληθ-
 εῖς, εἰς τὸ ληθῆναι αὐτῶν καὶ φερεπνίαι ἀφορῶν τε καὶ ἔργα πολ-
 λά, καὶ χροῖον ὅσον διεκαρτέρησαν. οἱ δὲ παρκαθήκοντες μὲν αὐτοῖς
 οἱ βυλόμυροι διεχρώντο, ἐπὶ πρὸς ἐτέρωθεν· οἱ λοιποὶ δ' ἔζησαν
 πλείους ἡμέρας εἰς τὸ δεδωμένον χωρίον, δυσόραπι τε καὶ ἀλ-
 λόκοπι πάμπαν ὀφθῆναι, οἷς τὰ μὲν σάματα λῶν ἀκαθάρ-
 τα καὶ τεχνῶν τὸ ὀνύχων καὶ ὀρύπων καὶ ῥύπου μεσῶν, ὀδῶ-
 δεσιν δὲ χαλεπώτατον τὸ ἐσθῆς αὐτοῖς ἐπέκειτο ἀτελής, πι-
 ναρὰ, καὶ ἡδὲ καὶ ἐχέοντων δυσώδης. ἐφάνοντο δὲ τοῖς πλε-
 μίοις, ἦγει οἱ μὲν ἀπὸ τῶνδε, φοβεροὶ δ' ἀπὸ τῆς βλεμμυχ-
 ῆς· ἐπὶ γὰρ αὐτοῖς ἐνεώσαν ἕκ τε ὀργῆς τὸ λῦπης καὶ πόνου καὶ
 σιωδῶτος ἀμηλοφαγίας. ὅτι λεξάμενος δ' αὐτῶν πενήκον-
 τα ὁ Σικπιῶν εἰς θρίαμβον, τοῖς λοιποῖς ἀπέδωκε, καὶ πλὴν πό-
 λιν κατέσκαψεν. δύο μὲν ταῖς δὲ πόλεις δεσμαχῶτάτας ἦσαν
 στρατηγὸς ὁ δὲ ῥωμαίων, καρχιδόνα μὲν, αὐτῶν ῥωμαίων ἠμ-
 φισαμῶν, δὲ μέρητος πόλεως τε καὶ ἀρχῆς, καὶ ἀκαθάρτων

ρῆς καὶ θαλάσσης νομαίται δὲ, σμικράντε καὶ ὀλιγαῖσιν ἄνθρω-
 πον, οὐ πῶ πρῶμαίαν παρὰ αὐτῆς ἐγνωκότων, αὐτὸς, εἴτε συμ-
 φερεῖν ῥωμαίοις ἢ γούρμος, εἴτε ἄκρος ὦν ὄρλιώ τε φιλονει-
 κος ἐς τὰ λαμβανόμενα, εἴτ' ὡς ἐνίοι νομίσοισι, πῶ δὲ ξυμ-
 γούρμος διώνυμον ἔπι τοῖς μεγάλοις γίγνεσθαι κακίς. κα-
 λούσιν γὰρ αὐτὸν οἱ ῥωμαῖοι μέχρι νῦν, ἀπὸ τῆς συμφορῶν
 αὐτῆς ἐπέθηκεν ταῖς πόλεσιν, ἀφελκανόν τε καὶ νομαντῖνον. τότε
 δὲ πῶ γλιῦ τ' νομαντῖνων τοῖς ἐγγυσι οἰκοῦσι διελών, καὶ ταῖς
 ἄλλαις πόλεσι χημαπίσας, καὶ εἰ πῶ ὑποπίον, ἔπιπλήξας
 τε καὶ ζημιώσας χημάσιν, ἀπέπλευσεν ἐπ' οἴκου ῥωμαῖοι δὲ,
 ὡς ἔθος, ἐς τὰ πρῶσθημμένα τῆς ἰσθμίας ἐπεμψαν ἀπὸ τῆς
 βουλῆς ἄνδρας δέκα, τοῖς κατασησομένοις αὐτὰ εἰς εἰρηνώλω
 ὅσα Σκιπίων τε ἔλαβε, καὶ Βροῦπος πρὸς Σκιπίωνος ὑπη-
 γάγετο, ἢ ἐξήρωσατο. χρόνῳ δ' ὕστερον ἀπιστάσων ἄλλων ἐν
 ἰσθμίᾳ γηουμένων, Κρηπύρηνιος Πείσων στρατηγὸς ἠρέθη. ἔ-
 αὐτὸν διεδέξατο μὲν Σερβίλιος Γόβρας κίμβρων δ' ἔπιπρκα
 τευόντων τῆ ἰταλία, καὶ σικελίας πολεμουμένης τὸν δεύτερον
 δουλικὸν πόλεμον, στραπῶν μὲν ἔπι ἰσθμίαν οὐκ ἐπεμπον,
 ὑπὸ ἀρχολίας πρῶσθεις δὲ ἀπέπελλον, οἱ τὸν πόλεμον ἐμείλλον
 ὅπη δύναμτο, καταθήσεσθαι κίμβρων δὲ ἐξελαθέντων, Τίπης
 Δείδιος ἐπελθὼν, οὐακ καίων μ' ἐκίθηνεν ἐς δισμουρίους, περ-
 μισὸν δ' ἐμεγάλην πόλιν, αἰεὶ διςπειθῆ ῥωμαίοις γηουμένω,
 ἐξ ἐρυμοῦ κατήγαγον ἐς τὸ πεδίον, καὶ ἐκέλευσεν οἰκεῖν ἀπει-
 ρίσις. κολένδαν δὲ πρῶσκαθίσας ἐνάτω μίω παρελάβεν,
 εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοῖς κολενδέας ἀπαντας μ' παί-
 δων καὶ γυναικῶν ἀπέδωτο. πόλιν δ' ἐτέραν τῆς κολένδης
 πλησίον ὠκομυ μισάδες κελπιθήρων, ἔς Μαρῖος συμμαχί-
 σαιτας αὐτῶ καὶ λισιτανῶν, τῆς βουλῆς ἔπιπρκα επούσης, ὠ-
 κίκα πρὸς ὠνέντε ἐναιωτῆρ. ἐλήθευον δ' ἐξ ἀπορίας οὐ ποι καὶ
 κρήνας αὐτοῖς ὁ Δείδιος ἀνελεῖν, σιωθημένων αὐτῶ τῶν δέκα

παρ' ἑσβείων ἔπ' παρόντων, ἔφη τοῖς ὀπιφανέσιν αὐτῶν ἔθελειν
 πλὴν κολενδέων χῶραν αὐτοῖς παροσεύσαι πενομήμοις. ἀπασα
 ζομήμοις δὲ ὄρων, ἐκέλευεν παρ' ἡμῶν, ταῦτα μὲν τε* ἔκοντας
 ἦκειν μὲν γυμνακῶν καὶ παίδων πλὴν χῶραν μεριουμήμοις·
 ἐπὶ δ' ἀφίκοντο, παροσεύαξε τοῖς στραπώτας ἐκ τῶν χῶρακος
 ἐξελεῖν, ἐκ τοῖς ἐνεδρομομήμοις εἶσω παρελθεῖν, ὡς ἀπογρα-
 ψομήμοις αὐτῶν ἔνδον τὸ πλῆθος ἐν μέρει μὲν ἀνδρῶν, ἐν μέρει
 δὲ παίδων καὶ γυμνακῶν· ἵνα ὀπιγησὶν πόσιν χῶραν αὐτοῖς
 δέοι διελεῖν. ὡς δὲ παρῆλθον ἐς πλὴν τῶν φρον καὶ τὸ χῶρα-
 κος, παροσεύαξε αὐτοῖς τὸν στραπὸν ὁ Δείδιος, ἔκτεινε παύ-
 τας καὶ ὀπι τοῖς δὲ Δείδιος, μὲν καὶ ἐδριάμβευσεν· πάλιν δὲ
 σὺν κελπῶραν ἀποσαντων, Φλάκκος ὀπιπεμφθεῖς ἔκτεινε
 δισμεροῖς, ἐν δὲ Βελγῆδη πόλει, ὁ δὲ δῆμος ἐς ἀπόστασιν ὄρ-
 μῶν, πλὴν βουλιῶν ὀκνοῦσαν ἐπέφρασεν αὐτῶν βουλοθυρίῶν· ὁ
 δὲ Φλάκκος ἐπελθὼν ἔκτεινε τοῖς αἰπίοις. Τεσσαρὲ μὲν δὲ-
 ρον ἀξία λόγου ῥωμαίοις ἐς τότε παρὸς Ἰσθμῶν αὐτοῖς γε-
 νόμεθα. χρόνῳ δ' ὑπεροσεύαζόντων ἐν ῥώμῃ Σύλλα τε
 καὶ Κίinna, καὶ ἐς ἐμφυλίους πολέμοις καὶ στρατόπεδα καὶ τῆς
 πατρίδος διληρημῶν, Κοῖντος Σερτώριος ἐκ τῆς Κίinna πα-
 τριῶν ἀίρεταις τῆς Ἰσθμῶν ἀρχὴν, Ἰσθμῶν τε αὐτῶν ἐπαρῆθη
 σε ῥωμαίοις, καὶ πολλὴν στραπὸν ἐγίρασε, καὶ βουλιῶν ἡμῶν ἰδίῶν
 φίλων ἐς μίμημα τῆς συγκλήτης καταλέξας, ἠλαυνεν ἐς ῥώ-
 μῳ ὀπι πόλιος καὶ φρονήματος λαμπαρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὡς στρα-
 σύτητα παροσεύαξεν· ὡς τε πλὴν βουλιῶν δέισασαν, ἔξεδεξ' ἰς
 παρὰ σπῆσιν ὀπι μερίσθης τὸ τε δόξης στρατηγῶν, Κεκίλιον τε
 Μέπελλον μετὰ πολλοῦ, καὶ Γυαῖον Πομπήιον ἐπὶ ἐκείνῳ μὲν
 ἐτέρου στρατῶ, ἵνα πὴν πόλεμοι ὀπι διαίαντο, ἐξωθοῖεν ἐκ τῆς
 ἰταλίας, ἐν διχασίᾳ τὸ τε μάλιστα οὔσης. ἀλλὰ Σερτώριον
 μὲν ἡμῶν πασιωτῶν πῆς αὐτῶν Περσῶν ἀνελὼν, ἐαυτὸν ὀπι
 Σερτωρίῳ στρατηγὸν τῆς ἀποστασίας ἀπέφρασε· Περσῶν δ'

ἔκλεινε μάχη Πομπηίους. καὶ ὁ πόλεμος ὁ δὲ θορυβήσας δὴ ὡς
 φόβῳ μάλιστα ῥωμαίοις, διελύθη. τὸ δὲ ἀκριβὲς αὐτῶν δηλώ-
 σθαι τὰ παρὰ Σύλλα ἐμφύλια. μὲν δὲ τὸν Σύλλα θάνα-
 τον Γαίους Καϊσάρ ἀρετῆς ἰσθρίας στρατηγῆν, ὥστε καὶ πολε-
 μεῖν οἷς δέησεν, ὅσα ἤδη ἰσθίων ἐσταλθῆεν, ἢ ῥωμαίοις ἐπι-
 ἔλειπεν, πολέμῳ σιωνιᾷ ἔχασεν πάντα ἰσθακούειν καὶ ἵνα
 αὐτῶν ἀφιστάμεθα Οκταβίους Καϊσάρ ὁ τῷ Γαίῳ παῖς ὁ Σε-
 βαστὸς ὄππικλῶ, ἐχρῶσατο καὶ εἰς ἐκείνου μοι δοκοῦσι ῥω-
 μαῖοι πλὴν ἰσθίων, καὶ δὴ νῦν ἰσπανίαν καλοῦσιν, ἐς τεία
 διαρῆν, καὶ στρατηγὸς ὄπππέμπειν ἐτησίους μὲν ἐς τὰ δύο
 ἢ βουλή, τὸν δὲ τείτον βασιλεύς ἐφ' ὅσον δοκιμάσεν.

HENRICI STEPHANI
 typographi in Appiani libros *Ἀν-
 νιβαικὴν & Ἰβηρικὴν* castigations.

Pag. 120. Versu *καὶ ἐν τῷ ἄδων*. Quum haberet exemplar nostrum *καὶ ἐν τῷ ἄδων*, ego ex *καὶ ἐν τῷ ἄδων*. Vult enim dicere *καὶ ἐν τῷ ἄδων* *ἀποδοῦναι*, quod pluribus verbis ipsemet *ἐν τῷ ἄδων*. pag. 159, dicit, *ἐπὶ τῷ ἄδων* *ἢ καὶ πῶς ἐστὶν ἐκ τῶν ἄδων*.

V. *ἀποδοῦναι* ἢ ἄδων *ἢ ἄδων*, *μὴ δὲ ἀρνεῖν*. Hic locus ex iis quæ *ἐν τῷ ἄδων* dicuntur, pag. 60, facile intelligitur. Deesse autem verba inter *ἄδων* & *μὴ δὲ ἀρνεῖν*, neque affirmare, neque negare ausim. quia durum est quidem hoc genus loquendi, sed quod ferri tamen posse videatur.

P. 121. V. *καὶ ἢ ἄδων*. Rectius legeretur *ἢ*.

P. 122. V. *ἀποδοῦναι* *ἐν τῷ ἄδων*. Aliquis primo aspectu fortasse iudicauerit legendum *ἐν τῷ ἄδων*, vt contra dicitur *ἀποδοῦναι ἢ ἄδων*, via non trita, *μὴ πεποιημένη*. Ego verò ita rectè legi posse scio: sed quum alicubi me legere meminerim hanc phrasin, *τῷ ἄδων ἢ ἄδων* *ἐν τῷ ἄδων*, vtro modo scripserit Appianus, *ἐν τῷ ἄδων* an *ἐν τῷ ἄδων*, quaerendum esse puto.

V. *περί τῶν* *πᾶσι* *ἐς τὴν ἰταλίαν*. In nostro exemplari cum alia multa erant menda, tum verò passim falsæ interpunctiones: ex quibus quamplurimas emendavi, in quibus videlicet apertissimus erat error: nonnullas, quæ à contentioso aliquo defendi posse videbantur, mutare non sum ausus. quanquam hinc nemo mihi persuaserit *πᾶσι* iungēdum esse cum *ἐς τὴν ἰταλίαν*, non autem cum *περί τῶν*. quomodo enim quis dicatur aliquò proficisci & eò iā aduenisse?

V. κτω] ἀνασάσεως. Nescio an ferri possit hoc verbum, an potius legendum sit ἀναζύξεως.

P. 123. P. κα] τόπ] τὰ κέρατα. In exemplari scriptū erat κέρα, ego κέρατα reposui. sed & distinctio post κα πύχον delenda fuit. verūtamen ne tum quidem quācam expunxeris, suspicione carebit hæc periodus.

P. 124. V. δεδίοτων] φυγῆν. Reponendum puto φυγή. vt pag. 126, ῥωμαίων δ' ἄδύς ἡ φυγή καὶ φότος κεκυκλωμένων.

P. 125. V. αὐτῶ] ἀμφὶ πόν. Fortasse legendum ἢ ἀμφὶ πόν ἰόνιον ἀκτῶ. Neque enim existimandum est ἰόνιον iungi cum ἀκτῶ (quod si ita esset, tamen πῶ νῶ πόν esset scribendum) sed ἰόνιον dici, subaudito nomine κόλπον. vt modò dixerat ἐς πόν ἰόνιον φθάνοντα, & statim post dicit, ὡς δὲ τὸ ἰόνιον οἰκῆσαι.

V. ἀπειροπόλεμος] ἐς τὸ ἀπὸ δόξοκομπίας ἢ ρ. Crediderim legēdum ἐς πῶ δῶχλω. confer hunc locū cum alio qui est pag. 130.

P. 126. V. δούρος] τῆς θεοῦ. Suspectum mihi esset τῆς pro τούτης, nisi huiusmodi alia apud hunc authorem reperissem. nec longè abeundum est: quum in hac ipsa pagina ἤν pro τούτων itidem dictum sit.

P. 127. V. καλουμένου] πολιορκεῖν. In exemplari erat πομορκεῖν.

V. καὶ αὐτῶ] ἐξήτασε, ὡς κ. Esset ἐξήτασε ab ἐξέπαζω, quod nullo modo huic loco conuenit. lege igitur ἐξέτασε ab ἐκτάσω. quo cum alibi vtitur, tum in extrema pag. 22, αὐτὸν δὲ πόν στρατὸν ὡς λαβῶν, ἐς μέγλω ἐξέτασεν ὡς Ἀνίσαν. Hoc mendum debueram audacter in ipso contextu correxisse.

V. βαν] ἔστρατοπέδιον. In exemplari erat ἐς στρατόπεδον.

P. 128. V. μέρος] ἡγρομύω ὡς ἀνδρατεχ. Si nō mēdose legitur participiū ἡγρομύω, puto ante aut post

illud deesse vocem aliquam.

V. ὠν δ' ἄχ.] ἐς μάχας ἢ μάλλον πόλεμῃ τέχνῃ χεῖραται.
Rectius disiunctiva particula ante τέχνῃ ponetur. Videtur tamen aliquid præterea ad huius loci emendationem desiderari.

V. δὲ δίοδου] πλησιάζουσας. Malim πλησίας οὔσας. Nam πλησιάζειν dicitur qui appropinquat & propius accedit, vt & pag. 125, οἱ δὲ, πλησιάζοντες αὐτῷ, πάνυ ἐδήσαν. At quicquid in propinquo stat immobile, illud πλησιάζειν nescio quisnam dixerit. Proclivis autem fuit lapsus ex πλησιάζουσας in πλησίας οὔσας. Fieri tamē possit vt hanc ἀκυρολογίαῖν quispiam exemplo aliquo defendat.

P. 129. V. περ, ὅππῃ] ἀδέως διέδραμον. In exemplari legitur ἀ ᾗ ὦς, quæ tres voculæ aliquandiu me torserunt: quum nullo modo congruere posse loco intelligerem, nec tamen errorem prima fronte deprehenderem. Postea autem reperi etiam quæ meam in castigando hoc loco coniecturā confirmarēt. Sed quis rei tam certæ fidem me facere velit?

V. ἐστραποπ.] ὄφιδον. In exemplari erat ὄφιλον, posito λ pro η & ο pro αυ. primā syllabā mutavi, nō postremā: quòd scirem quantum discrepent plerunque historici Græci à Latinis in multis non hominū modò sed etiam regionum, vrbium, fluminum nominibus. de qua re alibi dicam quod sentio. Quod autem ad hoc fluuii nomen attinet, apud Strabonem legitur vno in loco αὐφίδιον in accusatiuo: vbi rursus aliud mendū, διον pro δον. Nam & Henricus Scrimgerus Scotus ex vetustis exemplaribus reposuit αὐφίδον.

P. 130. V. ἴνα] δηῶτο. In exemplari δηῶτο. Notum est & ex hoc & aliis historicis quid sit δηῶται χῶραι.

P. 131. V. χερτολογῶσιν] In exemplari legitur σκορτολογῶσιν. hoc nihil significat: illud loco conuenien-

tem significationem habet, & alibi non rarò vsurpatur.

V. ὁ δὲ] *τυμφέρονα μάτω*] Legendum puto *μαθεῖν*. Si *μα.τω* retineas, dices esse traiectum, & cum εἶπεν coniunges: vt sit, εἶπεν *μάτω*. sed hoc non placet.

P. 132. V. *πνούιδμορ*] ἐς δευτέραν παρέπειν ὄραν. Ita correxi hunc locum, quum in exemplari esset, ἐς δευτέραν πάρεσιν ἐν ὄραν.

P. 133. V. *ελκῆ*] Deest hic substantiuum.

V. *τῆς δὲ*] ἐπίρη. Ita correxi pro ἐτῆ, quod erat in exemplari.

V. *γῆν*] αἰ δὲ γαλάξασται. Mirabar cur addidisset articulum. dum illud mirarer, coepi suspicari legendū esse *συναλαλάξασται*, quod apud alios historicos obseruaram: & aliquot post diebus apud hunc ipsum id reperi pag. 205.

P. 134. V. ὅτε] *ἔπιπλήσωντος*. pro *ἔπικῆσσιτος* reposui hoc *ἔπιπλήσωντος*.

P. 135. V. *τόπεδα*] δύο ὄντα καὶ σύμπαντα. Hac verba καὶ σύμπαντα mihi non placent: si tamen σύμπαντα rerinere quis velit; legendum τὰ σύμπαντα. scimus enim vt Græci post numerum eleganter hoc nomen addāt. Sed ne hoc quidem modo scripssisse Appianum mihi persuadeo, & latere aliquod mendum sub hac voce existimo.

P. 136. V. *σίαις*] εἶπ μινύμα ἑνοχλεῖ. In exemplari reperi μίνυμα per u. pro quo μινύμα posui, memor loci Homerici, ad quem hic fortasse alludit Appianus, sicut præcedentibus verbis item ad alium. Quum enim dicit, οἱ δὲ ῥχοντες θυσίαις τε καὶ ἀρχαῖς ἰλιάσκοντο τοῖς θεοῖς, expressit Homerica verba quæ sunt ἰλ. 1, in his versibus quibus loquitur de dus,
*Καὶ μὲν Ἰὺς θυέεσσι καὶ Ἀρχαλῆς ἀγαυῆσι
 Λοιβῆ τε κνίσῃ τε ᾧδρα τρωπῶσ' ἀνθρώποι*

Αισχύρου, ὅτε κέν τις ἰσθ' ἔβη καὶ ἀμάρτη.

Addens autem ἔπι μιλίμα ἐνοχλεῖ, ad illa verba respexisse possit videri, quibus postremum Hector moribundus affatus est Achillem,

Φερίξ' εὖ νῦν μή τοι τι θεῶν μιλίμα χύωμαι.

Vt autem existimem ad illum Homeri locum cum respexisse, facit quòd obseruauerim hæc verba veluti prouerbii loco iactata apud antiquos fuisse. Nam quòd τῷ μιλίμα poetica atque adeo HomERICA voce vtitur, hoc meam coniecturam nihil adiuuat: quum alibi μιλίων vsurpet.

P. 137. V. ἡσῖς] καὶ ἀδελφούς ἀδελφεῖς. In exemplari deest ἀδελφούς. Versu sequenti antè ἔπι ὄντα artissime addetur articulus τὰ, vt sit τὰ ἔπι ὄντα. In exemplari legitur ὅπαντα.

V. πελιθένοις] Exemplar nostrum hic duas alias lectiones margini adscriptas habebat, πετηλιθένοις & πετηθένοις. sed hæc posterior videtur, perperam omiffa syllaba λι, ex illa esse facta. Infrà autem, nimirum pag. 154, habes πετηλίαν & πετηλίων, & pag. 156, πετηλινοί. Athenæus autem lib. δευτεροφ. κ. 1, Πεπλίνοις vocat: cuius locum proferam, vt ex eo quanta fuerit illa ἀξυφία cuius meminit Appianus, intelligatur. Verba eius sunt hæc, Πεπλίνοι ἢ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίσιν, εἰς ἑσσοῦ πιν καρτερίας ἤλθον πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀνίβα, ὥστε μὲν τὸ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν δέρματα καταφαγεῖν, ἀπαύτων ἢ ἔβη καὶ τὴν πόλιν δένδραν τοῖς φλοιῖς καὶ τοῖς ἀπλῆς πύργους ἀναλῶσαι, καὶ ἑνδέκα μιλίας ἰσθμοῖναιτες τὴν πολιορκίαν, οὐδενὸς βοήθειᾶς ἔβη σιωθευόντων Ῥωμαίων, παρέδοσαν ἑαυτοῖς. Obserua autem, in veteribus Athenæi exemplaribus pro ἔβη σιωθευόντων legi οὐδὲ σιωθευόντων: legi etiam ἀπλῆς, vt hic, quod tamen mihi suspectum est, & in ἀπαλῆς mutandum videtur. Et hæc quidē obiter. Porro apud Stra-

legi ut hic *βυκακητῶ*.

P. 146. V. *χαίως*.] *αἰφνιδίως* *σωεν*. Lego *αἰφνιδίως*, & expungo *στραλιώ* post *ἀμηχανίως*.

V. *χαναί*] *ἔς* *πλευρανοῖς* *διελ*. Puto scribendum esse *λευκανοῖς*.

P. 147. V. *ἄλλω*] *ἰαπιή* *ἐν* *πέλει* *σαλαπία* *λιβ*. Vide an legendum sit *ἰαπύρην*. ego certè ex sequētibus & ex Strabone ac Plinio ita legendum esse mihi persuasi. Hic autem sequutus meum exemplar, in *σαλαπία* & alibi in *ἑλαπῆνοι* reliqui *τ*, quod in *ω* mutandū fuerat, sequendo Plinium, Liuiū, & alios. quanquā apud Strabonem variant vetera exemplaria.

V. *ἄται*] *οὐ* *καὶ* *πέως*. Legendū est ὅ, ut pag. sequente, *ἄ* *μοι* *δοκεῖ* *περιδῶν*.

P. 148. V. *ναμῖου*] *ψιθύρος*. In exemplari scriptum est, *ψιθύρας*, pro quo hoc aduerbium reposui.

P. 153. V. *μφοί*] *ἔς* *πεσινοῦῶτα*. Hæc duo verba feci ex tribus his quæ in exemplari erant, *ἔ* *π* *σι* *νοῦῶ* *τά*: Scribunt autem alii *πεσινοῦῶτα*, alii *πεσινοῦῶτα*.

P. 154. V. *πλω*] *ἰδῶ* *ἀνάγκη*. Expungendum est *ἰδῶ*, quod turbat sententiam. Fortasse scripserat Appianus *πιθανάγκη*.

V. *ἐκείνων*] *ἵνα* *ἡ* *ἔφη* *μηδὲ* *ἴστων*. Non malè fortitan legeretur, *ἵνα* *ἡ* *ἔξῃ* *μηδὲ* *ἴστω*. &c. Illa certe lectio quomodo stare possit, non video.

P. 156. V. *λίαι*] *ἔσοι*. Sic habet nostrum exemplar, & sic aliquando loquuntur Græci.

P. 160. V. *ἔπι*] *ἡ* *ἑα* *αἶνειν*. Ex *ἡ* *ἑα* *ἰδῶ* *αἶνειν*, quod scriptū est in exemplari, feci hoc *ἡ* *ἑα* *αἶνειν*. Rectius etiam legeretur *ἑα* *ἄλλης* *τις* *ἐν* *ἰβ*. &c.

P. 161. V. *ἑοῦ*] *κουφόνω*. In exemplari est *κουφῶνω*: Ex quo fortasse aliquis faciendum putasset *κούρωνω*. sed quum *τὸ* *κουφόνω* eleganter dicatur ut *τὸ* *μεγαλόνω*, quin vera sit hæc lectio ne dubitandū quidē

puto. Fortasse autem & pro ὅτι πᾶ legēdum ὑπο πᾶ.

V. οὐῶ] ἐ θοῦσαν. Corruptus est hic locus, & inter ε ac θοῦσαν deest syllaba aliqua, aut fortasse duæ. Quinetiam fieri potest vt vox illa quam Appianus scripserit, non incipiat ab ε. Ego ex præcedentibus & sequentibus coniiicio significare illum voluisse pace & otio fruētem Libyam: sed quam potissimum è multis vocem ad id exprimendum delegerit, in ea diuinatione mihi nō satisfacio. nec placet ἀθθοῦσαν.

V. βηρε] ζαωνδαίων κῶρὰ οἱ καταβοῶν. Certum est corruptum esse hunc locum. quò enim feretur infinitiuus καταβοῶν, quid verò significabit κῶρὰ οἱ ε. Lege igitur, meo periculo, κῶρὰ γὰ pro κῶρὰ οἱ, & habebis non magna mutatione verbū huic loco appositissimū, & in eadē qua alibi, significatione usurpatū.

P. 164. V. διῆλθεν] τὸν ἀδελφὸν ἐν Ἰβηρία σφίσι καὶ λιβ. &c. Locum hūc deprauatum esse & mutilum nemo non videat: sed vnde natus sit error, non cuiusuis fuerit fortasse animaduertere. Ego planè existimo librarium ex vno Ἰβηρία ad alterum excurrisse. hæc enim verba aut his similia reliquisse scripta Appianum credo, τὸν ἀδελφὸν ἐν Ἰβηρία καταλιπών. οἱ δὲ ῥωμαῖοι θεωροῦντες ἕ ἐν Ἰβηρία σφίσι καὶ λιβύη, &c. hæc autem omnino per parenthesis posita esse intelligendum est, οὐ γὰρ δὴ μὴ λιβυέες ποτε ἐς τὴν ἰταλίαν ἐσβάλωσιν, οὐδὲ ὑποενόον. Sed & illa verba καὶ ὅσα λόγος vsque ad συνέγραπται, esse per parenthesis addita, scire oportet. vt omissa vtraque parenthesis, huius periodi membra ita coniūgamus, οἱ δὲ ῥωμαῖοι θεωροῦντες καὶ ἐν Ἰβηρία σφίσι καὶ λιβύη τὸν πόλεμον ἔσπασαι, Τιβέρον δὲ Σεμπερόνιον λόγος ὅτι νεῶν ἐκάτ' ἐξήκοντα σὺ δύο στρατῶ τέλει ἐς λιβύω ἐξέπεμπον, Πούπλιον δὲ Κορνήλιον, &c. Repono autem hīc participiū θεωροῦντες potius quā aliud, quòd id scriptori huic familiare esse ob-

seruauerim. Quod autē attinet ad nomen Λόγρον, iiii
 co discedere à meo exēplari (quod in nullis fere alijs
 nominibus propriis ausus eram) non dubitavi: quòd
 etsi authores istos in scribēdis Romanis nominibus
 magna licentia scirē vti solitos, hoc tamē nō licenter
 ab Appiano fuisse scriptum vnico γ, sed à librario ex
 duobus alterū omisūm esse dicerē. quippe qui in in-
 scriptionibus quatuor librorū Λόγρον ποιιδμικρον (cuius
 ego scriptoris lepores soleo seuerioribus meis stu-
 diis ὅπιτραγημα πζεαζ, & aliquādo fortasse fruendos
 illos lectori φιλοποιιδμικρον dabo) quater à librario nesciō
 quo ita peccatum fuisse cognouissem. duo enim vi-
 di illius scriptoris exemplaria, in quorum vno titu-
 lus erat vnicuique libro Λόγρον ποιιδμικρον, quum in al-
 tero esset Λόγρον.

V. νήλιον | ὁ μὲν Πούπλ. Rectius legeretur ὁ μὲν δὴ
 Πύπλιος, vel ὁ μὲν ἐν Πύπλιος, aut, ἔ ὁ μὲν Πούπλιος. Est
 enim initium sententiæ: & rectē illi μὲν respondet ὃ
 (licet pauculis interiectis) post Γναῖος.

P. 165. V. ἀμδρῶς | ἐκοῦσαι μετεπήθεντο. In exemplari
 legitur ἀκούσαι, quum aut ἐκοῦσαι scribendum sit, aut
 ἀκούσαι. Esse autem legēdum illo non hoc modo, cū
 ex verbo μετεπήθεντο apparet (quo & alibi ita vtitur,
 nimirū de iis qui sponte se dedunt & alias partes se-
 quūtur) tū ex iis quæ addit, ἔ γδ ἡσθη πιθαινωτάτω. ne-
 que enim is qui aliquid facit ἀκουσαι, dicitur πείθεσαι.

V. γρηνα | ὃς Γίσκωνος. In exemplari reperi ὃς ζεις κρο-
 νος, sed mea emendatio, ipsius etiam exemplaris fide
 alio in loco comprobatur.

P. 166. V. ἐνθως | ἔκ ιβηεῖαν. Videtur necessaria esse
 copulatiua particula ante ούκ.

V. γησαι | πὴν δὲ δῆμον αἰέλαβε κατεσκευότα. Si quo-
 rundam in corrigendis libris temeritatem sequi vo-
 luissem, hoc loco nullam mēdi suspicionem tibi re-

liquiffem. statim enim in *καπεσηκότα* dixiffem perperam à librario tenuem pro aspirata positam fuiffē, & pro *καπεσηκότα* reposuiffē *κα.δεσηκότα*. nec fortasse me ob vnicam literā immutatā, quisquā audacē iudicaturus erat. At vide quātū erudito lectori negotii exhibuiffem, & in quantum errorem, occultatis veræ lectionis vestigiis, illum impuliffem. Nam quid me ad veræ lectionis cognitionem deduxit? nimirum illud τ . si enim *κα.δεσηκότα* scriptum reperiffem, certè *κα.δεσηκότα* quādam significationem habere hīc participium istud dixiffem: sed tamen, quum nulla mendii suspicio adfuiffet, illi tandem acquieuissem. Nūc autē quū viderem illud τ , dixi quidē si à *καθίστημι* esset, η pro τ reponendum esse: verū postquam considerassē qua ratione hoc verbum in significationem aliquam huic loco conuenientem trahere possē, (id enim re vera trahere fuiffet) cœpi apud me cogitare num τ illud ex aliquo alio verbo deprauato saluum mansisset. Tandem in omnem partem versatis his syllabis, animaduerti, nō ibi vbi quis putasset, nimirū in secunda syllaba, sed in tertia & quarta erratum esse: ac syllabam π rectē scribi, dummodo $\pi\eta$ pro η , & $\chi\theta$ pro $\kappa\theta$ legeretur, vt ex *καπεσηκότα* fieret *καπεπηχότα*. cū quo participio huic loco appositisimo (quum sequatur *δέδωκε*) & quo etiam ipse Appianus alibi ita vtitur, illud *ἀνέλαβε* in vsitatissima significatione accipietur: nimirū pro eo quod dicūt alio modo Græci, eleganti metaphora, *ἀναπιρῶσαι*. Sed cur ego tā multa de hoc loco? nimirū vt ostēdam quā grauiter illi peccent qui veterum exemplarium voces corruptas quidem, sed tamen aliqua veræ lectionis vestigia seruantes, ita emendant ex coniectura, vt ne mendii quidem suspicionem illic vbi vel maximus error est, relinquant, & hoc modo lectorem

miserè se cruciare cogāt. Nam ex eorum hominum numero aliquis statim ita hunc locum correxisset uti dixi, faciendo καθεσθηκότα ex καπεθηκότα. Quod deinde legens aliquis vir doctus, postquā diu multūmque se torfisset, licet nullā tandem participii καθεσθηκώς significationem huic loco congruam reprensens, nō tamen corruptam esse vocem suspicari fas sibi esse putauisset. Ah, quot locos habemus hoc modo corruptos, in quibus intelligendis multi nimium laborant, ἀνήνυτα μοχθιωῦτες. Sed de his aliās.

V. καὶ εἰκοπ] ᾠδὲ λαβῶν δὲ τ'. In exemplari legitur ᾠδὲ λαβόντες τινὲ, quod manifestissimum erratū ita correxi. In versu autem proximè sequenti, pro ἐκάσθε, quod loco huic nullo pacto conuenire potest, videri possit alicui legendum ἐκάησε.

P. 167. V. τίλειον] ἔξων ὀπί ὄλ. In exemplari legitur ἔξ ὦν, & iungitur cum sequētibus, manifesto errore.

P. 168. V. Σκιπίων] ᾠδὲ ἄων. In exemplari male scriptum est ᾠδὲ ἄων, ut & versu sequenti ἔλεως, pro quo reposui ἔλος.

V. λαρε] ἔθ᾽ πάντων βοῶν. Existimo legendum ἔθ᾽ ἄρα πάντων. quod alibi præpositione cū verbo iuncta dicitur ἄρα τρέχων. modò dixerat πάντη ᾠδὲ ἄων. at pag. 162 utitur πᾶσι ὀπίθειν cum accusatiuo.

P. 171. V. ζόντων] ἐπελαυνόντων. Lege ἀπελαυνόντων, ex alio ipsius Appiani loco.

V. πίων] ἐς ἐπίκοον. In exemplari, ἐσεπίκοον, vna voce.

P. 172. V. Μάρον] Μασσανάσης. In exemplari, hoc nomen modò vnico σ scriptum erat in principio, modò duplici. Ego semper vnicum σ ponendū censui, quòd apud poetas syllaba prima corripitur: hīc tamen nescio quomodo ex illo nostro exemplari irrepererunt illa duo σσ. quorum alterum expunge.

173. V. 105] μεταποιούιδμος δὲ πὶ κάρχ. Est bonum & bene Græcum verbum μεταποιῖσαι, sed aut addēdus hic articulus πῶ, aut certè pro μεταποιῖδμος legēdum μέγα ποιῖδμος. Magnū in omnia momētum Syphax affectanti res Africæ erat. Liu.

P. 177. ὦ] ἐπελάσαντος. Sublata voce ἐπελάσιπς, quæ in exemplari erat, hanc in eius locum reposui.

P. 180. V. δὲ σωτ.] ἔκ ἡπίσας. Melius, aut vsitatius saltem esset ἐπεπίσας.

V. 101] ἀκαταφρόνητον, μὲν ἢ ἄλλων, μὴ, &c. Non dubito quin legendum sit ἀκαταφρόνητοι. μετὰ δὲ ἢ ἄλλων, μὴ, &c.

P. 185. V. λιν] τὰ πολεμικὰ ὄν. Pro πολέμια quod reperiebam in exemplari, reposui hoc πολεμικά.

V. πων] ἦτοιω. In exemplari scriptum est ἦτοις.

P. 86. V. ἡέθρων] διέπειβον. Omnino legendū existimo διέπειβον, aetiua significatione, non neutra.

P. 187. V. σαντος] οὐακκῶν. Valde falletur quisquis credet, quòd præcesserit καύκαν πόλιν & sequatur sæpius καικῶν, hic quoq; legendū καικῶν. Certè si hic legendū sit καικῶν, pag. itē præcedēte & pag. 189 & 191 & 201 & alibi ita legendū fuerit. Sed cur hanc scripturam mutemus quum constet Vaccas ita differre à Cauensibus ut totum à parte? Quod ni ita esset, cur Cauensibus dixisset, κερπηταισίς ὑπὸ οὐακκῶν ἀδικουδύοις, ac non potius, ὑφ' ὑμῶν;

V. ἰντερκαπάν] Hoc loco in exemplari ἰντερκαζίαν scriptū est, sed postea ἰντερκαπάν. quam scripturā potius sequor, utpote apud alios authores repertam.

P. 188. V. ἔσφῶν] ἑῶν. In exēplari ἄλλων, posito duplici λ & tenui spiritu, tanquam ab ἄλλα, sed circumflexo in fine, ut ab ἑῶς.

P. 190. V. ἔκπεινεν] πλώ τε λείαν πλώ ἦρη. In exemplari scriptum est τελείαν, satis manifesto errore.

V. πλώ] ῥόκίλιω. Alibi legitur ὀκίλις, hic tamē exē-

plar ὀκίλλω & paulo pòst ὀκίλλης habet.

P.191. V. ρεβεβ.] ὑπεκρίνατο. In exemplari legitur ἐπεκρίνατο. ex quo ὑπεκρίνατο aut ἀπεκρίνατο faciendum fuit: illud malui.

P.192. V. δίω] πολήσεν. Quin corruptus sit hic locus, nulli dubiū esse potest. Ego verò quin ita emendandus sit, non dubito, πωλήσεν αὐτοῖς ἐπαλεθῶν. Sic alibi vendi solent ab imperatoribus captiui.

V. φασίν] In exemplari φησί. sed quis φησί;

P.194. V. λίες] ῥιζών. In exēplari scriptū est ὀλίών.

V. ῥιζών] Πλαύπος καταλαβών. Fortasse legendū est αὐτὸν καταλαβών. Nam cur hic potius quàm alibi accusatiuū omittere potuerit Appianus, nō video.

P.196. V. ἐν] Pro πλεμίοις legendum constat πλέμιοις. sed de illo ὀπιποῖσι nihil certè adhuc constitui. Videtur aliquis in nostro exemplari voluisse pro eo reponere ὀπαιέσι, nescio quis, nec quā re: & an ex sua coniectura, an ex alius veteris libri fide.

P.197. V. ἢ διηρ.] σωεγίνωσκεν. Ita correxi illud verbum quod in exemplari reperi σμεγνίμωσκεν.

V. νικτὸς] ἐπέκειτο. In exēplari legitur ἐπέχετο,posito χ tanquā ab ὀπιχέμαι, accentu verò tanquā ab ἐπίκειμαι. Sed quid significaret ἐπέχετο? Lege potius ἐπέκειτο. vt pag. 127, πολιορκεῖν δὲ δέναι εἶα, ὀπαιέτων & ὀπικέμερος. & pag. 187, ξυλλογιδίω ἢ αὐτῶν ἢ χερπολογῶν ἐπέκειτο. Quinetiā pag. 202, cum hoc ipso participio, οἱ δὲ ἐργαζομένω τε ἐπέκειτο.

V. μάοις] ἢ χ ὀβίριπεν. Omnino legere necesse est ὀβειπεν. significat autē ἢ ὀπιχίαν ὀβείζειν idē quod καταχώνειν. sed duriusculum est illud loquendi genus.

P.199. V. δὴ Βρ.] ἢ ὀβείαθ. Legendum puto πῶ ὀβεί ὀβείαθου.

P.205. V. αὐτῶν] αὐτῶν σιπολογῶν. Videtur aut αὐτῶν aut σιπολογῶν mendosū esse. Fortasse etiam neutrum

errore vacat.

P. 207. V. νομαίναν] χτ' λόγον. Melius καταλόγω αυτε κατάλογον legetur adiectiue, quorum tamen neutrū mihi valde probatur.

V. καταλέξας] φιλονίλιω. Quomodo linguæ Græcæ consuetudo compositionem hanc admittere possit non video. Lego igitur separatim φίλων ἴλιω.

V. για.] ὡς εἶπαι. Mihi dubium non est quin legendum sit ὡρα θύαι.

V. ἔπι κατ.] ὡρα δοκᾶν. Post hūc infinitiuū videtur opus esse πρὸ δέϊ aut χεῖ.

P. 208. V. ἤλειφον] Non debet esse στιγμή πλεία post ἤλειφον, sed tantum ὑποδιαστολή.

P. 109. V. ἔπι πᾶ] σώπυρος malim quàm σωπύρος.

V. πὸ φαν.] Non Ρουῦλιος sed Ρουπίλιος erat in exemplari, satis manifesto errore.

P. 210. V. ἴ, μαθῶν] Non dubito quin legendum sit δισηνέδρατον pro δισέδρατον.

V. ᾧν πᾶ] In exemplari erat πᾶ πλείον ἄπικρα, ego audacter reposui τᾶ πλείονα πικρά. Fortasse autem & βύεισκατο legendum fuerit.

V. λού.] αὐτοῖς ἀπεμάχοντο. Vide an malis αὐτοῖς.

P. 211. V. πᾶν] Pro οἴκα non video quid aliud legi possit quàm δίχα.

V. ἂν εἶη] ὁ δὲ ὡροῦρος. &c. Mihi magis placeret ᾧ δὲ, aut certe ἔδει. utrouis modo legas, expungenda fuerit interpunctio post Σμπύων.

V. δλαμπτήν] κολιμῆται πικρὰ σκάφει μικροῖς ἐλάττανον. Videtur subaudiendum ἦσαν. nisi fortè aliquantum deprauatum sit hoc nomen, & in datiuo ipsum quoque positum, nauigii genus aliquod significare debeat.

P. 212. V. ἡμέρας] παρ' ἄλλοις habet exemplar, non παρ' ἄλλων.

P. 213. V. ἀφραῶσα] ἢ εἰ μὴ, &c. Rectius, ἐν ἡ.

P. 215. V. μέρεν] ἢ ὅαυ. Veniat aliquis qui me hęc adiuvet.

V. ἐς γὰρ] οἷα μὴ καὶ ὅσα, &c. Nisi admiratiuè hæc pronūtiāda intelligātur, suspectus fuerit locus falsό.

V. τα καὶ] ὀρύπαν tibi affirmo legi in exemplari: quàm rectè, tu videris.

V. πείτης] ἐς το δεδομῶνον χωρίον. Fortasse δεδελμῆνον scripserat Appianus. Nec non δεδομῶνον tamen ferri potest.

V. δεσαν] ἐπέκειτο ἀπελής, πιναρά καὶ ἡδε καὶ οὐχ ἦσαν δυσώδης. Exemplar ἀπελής illud additum habet in margine: ibidem & pro πιναρά, πανιχρά. pro quo tamen legendum πιιχρά: aut potius retinendum πιναρά. quod & feci. Et veram esse eam lectionem ostēdit illud καὶ ἡδε. nimirum ὡς παρὰ τὰ σώματα λιῶ ῥύπου μεσῶ, οὐτω καὶ ἡ ἐσθῆς πιναρά. Interpunctionem igitur quæ est post πιναρά, pone post ἡδε.

V. ἐπ] αὐτοῖς ἐν εἰώρων ἕκ τε ὀργῆς καὶ λύπης καὶ πότου καὶ σμειδῶτος ἀλληλοφαρίας. Nimirum in primis huius periodi verbis subest error. significat quidem certè αὐτοῖς aliquid & ἐν εἰώρων aliquid. Sed qualis est ista ratio? φοβεροὶ διὰ βλεμμαίων. ἐπὶ γὰρ αὐτοῖς ἐν εἰώρων, &c. & ut his verbis nō deberet reddi ratio præcedentiū, quid istud est? αὐτοῖς ἐν εἰώρων ὅς ὀργῆς καὶ λύπης, &c. Vis dicam quod sentio: credo scripsisse Appianum ἐπὶ γὰρ ἀπένες εἰώρων. cuius lectionis non parua relicta hęc videntur esse vestigia. nam ex postremis nominis ἀπένες syllabis evες confusis cum verbo εἰώρων, factum fuisse ἐν εἰώρων mihi fit verisimile: quum autem ατ syllaba prima restaret nihil significans, mutatam fuisse in αὐτοῖς, quod aliquid significaret. Quid autè ἀπένες ὀρᾶν valeat, nemo linguæ Græcæ peritus ignorabit.

P. 216. V. χίτοις] Nonι παροκαθίσας erat in exēplari,

sed *καθίστασι*, satis manifesto errore. Alibi dicitur
καθίσταται.

P. 217. V. [*ζοιόμοις*] *ταῦτα μὲν τε * ἔσκοιται ἡκειν, & c.* Omnino hunc locum, qualis est in exemplari, tibi repræsentato: tu quomodo corrigi possit, videbis. Quamquam vereor ne nobis melioris alicuius exemplaris auxilium expectare necesse sit: quòd non solum corrupta sint hîc verba, sed aliqua etiam desint. Quòd si ex particula *μὲν* locum mutilum esse non coniicerē, ei fortasse ex coniectura opem afferre possem. quū enim alibi etiam soleat ab iis qui se dedunt exigi ut arma sua tradant, non dubito quin hîc scriptum ab Appiano fuerit *τα ὄπλα ἐνεκόντας ἡκειν*, aut potius *σωενεκόντας*. Si melius quid habes, lector, hoc profer: si non, his vtere mecum.

V. [*δισμυρίοις*]. *ἐν δὲ βελγῆδι πόλει ὁ δὲ δήμος, & c.* Mihi dubium non est quin post *δισμυρίοις* expungenda sit *στημὴ πελῆα* & post *πόλει* reponenda. scio etiam illud *δὲ βελγῆδι* ex vrbis nomine corrupto esse: sed in cuius appellatione quomodo variant authores, quam potissimum scripturam sequi debeam, nescio.

HÆC habui, lector, quæ ad castigationem locorum in Appiano deprauatorum afferre possem. Scito autem & sexcenta alia in contextu à me emendata fuisse errata, de quorum singulis & valde longum ac rædiosum & superuacaneum etiam fuisset mentionem facere. Sed ea fere omnia huius generis sūt: ut *ἐπὶ* pro *ὅπῃ*, & *ὅπῃ* pro *ἐπὶ*. ἀλλὰ pro ἀλλα, & vicissim. *ἐστὶ* pro *ἐπὶ*, & cōtrā: & hæc certe duo omnium sunt frequentissima. Nonnunquam & *ἐστὶ* pro *ἐστὶ*, & *ἐστὶ* π pro *ὅστι*. Sic *δὴ οὖν* pro *δηοὖν*. Sic *ἀδὲ ὡς* pro *ἀδὲ ὡς*, & *ἐν τῷ* pro *ἐν τῷ*. Item, *ἀλλ' ὡς* pro *ἀλλως*, & vicissim *ἀλλως* pro *ἀλλ' ὡς*. Verum ita semel habeto, in

illo nostro exemplari, quæcunque fere disiungenda erant, coniuncta: quæ autem cõiungenda, disiuncta esse: sæpe etiam singularem pro plurali, pluralẽ pro singulari, & casum pro casu haberi. vt ἔργον pro ἔργων, & ἔργων pro ἔργον. Denique quæcũque corruptæ scripturæ ratio ab vlllo homine fingi aut excogitari potest, à nostro librario nequaquã prætermisã fuisse existimato: cuius ego manũ, vt pretiosũ scilicet aliquod *καμύλιον*, apud me diligenter asseruo: eã, quũ opus fuerit, libẽtissime repræsentaturus. Sed de his erratis satis supérque. Vnũ fuit à me initio harum in Appianũ castigationũ prætermissum: *ιβηρικὴν* præcedere debere, *ἀντιβαίων* sequi, vt ipsis etiam Appiani apertè docemur verbis. Eo tamẽ quo à me collocati fuerunt ordine hi libri, non in meo rãtũm exẽplari, sed in aliis etiã nõ paulo antiquiorib⁹ libris collocatos esse existimo. Et de Appiano hæctenus.

Meas autem in Ctesiam, Agatharchidem, Memnonẽ pauculas castigationes etsi antea tibi dare nõ decreueram (alioqui enim castigationibus in Appianum præponi debuissent) mutata nũc sententia, vel ob eas quæ cum illis adnotatæ sunt variæ lectiones, à te haberi volo.

P. 1. V. *αὐτὸν ἄποκαλῶν*] Videtur prius hoc participium esse expungendum.

P. 3. V. *καὶ τὸν ἄνωχον*, sic & in aliis omnibus locis in quibus *ἡμῶν ἄρρενα* habes.

V. *Πεπτάκα*] Puto legendum *Πεπτάκα*, vt sit accusatiuus.

P. 6. *γαπάτης*] *Καμβύσης τελευτήσας*] Melius *τελευτήσας*, & versu sequente pro *ἐβαπίδυσεν* legendum puto *ἐβαπίδυσεν*. nimirum *ὁ μάγος*, nam illos duos regnasse, falsum comperitur.

V. *ἄκείθεν τε ἀπετιμήθη*. Aut addẽdum *ἢ κε φηλώ*, aut subaudiri dicendum est.

P.7.V. ἱερεῖς] εἶδον οἱ δούλοιοιτες. In veteri libro inter εἶδον & οἱ insertum erat supernè ὄφεις. sed locus hic neque emēdari neque intelligi nisi ex aliorum historia non potest.

P.8.V.σαι,καὶ] ἔπι ιβ' παρ' &c. In altero exemplari, non sine magno errore, scriptus est inusitato modo numerus οἶ. pro quo hīc ιβ', ubi etiam mendum esse quis suspicari possit.

P.11.V.λις] Απολλωνίδου. In utroque exemplari legitur hīc Απολλωνίου. at contra in iis locis qui sunt pag. 14 & 15, utrunque Απολλωνίδης & Απολλωνίδου scriptum habet.

P.18.V.δάτης] Τειρπούχμου. Sic in utroque exemplari. & in utroque rursus statim post Τειρπούχμου. Illud linguæ communis, hoc Ionicæ terminationem habet.

P.19.V.πολλά] μεταμελήσιν αὐτῷ. Rectius dicitur αὐτῇ.

P.23.V.βδ'] Malim πυ sine accentu, pro ἑνός.

P.26.V.μω] Videntur hæc verba ἐχ' ἡλίμνη καὶ ἰχθύας, non suo loco esse posita: & pro σισάμω nō dubito quin legendum sit σισαμίνω.

P.30.V.κοιλία.] Malim interpunctionem pone re post ἐσπέραν quàm post βώροντες. nam ut παροῖκαὶ εἰς μέσον ἡμέρας πίνουσι τῷ γάλακτος, ita εἰς ἐσπέραν βώροισι τῷ ῥίζαν.

P.32.V.περίμετρος] Videri posset legendum esse ἢ περίμετρον, nisi & antea ita loquutus fuisset.

P.34.V.ΕΚ ΤΩΝ] γρ' Ἐκ τῶ παρ' οὐ καὶ τῶ πῖμπε λόγου Αγαθαρχίδου, ἐν οἷς περὶ τῆς ἐρυθραῖς θαλάσσης καὶ ἐπέρων παρὰ δόξαν ἔρρησιν ἐν κεφαλῇ αὐτῶν διαλαμβάνεται.

V.να] σκεπέον. Verba sūt τῶ ἐκλογῶ ποτισαμίνου.

P.35.V.καὶ δι] ἐφ' ἐκάστερα. γρ' ἐφ' ἐκαπέρας. Vide pag.38. versu σαντας.

V. μέγας] Pro τῇ δὲ δόξῃ ᾧ τῇ δὲ ἀποδείξει.

P. 37. V. βασικῶς] Pro πρῶτον legendum puto
πρῶτον πῶτον.

P. 40. V. 5η] Pro ἐδέκαξε ᾧ ἐδίκαξε perperam. Pro
παρ' ἐαυτῆ ᾧ παρ' ἐαυτῆς. utrunque non malé.

V. πῶ αἰσχ.] Pro μετασαδῆναι ᾧ κατασαλιῶσαι.

P. 42. V. δωατοῖς] ἢ δὲ ἡθείας &c. Si author nō prax-
fixit μάλλον τῶ ἢ, nimirum Homericā ellepsi vti vo-
luit: quam & alii vsurparunt.

P. 43. V. μετὰ] διὸς πόλις ᾧ καλῶσαι μικράν. Vide
Stephanum.

V. μύδω] Pro γησίων ᾧ χησίων. Ego χρυσείων ma-
lim. quod verbum legebam nuper apud Theophras-
tum, excudens eius cū alia, tū quaedam excerpta ex
eius libro Περι τῶν ἀφρόων φηνομένων ζώων. Hæc enim
verba illic habes pag. 54, Οἱ μύδες ἰσορῶν) κὺ σίδηρον καπι-
θεῖον κὺ χησίον. διὸ καὶ ἀπ' αὐτῶν αὐτοῖς οἱ ἐν τοῖς χρυ-
σεῖοις, πὼν χρυσὸν ἀμιμῶνται. Sed & apud hūc authorem,
ni fallor, infrā hoc videbis, vbi etiam ᾧ εἶ scribi de-
bet. Quod tamē apud λέξικογράφους nō reperio, sicut
nec illud quod paulo pōst sequitur χρυσωρυχίων. For-
tasse autem melius χρυσωρυχίων. retinendo autem
verbi ὀρύσσειν, scriberetur χρυσωρυχίων.

V. οὐ] Pro ἐράτεις legendum est ἔρατον.

V. πῶς] Pro ἀναιμύδρα fortasse melius αἰεῖμύδρα.
ferri tamen illud potest. Quod autem χῶνον signifi-
cat apud hunc, id significare ψαφαρόν apud Appianū
in re simili exponenda, comperies pagina huius vo-
luminis 122.

V. ἄλλων] Pro μεταλλοῖσι ᾧ μεταλλεῦσαι

P. 44. V. πάλιν] Pro διεσραμμένω ᾧ διερόρη μύδω.

P. 45. V. ἐκρίπῃ] Pro ἀποκεκρυμμένον ᾧ ἀποκε-
κρυμμένον.

P. 47. V. ὡς κ.] μακρᾶς ἢ ὄσιν. ᾧ μικρᾶς ἢ ὄσιν.

P. 48. V. ἐκ πενῶς] Pro ἀπόρον ᾗ^{αι} καρπόν. In sequenti versu pro παῶ πολὺ vno verbo ᾗ^{αι} πείμπολυ. neutrum satis placet: & locus mihi est suspectus: etsi utcūque sensus intelligitur.

V. πολὺ] Pro εἶον ἡδύσματος ᾗ^{αι} εἶον εἰδέμικτος. hæc lectio ex illa prauè detorta videtur facta esse.

V. σι] Pro ποιήσαντες ᾗ^{αι} δ[ε] πλάσαντες.

V. ἀνάρθροισι] Pro παιδία^{αι} ᾗ^{αι} παιδείας. Quorum vocum permutatio sæpe occurrit.

P. 50. V. πες] πεθεῶν. Hoc reposui in locū^ε πθέντων.

P. 54. V. μα] Pro ἰγνότητα ᾗ^{αι} ἰγυρότητα, perperam.

V. νη] ἰγυρόν ἄζαν & ἰγυρόν ἀπολείπειτο. Videtur horum ἰγυρόν & ἰγυρόν alterum abundare. Hoc enim dicere vult (de verbo ad verbum) Neque nimium fortis [seu valida] relinquatur ipsa arbor. Id est, hærens fortiter [seu validè.] In altero exemplari legitur, ἰγυρόν; ἄζαν ἰγυρόν, sine copulatiua particula.

P. 57. V. νέμονται] Malim νέμοιται, contra fidem tamen utriusque codicis.

P. 58. V. εαν] ὡς τοῖς πῶ^{αι} ἰταλία, ᾗ^{αι} ὡς τοῖς, &c. μῶν δρουράων meminuit Theophrastus ἐν τῷ πῶ^{αι} ἰπῶ ἀθρόον φαινομένων ζώων. Vide pag. 54 libelli nuper à me editi, in quo sunt cum ex hoc, tum ex aliis eiusdem libris ἐκλογαί. Aristoteles quoque χειρῶν μῶας nominat ἐν τῷ πῶ^{αι} ἰπῶ ἀκουσμι. & Sotion post eum, ut videbis pag. eiusdem libelli 139. Nec Plinius horum mentionē pratermisit. Siue autem legas τοῖς, referēs ad μῶας, siue τοῖς, subaudito aliquo participio, eodem videtur res redire. In sequenti autē versu pro πῶ^{αι} μηδία in altero exemplari legitur ὡς πῶ^{αι} μηδία.

P. 59. V. παι] Οπκέχηται ὁ συγγραφεὺς, ἀπίπιστος καίτοι ὦν, τῆς καμάρως λέξει. Hoc quum sibi adnotasset is qui ἐκλογὴν hanc confecit, non debuit authoris scriptis admiscuisse.

P.61. V. μαλώπιδος] Rectius φορτηγῶς quàm φορτη-
ζαῖς, vt φορτηγῶς pag. 114 huius voluminis.

V. Τῶν δὲ] Pro μωρμῆκων ἄλλ' μωρμηκολεόντων. &
ita etiam in titulo legitur Περὶ μωρμηκολεόντων.

P.62. V. Οὐ] ἐλέφαντος μὲν οὐ λείπεται. Videtur de-
esse dativus πλατεῖ aut πλάχῃ, aut μήκει aut μεγέθει. Sed
ex duobus his posterioribus alterutrum malim, hoc
modo, Οὐδ' ῥινόκερωσι ἐλέφαντος τῶν μεγέθει ἡδὲ οὐ λεί-
πεται, τῶν δὲ οὐ ψά καταδέεσθαι ὑπάρχει. id est, τῶν δὲ οὐ ψά
λείπεται. Melius etiam τῶν μεγέθει, addito articulo, vt
addidi. Plinius de rhinocerote, Longitudo ei par, cru-
ra multo breviora. Quàm elephāto, videlicet. Fat eor
autem longitudinem sonare potius μήκος, quàm μέ-
γεθος, sed Græcè dici μήκος ζῶσι potius quàm μέγεθος,
nego. In sequenti versu ἄλλ' πύξω παρεμφερέσ ἀπελείκη, ἄ
&c. Plinius subiūgit illis verbis hæc, Color buxeus.

P.63. V. θμίαν] ὁ ἴ κωνοκέφαλος. De Cynocephalis
Ctesias suprâ, pag. 29.

V. Σηε] Aut in locum trium datiuorum repo-
nendi sunt tres genitiui, vt pro λέοντι, παύθητι, δορκά-
δι, scribatur λέοντος, παύθηρος, δορκάδος. aut addendum
ὁμοιοσιν siue πύξω πύξω post δορκάδι.

P.64. V. Τος] καλῶντες. Videtur legendum καλῶσι,
& post προσόντας expuncta distinctione legendum
οἱ δὲ pro ἔπι. dicit autem Τος ἴ, subaudiens ἀνθρώποις
ex superioribus, perinde ac si dixisset πῶς ἴδ' ἀνθρώ-
πων non πῶς ἀνθρωπίνω.

V. Οὐ] ἐν τοῖς τόποις. Fortasse scriptū fuit primò,
ἐν τοῖς τοῖς τόποις. Pro κωνησίας autè malim κωνησιίας.

V. σιν] Pro προσκειμένης ἄλλ' προσκειμένης.

P.65. V. μήκος] aut ἴ addito ante ἔχουσα, aut ἡδὲ
tollito ante ἔσθι.

P.66. V. ρος] ἡδὲ μακρᾶ ἢ τοῖς ἐπίρρσι πλοίοις γίνε-
ται ἀρμυροσ. Omnino censeo pro μὴ legendum esse ἡδὲ,

& κωπῆρες pro ἐπήρες. Sic apud alios authores nō semel hūc errorem obseruauī, posita particula μὲν ἀντιτίς μὴ, & vicissim. ἐπήρες autem πλοῖον si quis vsquā dictum reperit, pro κωπῆρες, hic κωπῆρες retinere per me illi licebit. Nam ἐπιρέτοις πλοίοις hunc dixisse vt ἐπῆρεται μοι νῆες à poetis vocantur, ne cogitare quidem ausim.

P. 67. V. κατάρρυτος] Pro μηδικῆ ἄμ' μηδ' κη. Qui ac- centus discriminis gratia mihi magis placet, & certe eum in hac significatione magis vitatū esse video.

P. 68. V. δευτέρων] Pro ἑυκαλίαν ἄμ' ἑυκαλίαν.

V. κόλπος] ἀνάγκη καταφυγή. Hoc dicitur per appositionem quam vocant. Fortasse sine appositione rectius ἀνάγκη καταφυγή.

P. 69. V. ἄμ' πῆ] καὶ πῆ ἄλλη πρὸς φάτος μὲν, &c. Ita legitur in utroque exemplari: contra quorū fidem non dubitem reponere ἕλη pro ἄλλη. aut certè hoc post illud addere: vt sit ἄλλη ἕλη πρὸς φάτος. & ita malim: nimirum enim & balsamum & casia ἕλης nomine comprehenduntur. Iridē antè dixit φύκι πρὸς φάτος. Eodem modo & apud Strabonem comperi post ἄλλη omis- sum fuisse hoc ipsum nomē ἕλη, lib. x v i i, vbi legitur, ξύλων οὐδα μού καταμεμιγμένων, οὐδ' ἄλλης οὐδέμας. quum legendum sit, οὐδ' ἄλλης ἕλης οὐδέμας. Sed & apud Athenæum locum quendam vbi hæc duo nomina coniunxerat, in Aldina editione mendosum reperio.

V. θνητῶ] Malim ἀπλαύειν quàm ἀπλαμβαίνειν.

P. 71. V. μῶντες] ἄπορας legitur in ambobus exemplaribus: quibus tamen ego repugnans, audacter repono ἀπορες.

P. 71. V. τῆν] Pro ἀαπόπδος alterū exēplar habet hīc ἀαπόπδος. at pag. 74 habes primū ἀμπώπων, deinde ἀμπώπδος, postremò ἀναπώπων, ex consensu utriusque

utriusque. quibus & ego assentiri volui.

V. καὶ καθόλου] τῶν παρὰ τῶν ἄλλων πλούτους. ἢ παρ' αὐτῶν ἢ ἄλλων πλούτους. Fortasse legendam τῶν παρὰ τῶν ἄλλων πλούτου. & paulo pòst ἀπαγγέλλεται pro ἐπαγγέλλεται. Nec multo pòst, βεπόντων pro βεφόντων.

P. 73. V. λαϊῶς] ποσδεῶνι est in exemplaribus: pro quo à me repositum fuit ποσδεῶνι.

P. 76. V. μὲν] τῶν ἄλλων &c. Mihi suspectum est hoc ἄλλων.

V. φουγιῶν] Μάτειδος malim quàm Μάτειος.

V. σῶν] εἶτα καὶ Ωχος. Vide suprà apud Ctesiam, pag. 15.

P. 78. V. δων] καὶ μετὰ χρόνον, &c. Videtur deesse πλυτῶν aut ἐπελυτῶσιν.

V. περαίτ.] Rectius δημοκρατικώτερον quàm δημοκρατικώτατον.

P. 80. V. το, Κεατ.] Nisi hìc ponenda sit parenthesis quam posui, non video quomodo intelligi possit hic locus.

V. μὲν γὰρ] Ἀμασῶν. Sic in ambobus exemplaribus hìc & aliis omnibus in locis, per i. vno tātum in loco, videlicet pag. sequente, Ἀμάσῳ scriptum habent. quam διττογραφία in hoc & in aliis nōnullis nominibus consultò retinui: non ignorans Ἀμασῶς quàm Ἀμάσῳ, rectius scribi.

P. 83. V. Ἀρσινόη] Vt hìc ex cōsensu utriusque exemplarū impressi Ἡεράκλειτον, ita etiam ambobus consentientibus pag. sequente, Ἡεράκλειδην. quanuis de vno eodemq; agi scirem, & ad vnam scripturā magis quàm ad alteram (vtpote magis testatam) inclinarē.

V. δεσάτη] δεσμοτηείω. Fortasse καὶ γὰρ δεσμοτηείω, aut δεσμοατηείω γὰρ, &c. Alibi tamen ita reperiuntur apud hunc male inter se connexa sententia, eius forsitan qui ex eo descripsit, culpa.

P.84. V. κατακοπῆναι] Malim αὐτὴ καταψυσάμενος.

V. πρὸν] αὐτὸν μὲν ὁκωρεῖν. Legitur in altero codice μὴ pro μὲν. Vnde dicitur verū esse quod dixi, corrigens locum quendam ex pag. huius voluminis 66 apud Agatharchidem. nam vt illic μὲν pro μὴ erat in vtroque exemplari, ita hīc μὴ pro μὲν, sed in altero duntaxat.

V. ὄσιν] Videtur deesse verbū ἤλαττον aut ποροδοκον post ἐστέρωτο.

P.85. V. ερακῆς] καρῶν Σέλθικε, καρῶν δὲ ὁ ἰσχυρότερος ποροδοκῶν εἰσι. Scribere malim ex Plutarcho κάρρων. & vera hæc scriptura videtur esse: nam καρῶν esset genitius à nominatiuo κάρρες. Plutarchi locus in Apophthegmatis est hic, Βερασίδης μὲν γὰρ ἴω ἀνὴρ ἀγαθός· αἱ δὲ λακεδαίμων πολλὰς ἐχέτωσαν κάρρους.

P.88. V. ποροδοκῶν] ὁ δὲ θυνιακῆς. Sic legitur hīc in vtroque exemplari: alibi βιθυνιακῆς. Sed audi quid dicat Claudianus, Thyni Thraces erant, quæ nūc Bithynia fertur. Aliter tamen cum alii, tum Plinius.

P.91. V. διαλλακτ.] Pro καὶ videtur legendum εἰ καὶ, nam cum particula καὶ, huius loci sensus esset, Et irritus eorum fuisset conatus. imperfecta manente sententia. solet enim sequi εἰ μὴ aut tale quid post hæc particulam ita positam.

V. ποροδοκῶν] Pro τὴν ἡρακλειαν. ἢ Γαλαπίαν. quam scripturam, ni fallor, sequi debemus.

P.92. V. μαῖοι] εἰ μὴ Κάμιλος ὁπιοθηήσας, &c. Mendi mihi suspectus est hic locus.

P.93. V. ελλῆς] Videtur abundare μὲν ante ἐπυρον. In vno exemplari scriptum est φιλοφρονούμενοι, in altero φιλοφρόνου μὲν, vbi etiam satis manifesto errore φιλοφρόνου pro φιλόφρονος positum est. quid si φιλοφρονούμενης legendum sit?

V. πωσ] Pro ἡρακλειαν ἢ ἡρακλειώτης. Malim

ἢ ἀκλεῶν, vt dicebatur, ἀφωαίων τῆ βουλή κ' ἔδ' δ' ἄμα.

P.97. V. κίδα] Λουκίνσον Ορπίνσον. Scio Lucium esse non Λουκίνσον, sed Λούκιον. nihil tamen immuto. Græcis enim nomina Romana cortumpere per me licet. Sed de alia re te admoneo. pro χλιαδάς legi in altero exēplari μωλιάδας, profecō non sine impudenti hyperbole.

P.98. V. σευ] Προ ἰσατεία legendum existimauro rim ἀθύπα πιαυ. vt autea dixit de Scipione, Σκιπίων στρατηγός, ἀθύπατος ῥωμαίων. Scimus autem quantum sit inter Consulē & Proconsulē & Consularem ac Proconsularem dignitatem discriminis.

P.99. V. Σέντος] Προ ἀνπασασιωτῶ ῥ' σασιωτῶ.

P.102. V. θριδά πτω] ὁ δ' ἔρμαον πτω πῶρος κλησιν ἠγη σάμνος. In altero codice ῥ' κλησιν in locum τῶ πῶρος κλησιν. At mihi neutrum placet, qui legendum existimo πῶρος κλησιν per ι. quod nomen & alibi ita usurpatum legere me memini. Sic pag. sequente habes τὸν ἴν' ἴσ' ἐν νικαία στωιδόντες ὅπ' ῥωμαίοις ἀποκλίνοντα.

P.104. V. ἔρρη] Προ χερνός legendum puto χερνεν. nam nec χερνός per ο video quomodo legi possit. quale enim illud erit αὐτῆ ἠ πόλις ἔρρη χερνός, &c.

V. δόνος] Προ ἐν ῶ videtur legendum ἐν ἠ. Nisi dicamus ἐν ῶ τῶπω, aut addito aut certè subaudito illo datiuo. quorum neutrum placet.

P.105. P. ποινκοις] Προ αὐπίν legendum puto αὐπίν.

V. πῶρος κλησιν.] καὶ αὐτῆ &c. Melius καὶ ἐν aut καὶ αὐτῆ.

P.106. V. κόλλου] Vt cohæreat oratio, ponendā putauerim ante πολύτροποι particulam ἐπέι.

P.110. V. ῥάον] Legendum ῥάδιον, nisi comparatiuum gradum positiui locum obtinere dicamus.

P.111. V. καὶ] ὡς ὀγδόνοντα &c. Videtur addendum esse μίχρη ante ὀδόνοντα. Fortasse & pro ὡς melius

legeretur ὡς τε.

P. 113. V. ἀελόν] ἀφαρισσίδρον αὐτῶν. Legendum pu-
to αὐτῶν.

P. 115. V. κτώ] Pro κατέστη legendum videtur καθή-
σῃκει. Pro Τιζαίνης profectò necesse fuerit legere Τι-
ζαίνει si scrues αὐτῶν pro εαυτῶν. Sin hoc mutare velis
in αὐτῶν, Τιζαίνης retinere poteris.

P. 116. V. δὲ εἶπὲ] πλώπε ζιζανόκερταν &c. In fine pag.
præcedentis & circa finem huius habes Τιζανόκερτα,
numero plurali, genere neutro: ea forma qua dicitur
τὰ ἀργύρεππα, & τὰ κάσακα, aliáque multat. Sephanus
quoque tale ponit huius vr̄bis nomen. Atqui vides
híc ζιζανόκερταν, præposito etiã articulo, qui nos po-
situm esse hoc pro illo ne suspicari quidē sinit. Quid
igitur dicemus? nimirum hoc nomen, vt multa alia,
διπλογραφεῖσθαι.

V. ξάιδμος] Τεῖς ἰπ' αὐτῶν. Malim Τεῖς ὑφ' αὐτῶν.

Non sunt præterea, lector, de quibus te admoni-
tum volo: vnum, quod ad nomina multa, in Ctesix
præsertim exemplaribus, διπλογραφοῦμενα: Alterum
autem, quod ad vocem ἐκλογαί attinet. Exemplū hu-
ius διπλογραφίας ponam ex multis vnum, Πέπσαι pag.
13. in vno codice cum ι scriptum, quum in altero scri-
batur cum η. Certè huius nominis & aliorum huius-
modi quærere scripturam, nescio cuius laboris, imò
verò nescio cuius curiositatis esset. Nam si tandē re-
periretur (quod tamen nullo fieri modo posse credo)
quid tale repertum commodi nobis afferre posset,
non video. Vnum tamē optabile foret, vt quo modo
apud vnum historicum nomen aliquod propriū scri-
bitur, eodem apud alios quoque scriptum esset: ne
erroris (vt sæpe accidere videmus) diuersa scriptura
nobis occasionem præberet: dum quod de vna ea-

démque persona dicitur, de diuersis dici existimamus. Sed illud quí fieri possit? Si tamē & hic cōiectura locum habere debet, credo, quo longiora sunt, eo magis Persicæ linguæ characterem seruare nomina. Scimus enim Persas, in suis denominādis, nequaquā id quod quidam dixit, curasse, *πάντα δούλον ἔϊ* πάλ' δ' ἐσπότη μονοσύλλαβον, imò potius καὶ δούλον καὶ δ' ἐσπότην εἶναι πολυσύλλαβον ἔμακροσύλλαβον. Quam rem videmus vt facetè Plautus etiam notet. Hæc igitur ratio videtur idonea ad probandū magis veram esse scripturam (duplex enim in hoc nomine reperitur) *σενδάτης* quàm *σενδάτης*, vtpote longiorē: eandēque in id genus aliis esse debere rationem. Itidem in nonnullis nominibus, in quibus diuersa scriptura, nimirum & per ζ & per ξ, quæ est per ξ meis auribus nescio quid Persicum magis sonat, ideóque magis mihi probatur. vt *Ιξβάτης* quàm *Ιζβάτης*, sic *Αρπιβαρξάνης* quàm *Αρπιβαρζάνης*. uā etiam *Αρξάνης* non *Αρζάνης* dicitur. In nonnullis melioris exēplaris fidem vbique sequutus sum. vt *Σκυθάρης* vbique nō *Σκυθάρης*. Item *Αἰωπης* non *Αμωπης*. quam *Ανουπιν* à Dinone appellatam reperio, si quidem non mendosum est exemplar. De duplici autem scriptura *Αρτοξέρξης* & *Αρταξέρξης* non habeo quod dicam. Quin & *ἑθνηκῶν* in dubium vocari scriptura possit. Nam quos *δέρβικας* consensu vtriusque exemplaris appellatos hic habes, Stephanus ait ipsum Ctesiam appellasse *δέρβιοις*, ἢ *τερβιοις*. Sed & malè illic *δελβίκαι* legitur pro *δέρβικαι* per ρ & vnū κ, prius. Alicubi certe exēplari alteri fidē audacter derogauī. vt in iis locis qui sūt pag. 7 & 8. habebat enim *καρχιδονίων* & *καρχιδονίοις* pro *χαλκιδονίων* & *χαλκιδονίοις* (cuiusmodi mē dū in hoc ipso nomine in aliorum authorū antigraphis, vt Strabonis, mihi occurrit) quod exēplar etiā

male & graui cū errore permutatas nōnunquā habebat nominū quorundā sedes. vt pag.10. V. *εαρίεται*] in eo scriptum est *Δαρεαίης* vbi habes *Αρροξέρης*, & *Δαρεαίης* vbi habes *Αρροξέρης*. Nec in propriis nominibus tātūm, sed vbiq̄ue à partibus melioris (vt mihi quidē videbatur) exēplaris stare volui: in incertis, alterutrū sine delectu, sequutus sum: sed ita vt alterius quoque lectionem tibi adnotatam in fine libri dederim, non in Ctesia solūm, sed & in Agatharchide, & Memnone. Nam quod ad Appianum attinet, eius vnicum exemplar nancisci potui. Sed hoc addere oblitus erā, non esse quod in nonnullis & propriis & appellatiuis nominibus, Ionici idiomatis terminationes in his ex Ctesia libris *εκλογαίς* reperiri mirearis, quum Ionica dialecto illos conscripsisse dicatur. quanquam, vt harum *εκλογων* testatur author, *εν τῶς ινδικοῖς μαλλον ιωνιζει η̄ εν τῶς αἰθιοποις*.

Alterū autē quod te scire tua interesse existimo, hoc est. Ex Ctesia scriptis hæc ita fuerunt excerpta, vt is qui excerptis, aliquādo verba ipsius sola posuerit: interdū autē, & sanè plurimūm, sua illis admixta nobis dederit, simul etiā in pauca & velut in arctū ea quæ ille latius ac fusius exposuerat, contrahens. Vtro igitur potius an *εκλογων* an *επιτομης* appellanda sint ea nomine, videamus. *επιτομης* appellationē dare solitos Græcos existimo iis quæ ex scriptore aliquo ita describuntur, vt primūm ordo idem qui apud eū est, seruetur: deinde verò ipsa etiā verba (quantū fieri potest) sed ex multis pauca, aut ex paucis paucissima, retineantur. Eos autē locos qui ex aliquo authoris libro hinc inde, prout visum est, sed *αυπλαξει* describuntur, *εκλογαίς* ab iis vocitari solitos fuisse arbitror. Nec verò Athenæum cum alibi, tum verò vbi *εκλογαίς δραμάτων ποιησάμενος* dicit, aliud hoc nomine

significare voluisse crediderim. Quo fit etiam vt iis
 quæ nouissimè in Germania editæ fuerunt postero-
 rum Polybii librorum particulis, nequaquam ὀπι-
 μῆς sed ἐκλογῶν imponendum fuisse nomen putem,
 & ita putem, vt affirmare audeam. Nam quin il-
 lic habeantur illa ipsa Polybii verba, mihi, qui locos
 aliquot ex iis à quodā Græco authore (ἰβ Athenæο,
 si bene memini) quales illic sunt, ex Polybio citatos
 reppererim: minime dubiū amplius esse possit. Sed
 quod ad hæc ex Ctesia libris excerpta attinet, quū,
 vti dixi, nōnunquā ipsa authoris verba & eū ipsum
 velut loquentem à nobis audiri faciat (vt pag. 31, τὸ δὲ
 ἀσράγαλον, κάλλιπαι ὡν ἐγὼ ἐώρακα, οἷόν τῳ βούεσ καὶ τῷ
 εἶδος καὶ τὸ μέγεθος) interdum verò, & multo frequen-
 tius idquidem, non μιμητικῶς, vt ita dicam, id est, nō
 ipsum scriptorē loquentē inducendo, & verba quasi
 ex eius ore excipiēda nobis relinquēdo, sed διηγημα-
 τικῶς, id est, ipse nobis quid apud Ctesiam legerit, nar-
 rans (vt pag. 23, quum dicit, ὁ δὲ οὐ [σιθίρου] καὶ δύο ξίφη
 Κτησίας φησὶν ἐγκέμεναι, ἐν τῷ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ βασι-
 λῆος βασιλέως μητρὶ; Παρυτάπδος φησὶ τὸ παρὲς αὐτῶν, ὅτι &c.
 Pag. item 32, καὶ φησὶν ἰδεῖν αὐτὸν τὸ δένδρον τὸ Κτησίας, &
 ὁ σφραγιζόμενος οἷας ἔτε εἶπε τῷ ἑταίρῳ.) Quū,
 inquā, hæc ita sint, nomen ἐκλογῶν hīc admittere nos
 ita oportet, vt quum quid propriè hac in re signifi-
 cet, nō ignoremus, ad receptam tamen apud autho-
 res vsū significationem eius hīc non esse restrin-
 gēdam, sed paulo latius extendendā sciamus. Quod
 autem de ἐκλογῶν ἐκ τῶν Κτησίου dixi, idem & de ἐκλο-
 γῶν ἐκ τῶν Ἀγαπαρχίδου dictum tibi esse puta. At in
 Memnone paulo alia ratio est. quia is qui ex eius scri-
 ptis hæc ἐξέλεξατο, hīc quoque, fateor, modò μιμη-
 τικῶς, modò διηγηματικῶς eius nobis orationem pro-
 ponit, sed ita vt hīc non ita vt in epitome, multa vt

ba in pauca contrahat : sed potius eius narrationes, vt opinor, integras nobis, si non vbique, plurimis cer- tē in locis proferat. Hoc autem vt credam, eo addu- cor, quòd minutissima quæque plerūque in his nar- rationibus persequi eum videam, & certū quēdam sermonis characterem vno eodēque quasi tenore continuatum esse animaduertam.

Corrige & hæc. Pag. 12. Versu ἀπεῖτα] Pro εἰδίδω-
σιν reponendum puto εἰδίδωσιν. P. 13. V. λήλοις] Le-
ge Μενοσάνης. aut, vt hic, ita etiam antè, versu abhinc
quarto, Μενοσώτης. nam duplex est scriptura. P. 26.
V. πδ] Lege ἐλαίου. P. 101. V. ἐφορμῆν] Lege χαλ-
κηδοίων. P. 128. V. δων] Lege κατέπιπτον.

